

میں کے کانی باور

عبد الحمید السبلی

وہر گپانی: بہ دریہ عہزیز

منتدى اقرأ الثقافي

=====

www.iqra.ahlamontada.com

میں کے کانی باوہار

★ ناوی کتیب: میرگه‌کانی باومر

★ نووسینی: عبدالحمید البلالی

★ وەرگیرانی: به‌دریه‌عزیز قادر

★ تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

★ نۆبه‌ی چاپ: یه‌که‌م

له‌به‌رئومه‌رایه‌تی گشتی کتیب‌خانه گشتیه‌کان

ژماره (۱۹۲۵) ی سالی (۲۰۱۰) ی پێدراوه

مافی له‌چاپ‌دانه‌وه‌ی ئهم به‌ره‌مه‌ پارێزراره

بۆ ناوه‌ندی راگه‌یاندنی ئارا

ناوه‌ندی راگه‌یاندنی ئارا

هه‌نگاوێك به‌ره‌م‌راگه‌یاندنێكی كوردیی ئیسلامیی هاوچه‌رخ

ناونیشان: ناوه‌ندی راگه‌یاندنی ئارا
سلێمانی / شه‌قامی پیره‌مێرد

0770 358 7100
0750 106 9589
0748 013 4669

ara.m@hotmail.com

میں کے کانی باور

نووسینی

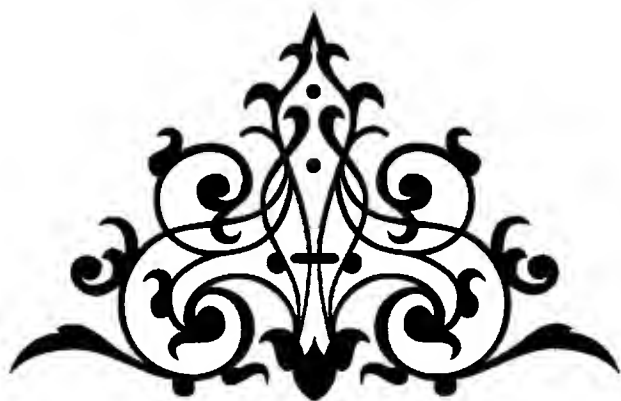
الشیخ عبدالحمید البلالی

وہرگیپرائی

بہدریہ عزیز قادر

چاپی یہ کہم

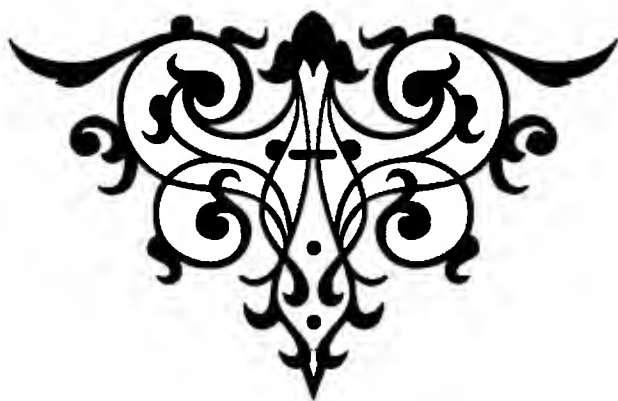
۱۴۳۲ ک - ۲۰۱۱ ز

پیشکشه به

* دايك و باوكم كه زور به په روشی و دلسوژییه وه
په روه رده یانكردم.

* هه موئه و دايك و باوكانه ی به خه م ئاینده و قیامه تی
مندالله کانیانه وهن و به شیوازیکی راست و دروست په روه رده یان
ده که ن.

زۆرسوپاس بۆ:

- ۱- ھاسەر ھاوکاری خوشەویستم (مامۆستا نەوزاد).
- ۲- برای به پێژ مامۆستا (ئەبراهیم بەرزنجی) که ەوای ئەوێ زۆر بە ەوای دەقە ەرهەبی یەکی بەرگی یەکی می (واحات الایمان) دا گە پام و نەبوو بە لام لای ئەو دەستم گەوت و بۆی ناردم.
- ۳- برای به پێژ مامۆستا (کاکە پەش سەید مینە) که (دەقی وەرگێڕدراوە کوردیەکی) بەرگی یەکی می پەراوەکی خۆیندەو و پیاچوونەو یەکی تەواوی کردو سەرنج و پێشنیاری لەسەر خستە پوو، و تە یەکیشی لە لایەن خۆیەو بۆ نووسی.
- ۴- برای به پێژ مامۆستا (ئەحمەد سەید مەحمود) که پیاچوونەو یەکی وردی بەرگی دوو می پەراوەکی کردو بە پاستی زۆر خۆی بۆ ماندوو کرد و سەرنج و پێشنیاری تەواوی لەسەر خستە پوو.
- ۵- ەموو ئەوانە ی تەنانەت بە وشە یەکیش یارمەتیدەرم بوون و لێرە دا ناویان نە ھاتوو.
- دووبارە زۆر سوپاسیان دەکەم، خوای میھرەبان پاداشتیان بداتەو و نموونەیان زیاد بکات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ ثُمَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَمَنْ وَالَاهُ.....

سو پاس و ستایش بۆ خوای بالا دهستی په روه ردگاری جیهانیان و لیژمه بارانی
دروود و په حمهت بۆ سه رگیانی پیغه مبه ری پیشه وای مؤرقایه تی و هاو هل و شوین
که وتوانی.....

نیعمهت و چاکه و به خششه کانی خوای گه وره له ژماره نایه ن ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا
نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾، واته: (نه گه ر بتانه وی نیعمه ته کانی خوا بزیمین نه و
بوتان له ژماره نایه...) ژیان و ته مه نمان و یه که یه که ی سات و کاته کانمان له ش
ساغی و هه بوونمان تافی لای و دهست به تالیمان، زه وی و ئاسمان و مانگ و پوژ و
نه ستیره کان، کانی و پوویارو که ژو کیوو دهشت و بیابان، ئاوو هه و او گیانه و هرو
پروه که کان و هه رچی له ده ورو پشتمان هه یه نیعمهت و به خششی خولقینه ری
گه وره مانن و پالپشت و یارمه تیده ری دریژه پیدانی کاروانی ژیانمان، یه کیکی دی
له و به خششه مه زنانه ئیمان و باوه په که خوای گه وره له پیگه ی په یامی پاک و
پیروزی خویه وه به نیراوانی دا بوی ناردوین و، هوش و بیرى ساغ که ئه ویش له
نیعمه ته هه ره مه زنه کانی خوابه و هری ده گری و خاوه نه که ی خوی پی
ده پازینینه وه.....

به ئی، ئیمان و باوه پ بنه مای دینه و سه رجه م په رسته شه کان (شایه تمان و نویژو
پوژوو، زه کات و حه ج) و ته و کرده وه و هه لویسته کان زاده و لق و پوپ و
به رو بوومی دره ختی ئیمان و باوه پین....

ئیمان و باوه پ مروؤ له ناخه وه ده گوپن دووباره ژیانکی تازه ی پی
ده به خشنه وه و ده یکه نه مروؤنکی ژور جیا له وه ی جاران هه بوو...

ئەو تا باوەر (عومەری کوپى خەطاب - پەزای خۆى لىبى) لەكەسايەتىيەكى توندو تىژو ئازادەروە دەگۆپى بۆ عومەرىك كە دواى باوەرپەيتانى لەسايەى كارو كەردەوە جوان و بەجىكانىيەو سىفەتى دادپەرەرى پىو لەكاو و بەعومەرى دادپەرەروە ناودەبرىت و هەندە لە خەم دەورو بەرو ژێردەستەكانىدا بوو و ترسى خواو پۆزى دواى لە دلدە بەئەندازەيەك بوو كە لەيەكەك لە وە بەنرخەكانىدا دەلەيت: ئەگەر ئىستەرك لە عىراق سەرسەمەك بەدات، دەترسم لە پۆزى دواى دا لەسەر ئەو لىپرسىنەوهم لەگەلدە بكرىت كە بۆچى پىگاكەم بۆ خۆش نەكردووە...

بەلى، پىغەمبەر ﷺ هاو لەنى لە سايەى ئيمان و باوەرپەو بو بەخۆى پەرەردگار كە پشتىوانى هەرمەزەو هەروەها ئيمان و باوەرپەيان بە پۆزى دواى كە مەوفا پاداشتى هەموو چاكەو خراپەكانى تىدا وەردەگرىتەو دەبى كردارو گوفتارەكان مۆرى نىت ساغى و دلسۆزى بۆ خۆى گەورەيان پىو بەيت تا لاى ئەو وەريگيرىن، ئەوانە توانيان مەوفايەتى لە تارىكستانى نەفامى پزگار بكەن. بەلى، ئەو باوەرپەو نىتە پاكە بوو ئەوانى گۆپى و ئەوانىش توانيان گەورەترين گۆرپانكارى لە پىگەى پەيامى خۆيىيەو لەماوەى تەنها چارەكەسەدەيەك دا لە جىهاندا بەرپا بكەن.

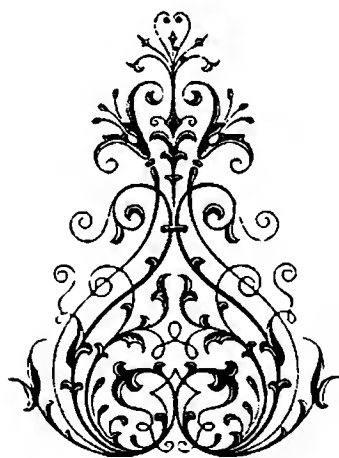
لەپۆزگارپىكە وەك ئەمەوفا كە ژەنگى ماددە پەرسى لەسەر دلدەكان نىشتوو و تەمومەزى خۆ پەرسى بەرچاوى خەلكى گرتوو و لاوازى پوى لە بىرو باوەرپە زۆريان كردوو، ئەركىكى دىنى و مەوفايەتى و نەتەوەيى يە كە هىمەتەك بكرىت بۆ بوژاندنەو و درەختى سىس بوو بەها پۆخىيەكان و ئەو تەرازوو و كە بەلاى بەها مادىيەكاندا لاسەنگ بوو پاست بكرىتەو كەديارە ئەو دەستەبەرى كۆمەلگەيەكى پاك دەكات و لەبەرژەوهندى گەل و ولادتايە....

پەراوى (واحاحات الإيمان) كە لەنووسىنى (عبد الحميد البلالى) يەو بۆ بەهيزكردنى لايەنى باوەر بەخواو بەپۆزى دواى و بەخۆدا چوونەو و مەوفاكان بەمەبەستى دوورە پەريزى لەتاوان و بى فەرمانى خواو بۆ خۆپازاندنەو بەپۆشاكى تەقواو پارىزكارى نوسراو، وەريگۆرپانى بۆ سەر زمانى شىرىنى كوردى و پركردنەو و

که لښکي گه وره ی کتیبخانه ی کوردی و پاژه و خزمه تیکی به رچاوه به کژمه لگای
کورده واریمان.

له کۆتاییدا داوای پاداشت له خوای گه وره ده که م بۆ نوسه رو ده ست خوشی
له وه رگێڕ ده که م و هیوادارم درێژه به و پڕۆژه به سووده بدات و له داها توودا به کاری
به سوودت ریش هه ستی به رامبه ر به هاو زمانه که مان.

کاکه رهش سه ید مینه

پیشہ کی وەرگیر

به ناوی خوای به خشندهی دلوفان، درودی خوا برپیتته سهر گیانی پاکی پیغمبر محمد ﷺ، سوپاس بۆ ئه و خواجه که به هرهو به خشش و نیعمه ته کانی ئه و نده زۆرن هه ژمار ناکرین، زمانیش یه کیکه له و به هرهو به خششانه ی خودا بۆ به نده کانی و سده ها جۆرو له هجه و شیوازی جۆراوجۆری هه یه و به گویره ی شوین و سهردهم ده گوپیت ئه وهش له په حمه تی خواجه هه ره کو (جل جلاله) ده فره موویت:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَافُ السِّنِّكُمْ وَالْوَيْكُكُمْ إِنَّ فِي

ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾^۱، واته: (یه کیکێ تر له نیشانه و به لگه کانی، دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی یه) که زاناکانی ئه ستیره ناسی له ئاستیدا سهرسام و سهرگهردانن) و جیاوازی زمان و پهنگانه، پهنگی هیچ کهس له کهسی تر ناکات، سهره پای سده ها جۆر زمان، که جۆری قسه کردن و داپشتنی هه رگه لیک تایبه تمه ندی خۆی هه یه، جگه له هه زاران شیواز که له زمانه سهره کیانه ده بیته وه، به راستی له و دیارده یه شدا به لگه و نیشانه ی زۆر هه یه بۆ زانایان و شاره زایان).

که واته زمان به لگه و ئایه تیکی خودایه له سهر به شه ریه ت و یه کیکه له بنه ماکانی نه ته وه و تایبه تمه ندیه کی مرۆفانه یه به هۆیه وه له دروستکراوانی تر جیا ده بیته وه و ده توانی له پێگه ی زمانه که یه وه هه ست و نه ست و بیرو بۆچوون و ته عبیره کانی بخاته پوو چ به گوفتارو چ به نووسین، نووسینیش کارێکی پیروژه ئه وه تا خوای په ره رده گار سویندی پی ده خوات و ده فره موویت: ﴿وَالْقَالِرِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾^۲، واته: (سویند به پینوس و ئه وه ی که ده ینوسن) ئه وهش نیشانه ی نرخ ی زانست و خویندنه لای خوای گه وه.

۱- الروم: ۲۲.

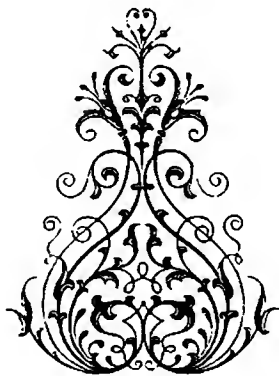
۲- القلم: ۱.

نووسین عیباره ته له پاو سه رنچ و بۆچوون و هیماو به هاو بیروباوه پو زانست و زانیاری نوسه ر یان کۆمه لگه ، که و ابوو نوسه ر به رپرسه له نوسینه کانی، چونکه زۆرجار خوینه ر به جوړی ده که و یته ژیر کاریگه ریه که ی که ئاراسته ی ده کات و پاو بیرو بۆچوونی ده گوپردریت. هه ر له بهر نه وه شه کاتی نووسین وه رده گتپردریته سه ر زمانیکی تر وه رگتپ وه کو (سپارده یه ک) مامه له ی له گه لدا ده کات و ئاگاداری تام و چیتو نه ده بیات و ئاراسته ی نوسینه که ده بیت تا به لکو هه م چاکه یه ک پێشکه ش به نووسه ره که بکات و هه م چاکه یه ک له گه ل خوی و نه ته وه که یدا بکات و خزمه تی که به زمانه که ی خوی بکات که خودا وه کو به هره و نیعمه تی که پیتی به خشیوه .

هیوادارم به پشتیوانی خوا نه م وه رگتپانه به م نیه ت و شیوه یه بیته و لای خودا وه رگراو بیت، وه مشتی بی بۆسه ر خه روارو خه رمانی زمانی شیرینی کوردی و، کورد زمانان سوودی لی ببینن.

وه رگتپ

به دریه عه زیز قادر

پیشہ کی نووسہر

سوپاس و ستایش بۆ پەروردگاری جیہانیان دروودو سہلام برزیتہ سہر گیانی
پاکی پایہ بہر زترینی پیغہمبہران —سہلامی خویان لی بی— (موحہ ممہد ﷺ) ئەو
پیغہمبہرہی نۆردراوہ بۆ پاککردنہوہی دەر وونہکان لەژەنگ و ژاری نہ زانی و
نہ فامی و تاریکی و دووبارہ بیناکردنہوہی ئەودل و سینہ و یرانانہی جالجالوکی
گومرایی ھیلانہی تیدا کردوون و لەپو لاوازی کردوون، تا پووناکیان بکاتہوہ بہ نووری
ئیسلام و، لە ژێر باری کەلەکەبووی پوچ و بەتال دەر یان بہیئنی و پژگاریان بکات،
مروفہکان پەروردہ بوون و توانیان لە سەر پیتی خویان راوہستن و پاکبہتیان بۆ
بگەریتہوہ و خوشی و خوشگوزہرانی دەر وونہکان بگرتہوہ، ئەوہی نہ یان دہ زانی
فیئری بوون و کاریان بہو زانستہ کرد کە فیئری کرابوون و فیئری گەلانیکیان کرد کە
نہ یان دہ زانی و بوون بەگەورہ و سەر کردہی پوژگار و سەر دہمانیک، دواتر کەسانیک
ہاتوون کە دنیا بہرچاوی گرتوون لە ئاستی بینینی پوژی دواپی و کارکردن و
ہەلدان بۆی کویری کردوون، دلہکانیان پەق بووہ وەک بەرد بەلکو لە بەردیش
پەقتر، ئەو خوشەو یستی و بہیابانکردنہ ماددی یەہی ھیئرش دہکاتہ سەر ھەموو
چینراو و سەوزاییەک و پەلاماری دہدات، گەیشتوتہ ھەموو مالکی بہرزو دای
پۆشیون. نۆر بہخیرایی کەپری و یرانہ و چۆلہوانی لەسەر گەورہترینی مالہکان
ہەلداوہ، چینراو و سەوزاییەکان بہتیشکی خۆری ئەو ماددہ سوتینەرہ زہرد
ہەلگہپاون و سوتاون، بوونہ وشک ھەلاتوویەکی زیانبہخشی سەرسوڕہینەر، ئەو
وشک بوونہ زەنگیکی مەترسیدارہ، ئەویش مەترسی مردنی پوچہکانہ دواپی وشک
بوونہوہ یان و نہمانی پەحمەت و مہیرہبانی خواپہ لەسەر یان ئیللا مەگەر لەناو ئەو
بیابانہ وشک و چۆل و سامناکەدا چەند مێرگ ھەبن و ئەو تینویتیہیان بشکیننی کە
پوچی وشک کردوون و، دلہکانیان کە بہوئی ئەو ماددہ سوتینەرہ پەق بوون نہرم
دہکات، ئەو مێرگانہش بریتین لە (مێرگەکانی باوہ).

ئەوھى دەچىتەناو ئەو مىرگانە دەبىنى بەھۆى ئەوانەوھ چۆن دەروونى پاك دەبىتەوھو گەشەدەكات و گەرە دەبىت، ئەو ئاۋە سازگارو زولالە دەبىنى چەند پوون و پاكە لەخەوش و لادان و زىادەپۆيى و داھىنراوى نادروست و سەر پىچىيەكان دەبىنى چۆن تىنووئەتى ناھىلى و سەرلەنۆى گىانى بەبەردادەكاتەوھ، دوای ئەوھى زۆرى لەئاۋى ژەنگاۋى و تىكەل بەبى فەرمانى قورئان و سوننەت بىنى. دەبىنى چۆن ئەو مىرگانەى باۋەر بەپىنمايى پىاو چاكانى پىشەن لەبۋارى (پاك كەرنەوھى دەروون) ئاشناى دەكات.

داۋا لە خواى گەرە دەكەين كە ئەم پەرتووكەى (مىرگەكانى باۋەر) ھۆيەك بىت بۆ بەئاگاھىنانەوھو پاچلەكانى ئەوانەى بى ئاگان لە پۆزى دوایى و بىرى لى ناكەنەوھ، وە ھۆيەك بىت بۆ بەھىزكردنى دلە سىس و وشكەھ لاتوۋەكان كە نزىكە بمرن بەھۆى ئەوھى دنيايان بەسەر قىامەتدا ھەلئىزاردوۋە، بەوھى گومانى ھەلەيان دەبرد كە دووركەوتنەوھ لەقورئان و سوننەت و پاككەرنەوھى دەروونەكان نابىتە ھۆى گومرايى و سەر لىشىۋانى گەل و نەتەوھ، وە داۋا لەخواى پەرۋەردگار دەكەين ئەم كىتەبە بىتە ھۆى دروستكردن و پىكەپنەنى بنەماو بناغەيەكى توندو پتەوى پەرۋەرشىاران لەسەر باۋەرىكى بەھىزو گىرپانەوھو گىان بەبەردا كەرنەوھ بۆ گەل و نەتەوھ جىاجىياكان، وە پاىە زۆر كارەكانى جىهان بەھىزنى بەوھى خاۋەنى سەنگەرۋ سوپىرى باۋەرىكى قول بن.

نوسەر

عبد الحميد البلالى

میرگی (۱)

پیاوانی به ره به بیان^۱

به ره به بیان هیمای له دایک بوونی هه موو خیرو چاکه یه که، هیمای سه رکه و تنه، هیمای ژیا نه، نیشانه ی لاویتی و جوو له و بزاوتنه، هه روه کو به لگه ی هه ق و دادوه ری به، کاتی سپی ده و به ره به بیان له کش و مات ترینی کاته کانه، چرکه ساته کانی پاکی و بی گه ردی به و، کاتی دابه شی پزق و پوزی به، وه نوژی به یانی به لگه یه له سه ر به هیزی ئیمان و پاکی له دوو پووی، به هوی ئه وه ی هه ستان له و کاته دا له سه ر که سه کان قورس و ناخوشه، له به رنه وه یه پیغه مبه ری خوا ﷺ له فه رموده یه کدا ده فه رمویتی:

((إن أثقل الصلاة على المنافقين صلاة العشاء و صلاة الفجر، ولو يعلمون ما فيها لأتوهما ولو حبوا...))^۲. واته: ((قورستین نوژی له سه ر (مونافیق - دوو پو) نوژی خه و تنان و به یانی به، نه گه ر بیان زانیایه چ پاداشتیکیان تیدایه نه گه ر به گاگو لکیش بوایه ده هاتن...)).

شنه پای سه هه ر:

دکتور (عه بدولحه مید دباب) ده لیت: "به راستی ئه و سووده ته ندروستی به ی مرؤف به هوی هه ستانی به یانیانه وه ده ستی ده که ویت یه کجار زۆن له وانه:

به رزترین پێژه ی غازی (تۆزۆن 0۳) له هه وادا له وکاته ی به یانیاندایه و، ورده ورده که م ده کات تاکاتی گزنگ و ده رکه و تنی خۆر، ئه و غازه ش کاریگه ری به کی به سه وودی له سه ر کۆنه ندایه ده مار (الجهاز العصبي) هه یه و، چالاک که ره وه ی کرده ی فیکری و ماسولکه یی به، به جۆریک کاتی مرؤف ئه و شنه پایه جوانه ی به یانیان

۱- پیاوانی به ره به بیان: رجال الفجر.

۲- البخاري ۲ / ۱۱۸ و مسلم ۶۵۱ / ۲۵۲ في المساجد.

هه‌لده‌مژێ که به (شیبای سه‌حه‌) ناوده‌بریت هه‌ست به‌له‌زه‌ت و گه‌شه‌ده‌کات که‌وینه‌و هاوتای نییه له هه‌چ کات له‌کاته‌کانی تری شه‌وو پۆژدا^١.

دوو رکاتی به‌ره‌به‌یان:

دوو رکاتی به‌ره‌به‌یان ئه‌و دوو رکاته سوننه‌ته‌ی پیش نوێژی به‌یانیه‌و، له‌خۆشه‌ویسترینی کاره‌کان بووه به‌لای پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ، ئه‌وه‌تا ده‌فه‌رموویت: ((رکعتا الفجر خیر من الدنيا وما فیها))^٢. واته: ((دوو رکاتی سپی‌ده‌ی به‌یان خیرتره له‌دنیا و هه‌رچیش له‌ دنیا دایه)). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ((لهما أحب إلي من الدنيا جميعا))^٣ واته: (دوو رکاته سوننه‌ته‌که‌ی پیش نوێژی به‌یان له‌ هه‌موو موک و سامانی دنیا باشت‌تر).

ئه‌گه‌ر دنیا به‌خۆی و ئه‌وه‌ی تیا دایه له‌ به‌رچاوی پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ به‌کسان نه‌بی به‌دوو رکاتی نوێژه سوننه‌ته‌ی سپی‌ده‌ی به‌یان به‌لکو که‌م‌تریش بێت، ئه‌ی که‌واته فه‌زل و نوێژی فه‌رزی به‌یانی بۆ خۆی ده‌بی چنده‌بێت؟!

ناچیته ئاگره‌وه:

پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ باس له‌وه ده‌کات هه‌رک‌سه‌ ئه‌و نوێژه‌و نوێژی عه‌سر بپارێزیت ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه له‌ ئاگر دوور ده‌که‌ویت‌وه له‌فه‌رمووده‌یه‌ک دا که بوخاری و موس‌لیم گێراویانه‌ته‌وه پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((من صلی البردین دخل الجنة))^٤، واته: ((هه‌رک‌سه‌ دوو نوێژی فینکی - واته به‌یانی و عه‌سر - بکات ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت ﷺ: ((لن یلج النار أحدٌ صلی قبل طلوع الشمس و قبل غروبها))^٥، واته: ((ئاگر به‌ر ئه‌و که‌سه ناکه‌وێت که نوێژی پیش خۆر که‌وتن و پیش خۆر پۆشیشتن بکات)). وه (البردان) واته: - فینکه‌کان - که هه‌ردوو نوێژی به‌یانی و

١- مع الطب فی القرآن الکریم، ص ١٠٨.

٢- مسلم ٧٢٥.

٣- مسلم ٧٢٥.

٤- البخاری: المواقیت ٤٣/٢، و مسلم: المساجد ٦٣٥.

٥- مسلم ٦٢٤.

عەسرە (إمام المناوي) دەلالت: (ئەوانە جیاکراونەتەووە تاییبەت کراون بەهۆی پیرۆزی زیاتریان جا یا لەبەر ئەوەیە بینراوی فریشتەکانی شەو پۆڤن کاتی شوێنیان دەگۆپن شاھید دەبن بۆیان، یا لەبەرئەوەیە لەسەر نەفس قورس و ناخۆشن، چونکە لەکاتی ئیش و ناپەحەتین و ھەرکەس ئاگادارییان بکات و بیان پارێزیت ئەوا دەتوانیت جگە لەوانیش چاکتر پپارێزی ئاگاداریان بێت، ئەگەر لە شتیکی تردا کەوتبیتە کەم تەرخەمیەو ئەوانە دەبنە کەفارەت بۆی و خودا بەھۆیانەو لەی خۆش دەبێ و دەچیتە بەھەشتەو).^۱

بەراستی سەرمان سوپ دەمینی لەوکەسانە خۆیان لە بانگخوازانە دادەنن کە بەلێنیان بەخودای خۆیان داوہ بۆ ھەلگرتنی ئەو ئەمانەتەو بەلام لە زۆریک لە خەلکانی تر زیاتر تەمبەلی دەکەن لە نوێژی بەیانی داوای دەخەن، ھەتا بەدل لەسەر ئەو پادین و ھیچ لێپرسینەووە سەرزەشتیکی نەفسی خۆیان ناکەن لەسەر ئەم کەم و کورتی و کەم تەرخەمیەیان، ئەی چۆن دەتوانن خۆیان ناو بنن بانگخواز، بەوہی کە بانگ دەکەن بۆ خێرو بۆ خۆیان خواھنی ئەو دەروونە و ھیچ ئینکاری یەکی ناکەن، ھەقی پوکنیک لە پوکنەکانی ئیسلام بەتەواوی نادەن و بەئەزکی خۆیان ھەلئاستن؟؟ ئایا ئەو کەسە بەم جۆرە ناترسی وەسفی بکریت بەوہی دوو پووەکانی پی وەسف دەکریت!!

قورئانی بەرەبەیان:

خوای گەورە دەفرمویت: ﴿قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾^۲. واتە: (نوێژی بەیانی کە قورئانی زۆری تیدا دەخوینریت فرامۆشی مەکە چونکە فریشتە شەو پۆڤ دەیبینن).

قورئانی بەیانان نوێژی بەیانانە کە فریشتەکان دەیبینن و شاھیدی بۆ دەدەن، ئەو تە پیغەمبەر ﷺ ئەوہی باس کردووە و پوونی کردووەتەو کە

۱- فیض القدیر ۱/۱۶۴.

۲- الإسراء: ۷۸.

دەفەر موویت: ((یتعاقبون فیکم، ملائکة باللیل، و ملائکة بالنهار، و یجتمعون فی صلاة الفجر و صلاة العصر، ثم یخرج الذین باتوا فیکم فیسألهم و هو أعلم بهم: کیف ترکتم عبادي؟ فیکولون: ترکناهم و هم یصلون و أتیناهم و هم یصلون))^۱.

واته: (چەند فریشتەیک بەشەو و چەند فریشتەیکێ تر بەرۆژ بەدوای یەکدا بەدیارتانەو و بەسەرە ئیشکتان لی دەگرن، وە هەردوولایان لە نوێژی بەیانی و نوێژی عەسردا یەک دەگرن و یەکتەری دەگوێن، جاکاتی ئەو تاقمە فریشتەیکێ کەوا لەدیارتان بوون سەردەکەوئەو بە خزمەتی خوای گەرەو پەرەردگار لییان دەپرسی - هەرچەند کەخۆشی باشتەر حالیان دەزانی - دەفەر موویت: کە ئێو هاتنەو ئەو بەندانە ی من چییان دەکرد؟ دەلێن: کە ئیمە چووین بۆ لایان ئەوان نوێژیان دەکرد کە ئیمەش هاتینەو لەلایان ئەوان هەر نوێژیان دەکرد. دەبی کی لەوانە بەختەو وەرتیبت کە لەگەڵ نەفسی خۆیاندا تی دەکۆشن و ناو نوین و جینگێ گەرم و نەرم و نۆل و خۆش وازلی دەهینن و بەرگری دەکات لەو هەموو پالەرو راکێشەرانی بەرەو نوین و جینگێ نۆستن دەیبەن، تا بەلکو بەلگەنامە ی پاک و بەرائەتی لە دوو پووێتی بە دەست بهینن و ببن بەئەهلی مژدە پێدرای پیغمبەر ﷺ بەچوونە بەهەشتەو و، بەو شەرف و پیروزییە ی بینن و شایەتی فریشتەکان و پرسیاری پەرەردگاریان پاراوین، ئەو تا بەهۆی گەرەیی (سپێدە و بەیانە) وەیه کە خوای پەرەردگار سویندی پی خواردوو دەفەر موویت ﴿وَالْفَجْرِ ۝١﴾^۲. واتە: (سویند بەبەرەبیان، سویندم بەو شەوانە ی کە دە شەون (هەندیک دەلێن: دە شەوی کۆتایی مانگی رەمەزانە، هەندیکیش دەلێن: دە شەوی سەرەتای مانگی (ذی الحجة) یە کە کاتی حەجە، هەردوو بۆنەکەش پیروژن).

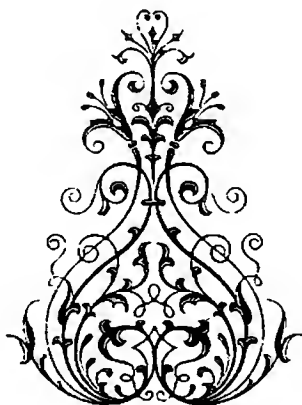
بەرەبیان پیوهر و تەرازوویه:

۱- البخاری و مسلم.

۲- الفجر: ۱-۲.

هاوه لآن (خودایان لی پازی بیّت) ئاماده بوونیان بۆ نویژی به یانیان به پیوه رو
 ته رازوویهك داده نا بۆ له (سهنگی مهحهك) دانی پیاوان، جاهه ركهسی ئاماده ی ئه و
 نویژه بووایه ئه و متمانه یان پیده کرد، ئه وهش كه ئاماده نه بووایه گومانی خراپیان
 پی ده برد، له سه ر ئه وهش ئیبنو عومەر (په زای خوای لی بیّت) ده لیت: (ئیمه
 ئه گه ر كه سیكمان له نویژی به یانی و خه وتنان دا نه دیتبا گومانی خراپمان پی
 ده برد).^۱

ئایا ئه م وتانه بانگخوازانی ئه مۆ ده هه ژنی و وایان لی ده كات پیشه پرکی
 كه سانی تر بکه ن به هه لمژینی شیبای سه حه رو له یه كه مینه كان بن كه له قایمه ی
 فریشه چاودیره كان باس ده كرین له به رده م په روه ردگارداو له پیاوانی سپیده و
 به ره به یان دابنرین؟؟.

۱- صحیح ابن خزیمه.

میرگی (۲)

پشتیوان به خوا

واتاگهی....

وتهیه که زۆرینهی خه لکی له هه موو به یانییه ک و له زۆر له بۆنه کاندای ده یلین، به لام که من نه وانهی له واتاو ماناگهی زاناو شاره زان، که میکیش له و که مانه کاری له سهر ده که ن و به جیی ده که یه نن و له و ته و واتاو ده یگۆپن بۆ ئه و پاسستی یه ی به رده وام ژین و زیندوویی ده داته نیاوان ئه و نه فسی خۆی و نیاوان خۆی و خوداو نیاوان خۆی و خه لک.

ته وه ککول و پشت به ستن به خودا بریتییه له ده سه لات دانه ده ست خودا له هه موو کارو باره کاندای، باوه پو متمانه بوونه به هیژو تواناو زانایی و دانایی خودا، که واته بریتییه له پشت پی به ستن ته و اوو خۆدانه ده ست خودایه به ته وای ئه مه ش ده مانگه یه نیتته باوه پی ته وای کرده یی به ناوو سیفاته پیروژه کانی خوای په روه ردگار، بۆ ئه وه ش ئیمام (ئیبینولقهیم) ده لیت: (ته وه ککول و پشت به ستن به خودا نیوه ی دینه و نیوه که ی تریشی گه پانه وه یه بۆلای خودا، به پاسستی دین به ندایه تی و خۆدانه ده ست خودایه، ته وه ککول و پشتیوان به خوا، خۆدانه ده ست خودایه و گه پانه وه ش بۆلای په رستش و به ندایه تییه^۱)، پشت به ستن به خوداو داوای یارمه تی و کۆمه کیت له خودا دان نانه به لاوازی و نه زانی خۆت و باوه پیوونته وه به زانایی و دانایی و به توانایی خوا، داوای یارمه تی و کۆمه کیت له خوداو ملکه چ بوونت بۆی خۆشویستنی خویه و هه موو ئه مانه ش واتای به ندایه تین.

۱- تهذیب مدارج السالکین: ۲۳۶.

یوسف (سه لامي خواي لي بي) و هاوه لاني...

نيمام (نيبنولقه يم) له ته فسيري (القيم) دا واي هه لده سه نگيني كه سزاي خودايي بو يوسف (سه لامي خواي لي بي) به مانه وهي له زيندانا له ماوهي نه وه موو سالي ده گيږي ته وه بوته وهي كه داواي يارمه تي له (كه سيك) كردو پشتي پي به ست پيش نه وهي داواي يارمه تي و كومه كي له خوا بكات، به و ته يه ي كه به و كه سه ياني وت كه گوماني ده برد پزگاري ده بي و ده بيته ساقى پاشا پي وت: (أذكرني عند ربك)،^۱ واته: (لای پاشات باسم بكه كه به بي تاوان من به ندر كوم). ﴿فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ﴾^۲، ليږدها (نيبنولقه يم) له ته فسيري نه و نايه ته دا ده ليت: شه يتان بيري يوسفى برده وه له جياتي داواي يارمه تي و كومه ك له پروه ردگاري بكات داواي يارمه تي له (مروقيك) كرد. ﴿فَلَيْتَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ﴾^۳، واته: (نيتر چهند ساليك يوسف به بي تاوان له زيندانا مایه وه). خواي پروه رگار نايه ويته پشت به غه يري خوي به سترت له به رنه وهي هيچ هه ول و توانايه ك بو هيچ كه س نيه ته نها به هوي خوداوه نه بيته، هه رچهنده نه و كه سه خاوه ني هيږو ده سلات و كومه ل و كه رسته و كه ل وپه ل و ناميري جوړاو جوړبيته، به پاستي ناتوانيت جو له و چپه و ويست و نيراده ي هيچ به نده يه كه له به نده كاني خوا له ناوبه ريت يان لاي بدات، به لكو هه موو نه وانه له ژير ويست و خواستي تواناو ده سلاتي خودايي دايه.

مريم دار خورماكه راده وشي نيت:

سهرمان سوږده مي نيت له و ته يه ي پروه ردگارمان له سوره تي مريم ﴿وَهَزَىٰ إِلَيْكَ بِمِزْجِ الشَّغْلَةِ شَقِطَ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا﴾^۴، واته: (نه و دار خورمايه كه (پالت پيوه داوه) كه ميك پابوه شينه خورماي گه ييوت به سهردا ده باريت).

۱- يوسف: ۴۲.

۲- يوسف: ۴۲.

۳- يوسف: ۴۲.

۴- مريم: ۲۵.

ئەو بۆ مریەم (سەلامی خوای لی بی) چۆنە ! کاتى ئەو لە حالەتى زەبستانیدایە و شەکت و لاواز و ماندوو بوو لە دواى ژان و مندال بوون، لەبارى کدایە ناتوانیت بچوئیتەو، ئەى چۆن دەتوانى داری خورما پابوەشینى؟ لەگەڵ ئەوەشدا کە دەزانین داری خورما یەکیکە لە وشک و پەقترین و پتەوترین درەختەکان، قەدى خورما لە زیرترین و سەختترین قەدى دارەکانەو، هیشووێ خورما پێویستی بە پراوەشاندن هەیه تا ئەو خورما پێگەیشتووێ پێوەیەتى بەریتەو، گومانى تێدا نییه کە زۆریش بەرز و دوورە لەوێ کە دەست بیگاتى، ئەى چۆن (مریم) یەک کە ئافەرەتە و هەر بەسروشتى خۆى لاوازەو بێهێزەو، کفتى و بێهێزى ئازارى زەبستانی و کاریگەرى سەك و مندال بوونیشى بۆ زیاد بوو، ئەو جگە لەو حالەتە دەروونیەش کە هەموو جەستەى داگرتوو و دەترسیت لەوێ تاوانى بەدەرەشتى و کارى خراپى بەدریتە پال لەلایەن خزم و کەس و ئەهلى شوینەکەى لەکاتیى ئەو پاك و پاکیزەیه، دەى چۆن بتوانیت ئەو دارخورمایە پابوەشینى؟! کە وابوو ئەو سوننەتى خوایه بۆ بەکارهێنانى ھۆیەکان بۆ ئەوێ مانای راستەقینەى تەوھەککول و پشت بەخوا بەستن بەتەواوى دەرکەوێت، گومانى تێدا نییه بۆ ھەرکەسى تەوھەککولى لەسەر خوابیت ئەو ھۆیەکان بەکار دەهێنى و ئەو ش سوننەتى خواى پەرورەدگار، ئەو مانایەش لە زۆر لە شوینەکانى قورئان و ژيانى پێغەمبەر ﷺ راستیەکەى دەر دەکەوێت، دەبا ئەو ئایەتەى خواى پەرورەدگار بخوینینەو: ﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَنُكَلِّمَنَّ اللَّهُ رَحْمٰی﴾، واتە: (تۆش ئەى موحەمەد ﷺ کاتى کە مشتیک خۆلت پوو بە کافران فرێدا ئەو کارە تەنھا تۆنەت کرد، بەلکو خوا فرێداو (خۆلى کردە چاوى کافرانەو).

ئەو لەکاتی کدابوو کە پێغەمبەر ﷺ چنگى لە خۆلى ھەلگرت و بەرە و پووێ بى پرواکان فرێتى داو بلاوى کرد لەیەکیک لە شەپەکان ھەرتۆز قالتىکی چوو و چاوى یەکیکیانەو ئەو ش بوو بە ھۆیە بۆ سەرکەوتن، دەبینین کە خواى پەرورەدگار

له پټغه مېرکه‌ی ﷺ ده‌وټ ته و هؤیه به کار به‌یټنټ که چنگی خۆله فرپی‌داو به‌ره و پوویان بللوی بکات، به لام سه‌رخه‌ری پاسته‌قینه خواجه، له بهر نه‌وه‌یه خوای په‌روه‌ردگار فریدانه‌که‌ی پټغه مېرکه‌ی ﷺ نه‌فی ده‌کاو بریار له‌سه‌ر فریدانه‌که‌ی خوی ددهات (سبحانه و تعالی) هه‌لبه‌ته پټغه مېرکه‌ی ﷺ دواي پشتیوانی و ته‌وه‌ککول به‌خوا شته‌کانی وهک و هؤیه‌ک به‌کار میناوه، هه‌روه‌کو دار گۆچانه‌که‌ی حه‌زره‌تی موسی (سه‌لامی خوای لی‌بی).

ئای خۆزگه له‌گه‌لیاندا باین:

پیرۆزیت له‌وه‌که‌سه‌ی به‌و واتا گه‌وره ئیمانییه — ته‌وه‌ککول و پشت به‌ستن به‌خوا — له هه‌موو به‌شیک له به‌شه‌کانی ژیانیدا جی به‌جی ده‌کات، به‌پاستی مژده‌کان دین و ده‌یان بټیت:

یه‌گه‌میان: هیواداره له‌وه‌فتا هه‌زاره‌بټ به‌بی لی پرسینه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه هه‌روه‌کو له هه‌ردوو (صحیح) دا هاتوو یه‌کیک له سیفاته‌کانیان: ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، واته: (ئه‌وانه به‌پاستی پشت به‌خوای خویان ده‌به‌ستن).

دوو هه‌میان: به‌هؤی جی به‌جی کردنی کرده‌یی ناوو سیفاته پیرۆزه‌کانی خوداوه وه‌کو: (تواناو ده‌سه‌لات و پۆزی ده‌ری ژیتنه‌رو مرینه‌ر) زیاتر نزیک ده‌بټه‌وه له‌خوای خوی و ده‌یناسټ.

سییه‌میان: ته‌رکی شیرک و هاوه‌لگه‌رای و وازه‌یتان له‌ئاوردانه‌وه بۆ جگه له‌خواو به‌وه‌یه‌وه عیززه‌ت و سه‌ربه‌ری زیاد ده‌بټ.

چواره‌میان: زیاتر پازی ده‌بټ به‌قه‌ده‌ری خوا، ئه‌وه‌ش بریتییه له (به‌پاستی و به‌ته‌واوی دل ته‌سلیم بوون و خۆدانه‌ده‌ست خوای په‌روه‌ردگار).

پټنجه‌میان: هه‌رچی کاریگه‌ری ترس له دروستکراوانه له‌دلی دا نامټنټ و ئه‌وانه پټیان ده‌لټن: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ

فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ^۱، واته: (به پاستی خه لکی بی باوه پرو خوا نه ناس خویان بۆ ئیوه کۆکردۆته وهو خویان بۆ ئیوه مه لازداوه، لییان بترسن (خۆتان توشی به لا مه کهن) به لام نه وان (واته ئیمانداران به و پرپاگه نده یه) باوه پریان زیاتر دامه زراوو، وتیان: (خوامان به سه که یاریده دهرو یارمه تی ده ریکی چاکه).

شه شه میان: زیاتریوونی پینمایی و پاراستنی له هه موو شه پێک و بهس بوونی بۆ هه موو پێداویستییه کان، ئه ویش به و فه رموده یه ی هه زه رت ﷺ که ده فه رموویت: (من قال - یعنی إذا خرج من بيته - بسم الله توكلت على الله ولا حول ولا قوة إلا بالله، يقال له - هديت ووقيت وكفيت، فيقول الشيطان للشيطان آخر: كيف لك برجل قد هدى وكفى ووقى)^۲، واته: (هه رکه سی که له مال ده چپته ده ره وه بلی: به ناوی خوا، پشتیوان به خوا، خۆم دایه ده ست خوا، هه چ هه ول و هه زو توانایه ک نییه جگه له خوا، پێی ده گوتریت - هیدایه ت درایت - پینمایی کرایت و پارێزرایت و ئه ویش به سه واته خودات به سه، شه یتانی که به شه یتانیکی تر ده لیت: چی ده لیت به که سی که پینمایی کراو خوا له پشتیبه تی پاراستوویه تی).

۱- آل عمران: ۱۷۳.

۲- رواه الترمذي و صححه الألباني، ص ج ص / ۶۲۹۵.

می‌رگی (۳)

﴿لَیْنٌ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾

(سویند به خوا نه‌گهر سوپاسگوزارین رزق و پژوی و نازو نیعمه‌تتان

به‌سهردا دهرژینم و زیادی ده‌کهم)

شه‌یتان راسته‌قینه ده‌زانیت:

کاتی خوی په‌روه‌ردگار فرمانی پیکرد (سوژده) به‌ریت بۆ‌حه‌زره‌تی ئاده‌م (سه‌لامی خوی لی‌بی) نه‌ویش فرمانه‌که‌ی به‌جی نه‌گه‌یاندو سه‌ره‌پچی کرد، خوی گه‌وره‌ده‌ری کردو نه‌فرینی لی‌کردو پی‌ی فره‌موو که‌ده‌چیته‌ناو ئاگر، به‌لام ته‌نها به‌وه‌واز ناهینیی به‌لکو که‌گویی بیستی نه‌و ده‌رکردن و له‌په‌حمه‌ت بی‌به‌شکردنه‌بوو، به‌هه‌موو بی‌شه‌رمی و چه‌قاوه‌سویییه‌وه‌دریژه‌به‌هه‌له‌وتاوانه‌که‌ی خوی ده‌دات تانه‌وه‌کانی ئاده‌م له‌خشته‌به‌ری‌و بی‌ئاگایان بکات، چونکه‌نه‌و بوو به‌هوی ده‌رکردنی و ده‌لیت: ﴿لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ (۱۶) ثُمَّ لَا يَجِدُنَّ فِي بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا يَجِدُوا أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿۱۷﴾، واته: (به‌هوی نه‌وه‌ی که‌منت گومپاو سه‌رگه‌ردان کرد، نه‌وه‌سویند بی‌ت منیش له‌ریگه‌راسته‌که‌تدا بۆ‌یان داده‌نیشم (لایان‌بده‌م).. پاشان سویند به‌خوا له‌به‌رده‌میان‌وه، له‌پشتیان‌وه، له‌لای راستیان‌وه، له‌لای چه‌پیان‌وه بۆ‌یان دیم و (دنیا‌یان لا‌خۆشه‌ویست ده‌کهم و گومان‌یان ده‌ریاره‌ی قیامت له‌لا دروست ده‌کهم) و ده‌ستت ناکه‌ویت زۆریه‌یان سوپاسگوزارین).

۱- ابراهیم: ۷.

۲- الاعراف: ۱۶ - ۱۷.

نالیره دا (ئیبلیس) پاستیه کی لا ناشکرایه و ده زانیت که لای زۆرینه ی خه لکی شاراهو و نادیاره ئه ویش ئه وه یه که به شی زۆری خه لک سوپاسگوزارو شوکرانه بژێرن، به دلنیا بییه وه له ناویاندا ئه و که سه سه ر فرازو پزگار ده بییت که سوپاسگوزاره و شوکرانه ی خوای پهروه ردگار ده کات.

﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا﴾^۱:

((ئهی نه وه و شوینکه وتووایی داود، ئیوه به کردارو گوفتار سوپاسگوزار بن و چاکه له گه ل خه لکیدا بکه ن)).

خوای گه وه له خسته پووی ئه م ئایه ته دا نه ی فه رموو: (قولوا آل داود شکرا) که به واتای گوفتار دیت واته به زمان بلین، به لکو فه رموویه تی (اعملوا) واته به کردار، ئه وه ش به لگه یه له سه ر ئه و حه قیه ته ی که شوکرو سوپاسگوزاری ته واو نابیت ئیلا مه گه ر به کرده وه و جی به جی کردنی ئه وه ی که خوا فه رمانی پی کردووه و، دور که وتنه وه له وه ی نه ی لی کردووه و لئی قه دهغه کردوون. که واته سوپاسگوزاری بریتیه له به جیه نانی په رستش و به ندایه تی به کرده وه، نه ک ئه وه که وا گومان ده بن ته نها حه مدو سه نایه کی وته یی بییت و به زمان بیلیت له دوا ی نوژه کان یادوا ی تیر خواردن.

په یغه مبه ر ﷺ سوپاسگوزاری به کرده وه ده کرد..

ئانه وه تا دایکی ئیمانداران سه ری سوپه مینێ له شه ونوژی په یغه مبه ر ﷺ که ئه وه نده به پیوه وه ستاوه پییه کانی ئاوساوه و، به سه رسوپمانه وه لئی ده پرسیت: (تفعل هذا وقد غفر الله لك ماتقدم من ذنبك وما تأخر؟) واته: (بۆ واده که یه ت، ئه وه نده خۆت ماندوو ده که یه ت، ئه ی ئه وه نییه خوا له گونا ه ی له مه و به رو له مه ودوات خوش بووه؟) ئه ویش ده فه رموویت: (أفلا أكون عبداً شكوراً)^۲. واته: (ئهی نابی به نده یه کی سوپاسگوزاریم). ئه و ﷺ وا له سوپاسگوزاری تی نه گه یشتبوو که ته نها

۱- السبأ: ۱۳.

۲- البخاری (۸/ ۴۴۹) و مسلم (۲۸۱۹).

سو پاس و ستایشیکی و تهیی بی و به زمان بیکات، سو پاسگوزاری کرداره به نه ندامه کانی و به هه موو په زامه ندییه کی له و نیعمه تانه ی خوای په روه ردگار. له بهر نه وه یه ئیمام (ئیبینولقهیم) نه و مانایه به م جوړه کۆده کاته وه و وه سفی ده کات: (دهر خستن و پیشاندانی شوینه وارو کاریگری به خششه کانی خوا له سهر زمانی به نده که ی به همدو سو پاس و، له سهر دلّی به خوشویستن و، له سهر نه ندامه کانی به پابه ندبوون و گوئی پابه لّی کردنی).^۱ ستایشکردنی غهیری خوا به سهر زمانی دا نه یه ت، جگه له خوا خوشه ویستیک له دلّی دا نه بیّت، نه گهر که سیکی له دروستکراوانی خوا خوشویست نه و له بهر خوا خوشی بویت، ئینجا نه و خوشه ویستییه راسته قینه یه و ده دست دینی و له دلییه وه ده گوازیته وه بۆ هه موو نه ندامه کانی و نه و کاته نه ندامه کانی جی به جی کاری هه موو فرمانه کانی خوشه ویسته که ی ده بن و ده دست هه لده گرن و به ره له سستی ده که ن له هه موو حه رام و قه ده غه کراوه کانی، هه ر نه وه یه سو پاسگوزاری راسته قینه.

﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾^۲:

(به لکو هه میشه ده ریاره ی نازو نیعمه ته کانی په روه ردگار ت بدوی و باسیان بکه له جی خویاندا به کاریان بهینه).

مه به ست له قسه کردن (التحدیث) له م ئایه ته پیروزه دا ئانه وه یه: (نه و باسی نیعمه ت و به خششه کان بکات و بیانلّیت) وه ک بلّیت: خوای گه وره نه وه و نه وه ی پیداویم یا ده بی به و اتایه بیّت، (قسه کردن به نیعمه تی نه و به جیهینه رو پیسپیرو در او ه که ی بی له و ئایه ته دا: نه ویش بانگ خوازی بۆلای خوا، گه یانندی په یامه که ی، فیرکردنی خه لک، وه راسته یه که ی هه ردوو واتایه کان له خو ده گریت). مروّف بیربکاته وه و باس له پوژدانی گومپایی و نه قامی خو ی بکات، چون خوا له و تاریکی یه وه گواستی یه وه هیئایه ناو نه م پووناکی یه، هه روه کو ئیمامی عومه ر

۱- تهذیب مدارج السالکین، ۲۸۴.

۲- الضحی: ۱۱.

(سهلامی خوای لیّی) دهیکرد باسی له پۆژانی نه زانی و نه فامی خۆی دهکرد چۆن
ئهو خوایه ی دهخوارد که بۆخۆی له خورما دروستی کردبوو، ئنجا به و پۆژانه
پێدهکەنی.

موسلمان باس له پۆژانی ههژاری خۆی بکات دواي ئهوهی خوا دهوله مهندي
کرد، وه بیر له پۆژه ناخۆش و تال و تنگه کانی بکاته وه پێش کۆچکردنی بۆ
جیگه یهکی ئارام و ئه مین یا گۆرانی بارودۆخ و، باس له پۆژه پڕ کاره ساته کان بکات
که پۆیشتن و پاشان خوای گه وره دهرووی لیّ کرده وه و خه می په وانه وه ههروه ها
به م جۆره باس له و نازو نیعمه تانه بکات و بدوی له سهریان و، ئه وه ش ته واولتر بکات
به بانگه وازی بۆ لای خوا له ناو خه لکیدا.

سوپاسگوزاری گشتی و سوپاسگوزاری تایبه تی:

دواي ئه وه بۆمان په وون ده بیته وه که سوپاسگوزاری دوو جۆره:
گشتی ئه وه یانه که تایبه ته به دنیا وه به جل و به رگ و خواردن و مال و سامان و
ته ندروستی و گیانه وه، تایبه تیش ئه وه یه تایبه ته به پۆژی دواي، ئه وه یش دروست
ده بیّ له سه ر نیمان و یه کتا په رستی و پێنمایی و ته وفیقی خودایی و په رستش و
به ندایه تی و چاکیه تی ژن و منداله کانی و کاروباری تری قیامه تی جیگای داخ و
حه سه ره ته که زۆرینه ی خه لکی ئه و سوپاسگوزاری به نا که ن جگه له گشتی به که،
ئه وه ش له به رنه وه یه سووده که ی له به رچاو وه سه ت پێکرا وه به ده سه ت ده هینریت،
ئه وه سه روشتی مرۆفه.

پایه کانی سوپاسگوزاری:

پوخته ی ئه وه به و قسه یه ی ئیمام (ئیبنولقهیم) ه که ده لیت: (سوپاسگوزاری
به نده له سه ر سیّ پایه به رپۆه ده چیت و ناتوانی به نده یه کی سوپاسگوزار بیت ئیلا
به هه رسیکیان نه بیت).

یه که م: دان نان به نازو نیعمه ته کانی خوای په ره ردا گار که پێی به خشیوه.

دووهم: سوپاس و ستایشی خوای له سه ر بکات.

سپییه م: چاکه ی پی بکات و یارمه تی و کۆمه کی خه لکی پی بکات له سه ر
په زامه ندی خوا.

دان نان به نازو نیعمه ته کان نه دهینه پال نه سه ب و زیره کی و تیکۆشان و هه ولی
خۆمان، یا پله و پایه و خانه دانی و هیزی خۆمان، به لکو بیگی پرینه وه بۆ ده سه لات و
به خشنده یی خوای تاقانه و پهروه ردگار، کاتی قارون ئه و نیعمه تانه ی خودا پیی
دابوو دایه پال زانین و زانیاری خۆی خوای گه و ره دای پوخاندو به ناخی زه وی دا
برده خوار، به م جۆره ده گه ی نه ده ر ئه نجامی سروشتی ستایشکردن بۆ به خشه ر
له سه ر ئه و نیعمه ت و به خشنده یه و، وه پاشان ئه وه ش له که سیك ناوه شی ته وه
که یه قینی ته وای هه یه به خوا که به خشنده یه و ئه و نیعمه ت و به خشنده ی پی
دراوه و سوپاس و ستایشی له سه ر بکات، به لام نیعمه ته که ی به کار به یینی
له سه ر پیچی و بی فره مانی خوا که پیی به خشیوه، بۆ نمونه (سوو-ریبا) به مال و
سامانه که ی بکات، یا که ته ندروست و له ش ساغه بجی زو لم و سته م له خه لکی
بکات و تۆ له یان لی بکاته وه.

جا کاتی ئه و پایانه مان جی به جی کرد گومانی تیدا نییه که خوای گه و ره
نیعمه ت و به خشنده ی خۆیمان بۆ زیاد ده کات و لیمان پیرو ز ده کات بۆ پاستی و
سه لماندن ئه و به لینه ی له قورئانی پیرو زدا پیی داوین، ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ
شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ۖ﴾^۱.

۱- ابراهیم: ۷.

میرگی (۴)

به‌ئاگاهاتن و به‌ئاگاهاتووان

خوای گوره ده‌فه‌رموویت:

﴿ اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴾ (۱) مَا يَأْنِيهِمْ مِّنْ ذِكْرِ مَن رَّبِّهِمْ يُحَدِّثُ إِلَّا أَسْمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿۲﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُنَزِّلُ الْمَطَرَ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ﴿۳﴾

واته: (موحاسه‌به‌و لى پرسینه‌وه‌ی خه‌لکى نزیک بۆته‌وه، له کاتی‌کدا زۆربه‌ی ئه‌وان بى‌ئاگا و غافلن و پشتیان له ئایینی خوا کردووه‌و پوو وهرده‌گێپن له به‌رنامه‌که‌ی، هیچ یاداوهریبه‌کی تازه‌یان له لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه بۆ نایه‌ت که ئه‌وان گوێ بیستی نه‌بووین و له‌وکاته‌دا یاری و گه‌مه‌ی پێنه‌که‌ن... دله‌کانیان بى‌ئاگا و سه‌رگه‌ردانه، ئه‌وانه‌ش که سته‌میان کرد، قسه‌کانیان شارده‌وه (به‌نه‌پنی ده‌یان وت) ئایا ئه‌مه‌ ته‌نها به‌شه‌رىک نبیه وه‌ک ئیوه؟! ئایا ئیوه به‌ده‌م جادووگه‌ری‌یه‌وه ده‌چن؟! له‌کاتی‌کدا ئیوه چاوتان هه‌یه‌و ده‌بینن!!). به‌پاستی لى پرسینه‌وه پۆژ له‌دوای پۆژ نزیکتر ده‌بیته‌وه هه‌روه‌کو (حه‌سه‌نى به‌صرى) وتوویه‌تی: هه‌رچه‌ند پۆژیک ده‌پوات به‌شیک له‌تۆ له‌گه‌لى دا ده‌پوات، به‌لام خه‌لکى له‌بى‌ئاگایى‌یه‌کى سه‌رسوهرپێنه‌ردان له‌و ئامانجه‌ی که له‌ پێناویدا دروست بوون، وه بى‌ئاگان له‌ هه‌ست کردنیکی ته‌واوو کرده‌یى له‌واتاکانى ناوو سیفاته پیرۆزه‌کانى خوا. هه‌موومان ده‌زانین (الرزاق - پۆژیده‌ر) یه‌کێکه له‌ ناوه‌کانى خوا، به‌لام زۆریک له‌ئێمه ده‌ترسین کاتى که‌شیک هه‌په‌شه‌ی بېرنی پزقمان لى ده‌کات، وه هه‌مووشمان ده‌زانین (الضار و النافع - زه‌ره‌ر هێنه‌رو خێرو خوشی به‌خش و به‌خشنده) له‌ ناوه پیرۆزه‌کانى خودان، به‌لام زۆرینه‌مان ده‌ترسین و هیوامان به‌غه‌یری خوايه، به‌پاستی

خەلك له بى ئاگايى دان له و پۆژەى كەتيايدا لەم دنيايه دەپۆن و لىي غافلن، وه بى ئاگان لەوهى كه لەناو گۆرپدا تووشيان دىت و غافلن لە مەترسىيه كانى قىامت و زۆر شتى تر كه خۆشهويستى دنيا لىي داپۆشيون و له زانين و هەست پى كردنى بى ئاگاي كردون.

تەمەن دەرفەتە:

تەمەن هەروەكو دەرفەت و وەرزیكه لەوەرزه كانى بازرگانی، تيايدا كەل و پەل نۆدو جۆراوجۆر دەخړیته پوو تيايدا هەيه خراپ و تياشيدا هەيه بەبایەخ و گران بەهەيه، مرقى ژیر ئەوكەسەيه سووری له سەر كپینی شتە نایاب و بەبایەخەكان ئەگەر نرخیشى گران بىت، چونكه چاكتر و بەرچاوترو بەهادرتره لەشتى خراپ هەرچەندە هەرزانتريش بىت، بۆئەوهش ئىمام (ئىبنولجهزى) دەلّیت: (پىويستە ئەوكەسەى سەرۆكارەو بەهەيه شتەكان دەزانى و دەناسى دەبى چاكترینی شتەكان هەلبژيرى و بەدەستيان بىنى، ئەو تەمەنە وەرزیكه و، بازرگانیه كانیش جیاوازن، پيشینان وتوویانە: ئەو شتە هەلگرن وەزنى سوکە و نرخی گرانه، كەواتە پىويستە ئەوكەسەى هۆشیارو بەئاگایە تەنها شتە نایاب و بەنرخەكان داوا بكات و بیهویت، وه نایابترین و بەنرخ ترینى شتەكانیش لەدنیا دا ناسینی خودای پەرۆردگارە).^۱

بەئاگابوون نیشانەیه كه له نیشانەكانى خۆشهويستى خودا بۆ بەندەو ویستى خیر بۆی، بۆئەوهش شوینكه وتووی بەشكو (موحه مەد كوپى سیرین) دەلّیت: (ئەگەر خوای گەرە خیری بۆ بەندەى خۆی ویست نامۆزگارێك دەخاتە دلێه وه فەرمانى چاكەى پى دەكات و قەدەغەى خراپەى لى دەكات).^۲ هەرچاری سنوورى بەزاندو غافل بوو لەوهى كه خوا له پىناويدا دروستیکردوه، ئەو نامۆزگارەى له دلّی دایە بەبیری دىنیتەوه و دەگەریتەوه بۆ سەر ئەو راستە شەقامەى كه لەبىدارى یەكی بەردەوامدا دەیهیلتەوه.

۱- صید الخاطر: ۲۵۹.

۲- صفة الصفوة ۲/ ۲۴۲.

به ئاگابوونى بەردەوام:

ئىمام (ئىبنولجەزى) لەو دەستى ئەر كەسە بە ئاگاۋ ھۆشيارەدا دەلىت: (ھەممە و غەمى بېرادار پەيۋەستە بە قىامەتە، ھەممۇ ئەو شتانەى لە دىيادا ھەن دەى جولتەنن بۆ بېر كەرنەو لە قىامەت، بە ھەر شتەكەو مەشغول بېت ئەو ھەممەى مەشغولى دەكات.

نابىنى ئەگەر خاۋەن پېشەكان بچنە خانەيەكى ئاۋەدان كەرنەو، دەبىنى بازىگان بۆ كەل وپەل و پاىەخ دەپوانىت و نرەكەى و دەدەست دىنى، دارتاش دەپوانىتە سەربان و دارەپاكەى و دەستا بۆ دىوارەكان و تەونكەر بۆ چىنن و جل و بەرگ، وە بېرادار كەتارىكى يەك دەبىنى تارىكى ناو گۆپى بېر دەكە وىتەو، كە ئازاردەك دەبىنى سزاو تۆلەى قىامەتى بېردەكە وىتەو، كە دەنگىكى ترسناكى بىست فووكەرن بەكەرنەى بە بېردىتەو، كاتى دەبىنىت خەلك نوستوون مردووى ناو گۆپى بېردەكە وىتەو، كە ھەست بە خىروخۆشى دەكات بېر لەبەھەشت دەكاتەو، ھەممە و بېر كەرنەو بەوانەو پەيۋەستە ھەرئەو ش خەرىكى دەكات بۆ ھەر شتەك. ئەو كەسە بەم جۆرە بەردەوام ھۆشيارو بە ئاگايەو، ھەرچى لەسەر زەوى دەبىنىت دەى بەستىتەو بە قىامەتەو، ھەرشتەك تەنانت بۆ ماۋەى چركەيەكەش بى ئاگايەكەت لەو دەى لە پىناۋىدا دروست كراۋە، ئەو نايە وىت، بەم شىۋەيە لە پەرستش و بەندايەتى يەكى بەردەوامدايە، لەگەل ئەو شەدا ئەو كەسانەى كە بە ئاگاۋ و رىان لە قىامەتدا لە يەك ئاستداننن و يەكسان نىن بەلكو دابەش دەبن بۆ چەند بەش و كۆمەلەك:

بەشەكانى بە ئاگايان:

(ئىبنولجەزى) لە باسى چىنەكانى بە ئاگاياندا دەلىت:

(ھەيانە ھەواۋ ئارەزوۋ بەسەرياندا زال دەبىت و، ئەو دەى حەزى لى بى دەيكەت، تاۋاى لى دىت خەۋى پىۋە دەگىت و بەم جۆرە توشى پاشەكشى دىت و دەبەزىت، ئەو ئاگابوونەى ھەيۋە ھىچ سودى پى ناگەيەنى، بەلكو ھۆشيارى و بە ئاگابوونى لەم شىۋە زىاتر بەلگەى دەخاتە سەر).

وه هه يانه له تىكۆشاندايه له نيوان دوو هيلدا:

أ- ژيرييه كه كه فرمانى پى دهكات پاريزكار بيت.

ب- هه واو ئاره زوييه كه: ويست و حه زه كانى پى جى به جى دهكات، نه گهر به نارپه واش بيت.

تياياندا هه يه دواى هه ول و كۆششيكى زۆرو دريژخايه ن ده گه پيته وه سه ره شه پ و خراپه و به م جوړه كوتايى ديت، هه شيانه هه ندى جار سه رده كه وي پوه ندى جاريش تيك ده شكيت و برينه كانى نه وه نده كوشنده نين. به شيكى تريان دوژمنه كه ي ده به زيني و زيندانى دهكات به شيوه يه كه نه و دوژمنه ي ناتوانى هيج فيلتيكى لى بكات ته نها وه سوه سه نه بيت.

له پاك و چاكترينى نه و چينانه نه وان هه ميشه بيدارو به ئاگان، ماوه يه كه زۆر پاده كه ن و ناوه ستن، هه مم و غه ميان به رزيوونه وه و به ره و پيش چوونه هه رجاري پله يه كه ده بپن و به ره و پله و مه قاميكى تر ده پۆن و ده بينن كه م و كورتيان هه يه خيرا توپه ده كه ن و دواى لى خو شبوون له خواى گهره ده كه ن^۱.

نه وانه نه و پياوه چاك و پاكانه ن كه نه فسى خو يان وابه سته ده كه ن بۆ مه به ست و ئامانجيكى گهره و به رزتران راگرتووه له هه موو نه و شتانه ي به و قورپه وه نوساوه يا په يوه ندى پيو هه يه، نه وانه هه موو شت وازلى دينن هه تا نه و خه وه ي مروف پيوستى پييه تى، ده ي با ئيمه گوئ بدينه قوتابى يه كه ي (نيبنو عه باس) شوينكه وتوى به ريز (طاوس) كه ده لئيت: (باس و بيركرده وه له دۆزه خه وى خوا په رستانيان زپاندووه)^۲.

۱- صيد الخاطر / ۳۰۶ - ۳۰۷.

۲- صفة الصفوة / ۲ / ۲۸۹.

میرگی (۵)

هۆیه‌کانی به‌هیزکردنی به‌ئاگابوون

حالی غافل و بی‌ئاگایان:

ئیمام (ئیبینولجه‌وزی) له‌وه‌سفی حالی غافلندا ده‌لێت: (نازانن بۆچی دروست بوون و مه‌به‌ست له‌وان چیه، نه‌وپه‌ری مه‌به‌ستیان گه‌یشته به‌حه‌زو ویست و ئاره‌زووه‌کانیان، هیچ ناپرسن له‌وه‌ی ده‌ستیان ده‌که‌وێت و وه‌گیرى ده‌هێنن و، به‌هۆیه‌وه سه‌رزه‌نشست ده‌کرێن یا تووشی زه‌م کردن ده‌بن، زۆر خۆ ده‌رخه‌رن و له‌پیناویدا تی‌ده‌کۆشن بى‌ ئه‌وه‌ی بزائن مه‌به‌ستیان چیه‌و بۆچی واده‌که‌ن، ده‌که‌ونه ژێر کاریگه‌ری چیژو پابواردنی کاتى و هه‌ل په‌رستن ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر به‌هۆیه‌وه زه‌مانێک تووشی نه‌خۆشى به‌بن، له‌ کپین و فروشتن و بازرگانى دا به‌رگی فروفیل ده‌پۆشن و خۆمه‌لاس ده‌رن، له‌ سه‌وداو په‌فتاریاندا گزی‌کارو ته‌له‌که‌بازو ساخته‌چین و به‌و شی‌وه‌یه‌ش ئه‌و حاله‌یان په‌رده پۆش ده‌که‌ن، به‌حه‌زو تامه‌زڕۆیه‌وه خواردن ده‌خۆن و، به‌دریژایی شه‌و ده‌نوون، نه‌گه‌رچی له‌پۆژیشدا هه‌ر نوستوو بیتاگابوون له‌پاستیدا، که‌پۆژیان کرده‌وه به‌دواى ده‌ست که‌وتنى هه‌واو ئاره‌زووه‌کانیان ده‌که‌ون هه‌روه‌کو به‌رازى چلێس و کلکه له‌قیی سه‌گ و درنده‌یی شیرو جۆش و خرۆش و په‌رۆشى گورگ و پتوی فیللوی ته‌له‌که‌باز، له‌کاتى مردن هه‌سره‌ت ده‌خۆن له‌سه‌ر له‌ده‌ست چوونی هه‌واو هه‌وه‌سیان، نه‌ک له‌سه‌ر نه‌بوونی ته‌قواو پارێزکاریان، ئه‌وه چهند زانیاری‌یه‌ک بوو له‌سه‌ر حالی ئه‌وانه^۱. ئه‌و وه‌سفه چهند جوانه بۆ حالی ئه‌و بی‌ئاگایانه‌ی وابه‌سته‌و گه‌وزاوی قوړو چلپاوو زه‌لکاوی دنیان، ئه‌وه‌ی دره‌وشاوه‌و په‌سه‌نده وه‌لاى ده‌نن و ئاشقی تاریکین و پرقیان له نووړو پووناکی‌یه، دژی هه‌رشتیکن فێریانکات و پێیان نیشان بدات، هه‌رکات ئه‌و

۱- صید الخاطر ۳۱۰ / ۳۱۱.

سیفاتانەى كە (ئىبنولجەزى) باسىكردوون وازيان لى ھىنا ئەوا ھىنەماى ھەستان و بەئاگابوون لە ناخ و نەفسیاندا دىتەبوون و بىداردەبنەو، ھەركەسىش بىەوئىت بىدارىيەت و بەئاگابى ئەوا ھۆكارى زۆر ھەن بۆ بەھىزكردنى ئەو ھەستان و بىداربوونەو، لەگرنگترین ئەو ھۆكارانە:

تەوبەو پەشىمانى: مەرجەكانى تەوبە سىان:

أ- پەشىمانى. ب- وازھىتان لە گوناھ. ت- سووربوون و برىاردان لەسەر نەگەرپانەو بۆ ئەو گوناھەو مەرجى چوارەمىشى بۆ زیاد دەكات كە ھەق و مافى كەسانى ترە، دەبىت ھەر ھەق و مافىكى ھەركەسى لەسەرە بىگىرپتەو بۆى. گرنگترین مەرجەكانى تەوبە برىتيە لەپەشىمان بوونەو ھەكى وا ھانى بدات بۆ وازھىتان لە گوناھەو سەرپىچى و برىاردان و سووربوون لەسەر ئەو تەوبەيە (ئىمام گەيلانى) بەغولامە گەنجەكەى دەلەت: (ھانابى خوا بەرەو پەناى پى بگرە، بگەرپۆو بۆلای بەزوىيى، بەپەشىمان بوونەو داواى لىبوردن و لىخۆش بوون تا پرگارت بكات لەدەستى دوژمنەكانت و لەشەپۆلى دەرياي بەھىلاك چوون دەربازت بكات بىرەكەو لەو كۆتايىيەى تى دەكەوى، بەلكو تەرككردن و وازھىتان لەگوناھت بۆ ئاسان بكات، تۆ كەوتوويە ژىر سىبەرى درەختى بى ئاگابى، لەسىبەرەكەى برۆدەرەو كاتى تىشكى خۆرت بىنى، ئەوا پىگاكتە ناسىووە دەزانىت كە درەختى بى ئاگابى بەئاوى نەزانى و نەقامى پاراو دەبىت و، درەختى بىداربوونەو بەئاگاھاتن و زانىارى بەئاوى بىركردنەو پاراو پەرورەدە دەبىت و دارى تەوبە بەئاوى پەشىمانى پەرورەدە دەبى و، درەختى خۆشەويستى بەئاوى پازى بوون و پالى بوون پەرورەدە دەبى^۱. ئاسانترىن پۆيشتن بەپىگائى ھەقدا بۆ پىيوارانى ھەست كردنە بەچۆنىتى ئەو ئاوەى ئەو چوار درەختەى لەسەر پاراو پەرورەدە دەبن، بى ئاگابى گەشە دەكات بەنەزانى و نەقامى لەپاستىيەكانى پىگا نەزانىنى كۆسپەكانى پىگا و كۆتايى پىگا، داواى كۆتايى ھاتنى پىگە چى لىدەت وە بىدار

بوونه وه و پاچله كان گه شه ده كات ته نها به ته و به و په شيمان بوونه وه و بير كردنه وه له هه مو و ئه و شتانه، ته به و گه پانه وه گه شه ناكات و قه دى به هيز نابى و لقه كانى زيادناك و گه لاي چرۆ ناك و گوله كانى ناكړينه وه مه گه ر ته نها به په شيمان بوونه وه له و گونا هانه ي كردويه تى، خو شه ويستى گه شه ناك مه گه ر ته نها به په شيمان دان و پازى بوون به و كرداره ي خوا فه رمانى پى كردو وه و ئه وى بۆ پيغه مبه ر ﷺ هاتو وه.

بیرکردنه وه له تیشکینه رى خوښى په كان:

پيغه مبه ر ﷺ ده فه رمو ویت: ((أَكْثَرُوا مِنْ ذِكْرِ هَادِمِ اللذات)) واته: (نۆر بیربکه نه وه له پوختنه رو تیشکینه رى خوښى په كان) بیرکردنه وه له مردن که به تیشکینه رى خوښى په كان داده نریت، نه وه ش به لگه په له سر نه وه که بیرکردنه وه له مردن له كاتى له زهت و خوښى په كاندا نه و بى ناگایى په تیکه ده شكینى و بى ناگا وه خه به ر دینى و له و حقیقه ته ناگادارى ده كات که پوژى له پوژان پتو وه خه ريك بووه و مه به ستى بووه، هه رجا ريك و هه ر چه نده ياد و بیری مردن ده كاته وه پا ده چله كیت و بيدار ده بیته وه هه ول ده دات هه رچى زووتره و هه تا بتوانى كرده وه ی چاك نه نجام بدات بۆ سه ر به رزى و پووسورى خوى له كاتى گه یشتنه وه ی به خواى په رو ه ر دگار.

بیرکردنه وه له عاقیبه تى نه و هه ل و ماوه پیدانه ی ژيان

مۆله ت و ماوه پیدانى خوا بۆ دروستكراوانى وه كو مؤله ت و ماوه پیدانى كه سىك بۆ كه سىكى تر نيبه، له سۆزو به زه یى خویه تى بۆ به نده كانى كه مؤله تيان پى ده دات و هه ل ده داته ده ست بى ناگایان بۆ گه پانه وه یان و ده یان خاته نا په حه تى و ته نگان وه تا به لكو به ناگا بیته وه، خو نه گه ر نه وه سوودى نه بو له و هه مو و ماوه و هه ل و مؤله ته گه وره ی ژيانى دا نه و خواى گه وره ویتلى ده كات و مۆرده نیت به دللى دا، نه ده گه ر پته وه و نه ده بینى و نه ده بیستى و نه به هوش دیته وه ﴿حَتَّمُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً﴾^۱. واته: (خوا مۆرى ناوه به سه ر دل و گوى ياندا و په رده ی

۱- البقرة: ۷.

به سەر چاویاندا هیناوه، نه بێرده که نه وه، نه نامادهن هه ق ببيستن و پاستی به کان نابینن، خه ته رو مه ترسی له ده ره نجام و کۆتایی نه و مۆله ته یه وا له نامۆژگار (أبا الفضل جبرائیل بن منصور) ده کات و ده لیت: (هه تاکه ی درێژه به غافلی و بێ ئاگایی ده دهیت، وات لیهاتوو هه مین و بێ ترسی له کۆتایی به کانی ته مه نت، ته مه نی گالته و گه پ به سەر چوو پابوورد، وه ته مه نی لای ته و او بوو کۆتایی پێ هات، چیت به ده ست هیناوه له پازی بوون و متمانه ی په رو ه ردگار ته به پاستی کارت ته و او بوو له ته مه نی دۆراو کاته کانی ته مه لیت، به تالی و نا په وایی و نا به کاری چی پیدای به چی گه یاندیت).^۱

بیر کردنه وه له گونا هان:

هه رکه سیك بیر له گونا هه کانی بکاته وه له نه نگي واته و او یه کانی بێزار ده بی وه بپیار ده دات جاریکی ترو له ئاینده دا به م جوړه نه که و یت هه ناو گونا ه و تاوان، نه وه ش کاریکه وای لیده کات به رده وام به ئاگایی و له بیداری به کی هه می شه یی دا بی و، له و که سانه ده بی که بیر له گونا هه کانیان ده که نه وه، وه کو خوا په رستی زاهید (کهمس بن الحسن). (عمار ه بن زادن) بۆمان ده گێر یت هه وه ده لیت: (کهمس بن الحسن) پێی وتم: ئه ی نه بو سه له مه گونا هی کم کردوو ه و نه وه ما وه ی (۴۰) سا له له سه ر نه و گونا هه ده گریم، وتم: نه بو عه بدول لا نه و گونا هه چیه؟ وتی: براهه ک سه ردانی کردم، ماسی به کم بۆ کپی به دانقیك، کاتی خواردی هه ستام به ره و دیواری دراوسی که مان چووم و پارچه یه ک قورم لیکر ده وه میوانه که مان دهستی پێ شۆرد، به پاستی منیش نه وه چل سا له له سه ر نه و گونا هه ده گریم).^۲ پارچه قورپك ما وه ی چل سا ل بتگریه نیت، ئه ی نه گه ر بمایه و بینیبای که به قه د شاخی (تو هامه) دزی ده کری چۆن ده بوو. نه وه یه نه و به ئاگایی به ی سوربوون له سه ری و خوای گه وه کۆمه کی کردوون له په فتار و پیکردنیان له و پێگایه دا.

۱- البداية و النهاية ۱۲ / ۱۲۶

۲- صفة الصفوة ۳ / ۳۱۴ ، ۳۱۵.

میرگی (٦)

ههستکردن بهتاوان

بنه ماکانی سه‌رپیچی و تاوان:

ئیمام (ئیبنولقیم) ده‌ئیت: (بنه ماکانی سه‌رپیچی و تاوان هه‌ره‌مووی به‌گه‌وره و

بچوکه‌وه سی‌جۆره):

أ- وابه‌سته‌بوونی دل به‌غه‌یری خواوه.

ب- گوێپایه‌لبوونی هێزیکی تووندو پقاوی.

ت- هێزی هه‌وا و هه‌وس و ئاره‌زووبازی. ئه‌مانه‌ش به‌واتاکانی: هاوه‌لگه‌راییی و شه‌ریک بۆ خوا بریاردان، سته‌م و زۆرداری، خراپه‌کاری و به‌درپه‌وشتی و کاری ناشیرین و نادروست، دین.

ئه‌وپه‌پی په‌یوه‌ست بوون به‌ جگه‌ له‌خواوه (شه‌ریک و هاوه‌ل بریاردانه بۆ خودا، وه‌ بانگه‌وازه بۆ بوونی خواپه‌کی تر)، وه‌ ئه‌وپه‌پی گوێپایه‌لی کردنی هێزی پقاوی و توندپه‌وی (کوشتنه‌)، وه‌ ئه‌وپه‌پی گوێپایه‌لی بوونی هێزی هه‌وس بازی (زینایه‌)، بۆئه‌وه‌یه‌ خوای په‌روه‌ردگار ئه‌مانه‌ هه‌مووی له‌ سی‌جۆردا کۆده‌کاته‌وه‌ له‌و ئایه‌ته‌ی دا که‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾^١. واته‌: (ئه‌وانه‌ی هیچ خواپه‌کی تر له‌گه‌ل خوادا ناپه‌رستن، که‌ سیش ناکوژن که‌ خوا کوشتنی حه‌رام کردبێت، مه‌گه‌ر به‌حه‌ق و په‌وا، هه‌روه‌ها زینا ناکه‌ن و نزیکه‌ ناکه‌ن). ئه‌و بنه‌چه‌و بنه‌مایانه‌ پوون و ئاشکران و چه‌ند لقیکیان هه‌یه‌ که‌ له‌ زۆرینه‌ی خه‌لکی شاراووه‌ و نادیارن به‌جۆریک هه‌ر هه‌ست به‌گوناوه‌که‌ی ناکه‌ن، له‌کاتی‌کدا پێویسته‌ وازیان لێ به‌ئێرێ له‌پیشه‌وه‌ هه‌ل بکێشێن، وه‌ خه‌لکی واهه‌یه‌ له‌ئاست ئه‌و گوناوه‌دا هه‌ستیان مردووه‌ هه‌تا

١- الفرقان: ٦٨.

له سه رېښېچې په پوون و ناشکراکانېشدا، هرگيز هه ست به هېچ شتېک ناکه ن، نه وه
دلانيکڼ به گونا ه پښه بون و داپوشراون، وایان لېهاتووه هېچ نابین، هه ست و
نه ستیان لامردووه و نېتر ناگه پښه وه و فېرنابن و هه ست به هېچ شتې بکڼ.

پاهاتن له سهر خرابه کاري:

ده شېت هوې سهره کی گرفتې هه ست نه کردن به گونا ه، نالوده بون و پاهاتن
بی له سهر خرابه وگونا ه له بهر زوری تاوان کردن، پک وهکو پاهاتن و هوگریمان بو
دروستکراوانی خوی گه وره وهکو ناسمان و نه وهی تیايدايه تی و زه وی و نه وهی
له سهریه تی له دروستکراوی سهریو سهرسوپه ښه نه وهی نه وهی به رده وام ده یان
بینین و له بهر چاومان، به لام سهرمان سوږده مینې کاتي مړوڅک ده چیته سهر
مانگ و له وی دده به زیت. به رده وام لامان سهره که داهیتانیک یادوزینه وهیه کی
نوی دیته کایه وه، نه وه مان له بیر کردووه که نه وان وردترو جیکه ی سهرلیقه و تیرامان
و کارامه ی زیاترن له و داهیتراوه مړیانه، نه وه یش له بهر نه وهیه که نیمه پاهاتوین
و به رده وام نه و دروستکراوانه ی خوا ده بینین.

هه روه هایش کاتي گونا ه و تاوان زورو به رده وام نه انجام درا نه و خوی پښه
ده گریټ و دل گیروده ی ده بیت و ناگه پښه وه و پښه ی لی ناکات، هه نه مهیه
(أبالحسن الزیات) (سه لامی خوی لی بی) ترساندووه ده لیت: (وه لالا له زوری خرابه
و داهیتراوی خراب باکم نییه، به لام نه وهی لی ده ترسم نه وهیه دل گیروده ی بی و
له سهری پابیت، له بهر نه وهی کاتي شته کان پسته وخو دلان گرته ده ست نه و نفس
به خویانه وه گیروده و نالوده ده کڼ، به لام به ته نه و نالوده بونی نفس به شتیکه وه
کاریگری که متری له سهر ده بیت.

پاهاتن له سهر ټوله و سزا:

له نالوده بون و پاهاتن له سهر گونا ه مه ترسیدارتر پاهاتنه له سهر ټوله و سزا،
به پادهیه که هه ست به وه ناکات که نه و به لاو نارپه حه تییه ی ده یچیژی سزای نه و
گونا هیه نه جامی داوه.

ئەو كەسەي گەيشتووه تە ئەو پلەيە باگوئى بگريئ بۆ وتەكەي (ئيبين الجەوزى)
 كاتى دەلئيت: (بزانە گەورەترين بەلاو كارەسات لەخۆبايى بوون و مەغرورىە
 بەسەلامەتى دواي تاوانکردن، كاتى سزاكەي دواي دەكەوئيت، وەگەورەترين سزاو
 تۆلەش ئەوەيە مەژۆ هەستى پى ناكات وەكو دامالينى لە دىن، كوئىريوونى دل،
 هەلبژاردنى خراپە لەلايەن نەفسەو، لەبەرامبەرەدا سەلامەتى جەستەو گەيشتنى
 بەويست و مەبەستەكانى).^۱

نمونهي ئەوانەش: هەندىك ناتوان نوئىزى بەيانى بكەن بۆ ماوہيەكى دريژ هەتا
 خووبەو گوناھەو دەگرن و بەو تۆلەيە ئالوودەدەبن و هەست بەئازارى ئەو
 تاوانەي ناكات و ويژدانى ناجولئى و هەست بە پەشيمانى ناكات، لەكاتىكا خەلكانى
 پيشووتر لە پياو چاكانى پيشين بەدواي ئەو كەسانەدا دەچوون و لايان
 دەپرسينەو كە نوئىزى جەماعەتيان بچووا، هەركەس گەيشتە ئەو پلەيەي هەست
 بەتۆلەي گوناھەكانى نەكات ئەو بەپاستى لە مەترسىيەكى گەورەدايە، لەوانەيە
 ببیتە ھۆي پوخانى و گەرانەو ھى بۆ پىنگاي گومرايوون و سەر ليشيووى وەكو ئەو ھى
 كە (ئىمام ئىبنولقەيم) بە (كوشتن) ناوى بردووه، كە دەلئيت: گوناھەكان برينن،
 پەنگە برينيك ببیتە ھۆي كوشتنى).^۲

دەترسان ھەتا لەسەر چاگەكانيشيان:

پياوچاكانى پيشين و سەردەمى يەكەم لەپادەبەدەر هەستيان بە گوناھ دەکرد،
 گەيشتبونە پلەيەك كە لەناو ئيمە زۆر كەمن بگەنە ئەو ئاستە. ئەوان دەترسان
 لەو ھى چاگەكانيان لى وەرنەگيريت، ئەو ھەتا شوئىنكە وتووى پىزدار (حەسەنى
 بەصرى) بۆ ئەوانەي لەگەل خۆيداويون باس دەكات و ھەواليان پى دەدات و
 دەلئيت: (من بەكەسانىك گەيشتووم كەخويان لە حەلال دەپاراست زياتر لەو ھى
 ئيوە خۆتان لەحەرام دەپاريزن، كەسانىك بىنيوہ بەتەنگ چاگەكانيانەو بوون

۱- صيد الخاطر ۱۶۹، الطنطاويان.

۲- الفوائد: ۵۴، النفائس.

لییان وەر نه گیری زیاتر له و خراپانه ی ئیوه^۱. به پاستی نه وانه به ره و نه وه یه کی
 تاقانه بوون و دووباره نابیتته وه، نه وان وه کو هه ریه کێک له ئیمه نه بوون دووپکات
 نوێژ له شه ودا بکات یا چه ند دره مه میکی که م له پیناو بانگه وازی دا ببه خشیت و
 وایزانیته ئیتر ته و او گه یشت.

دله بیداره گان:

نه وانه نه و خاوه ن دله به ئاگایانه ن که نازانن په رده و دا پۆشه ری گونا ه چی یه و
 هه رگیز به سه ر دلایاندا نه هاتوه و دلی دانه گرتوون وه خراپترین شت به لایانه وه
 خوشویستنی دنیا یه که ببیتته هه ست و نه ستی دلایان، هی وایان هه یه هه ستیاری و
 به ئاگایی ده گاته نه و پله یه ی بۆما وه ی چل سال باسیان له گونا هێک کردوه و
 له بیریان نه چوه ته وه و به رده و ام هه ستیان به کاریگه ری یه که ی کردوه، وه کو
 (عبدالله ابن سیرین) وته یه کی شوینکه وتووی پیشه نگ (ئیبین سیرین) ده گی پۆته وه
 که ده لیت: (من نازانم نه و گونا هه ی نه و قه رزه ی خسته سه رم چی بوو، چل سال
 له مه و پێش به پیاوێکم وت: نه ی موفلیس)^۲. کێ هه یه گونا هێکی له بیرمینی دوا ی
 پۆیشتنی نه و هه موو ساله جگه له که سیك که گونا هه کانی نه وه نده که من ده توانی
 بیان ژمیری. نه و تا کاتی (عبدالله بن سیرین) نه وه بۆ (أبا سلیمان الدارانی)
 ده گی پۆته وه ده لیت: (گونا هیان نه وه نده که م بوو ده یانزانی له کو یوه کردوویانه،
 به لام گونا هی من وتو نه وه نده زۆن که نازانن له کو ی کردوومانن و له کو ی پرا
 هیناومانن)^۳. نه وان به م جوړه بیریان له گونا ه کردۆته وه و به ستویانه ته وه به
 نه هه مه تیه که که به سه ریاندا هاتی، وه کو (ئیبین لجه وزی) ده گی پۆته وه ده لیت:
 (له پیاوچا کانی پێشیندا که سی واهه بووه که قسه یه کی ناشیرینی پی و تراوه
 پوومه تی خوی خستۆته سه ر زه وی و توو یه تی خودایه له و گونا هه م خوشبه که
 به هۆیه وه نه وه م به سه رهات). هه تا نه گه ر له گو ی پرا یه لی و فه رمان به رداری خوا دا

۱- صفة الصفوة ۳ / ۲۲۷.

۲- صفة الصفوة ۲۴۶.

۳- صفة الصفوة ۲۴۶.

سەرکەوتوو نەبوونایە دەیان بەستەو بە گوناھێکەو کە لەوانە یە ئەنجامیاندا بێ، لە (ئەبى داود الحفري) دەگێرێنەو کە دەلێت: (چومە ژوورەو بە مالى (کرز بن برة) دیتم دەگريا، پيتم وت چى دەت گريه نى؟ وتى: دەرگا کەم لى داخراوە، بەرگ و پۆشا کەم کەوتوونە سەر زەوى لیم پیس و خۆلاوی و قوپاوی بوون، ئەو جوژنەى دەبوو دوینی بمخویندبا بۆم نوخویندرا، ئەو چى دەگە یە نى جگە لە گوناھێک کە ئەنجام دا بێت).^۱

خوابە رستترین کەس:

کەسانێک ئەو حال و باریان بێت، ویست و خواست و مەبەستیان بەم جوژە بێت، مافی خۆیانە کە شەهیدی موفەسیر (سەعید کوپی جوبەیر) بە خوابە رستترینی کەس وەسفیان بکات، کاتى پێى دەلێن: (کى خوابە رستترین کەسە؟ دەلێت: کەسێک گوناھێک بیرینداری کردبێت و هەر جارى بیر لەو گوناھەى دەکاتەو کردەو چاکەکانى هەر هەمووی لە لا بى نرخ و بى بایەخ دەبێت).^۲ ئەو بە کەسێک کە گوناھێک دەکات ئەو کەسە دەبى چۆن بێت کە هیچ گوناھ و تاوانێکی نەکردووە بەلام دەگريا لە ترسی ئەو کاتى کردەو یەکی چاکى بۆ ناکرێ و لە دەستی دەچى گومانى بۆ ئەو دەچیت نەکا تۆ لەی گوناھێکی خۆی بى کەرەنگە ئەنجامى دا بێت، دل پەقى بانگخوانى ئیستا لە کوێ ئێوانە لە کوێ؟! داواى سەرکەوتنیش دەکەین بە سەر ناپەوا بیدا لە کاتێک لە سەر ئەم حالەین؟؟.

۱- صفة الصفوة ۳ / ۱۲۲.

۲- الزهد لأحمد / ۳۸۷.

میرگی (۷)

له خوټان بپرسنه وه بهرله وهی لیټان بپرسنه وه

له و پوږه گهرمه دا که تیایدا: ﴿يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾^۱. واته: (له و پوږه دا هه موو شیردەرک له شیردەرکه ی بی ټاگاده بیټ و فهراموښی ده کات، هه موو سک پړو دووکیانیکیش کړپه له که ی داده نیټ، خه لکی ده بینیت وه کو سه رخوښ له پاستیدا سه رخوښیش نین به لکو سزای خوا بی ټوړ سهخت و سامناکه و سه ری لی شیواندوون).

له و پوږه دا که ساوای له دایک بوو تیایدا پیر ده بیټ و، پاکترین خه لکی تیایدا راده چله کیت و هاوار ده که ن که پیغه مبه ران و په وانه کراوانی خودان: (یارب سلم یارب سلم) - نه ی په روه ردگار سه لامه تمان که نه ی په روه ردگار سه لامه تمان که - له پوږیکی وادا که زه وی تیایدا شهق ده بیټ و ناسمان لهت وپهت ده بیټ و نه سستیره کان ده تراژین و پهرش و بلاو ده بن و پږیم و پږه ویان تیک ده چیت و به یه کدا ده دن و وردو خاش ده بن، له و پوږه دا که زه مین تیایدا دیته قسه و ﴿تَحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾^۲ بَانَ رَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا^۳. واته: (زه وی هه واله کانی خو ی ده گپ پږته وه به هوی نه وهی که په روه ردگار پای گه یاندوه، فره مان ی بو ده رکړدوه - نه ی مروږه - کاتی کوتایی هاتنیه تی).

نه وه پوږیکه خه لکی تیایدا به پروت و قووتی و خه ته نه نه کراوی و له نیو زه وی به ک هه شر ده کړین، له پوږیکدا تیایدا خوړ داده به زیت و نزیک ده بیټه وه ته نها میلک

۱- الحج: ۲.

۲- الزلزلة: ۴-۵.

به زه و خه لکی ناره ق ده که نه وه، هه یه به هوی ناره قی زوره وه هفتا بال
 به زه وی دا پوره چی و هه یانه عه ر ق به ته وای له غای ده کات تا بنا گوئی، له و
 پوره دا خه لکی له هه مو نه وه ی له دنیا دا کردو یانه لیان ده پرسریتته وه که چی یان
 کردوه بۆ نه و نامانجه ی له پیناوی دا دروستکراون، به لئ: لیان ده پرسریتته وه
 به لئ پرسینه وه یه کی وردی وا به بیرى موقدا نه هاتوه، کاتى نامه ی کرده وه کانی
 ده بینى پر بووه به شیوه یه ک که به بیرى دا نه هاتوه و چاره پوان نه بووه: ﴿لَا يُغَادِرُ
 صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾^۱. واته: (هاوار له ئیمه ئه م نامه و دۆسیه یه
 چی یه؟! هیچ گونا میکی وردو درشت به چی ناهیلئیت، به لکو هه مووی تۆمار
 کردوه). هه تا له سه ر گه ردیله یه کیش پرسیا ری لی ده کرئیت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ
 مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾^۲ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ^۳. واته: (نه وه ی
 به قه ده ر سه نگی گه ردیله یه ک خیرو چاکه ی نه نجامدایت ده ی بینیتته وه، نه وه ش که
 به قه ده ر سه نگی گه ردیله یه ک شه رو خراپه ی هه بیت ده ی بینیتته وه).

لیپرسینه وه ی رۆژی قیامهت:

کاتى موقدا له پۆژی قیامهتا لی ده پرسریتته وه، له سه ر چوار شت پرسیا ری لی
 ده کرئیت، وه کو ترمذی ده گیریتته وه: پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموئیت: (لاترول قداما عبیر یوم
 القيامة حتى يسأل عن أربع: عن عمره فيما أفناه، وعن علمه ما عمل به، وعن ماله من أين
 اكتسب وفيم أنفق، وعن جسمه فيما أبلاه)^۴. واته: (له پۆژی قیامهتا هیچ به نده یه ک پئی
 ناترازیت هه تا له چوار شت پرسیا ری لی نه کرئیت: له ته مه نی له چی دا ته وای کرد، له
 زانست و زانیاری یه که ی له چی دا به کاری هیناوه، له مال و سامانه که ی له کوئوه په یدای
 کردوه و له چی دا خه رجی کردو چون ته وای کرد، له جهسته ی له چی دا ماندووی کردو
 به چی یه وه گیرۆده ی کردوه). وه یه که م شتی که له پۆژی قیامهتا به نده له سه ری

۱- الکهف: ۴۹.

۲- الزلزلة: ۷- ۸.

۳- الترمذی، وصححه الألبانی، ص ج ص ۷۱۷۶.

موحاسه به ده گريټ (نويژه)، نه بوداود له فرموده به کدا ده گريټه وه که پيغه مبه رﷺ ده فرمووټ: (إِنْ أَوَّلَ مَا يُحَاسِبُ النَّاسُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مِنْ أَعْمَالِهِمُ الصَّلَاةَ، يَقُولُ رَبَّنَا - عَزَّ وَجَلَّ - لِمَ لُئِيتُكَ: أَنْظِرُوا فِي صَلَاةِ عَبْدِي، أَتَمَّهَا أَمْ نَقَصَهَا؟ فَإِنْ كَانَتْ تَامَةً كَتَبْتُ لَهُ تَامَةً، وَإِنْ كَانَ إِنْتَقَصَ مِنْهَا شَيْئًا، قَالَ: أَنْظِرُوا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ؟ فَإِنْ كَانَ لَهُ تَطَوُّعٌ، قَالَ: أَتَمُّوا لِعَبْدِي فَرِيضَتَهُ مِنْ تَطَوُّعِهِ ثُمَّ تَوَخَّذَ الْأَعْمَالُ عَلَى ذَلِكَ)¹. واته: (يه که م کرده وه که خه لک له سهری لیی ده پرسريته وه (نويژه) جاخوای په روه ردگار هرچه ند خوشی باشتر ده زانی به لام له بهر حکمه تیک به فريشته کانی ده فرمووټ: سهیری ده فته ری نويژی به نده که م بکن، ثایا ته واوه یا ناته واوی و که م و کورتي هه یه؟ نه گهر به ته واوی نويژی کردبی نه وا به ته واو بوی دهنوسری، وه نه گهر که موکورتی هه بو نه وا خوا ده فرمووټ: سهیرکن بزائن نه وه به نده یه ی من نويژی سوننه تی هه یه سوننه ته کانی نويژی به جی گه یاندووه؟ جا نه گهر نويژی سوننه تی هه بو نه وا ده فرمووټ: ناته واوی فرهزه کانی له سوننه ته کانی بو ته واو بکن، پاشان هه مو کرده وه کانی تری به م پی یه وهرده گیرین).

شایه تی نه نداهه گان:

کاتیک به نده کرده وه کانی ده خريته وه پوو نکولی لی ده کات، خوای په روه ردگار نه نداهه کانی دینيټه قسه و شایه تی له سهر کرده وه کانی ده دهن، هه تا یه کیک ده لیت: (يَا رَبِّ أَمِنْتُ بِكَ، وَبِكِتَابِكَ، وَبِرُسُلِكَ، وَصَلَّيْتُ وَصَمَّمْتُ وَتَصَدَّقْتُ وَبُخِّنِي بِخَيْرِ مَا اسْتَطَاعَ، فَيَقُولُ: هَا هُنَا إِذَنْ، ثُمَّ يَقُولُ: الْآنَ نَبْعَثُ شَاهِدًا عَلَيْكَ، فَيَتَفَكَّرُ فِي نَفْسِهِ، مَنْ ذَا الَّذِي يَشْهَدُ عَلَيْهِ؟ فَيَخْتُمُ عَلَى فِيهِ، وَيَقَالُ لِفَخْذِهِ: انْطَقِي، فَتَنْطِقُ فَخَذَهُ وَلَحَمَهُ وَ عَظَامَهُ بِعَمَلِهِ، وَذَلِكَ لِيَعْذَرَ مَنْ نَفْسِهِ)². واته: (نه ی په روه ردگار باوه پم هینا به توو، به کتیبی توو، به پيغه مبه رانی توو، نويژم کردو پوژووم گرت و خيرم کردو، به چاکترین شیوه چهند بتوانی ستایشی خوی ده کات، ده لی: ده فرمووټ: که و ابو نالیره دا پاوه سته. پاشان پیی ده وتریت: هه ریسته شایه تی خومانته له سهر

۱- أبو داود (۸۶۴)، وصحه الأرناؤوط في شرح السنة ۴ / ۱۵۹.

۲- مسلم ۲۹۶۸ في الزهد.

ده نيرين، ده كه ويته بير كرده وه له خۆي: داخو كي بيت شايه تيم له سه ر بدات؟ ئينجا مور ئه نري به سه ر ده مي داو، به پان و ئيسك و گۆشتي ده وترت: بينه گۆ، ئينجا پان و ئيسك و گۆشتي دينه قسه و شايه تي له سه ر ده دن له سه ر كرده وه كانى، ئه مه ش بو ئه وه ي بروبيا نووي نه مي نيت). خواي په روه رديگار له باره ي شايه تي ئه ندامه كان له قورئاني پيروزدا ده فه رمووت: ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۱. واته: (له پوزيكا كه زمان و ده ست و قاچيان لييان ده بيته شايه تيكي گۆيا، له به رامبه ر ئه و كرده وانه وه كه نه نجاميان ده داو (ئو بوختانانه ي ده يان كرد). وه ده رباره ي ئه وه ي كه نه وان لومه و سه رزه نشتي پيستي خويان ده كه ن كاتي شايه تي يان له سه ر ده دات خواي گه وره ده فه رمووت: ﴿وَقَالُوا لَإِجْلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾^۲. واته: (ئه وسا به غه مباريه وه به پيستي خويان ده لين: بوچي شايه تيتان له سه رداين خوزه ره رتانه؟ له وه لامدا ده لين: ئه وخوايه ئيمه ي هيناوه ته گوftar كه ده توانيت هه موو شتيك به ينيته قسه و گفتوگو).

له نه فسي خوتان بپرسنه وه به رله وه ي ليتان بپرسريته وه:
هه ركه س ده يه ويته له شه رمه زاري و پرسباري پوزي قيامه ت پزگاري بيت
باله دنيا دا له نه فسي خوي بپرسيته وه پيش ئه وه ي له پوزي دوايي دا ليى بپرسنه وه،
ئه وه تا خواي گه وره يادمان ده خاته وه و بۆمان باس ده كات كاتي ده فه رمووت:
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾^۳. واته: (ئه ي
ئه وانه ي باوه رتان هيناوه، خواناس و پاريزكارين و له سنووره كانى مه ترازين،
باهه موو كه سيك سه رنج بدات و بزانيت چي بو سبه ي ده ست پيشكهرى كردوه).

۱- النور: ۲۴.

۲- فصلت: ۲۱.

۳- الحشر: ۱۸.

نه و په فاروق كه به جوانی له و نایه ته ی خوا تیگه یشتووو به پر عیبه ته كه ی ده لیت: (حاسبوا أنفسكم قبل أن تُحاسَبوا وِزُّوا أنفسكم قبل أن تُوزَنوا، و تَرَيْنُوا للعرض الأكبر)^۱. واته: (له نه فسی خوتان بیرس نه و به رله و ی لیتان بیرسریته و له پوڅی قیامه تدا، کارو کرده و ی خوتان کیشانه و پټوانه بکه ن به رله و ی له قیامه تدا بټان کیشانه و پټوانه بکه ن، خوتان به پاکي و چاکی پرازیننه و به بټو نه و پیشانگه گه وره یه). نه و داب و پرهوشتی هاو لآن بوو (خوا لییان رازی بیت) له به ترسانی زور توندیان له پرسیارو ل پر سیننه و ی پوڅی قیامه ت، (عامر بن عبدالله) ده لیت: (هاو لټکی پیغه مبه رم ﷺ بیني له گه ل هاو له کانی دا قسه ی بؤکر دین و وتی: چاکترین که س له پوڅی قیامه ت دا نه و که سه یه له ه مووان زیاتر له نه فسی خوی پرسپوه ته و و مو حاسه به ی کردو و)^۲. که به ر ی شوینکه و توان هاتن هه رته و ی هاو لآن ده یان کرد نه و انیش هه مان کرده و ده یان ده کردو دوپاره یان ده کرده و نه و تا (حه سنی به صری) له شه و دا نه و نه ده ده گری دراوسټیکه ی ده خاته گریان، بټو به یانی یه کټکیان دټه خزمه تی و ده لیت به راستی شه و ی ئیمه ت هه موو خسته گریان، نه ویش پټی ده لیت: به خوم ده گوت: (نه ی حه س ن گریمان خوی گه وره له کاتی که م ته رخمی و دلخوشییه کانتدا بټو ده پوانی ده فهرمویت: چی ده که ی بیکه من هیچ کام له کرده و به باشه کانت لیوه رنا گرم)^۳. نه و ان به وهسته و ده ژیان، به و باوهره قول و پته و ده دلخوش و به خته و هر بوون، ده یان زانی په روه ر دگار چی لی داوا کردوون و چی لییان ده ویت، به راستی نه و ان کاراو وریاو به جووله بوون، هه ریه کټک له و ان به رامبه ر هه زار که س یا زیاتریش له ئیمه ده بوون.

نه گه ر بمانه و ی نه و سه ریه رزی و سه روه ری یه بټو ئیمه ش بگه ریته و، چار نییه و گومانی تیدا نییه ده بی شوین پټی نه و ان هه لبرگین و نه و ی نه و ان ده یان کرد بیکه ین. نایا ئیمه نه و ده که ین؟

۱- تاریخ عمر - لابن الجوزي، ص ۲۰۱.

۲- الزهد لأحمد، ص ۲۲۶.

۳- الزهد لأحمد، ص ۲۸۰.

میرگی (۸)

نهیّنکاران

ئەو نهیّنکارانە کین؟

ئەوانەن کە دەزانن یەکیک لە مەرجەکانی قبوڵ بوونی کردەوهکان (دڵسۆزییە بۆ خوا) دەزانن پێویستە مڕۆڤ هەركاریك ئەنجامی دەدات تەنها بۆ خوا و لەبەر خوا بێت، کاتی ئەوەیان زانی سوورن لەسەر شارندنەوهی کردەوهکانیان بەهیوای قبوڵ بوونیان و پاکردن لە مەترسی پیاو پووپامایی، دواي ئەوهی هەوائی ئەو سێ کەسە دەخویننەوه دەزانن لە پۆزی قیامەت دا ناگری دۆزەخ دەیانسووتینێ کە یەکیکیان قورئان خوینەو یەکیکی تر خیری زۆری کردووه و مالی بەخشیوه، سێ یەمیان تیکۆشەرێکە لە پێگەی خوادا گیانی بەخشیوه، ئەوەش بەهۆی ئەوهی ویست و مەبەستیان بۆ خوا نەبووه و هەریەکە بۆ مەبەستیکی دنیایی بووه).^۱

زێدەپۆیی لە شارندنەوهی کردەوهکانیان دەکەن لەترسی تۆلە و سزای قیامەت، بەیڕەوو شوینکە و توانیشیان لەسەر ئەو پێگایە پەروەردە دەکەن، ئەو ئیمامی (گەیلانی) یە بەیەکیک لە قوتابی یەکانی دەلیت: (کاریکە و دڵسۆزیە مەپوانە زۆری کردەوهکانت کە چەندن، دڵنایابە تەنها ئەوەت لی وەر دەگیریت کە نەت ویستووه کەس ببینی جگە لەخوا، هاوار لەخۆت کاردەکەیت بۆ پووپامایی خەلک و دەتەوێت خوای پەروەردگار لیت وەر بگریت ئەو خۆ گێل کردن و سەر لەخۆ تیکدانه).^۲ وە موفەسیری قورئان شوینکە و تەووی بەشکو (أبو العالیة) دەلیت: (یەکیک لەهاوەلانی موحەمەد ﷺ پێی وتم: کار بۆ غەیری خوا مەکە خوا دەتداتە دەست ئەو کەسە ی کاری بۆ دەکەیت).^۳ کەسانیک دین لە پۆزی قیامەت بەکردەوهی زۆری بەقەد کێوان بەلام خودا (جلە جلاله) دەیکاتە تەپ و تۆز پەرش و بلای دەکات، لە دنیا دا

۱- فەرموودەی سێ کەسەکی فەقێ دەدرێنە ناو ناگرەوه، مسلم ۱۹۰۵.

۲- الفتح الرباني، ص ۲۶.

۳- صفة الصفوة ۳ / ۲۱۲.

به بې ھووده خوی هیلاک کړدووه له پوځی دواييشدا توشی ماندووېونی زیاترو
تووندتر ده بیټ. بۆئوهیه (نهینکاران) به پړوی ئه وانه دا ھاوارده کهن که دلسوز نین
له کارو کړدووه یانداو پټیان ده لټن ته نها خۆ ماندوو ده کهن به بې ھووده و هیچیان
پې نابړی، قوتابی به کی پیشه و (حه سەنی به صری) که ناوی (مالیک بن دینار) ه
ده لټ: (به وکه سه بلټن که ناتوانی له کړدووه کانی دا دلسوزو راستگویی باهیچ خۆ
ماندوو نه کات).^۱

ئیبینولجه وزی وه سفیان ده کات:

ئیمام (ئیبینولجه وزی) جیاوازی نیوان نهینکاران و که سانی تر پړون ده کاته وه و
ده لټ: (ملکه چانه و له خوا ترسانه خۆ په روه رده ده کات بۆ ئه وهی دیندارانه قسه
بکات، بیده نگ ده بیټ تا به ترسه وه قسه بکات، دنیا گهری وازلی دینیت تا دنیا
نه ویستانه قسه بکات، به هوی دلسوزی و نیه دروستی یان له ناشکرای و
دیارکه وتنیشی دا هه روه کو له خه لوه تدابی، ئه ونده ی بتوانی به ساده یی و خه نده وه
هه لئس و که وت ده کات تاناوی زاهدی به سه ردا نه بړن، ئه وه تا (ئیبین سیرین) له پوځدا
پیده که نی و کاتی شه ویش ده هات و تاریک ده بوو هه روه کو ئه هلی دیی کوشتبی
وابوو).^۲ ئه وان به م شتیه یه بوون، هیچ شتی بۆ خه لک له حسابیاندا نه بوو بۆ
به رده می خه لک کاریان نه ده کړدو به هوی وه دوو دل و پارا نه ده بوون، ته نها
ویستیان بۆ خوای گه وره بوو، زور نیگه ران و ماندوو ده بوون کاتی خه لک
به تیرامانه وه بوی ده پړوانین، ئه وه یه ئیمام (ئیبینولقه یم) داوی ده کات و ده لټ:
(کرده وت به سوودو قازانچ بکه به وهی له خه لکی ون ده که یت و به دلسوزی به وه
ئه نجامی ده ده یت، وه له نه فسی خۆشتی ون بکه به وهی بړوانیته چاکه و پیاو ته و
ئه نجامی بده یت و منه ت نه که یت، هه ولیده با نه نه فسی خۆت بیبینی و نه خه لکی
بیبینن).^۳

۱- صفة الصفوة ۳ / ۲۸۳.

۲- صید الخاطر / ۳۵۹.

۳- الفوائد / ۷۶، النفائس.

چەند وېنە و نموونەيەك لەشاردنەوہی پەرسەش و بەندايەتيان:

شوينكەوتوي بەرپز (ئەيوي سەختياني) دەلەيت: وەللەهي بەندە پاست ناکات جگەلەوہی بەنەيني ئەنجامي دەدات و ھەست بەچاکەو جیگەي ناکات).^۱ وە (ھەماد بن زەيد) لە متمانە بووني بەو قسەيەي دەلەيت: (ئەيوي کاتي فەرموودە ياقسەيەك کاري تە دەکرد، يا فەرموودەو قسەيەكي باس دەکردو فرميسكي دەھات، فەي دەکردو تەي دەکردەوہو دەي وت ئاي كە (ھەلامەتيكي توندە)).^۲

خۆي وانيشان دەدا ھەلامەتي گرتي، ئەو ھەش بۆ شاردنەوہي گريان و فرميسكەكاني و ھەيواي ئەوہي لەو كەسانەبيت كەخودا دەيانخاتە ژيەر سيبەري پەحمەتي خۆي لەو پۆژەدا كە ھيچ سيبەريك نيبە جگە لە سيبەري پەحمەتي خوا.

کاتي يەككيان لەدروستکردني نەخۆشي بۆ شاردنەوہي فرميسكەكاني سەر نەدەكەوت، ئەوا لەو شوينە ھەلدەستا لەترسي ئەو كەرەكەي ئاشكرا نەبيت.

ئەوہي پيشەوا (بەصري) باسي دەكات و دەلەيت: (ئەگەر پياو لە كۆرپەدا دانيشتبوو ھەنسك و فرميسكەكاني زۆريان بۆ ھينا بابيان گيرپتەوہو ھەو ھەلبدا نەيەنە خوار ئەگەر ترسي ئەوہي ھەبوو فرياً نەكەويت و ئاشكرا بيت با لەو شوينە ھەستي).^۳ ئەوان بەردەوام لەسەر ئەو سەفەتە سوور بوون، ئەو ھەتا شوينكەوتوي بەشكۆ (محمد بن واسع) باسي يەكەك لەوان دەكات و دەلەيت: (ئەو پياو ھەتوانويەتي ماوہي بيست سال بگريت و خيزانەكەي كە لەگەلدا ژياو پتي نەزانوہ)؛ بەپاستي ئەو ھەزادەپۆييە لە دلسۆزدا، شاردنەوہ پەنھان کردني كاريان تا ئەو پلەيە بوو، توانويەتي وابكات كە ژنەكەي كە نزيكترين كەسە ليپەو بەگريانەكەي نەزانيت لەكاتيكا ئەو ھەوانە موناچاتي لەگەل پەروەردگارا کردو ھەزادە پياو ھەي (۲۰ سال) ئەو لەترسي تووشبووني بەپياو پوپاماي.

۱- صفة الصفوة / ۲۹۴.

۲- صفة الصفوة / ۲۹۵.

۳- الزهد لأحمد ۲۶۲.

۴- صفة الصفوة ۳ / ۲۶۹.

له ترجه مه که ی ئیمام (الماوردی) دا هاتوو هیچ شتی له و بابته همه جورانه ی ژبانی خو ی دهر نه خستوو، به لکو هه مووی له جیگه یه ک داناو وه کاتی مردنی نزیك ده بیته وه به که سیك كه متمانه ی پیتی هه یه ده لیت: ئه و په پراوانه ی له فلان جیگه دانراون هه مووی له ئاماده کردنی خومه، کاتی مه رگ زوری بو هینام و که و تمه گیانه لا ده ستت بخه ره ناو دهستم نه گه دهستم داخست و گرژ بوو توند گرم و گوشیم بزانه که خودا هیچی لی وهر نه گرتووم، په پراوه کان هه لگروه له شه ودا بیانخه ره ناو دیجله وه، به لام نه گه دهستم دریژ کردو کرده وه و دهستی تو م به سه رمدا توند نه کرد نه وازانه خودا لیتی وهر گرتووم و من به پاستی سه ر که و تو م له وه ی که به هیوای نیه ت پاکو دلسۆزی بووم، ئه و که سه ش ده لیت: (له کاتی سه ره مه رگدا دهستم له ناو دهستی دا بوو، به لام نه و دهستی کرده وه و هیچ دهستی به سه ر دهستم دا دانه خست و نه ی گرت و نه ی گوشی، ئینجا زانیم نه وه نیشانه ی قبول کردنی کتیبه کانیه تی، پاشان کتیبه کانم بو بلاو کرده وه له دوا ی مردنی).^۱ ئه و کتیبانه ی که هه موو ته مه نی له نویسیناندا خه رج کردوو وه شه و ونخونی له سه ر کیشاوه و نه فسی خو ی له خه و حه رام کردوو، ئینجا دوا ی ئه و هه موومان دوو بوونه ی دا واده کات بخزیته پروباری دیجله وه له ترسی پیا.

پیش نه وه یش ئیمام (الشافعی) ده لیت: (چه ند حه زده که م که خه لکی فی ربن هه رگیز هیچ شتیکی نه و زانسته نه دهنه پال من و پیم خو شه هیچ پاداشتیکی له سه ر وه نه گرم و هیچ سو پاسم نه کریت).^۲

به لئ ئه و واگومان ده بات که سو پاسی خه لکی له نه جرو پاداشتی که م ده کاته وه له و سیفه تی نه ینکاریه ی که نه و عه شقییه تی که م ده بیته وه.

۱- وفیات الاعیان ۳ / ۲۸۲.

۲- البداية والنهاية ۱۰ / ۲۵۳.

میرگی (۹)

خوابەرستانی شهو

ئەو سىفەتى نەوئەى يەكەم بوو (سوارچاکی پۆڭو خوابەرستى شهو) بوون،
 ئەوان كەسانىڭ بوون نەفسى خۇيان پاك كىردىبووئە تا بىتوانن بەئاسانى بەسەرى
 زالىن دەبوونە گەورە سەردارى نەفسى خۇيان، ئەوان لى نەدەگەپان بىنە بەندەى
 نەفسى خۇيان چۆنى بویت وا ئاراستەيان بىكات، بەلكو دەيان وىست بەجۆرىكىن
 جىاوازىن لەوانەى نەفسىيان (الأمارۋ بالسوء - فەرمانكارى خراپە) كارن، خوائ
 پەرورەدگار لە قورئانى پىرۆزدا دەفەر مووئىت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا
 رَحِمَ رَبِّي﴾. واتە: (بەپاستى نەفس ئەگەر بەنووزى خواناسى ئاوەدان نەبىت زۆر
 فەرماندەرە بە گوناھ و ھەلەو تاوان، مەگەر نەفسىڭ كە پەرورەدگارم مېھرەبانى
 پى كىردىبىت). ئەوان نەفسىيان بەخوئىندى وىردەكان پادەھىناو لەژىر وىست و
 بىپارى خۇيان دەبوو تاوايان لىدەكرد قورستىن پەرستش بەلايانەو خۆش و
 خۆشەو وىست تر دەبوو، زۆر لەوان دەگىرپنەو كە بەداخ و پەرۆشى ھىچ شىڭكەو
 نەبوون لە دنىادا بەقەدەر (شەونخونى شەوان و تىنوىيەتى نىوہپوان) كەبرىتەن لە
 ھەستان بۆ شەو نوئىز لەشەوانداو بەپۆڭو بوون لە پۆڭدا، چونكە ھەستان لە شەواندا
 بۆ شەونوئىز لە قورستىنى پەرستشەكانە كە پىشەو كارى ئەوان بوو و پىوہى
 خەرىك بوون، ھىچ تام و چىژيان لە پەرستش و موناجات نەكردوہ جگە لە و كاتەى
 شەو داپۆشىون، ھەتا قوتابى يەك لە قوتابى يەكانيان (عطاء بن أبى رباح) والى
 دەكات بەم جۆرە وەسفى بىكات: (زىندووكە رەوہى بۆ جەستەو نوور و پۆشنايى يە بۆ
 دل، شەوق و گەشە يە بۆ پوخسار، ھىزە بۆ بىنن و ھەموو ئەندامەكان، كاتى
 كەسى ھەلدەستى بۆ شەو نوئىز بەپاستى شادو دلخۆش دەبىت، ئەگەر لە

جیگا که ی‌دا دهنویت به پاستی دل ته‌نگ و خه‌مین و دلشکاوه و هه‌روه‌کو شتیکی ون کردبیئت و له‌پاستیشدا گه‌وره‌ترین قازانج و کاری سود به‌خش و به‌نرخ‌ی ون کردروه^۱.

داوی ئه‌وه ئه‌و په‌رسته‌شه گرانه هیچ قورس و نامۆ نییه له‌سه‌ر نه‌فس، ئه‌وه په‌رستش و عیباده‌تیکه خوای په‌روه‌ردگار پیغه‌مبه‌ری ﷺ تیا‌دا په‌روه‌رده‌کرد، پیش ئه‌وه‌ی په‌وانه‌ی بکات، له‌سه‌ره‌تا‌دا فه‌رزی کرد له‌سه‌ر خۆی شوینکه‌وتووانی ئه‌وه‌ش له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی به‌ره‌ی دامه‌زینه‌رو بناغه دانهر ناتوانی به‌و ئه‌رکی بانگه‌وازه گه‌وره‌و گرنگه هه‌ستی ئه‌گه‌ر بنچینه‌یه‌کی پته‌وو توندی نه‌بیئت، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر بناغه‌یه‌کی قایم و جیگیر بنیات نه‌بوویئت، ئه‌وه‌بوو (محمد ابن سیرین) داوای ده‌کرد له‌ پیشه‌نگ و پیشه‌وایانی به‌تواناو دامه‌زینه‌ر، ده‌یوت: (گومانی تیدانییه ده‌بیئت شه‌ونویژ بکه‌ن ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌قه‌د ماوه‌ی شیر دۆشینیکیش بیئت)^۲.

عاشقانی شه‌و:

خۆشه‌ویستیان بۆ هه‌ستان له‌شه‌وداو شه‌ونویژ گه‌یشته‌بووه پاده‌یه‌ك كه شه‌و ته‌واو ده‌بوو دلایان بۆی ته‌نگ ده‌بوو، ئه‌وه‌تا ئیمام (سوفیانی شه‌وری) ده‌لایت: (کاتی شه‌و دی دلخۆش ده‌بم پیی، وه‌ که پۆژدی دلم ته‌نگ ده‌بیئت)^۳.

چۆن عاشقی شه‌و نابن که‌تیا‌دا خوای په‌روه‌ردگار داده‌به‌زێته ئاسمانی دنیاو، ئه‌وان هه‌ست به‌لی نزیك بوونه‌وه‌ی زیاتری ده‌که‌ن و زیاتر تام و چێژ له‌ مونا‌جات ده‌که‌ن، چۆن عاشقی نابن که‌یه‌کێکه له‌و پێگایانه‌ی به‌سه‌لامه‌تی ده‌یانگه‌یه‌نێته به‌هه‌شت ئه‌وه‌ش به‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعَمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسِ نِيَامَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِالسَّلَامِ))^۴. واته‌: (ئه‌ی خه‌لکی‌نه سه‌لام له‌یه‌که‌تر بکه‌ن، خواردنی هه‌ژاران به‌دن، له‌شه‌ودا نویژبکه‌ن ئه‌وکاته

۱- البدایة و النهایة ۹ / ۲۹۴.

۲- الزهد لأحمد / ۳۰۶.

۳- الجرح والتعديل ۸۵/۱.

۴- الترمذی ۲۴۸۷ وصححه الأرناؤوط، الرياض ۷/ ۱۱۶۶.

خه لکی نوستون، به سه لامه تی ده چنه به هه شته وه). چون شهیدای شه و نه بن که پیشه نگ و خوشه ویستیان ﷺ (تیایدا هه ستاوه و نه وهنده شه و نویژی کردوه تا پی یه کانی ئاوساون). نه وان بریاریان داوه و سوورن له سه ر نه وه ی که شوینکه وتووی نه وین تا له گه ل نه ودا حه شر بکرتن.

واده و به لینی نه وه گان:

له بهر سووربوونیان بۆ نه و په رسته شه، نه وه دوا ی نه وه واده و په یمانی له سه ر ده به ستن، باوکان له ده روونی پۆله کانیاندا ده یچینن، له (معاویه بن قرة) ده گێر نه وه که باوکی له کاتیکا کوپه که ی نویژی خه وتنان ده کات پی یی ده لیت: (بخه وه کوپم به لکو خودا له شه ودا خیری زۆرت پی ببه خشیت)^۱، وه له (ئه بی هورهیره) ده گێر نه وه که کۆتایی شه وی دابه ش کردبوو، (بۆ خۆی سی یه کی شه و هه لده ستا، خیزانه که ی سی یه کی تری شه و کوپه که ی سی یه کی دوا یی هه لده ستا، نه گه ر نه میان ده نووست نه وی تریان هه لده ستا به م جۆره)^۲.

هه ره کو فه رموده که ی پیغه مبه ر ﷺ به جی بهینیت که ده فه رموویت: ((رحم الله رجلاً قام من الليل، فصلی وأيقظ امرأته، فإن أبت نضح في وجهها الماء، رحم الله امرأة قامت من الليل فصلت، وأيقظت زوجها فإن أبى نضحت في وجهه الماء))^۳. واته: (په حمه تی خوا له و پیاوه بی که به شه و هه لده سی شه و نویژ ده کات و ژنه که شی هه لده سین، خۆ نه گه ر ژنه که ی به گو ی نه کردو هه لده ستا با ئا و بپرزینی له دم و چاوی، په حمه تی خوا له و ژنه بی که به شه و هه لده ستی شه و نویژ ده کا و میژده که شی هه لده ستینی، خۆ نه گه ر میژده که ی به گو ی نه کردو هه لده ستا با ئا و بپرزینی له دم و چاوی).

۱- الزهد لأحمد ۱۸۷.

۲- الزهد لأحمد ۱۷۷.

۳- أبو داود ۱۳۰۸.

گۆت و بهندی ههله و تاوانهكان:

كاتى كابريرهك دىته خزمهت (حهسەنى بهصرى) كهوازى له شهونويز هيناوه و نايكات، ئهويش دهگيرتتهوه بۆ كۆت و بهندبوونی به گوناھ و دهلى له بهرتهوهيه له و خيره گه وريه بى بهش بووه و كه تيايدا گفتوگۆو موناكات له گه له خوشه ويسته كهيدا دهكات و تيايدا به سەر نهفسدا سەر دهكه ویت، وه تيايدا له كيشهيزى ئه و قوپه بهرزده بىتهوه، له ویدا هاوار دهكات و پىي دهلى: (ئه گه ناتوانى له شه ودا بۆشه و نويز ههستى و له پۆژدا به پۆژووبى چاك بزانه كه تۆ بهش بپاوه بوويت و ههله و تاوانهكانت كۆتيايان كردوويت).^۱

وه گوناھ و تاوان به كۆت و زنجير داده نيت كه پىگري دهكات له پرهساندن و سهركهوتنى بۆ ئه نجامدانى ئه و خيره و گومانى تيدا نيه كه ده بى تهوبه يهكى دلسۆزانه و راستگويا نه بكات، داواى پاك بوونه وه و ليخۆشبوون له خوا بكات تا به لكو دلى بۆ ئه و په رستشه بكرتته وه و به هۆيه وه خوشحال و به خته وه ر بىت، ئه وه تا پياويك دىته خزمهتى (حهسەنى بهصرى) و پرسىارى لى دهكات: (ئەى باوكى سهعيد: ناتوانم شه وانه ههستم و شه و نويز بكه م! پىي دهليت: ئەى كوپى برام داواى ليخۆشبوون له خوا بكه و بگه پيره وه بۆلاى ئه و، ئه وه نيشانهى خراپه كارىيه).^۲ وه وتى: (كاتى مرۆف تاوانيك دهكات به هۆيه وه له شه و نويز بى بهش ده بىت).^۳

جابه پاستى كى دهيه ویت له كۆمهلى ((خواپه رستانى شه و بىت)) هيجى له بهردهمدا نيه ته نها ئه وه نه بىت دوور بكه ویتته وه له گوناھ و تاوان و به سەر نهفسى خۆى دا سهركه ویت.

۱- حهسەنى بهصرى - لابن الجوزي، ص ۱۴.

۲- هه مان سه رچاوه، ص ۱۴.

۳- حهسەنى بهصرى - لابن الجوزي، ص ۱۴.

میڙگی (۱۰)

ئەو ملکہچی و لەخواترسییە

ونە

ئەو دیاردانە ی لەسەر زۆر کەس دەست بە دیارکەوتن دەکەن وەک پەقیەتی دل و وشک بوونی چاوەکان و شپەزەیی و پەشیوی جەستە و نەمان و لەناو چوونی سەرئەوج و تێپامان و وردبوونەو بەهۆی ئەو ماددەو سامانەو یە کە دڵمانی داگیر کردووە، وای لێتاتوو:

((بەشداری کردنمان لە نوێژەکانمان و قورئان خوێندن و سەردانی گۆرستان و نەخۆشخانەکان و هەتا کۆچی دوا ی بەکیکیشمان)) هیچ لە قورئان خوێندنمان زیادناکەن و ئەگەر زیادیشی بکەن بە دڵ هۆشیاری خوێندنەو کە ی نییە و بیری لێ ناکاتەو، وەستان لەشەوداو شەونویژ لەسەر زۆری نەفسەکان قورس و گرانبە کاتی بۆ نوێژکردن هەڵدەستن زۆر بەخێرای تەواوی دەکەن و بەپەلە هەلێ دەپروکێتن، ئەو ئەو ماددە یە ناخی دڵەکانی پیس و ژەنگاوی کردووە، وە دڵەکان توانایان نییە بگەرێتەو باری راست و تەندروستی خۆیان هەتا پاک نەکێنەو لەهەموو ئەو ژەنگ و پیسی یە ی پێو ی پە یو یستن.

ئەو هەتا ئەمیری ئیمانداران (عوسمانی کۆری عەفان) دەست لەسەر ئەو دیاردە یە دادەنێ و دەلێت: (ئەگەر بێت و دڵە کانتان پاک بکەنەو ئەو هەرگیز لە وتەکانی پەروردار تێر نابن).^۱ پاک کردنەو ی جەستە بەناو بەس نیە و پێویست نییە بەقەد پاککردنەو ی دڵەکان لە وابەستە بوونیان بە دنیاو بۆ گەشتن و وە دەستپێنانی ئەو ملکہچیو لەخوا ترسی یە ی و نیان کردووە و لە دەستیان چوو.

له نیوان ملکه چی راسته قینه و خو ملکه چ کردندا:

ملکه چی و له خوا ترسانی راسته قینه نه وه یه که نیمام (ئیببولقهیم) باسی لی کردوه و ناوی ناوه: (ملکه چ بوون و خو به که م زانینی باوه) و به م جوړه ده یان ناسینی: (به دل ترسانه له خوا و به گه وړه و خاوه د سولات و شکو و یقارو شهرم و سام و هه بیته زانینی خوا، دلی ده شکینته وه بو خوا شکانیکي کوگیرو پر له ترس و شهرم و خوشه ویستی و پړز لیتانی، وه دیتن و داننان به نیعمه ته کانی خوا داننان به هه له و تاوانه کانی خویدا، نه وه یه به دل ترسان و ملکه چ بوون که گومانی تیدا نییه به م جوړه نه ندامه کانیش و لی ده کات ملکه چ بن و شوینه وارو کاریگری نه و به دل ترسانه یان پیوه دیار بیت. نه وه یه هه سترکردن به د سولات و گه وړه یو فرمانداریه تی خوا، هه ست کردن به وه که تو له نیوان ده ستیدا و هه ستاویت و هه وړه کو چوون نه و نازو نیعمه تانه ده بیینی و دانیان پیا دهنی که په وړه دگار پیتی به خشیوه و نه و نده ژورن له ژماره نایه، له به رامبه ر نه و شدا باسی که م و کوپی به کانی خوت ده که بیت له به رده م نه و چنه د نیعمه ته ی که شهرم و حه یای بو هیشتوویه و هه پی داوی، له ویدا دل والی ده کات بشکینته وه و ده گاته لوتکه ی شکانده وه و خو به که م گرتن، هه رکاتی بیر له تاوان و سه ریچیو خراپه و که م و کوپی به کانی خو دی ده کاته وه له گه ل نه و هه موو په حمه ت و میهره بانیه ی خوا به رامبه ری هه بیووه، نه و به دل ده ترسی و ملکه چ ده بیت و نه ندامه کانی ناگادارده کاته وه به لام ملکه چی و خو به که م گرتنی فیالوی نه نقه ست نه وه یه که نیمام (ئیببولقهیم) ناوی ناوه (ملکه چی دووړووی) و به م جوړه و هه سفی ده کات: (ده ست به دروست کردنی ده کات له سه ر نه ندامه کانی و ترسی خوی له دلدا نییه، هه وړه کو هه ندی له هاوه لان ده یان فهرموو: (په ناده گرم به خوا له ملکه چ بوونی دووړووی) و ترا: ملکه چی دووړوو چونه؟ وتی: ده بیینی جهسته ی ده ترسی به لام هیچ ترس و ملکه چ بوونیک له دلیدا نییه).^۱

ترس و ملکه چی نه ویستراو و ناپه سه‌ند:

که سانیك هه واده زانن ملکه چی و خۆ به که م گرتن و له خوا ترسان بریتیه له: سه‌ردانه واندن و به هیواش پۆیشتن و دهنگ نزم کردنه وه) ئه وه یان له بیر کردوه که ملکه چ بوون و خۆ به که م زانین له دله وه یه، ئه وه تا ئه میری باوه پداران ئیمامی (عومه ر-سه لامی خوای لی بی) ده بینئ، پیاویك له نوێژه که یدا ملی دانه واندوه، پئی ده لئیت: ئه ی خاوه ن گه ردن گه ردت به رزکه وه له خواترسی و ملکه چی له مل و گه رده کاندانیه به لکو له دله کاندایه^۱. خۆ عومه ر (سه لامی خوای لی بی) به پراستی له خوا ترس و خوا په رست بوو، وه کو (عائیشه سه لامی خوای لی بی) وه سفی ده کات کاتی ده بینئ: (کۆمه لئیک لاو به خاوی به هیواشی به پئی دا ده پۆیشتن له هاوه له کانی ده پرسئت ئه وانه کئین؟ ئه وانیش ده لئین: صۆفی و له خوا ترسن ئه ویش ده لئیت: عومه ری کوپی خه طاب که به پئگادا ده پۆیشت به خیرایی ده پۆیشت، که قسه ده کرا گوئی ده گرت، له که سئیکی دایا ئیش و ئازاری زۆری پئی ده گه یاند ئه گه ر خواردنی ده خوارد تئیری ده خوارد به پراستی صۆفی و له خوا ترس و خوا په رستیش بوو^۲.

له گه ل ئه وه ش ئه و گه ردن دانه دهنه واندو له پۆیشتنیش دا خاوه خلیچک و هیواش نه بوو، (حه سه نی به صری) له وه سفی دا ده لئ: (عومه ری کوپی خه طاب - سه لامی خوای لی بی- له ویرده کانی دا ئایه تئیکی خوینده وه هه نسکی ده داو هه ناسه برکئی پئیکه وتبوو، بۆ ماوه ی چه ند پۆژئیک له مالدایه وه به جۆرئ تاسابوو که وایانده زانی نه خۆش که وتوه^۳).

به رده وامی کۆمه لئ له خواترس و ملکه چان:

به ره ی خه لیفه و هاوه لانی به پئیز به شوین یه کداو یه که به دوا ی یه کدا شوین پئی ئه وانیان هه لده گرت، پۆله کانی هاوه لانی که ناو دارترینیان (ئیبینوزبه یر-سه لامی خوای لی بی) بوو، ئه و که سه ی که (یحیی بن وثاب) له باره یه وه ده لئیت:

۱- مدارج السالکین ۱ / ۵۲۱.

۲- مدارج السالکین ۱ / ۵۲۱.

۳- الزهد / ۱۱۹.

(ئىبنو زوبەير كاتى سوزدەى دەبرد چۆلەكەكان دادەبارىنە سەر پشتى و لەسەرى دەنىشتەو و ايان دەزانى ديوار يان كۆترە دارىكە)^۱. ئەو پۈدەچوۋە ناو سوزدەكانى و موناجاتى لەگەل پەرۋەردىگارى دا دەكرد، دلى وابەستەى بەدى ھېنەرەكەى دەبوو ھەرۋەكو بەچاۋى بېيىنى، چى لەو چركە ساتانە جوانترە كە بەندە ئەوئەندە بەرز دەبېتەو تا ئەو جېگەيە ھەرچى وابەستەى دنيا و پاكىشەرانىيەتى بەرى دەداو لەبىرى دەباتەو، وەبەرەى شوئىنكە و تىوانىش فېردەبوون لەوانە، ئەو (مەسروق) بە (سەئىدى كوپرى جوبەين) دەلئيت: (ئەبا سەئىد ھېچ شتى نىيە و نەماۋە پەرغەت و ئارەزوو بۆى ھەبى جگە لەو ھى پوومان بە و خۆلە تۇزاۋى بكەين)^۲. ئەو ھەسرەت و خەفەت بۆ ھېچ شتىكى ئەو دنيايە ناخوات كەبەجى دەھىلئيت، جگە لەو چركە ساتانەى كە تىايدا لەخوای خۆى نزىك دەكاتەو، دەلئيت: (ھېچ شتى لەدنيا نىيە جىگەى ئەسەف بى، جگە لەسوزدەكان كە بۆ خوای دەبەين)^۳.

ئەوانە كەسانىك بوون كاتى لەبەر دەستى خوای خۆيان پادەوستان ھەستەكانيان لەكار دەكەوتن ھېچيان لە دەست نەدەماۋ نەدەھات جگە لەملكەچ كەردن و خۆبەكەم گەرتن لەبەر دەمىدا، لەتەر جەمەكەى (محمد بن نصر المروزى) وتەيەكى (ئەبى بەكر ئەحمەد بن ئىسحاق) ھاتوۋە دەلى: (دو پېشەوام ناسىۋە لەوان بەختەو ەرتەم نەدىۋە نەناسىۋە ئەوانىش (ئەبا حاتم ئەلرازى و موھەمەد بن نەسرلمەروزى) بوون، بەلام كەسىكم نەدىۋە نوئىزى لە (موھەمەد بن نەسر) چاكتر بووبى، ئەو پىي پاكەياندم كە زەردەوالەيەك لەسەر ناۋچەوانى نىشتۇتەو تاۋاى لىكردوۋە خوئىن بەروخسارىيەو تەنۆك تەنۆك پىچكەى گەرتوۋە بەلام جۆلەى نەكردوۋە)^۴.

۱- ئەو ھەش لەزىزى مانەو درىز كەندەى سوزدەكان.

۲- الزهد / ۳۴۹.

۳- الزهد / ۳۴۹.

۴- طبقات الشافعية ۲ / ۲۲.

فرمیسکه بهرزو به نرخه کان:

ئەو ئەگەر گوناھ و سەرپێچی یە دەچێتە دڵی مەرفەو و دەیکاتە خەڵوێکی
پەشی وشک هەلاتوو، هیچ شتێ داینا مرکێتێتە وەو تینویەتی ناشکێتێ جگە لەو
فرمیسکانە ی لە کاریگەری ترس لە لێپرسینە وەو پۆژی قیامت هەلدە قوڵێن و
دادەبارن و، هەست کردن بە چاودێری خودایی لە سەر هەموو قسە و تارو
کرده وە یەك، لە بەر ئەو یە ئیمام (حەسەنی بەصری) لە سەر ئەو فرمیسکه بهرزو
بە نرخانە دەلێت:

(هیچ چاویك فرمیسك ناپێژێ و داناباریتێ لە ترسی خوا ئیلاخوا ئاگر لە سەر
جەستە ی حەرام دەکات ئەگەر هاتنە خوار بۆ سەر پوومەتی ئەو ئەو دەموچاوه
هەژاری سوکایەتی ناشیرینی ناکات، هیچ کاری نرخ و بەهاو پاداشتی بەقەد ئەو
فرمیسکانە نییە کە لە ترسی خوا دین و بەویستی خوا گەرمی ئاگر دادەمرکێن و
دەیکوژێننە وە، ئەگەر پیاویك لە ئوممەتێکدا لە ترسی خوا بگری ئومیدم وایە خوای
گەورە پەحم بەو ئوممەتە بکات بە تێکرای بەهۆی فرمیسکهکانی ئەو پیاو وە)¹.
ئەو یە بلێسە ی سەر پێچی و بێ ئاگایی کە بە سەر دڵە کانماندا دین و دەگوێژێن
لە نێوان ئەو و لە نێوان ملکهچی و لە خوا ترساندا، ئایا بەو فرمیسکه بهرزو به نرخانە
دەیکوژێننە وەو بەم جوړه وەپێ دەکەوین؟؟.

۱- حەسەنی بەصری / ص ۹۶.

میڙگی (۱۱)

شوانی دهوری پاوان

پیغهمبر ﷺ وه سفی ئهوانه دهکات که دهکونه ناو (شبهآت- گومانلیکراوه کانه وه) بهو شوانانه ی مه پره کانیاں له دهوری په ریږو پاوانه کان دهله وه پښتن و نزیکه بکهونه ناوی یه وه، مادام له دهورو بهری دا دهله وه پښتن. هرته وهنده یه کیټ که وته گومان لیکراوه کان، که له نیوان حال و حرامدایه، گومانی تیدا نییه پوژیک ده بی بکه ویته حرامه وه له بهرته وهی (کاروباره گومان لیکراوه کان هیه حاله وه شیان حرامه. پیشه وا (قه سطلانی) له سر ئه و فرموده یه باسیکی هیه تیایدا ده لیت: (سویندت ددهم به خوا هرشتی یا کاریک له حاله یه که ی دلیانه بوی وازی لی بهینه، چوڼ پیغهمبر ﷺ وازی له دنکه خورماکه هیئاو ترسا له وهی زهکات یاں (صدقه - خیر) بیت، بهرترین پله ی وهرع ئه وه یه وازله حال بهینی له ترسی ئه وه ی بتخاته حرامه وه، هره کو ئه وه ی (ابراهیم کوپی نه دهم) کری ی ئیشه که ی خوی وهرنه گرت چونکه گومانی مه بوو کاره که ی به چاکی نه نجام دابی و، له بهر توندی برسیتی یه که ی نوشتابووه).^۱

(مه یموون کوپی مه هراڼ) ده لیت: (پیاو له حاله لادا سه لامهت دهرناچیت هه تا له نیوان ئه وو حرامدا په رده یه که له حاله دروست نه بیت).^۲ هر ئه وه هویه ش بوو (هاوه لانی به ریږ - په زای خویان لی بی) والیکردبوو زور له کاروباری حاله لایان وازل بهیئابوو له ترسی ئه وه ی بکهونه حرامه وه.

کوچی وهرع:

هاوه لان - په زای خویان لی بی - هیچ گونا هیکیان به بچوک نه ده زانی و هرگیز نه ده که تنه وه گومانلیکراوه کان، به لکو ئه وه ی له بهرچاوی ئیمه زور وردو بچوک لای

۱- إرشاد الساري: ۱ / ۱۹۱.

۲- الورع لأحمد / ۴۴.

ئەوان لە گوناھە گەورەکان بوو، ئەو (عوبادە یە - پەزای خۆی لای) قسە بۆ شوینکە وتوان دەکات وەک پێشەواو پابەرێک و دەلالت: (ئێو کاری وادەکن کە لە بەرچاوتان لە تالە موویە کە مەترۆ بچوکتەر، بەلام ئیمە لەسەردەمی پێغەمبەری خواداﷺ بە گوناھە گەورەکان و تاوانی وێرانکارمان دەزانێ).^۱ ئەو لەسەردەمی شوینکە وتواندا ئەو دەلالت، ئەو ئەگەر ئەو سەردەمی ئیستای ئیمە دیتبا چی دەگوت؟؟

تێپروانی و بیرکردنەوهیان بۆ تێپروانیی خودابوو:

غەم و پەژارە بۆ ئەو کەسە لەسەردەمی ئیمەدا بەموسڵمانانی سەردەمی یەکەم دەلالت:

(ئەوان پیاو بوون و ئیمەش پیاوین) نەخێر نەو ئەو قسە ئەو کەسە نەراستە و نەدادگەرانیە، پیاوێتی تەنها بەمانای نێرینەیی نایەت، بەلکو بەمانای چەند سیفەتێکی پەسەن و بنچینەیی دیت کە هیچ سەردەمیەک وەک سەردەمی یەکەم تێرۆ تەواو نەبوو، ئەوان کە سائیک بوون توانیان هەبوو بەسەر دنیاو بەلام نەیان دەویست و تیایدا تەنها ئەوێان دەویست کە لای خوا، نموونەش بۆ ئەو خۆی پەرورەدگار دەفەر موویت: ﴿وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾^۲. واتە: (ببگومان قیامت و دواپۆژ چاکترە بۆ تۆ لە دنیا). بەراستی ئیمام (ئیبینولجەوزی) چاکی وتوو کە دەلالت: (وێڵاھی بەو کەسە دەلالت پیاو کاتی حەزی لە حەرمکراویکە و توانای هەیه بیکات و بۆی تینوو دەبێ، بەلام کە بۆی دەپوانی دەزانێ حەرامە و نەهی لێکراو، ئەو نەندە شەرم دەکات بکەوێتە ناوی، تالە بەرچاوی دەبیژرێ و تینویتی یەکی دەپوات و وازی لێ دینێ).^۳

۱- الورع (۱۵).

۲- الضحی: ۴.

۳- صید الخاطر / ۱۳۷.

فاروق و مرع دمرانی و فیрман دهکات:

ئەو ئەمیری باوەرداران ئیمامی (عومەر - پەزای خۆی لی) کە توانای هەیه لەسەر دنیاو بەلام نایەوی، دەستی لی هەلگرتوو و کاریگەری قیامەتی لەسەر، لەترسی لێپرسینەو هی خودایی لە پۆژی قیامەتدا لەسەر هەر فلسێک کە بەناپەرەوا وەری گرتی، باشتەین نمونه لە (وهرع) ی ئەو کە لە سەردەمی ئیمەدا لە ئەفسانەو خەیاڵ دەچیت و دەگێردیتەو، لەو نمونانەش (پەزای خۆی لی) کە لەسەری باسکراو (عەر - بۆنیک - لەبۆنی موسلمانانی دەداتە دەست خیزانەکی، خیزانەکەشی دەی فروشیت - عەتارە کە ئەو دەگێردیتەو دەلیت: پیتی فروشتم لیی کەم و زیاد دەکردو سەرەکی بەدنانەکانی شکاندو هەندی لەبۆنەکی بەپەنجەیهو کردو دواتر بەسەر سەرپۆشەکیدایا هینا -، عومەر هاتەو و تی: ئەو بۆنە چییە؟ ئەو هی پوویدا بوو بۆم گێراییەو، ئەویش بەخیزانەکی و ت: بۆنی موسلمانان وەرەگەری خۆتی پی بۆن خۆش دەکی! سەرپۆشەکی لەسەری کردەو و ئاوی پێداکردو پاشان لەخۆلی وەرداو ئینجا بۆنی پێوەکرد، ئەناوای دەکرد ماشاءالله. بەم جۆرە لە پرسیاری خوا ترساو لە پۆژی قیامەت لەسەر مالی موسلمانان. خۆزگە لەسەردەمی ئیمەدا ژیا با و دیتبای گەرەو سەرۆکەکانی چی بەمال و سامانی موسلمانان دەکەن.

خوشکەکانی بیشری حافی و ئیمامی ئەحمەد:

هەوالی ژیان و بەسەرەاتی عومەر (پەزای خۆی لی) هاوێ بەپێزەکان (پەزای خویان لی) نەوێهە لەدوای خویان پەرەردە دەکەن کە جیابوون لەهەموو نەوێهەکانی تر لە (عیزەت و ورد بینی و بەتوندگرتنی ئیمامی ئەبو بیکرو وهرع و لەخواترسی ئیمامی عومەر و حەبای ئیمامی عوسمان و زەنگ و ژیری و زیرەکی ئیمامی علی - پەزای خۆی لی). وە ئیمامی ئەحمەد کە ناویانگی وەرەمی ئەو زۆری لی دەگێردیتەو لەهەموو گومان لێکراوێکان هەتا پەرتوکیک لەسەری

دانراوه و تيايدا هاتووه: ژنيك پرسياړی لی دهکات و دهلیت: نیمه له بهر پووناکی چرای پاسه وانه کان ته شی ده پرسیښ، نایا ده شی و پښه دراوه نیمه سوود له پووناکی چرای نه وان وهریگرین؟ نیمام نه حمه د له توندی وهرعی نه و ژنه و وردی پرسیاره که ی سهری سوړ ده مینی و چه زده کات بزانی نه و ژنه کی یه؟ پرسياړی لی دهکات: (تو کییت خوا عه فوت بکات؟) نه ویش دهلیت: خوشکی بیشری حافیم، نیمام نه حمه د دهگری و دهلیت: له مالی نیوه دا به پاستی وهرعیکی پاستگوایانه هه یه). ژنيك پرسیار له سهر پښیدانی پستن دهکا کاتی پووناکی چرای پاسه وانه کان لییان ده دات، نه ی نیمه چی بلین له کاتیکا پښه به خومان ده دین هه موو هویه و وه سیله یه که بۆ نه نجامدانی کاری خومان به کار بهینین، به کار هینانیکی (که سی - شخصی) و تیا یاندا هه یه که یه کیك پاده سپړی بلیتی کاری له سهره تای کاره وه بۆ بپریت به لام به چند ساعات دواتر بوی ده بری و وانا زانی که نه وه دزی یه و هه ست به نازاری ویزدان و ده روونیش ناکات.

رڼه گانیان فیړده گرد:

ده گپړنه وه (سوله یمان کوپی حرب) وتی: گویم له (حه ماد کوپی زهید) بوو دهیوت: (له گه ل باوکم دا بووم و پارچه کایه کم له دیواری خانوویه که ده رهینا، نه ویش پیی وتم: بۆچی ده رتهینا و لیتکرده وه؟ وتم: نه وه ته نها چله پوشیکه! وتی: نه گهر بیت و هه رکه سی پوشکه پوشکه یا چل چل نه و کایه له و دیواره بکاته وه و ده ری بهینی نایا دیواری نه و خانووه هیچی پیوه ده مینی؟). نه و کوپه که ی خوی فیړکرد که چله پوشیک که م و بچوک نییه، بۆ نه وه ی له ناینده دا نه که ویته گونا می له و پارچه کایه گه وره تر، نمونه ی ناواندن که نه وان چۆن منداله گانیان په روه رده کردووه له سهر وهرع و چاندنی ترسی خوا له دل و ده روونیا ندا.

۱- إرشاد الساري ۱/۱۹۱.

۲- الورع: ۱۴.

میرگی (۱۲)

خۆشه‌ویستی دنیا

پیری سەربۆز - بەسالاچوو:

(عەلاء کوپی زیاد) دەگێڕێتەو دەلێت: لەخەودا بینیم خەلکی بەدوای شتێ دەکەوتن، منیش شوینی کەوتم، کاتی دەرکەوت پیریزنیکی بەسالاچووی پووتی بەرەڵا بەهەموو شیرینی و جوانییەکەو، لێم پرسى تۆ کێیت؟ وتی: من دنیا، و تەم داوا لەخوا دەکەم لەلای من بێزارو ناشیرینت بکات، وتی: بەلێ، ئەگەر درەم و دینار لەلات بێزارو ناشیرین بێ^۱.

خۆشه‌ویستی بۆ پارەو سامان پەگەزێکی سەرەکی یە بۆ دنیا خۆشوێستن، نەفسیش بەسروشتی خۆی پارەو سامانی خۆش دەوێت، خاوەن پارە چۆن حەز دەکات پارەکەى زیاد بکات هەروا حەز دەکات هیچى لى کەم نەبێتەو چونکە وادەزانى ئەو سامانەى مولکى پاستەقینەى ئەو و تەنها هى خۆیەتى، ئەو هى لەبەر کردووه، یا شەیتان لەبیری بردۆتەو کە ئەو مال و سامانە مولکى خواپە دەیبەخشێت بەهەرکەسێک بێهۆیت و، وەری دەگێڕێتەو لە هەرکەسێ بێهۆیت، هەروەکو فیتنە و گێچەلە بۆ مەرۆک، جگە لەوانەى کە هەست بەحەقیقەتى مال و سامان دەکەن و، خۆى گەورە مالتێکی زۆرى پێ بەخشیون و دەسەلاتى پێداون لەسەر بەکارهێنانى لەکارى خێردا، ئەو مالەى هەیانە لە دەستیاندا یە و ناچیتەناو دلایانەو لەبەر ئەو یە خۆى گەورە لە قورئانى پیرۆزدا لەمەدحیاندا دەفرمووێت:

﴿وَمَنْ يُّوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾^۲

واتە: (ئەو هى خۆى لەنەفسى پەزىلى بپارێزێت و زالبێت بەسەریدا، ئانەوانە هەر

سەرفرازن).

۱- زهد: ۲۵۵.

۲- حشر: ۹.

بەلئى: ئۇوانە ناھىيىلەن بىنە بەندەي نەفسى خۇيان و گويى پى نادەن ھەتا دەبنە كەسانىك كەلە كۆت و بەندى پزگار دەبن و سەرفرازى دنياو قىامەت بەدەست دەھىنن.

خۇپراگرى لەبەردەم فرىوخواردن بەپارەو سامان:

ئەو ھە ئىمام (ئەبو حەنىفەيە) كە يەككە لەوانەي بەسەر نەفسى خۇياندا سەرگە وتوون و ھىچ خۇشەويستى يەك نەچووەتە دلئانەو جگە لە خۇشەويستى خوا، وەھەموو زەبوونى و چاوشۇپى يەكى بۆ جگە لەخوا وەلاناو و نەي كىردووە، كاتى (مەنصور) فەرمان دەدات:

(دەھەزار درھەمى پى بدريت، ئەو كەسەي فەرمانەكە بەجى دەگەيەنئى (حەسەن كوپى قحطبە) يە، كە (ئەبو حەنىفە) ھەستى پى دەكەت ئەو ھى بۆ دەنئىن، قسەلەگەل كەسداناکات ھەروەكو بوورابىتەو و لەھۆش خۇى چوويىت، لەو پۆژەدا پارەكەي بۆ دەنئىن، كاتى نئىردراو كە (حەسەن كوپى قحطبە) دىت دەچىتە ژوورى بۆلای، پى دەلئىن: ئەمپۆ ھىچ قسەيەكى نەكردووە، وتى: چۆن دروستى كەم؟ وتیان: ئەو دەبىينى، پات چىيە؟ ئەويش پارەكەي لە سوچىكى مالاكەيدا لە جىگە نوپژەكەيدا بۆى داناو پۆيشت، ئەو پارە نۆرە لەو شوئىنەدا مابووەو، كاتى (ئەبو حەنىفە) وەفاتى كرد (حمادى) كوپى لەمال نەبوو، كەگەپايسەو لە دواي وەفاتى باوكى (بەرەپارەكەي) ھەلگرت و چووە بەردەرگاي (حەسەن كوپى قحطبە) و داواي پوخسەتى كرد، پوخسەت دراو چووە ژوورەو، وتى: من لە پاسپاردەكەي باوكم دا ئەو ھەم دۆزىيەو:

(ئەگەر منت ناشت ئەو بىرە پارە نۆرەي كە لە فلان شوئىنەيە لە سوچى مالاكەدا ھەلئى بگرە و بىيە بۆ (حەسەن كوپى قحطبە)، ئنجا وتى: ئەو ھەش ئەو پارە (بارمتە كراو ئەمانەتەيە كە لەلای ئىمە دانرابو).^۱

۱- اخبار أبى حنیفہ/ ص ۶۲.

ئەو لەو پیاوانە بوو کە حەقیقەتی مالا و سامان بە تەواوی دەزانن و تێدەگەن و مامەڵەیی بەم جۆرە لەگەڵدا دەکەن.

حەقیقەتی ئەو مالەیی ھەتە:

دەبینن (حەسەنی بەصری) ھاوار لەو کەسانە دەکات کە چاوچنۆکی کویری کردوون و پەردەیی بەسەردا داوون، ناگەرێنەو و نایانەوێت حەقیقەتی پارە و سامان و گێچەلەکانی ببینن و، واگومان دەبەن ھەرچی مالا و سامانی کۆیان کردۆتەو بەتەنھا مولکی خۆیانە، ئالپرەدا پێیان دەلێت:

(ئەو نەوێ ئادەم، مالا کەم پارە و سامانە کەم، ئایا ئەو مالا و سامانی تۆیە کە دەبخۆیت و لەناوی دەبەیت، یان ئەوێ لەبەری دەکەیت و کۆن و شەڕی دەکەیت، یان ئەوێ دەیبەخشیت و تەواوی دەکەیت).^۱

ئەوانەیی ھەست بەو حەقیقەتە دەکەن ھەرئەوانەن کە نایانەوێت نەفسیان بخەنە سەرشتی بۆش و بۆگەن، لەبەرئەوێ خۆیان لەسەر کاروباری پاست و بەرزپاھێناو، نەفسیان وابەستەیی بەرھەمی ئەو بالەندە سەوزانەییە لەحەوش و باخەکانی بەھەشت دا دەفەن، دنیا لە تێپروانیی ئەواندا ھیچ نییە جگە لە کەلاکی بۆگەن، بۆ کەسانێک کە داواکاری قیامەتن گونجاو نییە ھیچ نرخێکی بۆ دانن و تینووی بن و ئەوداڵی بن و خۆشیان بویت، بەم جۆرە ئیمام (ئەبۇنولقەیم) بەزمانحالی ئەوان قسە دەکات و دەلێت: (دنيا کەلاکی بۆگەن و شیریش ناکەوێتە سەر کەلاکی بۆگەن و پزێو).^۲

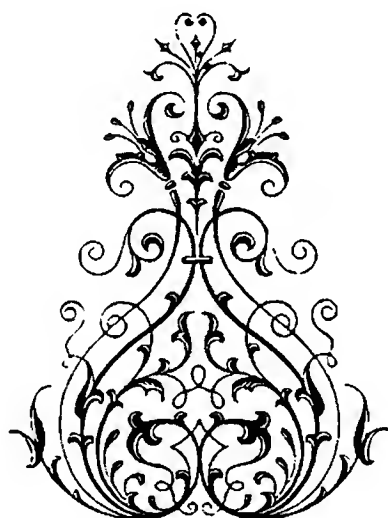
چێژەکانی دنیا:

ئەوانەیی ھەست بە حەقیقەتی دنیا و بەلاو تاقیکارییەکانی دەکەن، قیامەت بەسەر دنیا دا ھەل دەبژێرن، کاتی لەپاستی نەمان و بەجێھێشتنی ئەم دنیا و، نەمری مانەوێ بەھەشت و نازو نەعمەتەکانی تی دەگەن، بەراووردی نیوان

۱- الزهد / ۲۷۴.

۲- الفوائد / ص ۶۸.

ئەمەدەكەن و، ئەمرى مانەو ھەلدەبۆيىن بەسەر لەناوچوون و ئەمان و، دەزانن
ئەو ھى لە دنيادا ھەيە ھەموو كاتىن، ھىچت بەبى ھەول و كۆشش و پەنج و
ماندوو پوون تىادا دەست ناكەوئەت، ئىمام (ئىبنولجەوزى) ئەو پاستىيە پوون
دەكاتەو ھە دەلئەت: (لە دنيادا كەس لەو ھەلەتر نىيە كە كۆتا چۆزى دنيادا ھەكەت،
لە پاستىشدا لە دنيادا ھىچ چۆزەك نىيە، بەلكو تەنھا پشوو ھەكى كەمە لەو
ئازاردە ھە).^۱

۱- صيد الخاطر/ ص ۳۲۱

میڙگی (۱۳)

ئەوہ دنیاکەتانه کە بایەخی پێدەدەن

(ئیمام ئەحمەد) لە کتێبی (الزهد) باس دەکات کە ئەمیری باوەرداران (ئیمامی عومەر- پەزای خۆی ئی) بەلای سەرنوێڵکێکدا تێپەڕی لەسەری وەستا هەرەك ئەوہی هاوہلان بخاتە ناپەختیەوہ بەھۆیەوہ نازار بکێشن، پێی وتن: (ئەوہ دنیاکەتانه کە ئەوہندە لەسەری سوورن بایەخی پێ دەدەن)^۱. (فاروق) بەم جۆرە شوێنکەوتوانی پەرەردەدەکات.

لە حەقیقەتی دنیا ناگاداریان دەکاتەوہو بیریان دەخاتەوہ ئەو دنیاپەیی خەلک زۆری بۆ تینون لەبەرچاویان هیچ نییە جگە لە سەرزێلێکی پڕ لەھەموو پەنگێکی جیاوازو هیچی وای تێدانییە سوودێکی ھەبێ یا بۆ کاری بۆشی، ھەموو ئەوہی تیاپایە بۆگەن و پزیوو خراپە لە سیپالی کۆن و شپو و نچرو، گیاندارو خواردنی کە پوواویو بۆنکردو، لەکانزاو ئاسنەوالەو تەختە شکاوو شەق بوو ژەنگاوی، پاشماوہو بەجێماوی مەزۆو گیانەوہرانە کەواتە بایەخدان بەدنیاپەك کەئەوہ نمونەکەیتە سودی چییە، بۆ ئەو پاستیەش خۆی گەورە لە قورئانی پیرۆزدا دەفەرموویت: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۖ﴾^۲ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا^۳.

واتە: (بێگومان ئێمە ھەرچی لەسەر پووی زەویدا ھەیە کردوومانە بەھۆی پازاندنەوہی، تاتاقیان بەکەینەوہ کامیان کارو کردەوہی چاکتر و پێکتر ئەنجام دەدات. (نیعمەتەکان بۆ چاکە بەکار دەھێنیت). بێگومان ئێمە سەرەنجام ھەرچی

۱- الزهد لأحمد ص ۱۱۸.

۲- الکھف: ۷-۸.

له سەر ئىم زهويپيدا ههيه تهختى دهكهين و دهيكهينه گۆپه پانئىكى وشك و برنگ و ساف).

سربوان و نوستووانى ناو سوژده:

دواى ئه ميري باوه پداران (عومهر- په زاي خواى لى بى) يه كيك له گه وده شويئكه وتوانى هاوچه رخي ئىمام عومهر هات، كه په روه رده بيوو به كاريگه رى پييازه كهى ئه و بۆ شويئكه وتنى، وه گوازيه وه بۆ ولاتى (مصر) تا په روه رده عومهرانييه كهى بگوازيته وه ئه و ولاته، ئه وه تا يه كيك له شويئكه وتووه كانى كه (ئىبراهيم كوپى محمد كوپى المنتش) ده لئيت:

(هه موو پۆژىكى هه ينى (مه سروق) سوارى هيسترىك ده بوو منيشى له دوايه وه هه ل ده گرت پاشان ده چوو بۆ سهر زيلئىك پر له گۆزه شكايى كۆن، ئنجا هيستره كهى به ناودا ده بردو ده بوو: دنيا له ژيئر پيمانه).

ئه وه بۆچوونى (مه سروق) بوو له حهقيقه تى دنيا. ده ترسا له وه كه هه ندى له كاتى خۆى له يادى غه يري خوادا له ده ست بچيئت، ئه وه خيژانه كه يه تى ده لئيت: (مه سروق ئه وه نده نوژيى ده كرد هه تا پييه كانى ده ئاوسان، تاواى ليده هات من داده نيشتم و ده گريام كاتى ئاواى له نه فسى خۆى ده كرد).¹

هاوه لئىكى ئه و ده بينين (سه عىدى كوپى جوبه يين) كه موفه سىرى قورئانه پيكه وه بوونى پۆژى هه ينيان باس ده كات و ده لئيت: مه سروق پيى وتم:

(شتى نه ماوه دل ئاره زوى بكات جگه له خۆلاوى و تۆزوى كردنى پواله تى خۆمان به و خۆله و، هيج جيگاي خه فته و ناخ هه لكيشان نيه جگه له سوژده بردن بۆ خواى په روه ردگار).² ئاره زوى چى ئه م دنيايه بكات كه ئه و به سهر زيلئىكى ده چووينى له ژيئر پييه كانى هيستره كهى، له پۆژىكى گهرمى هاويندا به پۆژوو ده بى و له تووندى گه رماله هۆش خۆى ده چيئت، كچه كهى كه ناوى عائيشه يه ديت و ده لئيت:

١- سير اعلام النبلاء ٤ / ٦٥.

٢- سير اعلام النبلاء ٤ / ٦٦.

(بابەگيان پۆژووه كەت بشكێنەو ئاویك بخۆوه، ئەویش وتی: چیت لەمن دەوی کچەكەم؟ كچەكە ی وتی: سۆزو بەزەییەك، باوکی لەو لەمادی دا دەلی: كچی خۆم بەلكو دەمەوی لەگەل نەفسی خۆمدا میهرەبان و بەبەزەیی بم لەپۆژێكددا كەماوەكە ی پەنجا هەزار ساله^۱).

ئەو گەرماو برسیتی و ئازاری نەدەناسی کاتی بیری لەگەرماو برسیتی و ئازاری ئەو پۆژە درێژە دەکردەو، حەقیقەتی ئەم دنیا یە ی چاك دەزانی و لەلای زۆر بی نرخ و كەم با یەخ بوو، نەدەبوو بەندەو دیلی دنیا، چ هیلاکی و ماندوو بوونیك لە ماندوو بوونی پۆژەکانی (حەج) زیاترە، كە پێغەمبەر ﷺ بەجیهاد و تیکۆشانێکی بی دێك و دالی لێكداو تەو، دەبینین مەسروق یەك شەوی لی ئاپرات بەبی هەستانی بۆ شەونویژ هەتا (ئەبو ئیسحاق) لەبارە یەو دەلیت:

(مەسروق حەجی دەکرد و لەلامی نەماندیو بەخەوتووی جگە لەکاتی سوژەبردنی لەسەر پوو هەتا دەگەراییه^۲).

حەسانەو نییه جگە لەژێر درەختی (طوبا):

هەرکەس قیامەتی بویت و لە پێناوی دا تیکۆشی، بێگومان دەبی شەكەت و ماندوو بیت لەبەرئەوێ دنیا بۆ پشودان و حەسانەو دروست نەبوو، خانە ی مانەو و جێگیربوون نییه، بەلكو گومانی تیدا نییه كە بانگخوازان دەبی ئەو بزانن كە دنیا خانە ی تاقیکاری یەو پردێكە بۆ قیامەت بۆئەو یە (ئیبینولقەیم) هاواردەكەت و، دەلی كی هە یە لەدنیدا ئاسوودە یی و حەسانەو ی بویت و ئەمڕۆ سبە ی پەپرەو بكات هەتا تەمەنی كۆتایی دیت و هیچی پێشكەش نەکردوو و لە پێش خۆیدا بەرپی نەکردوو.

(بۆ خوا پەرست هیچ جێگایەکی بۆ حەسانەو و پشودان نییه جگە لە ژێر درەختی (طوبا) و بۆ خۆشەویست هیچ جێگیرییەك و خۆپاگرییەك نییه جگە لەپۆژی

۱- سیر اعلام النبلاء ۴ / ۶۸.

۲- سیر اعلام النبلاء ۴ / ۶۵.

(قیامت - زیادکردن) له دنیا دا نه ونډه خه ریکه و کاری تیدا بکه تا بۆ دواى مردنت به ست بیت)^۱.

نه وه ناگایى دانه به هر بانگوازیک که وا گومان بیات نه ونډه کاتى له به رده سته که هر چى حه زیکات ده توانی بیکات و جیبه جی بکات، به لکو کات وه کو تیخ وایه نه گهر نه بیریت ده تیریت، وه نه هلی به ههشت هیچ ناخ و حه سره تیان بۆ هیچ شتی نییه له قیامه تدا جگه له وساتانه ی له دنیا دا به بی کارو کرده وه له ده ستیان چوو، له کونه وه به خواپه رستیکیان وتوه:

(چهند نه فست ماندوو ده که یت؟ نه ویش ده لی: ده مه وی ئاسوده ی بکه م).

۱- الفوائد / ص ۹۰ ، التفاس.

میږگی (۱۴)

حه قیقه ته ی به خته وه ری و

خیر له خو نه دیوی

موسلم له (صحیح) هکیدا ده گټرته وه که پیغه مبه رﷺ ده فهرمویت: ((یوټی
بأنعم أهل الدنيا من أهل النار فیصبع فی النار صبغة فیقال له یا ابن آدم هل رأیت
خیراً قط؟ هل مرَّ بك نعیماً قط؟ فیقول: لا والله یارب. ویوټی بأشد الناس بُساً فی
الدنیا من أهل الجنة فیصبع صبغة فی الجنة فیقال له: یا ابن آدم هل رأیت بُساً قط؟
هل مرَّ بك شدة قط؟ فیقول: لا والله مامرَّ بی بُسٌ قط. ولا رأیت شدة قط)).^۱

واته: (به خته وهرترین که س له دوزه خیه کان له رږزی قیامت ده هیتریت، یه کجار
هه لده ژهنری له ناگر پاشان پیی ده وتریت: ئه ی نه وه ی ئاده م ئایا هه رگیز خیرو
خوشیت دیوه؟ ئایا هه رگیز نیعمه تی خوا به سهرتا تیپه ریوه؟ ئه ویش ده لیت:
نه به خوا ئه ی په روه ردگار. ئنجا خیر له خو نه دیوترین که سیش له دنیا دا
له به هشتی یه کان ده هیتریت یه کجار له به هشتا هه ل ده ژهنری پاشان پیی
ده وتریت: ئه ی نه وه ی ئاده م ئایا هه رگیز ناخوشیت به خوته وه دیوه؟ ئایا هه رگیز
سه ختی به سهرتا تیپه ریوه؟ ئه ویش ده لیت: نه به خوا هه رگیز ناخوشیم له ژیانمدا
نه دیوه، هه رگیز سه ختیم نه دیوه).

خیر له خو نه دیوترین که س:

له ناو خه لکی دنیا دا باوه پداری واهیه له ژیانیکدایه پریه تی له به دبختی،
له هه ژاری یه کی پر له دماوی و بی چاره یی، له تازارو دهر به دهر یو چه وسانه وه
له ده ست که سانی قه ومه که ی نه ک له سهر گونا ه یا نه نجامدانی تاوان به لکو له سهر
وتنی (لا إله إلا الله محمد رسول الله)، یا له سهر نه بردنی سوژده و رکوع بو غه یری

۱- مسلم: ۲۸۰۷، صفات المنافقین.

خو، ياله سر نه دانه پالې هيچ ناوو سيفاتيكي خوايي به جگه له خوا، نه وانه له به هه شتي به كان له پوژي قيامت دا ده خرينه به هه شته وه له نازو نيعمه تي به هه شت هه لده ژه نرين و دواي نه وه لتي ده پرسن نايا هه رگيز ناخوشيت ديوه ؟ نايا هه رگيز سه ختي به سهرتدا تپه پيوه ؟ سهره پای ته نگ پي هه لچنيني ديمه نه به دبختي و كه ساسي به كاني كه له دنيا دا به سهری هاتووه و تيايدا ژياوه به هه موو جوړ و قه باره كاننيه وه، سهره پای نه وه ي تهنگه تاوي داماوي زوري بو هيناوه له به لاو گيچهل و كار ه سات و تافيكردنه وه ي زور له دنيا دا، به لام له و چركه ساتانه دا كه نه و به هه شته ده بيني سويند به خودا ده خوات كه هيچ به دبختي به كي نه ديوه، كه نه و به سروشتي خوي له دنيا دا دروي نه كړدوه، نايا له و پوژه ترسيته رده دا چون درو ده كات ؟!

نه وه درو نيه، به لام نه وه هه ستيكه واي لي ده كات نه و كاته ي له به هه شت هه لده ژه نريت و كوشك و ته لاره كاني به هه شت ده بيني خشتي له زپرو خشتي له زيو، نه و پوويارانه ده بيني به ژيرياندا ده پون، له پوويارانه كاني شپرو هه نگوين و شراب و ناو له ديمه نيكددا كه هه رگيز له دنيا دا نه ي ديوه و نه بووه، خاكه كه ي ده بيني له زه عفهران و قورپي له ميسك و به ردو چه وي لولو و، خوړيه كاني ده بيني كه نه گهر هه ريه كيكيان بيني له ناسمان تيشك و پووناكي خوړ داده پووشن و ته لاره كاني له شپوه ي خه يمه دروستكراون هه موو وهك شوشه و ناوينه به ندن خيزانه كاني بپوادار له ناويدان و، بالنده كاني به و هه موو په ننگه جوان و گه شانوه ده بيني و، ده بيني و.... ده بيني و.... نه وه واي ليده كات هه موو نه و به دبختيانه ي له دنيا دا بينيوپه تي له بيري ده كات و سويند به خوا ده خوات كه هه رگيز سه ختي به سهريدا تي نه په پيوه و هيچ ناخوشي به كي نه ديوه.

چون دهژين و گوزهران دهكه ن؟

مروؤ كه له دنيا دا ده ژي كاتي له حقيقه تي دنيا تيده كات كه بزاني سهرزه مينی تافيكاري به و پاره وه بو قيامت به جوړي تيايدا ده ژي كه غه ريب بيت، وهكو

پیغمبر ﷺ فرمانی پیکردوه له کاتیکا به (ئینو عومەر) ده لیت: (کن فی الدنيا كأنك غریبٌ أو عابر سبیل)¹. واته: (وا له دنیا دا بڑی ههروه کو غریبک یا پیواریک). ههروه ها ئینو عومەر ده لیت: (که ئیوارهت لیها ت چاوه پوانی به یانی مه به و نه گه به یانیت کرده وه چاوه پئی مه به ئیوارهت لی دابیت له کاتی ته ندروستیتدا به شی کاتی نه خو شیت و هر گره و له ژیا نیشدا به شی مردنت)².

به م شیوه به ده ژو به ته وای ههستی به مانای ژیا نی کردوه، غریب ئه و راستی به ده زانی که ئه و زهوی بهی له سهری ده ژو ده بی هه به جی بهی جاله هر کاتیکا بیت، وه کو نیشته جی که هه لئس و که وتی تیداناکات، پیواریش هه به م جو ره بیر ده کاته وه له به ره وه به پیوار ناو برا وه چونکه له و شوینه دا نامینیت وه که پئی دا تی ده په ریت، به لکو به خیرایی تیده په ریت به ره و نیشتمان به سه ن و ریشه بیه که ی، که واته به م ههسته وه گوزه ران ده کات، هه می شه له پو شتندا یه و ئه و تویشو وه هه لده گری و له گه ل خویدا ده بیات که یار مه تی ده دات به گه یشتن به و پنگایه ی ده یگه به نیته نیشتمان هه صلیه که ی که به هه شته، نه فسی خو ی پرچه ک ده کات بۆ نه وه ی خو ی بپاریزیت له وه ی له پنگا لای ده دات یار پنگای پی ده بری یا نه وه ی هه یه تی له دهستی بدات.

به خته و هر ترین که س:

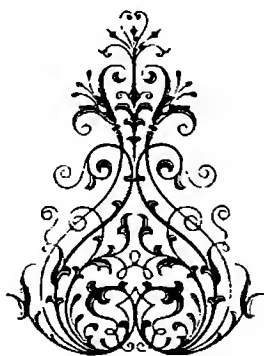
به لام نه وانه ی ناتوان ئه و ههسته یان هه بیت و به م جو ره لی تی تیگه ن، نه گه ر هه ری هه کیکیان خاوه نی چه ندین نازو نیعمه تی دنیا یی بی له مال و سامان و پله و پایه و ناویانگ و ته لارو زینده و هه رو خانه دانی و ده سه لات و هۆزو خزمه تکارو سه ربازو چه ک و هتد...

نه گه ر ته نها یه کجار له ناگری دۆزه خ هه لژه نریت و هه ست به و گه رمی به ی بکات که شه ست و نو جار له ناگری دنیا گه رمتره و ئه و دره ختی (ژه قنه موت) هه ی که

۱- الترمذی/ ۲۳۳۴.

۲- البخاری/ الفت ۶۴۱۶.

له ناخی دۆزه خدا پوواوه و لق و پۆپی به ناو دۆزه خ دا بلآو بۆته وه و به رو بوومه که ی
 خۆراکی دۆزه خ یه کانه و سک و پخۆله کانیاں ده کولێنیت و نه گهر یه ک دلۆپ له و
 بتکێته دنیاوه ژیاں له نه هلی سهر زه مین تیکه ده دات، وه ددانسی بیپروایان ده بینئ
 هه ریه کێکیان به قه د شاخی (ئو خود) ده بیت و نه و پیسته نه ستورده یان ده بینئ،
 نه و ئاوه گهرمه ده بینئ دۆزه خ یه کان لئی ده خۆنه وه و پخۆله کانیاں له ت و په ت
 ده کات و نه و کانزا توواوه ده بینئ ده پزێته سهر سه ریاں وه گریان و ناله و هاوارو
 په شیمانی دۆزه خ یه کان ده بینئ.... ده بینئ.... و.... ده بینئ.... که نه چاو
 بینویه تی و نه گوئ بیستویه تی له وجۆره سزایانه ی که هه ر به خه یالی مرۆفدا
 گوزهری نه کردوه، که نه وانه ده بینئ هه رچی به خته وه ری و نازو نیعمه ت و
 خوشگوزهرانی جوان و فراوانی دنیا هه یه له بیرى ده کاو سویند به خواى په روه ردگار
 ده خوات که هه رگیز خوشگوزهرانی نه دیوه و مانه وه ی له دنیا دا له بهر چاو ون ده بیئ
 تا که مترین ماوه ی حه قیقه تی سه رزه مین.

میڙگی (۱۵)

زوهديکي ناتیگه یشتوانه

نڙ له خه لکي باوه پيان وايه (زوهد و دنيا نه ويستی) کورت هه لځي له بهرگ و خواردن و پښاک و ته رکي کارو تيمارکردن و شتي تر، نه وانه زيانيان زياتره له که لکيان و، وينه يه کي ناشيرين و شيواو له حه قيقه تي زوهد له ئيسلامدا پيشکه ش ده که ن، به جيبه جي کردني هه نځي نه ريت و په فتاري ثابينه لارو له ويژه کاني وهک بوځي و په هبه ته که خوي گوره فرماني نه کردوه له سر به نده کاني، نه وان به و کارو کرده وانه يان له دين دور ده که ونه وه و به شيکي زوريش له خه لکي ده تورين و ده ترسین له پابه ند بوون به دينه وه.

زوهد به فالوده:

(روح کوږي قاسم) بزمان ده گيرته وه که پياويک له ناسياوه کاني له سر شيوه ي نه وانه ي که له حه قيقه تي زوهد بي ناگان خواپه رستي کردوه و گوږي لي بووه که وتوويه تي: به لاي منه وه (چيشتي تيکه له) يا (فالوده) حه لال نيه، له بهر نه وه ي ناتوانم له سهری سوپاس گوزاري خوا بکم).^۱

(روح) ده چيته لاي نيمام (حه سه ني به صري) و داواي لي ده کات ئم تيگه يشته نه شياوه ي بو پوون کاته وه و له پووي شه رعييه وه و له ژير پينمايي پتغه مبه روﷺ هاوه له به ريزه کاني، نيمامي حه سه ن ده لیت:

(نه و مروفتيکي ناتیگه يشتوو گه وجه، وه له سر ئاوي سارديش سوپاسي خوا ناکات).^۲ وه نه وه ي نيمامي حه سه ن وتي حه ق و په وايه و پاسته، له کاتيکدا ئاو گه وره تريني نيمه ته کاني خوايه که به خوږ به سر مروفته کانيدا باراندوه و هه موو

۱- له کورده واري خوماندا ده لين (چيشتي مجبور).

۲- الزهد لأحمد/ ص ۲۶۴.

۳- الزهد لأحمد/ ص ۲۶۴.

شتى به زندووى دههيتته وه به راورد ناكري له گهل (فالوده) له سهرى سوپاس
گوزار نه بى ئايا ئوه ماناي ئوه يه به گويړه ئو به هله تيگه يشتنه ئو وان بى
دهبى ئاوى سارديش تهر كه ين.

له نيوان زوهدى پيغه مبه ر ﷺ زوهدى داهيتراودا:

كه سانتيك هن بوونه داهيتنه رى جورده ما شيواز بى زوهدو، نقر جياوازن
له پيتماي پيغه مبه ر ﷺ ئو داهيتانه يش تنها له سهرده مى شوپيگه وتواندا نه بووه
كه نيمام (به صرى) پوويه پوويان بووه ته وه، به لكو له سهرده مه كانى دواى ئو وانيشدا
دوياره بووه ته وه، به رده وام دوياره بووه ته وه هركاتي شوان نقومى دنيا بووه
وازي له رعه ته هيتا وه بى ئاراسته يه كى دينى ماوه ته وه، هل دروستبووه
تاخواهنى ئو داهيتراوه پپو پوچانه يارى به ئاوه زو نه قلى ساويلكه ي هه ندى كه س
بكه ن شتى به به ريان بپن كه له ئايينه كه ياندا نيه، ئوه ش زياتر له سهرده مى
لاوازيوونى ده ولته عه باسيدا به دياركه وت، كه خه ليفه كان به دنياو رابوواردنى
دنياوه خهريك بوون، زاناکان هه وليان ده داو په يره وو به رنامه ي دروستيان بى ناو
خه لك ده گيړپايه وه، له ناودارترينيان نيمام (أبو الفرج بن الجوزي) كه به رده وام وه
ئاگاي ده هيتانه وه و باسى حه قيقه تى زوهدى (پيغه مبه ر ﷺ) ده كردو باسى ئو
داهيتراوه ناپه سنده شى ده كرد كه هيتاويانه و گزيويانه، پيغه مبه ر ﷺ هه ر
خواردنى هه بووايه ده يخوارد، نه گهر گزشتى ليتبوايه ده يخواردو گزشتى مريشكى
ده خواردو، حه زى له خواردنى شيرنه مهنى وه نگوين بووه، هيچ باسى له
نه گيړدراوه ته وه كه پيگري كردبى له شتى شياو و پيگه پيدرا و، (جاريك) (فالوده)
يان هيتا بى نيمامى (على - په زاي خواى ليتبى) ئو ويش ليتى خواردو وتى: ئوه
چييه ؟ وتيان: نه وريژه، ئو ويش وتى: هه موو پوژيگمان نه وريژ بيت).

به لام خواردن له سهر تيرى نه ويستراوه و ناپه سنده وه، به رگ و پوژاك بى فيزو
له خويابى بوون و خو هه لگيشان به هه مان شيوه ناپه سنده وه و ويستراوه،
پيغه مبه ر ﷺ پوژاكينكى له بهر كردوه به بيست و حوت و شتر كړيوه تى، (ته ميمى
دارى) پوژاكينكى به هه زار درهم كړيو شه و نوژيشى پتوه كردوه، كه سانتيك هاتن،

وايان پيشان ددها زوهد ده‌کەن و پېيازتيکیان داهینابوو ئاره‌زووی خویان پی
 ده‌پازانده‌وه‌و پاشان به‌دوای به‌لگه‌دا بۆی ده‌گه‌پان و داویان ده‌کرد، له‌کاتی‌کا
 پی‌ویسته‌ م‌رو‌ف شوین به‌لگه‌ بکه‌و‌یت، نه‌ک پ‌ی‌از‌ت‌یک دایینی و به‌دوای به‌لگه‌هینانه‌وه‌دا
 بۆی بکه‌پ‌یت و داوای بکات،^۱ زوهدی راسته‌قینه‌ نه‌وه‌نییه‌ واز له‌خواردن به‌یتریت، یا
 به‌که‌نارگرتن له‌خه‌لکی نییه‌و، له‌به‌رکردنی پینه‌کراو نییه‌، به‌لکو له‌پاستیدا زوهد
 بریتیه‌ له‌ تیگه‌یشتن له‌ حه‌قیقه‌تی دنیاو، دانانی له‌ناو ده‌ستدا نه‌ک له‌ناو دل، هه‌تا
 نه‌گه‌ر شتی‌کمان له‌دنیا‌دا له‌ده‌ست چوو خه‌فه‌تی بۆ نه‌خوین.

دوای پوودانی (زوهد به‌فالوده) حه‌سه‌نی به‌صری (فرقد السبخی) بینی که‌له‌و
 که‌سانه‌بوو زۆر خواناس بوون و به‌صۆفی ناویان ده‌بردن، جبه‌یه‌کی خوری
 له‌به‌ردابوو، حه‌سه‌ن جبه‌که‌ی گرت و پیتی وت:
 (ئه‌ی کوپی فرقد - دوو‌جار یا سی‌جار - ته‌قوا و له‌خوا ترسان له‌و به‌رگ و
 پۆشاکه‌دا نییه‌، به‌لکو ته‌قوا نه‌وه‌یه‌ له‌دل‌دا په‌واو جیگیره‌و پاست گۆییه‌ له‌و
 کاره‌دا).^۲

۱- صید الخاطر، المكتبة العلمية/ص ۲۷.

۲- الزهد / ۲۶۷

میږگی (۱۶)

کیشانه‌ی رږږی دوايي

(کیشانه‌ی رږږی دوايي) ته‌واو جياوازه له (کیشانه‌ی دنيا) له‌به‌ر نه‌وه‌ی مامه‌له‌و کاروباري خه‌لکي سهر دنيا به شتومه‌کي ده‌ست لي دراوو هه‌ست پټکراو به‌رچاوو به‌رده‌ميان له‌دنيدا پټوانه ده‌که‌ن، نه‌که نه‌وه‌ی ليان ناديارو شاراو‌يه له‌به‌رامبه‌ردا (کیشانه‌ی رږږی دوايي) به‌و کاروباره ناديارانه ده‌کړيت که په‌يوه‌نديان به قيامه‌ته‌وه هه‌يه، هه‌رچي قازانجي دنيايي بي ماناي وانبيه که بډ (کیشانه‌ی قيامه‌ت) قازانچ بي، هه‌روه‌ها زيانيشي به‌ماناي زيانی قيامه‌تي نيه، به‌لکو په‌نگه نه‌وپه‌ري قازانجيشي بي، هه‌روه‌ها پووخان و سه‌رکه‌وتن و، مردن و ژيان، به‌خته‌وه‌ري و که‌ساسی، به‌هيزی و لاوازی، نږی و که‌می، تاريکی و پووناکی، عيزه‌ت و زه‌ليلی، ده‌وله‌مندی و هه‌ژاری، و هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌يه پټغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی (په‌زای خوايان لي‌بي) له‌سهر کیشانه‌و پټوانه‌ی قيامه‌ت) په‌روه‌رده ده‌کرد.

مايه پوچ له رږږی قيامه‌تدا:

جاريك پټغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ناو هاوه‌لان دانيشتبوو پرسياړی لي‌کردن: ((أُتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ؟ قَالُوا: الْمَفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ)).

واته: فهرمووی: (ثایا ده‌زانن مايه پوچ کی‌يه؟ وتیان: له‌ناو نيمه‌دا مايه‌پوچ که‌سيکه نه‌دراوی هه‌بي نه‌که‌لوپه‌ل و دارایی).

نه‌وه‌يه (ترانووی دنيا) بډ (مايه پوچ). به‌لام ته‌رانووی قيامه‌ت ته‌واو له‌وه جيايه‌و، دارایی و سامان هيچ په‌يوه‌ندی نيه به دياریکردنی کيشه‌ی (مايه پوچ) و (ده‌وله‌مندی) له‌به‌ر نه‌وه پټغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌لامی دانه‌وه‌و فهرمووی: ((إِنَّ الْمَفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَ قَذَفَ هَذَا، وَ

أَكْلَ مَالٍ هَذَا، وَ سَفَكَ دَمًا هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطِي هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنَيْتُ حَسَنَاتُهُ، قَبْلَ أَنْ يَقْضِيَ مَا عَلَيْهِ، أَخَذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطَرَحْتُ عَلَيْهِ، ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ)).^١ واته: (مايه پوچ له ئوممه تی من ئه و كه سه یه له پوژی قیامت به نوژیو پوژیو و زه کاتی زۆره وه دیت، به لام جوینی به فلان داوه، قسه ی ناشیرین و نابهجی به فیسار و تووه، مالی فلانی خواردووه، خوینی ئه ی به ناهه ق پشتووه، له فلانی داوه و ئازاری پی گه یاندووه، به م جوړه له چاکه کانی هه لده گرن و ده یدهن به و که سانه ی هه قیان به سه رییه وه تی و سته می لی کردوون، هه تا هه موو چاکه کانی ته و او ده بیټ پیش ئه وه ی ئه و مافه ی به سه رییه وه تی ته و او بیټ، ئنجا له گونا و تاوانی ئه وان هه ل ده گرن و ده دریته ئه و که سه و پاشان فری ده دریته ناو ئاگر).

ئو هه موو کرده وه زۆرانه ی له نوژیو پوژیو و زه کات هیچ سوودی پی ناگه یه نن، به هزی ئه و کرده وه خراب و سته مانه ی کردوونی تووش ده بیټ.

قازانج و زیان:

هاوه لی به شکو (صوه یبی پۆمی) یه کیک بووه له ساماندارو ده وله مه ندان ی مه ککه، له کاتی کوچ کردنی دا بۆ مه دینه، بی پرواکانی قورپه یش هه رچی هه یبوو ده ستیان به سه ردا گرت، له گه ل ئه وه شدا نه وکاته ی ئه و له مه ککه بویرانه کوچ ده کات گوئیستی پیغه مبه ری خواﷺ ده بین ده فه رموویت: (ریح صوه یب).^٢ واته: صوه یب قازانجی کرد.

به راستی له (ترازوی قیامت) دا ئه وه به قازانج بۆ صوه یب لیك ده دریته وه له به رئه وه ی دنیای له ناو چووی به قیامه تی هه تا هه تای ی فروشت، له کاتی کدا له (ترازوی دنیا دا) به زه ره ر بۆی داده نریت له به رئه وه ی شتیکی دیارو به ده سته وه ی فروشتوه به شتیکی و نی نادیا ری نه بینراو..

١- مسلم (٢٥٨١) کتاب البیرو الصلة.

٢- الحاكم وصححه الألبانی، فقه السیره (١٦٦).

دەولەمەندو ھەزار:

ھەر ھەكك پېغەمبەرى ﷺ باشتىن نمونە لەسەر (مايە پوچ) پاستە قىنە دەھىننەتە، ھەر ھا دەبىنن ھاوئە بەررەكانىش-پەزاي خويان لىي-فېرى تەرازوويەكى تەركەكات بۆ (كىشانەى پۆزى دوايى) ئەويش پەيوەندى بە (دەولەمەندى ھەزاريەو نىيە)، پېغەمبەر ﷺ دەفەر موويت: ((لَيْسَ الْغَنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ، وَلَكِنَّ الْغَنَى غِنَى النَّفْسِ))^۱.

(ئىبنو بطلال) دەلئيت: (ئەو فەر موودەيە ماناي ئەوئە: حەقىقەتى دەولەمەندى لەزۆرى دراوو ساماندا نىيە، لەبەرئەوئەى زۆرىنەى ئەوانەى كە خوا مالئىكى زۆريان پېدەدات قەناعەتيان نىيە ھەولئە پەيدا كەردنى مال و سامانى زياتر دەدەن و گوى نادەن ئەوئەى لە كۆيە دئيت، ھەر ھەكك ئەوئە وايە ھەزاريە ئەوئەندە بەتوندى سوورن لەسەر گرنگى دان بە سامان و پەيدا كەردنى، بەلكو حەقىقەتى دەولەمەندى بىرىتيە: لە دەولەمەندى دل و دەروون، ئەو كەسەى قەناعەتى ھەيە بەوئەندە مالئەى ھەيەتى، پېي پازىيەو ئەوئەندە پى داگرى ناكات لەسەر زيات كەردنى و بەردەوام لە ھەولئە داوا كەردنىدا نىيە بۆيە ھەكك ئەوئە وايە دەولەمەند بئيت).

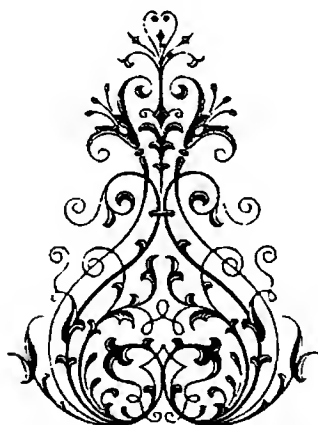
وھر ناگرئيت جگە لە دەولەمەندەكان:

لەبەر پۆشنى حەقىقەتى ئەو تەرازووە لەلای دنيا نەويستى پاستگۆ (ئىبراھىمى ئەدھەم) ھېچ بەخشش و ديارىيەكى لەكەس وەرنەدەگرت جگە لەوكەسانەى كە بەدەولەمەند وەسف دەكران لە تەرازووي (پۆزى دوايى) دا ئەوئە لە تەرجەمە كەيدا ھاتووە كە پياويك پېي دەلئيت: (ئەو جەيەم بەديارى بۆتو ھىناوە حەزەكەم لىم وەربگريت، ئەويش دەلئيت: ئەگەر دەولەمەند بئيت وەردەگرم، بەلام ئەگەر ھەزاريە وەرى ناگرم، پياوئەكەش دەلئيت من دەولەمەندەم، ئەويش وتى: چەندت ھەيە؟ پياوئەكە دەلئيت: دوو ھەزار.. (ئىبراھىمى ئەدھەم) دەلئيت: دەتەوئيت

۱- البخارى: الفتھ (۱۴۴۶).

بیکیته چواره زار؟ پیاوه که وتی: به لئی. ئه ویش ده لیت: که واته تو هه ژاریت لیت
وه رناگرم).^۱

ئه وان بهم جوړه له دنیا دا ده ژیان و، بهم شیوه یه مامه له یان له گه ل خه لکدا
ده کرد، هیچ کامیان نه یان ده ویست ببته بهنده بو (کیشانه و پیوانه ی دنیا یی) به کی
له ناو چووی گورپاو، به لکو به رده وام پوویان ده کرده (کیشانه و پیوانه ی پوژی دوا یی)
تا له سه ر پاسته شه قامی دنیا به رده وام بن و لئی لانه دن هه تا به سه لامه تی ده گه نه
خانه ی پوژی دوا یی.

میڤرگی (۱۷)

شوینکه وتووآن ترازووه کان هه لده هیجن

له دواى سه رده مى هاوه لان - په زای خویان لی بی - به رهی شوینکه وتووآن هاتن و، به پښکاراسته که ی نه واند ده پویشتن، (پتوانه و هه لسه نگاندنه کانیا ن) له فهرمووده کانی پیغه مبه ر ﷺ و ته ی هاوه لاند - په زای خویان لی بی - ده دوزیه وه و هه لیان ده هینجا بۆئه وه ی ببیته چرا بۆ هه رکه سیك بیه ویت و له سه ر پښکای (پوژی دوا یی) به رده وام بیت و ببیته پښاو بنه مایه کی پښک و توندوتول تاله دنیا دا له سه ری بړون له ترسی نه وه ی نه کا له پښ لابه دن.

خه مه گانی دنیا و پوژی دوا یی:

پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموویت: ((مَنْ كَانَتِ الْآخِرَةُ هَمًّا، جَعَلَ اللَّهُ غَنَاهُ فِي قَلْبِهِ، وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ، وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ، وَمَنْ كَانَتِ الدُّنْيَا هَمًّا، جَعَلَ اللَّهُ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِرَ لَهُ)). واته: (هه رکه سیك دوا پوژ خه م و خولیا ی بیت، نه و خوا ی گه وره دلی ده وله مهند ده کات و هه رچی چاکه و سوودی هه یه لی کۆده کاته وه، دنیا بۆلای دیت له کاتی کدا لای نه و نه ویستراوه، وه هه رکه سیك دنیا خولیا و هه ممی بیت نه و خوا ی گه وره هه ژاری ده خاته ناوچاوانی و باشی و چاکی لی په رش و بلکو ده کات و له دنیا شدا ته نها نه وه ی بۆ دیاری کراوه له قه ده ردا بۆی ده بیت).

هه رکه سیك په ی به و مه به ست و نامانجه به ریت که خوا له پیتناویدا دروستی کردووه که نه ویش (به ندایه تی خوا یه)، نه و به رده وام له خه م و هه ممی نه و مه به سته دا ده بیت و خۆی بۆ خه ریک ده کات، وه هه ر کار ی له دنیا دا ده یکات ته نها

۱- الترمذی - وصحه الألبانی - ص ج ص (۶۲۸۶).

بۆ ئەو مەبەستە دەیکات، خۆی پەرەزدارگارش کاروباری پوختی دنیایی بۆ ئاسان دەکات و سەختی و دەردەسەری لەدوای ئەودا لەسەر لادەبات، بەلام ئەو کەسە کە ئەو ئامانجەیی لە پێناوی دا دروستکراوە لەبیری کردوووە هەم و خەم و خولیاکانی سەرەتا و کۆتایی تەنها بۆ دنیایە، ناگەرێتەووەو بیری بەلای هیچ دا ناچیت جگە لە سکی و هەواو ئارەزووەکانی دەبینین کە دنیا لەبەری پادەکات و ئەویش لەشیوەی هەڵخەڵەتاویکی ماندووی تینوو بەدوای دەکەوێت.

بەو پێوانە و هەڵسەنگاندنە پیاوچاکان ئامۆژگاری کەسانی تر دەکەن، شوێنکەوتووی بەرپێز (عون بن عبدالله) ئەوەمان بۆ باس دەکات و دەلێت: (ئەهلی خیر هەندێ بۆ هەندێکی تر چەند و تەیهکیان دەنووسی یا کە دەگەشتنە یەك دەیان وت: (۱- هەرکەسێ بۆ قیامت کارو کردەووەکانی ئەنجام بدات، خۆی گەورە دنیاشی دەدات). ۲- هەرکەسێ نێوان خۆی و خوا چاک بکات، خوا نێوان ئەو و خەلکی چاک دەکات. ۳- هەرکەس نەپێنی یەکانی چاک بکات، خوا دیارو ئاشکرایەکانیشی بۆ چاک دەکات).^۱ بەپاستی هەرکەس بەخالی یەکم کارنەکات کە کارکردنە بۆ پۆژی دوایی ئەوا لە خالەکانی دووهم و سێهەمدا سەرکەوتوو نابێت.

لەنێوان مانەووە مەبەستەکانیدا:

شوێنکەوتووان کە داواکاری پۆژی دوایی بوون هەڵسەنگاندنیکی تریان لە تەرازووی یەکەمدا زیاد دەکرد، تیایدا چەند بێنەمایەکی پەفتارو پیکردنیان لەسەر (پێگای دوا پۆژ) پوونەدەکردهو، وەکو شوێنکەوتووی بەشکو (حارث بن قیس الجعفی) دەلێت: (ئەگەر لەکارێکدا بووی بۆ قیامتت بوو ئەوا تیایدا بێنەووە بەردەوام بە، وە ئەگەر کارێکیشت هەبوو بۆ دنیا ئەوا بە مەبەستەو بێت و، ئەگەر مەبەستەکی خیر بوو ئەوا دوای مەخە. ئەگەر لە نوێژدا بووی شەیتان هات و وتی: سەیری من کە، ئەوا نوێژەکەت زیاتر درێژ بکەو).^۲

۱- صفة الصفوة ۳ / ۱۰۴.

۲- صفة الصفوة ۳ / ۷۲.

مادام بۆ نیازو مەبەستی دواپۆژە باهەلەشەیی و پە لە پەلی تێدا نەبێت. هەرکاری بۆ قیامەت دەکری وەکۆ: نوێژ، یادی خوا، شەونوێژ، یا هەرکاریکی تر بۆ مەبەستی دواپۆژ تیایدا بێتەوه و بەردەوام بە، ئەگەر کەسێ لەگوناھ و کۆتاخرایی دەترسی بۆچی کاروباری دنیایی درێژ دەکاتەوه، لەکاتیکیدا دەزانێ هۆیکە لەهۆیکەکانی کۆتا خراپی.

کەواتە شک و گومانی تێدا نییە کە داواکارانی قیامەت نابێت لەو هەلسەنگاندنە بێتاگابن.

کامەیه مال و سامان؟

ئەگەر کەسانیک مال و سامان بەوه پێناسە بکەن کە مەرقە هەیتە لەزێپو زیوو دراوو خانووشتی تر، بەلام شوینکەوتووی چاوەتەرس (أبا حازم) کە لەلایەن خەلیفەکانی بەنی ئومەییە بانگ دەکرا، هەق و پاستی دەگوت و لەلۆمە لۆمە کاران نە دەترسا، مال و سامانی بە پێناسەیکە تر لە هەلسەنگاندنی بە تەرازووی دواپۆژ دەناساندو پووینی دەکردەوه، کاتی پرسیاری لێدەکەن کامەیه مال و سامانە کەت؟ لەوه لامدا دەلێت: متمانەم بە خوای پەروردگارو، بێ هیوابوونیشم لەوهی کە لە دەستی خەلکی دایە).

بەلێ، لەپاستیدا ئەوهیه مال و سامانی پاستەقینە بۆ کەسانیک کە مەبەستیان دواپۆژ بێت، لەبەر ئەوهی چاک دەزانن هەموو ئەوانە ی تر کە بە مال و سامان دەزانرێت ئەوا مولکی ئەو نین بەلکو مولکی خوای پەروردگارن.

خاوەن و فەرمانرەوا کییه؟

نەوهەکانی فاروق دەهاتن و خەلیفەکانی سەردەمی خۆیان فیری کیشانەو هەلسەنگاندنی دواپۆژ دەکرد بەحەقیقەتی (مولک و خاوەن و فەرمانرەواکە) وەکۆ (سوفیانی کوپی عەیینە) لەوتەیکەدا دەگێرێتەوه: (هیشامی کوپی عەبدولمەلیک) چووێ ناو کە عەبی پیرۆزەوهو، (سالم کوپی عەبدوللای کوپی عومەر)ی لەگەڵدا بوو.

پیتی وت: (ئەى سالم چ پېۋىستى يەكت ھەيە داوام لېبکە، ئەۋىش وتى: بەراستى من شەرم لە خوادەكەم لەمالى خوادا داوا لە غەيرى خوا بکەم.

كاتى لەۋى ھاتنە دەر پیتی وت: ئىستا كەھاتووينە دەرەۋە چىت پېۋىستە داوام لى بکە، سالم پیتی وت: لەپېداۋىستى يەكانى دنيا يان لە پېداۋىستى يەكانى پۆڭى دوايى؟ ھىشام وتى: بەلگە لەپېداۋىستى يەكانى دنيا، سالم پیتی وت: بەلگە من لەو كەسەم داوا نەكردوۋە كە خاۋەن و فەرمانزەۋايەتى، چۆن لەكەسىڭ داۋادەكەم كە خاۋەن و فەرمانزەۋايى نىيە).^۱

بىروانە سەرپېچى لەفەرمانى گىدا دەكەيت:

ئەوان بەم جۆرە و بەردەوام لە ھەموو كارو جولانە ۋە يەككى دنياۋا بۆ پەرۋەردگارى خۇيان دەرۋان تا بەلگە خۋاي پەرۋەردگار لە پۆڭى دوايىدا بىننىيى خۇيان پى بېخىت، كەبەلايانە ۋە جوانترىن و بە چىژتىر خۋشى و شادى يە پىيان دەرئىت، ئەۋەۋىيە ۋاي لى كىرەبۈن لە خۋاي خۇيان نىزىك بن و لە ھەلەۋ تاۋان دوور بن، ھەركەس دەست پىشخەرى لەتاۋاننىڭدا دەكات و گوناھنىڭ ئەنجام دەدات لەچرگە ساتى سەرپېچى يەكەيدا چاۋدىرى خۋايى لەبىردەكات، ئەۋەش ئەۋ بى فەرمانىيە لائاسان دەكات.

بۇئەۋەيە كە (بىلال كۆپى سەعد) كىش و ھەلسەنگاندنىڭ بۆ داۋاكاران و ھەۋادارانى پۆڭى دوايى دادەنئىت و پىيان دەلئىت: (بۆ بچۈكى سەرپېچى و تاۋانەكەت مەۋانە، بەلگە بىروانە بۆ ئەۋكەسە سەرپېچى لە فەرمانەكانى دا دەكەيت).^۲

۱- صفة الصفوة ۲ / ۹۱.

۲- الزهد لأحمد ۲۸۴.

میرگی (۸)

پوڙه گانی دنیا له

پوڙی دوايیدا

باسی ئه و به خته وهره ی ئه هلی دنیا مان بؤکرا، ئه وکه سه ی کاتی یه ک جاره ناگر هه لده ژه نریت هه رچی خوشی و چیتزی دنیا به له بیر ی ده چیتته وه و، سویند ده خوا که هه رگیز هیچ خوشی به کی نه دیوه، له گه ل ئه وه ی به خته وهرترین که س بووه له دنیا داو ده بیتته ئه هلی ناگرو له تووندی سزاو نازاری پوڙی قیامت هه ره موو ئه وه ی له دنیا دا ئه نجامی داوه و مامه له یان تیادا کردووه له بیر یان ده چیتته وه، یه کیک له شپوه ی ئه و له بیر چوونه وانه، جیاوازن له زانی نی حه قیقه تی ماوه ی مانه وه یان له سه ر زه وی و، ده کرین به پینچ به شه وه:

به شی یه که میان ده لئین: ده پوڙ له سه ر زه وی ماونه ته وه خوی گه وره له قورنای پیرۆزا ده فه رموویت: ﴿يَوْمَ يُفْعُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۚ يَخْفَتُونَكَ يَنْهَمُ إِنْ لَيْسَ إِلَّا عَشْرًا ۚ﴾. واته: (پوڙیک دیت فووده کریت به -صور- دا، ئه و پوڙه تاوانباران چاویان کویره و شین هه لگه پراوه (دیمه نیکی ناشیرین و سامناکیان هه یه) به چپه و سرتیه ک ده لئین: ته نها ده شه و نه بیت: (له دنیا دا یان له جیهانی به رزه خدا) هیچی تر تان پی نه چوه).

ئه و تاوانبارانه به بی هیچ پوڙشایی یه ک حه شریان ده کریت په نگه دم و چاویان له توندی ئه و هه مو ترس و شپه زه یی و بی ئارامی به شین هه لده گه ریت و ده رته نجامی تاوانیان هیچ پووناکی یه ک له دم و چاویاندا ناهیلیتته وه، وه کو ئیمه له شاشه ی ته له فزیقونه وه بویان بپوانین، هه ندی ده چن بۆلای هه ندیکی تریان و له و دیمه نه زه لیلی و پيسوایی به دا جه سته یان پووته هه روه کو چۆن یه که مجار خوی

گه وره دروستی کردوون، تۆقیوو زاره ترهك باسی حقیقه تی ئه و ماوه یه ده که ن
که له دنیا دا به سه ریان بردوو به چپه و سرتوه به یه کتر ده لّین:

(جگه له ده پۆژ هیچ نه ماونه ته وه) دیاری کردنی ئه و ماوه یه له لایه ن
هه ندیکانه وه زیاده پۆیی تیدا کراوه له چاو ئه وه ی به شی دووهم ده یلّین، که
که سانی له وان زیره کترو داناتریان له گه لّدان، ئه و ماوه یه پهرت ده که نه وه و پی داگری
له وه ده که ن که ئه و ماوه یه زۆر له وه که متره .

به شی دووهم ده لّین: ته نها یه ک پۆژ بووه :

خوای گه وره له سه ر هه والی ئه و به شه یان ده فه رموویت: ﴿تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
إِذْ يَقُولُ أَفْلَهِمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا﴾^۱.

واته : (ئیمه چاک ده زانین سه رته نجام چی ده لّین چونکه ژیرترین و وردترینان
ده لّیت: ته نها پۆژیک نه بّیت هیچی ترتان پی نه چوووه !!).

ده پۆژ داده به زینن یۆ ته نها یه ک پۆژ، ئای له که می و بی نرخ ی ئه م دنیا یه که
تیایدا غه ییری خوا ده په رستن!، ئای له م دنیا قه لب و پر له ساخته یه که به هۆیه وه
ده فه وتین و به هیلایک ده چن و، واده زانن که تیایدا نه مرن، بی باوه پی ده که ن، پیا
وه رده گرن، عه ره ق ده خۆنه وه و زینا ده که ن و حوکم به غه ییری ئه وه ده که ن که خوا
ناردوو یه تی، ژنه کانیا ن خۆده پازیننه وه و ئارایشته ده که ن، هه موو ئه و کارانه ده که ن
که خوا حه رامی کردوو وه نه می لّ کردوو، ئه وان بیرناکه نه وه و گومان نابهن که
پۆژی دی ده که نه وه به په ره رده گاریان و ئه و په رسیاره یان لّ ده کریت، هه رگیز
واچاوه پوان نه بوون که ئه وان به نه فسی خۆیان له پایه و بایه خی ئه م دنیا یه
ئه وه نده که م ده که نه وه هه تا وای لّ ده که ن ماوه ی مانه وه یان تیادا ده که نه ته نها
(یه ک پۆژ) و به دیاری کردنی ئه و (ده پۆژه) پازی نین که هه ندیکان واده لّین.
ئه وه ییش به هۆی توندی ئه و سزاو ئازاره یه و له بیرچوونه وه یان ئه وه نده زیاده ده کات

و جیاوازی نیاوایشیان له دیاری کردنی بری مانه وه یان له دنیا دا به هه مان شیوه زیاده کات.

به شی سییه م دین و زیاده پویی له م که مکردنه وه یه ش ده که ن به جوړیکی زور خیراونه فی نه و ماوه یه ش ده که ن و برپاری که متری له سهر ده دن و ماوه ی مانه وه یان له دنیا دا ده گپړنه وه بۆ که متر له (یه ک پوژ).

به شی سییه م ده لئین: که متر له پوژیک:

خوای گه وره ده ربارهی نه م پۆله یان ده فهرمویت:

﴿قُلْ كَمْ لَكُمْ لَيْسْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَيْتَنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾
﴿قُلْ إِنْ لَيْسَتْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾^١. واته: (نه وسا خوای گه وره) لئین ده پرسیت، نه وه چه ند سال له زه وی دا ژیا نتان برده سهر، (دوزه خیان) ده لئین: پوژیک یا که متر له پوژیک، له وکه سانه بپرسن که بیرو هوشیان لای خو یانه و حسابی ژماره و کات ده که ن، (خوای گه وره) پئین ده فهرمویت: له راستی دا مانه وه تان له دنیا دا هه زور که م بووه، نه که ر به راستی ده تان زانی؟ ئایا گومان تان واده برد که به راستی ئیمه ئیوه مان به بی مه به ست دروست کردووه و ئیوه بۆلای ئیمه ناهینرینه وه؟!)

(سه ید قوطب - ره حمه تی خوای لئینی) ده لئیت:

خوای په روه ردگار که بۆ خو ی زور چاک ده زانی - به لام پرسیارده کات بۆ بچو ککردنه وه ی کاروباری سهر زه مین و کورتکردنه وه ی پوژه کان تیایدا، که نه وان ژیا نی نه مرییان پی فرۆشتووه، نه وان نه و پوژه هه ست به کورتی نه و ژیا نه و سهرلی شیواویان تیایدا ده که ن و، بی هیوا و نا ئومید و دلته نگ ده بن، حساب و ژماره یان له لا پوون نییه و ده لئین ﴿لَيْتَنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ﴾^٢، واته: (پوژیک یا که متر

١- المؤمنون: ١١٢-١١٥.

٢- المؤمنون: ١١٣.

له پۆژئك تيايدا ماوینه ته وه له وكه سانه بپرسن هۆشيان لای خۆيانە و حساب و ژماره دهكهن).

ئەمە وه لامیكى نائومی دانە و تهنگه تاو بوون و په نجه پۆیی یه، وه لامیان ده دریته وه: ئیوه نه ماونه ته وه ته نها ماوه یه کی که نه بیت، به و پیاوانه ی ئیوه مه تانه له سه ری و هاتۆته پێشتان، ئەگەر به باشی ده تانزانی دیاری بکه ن. ده فهرمویت: ﴿قُلْ إِنْ لِّشَيْءٍ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾^۱، له راستیدا مانه وه تان له دنیا دا هه ر زۆر که م بووه، ئەگەر به راستی ده تان زانی؟).

پاشان ده گه پێته وه سه ر هه ره شه و سه رزه نشتیان له سه ر به درۆ زانی نی پۆژی دوایی، له گه ل تیرامان و سه رنج دان و وردبوونه وه ی ژیرانه له به توانایی له سه ر ژیا نه وه و زیندو کردنه وه یان له سه ره تایی دروستبوونیانه وه. ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ لَا تَرْجِعُونَ﴾^۲، ئایا به راستی واگومان تان ده برد ئیمه ئیوه مان به بی مه به ست دروستکردووه و ئیوه بۆلای ئیمه ناگه پێنه وه).

به وه ش وازنا هیئن که ماوه ی مانه وه یان به ورا ده یه که م ده که نه وه به لکو کۆمه لی چواره م دین و ئه وانه ی پێش خۆیان به درۆ ده خه نه وه و ماوه ی مانه وه یان له دنیا دا که م ده که نه وه بۆ که متر له به شیکی پۆژیش...

۱- المؤمنون: ۱۱۴.

۲- المؤمنون: ۱۱۵.

میڙگی (۱۹)

چهند دیمه نیکی په شیمانی

له رږژی دوا پیدا

دوو نیعمه ت..

بوخاری له (صحیح) ده کیدا ده گپړته وه که پیغه مبرک ﷺ ده فرمویت: ((نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ: الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ)). واته: (دوو به هره ی گوره و گران به ها هن، زکر که س له و دوو به هره یه دا به هله دا چوون و هه رزان فروشیان کردووه، وه که س له سه و دایه کدا تیښکی ناوا، په که میان له ش ساغی و ته ندروستی په، دوو ه میان ده ست به تالی و بیثیشی په).

که س له ش ساغ بی و ده ست به تال بی و، تیښه کوشی بږ په زای خوا، بوسوودی هه ردو جیهان، نه وه نه و دوو نیعمه ته ی تالان فروش کردووه. (ابن بطال) ده لیت: مانای نه م فرموده په نه وه ده که په نیت که مرقف بی نیش نابی نه گه جه ستی ساغ و سه لامه ت نه بی، هه رکه س نه و دوو به هره یه ی ده ست که وت و بریاری دا لی یان خه ساره تمه ند نه بیت به وه ی که سوپاسگوزاری خوا نه بی له سر نه و نیعمه تانه ی که پی پی به خشویه، به لکو سوپاسگوزاری خودابکات به وه ی که فرمانه کانی جیبه جی بکات و له نه هی په کانی شی دور بکه ویته وه، وه هه رکه س نه وه ی له بیربچی و له ده ستی بدات نه و خه ساره تمه نده).

نیینولجه وزی ده لیت: (له وانه په له ش ساغ و ته ندروست بیت به لام کاتی نه بیت به هوی خه ریک بوون به ژیان و گوزه رانه وه، یا خاوه ن دارایی و سه روه ت بیت به لام ته ندروست نه بیت، له راستی دا نه گه هه ردوکیان هه بوو ته مبه لی و که مته رخه می به سه ریدا زال بوو له گوپړایه لی و جی به جی کردنی فرمانه کانی خودا نه و زه رهمه نده، کورته ی نه وه په ته و او دنیا کیلگه ی قیامه ته تیایدا بازرگانییه ک

ده کړیت که قازانجه که ی له پوځی دوا یی دا دهرده که ویت هر که س کات و
ته ندروستی به که ی له گوپړپایه لی فرمانه کانی خوادا به کارهینا نه و به پاستی
به خته ورو شادمانه و، هر که س له سر پیچی و بی فرمانی خوادا به کاری هینان
نه و زهره رهنندو په شیمانه).^۱

دیمه نی په که م: قیامه تی په که م:

قیامه تی په که م که مړوځ پووه پووی ده بیتوه بریتیبه له (مردن) و، په شیمانی
له چرکه ساته کانی کوتایی ته مه نی ده ست پی ده کات، نه و کاته ی دنیاده بی که
روح له لاشه ی ده چیته دهر ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْعِرَاقِ ﴿٢٨﴾ وَالنَّفَثَ السَّاقِ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ
الْمَسَاقُ ۚ﴾. واته: (له وکاته دا نه و که سه ی له سره مره رگدایه دنیایه له وه ی که نیت
هیچ شتیک فریای ناکه ویت و کاتی مال ناوایی به، نیت قاج و لولاق به یه کدا ده نالین،
نه وسا له و پوځه دا بولای په روه ردگارت پاپیچ ده کړیت و ده بریت). وه له و کاته دا بیر
له وه زاران سه عاته ده کاته وه که له گوپړپایه لی فرمانی خوادا به کاری نه بر دوه،
خوزگه ده خوازیت و دا واده کات بگه رپته وه بو دنیا تا کرده وه ی چاکی تیدابکات.
﴿حَقٌّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١١﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ ۚ﴾.

واته: (خوانه ناسان به رده وام له سر پتیازی چه وتیانن). هه تا نه و کاته ی مردن
به خه یان ده گړیت، نه سا هه ریه که یان ده لیت: په روه ردگاره بمگپړه وه بو دنیا...
به لکو چاکه نه نجام بده م و کاری باش بکه م و نه و هه لانه ی له ده ستم چوه له مه ولا
له ده سستی نه دهم، نه وه له یه که م دنیابوونی دا مړوځ تیایدا نه و خوزگه یه ده خوازیت
که هه لی گه پانه وه ی پی بده ن تا کرداری چاکه ی تیدا نه نجام بدات، نه وه ی
له بیر کردبوو که ده گاته وه به زاناو شاپه زای هه موو نه پنی و نا شکرایه ک، نه و که سه ی
که خیانه تی چاوو شار او وه ناو سینه و دله کان ده زانیت و پییان ناگاداره و زانایه

۱- فتح الباری ۱۱ / ۲۳۰.

۲- القیامة: ۲۸ - ۳۰.

۳- المؤمنون: ۹۹ - ۱۰۰.

به بیّ و ده عدیو درویه کانی، نه گهر ئه و بگه پیتوه بۆ دنیا ش دیسان هر ده گه پیتوه
 سه ر کرده وهی خراب و سه ر پیتی به کانی و ته مبه لی و که مته رخ می له سه ر کرده وهی
 خیر و چاکه کاری، له سه ر ئه وه وه لامیکی وای ده دریتوه که بیده نگ و هیوا پرایی
 بکات بۆ هر تر و سه کی ئومیدیک له وه مو و ته خه له تین و له خسته به رانه ی به کاری
 ده هیئی بۆ پا کردن له سزای گوڤ. ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ
 يُبْعَثُونَ﴾^۱. واته: (نه خیر ئه وه قسه به که ئه و بۆ خوی ده یلّیت، به لکو ده بیّت
 له جیهانی به رزه خدا، له نیوان مردن و زیندو بوونه ودا تاکاتیك زیندو ده کرینه وه
 چاوه پئی بیّت).

دیمه نی دووهم: گه ستنی ده سته کانی:

بریتیه له چرکه ساته کانی سه ر هت و په شیمانی، کاتی مروّف دلّیا ده بیّت و
 له سه ر زه مینی قیامه ته، ئه و هاو پتیه ی هاو پتیه تی ده کرد ئیستا وازی له یئنا وه،
 هیچ شتیکی بۆ خودا لی ده ست نه که وتوه، ئه و هه مو پیکه وه دانیشتنانه و قاقای
 پیکه نینانه و، شه وه سوور ده کان و، پیکه وه به شداری له سه ر سفره ی عه ره ق و
 قوما ر، هیچ کام له وانه تکا و شه فاعهت نا کهن بۆ پرگا ربوونی ئه و له وهی تی
 که وتوه له به رده م خۆیدا ده بیینی. ((إِنَّ أَهْلَ النَّارِ عَذَابٌ أَلِيمٌ الْقِيَامَةِ لَرَجُلٌ
 يُوَضَّعُ فِي أَحْمَصِ قَدَمَيْهِ جَمْرَتَانِ، يَغْلِي مِنْهُمَا دُمَغُهُ، وَفِي رِوَايَةٍ: لَهُ نَعْلَانِ وَشِرَاكَانِ
 مِنْ نَارٍ يَغْلِي مِنْهُمَا دُمَغُهُ - كَمَا يَغْلِي الْمَرْجُلُ، مَا يَرَى أَنَّ أَحَدًا أَشَدُّ مِنْهُ عَذَابًا، وَإِنَّهُ
 لَأَهْوَنُهُمْ عَذَابًا))^۲. واته: پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: ((سووکترین سزای ئه هلی دۆزه خ
 سزای که سیکه دوو پیشکو ده خرتیه چالایی به پتیه کانی، میشکی سه ری پتیا نه وه
 ده کو لیت، له گپرا نه وه یه کی تر دا: جوتی نه علی نا گرینی له پتیا به میشکی سه ری
 پتیا نه وه ده کو لی وه ک چون مه نه لی ئا و ده کو لی، به لام له گه ل ئه وه شدا وانا بی نیّت
 که کهس له و سزای سه ختر بیّت، که چی له هه مو یان سزای سوکتره)). له کاتی کا:

۱- المؤمنون: ۱۰۰.

۲- البخاری ۱۱ / ۲۷۲ الرقاق.

﴿وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سِيلًا﴾ ﴿٧﴾ يَوَلَّيْتَنِي لَأُتَّخِذَ فُلَانًا حَلِيلًا ﴿١٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿١٩﴾

واته: (پۆڤتیک دیت سته مکار قهپ ده کات به ههردوو دهستی خۆیداو گاز له ههردوو دهستی خۆی دهگریت له په شیمانی داو ده لیت: خۆزگه له گه له پیغه مبهردا ﷺ پێبازی ئیمانم بگرتایه، مەرگ بۆ خۆم، خۆزگه فلان که سم نه کردایه ته هاو له دۆستی خۆم، (چونکه سه ری لی شیواندم) به پاستی گومراو ویلی کردم له بهرنامه ی خوا دوا ی نه وه ی که پیم پاگه یه ندرابوو، شه یان هه می شه و بهردهوام هانی مرۆف ده دات بۆ گونا ه و تاوان، له کاتی ته نگانه شدا پشتی بهرده دات). (سهید) (پهحه تی خوا ی لی بی) ده لیت:

(یه که ده ست به ته نها به س نییه بیانگه زیت به لکو به تۆره ده یانگه زیت جارێک ئه م ده ست و جارێک نه وی تر یا هه ردووکیان به یه که وه له تووندی ئه و په شیمانییه ته واو سووتینه رده که ده یکی شی و پێوه ی ده تلپته وه قهپ به ههردوو دهستی خۆیدا ده کات، که بریتیه له و جووله یه ی هیمایه بۆ حاله تیکی دهروونی و خۆی پێک دههینێ و وێک دههینێ تیک ده سمرپنێ). ئه وهش ده ره نجامیکی سروشتی به بۆ نهوانی دۆستایه تی هاو پێی خراب ده که ن و دۆژنایه تی هاو پێی چاک ده که ن.

دیمه نی سییه م: کاتی پیشاندانی کرده وه کان:

کاتی دۆسیه ی کرداره کان داده نریت، هه موو مرۆفیک هه موو کرده وه کانی سه ره تاو کۆتایی خۆی ده بینیت وه، سه رپێچی کار زۆر له نا کاو به سه ردا ده که وی و نه وه ی له نامه و دۆسیه که ی دایه ده بینێ به جۆرێک تا که وشه یه که له و ده یان سا له دا وتبیت به جی نه هیشته وه یا کرده وه یه که له ناو ده رگا داخرا وه کاند کردبیت یا له تاریکی شه ودا ئه نجامی دابی له هه مووی په شیمان ده بیته وه:

﴿مَالِ هَذَا الصَّكِّ لَا يُعَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾^۱. واته: ده لَین:

هاوار له ئیمه ئەم نامە و دۆسیه یه چییه؟! هیچ گوناھیکی وردو درشت به جی ناهیلێت به لکو هه مووی تۆمار کردوو به دهنگ و پهنگه وه ئاماده یه).

ئەوێ له بیر کردوو یا له بیر خۆی بیردۆته وه که دوو فریشته به سه ریه وه بوون و هه ره موو کرده وه کانیا ن ته نانه ت سه نگی گه ردیله یه که له خێرو چاکه و شه پو خراپه ی بۆ تۆمار کردوو، سه سه رت و په شیمانی کار له ده روونی ده که ن، خۆزگه ده خوازێت که ئەو نامە و دۆسیه یه ی هه ر وه رنه گرتباو حساب و لیپرسینه وه ی نه زانیبا و نه کرابا، به لکو ئاواتی بۆ (مردن) ده خوازێت له سه ر دیتنی ئەو سزا و ئازاره، پاشان بیر ده کاته وه که ئەو مال و پله و پایه و ده سه لاتیه ی ئەو واگومانی ده برد که له پۆزی دوا یی دا سوودی پی ده گه یه نن و، تانه و پاده یه کو یریا ن کردبوو له ئاست بینینی ماف و حق و خاوه نه کانیا ن وابه ئه نجامی خۆی گه یشت و سه رپێچی یه کانی هه چیا ن پی نه دا، ته واو تیده گات که تاکه پزگار کار له و چرکه ساتانه دا ته نها کرده وه ی چاکه کانی به تی له گه ل په حمه تی خوا دا، ﴿يَلَيِّنِي لِرَأْوَتِ كَيْبَةٍ﴾^(۲۵) وَلَمْ أَذِرْ مَا حَسَابِيَّةَ^(۲۶) يَلَيِّنَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ^(۲۷) مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةَ^(۲۸) هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةَ^(۲۹). واته: (ده لێت: خۆزگه نامه ی کرده وه کانم پی نه درایه، هه ر نه مزانیایه لیپرسینه وه م چۆن ده بیئت، خۆزگه مردنه که م یه کجاری بووایه (ئاوازیندوو نه کرامایه وه)، ئەو ته، ئەو مال و سامانه ی که بووم، فریام نه که وت (به لکو نه ماو ته فرو تونا بوو) ئەو ده سه لاتیه ی که بووم له ده ستمدا نه ماو له ده ستم چوو). به لکو خۆزگه ده خوازێ هه ر خا ک و خۆل بووایه و پێیه کان به سه ریدا پۆیشتبا ن به لام ئەم سزا و ئازاره ی نه چه شتبا: ﴿يَلَيِّنِي كُنْتُ رَبًّا﴾^۳. واته: (خاوه ناس ده لێت: خۆزگه هه ر خا ک بووما یه، ئاوا زیندوو نه کرامایه ته وه و گه ریم نه خواردا یه).

۱- الکهف: ۴۹.

۲- الحاقه: ۲۵ - ۲۹.

۳- النبأ: ۴۰.

له گەل ئو هه موو سووربوونه ی له سه ر ژيانی دنیا دا، ده بی نی له قیامه تا خوژگه به مردن ده خوازیت، به لکو ئه وه جوانترین ئارامی و دلنیا بوونی هتی، دیمه نه کانی په شیمانی له و پۆژه دا یه ک به دوا ی یه کدا دین هه رجاری سه ریچی کار جوړی له سزا ده بی نی بیر له کاری گه ری ئه و کاته ده کاته وه که به خو پایی له دهستی داوه و به هه ده ر چوو، به بی ئه وه ی به کاری بهی نی له گو ی پرایه لی فه رمانه کانی خواداو پیکانی ئه و ئامانجه ی له پیناویدا دروست بووه که بریتیه له (به ندایه تی بۆ خودا).

دیمه نی چواره م: کاتی هاتنی ئاگر:

پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموویت: ((یوئی بالنار یومئز لها سبعون ألف زمام، مع کل زمام سبعون ألف ملک یجرونها)).^۱ واته: (دۆزه خ ده هینریت هه فتاهه زار جله وی هه یه، له گەل هه ر جله وی کدا هه فتاهه زار فریشته هه ن پایده کیشن).

کاتی ئاگر له م دیمه نه گه وره یه دا ده بی نی که چواره زارو نۆسه د ملیۆن فریشته پایده کیشن و زمانی به رزو زه به لاح تیایدا به رزو بلند ده بیتته وه، گه ردنی خاوه ن چاوی تیزبین وه کو له وه فه رموو ده یه ی ترمذی گێراویه ته وه هاتووه، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموویت: ((يَخْرُجُ عَنْقُ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَهُ عَيْنَانِ تَبْصِرَانِ، وَأُذُنَانِ تَسْمَعَانِ، وَلِسَانٌ يَنْطِقُ، يَقُولُ: إِنِّي وَكَلْتُ بِثَلَاثَةٍ، بَمَنْ جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَبِكُلِّ جِبَارٍ عَنِيدٍ، وَبِالْمَصُورِينَ)).^۲ واته: (له پۆژی قیامه تا گه ردنیک له و ئاگره دیتته ده ره وه دوو چاوی تیز بین و دوو گوئی بی سه رو زمانیکی قسه که ری هه یه، ده لیت: من سی که سم پی سپێردراوه، که سیک هاوه لی بۆ خوا دانابی، وه به هه موو زه بر به ده ستیکی که لله په قی یاخی و بۆ وینه گران).

ئو که گو ی بیستی توو په بوون و ئاله و بۆنی هه ناسه دانه وه ی ده بی کاتی هاوارد ه کات به ده نگیکی تۆقینه ر ﷺ ﴿هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾ ﴿هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾^۳، (ئایا که سی

۱- مسلم ۲۸۴۲، صفة الجنة.

۲- الترمذی - وحسنه الأرنؤوط - جامع الأصول ۸۰۶۵.

۳- ق: ۳۰.

ترماوه خەلکی زیاترماوه - ئایاکەسی ترماوه خەلکی زیاتر ماوه). هەرچەند مەرۆف
بیر لە وکاتانە دەکاتەوێ کە تەمبەلێ و سەرپێچی کردووێ خۆخاڵافاندن و ئەمەرۆف
سبەیی و فێل کردن لە خوا بە تەوێو، ئەو هەموو سەعاتە زۆرانەیی لە دەستی داوه،
بەلام ئەم بیرە وەرێیانە هیچ سوودی پێ ناگەیەنن، ئەو پۆژە دەزانێ چ پەندێکی
بەخۆی داوه ﴿وَإِنِّي لَهُ الذَّكَرُ﴾^١. واتە: (بەلام تازە بەخۆداهااتنەو و پەشیمان
بوونەو هیچ سوودیکی نییە و دادی نادات؟!) ئەو بەو حەسرەتە بپرەندەو
کە ساسی و هەناسەیی ساردەوێ دەلیت: ﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي﴾^٢. واتە: (خۆزگە
بۆ ئەم ژيانەم دەست پێشخەڕیم بکردایە). (سەید) (پەحمەتی خۆای لی بێت)
دەلیت: (بەلام تازە کاتی خۆزگە و پەشیمانی و بەخۆداچوونەو تێپەرپوێ و
پابردوو و سوودی نییە ﴿وَإِنِّي لَهُ الذَّكَرُ﴾ کاتی بیرەوێ پابورد هیچ کەس ئەو
هەول و کۆششەنەیی لەخانەیی سزاو پاداشتەکان نایگێڕێتەو ئەوێ و هیچی بۆ ناکی
جگە لە حەسرەت و هەناسەیی سارد لەسەر لە دەست دانی ئەو هەلەیی لەشوێنی
کارو کردەوێ کانی لە دنیا دا. کاتی ئەو حەقیقەتەشی بۆ پوون بوو: ﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي
قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي﴾. خۆزگە یەکی پڕ لە کەساسی و حەسرەتیکی ئاشکرا ئەویش ئەوێ
کە مەرۆف لە قیامەتدا رقی لە هەموو ئەوانە دەبێتەو لە دنیا دا هەیبوو! ئەوێش
توندترین حالەتی پەشیمانییە کە بەسەر مەرۆفدا دێت بەبێ هەبوونی هیچ تروسکایی و
ئومێدێک بۆ چاککردنی ئەوێ پابوردوو و لە دەستی چوو.

دیمەنی پێنجەم: کاتی لە لیواری ئاگر دەوێستێنرێت:

خۆای گەرە دەفەر مووێت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتُنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ

بَيَّاتٍ رَبَّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾^٣. واتە: (جائەگەر ئەوانە ببینی (لە قیامەتدا) لەسەر

١- الفجر: ٢٣.

٢- الفجر: ٢٤.

٣- الأنعام: ٢٧.

لیواری دۆزه خ پاوه ستینارون (به دهم چه سهرت و ئاه و ئالوه) جاده لئین: خۆزگه جاریکی تر بیان گیراینایه ته وه بۆ دنیاو (له م سهرته نجامه شوومه پزگارمان ده بوو). ئه وسا هه رگیز نیشانه و به لگه و ئایه ته کانی خوامان به درۆ نه ده زانی و باوه پری به تینمان پیتی ده بوو... (ئیبینو که شیر) ده لئیت: (خوای گه وره باسی حالی بی باوه پان ده کات که له پۆژی دوایی له سه ر ئاگری دۆزه خ پاده وه ستینرین و کوّت و زنجیرو ئاگری هه لگیرساوی ناوی ده بینن، وه به چاوی خۆیان هه موو ئه و سام و ترسه گه وره و توقینه ره ده بینن، ئاله وی دا ده لئین: (یا ویلتنا).^۱

جپی سه رسوو پمانه له کاتی خۆزگه خواردنه کانیاندا ده لئین: (ئیمه ش باوه پمان هیناباو له بپواداران باین). له کاتیکا هه رنه وان بوون له گه ل بانگخوازاندا شه پان ده کردو دژایه تی وته ی یه کتا په رستی یان ده کرد گالته یان به و که سانه ده کرد که بانگه وازیان بۆ ده کرد، ده بی که واته بۆچی ئیستا خۆزگه و ئاواتی ئه وه ده خوانن که له باوه پداران بان؟؟ وه بۆچی ئیستا که له دنیا دا ئه وه ناکه ن؟! ئه وه دوو پوویی یه، به رده وام دوای ده خه ن هه تا ده چنه وه به رده م ئاگرو ترسه زل و سامناکه ی ده بینن، ئه وان وا گومان ده بن که خۆیان له خوا ده شارنه وه و ده توانن فیل له خوا بکه ن، بۆنه وه ش درۆ به کار ده هینن و هه رچی ده یزانن و هه یانه له پازاندنه وه ی قسه و پازی کردن بۆ خۆ پزگار کردن له و سزاو ئازاره حه تمی یه ی له سه ریانه، دیمه نیکی سه یرو سه مه ره یه که هه ناسه ساردی و په شیمانییه کی تیکه له له فیل و خه له تاندن یافیل و ته له که یه کی پر له که ساسی و په شیمانی که هه ردوو دیمه نه که سامناک و توقینه ره.

دیمه نی شه شه م: دوای ئه وه ی خرا نه ناو ئاگروه:

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿يَوْمَ تَقُفُّ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا اطَعْنَا اللَّهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا اِنَّا اطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَاصْلُوْنَا السَّبِيلَ ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا

۱- تفسیر القرآن العظیم ۲/ ۱۲۸.

ءَاٰتِيَهُمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَتُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٦﴾. واته: (پوژنك دیت پوو خساریان ئەم دیو دیوی پێ دەکریت له ناو ئاگردا (تا چاك بپرژین و بسوتین) به دەم ئاه و ئالهوه ده لێن: پهروهردگارا به پاستی ئیمه ملکه چ و فره مانبهرداری ئاغاو گه و ره کانمان بووین، هه رنه وان پێگه و پێبازی پاستیان له ئیمه شیوان و سه رگه ردانیان کردین، پهروهردگارا دووبه رابه رو دوو چه ندانه سزای ئەوانه بده و نه فرینیکی گه و ره و ژۆر بی نه ندازه یان لی بکه) ^۱.

(ئینبو که شیر) ده لیت: (واته له سه ر پوو پاده کیشری نه ناو ئاگرو دەم و چاویان به م دیو دیو دا لارده بیتته وه له سه ر دۆزه خ و خۆزگه و ئاواتی ئەوه ده خوازن که له دنیا دا گوێپایه لی فره مانێ خواو پیغه مبه ری خاویان بکر دایه) ^۲.

ئەوان ئاله ویدا ده ری ده خن که ئەو پێگایه ی گرتبوویانه به ر پێبازیکی هه له بوو، به هۆی شوینکه و تنیان به دوا ی گه و ره و ئاغا کانیا ن له وانه ی که پێگای شه ی تانیان گرتوه، ئەوان له ویدا و له و چرکه ساتانه دا زاتی ئەوه ده که ن نه فرین له گه و ره و ئاغا کانیا ن بکه ن.

به زاراوه یه کی ئازایانه ده یاندوین، دوا ی ئەوه ی له دنیا دا پيسوا و ترسنۆکانه ده ژیا ن و له پاستگو تنی هه ق و پاستی و به رگری له خراپه و خووی ناشیرین زه لیل بوون، دوا ی ئەوه ی فریدرانه ناو ئاگرو سزا و ئازاره که یان چه شت ئنجا هه ست و نه سه ته گیلانه که یان به ئاگا دیتته وه و په شیمانی ده رده بپن له شوین نه که و تنی پێبازی خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ به لām دوا ی له ده ست چوونی کات و ساته کانی.

۱- الأحزاب: ۶۶.

۲- ته فسیری ئاسان.

۳- مختصر تفسیر ابن کثیر: ۲ / ۱۱۶.

شاهیده‌گانی رڙی قیامت

شاهیده‌گانی دنیا.....

شاهیده‌گانی دنیا له‌هه‌ر کیشه‌یه‌ک له‌کیشه‌کان په‌نگه‌ بتوانن درۆ بلین، یاشایه‌تی فیل و ساخته‌بن و، زیده‌پوویی له‌پاستی‌یه‌کان بکه‌ن، ده‌توانن له‌سه‌ر به‌لگه‌کانی شایه‌تی‌یه‌که به‌رگری بکه‌ن له‌ترسی هه‌ره‌شه‌ لیکردنیان یا بۆ چاو‌تیرپینی نه‌وه‌ی مه‌به‌ستیانه‌و ده‌یانه‌وێت و هه‌ولێ بۆ ده‌ده‌ن، له‌وانه‌یه‌ شایه‌تی دانه‌که‌یان تیکه‌ل و پیکه‌ل و نادیاربیت و پتویستی به‌پاڤه‌و لیکدانه‌وه‌ بیت، په‌نگه‌ جاری واهه‌بێ ئاماده‌بن بۆ شایه‌تی‌و جاریش هه‌بێ ئاماده‌بن له‌به‌ر خۆخه‌ریک کردنیان به‌کارو فرمانه‌وه‌، یاکۆسپ و ته‌گه‌ره‌یه‌ک دوايان بخت، به‌لام شاهیده‌گانی قیامت چینیکن له‌دروستکراوان ته‌واو جیاوازن له‌شاهیده‌گانی دنیا، نه‌وان له‌لایه‌ن کردگاریانه‌وه‌ فه‌رمانیان پێ ده‌کریت و دینه‌ قسه‌و نه‌لێی که‌م ده‌که‌ن و نه‌لێی زیاده‌که‌ن، درۆو ده‌له‌سه‌ دروست ناکه‌ن و به‌رگریش ناکه‌ن، شایه‌تی دانه‌که‌یان پوون و ناشکرایه‌ و هیچ پتویستی به‌پاڤه‌و لیکدانه‌وه‌ نییه‌و له‌ ده‌ربیرپانیان تیده‌گه‌ن، پتویست به‌درزکردنه‌وه‌ی وته‌کانیان ناکات، هه‌موو یه‌ک ئالایان به‌رزکردۆته‌وه‌:

﴿أَنطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، واته‌: (ئه‌و خواجه ئیمه‌ی میناوه‌ته‌ گوفتار که‌ ده‌توانیت هه‌موو شتێک به‌ینیت ته‌ قسه‌ و گفتوگۆ).

شایه‌تی له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا:

یه‌که‌م شایه‌تی دان نه‌وه‌یه‌ مروۆ له‌سه‌ره‌ مه‌رگدا شایه‌تی له‌سه‌ر خۆی ده‌دات، له‌وکاته‌دا په‌شیمانی هیچ بایه‌خی نییه‌و نه‌خۆزگه‌و ئاواته‌کان سوودی پێ ده‌گه‌یه‌نن و نه‌تۆبه‌و داوای لیخۆشبوون، نه‌و چرکه‌ساتانه‌ن که‌ خوای په‌روه‌ردگار تیايدا

دهرگاګانی ته وېه و لیڅو شېبون داده خات، نه وکاتانه مړوۍ تیايدا به ناواته وېه بګه پټه وه بۇ ژيان و زینده ګی و کرده وې چاکی تیدا بګات. ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ (۱۱) ﴿لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ﴾ (۱). واته: (خوانه ناسان به رده وام له سهر پېيازې چپوتیانن)، هه تا نه وکاته ی مردن په خه یان ده ګریت، نه و سا هه ریه که یان ده لیت: په روه ردګارا بګیږه وه بۇ دنیا.. به لکو چاګه نه نجام بدهم و کاری باشه بګه م و نه و هه لانه ی له ده ستم چوو له مه و دوا له ده ستمی نه دهم). کت و پړو ټور له ناګاو به سهر ئاوات و خوزګه یه کی به تال و بی ناوه پوکدا ده که ویت و، له بهر نه وې خوی ګه وره داناو زانایه به دروګانی و زالبوونی هه و او ئاره زووه کان به سهر ی دا، به لام له وې دا نه وه ده لیت بۇ ړاکردن له و بارودوخه ی تیی که و توه. ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (۲). واته: (به لام تازه کار له کار ترازو، شتی و مه حاله، بۇیه به توندی پټی ده و تریست: نه خیر، نه وه قسه یه که نه و بۇ خوی ده لیت، به لکو ده بیت له جیهانی به رزه خدا، له نیوان مردن و زیندو و بونه و هدا تاکاتیک زیندو ده ګریته وه چاوه پټ بیت). نه و هیچ شوین و پزګار کاریکی ده ست نا که ویت به و پیدا ګرته ی له سهر دانپیانان و شاهیدی دانه له سهر خوی، به وې که نه مړو سبه ی کرده وه که م و کورتی بووه و سوودی له کاته ګانی ژیانی که خدا پټی به خشویه و هرنه ګرتوه و به کاری نه هیناوه تا نه و (په رستش و به ندایه تی یه ی) له پینا ویدا دروست ګراوه نه نجامی بدات، نه و ببوه به نده ی درهم و دینارو خواردن و جل و برگ و، له بیرې ګردبو که به نده ی خوايه، خوی په روه ردګار ده فهرمویت: ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ (۳).

۱- المؤمنون: ۹۹ - ۱۰۰

۲- المؤمنون: ۱۰۰

۳- الأعراف: ۳۷

واته: (هه تا ئه وکاته ی فریشته نێرداوه کانمان بۆیان دین گیانیان دهکێشن، ئهوسا پێیان دهڵێن: کوا ئهوانه ی جگه له خوا هاناو هاوارتان بۆ دهبردن و دهتان په رستن؟! (به سه رسامی یه وه) دهڵێن: (نازانین) لێمان ون بوون. (ئهوسا به ناچاری) شایه تی له خۆیان دهدهن که به پاستی ئهوان هه ر بێ باوه پ بوون).

(سه ید قوطب) په حمه تی خوا ی لێ بێ - دهڵێت: (ئه وه تا ئێمه ئه و که سانه ین له به رده م دیمه نی ئه وانه داین که درۆ به ده م خواوه هه لده به ستن یان به وایان به ئایه ته کانی نه هیتاوه کاتی فریشته نێرداوه کان بۆیان دین و گیانیان دهکێشن له نێوان ئه وان و ئه مان گفتوگۆیه ک ده کریت: ﴿قَالُوا إِنَّمَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

اللَّهِ؟﴾، پێیان دهڵێن: (کوا ئهوانه ی جگه له خوا هاناو هاوارتان بۆده بردن و دهتان په رستن). کوا ئه و پڕوپاگه نده و درۆ ده له سانه ی به ده م خواوه هه لتان ده به ستن؟ کوا ئه و خوا یانه تان که له دنیا دا پشتتان پێ ده به ستن و به لاو گێچه لتان به هۆ یانه وه دروست ده کرد له سه ر ئایه ت و نێرداوی خوا که بۆتان ده هات له سه ر زمان ی پێغه مبه رانی خوا؟ کوا ئه وانه له کوێن؟ ئێستا و له وکاته یه کلایی که ره وه دا که ژیا نتان لێ ده سه نرێته وه به پاستی ناتوانی هه یچ پشتیوانیتان لێ بکات و له مردن پزگارتان بکات یاسه عاتی که دواتان بخت له و کاته ی که خوا بۆی به یار دا ون؟

به لام ته نها یه که وه لامه نه هه له کاری تێدا یه و نه دژایه تی: ﴿قَالُوا ضَلُّوا﴾، دهڵێن: (نازانین لێمان ون بوون، لێمان بز دیوون و چه واشه بوون، نه ئێمه ده زانین جیگای ئه وان له کوێ یه و نه ئه وانیش له پێگای ئێمه وه هاتوون! .. چ به نده گه لێکی فه وتاون، که خواکانیان نه پێنمایا نکر دوون و نه له و چرکه ساته یه کلایی که ره وانه شدا فریا یان ده که ون! چ خودا گه لێکی نه دارو ئومێد به راویوون که هه یچ پێنمای یه کی به نده کانی خۆیان پێ نه کراوه، له وکاته نه دا.

﴿وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاثِبُونَ﴾^۱. (نهوسا به ناچاری شایه تی له خوځیان ده دهن که به پاستی نه وان بئ باوه پ بوون). ئانه وهیه قیامه تی هه مو مرقفیک به لام کاتی خوای په روه ردگار پوخسه ت به هه ستانی قیامه تی گه وره ده دات و زه وی ده شله قیت و تیک ده چیت، نه ستیره کان به یه کدا ده دهن و یاسای گه ردوون به ته وای ده هه ژئو ده شیویت، نه وکاته ده رچوونی شاهیده کان له شیوه یه کی تازه دا ده ستپیده کات، که مرقف له پیشتر نه ی دیوه و نه ی زانیوه، یه که م شاهید له و شاهیدانه (زه مین) ه.

شایه تیدانی زه وی:

خوای په روه ردگار ده فه رموویت: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ ۙ أَنْفَالَهَا ۖ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ﴾^۲ یومئذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿۴﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۚ^۳.
 واته: (کاتیک زه وی ده هینرته له رزه و بوومه له رزه زوریه هیزه که ی بۆ پیشهات، هه رچی له زه ویدا هه بوو له مادده سه نگینه کانی ناوی ده ریپه پاندو هینایه ده روه، (نه وکات) ئاده میزادیش ده لیت: نه وه چیه تی، بۆ وای لیها ت (ئیماندار هه ست ده کات کۆتایی دنیا یه و به رپا بوونی پۆزی قیامه ته، بیتیمانیش سه ری لی ده شیویت و نازانیت به ره و کو ی پابکات). له وپۆزه دا زه وی هه واله کانی خو ی ده گیتیه وه به هوی نه وه ی که په روه ردگار ت پایگه یاندوه (نه ی مرقف) فه رمانی ده رکردوه (کاتی کۆتایی هاتنیه تی). نه بی هوره یره فه رموی: (قرأ رسول الله ﷺ هذه الآية: - یومئذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا-؟ قال: أَتَدْرُونَ مَا أَخْبَارُهَا؟ قالوا: الله ورسوله أعلم، قال: فَإِنَّ أَخْبَارَهَا أَنْ تَشْهَدَ عَلَىٰ كُلِّ عَبْدٍ وَأَمَّةٍ بِمَا عَمِلَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا، أَنْ تَقُولَ عَمِلْتَ عَلَىٰ كَذَا وَكَذَا يَوْمَ كَذَا وَكَذَا قَالَ فَهُوَ أَخْبَارُهَا))^۴. واته: (په یغه مبه رﷺ نه وئایه ته ی خوینده وه

۱- الأعراف: ۳۷.

۲- الزلزله: ۱- ۵

۳- مسند الإمام أحمد ۳۷۴/۲، وقال الترمذي حديث حسن غريب، وقال البخاري له شاهد بمعناه أخرجه الطبراني من حديث ابن لهيعة.

﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾^۱، و فەرمووی: دەزانن ئەو هەوال و دەنگ و باسانە ی که زەوی دەیانگێڕێتەو چی یەو چی نیە؟! عەرزیانکرد: خواو پێغەمبەری خوا دەزانن، فەرمووی: هەوالی زەوی ئەمە یە: کەشایەتی دەدا لەسەر هەموو بەندە یە ک- چ پیاو و چ ژن- بەو ی لە دنیا دا کردوویە تی لەسەر پشستی زەوی، دەلی: فلانە کە س لە فیسارە پۆژدا لە فیسارە شوێندا فلانە کردەو ی کردووە). ئای لەو دیمە نە پەر ترس و سامناکە. زەوی! ئەو دروستکراو ه گەورە یە بوو کە مڕۆڤ بە پێیە کانی دە ی شیللو لەسەر پشستی دا بێ فەرمانی خوا ی دە کرد بە بێ ئەو ی بزانی ت کە ئەو بیگیان و بێ دەنگە دواتر لە پۆژی قیامە تدا خوا ی پەر وەر دگەر وە قسە ی دینی تاشایە تی بۆ بدات یاشایە تی لەسەر بدات، شایە تی دە دات بە هەموو ئەوانە ی کە بینوویە تی لە زینا، خۆدەر خستن و خۆپازاندنەو ه، ریبو و کوشتن و ستم و دوورکەوتنەو ه و کارنە کردن بە کتییی خواو درۆ کردن و غەیبە ت و دووزمانی و قسە هی تان و بردن و قسە ی نابە جی و ناشیرین و، هەرشتیکی تر کە دە بی تە هۆ ی خە شم و تو پرە یی خوا هەر وە ها شایە تی دە دات بە هەر چی لەسەری پووداو ه و لە خێر و چاکە لە هەموو شی وە یە کدا، بە پاستی دیمە نکی سامناک و توقینەرە! دوا ی ئەو ی مڕۆڤ لە شوێنی خەوتنە کە یەو هەل دە ستی و دە بین ی ئە ستێرە کان چۆن بە ردە بنەو ه خوارو زەوی لە تو پە ت دە بی ت و هەر چی ماددە سە نگینە کانی لە ناویدا یە فری تان دە داتە دەر وەو دە ریان دە پە پێ نی، بە ترسەو ه دە پرسن (مالها؟ مالها؟ بۆ وای بەسەر هات؟ بۆ وای بەسەر هات؟) کاتی بە دەنگە کان لە هەموو جێگە یە ک هاتنە دەر و لە گۆشە و کە نارە کان دەر پە پین هەر چی هەوال و دەنگو با سە کان هە یە دە یگێڕێتەو ه هەر چی لەسەر پشستی پووداو ه لە خێر و چاکە و گونا ه و تاوان. ئایا مڕۆڤ هیچ پە ندو ئامۆزگاری ئی وە ردە گریت، کاتی بەسەر زەوی دا دە پوات هیچ کاری لەسەر پشستی دا نە کات جگە لەو ی جیگای پە زامە ندی خوا یە بۆ ئەو ی لەسەر ئەو ه شایە تی بۆ بدات؟!.

۱- الزلزلة: ۴.

میڙگی (۲۱)

شایه تی دانی پیڻه مبهراڻ
و فریشته کان

شاهیڊی پیڻه مبهراڻ:

له پوڙه دا که تیایدا ئم زهویه ده گویو ده بیته سهر زه مینیکی تر، هه روه ها
ناسمانه کانیش.. هاوسه نگی دنیا تیکده چیت و هه موو کیش و ته رازوویه ک
له ناوده چن و ته نها کیش و ته رازووی پوڙی دواپی ده مینیته وهو حوکی ئه و
ویستگه یه ده کات ئه و پایه و شکویه ده دریت به پیڻه مبهری خواص تا شاهیدی بدات
له سهر دروژن و ساخته چی و سه ریچی کارو یاخی بووه کان له نوممه تی خوی، خوی
په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (۴۱) یومیز یوڈ الذین کفروا وعصوا الرسول لوشوئی بهم الارض ولا
یکنمون الله حدیثا ۱. واته: (ده بیته حالی ئه و خه لکه چو نبیت کاتیک له
هه رمیلله تیک شایه تیکمان هیناو تو شمان هینا ئه ی (موحه مه د- ۳) به شایه ت
به سهر هه موو خه لکه وه (که په یامی خوات پی ږاگه یاندوون) ئه و پوڙه ئه وانه ی بی
باوه پ بوون و له پیڻه مبهراڻ یاخی بوون، ئاواته خوازن که زه وییان پی تهخت
بکرایه و (هه ر له توئی خاکدا ون بوونایه و زیندوو نه کرانایه ته وه) و ناتوانن هیچ
گوفتاریکی په نهانیان له خوا بشارنه وه).

خاوه نی (الظلال) ۲ ده لیت: (ئوکاته ویناو دیمه نیکی به رچاو ږیکده خړیت..
مهیدانی پیشاندان و خستنه ږوو گه وره و فراوانه، هه موو نوممه ت ناماده یو، له سهر
کرده وهی هه موو نوممه تیک شاهیڊ هه یه.. هه موو ئه و که سانه ی که بی باوه پو لووت

۱- النساء: ۴۱ - ۴۲

۲- سید قطب.

به رزو خۆه لکیش و پژدو چاو چنۆک و هه سوودانه ی که لوتف و نازو نيعمهت و به خششی خويان دهشارده وه مه رایي کاربوون و مه به ستیان په زامه ندي خودانه بوو، کارو کرده وه یان له پیناوی خوادا نه بووه، نه وانن نه وکه سانه ی وا ئیمه خه ریکه ده یانینین له کاتی لیکۆلینه وه یانداو له وه میدانه وه ستینراون، نه رکی شایه تی دان ده درێته پیغه مبه ره ﷺ! بۆ نه وانه به هه موو ئاشکراو دیارو نه یتي و شاردراره کانیانه وه نه وانه وان له به رده م نه و کردگار یان که باوه پریان پیتی نه بوو، نه و پۆزیده ره ی نيعمهت و به خششه کانیان دهشارده وه له به خشیندا پژدیو چاو چنۆکیان ده کرد له وه ی که پیتیان درابوو، له وپۆژه دا که قیامه ته و نه وان باوه پریان پیتی نه بوو، له پویه پویه بوونه وه یان له گه ل نه و پیغه مبه ره ی ﷺ لێ ی یاخی بوون و سه رپیچی یان ده کرد ده بی حالیان چۆن بیت؟؟.

به راستی ریسوایی و سه رشۆپی یه، شه رمه زاری و په شیمانیه .. له گه ل دان پیا نان و درکاندنیک که ناتوانریت ئینکاری بکه ن^۱.

له وی نه و یاخی بووانه له رپیا خۆرو سته مکارو خۆده رخه رو خراپه کاران نه وانه ی داوین پیسی و کاری نابه جی یان بلۆ کردوه ته وه و په ره یان پیداره و دووزمان و غه یبه ت کارو هاره ل بۆخوا په یدا کاران و زۆری تر له گونا هکارو بیباوه پان خۆزگه و ئاوات ده خوازن که زه وی قوتیان بدات و ژیرخاک بن تا له گه ل زه وی دا یه کسان ده بن، یا به لکو ته مه ننا ده که ن که هه ر خۆل بوونایه و هیچ بایه خێکیان نه باو پییه کان بیان شیلان وه کو چۆن نه وان به خۆه لکیشان و له خۆبایی بوونه وه به سه ریدا ده پۆیشن و ده یان شیلو به سووکی سه یری خه لکیان ده کردو ده یان کردن به به نده ی خۆیان له کاتی که به نازادی له دایک بوون، به لێ نه وان هه موو نه و ئاواته ده خوازن تا له و ویستگه ریسوایی یه دا نه وه ستینرا نایه له به رده م پیغه مبه رداو ﷺ نه ویش شایه تی له سه ر یاخی بوونیان بدات.

شاهیدی دانی پیغه مبه‌ران (سه‌لامی خویان لی‌بی):

هه‌روه‌کو چۆن پیغه مبه‌ر^ﷺ شایه‌تی له‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی خۆی ده‌دات هه‌روایش هه‌موو پیغه مبه‌ران (سه‌لامی خویان لی‌بی) شاهید ده‌بن به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌کانیان هه‌ به هه‌رشتی کردوویانه له خراپه و تاوان، خویا په‌روه‌ردگار ده‌فرموویت: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾^۱. واته: (پۆژیک دیت له‌هه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کدا پیغه مبه‌ر^ﷺ بۆ شایه‌تی ده‌هینیتنه مه‌یدان، له‌وه‌ودوا به‌هیچ جۆر^ﻛ مۆله‌ت به‌وانه نادریت که بی باوه‌ریبون و پا‌کانه‌یان لی وه‌رناگیریت). له‌وه‌که‌ش و هه‌وا پر له‌نه‌نگی و پیشاندانه‌دا بی‌پروا و یاخی بووان ده‌که‌ونه خۆزگه خواستن و بیانوه‌هینانه‌وه له‌سه‌ر کرده‌وه و که‌م و کورتی یه‌کانیان و، هه‌ولده‌ده‌ن په‌روه‌ردگار پازی بکه‌ن، به‌لام پیگه‌یان پی نادریت و، هیچ هه‌ل و ماوه‌ی نه‌وه‌یان نییه تا خۆدوا‌خه‌ن و بروییانو به‌هیننه‌وه، نه‌و پۆژه پۆژی لێ‌پرسینه‌وه‌یه‌و، پۆژی کرده‌وه نییه.

شایه‌تی شاهیده‌کان:

نه‌و شاهیدانه فریشته و پیغه مبه‌ران و -سه‌لامی خویان لی‌بی- زانایان، وه‌کو خویا په‌روه‌ردگار ده‌فرموویت: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾^۲. واته: (کی له‌وه سته‌مکارتره که درۆ به‌ناوی خواوه هه‌لبه‌ستیت (به‌وه‌ی بلی خوا هاوه‌ل یا کوپی هه‌یه) نه‌وانه نیشانی په‌روه‌ردگاریان ده‌درین شایه‌ته‌کانی قیامه‌ت، که فریشته و پیغه مبه‌ران و بانگ‌خواران ده‌لین: نه‌وانه نه‌وه‌که‌سانه‌ن درۆیانکرد به‌ده‌م په‌روه‌ردگاریانه‌وه، ناگادارین! نه‌فره‌تی خوا له‌سه‌ر سته‌مکارانه) ... نه‌وه شایه‌تی به‌کۆمه‌لی فریشته‌کانه له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی به‌ندایه‌تیان

۱- النحل: ۸۴

۲- هود: ۱۸

بۆ جگە لەخوا کردوو، شایەتی پیغمبەرانی لەسەر ئەوانەى که ئەوێ لەلایەن خواوە بۆیان ھێناون ئەوان بەدرۆیان زانیو و باوەپیا پى نەھێناون، شایەتی بانگخوازان لەسەر ئەوانە که بەدرۆیان خستوونەتەو و سزاو ئازاریان داون و ئاوارەو دەر بەدەریان کردوون ستمیان لێیان کردوو، ئەوانە لەپۆژی قیامەتدا دەکەونە ئەو بارودۆخەو ئەوان ئەو شاھیدانە شایەتیان لەسەر دەدەن و، بى باوەپو دووپو ئەوانەى بەتاشکرا یاخو سەرپىچی کار بوون دەر دەکەون و نەنگی و پىسوايان لەبەردەم ھەموو دروستکراواندا دەر دەکەوێت، وەکو لە گىرپانەو ھەیکى (بوخارى)دا ھاتوو (وَأَمَّا الْآخِرُونَ - أَوِ الْكُفَّارَ - فَيُنَادِي عَلَى رُؤُوسِ الشَّاهِدِ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ) ۱. واتە: بەلام ئەوانى تر - یا بى باوەپان - لەسەر سەرى شایەتەکان بانگ دەکەیت: ئەوانە ئەو کەسانەن که درۆیان بەدەم خواوە ھەلبەستوو.

شایەتی مەرۆف و جنۆکە:

پاشان ئەو مەرۆف و جنۆکە یاخو بووانە لەبەردەم ئەم ھەموو شاھیدە یەك لەدوای یەکانە ھیچیان بۆ نامىنیتەو جگە لەوێ خۆشيان شاھیدی لەسەر نەفسى خۆيان بەدەن کاتى خواى گەورە دەیان دىینى: ﴿يَمْعَشَرُ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُزِدُّونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ ۲.

واتە: (لەپۆژی قیامەتدا خوا دەر مەوێت): ئەى دەستى پەرىو ئىنسان، ئایا پیغمبەرانتان لەخۆتان بۆ نەھات کە ئایەتەکانى من و پووداوەکان بەسەرتاندا بخویننەو و ئاگادارتان بکەن و بتان ترسینن لەوێ کە ئەم پۆزەتان بۆ پىش دىن؟! (ھەموو بەیەك دەنگ) دەلێن: پاستە، ئیمە خۆمان شایەتی لەسەر خۆمان دەدەین (بەلام ئەوانە کاتى خۆى) ژيانى دنیا سەرى لى شیواندن و ھەلى خەلە تاندن و شایەتییان لەسەر خۆیاندا کە بەپاستى کاتى خۆى بى باوەپ بوون).

۱- بەشیکە لە فەرمودە یەکی بوخارى (الفتح: ۶۸۵).

۲- الأنعام: ۱۳۰

ئەو شايەتى يەككى گىشتى يە لە ياخى بۈۋانى پەرىۋ مەۋە لەسەر نەفسى خۇيان بەگومپايى و سەرلى شىۋاويان، بەۋەى كەھۋى ئەو گومپايى يەيان بى ئاگابوۋ ھەلخەلە تاۋىيان بۈۋە بەجۈانى و پازاۋەيى دىناۋ نەجۈلانى ھەست و نەست و دەرک نەکردن بەنەمان و لەناۋچوۋنى دىنا.

شايەتى دوو فرىشتەگان:

خوای گەرە دەفەر مەۋىت: ﴿وَمَحَّاتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۖ لَقَدْ كُنْتُ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ۝۲۲﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي ۖ ۱. واتە: (پۇزى قىيامەت دىت و ھەموو كەسنىك دوو كەسى لەگەلدايە يەككىيان دەيگە يەنىت و ئەۋى تىرىشيان شايەتە بەسەريەۋە بەيەكە يەكەى بى باۋەپان دەۋترىت: سۈيىند بەخا بەپاستى تۆ لەم بەسەرھاتانە ناناگابوۋىت و گۈبى خۆت لى خەۋاندبوۋ، ئىستا ئىمە پەردەمان لەسەر چاۋەكانت لاداۋە ھەموو شىتىك ۋەكو خۇى دەبىنىت و ئەمپۇ چاۋەكانت تىزە، فرىشتەى ھاۋەل و چاۋدىرى پوۋ بەپەرۋەردگار دەلىت: ھەرچى كارۋ كەردەۋەى ئەم ئادەمى يە ھەيە ھەموۋى ئەۋەتەلای من و يادداشت و تۆمارم كەردۈۋە) ۲.

(ئىبنو كەئىر) دەلىت: (واتە فرىشتەيەك دەيىيات بۆ مەيدانى خەشرو لىپرسىنەۋە فرىشتەيەكش شايەتە بەسەر كارۋ كەردەۋەكانىيەۋە).

ئەو بەھىچ جۆرىك چاۋەپۋانى ئەم پوۋداۋە نەبۈۋە بەلكو غافل و بى ئاگابوۋ لەسەر ئەۋ بەسەرھات و ۋىستگەيەى تىى دەكەۋىت، كاتى شاھىدەكە دەست پىدەكات كە ئەۋ بەدرىزايى ژيانى ھاۋەلى بۈۋە پىۋەى پەيۋەست بۈۋە ھەر ۋتەيەك ۋتۈۋىەتىۋ كەردەۋەيەك ئەنجامى داۋە ھەر ھەموۋى لەسەر نوسىۋەۋ ئۈۋىش ناناگابوۋە ھەم لەۋ ھەم لەۋ نوسىنە ۋردەى لەسەرى نوسراۋە، دەست دەكات

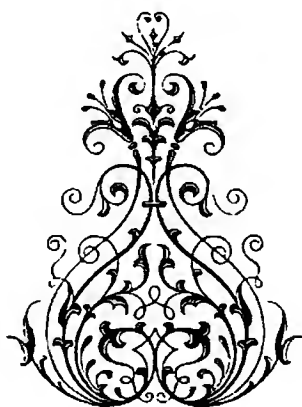
۱- ق: ۲۱ - ۲۲.

۲- تەفسىرى ئاسان.

به شایه تی لیدانی له بهردهم خوای پهروه ردگاردا ﴿هَذَا مَا لَدَيَّ عَزِيدٌ﴾، هه رچی کارو کرده وهی ئەم ئادهمی به هیه هه مووی نه وه ته لای من و یاداشت و تۆمارم کردوه).

(موجاهید) ده لیت: (فریشتهی گه یه نه ریش ده لیت: نه و ئادهمی بهی پیم سپێردرابوو نه و گه یاندم و ئاماده م کرد).

فریشته کانیش هه چیان درو ناکن و درو نالین نه وه تا یه کێک له وان شایه تی به کێ ده خاته پوو له بهردهم کردگاردا له سه ره نه و مروفه بی ناگایه له شێوهی نه و پووداوو به سه رهاتهی که نه و هه موو شاهیدانهی له سه ره له هه موو جۆرێک و ناتوانیت ته نها یه کێکیشیان به درو بخاته وه.

له گه ل بوونی ته و هه مووه شاهیدانه ی قیامت، له وی چینیك له گومرایان هه نه ریځای پاست لاینداووه، نه دان به تاوانه کانیاندا دهنین و نه شایه تی ددهن و نه شایه تی نه وانی تریشیان قبوله خوی گه وړه ته ندامه کانیان ده خاته قسه تا شاهیدیان له سر بدن نه و هه ش بۆ ته وان شتیکی زږو له پړو له ناکاوه:

شاهیدی گوئی و چاوو پیسته کان:

خوی په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا جُلُودُهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلَئِنْ تَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْشِدُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾﴾. واته: (پوځيك دیت دوزمنانی خوا تیكړا كوده كړینه وه و كیش ده كړین به ره و ناگری دوزخ، به رودوا یان پاله په ستویانه، هه تا کاتیک ده گه نه ناستی ناگره که گوئیان و چاوو کانیان و پیسته کانیان شایه تیان له سر ددهات که چ کاروکره وه یه کی نادرست و خرابیان ته نجام ددها، نه وسا به غه مباری یه وه به پیسی خویان ده لئین: بۆچی شایه تیتان له سر داین خوزه ره رتانه؟ له وه لامدا ده لئین: ته و خوا به ی نیمه ی هیناوه ته گوفتار که ده توانیت هه موو شتیك بهینیته قسه و گوفتار، هه رنه و زاته شه که یه که مجار به دی هیناون و هه ربولای نه ویش ده برینه وه، (بیگومان کاریکی ئاسانه بؤخوا) نیوه کاتی خوی ته و نه ده غه پرپابون، گونا و تاوانه کانتان نه ده شارده وه، چونکه مه ترسیتان نه بوو که گویتان و چاوتان و

پیستتان شایه تیتان له سهر بدات، به لّام گوماننتان وابوو که به پاستی خوا زور ناگادار نییه به و کارو کرده وانه ی نه نجامی ددهن).

هرکه س بیّ فهرمانی خوی گهره بکات ده چیته ژیر ناوی (دورمنانی خوا) و هرکه س بییته کوسپ و ته گهره له به ردهم بلّو بوونه وهی بانگه وازی بولای خوا نه و که سه له (دورمنانی خوايه) و هرکه س خرابه کاریت به رامبه ر بانگخوازانی خوا نه وه له (دورمنانی خوايه)، به م جورره به ملیونان که س له مروؤ و پهری له ژیر نه و ناو دا کزده بنه وه و خوی گهره به هیزو ده سه لاتی خوی ده یان هیئی و ده یانباته نه وی، که له وړوژده دا جگه له هیزو ده سه لاتی خوا هیچ هیزو ده سه لاتیکی تر نییه، ده یانگه یه نیته سه رزه مینی مه حشر بو نه وهی دوی نه وه بیانخاته ناو نه و ناگره ی زور ده میکه په روشی نه و جهسته یه یانه که هیچ به یادو زیکری خوا نارام نه بوونه وه به لکو به یادی زکری شه یان نارام بوونه وه په روشیانه بو تانه وهی دلّه کانیان که به به لگه و نایه ته کانی قورنن نه رم نه ده بوون و به هیچ ناتوینه وه جگه له ناگر، ده به یتن و پالی ده نین ﴿يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا﴾، پوژیک دیت به تووندی پالیان پیوه ده نریت بو ناو دوزخ (دهنگ له سنگیانه وه دیت نه وه نده پاله که توونده) به پرسیوایی و سه رشوپی و شه رمه زاری یه وه یه که میان به کوتا که سیانه وه به نده بو نه وهی به یه که وه به و چاره نوو سیان بگه نه وه که لئی دور نه ده که وتنه وه و خویان لی نه ده پاراست. (حتی إذا ما جاءوها: تاده گه نه ناستی ناگره که) و ده گه یه نرینه ناگرو ناماده ی لیپرسینه وه ده بن پیش نه وهی فپئی بدرینه ناویه وه، خوی په روه ردار پرسیاریان لی ده کات له سهر نه و به خشش و نیعمه تانه ی له دنیا دا به سه ریدا پشتبوون و پیی به خشیبوون ناخو چی یان پی کردوه، وه کو له گپړانه وه یه کی (صحیح ی مسلم) دا هاتوه لیپرسینه وهی خوی په روه ردار له یه کی له و یاخی بوونه پیش نه وهی هلی بده نه ناو ناگر، خوی گهره پیی ده فهرموویت: (أي قل، ألم أكرمك وأسودك، وأزوجك وأسخر لك الخيل والإبل، و أذك

ترأس وتربع؟ فيقول: بلى يارب، فيقول: أظننت أنك ملاقي؟ فيقول: أي رب: أمنتُ بك وبكتابك وبرسلِك، و صليتُ وصمتُ و تصدقتُ، و يثني بخيرما استطاع، فيقول: ها هنا إذن، ثم يقول: الآن نبعث شاهداً عليك، فيتفكر في نفسه: مَنْ ذا الذي يشهد عليه؟، واته: (ئەي فلان! ئايا پێزم لێنه ناویت و سەر وەریم پێ نه به خشیویت و هاوسەرم پێنه دايت، ئەسپ و وشترم بۆ نه هێنايتە ژێر بار. لێتنه گەڕام ببیتە سەرۆك و باج و خەراج بەستینی؟ دەلی: بەلی ئەي پەر وەردگار. دەفەر موویت: ئایا بە ئومیدی ئەو بوویت بە دیداری من بگەیت؟ ئەویش دەلی: ئەي پەر وەردگار باوەرمهینا بە تۆو بە کتیبی تۆو بە پیغه مبه رانی تۆو، نوێژم کردو، پۆژووم گرت و، خێرم کرد، بە چاکترین شیوه چەندە بتوانی ستایشی خۆی دەکات. دەفەر موویت: کەوابوو ئالیرەدا پراوەستە، پاشان پێی دەفەر موویت هەریستە شایەتی خۆمانت لەسەر دەنێرین، دەکەوێتە بیرکردنەو لە خۆی: داخۆ کێ بیّت شایەتیم لەسەر بدات؟).

ئەو وای بۆ دەچیت کە دەتوانیت فیلّ لەخوا بکات بەو لایەم جۆرەو وەگومان دەبات ئیستا هەر ئەو مرقەیه کە دەتوانی شایەتی خەلکی تر بکڕیت و بە قامچی بیانترسینی و بە حەزو ئارەزوویان بۆ مال و دارای تاوان و خراپەکانی خۆیان پێ پەردە پۆشکاو بۆی بشارنەو، ئەو هەر بیر دەکاتەو لە دلی خۆیداو دەلی: داخۆ کێ بیّت شایەتی لەسەر بدات؟ لە پوانگەو بۆچوونی خۆیدا دەلی کەس ناتوانی و ناویری شایەتیم لەسەر بدات بە هۆی ئەو پلە و پایە ی کە هەببوو وادەزانی ئیستاش بەردەوام خاوەنی ئەو پلە و پایە و دەسەلاتەیه، تائیستاش کە لە بەردەم کردگار وەستاو وە پرسایاری لێدەکات، هەروا بیر لەو شایەتە دەکاتەو و یاخو سەرکێش خۆزگە دەخوای بزانێ کێ یە؟! هەتا لە پڕو لە ناکاو مۆر دەنریت بەسەر دەمی داو ئەندامەکانی دەهینرێنە قسە. (فیختم علی فیه، و یقال لِقَدْ ه انطقي، فتتلقُ فخذُه و لحمُه و عظامُه بعمله، وذلك ليعذرَ من نفسه، وذلك المنافقُ الذي

يسخَطُ اللهُ عليه^۱، واته: (وه مؤر ده نریت به سهر ده می داو به پان و ئیسک و گۆشتی ده گوتریت: بیتنه گۆ! ئنجا پان و ئیسک و گۆشتی دینه گۆ شایه تی له سهر ده دهن له سهر کرده وه کانی، ئه مه یش بۆ ئه وه ی برۆبیانوی نه مینیت، ئه ویش دوو پوو ه ئه و که سه یه که خوا خه شم و قینی لی هه لده گریت).

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾^۲، واته: (ئه مڕۆ مؤر ده نین به ده میانداو قسه یان بۆ ناکریت، به لکو ده ستیان قسه مان بۆ ده کات، قاجیشیان شایه تی ده دات به و کارو کرده وانه که ئه نجامیان ده دا (ده رباره ی ئه و تاوانانه ی که ئه نجامیان داوه) کاتی شریتی کاسیت و فیدیو سیدی و دیسک قسه مان بۆ ده که ن باوه پوون به قسه کردنی ده ست و قاچ و هتد، ئاسانه).

ناکوکی له گه ل ئه ندامه کانی خوایاندا:

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿حَقَّ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۳، هه تا کاتی ده گه نه ئاستی ئاگره که گوێیان و چاویان و پێسته کانیان شایه تی یان له سهر ده دهن که چ کارو کرده وه یه کی نادروست و خراپیان ئه نجام ده دا. کاتی که له هه موو جیگایه کی جهسته ی ئه و یاخی بووه ده نگه کان به رزده بنه وه و به چاوی خو ی شتێک ده بینێ که نه چاوه پێی ده کردو نه پێی ده زانیو، ناتوانی هه یچ قسه یه کیش بکات مؤر نراوه به سهر ده می دا، ده سه ته کانی شایه تی ده دهن، گو ی یه کان و چاوه کانی شایه تی ده دهن، ئه ویش شپرزو و شیواوه و ناتوانی هه یچ بلێ، له ترس و سامناکی ئه و دیمه نه ی ده ببینی خه ریکه باوه پێ پێ نه کات، هه تا دیته وه گو فتارو ده که ویته قسه و به پێسته که ی

۱- مسلم

۲- یس: ۶۵

۳- فصلت: ۲۰.

دهلئ: ﴿لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا﴾؟؟، به غه مباری یه وه به پیستی خویان دهلئین: بوجی شایه تی تان له سهر داین خۆ زهره رتانه؟؟ پیستیان له وه لامیاندان دهلئیت: ﴿أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾^۲، ئه وخوایه ی ئیمه ی هینا وه ته گوftar که ده توانیت هه موو شتیک بهینیته قسه و گفتوگۆ).

پاشان هه لویتسه که خراپترو مه ترسی دارتر ده بی، کاتی گوپیستی نه و هه په شه ی پیستی خویان ده بن ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾^۳، ئیوه کاتی خوی ئه وه نده غه پرابوون، گونا ه و تاوانه کانتان نه ده شارده وه چونکه مه ترسیان نه بوو که گویتان چاوتان و پیستیان شایه تیتان له سهر بدات، به لام گومانان و ابوو که به راستی خوا زۆر ناگادار نییه به و کاروکرده وانیه ی نه نجای ده دن. ئیوه کرده وه کانتان له دنیا دا نه ده شارده وه له و شاهیانه کاتی سه ریچیتان ده کردو به رده وام یاخی ده بوون (البیضاوی) دهلئیت: (ئیوه گونا ه و تاوانه کانتان له خه لکی ده شارده وه له ترسی ئه وه ی ئاشکرایی و ئابرووتان بچی، نه تانده زانی و گومانان نه ده برد که نه ندانه کانتان شایه تیتان له سهر ده دات که ئیوه له وانتان ده شارده وه)^۴. له کاتیکا که ناتوانن هیچ وه لامیکی ئه و نه ندانه یان بده نه وه جگه له بریوانویی که هیچ سوودیکی پی ناگه یه نی له و پۆژه دا. به نه ندانه کانی خویان دهلئین (بوجی شایه تیتان له سهر داین خۆ ئیمه به رگیمان له ئیوه کردو له پیناو ئیوه دا درۆو ده له سه مان پیکده خست)^۵، زانین و ده رک پیکردنی مۆف به شایه ته کانی

۱- فصلت: ۲۱.

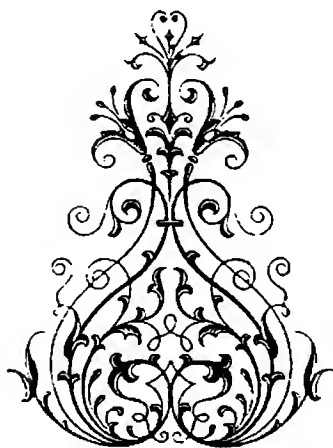
۲- فصلت: ۲۱.

۳- فصلت: ۲۲.

۴- تفسیر البیضاوی ۱۵۶/۲.

۵- به شیک له فه رموده یه کی (موسلیم) ه (۲۹۶۹)، سهره تاکه شی بریتییه له: (ئه زانن به چی پینته که نه؟؟...).

پۆژی دوايی پاسته قینه یه کن واله مړوځ ده که ن باوه پړی پی بهیښی و برېوا بکات
 که چاودیریکې به رده وام چاودیري ده کات و، ئه و نه دمانه ی له دنیا دا له ژیر فه رمانی
 خو ماندان له پۆژی دوايی دا هیچ ده سه لاتیکمان له سه ریان نابیت، ئنجا یاده بڼه
 شایه ت بۆمان له سه ر نه نجامدانی کارو کرده وه ی خپرو چاکه، یائوه تا شایه تیمان
 له سه رده دن بۆ کارو کرده وه ی خراپ و گونا ه و تاوانه کانمان.

میڙگی (۲۳)

پیڳهینانی هه مەم و غەمی

رۆژی دواپی

له فەرموودهیهکی پیڤه مبهردا ﷺ هاتووه: ((مَنْ كَانَتْ هُمُ الْآخِرَةَ، جَمَعَ اللَّهُ لَهُ شَمْلَهُ، وَجَعَلَ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ، وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا رَاغِمَةً، وَمَنْ كَانَتْ هُمُ الدُّنْيَا، فَرَّقَ اللَّهُ عَلَيْهِ أَمْرَهُ وَجَعَلَ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ)).^۱

واته: (ههركهس هه موو مه بهسته كانی بۆ پۆژی دواپی بیّت، خوای گه وره هه موو خیریکی له ده ور کۆده کاته وه، ده وله مه ندی ده خاته دلیه وه و دنیا به زۆر بۆی دی و له بهرچاوی ئه و سوک و داماو، هه رکه سیکیش ویست و هه ممی دنیا ی بیّت، خوای گه وره کاروباره کانی په رش و بلا و ده کات و هه ژاری و نه داری ده خاته چاوی وه دنیا شی بۆ نییه ته نها ئه وه نه بی که خوا بۆی نویسه).

هه رکهس خۆخه ریک کردنی به هه رکاریکه وه بۆ پۆژی دواپی بیّت و به رده وام له غه م و هه ممی دا بیّت، یه ک پۆژ به سه ریدا نا پوات به بی بیرکردنه وه له چاره نووسی خۆی، هه رچی ده بینێ په یوه ستنی ده کات به پۆژی دواپی یه وه، هیه قسه و باسیک ناکات جگه له وه که به شی پۆژی دواپی تی دا بیّت، هیه شتی دلخۆشی ناکات جگه له وه ی بۆ قیامه ته، دلته نگێ ته نها بۆ قیامه ته هه رشتی بۆ پۆژی دواپی نه بیّت پیی پازی نییه، توو په بوونی ته نها له سه ر قیامه ته، هیه جو له یه کی به بی بیرکردنه وه له قیامه ت نییه، هه ول و کۆششی بۆ قیامه ته، هه رکه سیش به م جو ره بیّت ئه و خوای په روهر دگار سی نیعمه تی پی ده به خشیت ئه گه ر پاشا و مه لیکه کان ئه وه یان زانیبا و ناسیبا بۆ وه رگرتن و به ده ستهینانی شه په شمشیریان له سه ر ده کرد، به لام ئه وه منه تی خوا یه به سه ر ئه و به ندانه یه وه که پییان ده به خشیت، ئه وکه سانه که نه فسی

۱- أخرج ابن ماجه وصححه الألبانی (ص ج ص ۶۲۹۲).

خوڤان بۆ خوا به کلايی کردۆته وه ههچ کام له بته کانی دنیاو خشل و جوانی و
پازاوه بیهی که ی نه چووه ته دلایانه وه.

یه کهم له و نیعمه تانه

کۆگردنه وهی پیکهاته خیره کان له دهووری:

پیکهاته کان کۆی هه موو شته کانه له وانه ی که دهووری مرقفیان داوه، خوای
که وره ئارامی پی ده به خشی و دلنایای ده کاو بیرو هزری کۆ ده کات و،
له بیرچوونه وهی زۆر کهم ده کات، نه هله که ی له سه ر کۆده کاته وه و دۆستایه تی
له نیتوانیان زیاد ده کات و منداله کانی له ده ور کۆده کاته وه و پام و گوپرایه لیان ده کات
بۆی، خزم و نزیکانی له سه ر کۆده کاته وه و گتچهل و نیگه رانیان له سه ر
دوورده کاته وه، مال و دارایی بۆ جه م ده کات و به مۆی بازرگانی زهره رمه ندانه یا هر
په فتاریکی گێژانه لی پیه رش و بلاو ناکات و دلّه کان له سه ری کۆده کاته وه دوا ی
ئه وه بۆی ده نوسی که له سه ر زه مین خۆشه ویست بیت، که سی نابینی خۆشی
نه ویت، هه رچی کاروباری گوفتارو کرداری خیره هیه له دهووری له سه ری
کۆده کاته وه.

دل دهوله مهندی:

نیعمه تی دووم له وانه ی منه تی خوا به له سه ری بریتییه له (دهوله مهندی دل و
دهروون) ئه وه تا پیغه مبه ر ﷺ له فه رمووده یه کی (صحیح) دا ده فه رموویت: (لیس
الغنی عن کثرة العرض، ولكن الغنی غنی النفس).^۱ واته: (دهوله مهندی به شتی زۆر
نییه، به لکو دهوله مهندی ئه وه یه که دل و دهروون دهوله مهند بیت).

ئیمام (المنای) ده لیت: (واته ئه و دهوله مهندی یه ی شایانی پیا هه لدان و ناسینه
به زۆری شت و مه ک ده ست ناکه ویت له به ره ئه وه ی زۆرین ئه وانه ی که خوا دهوله مهندی
کردوون و دارایی پی داون، ههچ سوودیکیش له و دا هات و دارایی به یان نابینن که
پتیا ندراوه، به لکو ته نها له بیر ی زیاد کردنیدان و گو ی ناده نه ئه وه ی له کو یوه دیت و

۱- موسلم ۱۰۵۱ (کتاب الزکات).

چون دهستان دهکەوێت، ئەوان هەر وەکو هەژارو نەدارێکن لەبەر تووندی و سووربوونیان لەسەر چاک پەیداکردنی مال و دارایی و چاو تێرنەبوونیان، چاوبرسیش بەردەوام هەژارو نەدارە، بەلام دەوڵەمەندی پاک و پیاوە لێدراو لەلای ئەهلی تەواو بێ کەم و کوپی بریتییە لە دەوڵەمەندی دڵ و دەروون لە گێژپانە وەیه کە هاتوو (دەروون) پازێ یە بەو هی پێی دراو و خۆی بە دەوڵەمەند و دەست پۆیشتوو دەزانێ، پازێ بە قەناعەتە ئەوەندە پێ داگری ناکات لە پەیداکردنی مال و هەتەر نابێ بە دوایداو لەسەری ناپوات، هەرکەسێ نەفسی خۆی واپا بپێنی چاوبرسی و چاو لە دوو نەبێت ئەوا بە مەرامی خۆی گەیشتوو و دامەزارو بە پێژە و هەنگاوی پاکی چوونە پێنشی هەلێناو و شکۆمەندی دەست کەوتوو زۆر زیاتر لە وە کەسێ دڵ و دەروونی هەژارو کەوتوو تە کاروباری پەزێلی و نامەردانە بەهۆی نزمی هەم و مەبەستە کە یەو لە چاواندا بچوک بوو تەو و لەبەر دلاندا سووک و پێسوایە و سوکتر دەبێ لە هەموو سوکێک، خاوەن سامان و دارایی هەرچەندە سامانە کە ی بگاتە ملیۆنان ئەگەر قەناعەتی بەو نەبوو کە خوا پێی داو، هەرماندوو یە و هەناسە برکێیەتی وەکو دێندە و مال و سامانە کە ی لێ دەبێتە خودا لە جیاتی (خوای پەروردگار) لە پاستی دا ئەو کەسە هەژارو نەدارە، چونکە هەژار ئەو کەسە یە واهەست دەکات هیچی نییە و زۆر پێویستی بە مال و دارایی یە، وەکو لە تەرجەمە کە ی خواپەرستی زاھید (ئێبراهیم کوپی ئەدھەم) دا هاتوو کە پیاویک پێی دەلێت: ئەو جەبە یە کە و حەز دەکەم وەک دیاری یە ک لێم وەریگری ئەویش دەلێ: ئەگەر دەوڵەمەندیت لێت وەردەگرم بەلام ئەگەر هەژاری ئەوا قبوڵی ناکەم، پیاو کە دەلێت: من دەوڵەمەندم. پێی دەلێ: چەندت هە یە؟ لەو لāmدا دەلێت: دوو هەزار. دەلێت: دەتەوی بیکە ی بە چوار هەزار؟ ئەویش دەلێ: بەلێ. (ئێبراهیمی کوپی ئەدھەم) یش دەلێ: کەواتە تۆ هەژاریت و لێت وەرنایم).^۱

هاتنی دنیا:

ئەوێش نێعمەتی سییەمەو منەتی خواپە لەسەر بەندەیی، ئەو لەبەر
دنیاپارادەکات بەلام دنیا بەداماوی و پێسواپی بەرەو پووی دیت، تەواو وەك ئەو
نموونەیی ئیمام (ابن الجوزی) هیناویەتی کە دەلێت: (دنیا سیبەرە، کاتی خۆتی ئی
لادە دەیت سیبەرە کە شۆینت دەکەوێت، بەلام ئەگەر بتهوێ و دواي بکەوێت ئەو
کورت دەبێتەو، خواناسی دنیا نەویست ئاوێ لەسیبەرە کە ناداتەو و سیبەرە کە
شۆینی دەکەوێت چاوبرسیش هەرچەندە لادەکاتەو بەلایدا نایینی).

هەرکەسی دنیا هەممی بێت و بێرە هێچ نەکاتەو جگە لە دنیاو کارەکانی تەنها
بۆ دنیا بکات گرنگی بەهێچ نەدا جگە لەوێ بۆ دنیا یەو تەنها بەو دڵخۆش بێ،
دۆستایەتی و دوژمنایەتی تەنها بۆ دنیا بێت، ئەو خۆی گەرە توڵی ئی دەستی و
بەم سی سزایە سزای دەدات:

پەرش و بلاوی پیکهاتهکان:

خۆی پەرەردگار هەموو خێرو بێرکانی ئی جیا دەکاتەو و هێچ شتی لە دەوری
نامینی و پەرش و بلاو دەبێت بێرەو هۆشی پەرتە وازە دەبێ و نەفسی پەشیو
شپێزە یەو لەسەر هەموو کارێکی دوو دڵ و پارا دەبێ تەنانەت ئەگەر ئەو کارە
زۆریش بێ با یەخ بێ، مال و سامانی پەرت و بلاو دەبێ و هێچ پێژە یابازرگانییەك
سەرکەوتوو نابێت و ژن و مندالەکانی بەردەوام سەرەپۆ یاخی دەبن لێو لە غەم و
هەممی ئەودا نابن و، تەنها خەفەت و نیکە رانی لە خێزانی دەست دەکەوێ و هەمیشە
شەکا لەحالی خۆی دەکات و لە ناخۆشی دانابریت، خۆزگە و ئاوات بۆ تەواو بوونی
لەو دنیا یەدا دەخوایێت بەهۆی ئەو هەموو خەم و خەفەتەیی دەیخوات، هەرەها
خۆی گەرە خەلکی لەسەر بلاو دەکا و کەس خۆشی ناوێت و کەسیشی خۆش
ناوێت.

هەژاری لێی جیا نابێتەو:

ئەوێش دووێم سزایە کە بەهۆیەو سزادەدریت، وای لێدەکات، هەرگیز بەهێچ
شتی قەناعەتی نییە، هەرچەند خاوەنی مال و سامان بێت، بەردەوام هەست

بهه ژاری نه داری دهکات و هه میسه ماندوو و به دواي مال و ساماندا هه ناسه
 بپرکه یه تی، تا زیاتر هه ست به و فه قیری و هه ژاری یه دهکات زیاتر ماندوو و هیلاک و
 دوودله و ههم و غمی زیاتر ده بیئت.

راگردنی دنیا:

به رده وام دنیا له بهری پاده کات، ئه و داوای دهکات و دنیا ش لیی
 دوورده که ویتته وه، به دوايدا ده پروات و پاده کات هه روه کو ئه و که سه ی بۆ سه رابیك
 پاده کات که واده زانی ئا و هه یه له وئی داو که ده گاته ئه ویش هیچ شتیکی لی نییه،
 هه میسه هه ولّ ده دات، تیده کۆشی بۆ پله و پایه و ده سه لات و مه دح و ستایش و
 ناویانگ و سیفه تی گه وره گه وره، زۆر خۆی ماندوو ده کات له پیتناوی وه ده ست
 هیتانی دا.... به لام هه ره موویان لیی دوورده که ونه وه ئه وه ش سزاو تۆله ی
 خودایی یه بۆی. هه رئه وه یه واله خاوه نی (دوو پووناکی یه که) - عثمان کوپی
 عه فان - ده کات له سه ر ئه و بابته ده لیت: (هه ممی دنیا تاریکی یه بۆ دل و هه ممی
 پۆژی دوا ییش پۆشنایی یه له دلدا).^۱

۱- الإستعداد لیوم المعاد، ص ۹.

میږگی (۲۴)

سیفاتی خاوه نانی هه ممی

پوژی دوايي

سی بهش...

خه لکی له و باره وه دهکړینه سی به شه وه:

به شی په که م:

ئو که سانه م م و غمی قیامت به سهریاند زاله و هه موو کاریکیان له دنیا دا به تیروانینیان بۆ قیامت ئه نجام ده دن، تیگه یشتوون که دنیا پردیکه ده یانگه په نیته قیامت، هه موو ئه و ئامرازو هویانه ی خوا دروستی کردوون بۆ هاوکاری و یارمه تی دانی مرؤفه له به ده سته پتان و گه یشتن به و ئامانجه ی له پینا ویدا دروستبووه که (به ندایه تی کردنه) به کاریان ده هیئی و له ناو ده ستیدا دایانده نی، لیتاگه پئی ئه وان ئه و به کار به پتن و چۆن حه زکه ن ئاوا ئاراسته ی بکه ن، بۆ ئه وه ش دنیا و ئه وه ی له دنیا دایه واز لی ناهیتن و له خه لکی جیانا بنه وه گو شه گیر نابن، له به رنه وه ی کارو پاسپیزیه کانی خویان زۆر به پوونی ده زانن که (چاک کردنی خودو چاک کردنی غه یری خویان و به کار هیئانی ئامرازو هویه کانی دنیا بۆ گه شتیان به پوژی دوايي به سه لامه تی).

به شی دووه م:

ئو که سانه خۆشویستنی دنیا به سهریاند زاله هه تا به ته وای قیامه تیان له بیر ده با ته وه، هه ست ناکه ن و له وه تیتاگه ن که دنیا پردی گه یاندنه به قیامت، به لکو واحساب ده که ن که دنیا سه ره تاو کۆتایی به، نازانن و بۆیان پوون نه بۆ ته وه که ئه وه ی له دنیا دایه یارمه تی ده ری مرؤفه بۆ گه یاندنی به و ئامانجه ی له پینا ویدا دروستبووه ئه ویش (به ندایه تی کردنه). به لکو په قینیان وایه که ئه و هه موو ئامرازو هویانه ی که له دنیا دا هه ن ئامانجه ی دروستبوونی ئه ون و به ندایه تی بۆ ئه و شتانه ده که ن

له جياتى به نديايتى بۆ خوا بكن، وه لئاو دلياندا دايانده نين و چۆن حه زيان لىيى به وجۆره به كارىان ده هينن و له پيناواياندا زيانىان ده دۆرپينن و ده فەوتين مال و سامان و ژن و كوپو پله و پايه و ده سەلات ده بيتته ئامانجيان، خواردن و جل و بهرگ و ههواو ئاره زوو شه ههوات ده بيتته ئامانجى ئهوان له جياتى ئه و ئامانجه بهرزهى له پيناويدا دروستبوون.

به شى سىيه م:

ئهو سه رليشيو اوو هه پهمه كى و تىكه ل و پىكه لانن كه حه زناكه ن له به شى به كه م بن و له به شى دووه ميش نين، به لكو ده يانه ويت به شيان هه م له وان و هه م له وان هه بيت، سه عاتيك به نديايتى ههواو ئاره زوو هه كانيان ده كه ن له جياتى خواو له پيناو به ده ستهيتانياندا كاتى خويان ده كوژن، سه عاتيكى تر به نديايتى خوا ده كه ن و ده كه ونه وه بىرى هه م و غه مى قيامهت، ئه وانه وه كو شوانىكن پان له ده ورى پاوان ده له وه پينن و زۆر جار ده كه ونه ناوى، ئه گه ر بيتو له سه ر پىگه دامه زراو نه بن و ئه و هه پهمه كى به وازلینه هينن ئه و له مه ترسى به كدا ده بن كه س لىي ئه مين نيه، ئيمامى خواناسى دنيا نه ويست (به حيا كوپى مه عاز) له وه سفى ئه و سى به شه دا ده لىت: (خه لكى سى به شن: پياو هه به له ژيتر كاريگه رى پۆژى قيامهتدايه و پيوه ي خهريك ده بيت، پاشان خهريكى ژيان و گوزه رانى ده بى، پياو هه به له ژيتر كاريگه رى ژيان و گوزه رانيدايه و پيوه ي خهريكه پاشان پۆژى دواى، پياو هه به به هه ردوولاiane وه خهريكه و له ژيتر كاريگه رى هه ردووكياندايه. كه سى به كه م له پله ي براوه كانه، دووه ميان له پله ي فه وتاوو له ناوچوو اندايه، سى به ميان له پله ي مه ترسيو خه ته ره كانه).

خاوه نانى هه ممى قيامهت له به شى به كه مه كانى ناو خه لکن و له ناو هه رسى به شه كاندا له پله ي براوه كانن، له به ره وه پيوسته له سيفاتيان بكۆلینه وه و فيرى بين بۆئه وه ي شوينيان بكه وين، له ناو دارترينى ئه و سيفاتانه:

خەفەت خواردن بۆ قىيامەت:

لەگەل ئەو ھەش كەباوە پىيان بە پەحمەت و لىخۆشبوونى خاى پەرەردگار ھەيە بەلام پالى لىئادەنەو بەلكو لەسەر ھەموو زىادە پۆيى يان كەم و كوپىيەك خەفەت دەخۆن، ھەموو گوناھىك بەتاوان دەزانن ھەتا ئەگەر نۆر وردىش بى، ئەوان دلتەنگ دەبن و خەفەت دەخۆن لەسەر ھەر شى توشى موسلمانان دەبى لە ھەر سىتم و نۆر دارىيەك لىيان بكړى يا لە ھەر بەلاو نەھامەتىيەك كەتوشيان دەبى، ئەوانە خاوەنى دل و دەروونىك پرىيەتى لە پەحمەت و ھەستەو ھەم و غەمى قىيامەت بەتەواوى بەسەرياندا زالە. (مالك كوپى دىنار) كەيەككە لە قوتابىيەكانى شوپىنكەوتوى خواناس (حەسەنى بەصرى) نمونە دەھىننئەو ھەم جۆرە: (ئەو دلەى ھىچ خەفەتى تىدا نەبى وىرانە ھەر ھەكو مالىك كەھىچ كەس تىايدا نىشتەجى نەبىت وىرانە).^۱

خەفەت دل زىندوو پادەگري و چالاكى دەكاو ھەست و نەست و توانا شاردر او ھەكانى دەجولئى، نەمانى خەفەت ھەست و نەست دەمرئى، دل تەپ و گەلۆر دەكات ھەتا دەيمرئى ھەر ھەكو نمونەكەى مالىك و ھەكو (مالى وىرانە) كەبەجى ھىلرا دەبىتە مۆلگەى ئازەل و جانەو ھەران و جىگای شەيتانەكان و شوپنىك بۆ پىشاو پاشە پۆو پىسايى، پىر دەبىت لەكە پۆو ھەرچى بۆنى ناخۆشەو بۆگەنە، ھەتا ھەموو خاوەن سىروشتىكى تەندىرست و سەلىم لىى دوور دەكەوتتەو.

خەفەتئىش پلەى ھەيە، بەگوڤرەى ئەو خەمى بۆ قىيامەت دەيخوات لەخەم و ھەممى دنيا دەچىتەدەر ئەو ھەش كەدەيەكە بۆ پاككر دنەو ھى دل و دەروون بەردەوام ھاو ھەلەيەتى دەكات لەگەل دلئىكى ھۆشيار و بەئاگا، ئىمام (مالك كوپى دىنار) دەلئىت: (بەقەدەر ئەو خەفەتى بۆ دنيا دەيخۆيت خەم و ھەممى قىيامەت لەدلت دەچىتەدەر و بى ئەو خەفەتى بۆ پۆزى قىيامەت دەيخۆيت بەھەمان جۆر خەم و ھەممى دنيا لەدلت دەچىتەدەر ھەو). ھاوپى لەگەل ئەو خەفەتەدا ترسان

۱- صفة الصفوة ۳ / ۲۸۳.

له خودايش له سەر لىپرسينه وهى قيامت له گه ل نهفسى خوياندا لىپرسينه وه ده كه ن
پيش نه وهى لىيان بپرسنه وه.

لىپرسينه وهى بهردهوام:

نه ميرى ئيمانداران (عومەر - په زاي خواى لىبى) ده لىت: (له نهفسى خوتان
بپرسنه وه پيش نه وهى لىتان بپرسنه وه، كرده وه كانتان كيشانه بكن پيش نه وهى
بوتان كيشانه بكن، خوتان برازيننه وه و ئاماده بن بۆ نه و خستنه پوو پيشانگه
گه ورهيه). ده بينى بهردهوام لىپرسينه وه له گه ل نهفسى خويدا دهكات له سەر
هه موو وتارو كردارىك، نه وهيه نه و نه فسه لۆمه كارهى خودا سويندى پى خواردوه
كه ده فەرمووئ: ﴿لَا أُقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝ وَلَا أُقِيمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝﴾. واته:
(سويند خۆم به پۆژى قيامت، سويند ده خۆم به ويژدانى زيندوو نهفسى په خنه
له خۆگر كه لۆمهى خۆى دهكات). له تهفسيرى (القرطبي) دا هاتوه: (حه سەن
ده لى: وه لّاهى نه وه نهفسى بپواداره، بپوادار ده بينى بهردهوام لۆمهى نهفسى خۆى
دهكات، چيم وت؟ نه و قسهيه چى بوو كردم؟ نه وه چ بوو خواردم؟ تاوانباريش
لىپرسينه وهى نيبه له گه ل خويدا).

شوئكه وتوى خواناس (بيلال كوپى سهعد) له سەر نه مانى خهفت و دلته نكي
بۆ پۆژى قيامت له نهفسى خۆى ده پرسيه وه ده يوت: (ئاي له و خهفتهى ده يخۆم
له سەر نه وهى خه م نيبه بۆ قيامت).

كارى بهردهوام بۆ پۆژى قيامت:

نه و خه م و خهفتهى به هۆى ويست و هه مى قيامته وه تووشيان دىت
له گۆشهى مزگه وندا كۆتيان ناكات و، له ماله كانياندا به ندو نه سيريان ناكات و وايان
لى ناكات ته نها بۆ خودى خويان بگيرن و خه لكى سه رلى شيواوئيش وازلى به يئن و
له گومرايى دا به جىيان به يئن له جياتى نكوئى و ئينكارى كردنيان، به لكو نه و خه م و
خهفته ده بىته گه وده ترين جوئنه ر نه فسيان پوه و چاكه خوازيو پا ككرده وه و

دەستپېشخەرى دەبات پېش لە دەست چوونی کاتی پتووست، هەڵدەدەن غەیری خۆیان بەرەو چاکە ببەن و بانگیان بکەن و ئارام دەگرن لەسەر ئەو بەلاو نەهامەتی و گرفتەنە ی لەبانگەوازیدا دیتە پێگایان و توشیان دەبێ، (مالک کورێ دینار): دەلێت: (هەموو شتێ تۆوی هەیه، خەم خۆریش تۆوی کردەوێ چاکە و کەس ناتوانێت لەسەر ئەو کاروبارو چاکیانە بەردەوام و خۆراگر بێت ئیلا بەخەمخۆری نەبێت).^۱

نوێژو پۆژوو و قورئان خوێندن و ذکر واتای هەموو کردەوێ یەکێ چاک نین بەلکو کردەوێ چاک هەمووکارێکە کە خوا خۆشی بویت و خوشەویستترین شتیش بەلای خواوە جیهادو تیکۆشانە لەپێناویدا، بەرزترین پلەی جیهاد پشتنی خۆنە لەپێناوی خوا، نزمترینیش نکولی و ئینکاری کردنی خراپە یە بەدل و، لەنیوان ئەو بەرزترین و نزمترینەش چەندین پلەی تر هەیه.

کاریگەری دیمەنی مردن لەسەریان:

بەهۆی زیندوو یەتی دلایان هەرچی لە دنیا دا دەبینن دەبێ ستنه و بە پۆژی دوا ی، ئەوێ لە هەموو شتێ زیاتر دەیانترسێن دیمەنی مردن، دیمەنی مردن بۆ ماوێ یەکێ زۆر کاریگەری لەسەریان دەمێنێ و ئەوێش دەبێتە جۆلێنەریان بەرەو پۆژی دوا ی لە ترسی گەشتنیا ن بە هەناسەکانی کۆتایی پێش ئەوێ کاریک پێشکەش بکەن کە بەرزترین پلەی پێ بچننەو وەکو لە شوێنکەوتوو (ئێبراهیم النخعی) دەگێرێنەو دەلێت: (ئێمە کاتێ لەسەر جەنازە یە ک ئامادە دەبین یاگویی بیستی مردنی ناسیاویک دەبین، پۆژانێکی زۆر باسی لێو دەکەین و لەبیرمان ناچێتەو، لەبەرئەوێ بەراستی ئاگاداریکردین کە ئەو بریاری کۆتایی بۆ دابەزی بۆ بەهەشت یا بۆ ئاگر).^۲ ئەو هەندێ لە دیارترینی سیفاتێ خواوەنانی هەممی پۆژی دوا ی بوون کە زۆری تریشیان مەن.

۱- صفة الصفوة ۳ / ۳۷۸.

۲- صفة الصفوة ۳ / ۵۷.

میرگی (۲۵)

کۆسپهکانی بهردهم همم و ویستهکانی قیامت

۱- دنیا ویستی:

گومانی تیدا نییه ئه وهی که بهرامبهره له گهڵ قیامهتدا، دنیا به، هه ربویه سروشتیه که داواکردن و خوشویستن دنیا له گرتگرتینی کۆسپهکانی (چاندنی همم قیامت بێت) خوشویستن و داواکردنی دنیا به و مانایه نا ههول بدریت له پیناو پهیداکردنی پۆزی و بنیاتنانی خانوو پیکهتانی هاوسه رگری و خیزان و دلخۆشی به مندالی زۆر، به لکو به و مانایه ی که ئه و کاروباره دنیا ییانه له مال و سامان و ژنان و کوپان و کۆشک و ته لارو پله و پایه و بکرتنه ئامانج و همم و مه بهست و، بکرتنه خوداو له گهڵ خودادا بپهرسترتن یا له جیاتی خوا بپهرسترتن و به ندایه تی یان بکرت. به قه دهر گرتگیدانت به جولان و هه ولدان له پیناو و ده ده سته پیناناندا خوی گه و ره ویست و همم پۆزی دوا ییت له دل ده باته دهر، وه کو (مالک کوپی دینار) له باسی ئه وه دا ده لیت:

(وه للاهی هه رگیز هه ردوو کمان به یه که وه له دلدا بۆ کۆنابنه وه: خه فته بۆ پۆزی دوا ییو خوشنوودی به دنیا، ئیلا به کێک ئه وی تریان ده رده کات).^۱ چه نده دنیا ت بویت و داوی بکهیت ئه وه ندهش ئه و په رده یی پێگری هه ست و نه ست ده کات بۆ قیامت گه و ره ترده بێت، (یه حیا کوپی مه عاز) سه رسوپمانی خۆی ده رده بریت له و که سه ی به ندایه تی بۆ دنیا ده کات و له به رامبهردا پۆزی قیامت له ده ست ده دات، له و باره یه وه ده لیت: (ئهی نه وه ی ئاده م دنیا ت به جۆری داوا کرد که زۆر بۆی

ناچارىو زۆر ت پئويست پئيه تى، به لام پؤژى دواييت به و جؤره داواکرد كه هيچ پئويست پئى نيه) ^۱.

۲- بيرنه كرده وه له مه ترسى يه كانى رؤژى قيامهت:

ئو خه ته رو مه ترسيانه ي به بىرو زيهندانايه ت هه تا له كاتى نوژو دانىشتنه كانى و خه لوه ته كانى له و باره ي وه شوينكه وتوى خواناس (حرم بن حيان) سه رسام ده بى له و كه سانه ي كه ترس و بيم دهرده بى له ئاگرو دؤزه خ و په رۆشبوونيان بؤ چوونه به هه شت، به لام ته مبه لى ده كهن له به جيگه ياندى پهرستش و به ندايه تى و نزىكبوونه وه له خواو گوپرايه لى فه رمانه كانى، ته مەنيان به خه و به سه رده به ن و له ده ستى ده دن، پروى قسه يان تى ده كات و ئاگاداريان ده كات، پئيان ده لئيت: (كام ئاگره ت ديوه ئه وه ي له به رى پاده كات خوى ليكه وتبى و كام به هه شته ديسان داواكاره كه ي خه وتبى) ^۲.

ئه گهر ئه وان هه ستيان به مه ترسى يه كانى ديمه نه كانى قيامه ت كردبا ئه واخويان لى ده پاراست به وه ي ئه و هه موو كاتانه ي خويان له ده ست نه ده داو نه فسى خويان نه ده كوشت به كوشتنى كاته كانيان. ئه و كه سانه ي خاوه نى ويست و هه مى پؤژى دوايى بن، خاوه نى هه ست و نه ستىكى ناسكن و، ديمه نى بى ئاگابوون و بى ئاگايان زؤر كاريان تى ده كات، ديمه نى ئه و بى ئاگايانه ي پيگه نين و قوشمه و گالته به سه ر ژيان و گوزه رانياندا زاله و له ژياناندا هيچ شوينه وارو كاريگه رى يه كى پؤژى قيامه ت بوونى نيه، كارتىكردى ئه و بى ئاگايانه له ژيانى (حه سەنى به صريدا) زؤر به پرونى و ئاشكرايى ده بينين وه كو له باسى ژيانه كه يدا هاتووه، ئه وه تا به لاي پياويكدا تيده په ريت كه به جورىك پيده كه نيت، حه سەن پئى ده لئيت: كوڤى برام پردى(صراط)ت برپوه ؟ ده لى: نه خير.....ئه ويش ده لى: ئايا ده زانيت چاره نووست بؤ به هه شته يا بؤ ئاگر؟ پياوه كه ش ده لئيت: نه خير، ئنجا ئيمامى

۱- صفة الصفوة ۴ / ۹۳.

۲- صفة الصفوة ۳ / ۲۱۳.

حەسەن دەلێت: ئەى ئەو پێكەنینه چىيە خوا عەفوت بكات؟ نازانى كارەكە مەترسى دارو تۆقێنەرە^١. هەر ئىمامى حەسەن بەوپىاوەو كەسانى هاوشىوەى ئەو دەلێت: (ئەى نەوى ئادەم پێكەننەت كەم بكەو، ئەگەر زۆر بوو دل دەمرێت، ئاسوودەيى ناهێلێت، جوامێزىو پىاوەتى لەناو دەبات، بەم جۆرە پەخنەى لى دەگرت و نوكلێ ئەو كارەى دەكردن).

٣- داواكردنى مەرايەتى و سەرۆكايەتى:

گومانى تێدا نىيە ئەوى بەدواى سەرۆكايەتىو مەرايەتى كردندا وىل بىو پىۆەى خەريك بێت، زۆرىنەى كاتەكانى ژيانى بەهەولدان لەپىناوى پىگەيشتنىدا تەواو دەكات چ لەپۆژەكانىو چ لەشەوكانى، دەست لەهەمووشت هەلدەگرێت و وازى لى دەهێنێت هەتا لەدینەكەشى لەپىناوى وەدەست هێنانیدا، هەست و نەستى پۆژى دوايى بەهېچ جۆر لەدلیدا جىگىر نىيەو نابێت (ئەبو جەعفر ئەلمحولى) لەبارەيەو دەلێت: ئەو نەفسەى حەزكردن بەسەرۆكايەتىو پىشەوايەتى كردنى خەلكى بەسەريدا زال بێت، شىرىنى ئىمان و باوەر ناچىزىو لى حەرام دەبى^٢. ئەو بۆ كەسێكە گەيشتووەتە پلەوپايەى ئەو سەرۆكايەتىيە، ئەى ئەوى پىي نەگەيشتووەو شەوو پۆژ لەهەول و كۆششى وەدەست هێنان و پىگەيشتنىدايە دەبى چۆن بێت.

٤- مەغرور بوون بەلەش ساغىي و تەندروستى:

لەكاتىكا خاى گەرە تاقى دەكاتەو بەتەندروستىيەكى باش و لاوتىو هىزو تواناى پى دەدات، بەلام ئەو لەخۆى بايى دەبێت و بى ناگا دەبێت هەتا لەبىرى دەچىتەو كە پەناگە و ئارامى ئەو بۆ كرمەكانى ناو زەوىيە لەگۆردا بەتايبەت كەئەو خاوەنى تەندروستىيە جۆرىك بى لەجۆرەكانى مىروفەرمان پەوايەتى شوپىنكەوتوى خواناس (زى بن حبىش) سەرنجى خەلىفەى موسلمانانى داو كە بى ناگابوون لەپۆژى قىامەت و هۆيەكەشى دەگىرێتەو بۆ لاوتىو تەندروستىيەكەى،

١- الحسن البصري ص ٨٧.

٢- صفة الصفوة ٢ / ٣٩٠.

دەيەوئەت ئەو بەلاو كۆسپانە لابات و نە يەيلى و بۆ ئەمىرى ئيمانداران
(عەبدولمەلىكى كوپى مەپوان) نوسراوئىك دەنئىرئەت كە لە كۆتايى يەكەيدا ھاتوۋە:
(چاوپرپنە ئەمىرايەتى ئيمانداران لە خىشتەت نەبات و وابزانئەت زىانت زۆر درىژ
دەيئەتەو ھەو پۈللەتى ئەو تەندروستىيەى جەستەت لەخۇبايى و بىئاگات نەكات،
بۆخۆت زانائەتى بەدەرۈونت، بىرېكەو ھەو قسانەى كەيەكەمىنەكان دەيلىن و
وتويانە).

إن الرجال ولدت أولادها وبلت من كبر أجسادها
وجعلت أسقامها تعادها فذلك زرع قد دنا حصادها

واتە: كە نەو ھەكان دەوریان دان و...بەرەو پىرى چو تەمەنتان!...جەستە
كەوتە بەر لىشاۋى تاقىكارىو...نەخۆشى و دەرد و دەدە سەریان لىدان...بزانن
و ھەك چىنراۋئىك پىگەيشتوون...نزيك بوو دەروونەو ھەتان.....

كاتى خەلىفە نووسراو ھەكەى خۆئىندەو ھە زۆر گىريا تافرەمئەسكەكانى كەوتە سەر
بەرگ و پۆشاكىو، پاشان وتى: (زىر) پاست دەكات ئەگەر زىاترئەشى بۆ نووسىباين
كارى باشى دەكرد).

واى لىھات تىرئىكى كۆژەر پىكەى، (زىر) دەرمەنئىكى لەبارى دىبارى كرد بۆ ئەو
پىكەنەى خەلىفە تووشى بېو، دواى ئەو ھەى سى نىشانەى نزيك بوونەو ھەى مردنى بۆ
باسكردو بىرى ھىنايەو ھە: دىتنى نەو ھەكانىو چوونە تەمەنەو ھەو تووشبوونى جەستە
بەدەردو نەخۆشى، ھەرچەندە خاۋەنى تەندروستىيەكى چاكىش بىت، ئەو
ھەرو ھەكو چىنراۋئىكى سەوزبوو واىە كاتى پىدەگات كاتى لىكردنەو ھەى نزيك
بوو ھەو ھە). ئەوانە چەند كۆسپئىكى سەر پىگابوون بۆ چاندنى ھەممى پۆزى دوايى و
زۆرى تىرش ھەن.

میڙگی (۲۶)

چەند نموونە یەك لە خواوەنانی
هەمم و مەبەستی پۆژی دوایی

چەند نموونە یەك لە هاوەلان:

هاوەلان (خوایان لى پازى بىت) بەرە یەكی تاقانە بوون و هاوشان و ئاستى ئەوان پەیدا نەبوو و دەرئەكەوتوو بەو هەموو نەو و بەرە یەكی كەبە دوای سەردەمى ئەواندا هاتوون. ئەوان بە جۆرێك وابەستەى پۆژی قیامت بوون تیايدا دەژیان و غەم و هەممى پۆژی دوایی داگیرى كردبوون و بەسەریاندا زال ببوو، لەناویدا هەبوو دەهات پوخستى لە پێغەمبەر ﷺ دەخواست كە خۆى بۆ پەرسى و بەندایەتى تەرخان بكات، بەلام پێغەمبەر ﷺ پێگای پى نادات و بەرپەرچى دەداتەو، پێنمایى دەكات بۆ ئەوێ ئىسلام لە مەووفى داوادمەكات، هەتا ئامۆژگار و تەربىزەكان لە دوای ئەنجامدانى نوێزەكان باسى پەغەبەتى دنیاىان بۆ دەكردن، لەبەر ئەو هەموو دەست هەلگرتن و پشت كردنە دنیاىەیان، ئەوان كاتى گۆببىستى فەرموودەكانى پێغەمبەر ﷺ دەبوون كە لەسەر بەهەشت و نازو نىعمەتەكانى ئەوئەندە پەروەشى گەشتنى دەبوون هەیانبوو حەزى دەكرد هەر لەو كاتەدا شەهید بىت تابگات بەو بەهەرەو بەخششە خودایى، لەوانەش:

عومەیر كورى ئەلحەمام:

عومەیر گۆبى لە پێغەمبەر ﷺ بوو لەجەنگى بەدردا باسى بەهەشتى بۆ دەكردن، چەند دەنگە خورمايەكى بەدەستەو بوو هەرئەوكاتە فەزیدان و دەبوت: بەخ، بەخ لەنێوان من و بەهەشتدا تەنها ئەوئەندە یە ئەوان بەكوژن. جەنگا هەتا كوژراو شەهید بوو.

ئەنەس كۆرى ئەلنەضر:

ئەنەس ئەو ھەندە وابەستەى پۇژى دواىى بوو ھەتا بۆن و بەرامەى بەھەشتى دەکرد، ئەو ھەتا لە جەنگى ئوحد كەدەگات بە (سەعدى كۆپ مەعاذ) دەلەيت: (ئەى سەعد ئەو بەھەشتەو سوئند بەپەرەردگارى ئەنەس بەجۆرى بۆنى بەھەشت دەكەم كەس نايكات).^۱

جەعفەرى كۆرى ئەبى طالب:

شاھىدىكى ديارى سەردەمى خۆى كە (أحمد كۆپى مەپرەى كۆپى عەوف) ھ بۆمان دەگىرپتەو دەلەيت: (لەغەزايەك كەغەزاي موئتە بوو سەيرى جەعفەرم كەرد ئەوكاتەى بۆمدەپوانى خۆى ھەلدەدايە سەر ئەسپىكى سورباو ئنجا بەم لاو لادا كوشتارى دەكردو برىندارى دەكردن و دەجەنگا ھەتا كوشتيان و شەھىدىان كەرد، لەوكاتەدا ديوت: (ئاي چەند چاكە ئاي لەو بەھەشتە خۆشەى وا نزيك دەبىتەو خواردنەو ھەكانى چەند خۆش و ساردو فېنك و بەتامن....).

عەبۇللاى كۆرى مەسعود:

ئىبنو مەسعود (پەزاي خاى لىبى) ھەرەكو باقى ھاو ھەلان (پەزاي خاىيان لىبى) ھەرچى لەدنيدا دەبىينى پەيوەستى دەكرد بە قىامەتەو، دەگىرپتەو: كاتى بەلاى ئەو كۆرپەدا پەت دەبوو ئەوانەى دەبىينى كەفوو دەكەن بەو ئامپىرەى كەفووى پى بەكۆرەى ئاگرەكەدا دەكەن تا ئاگرەكە ھەلگىرسىت و خۆش بىت، ئەو ھەر لەویدا بەردەبىتەو).^۲ كاتى بەلاى ئاسنگەرانىشدا دەپۆيشت ئەو ئاسنەى دەبىينى چۆن داخى دەكەن دەستى دەكرد بەگريان).^۳

ھومەى كۆرى ئەبى ھومە:

لەتەرچەمەى ئەو ھاو ھەلە بەپىزەداھاتو، شەوئىك شوئىنكەوتوى خواناس (ھرم بن حيان) لەمالئاندا دەمىنئىتەو دەبىينى كەئەو تەواوى ئەو شەو دەگريت، (ھرم

۱- البداية و النهاية ۲۴۴/۴.

۲- الزهد لأحمد / ۱۶۰.

۳- الزهد لأحمد / ۱۶۳.

لئی دہپرسیٰ تہوہ چییہ بہم جوڑہ دہتگریہ نی؟ تہویش لہوہ لامدا دہلّیت بیرى شہوئکم کردہوہ کہ بہیانیبہ کہی گزپہ کان والا دہبن، (ہہرہم) شہوئکی تریش لای دہبی ديسان دہبینی تہو شہوہش بہگریان بہسہردہ بات، بۆیہ بہیانى (ہہرہم) لئی دہپرسیت دہربارہی تہو ہہموو گریانہی؟ حوممہ لہوہ لامی دا وتی: بیرى شہوئک دہکہمہوہ کہ بہیانیبہ کہی تہستیرہ کان پەرش و بلاودہ بن و بہسہر یہ کدادہن) ^۱.

حوممہ زۆر وابہستہی قیامہت بووہ دہگپنہوہ: کاتى لہ تہصفہان غہزا دہکات لہسہردہمی (عومہری کوپ خہطاب (پہزای خوائ لئی) بۆخوی دہپارپتہوہ دہلّی: (پارہبی خواہ حوممہ واخوی نشان دہدات کہ حہز دہکات بہتو بگاتہوہ، خواہ تہگہر راست دہکات تہوا راستگویی بہ کہی نشان بدہ، تہگہر درۆ دہکات ہانیدہ لہسہری تہگہر حہزیشی پئی نہکات، پارہبی خواہ حوممہ لہو سہفہرہ مہگہ پینہوہ، تہوہ بوو لہ تہصفہان و ہفاتی کرد) ^۲. (مطر الوراق) دہلّیت: (حوممہ و ہاورپیکہی (ہرم بن حیان) ہہردووکیان زۆرجار بہ پۆژا پیکہوہ دہچوونہ بازاری بۆنفرۆشان و لہ خوا دہپارپانہوہ بۆ بہہشت و داوایان دہکرد خوائ گہورہ پییان بگہیہ نیت، پاشان دہچوونہ بازاری ٹاسنگہران و پەنایان بہ خوا دہگرت لہ ٹاگر، ٹنجا یہ کتریان بہجیدہ ہیشٹ و دہگہ پانہوہ مالى) ^۳. تہوہ چہند نمونہ یہ کی ہاوہ لان بوون تہو بہرہ تاقانہ یہی کہ قہلہم دہہ ژینى کاتى لہ بارہیانہوہ دہنووسیت لہ بہر سام و شکومہندیان. دوائى تہوان بہرہی شوئک و تہوان ہاتن و شوئین پئی تہوانیان ہہلگرت بۆ گہیشٹنہ و ہیان بہوان و پیشک شکردنی نمونہی تری و ہکو ہاوہ لان (پہزای خوائان لئی) بہنہ تہوہ کیان، لہوانہ:

حہسہنى بہصرى:

حہسہنى بہصرى و ہکو قوتابی یہ کی ہاوہ لان (پہزای خوائان لئی) ہات، کہ سیک بوو ہہموو ژيانى بہ قیامہ تہوہ پەيوہست بوو. (صالح کوپى حہسان) لئی

۱- أسد الغابة ۲ / ۵۳.

۲- أسد الغابة ۲ / ۵۳.

۳- صفة الصفوة ۳ / ۲۱۵.

ده گيرېته وه ده لیت: (نثوارهات، حه سەن به پوژوو بوو، کاتی به ریانگ خوارنیان بو
هیناو نه ویش لئی نزیکبووه وه نه و نایه ته ی خوینده وه: ﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمَامًا
(۱۲) وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا﴾^۱. واته: (به پاستی ئیمه کوت و زنجیرو دۆزه خمان
ناماده کردوه، ههروه ها خوراکێک که له گهروو ده گیریت، سه ره پای سزای به ئیش و
نازان). ئنجا دهستی گیرایه وه و کیشایه وه وتی: (لایبهن، ئیمه ش لامانبرد، پوژی
دواتر به پوژوو بووه وه کاتی که پوژووی شکاند دیسان هه مان نایه ته ی خوینده وه و
ههروه کو ئیواره ی پیشتری کرد پوژی سی یه م کوپه که ی چووه ده ری بۆلای (ثابتی
البنانی و یحیا البکاء) که له هاو پێیانی حه سەن بوون پێی وتن: ئیوه ده زانن که
باوکم سی پوژه تامی خواردنی نه کردوه هه رجاری خواردنی بو ده به ی لئی نزیک
ده بیته وه و بیر له و نایه ته ده کاته وه ﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمَامًا﴾ (۱۲) وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ
وَعَذَابًا أَلِيمًا^۲. ده یان خوینته وه، ئنجا نه وانیش هاتن بو مالیان و به جییان نه هیشت
و وازیان لینه هینا تاتیر شه ره تیان پێنه دا^۳.

ئیمام حه سەن که وازی له خواردن ده هینا بو نه بوو زوهد بکات به لکو
به دهستی خۆی نه بوو هه م و غه می پوژی قیامه ت به سه ریدا زال ده بوون، بیرى له
مه ترسی و ناخۆشی به کانی ده کرده وه نه و بیر کردنه وانه هیه چ ئاره زووی خواردنیان
له لا نه ده هیشت و نه فسیان ده تۆراند.

سوفیانی ئه وری:

ئیمامی (الزهبی) له باره یه وه ده لیت: (ئه و شیخی ئیسلام بوو پیشه و او پارێزه رو
بیرخه وه بوو، گه و ده ی زانایانی بانگخوازی سه رده می خۆی بوو)^۴. سوفیان - خوا
لئی خۆش بێ - به هۆی تووندی وابهسته بوونی به پوژی قیامه ته وه هه م و غه می

۱- المزمّل: ۱۲ - ۱۳.

۲- المزمّل: ۱۲ - ۱۳.

۳- الزهد لأحمد ۲۸۴.

۴- سیر أعلام النبلاء ۷ / ۴۰.

قیامت به سهریدا زالّ ببوو ههروه کو ئه وه وابوو که له وێوه هاتبێ، کاتێ قسه ی له سهر ده کرد وه کو به چاوی سهر دیتبیتێ وابوو، (ئهبو نه عیم) ده لّیت: (کاتێ سوفیان بیرێ له مردن ده کرده وه بۆ ماوه ی چه ندین پۆژ هیچی بۆ نه ده کراو هیچی بۆ نه ده خورا). (ئیبنو مه هدی) ده لّیت: (ئیمه له لای بووین، ههروه کو بۆ لێ پرسینه وه وه ستێنرابیت وابوو).^۱ خواناسی دنیا نه ویست (یوسف بن أسباط) که یه کێک بوو له شوینکه وتووایی له باره ی وابسته بوونی سوفیان به قیامته وه ده لّیت: (سوفیان پێی وتم، نوێژی خه وتنانمان به جیگه یاند، کوا ئه و پاککه ره وه یه م پێده، منیش پێمدا به دهستی راستی وه ریگرت و دهستی چه پی له سهر پوومه تی دانا، خه وتم کاتێ خه به رم بووه وه بانگی به یانی دابوو بینیم هه به م جۆره یه پاککه ره وه که له دهستی راستیداو دهستی چه پی له سهر پوومه تیه تی وتم ئهبو عه بدوللا ئه وه بانگی به یانی داوه، وتی: له وکاته وه له جێی خۆم نه جوولآوم تانیستا بیر له قیامت ده که مه وه).^۲

شوینکه وتووایی ته نها به وه نده وازیان نه ده هینا گوێ بۆ قسه کانی بگرن و ته و ئامۆژگاری لێ وه ربگرن، به لکو به شوین هه موو جوولآو وردو درشتی ژیا نه وه بوون له پۆژو شه ودا چونکه ده یانزانی ئه و حه زناکات کرده وه کانی ده رکهن و پێی بزائن، به تاییه ت له شه ودا که ئه و له گه لّ په روه ردگاری مونا جاتی ده کردو ده ودا، یه کێکیان ده گیرپێته وه که به ئه نقه ست خۆی له خه و خستوه له پێناو ئه وه ی به ووردی چاودیری بکات به لکو ئه وه ی له وێ ده بینێ بیگه یه نیت به وانه ی ده یانه ویت هه لگری ئالای گه یشتن به رپبازی هاوه لان و خاوه نانی هه م و غه می پۆژی دوا یی بن، ئه وکه سه ش (عه بدوره حماني کوپی مه هدی) بووه ده لّیت: (براده ری هیچ که س نه بووم و تیکه لاویم له گه لّ هیچ که س نه بووه له ناو خه لکیدا له سوفیان نه رمونیانتر بێ، من شه و له دوا ی شه و چاودیریم ده کرد هیچ خه وێ نه بووه ته نها له سهره تای

۱- سیر أعلام النبلاء ۷ / ۲۷۶.

۲- صفة الصفوة ۳ / ۱۴۹.

شەودا نەبى پاشان ھەلەستا بەداچلەكەين و ترسانەو ھاوارى دەکرد: ئاگر، ئاگر، ئاگر باس و بىرى ئاگر خەرىكى کردوم و لە خەو ئارەزووەكانى کردوم، ئىنجا دەستىنۆيژى دەگرت و لە دەست کردن بە دەستىنۆيژە کەدا دەيوت: (خوايه ھەر بۆ خۆت زاناو دانای بە پىنۆستىيەكانم بى ئەو ھى دياريان بکەم، ھىچ داوام نىيە جگە لە پزگارکردنى گەردنم لە ئاگر، ئەى پەرستراوم بى ئارامى و جىايى باريك و لاوازی کردوم، ئەو ھش لە بەخششى تەواوى تۆيە لە سەرم، ئەى خوايه ئەگەر بيانوويەکم ھەبا بۆ خۆتەرخانکردن ئەوا چاوتروکانىکيش لە گەل خەلکيدا نە دەبووم، ئىنجا دەستى بە نوێژ دەکرد، گريان نەيدەھيشت بيخوئيى بە جۆريک دەگريا من نەمدەتوانى قورئان خویندەنەکەى ببيستم لە بەر زۆرى ھەنسکەكانى، نەشم دەتوانى تەماشای بکەم و بۆى بپوانم لە شەرمى ئەو سام و ھەيەتەى ئەو ھەيىو).^۱

مەنصورى کورپى زازان:

ئىمام (ئىبنو حەجەر) وەسفى دامەزراوى و خواناسى و بەمتەمانەيى دەکات. بۆمان دەگپێتەو: (شيخيکى خەلکى واسط کە نازناوەکەى ئەبا سەعیدەو دراوستى (مەنصورى کورپى زازان) بوو ھەناسى دەکات و دەلێت: رۆژیک مەنصور بىنى دەستىنۆيژى دەگرت کە تەواوى کرد چاوەکانى فرمىسکيان لىھات و گريا ھەتا دەنگى گریانەکەى بەرز بوو ھەو، پىم وت پەحمەتى خوات لىبێت چیت بەسەر ھاتوو؟ وتى: جا چ شتى لەو کيشەيەى من گەورەترە؟ من دەمەوێت بوو ستم لە بەردەستى ئەو کەسەى نەو ھەنەوز دەداو نەدەخەوێ خۆزگە لىم دەگەر، وەللاھى بەو وتەيەى گریاندى).^۲

رابعەى شامى:

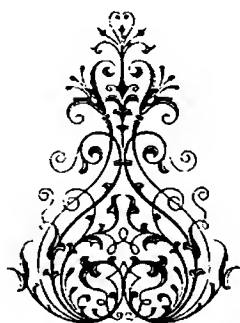
ئەو ھەو رابعەى عەدەويە نىيە کە خواناسىکى بەناوبانگە، ئەم رابعەيە لەو بچوکترەو، خىزانى خواناسى زاھيد (ئەحمەد کورپى ئەبيلحەوارى) بوو ئەو کەسەى (يەحيا کورپى مەعین) دەربارەى دەلێت: (گومانم وایە خواى پەرورەدگار بەھۆى ئەم

۱- صفة الصفوة ۲ / ۱۴۹

۲- صفة الصفوة ۳ / ۱۲.

خواناسه وه به هانای خه لکی شامه وه دیت و تیراویان ده کات)^۱. رایعه ی شامی نه و
 ئافره ته خواناسه بوو زۆر وابسته ی قیامت بوو ده یوت: (گویم له هه ر بانگیك
 ده بیت بانگی قیامت بیر ده که ویتته وه، هه رجاری به فر ده بینم والابوون و په رش
 بوونی نامه ی کرده وه کانم بیرده که ویتته وه، هه ر پووته نیکی بی گزوگیا ده بینم
 هه شرم بیرده که ویتته وه)^۲.

هاوه لآن (په زای خوای لی بی) به م شیوه یه گه یشتنه شوینی خویمان و
 شوینکه وتووان و شوینکه وتووی ئه وانیش به دواياندا تابینه زنجیره یه ک و
 نه پستینه وه و نه چرپین و بۆ هه موو سه رده میك هاوه ل و خاوه نانی هه م و ویستی
 قیامت دروستکه ن و پیبگه یه نن، هه تا قیامت بکه نه چرایه کی بلێسه دار له دلی
 بهواداراندا.

۱- صفة الصفوة ۴ / ۲۳۷.

۲- صفة الصفوة ۴ / ۳۰۲.

میرگی (۲۷)

ئامۇڭگارىكى بىدەنگى

خامۇش

ئەو ئامۇڭگارەيە بىدەنگ و خامۇشەو ھىچ قسەيەك ناكات، بەلام دەنگى ئەو لەناخى خەلكىدا زۆر بەرزترە لەدەنگى ئەو وتار بېژۇ ئامۇڭگارەي دەنگى زولال و ئاشكرايە، ئامۇڭگارە خامۇشەكە خاوەنى پافەو دەستەواژەي پىك و پاراۋەو پىزكراۋ نىيە، بەلام دىمەنى ئەو لە ھەموو پافەو دەستەواژەيەكى ئامۇڭگارى پاسپاردەكان قولترو پۇچووترە، دەستەكانى ناجوولتېنى پوۋى بەپاست و چەپدا ناسوپىنى تاسەرنجى بىنەرۋ بىسەر بۇ وتارۋ پاسپاردەكەي خۇي پاكىشىت، لەبەرئەۋەي چەق و كۆگەي پاكىشەرى سەرنجەكانەو جىگاي ھەلۋىستە لەسەر كىرنەو، دلەكان لەپىش جەستەكان پادەكىشىت، ئەو ئامۇڭگارە لە(چالنىك) زىاتەر نىيە، ئەو چالەي مۇڭ تىايدا دەنوۋىت دۋاي ئەۋەي لەبەجىگەياندنى ئەو تاقىكارىيەي پىۋىست كرابوۋ لەسەرى تەۋابوۋ كۆتايى ھات، بۇ دىتنى ئەنجامەسەرەتايىيەكانى ئەو تاقىكارىيە لەو چالەدا دۋاي نىشتەجى بوۋن تىايدا، ئەو ئامۇڭگارە بىدەنگە دەبىت جى بىت جگە لەو (چالەي) بە (گۆپ) ناۋدەبرىت.

بانگ و ھاۋارى (الرافعي):

(مصطفى صادق الرافعي - پەزاي خۋاي لىبى) ھاۋار لەو چالەدەكات دەلىت:
(ئاي لەتۇ ئەي (قەبر - گۆپ) ! تۇ بەردەوام بانگى مۇڭ دەكەيت و دەلىتى ۋەرە، تۇ ھىچ كام لەو پىگايانە بەچى ناھىلى كەبەتۇمان دەگەيەننەۋە، ھىچ لەۋان لىت دانابرىن، ئەۋەي پىياندا ھات بۇلات گەپانەۋەي نىيە ۋە ھەموۋيان لەلاي تۇ يەكسانن، ھەرگىز مەلىكىك دانابەزىتەناۋت ئىسقانەكانى زىپرېن و پالەۋانىك نايەتە ناۋت ماسولكەكانى ئاسن بن، يا مېرىك پىستى ئاورىشم بى، ياۋەزىرىك پوخسارى لە بەرد

بیت، یادەولەمەندىك ھەناوى گەنجىنە بىۋ، ياھەۋارىك تورەكەى ئالىك بەھەناوىە ھەئاسرايى).^۱

پېغەمبەر ﷺ دايكى دەى گريەنى:

بەھۆى توۋندىو بەھىزى پاسپاردەو ئامۇزگارى گۆرەكانەو ھە پېغەمبەر ﷺ لەزۇر شوپندا ھانمان دەدات سەردانىان بىكەين ئەبى ھورەيرە دەگىرپتەو دەلى: ((زَارَ النَّبِيُّ ﷺ قَبْرَ أُمِّهِ، فَبَكَى وَ أَبَكَى مَنْ حَوْلَهُ، فَقَالَ: اسْتَأْذَنْتُ رَبِّى فِى أَنْ اسْتَغْفَرَ لَهَا، فَلَمْ يَأْذَنْ لِى، وَأَسْتَأْذِنُهُ فِى أَنْ أَزُورَ قَبْرَهَا، فَأَذِنَ لِى، فَنُزِرُوا الْقُبُورَ فَأَنَّهُ تَذَكَّرَ (الموت)).^۲ واتە: (پېغەمبەر ﷺ سەردانى گۆرۈ دايكى كرد، گرياو دەورو بەرى ھەموو كىردەگريان، دوايى ھەرموۋى: داوام لەپەرەردىگارىم كرد مۆلەتم بدا تاداۋى لىخۇشبوۋن بۇ دايكم بىكەم، بەلام مۆلەت نەدرام، ئىنجا داۋى سەردانى گۆرەكەيم كرد بۆئەو مۆلەت درام، جا ئىۋەش سەردانى گۆرستان بىكەن چۈنكە مردنتان بىردەخاتەو).

لەبىر چۈنەو ھەسروشتى مۆرفەكانە، ئەو كۆتايى ھە چارەنووسى ھە لەبىردەكەن كە بۇ ھەموو كەسىكە، بەھۆى وشكى و پەقى دلىان و لاساريان و ايان لى دىت خۇيان بۇ قىامەت ئامادەنەكەن و سوود ۋەرنەگىر لەو ئامۇزگارىو پاسپاردانەى دەيىستىن چۈنكە پەقىەتى دلى داگىر كىردوۋن و بى ئاگاي كىردوۋن لەھەقىقەتى بوۋنيان لەسەر ئەم زەمىنە، ۋەكو شاعىر دەلىت:

خەلكى لە بىئاگايى دان و	مىردن بىئاگايان دىنى
بەھىچ نازانن، تىئاگەن	تاتەمەنيان كۆتايى دى
كەس و كار شوپنى دەكەون و	كۆدەبنى ۋە لەسسىرى
سەيرى دەكەن بۆى دەپوانن	چۇناو چۇن لەگۆر دەنرى
دوايى ئەوانىش دىنەو ۋە	بۆسەر خەونى غافل كارو بىئاگابوۋن
ھەروەكو ھىچيان نەدىبى و	بۇ ھىچىشيان نەپوانىبى ^۳

۱- كتاب المساكين ص ۶۱.

۲- مسلم (۹۷۶)، (۱۰۸) الجنائز.

۳- صيد الخاطر ۱۱۲ - الفكر.

هه لبة ته مه بهستی سه ره کی له سهردانی گۆرستان بریتییه: له بیر کردنه وه له مردن و وه بیر هاتنه وهی ئه و مردنه ی وای لیده کات بیر له پۆژی دوایی بکاته وه.

ئه وانه ی له مردن راده کهن:

ئه و بێناگایی و دلره قییه ده بیته هۆی ئه وهی که زۆریان هه ول ده دهن گوێ نه گرن له هه رشتیکی که مردنیا ن بیر بخاته وه و، واگومان ده بن به و جوړه له مردن پزگاریان ده بیته، یاله و پښگایه وه ونی ده کهن، به م جوړه به هه له دا ده چن، ئه و بیر کردنه وه مندا لانه یه ی خوای گه وره وه لایمی ده داته وه به و ئایه ته: ﴿قُلْ إِنْ أَلَمَوْتَ الَّذِي يَفْرُوكَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾^۱. واته: (پێیان بلێ: ئه ی پێغه مبه ر ﷺ به پاستی ئه و مردنه ی که پاده کهن له دهستی هه ریه خه تان پێ ده گریت).

الرافعی ده لێ: هه ر که س له دهستی هه رشتی پابکات له دوای خۆیه وه به جی ده هیلێت جگه له گۆر که هه ر که س چه نده له به ری پابکات ئه و هه ر له به رده میدا ده یدۆزێته وه، ئه و به رده وام و به بی ئه وهی بیزاری چاوه پێ ده کات و تۆیش به رده وام به ره و پیری ده چیت به بی گه رانه وه)^۲.

خاک و خۆلی بیدهنگی خامۆش:

سهردانی ئه و ئامۆزگاره له گه وره ترینی هۆیه کانی به هیز کردنی دل و، لابر دنی ئه و په رده یه ی سه ریه تی، تۆکاتی ده چیت بۆ مزگه وت له پۆژی هه ینیدا ته نها گویت له یه ک ئامۆزگار و تار بیژ ده بیته، نوێژ خوینان زۆن و ئامۆزگاریش به کێکه، په لام دیمه نه که له گۆرستان پێچه وانه یه، له ویدا هه ر گۆر پکی ئه و گۆرستانه ده گۆر پیت به ئامۆزگاریک و تۆ له یه ک کاتدا گوێ له هه موویان ده گریت، له ویدا بیسه ران که من و ئامۆزگاره کان زۆن، ئه وه ش حالیکی ده گمه نه و له هێچ کار و باری دنیا دا نییه جگه له و شوێنه، (الرافعی) ده لێت:

۱- الجمعة: ۸.

۲- کتاب المساکین ص ۵۹.

(گۆپچىمان ھەلگەندۈردۈيەكى خۇشەويستمان تېھايويشت كەنەخۇشى و ژيان كەنەفتيان كوردېو، لەويدا ۋەستا، بەلگۈ ئەو خاكە قسە بېژە ۋەستا كەھۇش و ژىرى لەو خۇلە بېدەنگە ۋەرگرتېو، لەۋەۋە فېرېبو كەتەمەن ھەرچەند درېژى كاتى بۇ ديارى كراۋە، ھىزو تۈانا ھەرچەندە زۆربى بەھىمەن بوونەۋە ديارى كراۋە، دارستانەكان چەند فراوانبەن بەشۈيەن ديارى كراۋە، ھەتا كىشۈەرەكان ديارى كراۋە بەگۈپ!...).

ئەگەر پەقەتتى دېل لىگەپىۋەندە خەرىك نەبەن بەو ئامرازو ھۆيانەى كە خۋاى گەرە بۇ يارمەتى دانى مۇۋەدروستى كىردۈن بۇ گەيشتن بەو ئامانجەى لەپىناويدا دروستكرائون مۇۋەلەكاتى لەدايكبوونى ھەموو ساۋايەك بىرى دەكردەۋە لەو پۇژەى تيايدا دەنېژىت، ۋەك ئىمام (ئىبنولجەزى) دەلىت: بېشكەى مندال پىناسەو نىشانەى لەگۈپنە).

ھەرۋەكو چۈن مندالى تازەلەدايك بوو لەپارچەيەك پۇشاكى سېپىيەۋە دەپچىرېت و دەخىرېتە بېشكەۋە بەبى جوۋلە، ھەر بەو شىۋەيە مردوش لەپارچە پۇشاكىكى سېپىيەۋە دەپچىرېت كەكۇتا بەرگە لەدنيدا لەبەرى دەكات، ۋەلە بېشكەى زەمىن دەخىرېت بەبى جوۋلە تا پۇژى زىندووبوونەۋە.

بیرکردنه وه له ټیکدهری
خوښی په کان

ټیکشکینه رو تالکهری خوښی په کان بریتیه له مردن، که سانی وابهسته به پوځی قیامت له هه موو شتی زیاتر بیر له مردن ده که نه وه و ترسیان پی زیاتر ده بیت، ده سټیڅخه ری له کرده وه دا ده که ن پیش شه وهی مردن بیانگاتې، یارمه تیده ریش له سهر بیرکردنه وه له مردن شه و گورپه به بیده نگی ناموزگاری زیندووه کان ده کات تابیرکه نه وه له و جیگه یه ی ناچارن هه رده بی بوی برقن، هانیان ددهات زیاتر خوځیان ناماده بکه ن بوی پوځی که پانه وه بولای خوا، بونه وه یه پیغه مبه رﷺ فه رمان ددهات به زور بیرکردنه وه له مردن و ده فه رموویت: ((أَكْثَرُوا ذِكْرَ هَادِمِ اللِّذَاتِ الْمَوْتِ))^۱. واته: (زور یادی مهرگ بکه ن، شه و مهرگه ی هه موو خوښی یه که ټیک ددهات!). له فه رمووده یه کی تردا ده فه رموویت: ((قَدْ كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، فَقَدْ أَذِنَ لِمَحْمُودٍ فِي زِيَارَةِ قَبْرِ أُمِّهِ فَنُزِرُوهَا، فَإِنَّهَا تُذَكِّرُكُمْ بِالْآخِرَةِ))^۲. واته: (من سهردانی گورپستانم لی قه دهغه کردبون به لام (موحه مه د) مؤله ت درا له سهردانی گورپی دایکی نیسته نیوهش سهردانی گورپستان بکه ن، به پاستی شه وه پوځی دواپیتان بیرده خاته وه).

باشترین دهرمان و چاره سهر:

(المنای) له سهر شه و فه رمووده یه ده لیت: (باشترین دهرمان بوی شه و که سه ی گونا هه کانی پابه ندیان کردوه و دلی ره ق بووه، ناماده بوونیانه له لای شه و که سانه ی له سهره مهرگان تا به چاوی خوځیان شه و دیمه نه بیینن و زیاتر سوودمه ند بن لی، له پاستیدا بیستنی هه وال وده کو شه و نیه که به چاوی خوت ده بیینی.

۱- رواه الترمذي (۲۳۰۸) في الزهد، وصححه الألباني ص ج ص ۱۲۲۱.

۲- الترمذي ۱۰۵۴ الجناز، وصححه الألباني ص ج ص ۴۲۵۵.

(ئەبۇلەتاهىيە) ھەستى بەۋەكردوۋە كە سەردانى گۇرپستان نۇر پىۋىستە بۇئەۋەى پەندو ئامۇزگارى لى ۋەرگىت، لەگەل خۇيدا دەۋىۋ دەلئىت: (ئەى نەفسەكەم سەردانى گۇرپستان بىكە و گىنگى پى بىدە لەبەرئەۋەى پەندو ئامۇزگارىيە بۇ ھەركەسىك سەردانى دەكات تىفكرە ھالى ئە و كەسەى دەخىتەناۋى چۆنە، بەم جۆرە لەنەفسى خۇى دەپرسىتەۋە تاسەردانى گۇرپستان بىكات و گوى بىستى ئەو ئامۇزگارە بىدەنگ و خامۇشە بىى.

ئەو ئامۇزگارەى زمانى ھۇنىنەۋەى شىعرو پىكخستنى نازانىت، بەلام زمانىكە كارىگەرىيەكى زىاترى ھەيە لەھەموو پىۋىكەۋە، ئنجا دەلئىت: سەردانى گۇرپستانم كرد گۇرپستانى مەلىك و سەركەكانى دنياۋ ئەھلى تىر لەھەۋاۋ ھەۋەس و خۇشگوزەرانى دنيا، ئەوان شاۋ سەركردە بوون بۇ خواردن و خواردنەۋە بەرگ و پۇشاكى گران بەھاۋ بۆن و عەترو گولۇ، كاتى جەستەيان پىۋوت بوۋەتەۋە لەو پۇشاك و بەرگەۋ لەو خاك و خۇلەدا تۇزاۋى بوۋە زەۋى ھىچى نەھىشتۆتەۋە جگە لەئىسك و پىروسكەكانى ئەۋىش تىك و پىك شكاۋە نۇرى پىكاۋەتەۋە.

گفتوگۇيەك لەگەل گۇر:

ئەو خاك و خۇلە بىدەنگ و خامۇشە دەنگىكى ھەيە كەس نايىبىستى جگە لەو كەسەى پىرلە تىكدەرى خۇشىيەكان دەكاتەۋە، ئەۋكەسە لەبەردەم ئەو گۇرە بىدەنگە بەھىۋايەۋ، بە گفتوگۇيەكەى خۇشنىۋەدەۋ ئەۋەش دەست كەس ناكەۋىت جگە لەو كەسەى دەيەۋىت لەكۇپانى پۇزى دۋايى بىت و، پەپىرەۋى لەسۈننەتى ئىمامى (عەلى - پەزەى خۋاى لىبى) بىكات كە دنياى سى بەسى تەلاق دابوۋ، (الرافعى) لەو كەسانە دەژمىردىۋ يەكىكە لەو كەسانەى لەزمانى ئەو خۇلە مات و خامۇشە تىدەگەن و گفتوگۇى لەگەلدادەكەن، ھەر ئەو خۇلەيە بەو نىزىكانە دەيشارىتەۋە، ئنجا لەبەردەم گۇرەكەيدا دەۋەستىۋ لەگەلىدا وتوژدەكات و بەۋەلامەكەى دلخۇش دەبى، دەلئىت: (لەگۇرپم پىرسى لەكۇين مال و سامان و كەل ۋەل و شت ۋەمەك؟ كۋا جوانى شەيدايى لەكۇين؟ لەكۇين ھىزۋ تەندىروستى؟ ئەى

لاوانیو نه خوځشی کوان و له کوږن؟ کوان تواناو زور لیکردن؟ نهی سووکی و
سهرشوپې له کوږن؟ له وه لاما دتی:

نهوانه دیمه ن و وینه گه لیکي هزرو بیرن نایه ن بڼ ئیره، له بهرئوهی لیږه
وه رناگیرن، نه گهر خه لکی واتیکه یشتبان گوږ نارامگه ی دنیا یانه و پزگاریان ده کات
له کیښمه کیښ و نا کوکی به کان و جیکه ی حه سانه وه و پشوودانیا نه له هیلاکی و
ماندوویه تی دنیا، نهوا له مردن نه ده ترسان و گالته یان به مردن نه ده هات.

له پیښ (الرافعی)، (نه بولعه تاهیه) له سهر گوږې به کیکیان راده وه سستی و
بیرده کاته وه له و ناسووده یی و خوشگوزهرانییه ی خوی پیوه ده نواندو لارو له نجه ی
پیوه ده کردو جه سته به کی نهرم و شلی ناو نازو نیعمه ت که جوانییه کی تریان
ده خسته سهر جوانییه که یان و نهو عه تر و بون و بهرامه له هه ریه که یان په خش
ده بوو به ده ورو به ردا بلاو ده بوو، له و گوږه ده پرسې له دوا یی دا نهوانه چیان
به سهر دادی؟ نه وه تا ده لیت:

من له گوږم پرسې دوا ی من چیده که ی پوخساره کان لای تو خولاوی ده بن؟
وه لامي دامه وه: نهو بون عه تر و گولاوه یان والیده که م که نازارت ده دن له مه ودوا،
جه سته ی نهرم و ناسکیان ده خوم که چاو له دیتنیا ن ده هه ژاو ده گه شایه وه، جگه
له چه ند ئیسک و پروسکی پروتی سپی پووکاوه و کلور هیچی ترم لی نه هیشتوته وه.

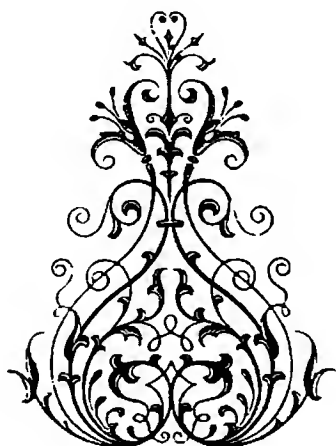
هیچی نامینې جگه له کرده وه کان:

به م جوړه له وی هه مووشتی ده وه سستی و نامینیت، له وچاله دا زه رده خه نه و
قافایه کان نامینن، گفتوگو هات و هاوار ده وه ستن، سهرکیښیو یاخی بوون و لوت
به رزی و خونواندن راده وه ستن، دلسوزی و پیا بازی نامینن، هیچ هیواداری
یا چا و چنوک یه ک نامینن و، شانازی کردن به پله و پایه و جوانی و عه شیرت و هیزو
تواناو ژیری و ده ست و پیوه ند نامینن، سته می نهوانه ی سته م و زوردار ی ده که ن و
سهرشوپې و بی نرخی که سانی نزم و زه لیل و پواله تی ده م و چاوه جوان و
دلرینه کان و ده سته سته مکارو زمانه دروژنه کان و چاوه خیانه تکاره کان و دلّه
په قه کان نامینن و هه موویان ده گوږن و ده بنه ئیسک و پروسکیکی بیتاوه پوک و

كلۆر پوكاۋە، كرم لە ھەموو لايەكەو بەسەرىدا دەدات و تىك و پىكى دەدات،
 ھىچى بۇ نامىنى جگە لەو (كردەوانەى) كەخاۋەنى ئەو گۆپە پىشكەشى كردوۋەو
 لە پىش خۆيدا بە پىتى كردوون، (نەكىرو مونكەر) پرسىيارى لەسەر لىدەكەن ھىچى
 نامىنى جگە لە پرسىيارەكانى ئەوان.

(مصطفى الرافعي) دەلىت:

(مرۆڤ بۇ ھەركۆى دەپوات پوو بەپروى پرسىيارى زۆر دەبىتتەو: ناوت چىيە؟
 كارت چى بوو؟ تەمەنت چەندە؟ حالت چۆنە؟ چىت ھەيە؟ مەزەبت چىيە؟
 ئايىنت چىيە؟ پات چۆنە؟ ئنجا لەناو گۆپدا ئەمانە ھەمووى بەتال و پووچە
 ھەروەكو زمانەكانى بەشەرىتەش ھەمووى بەتالەو لەوىدا دەمى لال و بى نەيەو
 زمانى نەمرى دىتە گۆو يەك پرسىيار لەمرۆڤ دەكات ئەويش ئەو ھەيە: كردەوكانت
 چى بوون؟ ئنجا يا كردەو ھەيەكن گۆپەكەى دەگۆپن بەباخىك لەباخەكانى بەھەشت،
 يا كردەو ھەيەكن گۆپەكەى دەگۆپن بۇ چالنىك لەچالەكانى ئاگر..

میڙگی (۲۹)

دوای بیرکردنه وه چی یه؟

ئهنه س-خوای لی پازی بی- ده گپیتته وه ده لیت: پیغه مبه رﷺ ده فهرمویت:
 ((كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ إِلَّا فُزَوُوهَا الْآنَ فَإِنَّهَا تُرِقُّ الْقُلُوبَ، وَتَدْمِعُ الْعَيْنَ وَتَذَكِّرُ
 الْآخِرَةَ وَلَا تَقُولُوا هَجْرًا)).^۱

واته: (من سهردانی گورستانم لی قه دهغه کردبوون ئیسته سهردانی بکه ن،
 به پاستی دل نهرم ده کاو فرمیتسک له چاوان دینیی و پوژی دواییتان
 بیرده خاته وه.....).

ئهو فهرمووده یه و هاوشیوه کانی پال به موفی باوه پداره وه ده نین و هانی
 ده دن بۆ ده ست هه لگرتن له پالده وه و نه جولان و ناهه ستیاری و، زیان
 ده گپنه وه بۆ جیهانی هه سته وه ریو بیرکردنه وه به ناگایی، بیرکردنه وه ده بی پال
 به موفه وه بنی بۆ کرده وه ی چاک که به پاستی له هویه کانی پزگار بوونه له ناگرو
 لی پازی بوونی خوای پهروه ردگاری به خشنده له پوژی قیامه تدا، گریان و په شیمانی و
 بیرکردنه وه له مردن و پوژی دوایی هیچ سوودیک به خاوه نه که یان ناگه یه نن نه گهر
 کرده وه ی چاکي له گه لدا نه بیته.

خه وتنی گه وره:

شاعیری خواناس و زاهید (ئه بولعه تاهیه) ناگادارمانده کاته وه له گرنگیه تی کارو
 کرده وه له دوای بیرکردنه وه به پوی ئه واندا که زور بایه خ ده دن به بیناو
 ته لاره کان و مالی دنیاو جوان کردن و پازاندنه وه ی به لام له دروستکردنی مالی پوژی
 قیامه تیان بیئاگان:

۱- الحاكم في المستدرک، وصحه الألبانی، ص ج ص ۴۴۶۰.

ئەي بېناكارى شەيداي خانەي مالى دىيائى...!!

چىت كىردە بۇ ئەو مالەي پىۋىستە پۇژى دوائى؟

پاخەرى فەرش و جىگەي نەرم و شىل و لەبارى!

بىئاگا لە جىي خەو پالدا ئەوئەي يەكجارى!

بانگىراي وەلامت دا بۇئەوئەي بۇي بانگ كرابوئى

بېوانە ئاخۇ چى بوو ئەوئەي تۇي بۇ بانگ كرابوئى

دەبىنى ئايا ئاخۇ بەتۇ دىنە ژماردن...؟!

ئەوانەي زىندووبوون و پاشانىش ھەموو مردن !

گەشتن بەكەلاوئەي مەرگ و نەمان، لەناوچوون...

خرانە چاللى پىر مەترسى، بەھىلاك چوون

ئەگەر بىرى ماوئەي ھەموو نوستەنەكان نەگاتە ماوئەي خەي گەورەي يەكجارى،

ئايا ژىرو بەئوئەز ئاقل ئەوكەسە نىيە كەفەرش و پاخەر بۇ ئەو خەوتنە گەورەيە

بەباشترو ئەولاتر دەزانىت و لەخەمىدادەبىت؟!!

رېگىرى لەكردەوئەي چاك:

گومانى تىدانىيە خۇخەرىك كىردن بەدنياوئەي لەگەورەترىن ھۆيەكانى خاوى

سىستى و بى ھىزىيە لەخۇئامادەكردن بۇ پۇژى قىامەت و كار نەكردن بۇ دوائى

مردن.

بەردەوام بوون لەسەر يادو بىر كىردنەوئەي پۇژى دوائى، گەورەترىن پالئەرە بۇ

كردەوئەي چاك و وا لەمروڧ دەكەت ھەم و مەبەستەكانى بۇ ئەو پۇژەبىت،

لەبەرئەوئەي ھەست كىردىكى كاتى ھىچ سەرەنجامى نىيە جگە لەكردەوئەيەكى

كاتى و واى لى ناكات زۆرىنەي كاتى بۇ كىردەوئەي چاك تەرخان بكات، لەگەل ئەوئەش

ئەگەر كەسىك ھەم و ويستى سەرەكى بۇ قىامەت بىو ھىچ غەم و ھەممى

ھاوشىوئەي ئەوئەي نەبىت، دنيا بەھەموو جوانى و مەرايىيەكەوئەي بەرەو پووى بىت

تاوئەكو ئەو كەسەيش ھەرى بگىت و بەرەو پىرى بچىت، لەكاتىكا ھەر ئەودنبايە

له بهر كه سيك پاده كات نه گهر بيه ویت و به دواى بكه ویت، پیغه مبه رﷺ له باسی
 ئه وهدا دهفه رموویت: ((من كانت الآخرة همه، جعل الله غناه في قلبه و جمع له
 شمله، و أتته الدنيا و هي راغمة، و من كانت الدنيا همه جعل الله فقره بين عينه،
 و فرق عليه شمله، و لم يأتها من الدنيا إلا ما قدر له)).^۱ واته: (ههركهس ههمم و ويست
 و مه به سته كانى بۆ پۆژى دواى بیت، خواى گه وره هه موو خیریکى له ده وره
 كۆده كاته وه و ده و له مهندي ده خاته دلیه وه و دنیا به زۆر بۆی دى له بهر چاوى ئه و
 سوك و داماره، ههركه سيكیش ويست و هه مى دنیا بیت، خواى گه وره كاره كانى
 په رش و بلاو ده كات و هه ژارى و نه دارى ده خاته چاویه وه دنیا شى بۆ نایه ت ته نها
 ئه وه نه بیت كه خوا بۆی نووسیوه).

(شمیط بن عجلان) ده لیت: (ههركه سى مردن بخاته بهر چاوى خۆی و له چاوى دا
 بهر زیبت ئه و گوی نادات نه به تهنگی و ته سکی دنیا و نه به ته ختی و فراوانییه كه ی).
 له مه وه پوخته ی ئه وه مان بۆ ده رده كه ویت كه (به رده وامی زیاتر) بیر كرده وه
 له مردن ههركه س بیکات ئه و شوینه وارو کاریگه ریه كه ی ده رده كه ویت له كرده وه و
 خۆ ئاماده كرده بۆ قیامهت، هه ر ئه وه شه له پیش ئی مه دا حه سه نی به صری
 پوخته كه ی هه له ی نجا وه ده لیت: (به نده هه تا زیاتر بیر له مردن بكاته وه، زیاتر
 کاریگه ریه كه ی به سه ریه وه ده بینریت له كرده وه كانیدا، وه به نده هه تا زیاتر بیر
 له ته مه ن درێژى بكاته وه به هیواى مانه وه بیت ئه و كارى خراپتر ده بیت).

ئه مه ش هۆیه كى تره له هۆیه كانى سستی و لاوازی له خۆ ئاماده كردن بۆ قیامهت،
 كاتى ده بینین هه ندی كه س ته مه نیا ن زۆر درێژ بووه و تیر ته مه ن بوون، ئه وه
 له بیر ده كه ن كه مردن جیاوازی ناكات له نیا ن گه نچ و پیرو مندا ل و، شه یتان ده یان
 خه له تینی و پیا ن ده لیت: (تۆش ته مه نت به به ریه وه ماوه، تۆش وه كو ئه وانه كارو
 كرده وه كات بخه ره كاتى پیریت). كه و ابو له حیکمه تی خوا به كه كورتی و درێژی
 ته مه نی هه ریه كێك له ئی مه نادیارو شاراو هیه و كه س نازانى كه ی كۆتایی به ته مه نی

۱- الترمذی، و صححه الألبانی، ص ج ص ۶۲۸۶.

دیت و پوو به پووی مهرگ ده بیته وه، هر له به رنه وه یه ده بیت به رده وام له خو
ناماده کردندابین و کرده وه کانمان دوانه خه یین.

ئیمام (ئیبینولجه وزی) ده لیت: (ئه و که سه ی نازانیت که ی ده مریت پیویسته
به رده وام ناماده بیت بوی و که نجیتی و تهن دروستی و له شساغی له خشته ی نه به ن،
له پاستی دا که من نه وانه ی له پیریدا ده مرین و زۆرینه ی نه وانه ی ده مرین که نجین و
به ده گمه ن خه لکی ده که ونه ته مه نی زۆره وه، هه روه کو و تراوه:

یه کی تیر ته مه ن ده بی، قه مومی پیی ده خه لته ی
له بیرده که ن زۆرینه ی خه لکی به که نجی ده مری

لافاوی مردن:

مردن هر له بۆران و لافاوێک ده چیت کاتی وشکانی داده پۆشیت شت له دوای
شت، کاتی شوینی پرده کات ده چی بۆ شوینیکی ترو نه ویش پرده کات هه تا
هه مووی داده پۆشیت، ژیرو تیگه یشتوو نه و که سه یه له وه همی کوپه که ی حه زره تی
(نوح - سه لامی خوی لی بی) دا نه ژیاو، وه کو نه و بیرنه کاته وه، نه و وا گومانی برد
که ده توانی له لافاوه که پزگاری بی به هوی لوتکه یه که وه، ویستی په نای بۆ به ریت،
مردن به و جۆره یه هه رکه سی خوی بۆ ناماده نه کات پای ده مالیت و نو قمی ده کات
له پیش (بیرکردنه وه و خو ناماده کردن).

وه کو (ئیبینولجه وزی) ده لیت: (لافاوی مردن هات، ده ی که واته سواری که شتی
ته قواو پارێزکاری ببن).^۱

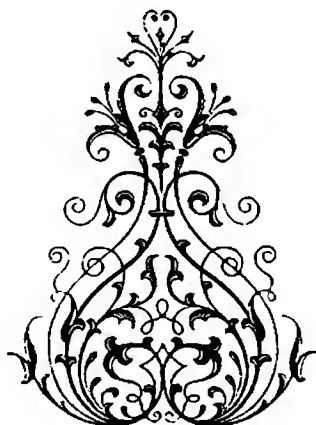
نه و که شتی یه ش که شتی جوانی که شت و حه سانه وه نییه، به لکو بریتییه
له که شتی پزگاریبون له و لافاوه ی زهوی داده پۆشیت، نه و لافاوه یه خواناسی زاهید
(سه عید کوپی السائب) لیتی ده ترسا، له ته رجه مه که یدا هاتوو:

(فرمیسکی نه و وشک نه ده بوو، به رده وام فرمیسکی ده هات، له نوێژدا ده گریا،
له کاتی که پان و پۆشیتندا ده گریا، که داده نیشت و قورنانی ده خویند ده گریا، کاتی

۱- اللطف فی الوعظ ۲۱.

له پښتاد پښی ده گه یشتی ده گریا، له گه ل نه وشدا لیان ده پرسى چى به چوڼ وات
به سر هاتووه؟ ده یوت: چاوه پوانى مردنیک وای لیکردووم که له کاتیکى نادیاردا
دیت^۱.

نهمه ش نه و مانایه ناگه یه نی وا له خو مان بکه یین له پرهمه تی خوا نانو می دبین و
بی هیو ابین له فراوانی لیخو ش بوونی، به لکو خوا زور له وه به پرهم و به به زه یی تره
له دایکیک بو مندا له که ی کاتیک لیی ون ده بیټ، به لام نابى وایش بین پالى لى
بدهینه وه واز له کارو کرده وه ی چاک به یینین تامردن پیمانده گات به یی خو
ناماده کردن.

میرگی (۳۰)

کۆسپه گانی تهوبه و

په شیمانی

نایانه وی بچنه به هه شته وه:

(ئەبى هورەیره - پەزای خۆای ئىبى) بۆمان دەگێڕێتە وه: پێغه مبه ﷺ
 فەرموویە تی: ((كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى، قالوا: يا رسول الله وَمَنْ أَبَى؟
 قال: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى)).^۱ واتە: (گەلى ئىسلامى من
 هەموو دەچنە بە هەشت مەگەر ئەوانەى كە نایانە وى پۆ مل نادەن، عەزىانكرد:
 قوربان! ئەوانە كامانەن كە مل نادەن؟ فەرمووی: هەركەسى بەگوێى من بكات و
 فەرمانى من جى بە جى بكات، لە بارەى كارو بارى جۆراوجۆرى ئایینە وه، دەچێتە
 بە هەشت، وه هەركەسى لە من یاخى بى و فەرمانى ئایینى ئىسلامى پىروۆز جیبە جى
 نەكات، ئەو واتای ئەو یە مل بە ئىسلام نادات لە بەر ئەو ناچێتە بە هەشت).

ئەو فەرموودە یە مژدە یە كە بۆ هەموو مۆسڵمانان كە دەچنە بە هەشتە وه جگە
 لەو چینهى نایانە ویت بچنە ناوى نەویستە كە شیان ئەوێنى یە كە زوهدى
 تێداده كەن بە لكو نەزان و نە فامن بە و پێگایەى كە دەیانگە یە نیتە بە هەشت،
 تەمبەلى و خاوه خاوه كەن لە چوونە ناوى بە هۆى دنیا و یستى و پەسە نەكردنى ئەم
 دنیا لە ناوچوو بە سەر ئەو نازو نێعمەتە نەمرانەى بە هەشتدا، چوونە بە هەشت وەكو
 پێغه مبه ﷺ فەرموویە تی جیبە جى كەردنى فەرمانە كانیەتى و، یاخى بوون و
 دەرچوونیش لە فەرمانە كانی مانای پەتكردنه وه و ملنە دانە بە چوونە بە هەشت، بۆ ئەو
 پەتكردنه وه و ملنە دانە شیان چەند هۆیه كە یە كە بوونە تە كۆسپ و دەرروونی
 ئەوانەى كۆت كەردوو لە تەوبە و پەشیمانیه كى راستە قینه كە هۆى چوونە

۱- أخرجه البخاري، الفتح ۷۲۸۰.

به ههشتیانه ئه و هۆیانه ی وایان لیده کات ملنه دهن و نه یانه ویت بچنه به ههشته وه
له گه ل ئه وه ی ده شرانن چ نازو نیعمه تیک له و به ههشته دا هه یه :

۱- تیکشکاندنی بته گان:

هه واو هه وه س و ئاره زووه کان بوونه بت له ده روونیاندا له جیاتی خوا ده یان
په رستن بۆ ئه وه ش خوای په روهر دگار ده فره مویت: ﴿أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ،
هُوَ﴾ واته: (ئایا نابینن ئه و که سه ی که ئاره زووی خوی کردۆته خوای خوی
(شوین نه فسی به دکرداری که وتووه). ريبا- سوو- بتیکه، زینا بته، فیل و ته له که و
غەش بتن، خۆپازاندنه وه و خۆ ده رخستن بتن، خواردنی مال و سامان به ناپره وا بته،
هه رشتی نه فس ئاره زووی ده کات و ده بیته هۆی خه شم و توپه یی خوا ئه و بته و
له جیاتی خوا ده په رسترین. هه تا ئه و بتانه تیک نه شکینن ناتوانن ته ویه و
په شیمانیه کی پاک و پوخته بکه ن، ته ویه له گه ل مان و هه بوونی ئه و بتانه له قولایی
ده روونه کاندان ته ویه کی خۆ خه له تین و فیلاوییه چونکه نه فس فره مان به خراپه
ده کات ئه گه ر بتیک له و بتانه بمینی و خاوه نه که ی لای نه باو تیکی نه شکینی ئه و
به ناخی ده رووندا ده چی و له خشته ی ده بات و، ئه و په رستشه ی پیشتر هه بیووه بۆی
ده پازینیته وه جوانی ده کات، هه رچه نده یاخی بوو ملی نه دا ئه واکه وتن به دوا ی
که وتندا ده گه رپته وه تاده گاته وه ئه و جیکه یه ی لیوه ی ده ست پیکردوه واته حال ی
پیش ته ویه که ی، ئنجا ئه و ته ویه یه ی کردووشیه تی ده پرووخیت که هه موو بته کانی
به هۆیه وه نه شکاندوه، که واته گومانی تیدانییه هه رکه سی ده یه ویت ته ویه یه کی
پاسته قینه بکات ده بیت هه رچی په یوه ندی به خراپه و تاوانه کانی پابردویه وه هه یه
تیک ی بشکینی و له ناوی ببات، گه پانه وه ی زۆر له تۆبه کارانمان بیستوه و بۆمان
باسکراوه یابینیومانه گه پاونه ته وه سه رگومرایی به هۆی هیشتنه وه ی هه ندی له و
شتانه ی په یوه ندیان به یاخی بوونه که یانه وه هه بووه و سه رپپچیان له فره مان ی خوا
کردوه چونکه ئه و شتانه ی له ناو نه بردوون و ئه و بتانه ی تیکنه شکاندوون له ئامیری

بەزم و پەزىم و وېنەى پۈت و مالى حەرام و ھاپىيەتى ژنان و شوشەى شەراب و ھۆشبەرە سەرخۆشكارو لەش گرانی و زۆرى تر لە ھۆيەکانى سەرپىچى و ياخى بوون، بەلام زۆرىش ھەن لە تەوبەکاران کە ھەر لە سەرەتای تەوبە کە ياندا ھەموو ئەو ھەيەتەندىيان ھەيە بە توورە کردنى خواوہ تىکيان شکاندووە و نەيان ھىشتووہ. گۆرانى بىژ ئامىرى بەزم و گۆرانىيە کەى شکاندووە و وینە کیش لە وەحەکانى شکاندوون و درپاندوون و ویرانى کردوون، ھەرزەکار ھەموو گۆرشارو و وینە بىئابرووىيەکانى سووتاندوون، ھەرەق خۆر شوشەى شەرابەکانى شکاندوون و ھۆشبەرەکانى سووتاندوون، سووخور ئەو مالى بەرپيا وەرى گرتووہ دەى کشىنئەتەوہ دابەشى دەکات بە سەر ھەزاراندا، خۆدەرخەر و خۆپازنەر ھەموو ئەو جل و بەرگە نالەبارانە دەسووتىنئە و وینەيە کى وەک حەزەرتى ئىبراھىم—سەلامى خواى لىبى— دووبارە دەکەنەوہ کاتى بتەکانى ھەموو تىک شکاندو، وەک حەزەرتى محمد ﷺ کاتى بتەکانى شکاندن بۆ چاندنى يەکتاپەرستى لە سەر زەمىنى ئىسلامى نوئە.

٢- جىگەو زەمىنەى سەرپىچى و بى فەرمانى:

لە کۆسپە سەرەکیەکانى سەر پى تەوبەيە کى راستەقینە نەگۆرپىنى زەمىنەى سەرپىچى و بىفەرمانىيەکان و ژینگەى ياخى بوونە، ئەو کەسەى دەيەوئە پزگارى بى لەو شوئەى تيايدا گىرۆدە بووہ نىشتەجى نابى و دانانىشى، پەنگە مىکروئەى نەخۆشەيە کى ديسان توشى بىتەوہ يان دەرگاگەى لە سەر داناخات و لە ھەمووانى دابرىت و دەروونى وردە وردە توشى لەناو چون بکات، ئەو ھەتا لە فەرمودەيە کى پىفەمبەردا ﷺ ھاتووہ: کە سىک (١٠٠) کەسى کوشتووہ دىتەلای زانايە کى پياوچاک تاتەوبەيە کى راستەقینە لە سەر دەستى بکات، زاناکەش پى دىتەلەيت: (انطلق إلى أرض كذا و كذا، فإن بها أناساً يعبدون الله فأعبد الله معهم. ولا ترجع إلى أرضك فإنها أرض سوء)^١. (برۆ بۆ خاکی ئەوئەوئە، لەویدا کەسانیک ھەن خەریکی پەرستنى

١- جزء من حديث أخرجه مسلم (٤٧٦٦).

خوای بالادهستن، تۆش بېژ له گه لیان خوای بالادهست بپه رسته و، مه گه پیره وه بۆ خاکی خۆت، چونکه خاکیکې خراپه). ئه وکە سە ی زیناده کات چۆن تهوبه کە ی چاک و پاسته تا ئه و شوینه به جی نه هیلتیت که کاری سە مای تیدا ده کړیت، ئه وه ی هاوه لیتی ژنان ده کات چۆن تهوبه کە ی پاست و تهواوه تائه و جیگایه به جینه هیلتیت که ژنان تیايدا کۆده بڼه وه یا نه وکە سە ی شەراب خۆره تائه و شوینه به جی نه هیلتیت که شەرابی لییه و تیايدا ده خوریتته وه، چۆن تهوبه کە ی تهواوو پاکه، هه روه ها هه موو ئه وانه ی ده یانه ویت تهوبه یه کي چاک و پاک و پاسته قینه بکه ن ده بی ئه و جیگه و سه ر زه مینه به جی به یلن که گونا ه و سه ریچی یه کە ی تیدا ده کړیت.

۳- گیرۆده بوونی دل به گونا هو تاوان:

ئیمام (ئیبینولقەیم) له کتیبه کەیدا (مدارج السالکین) باس له پاستی و پیدایستی یه کانی تهوبه ده کات و، باس له (به هه له داچوون له تهوبه) دا ده کات و ده لیت: شیوه یه که له لاوازی و به هه له داچوون له تهوبه دا له وانه: (لاوازی له نیازو بپارداو بادانه وه ی دل بۆ سه ر گونا ه و تاوان کات له دوا ی کات و یادی خو ش ی و پابواردنه کانی ده کاته وه، ده گونجی هه ناسه یه ک بدات و پشوو یه ک بدات، ماوه یه ک یاخی بی و بجۆشی و بخو ش ی). کاتی که سی هه ست و نه ستی تووشی خاوی و ته مبه لی ده بی له ده ره نجامی لاوازی یه تی بۆ نزیک بوونه وه له خوا. به هۆی ته مبه لی و سستی له قورئان خو یتدن و پابه ند بوون به ویردو زیکره کان و له ده ستدان و هه لپروکاندن نو یژ ه کان و شه ونو یژو پۆژووسو ننه ته کان و خیر و به خشین و لیپرسی نه وه ی نه فس و زۆری تر له و کرده وانه ی له خوای گه رده ی نزیک ده خه نه وه، نه مه ش وای لی ده کات تووشی پارایی و دوودلی و مه ترسی یه کان ده بی به هۆی شه یتان و سه ر یازه کانی وه. ئه گه ر هاتو به رامبه ر ئه و مه ترسیانه خو ی به ده سه ته وه دا، بیته وه ی وازیان لی به یتنی و دایان به مرکیتیتته وه ئه و له جیاتی ئه وه ی به هۆی به ناگاهاته وه و بیدار بوونه وه بگه یتته وه سه ر پاسته شه قام، په نگه به هۆی به جیگه یان دنی ئه و گومان و مه ترسیانه بیگ یتنه وه سه ر گومرایی و یاخی بوون، ئه وه ی یارمه تی ده دات بۆ پرگار بوونی له و مه ترسیانه و لا بردنی گومان و دل ه پاوکی

هه سترکردنیه تی به چاودیری خوایی و داوای لیخۆشبوون و خۆدانه په نای خوا
له شهیتانی نه فرین لیکراو و له په حمهت ده رکراو.

٤- بی ئاگایی:

(ئەبی هورەیره) ده گێڕێته وه که پێغه مبه ڕﷺ ده فه رموویت: ((لایزنی الزانی حین
یزنی وهو مؤمن، ولا يسرق السارق حین يسرق وهو مؤمن و لا يشرب الخمر حین
يشربها وهو مؤمن)).^١ واته: (زیناکەر له کاتێکدا زیناده کات ئیمانی نیه، دزیش
له کاتی دزی کردنه کهیدا ئیمانی نییه، ئارهق خۆریش له کاتی ئارهق خواردنه وه کهیدا
ئیمانی نییه). ئه و له چاودیری خوایی بێئاگاده بێت له کاتی ئه نجامدانی تاوانه کهیدا
کاتی ئه و چاودیری به لای موسلمان بزرده بێت ئه و کارو کرده وهی نامینی و سستی و
لاوازی پووی تی ده کات و وای لیده کات له ئه نجامدانی ئه و کاره ناپه وایانه
بێزارنابی و له ته و به کردن و په شیمان بوونه وهش له و کارانه که مته رخه م و خاوه خا و
ده کات و هیچ کاریکی وانا کات یارمه تی بده ن بۆ ته و به و په شیمانی، ئیمام
(ئیبن لوقه یم) چهند نیشانه یه ک له ته و به ی هه له و فیلاوی باسده کات: (وشک بوونی
چاوه کان، به رده وام بوون له بێئاگایی و، دوا ی ته و به کهش هیچ کرده وه یه کی چاکی
واناکات له پیش هه له و تاوانه کهیدا نه یده کردن).^٢ کرده وه ی چاک وه کو سوته مه نی
وایه بۆ سه یاره و، به بی ئه و توانای پۆیشتن و به رده وامی نامینی، به خاوینی
پووکاری دهره وه ی نییه به په نگي جوان و دلپۆینی نییه هیچی نابنه ئه و
سووته مه نییه، هه ربه م جۆره ش ته و به کار ئه گه ر له ئه نجامدانی کرده وه ی چاکه
بێئاگابوو، ئه و بۆخۆی فه رمان به سه ر خۆی داده نات به وه ستانیکی حه تمی و هیچ
کاریک ناکات بۆ زیادکردنی تویشوو ه که ی ئه م کرده وانه به ره م نایه ن به بی هه ست
کردن به چاودیری خوایی له هه موو کات و هه ل و هه ناسه یه کدا هه تا له کاتی نوستن و
له خه وه ستان و دانیشتن و جولان و پۆیشتنیدا.

١- أخرجه مسلم: ١٠٠، کتاب الإيمان.

٢- تهذيب مدارج السالكين ص ١٢٥.

۵- نه گورپنی هاوړپکان:

پيغه مېرمن ﷺ دهغه رموویت: ((المرء علی دین خلیله فلینظر أحدکم من یخالل))^۱.
واته: (مرؤف له سهر دینی هاوه له که به تی هریه که له نئوه بروانی و بزانی کی دهکات به دؤست و هاوه لی خوی). نه وهش واته: گومانی تیدانییه مرؤف ده که ویته ژیر کاریگری نه و که سهی هاوړپیه تی دهکات و په یوه نندی پتوه هیه، جا نه و کاریگری به یا کاریگری کی باشه، یا کاریگری کی خراپه، نجا نه گهر نه و که سهی دؤستایه تی دهکات مرؤف کی چاک بیت نه و شوینه وارو کاریگری چاکه تی نه و که سهی پتوه دیاره خو نه گهر به پیچه وانه وه بی نه و کاریگری کی شمی پیچه وانه به واته: خراپ و زهره رمه نندی دهکات. نه گهر هاوړپ خراپ و لاساره کانی نه گورپت به هاوړپ چاک و گورپایه لی فرمانی خوا، نه و نه فسی خوی له بازنه تی نه و زیان و خراپه کاریانه دا قه تیس دهکات که به هوی هاوړپ خراپه کانی وه توشی هاتوه، گالته به پابه ند بوون و گه پانه وه که تی دهکات و په کیکیان چیژی شه وه سووره کانی بیرده خاته وه، په کیکی تر له به رده میدا قسه له گه ل ژنه هاوه له کانی دا دهکات و، له به رده میدا قسه و باس له سهر ولاته پوژئاواییه کاند دهکات، گوی له تاکه وشه به کی نه و ناگرن که یادی خوی تیدایت، هیچ شتیکیان لی نابیس تی جگه له توانج و جنیو و قسه ناشیرین، دهی ته به کاری له م جوره تاجه ند خوراگرده بیت چه ند به رگری کارو ته ورژی لاساری و گوناهاکاری له نیلیسه کانی مرؤف و جن به ره وپووی ده بنه وه، که سیک نییه له لای نه و یادی خوابکات یا خوی بیرخاته وه؟ له پاستیدا که سانی له و جوره مان زور بینیه حه زیان نه کردوه هاوړپکانیان بگوپن دوی نه وه تی خوی گه وره پینمایي کردوون و، کار پاپه پاندن و پویشتیان له گه ل پیاو چاکاندا پرت کردوته به هوی نه و گومانان تی له سهری په روه رده کراون له پنگای نه و پاگه یاندنه دوژمنکاریانه تی پوویان له نیسلام کردوه و ئاراسته تی موسلمانان ده کریت، هه لبه ته چاره نووسیان هه رکه وتن و پووخان ده بیت دوی نه وهش که خوا به میهره بانی خوی

۱- صحیح الجامع الصغیر ۳۵۳۹.

هیدایه‌تی داون، به‌لکو پووخانیکی واده‌پووخیت زیاتر له و پووخانه‌ی پېشتر تیییدا بوون. وه‌کو پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌فهرموده‌یه‌کی دۆستایه‌تی و دانیشتن له‌گه‌ل که‌سانی خراپ به‌کووره‌ی ئاسنگهر ده‌چوینێ (وکیر الحداد-یحرق بیتک او ثوبک او نجد منه ریحاً خبیثه). واته: کووره‌ی ئاسنگهر یاخانه و لانه‌ت ده‌سووتینێ یا به‌رگ و پۆشاکت ده‌سووتینێ یا نه‌وه‌تا بۆنیکێ زۆر ناخۆشی لێده‌که‌ی. (ئیمامی عه‌لی- په‌زای خوای لی‌بی) ده‌فه‌رموویت: هاوړپیه‌تی گوناهاکار مه‌که، به‌پاستی ئه‌وکرده‌وه‌کانی له‌به‌رچاوت جوان ده‌کات، به‌هیواو خۆزگه‌وه‌یه تۆش وه‌کو ئه‌و بیت. (المنای) ده‌لێت: (ووریا به‌ خۆت بپاریزه له‌کۆپو مه‌جلیسی خراپه‌کاران، به‌پاستی بێنه‌وه‌ی به‌خۆت بزانی لی‌یان زه‌ره‌رمه‌ند ده‌بیت دووره‌په‌ریزی له‌وان هه‌ر به‌دانیشتن و قسه‌و کرده‌وه له‌گه‌لیاندا نییه. به‌لکو ده‌بی دووره‌په‌ریزی له‌پوانین و سه‌یرکردنیشیان، چونکه تپروانین له‌دیمه‌نیک، په‌هوش و په‌فتاریک له‌ناخ و ده‌رووندا دروستده‌کات و به‌جیی ده‌هتلیت له‌په‌فتاره‌کانی ئه‌و دیمه‌نه‌ی بۆت پوانیوه.

6- له‌بیر چوونه‌وه‌ی مردن و کۆتایی ته‌مه‌ن:

به‌هۆی له‌بیرکردنی مردنه‌وه هه‌رکات هه‌ول ده‌دات پابه‌ندی ته‌وبه‌یه‌کی پاست و دروست بێت هه‌ست به‌قورسی و گرانییه‌کی زۆر ده‌کات، هه‌رچه‌ند ده‌یه‌وێت له‌و ته‌وبه‌یه‌ی به‌رده‌وام بێت په‌رۆشی پابردووی ده‌بیت و ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ری، له‌هیواو خۆزگه‌کانیدا پۆده‌چیت، ئه‌و ته‌ندروستییه‌ی خۆی پێوه باده‌دات و لارو له‌نجه‌ی پێوه ده‌کات نه‌فسی والێده‌کات ئاواتی زۆری هه‌بن و پۆژ له‌دوای پۆژ له‌پیناو نه‌فس و وه‌دیه‌بنانی ئاواته‌کانیدا زیاده‌پۆیی له‌وکارانه‌دا ده‌کات. ئه‌وه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و مردنه‌ی له‌بیرکردوه که‌هیچ که‌سیک به‌کاته‌که‌ی ئاگادار نییه‌ و هه‌والی لی نییه، زۆر له‌په‌یه‌خه‌ی ده‌گریت له‌و بێئاگایی‌یه‌دا کۆتایی به‌ژیانی ده‌هتینیت به‌سه‌ره‌نجامیکێ خراپ، له‌کاتیکه‌ ئه‌و له‌پاستیدا ئه‌و چرکه‌ساته سامناک و مه‌ترسیداره‌ی له‌بیرکردبوو له‌ژیانیداو له‌بیرکردنی مردنیش له‌گه‌وره‌ترینی ئه‌و کۆسپانه‌یه که‌دیته‌سه‌ر پێگای ته‌وبه‌و گه‌پانه‌وه‌ی پاسته‌قینه بۆ هه‌رکه‌سیک بیه‌وێت بیکات.

میڙگی (۳۱)

سەرەنجامیکی خراب

نیمام (القرطبي) له کتیبەکهیدا (التذكرة) چیرۆکی بانگدەرێکی هیناوه، که کهسیك بووه به به‌های به‌ندایه‌تی و نوری گوێپایه‌لی ده‌ستی پێکردووه، (القرطبي) ده‌لێت: (هه‌روه‌كو عاده‌تی خۆی پۆژێك بۆ بانگدان به‌ مناره‌که‌دا سه‌رکه‌وت و له‌ژێر مناره‌که‌دا مائی (نه‌صرانی یه‌ك) هه‌بوو، بانگدەرکه‌ بۆماله‌که‌ی پوانی و سه‌رنجی‌دا کچی خاوه‌ن ماله‌که‌ی دیت، شه‌یدیای بوو وازی له‌بانگ هینا، دابه‌زی‌یه‌ خوارێ و چوو بۆ ماله‌که‌یان، کچه‌که‌ پێی وت: چیت ده‌وێت؟ ئه‌ویش وتی: تۆم ده‌وێت، کچه‌که‌ وتی: بۆچی؟ ئه‌ویش پێی وت: به‌تۆوه ئاسووده‌م هۆشم بۆت نه‌ماوه و به‌پراستی هه‌موو دلت داگیرکردووم، کچه‌که‌ وتی: گومانێ تێدا نییه‌ وه‌لامت ناده‌مه‌وه، وتی: ده‌تخوایم، ئه‌ویش پێی وت: تۆ موسڵمانی من نه‌صرا‌نیم و باوکم نامدات به‌تۆ، بانگدەرکه‌ش وتی: ده‌بم به‌نه‌صرانی کچه‌که‌ وتی: ئه‌گه‌رتۆ ئه‌وه‌تکرد منیش به‌دلی تۆ ده‌که‌م و شووت پێ ده‌که‌م، بانگدەرکه‌ (په‌نا به‌خوا) بووبه‌ نه‌صرانی بۆئه‌وه‌ی کچه‌که‌ شووی پێبکات، له‌گه‌لێان له‌ماله‌که‌دامایه‌وه هه‌ر له‌و پۆژه‌دا سه‌رکه‌وت بۆ سه‌ریانێ ماله‌که‌و له‌وێوه‌ که‌وته‌ خواره‌وه‌ مرد، له‌کاتی‌کا نه‌دینه‌که‌ی ماو نه‌به‌کچه‌که‌ش گه‌یشت).

کۆتاساتی ژيان مه‌ترسیدارترین و یتسگه‌یه‌ مرقۆ پێش هاتنی پۆژی دوا‌یی پیا‌یدا ر‌ه‌ت ده‌بی‌ت، له‌وساته‌دا بۆی دیاریده‌کریت که‌ ئایا ئه‌وه‌که‌سه له‌ئه‌ه‌لی به‌خته‌وه‌رانه‌ یا له‌ئه‌ه‌لی به‌د به‌خت و به‌هیلاک چووه‌کانه، (چرکه‌ساته‌کانی کۆتایی) ئه‌وساتانه‌ن که‌ پاکشان و پال‌دانه‌وه‌ی خه‌لکی ته‌واوده‌که‌ن و له‌خه‌وی ئارام بێ به‌شیان ده‌که‌ن، زۆرنین ئه‌وانه‌ی مائی خۆیان له‌ پێگای خوادا خه‌رج کردووه، زۆرنین ئه‌وانه‌ی

له قرچەى گەرمادا پۆژوویان گرتووه، له سێ یه‌كى كۆتایی شه‌ودا هه‌ستاون و شه‌ونوژیان كردووه، ئه‌وانه‌ى گویبىستى فه‌رمووده‌ى پێغه‌مبه‌ر ﷺ بون ((إنما الأعمال بخواتیمها))^١. واته (به‌راستى كاروكرده‌وه‌كان به‌گۆیره‌ى ده‌ره‌نجام و كۆتایی یه‌كه‌یه‌تى). ئه‌وان به‌هۆى ئه‌و فه‌رمووده ته‌قواو له‌خواترسانیان زیاتر ده‌بی‌ت.

ئه‌ندازه‌ى گه‌زێك بۆ به‌هه‌شت :

(ئیبنومه‌سعود) ده‌لى: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تى: ((فإن الرجل منكم ليعمل حتى ما يكون بينه وبين الجنة إلا ذراع، فيسبق عليه كتابه، فيعمل بعمل أهل النار، ويعمل حتى ما يكون بينه وبين النار إلا ذراع. فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل الجنة))^٢. واته: (كه‌سى واتان هه‌یه‌ كرده‌وه‌ى به‌هه‌شتى ده‌كات هه‌تا له‌نیوان ئه‌و به‌هه‌شتا ئه‌ندازه‌ى گه‌زێكى ده‌می‌نى، كه‌چى نووسراوه‌كه‌ پێشى ده‌كه‌وىو كاروكرده‌وه‌ى دۆزه‌خى ده‌كات و ده‌چێته‌ دۆزه‌خ، هه‌روه‌ها كه‌سى واتان هه‌یه‌ كاروكرده‌وه‌ى دۆزه‌خى ده‌كات، هه‌تا به‌ئه‌ندازه‌ى گه‌زێكى ده‌می‌نى و، نووسراوه‌كه‌ پێشى ده‌كه‌وى‌ت و كاروكرده‌وه‌ى به‌هه‌شتى ده‌كات و ده‌چێته‌ به‌هه‌شته‌وه‌).

له‌و كرده‌وانه‌ نۆدن له‌نۆژو پۆژو و حه‌ج و عه‌مه‌رو خێرو به‌خشین و خه‌تمى قورئان و، هاوڕێیه‌تى پیاوچاكان و به‌جێهێنانى سوننه‌ته‌كان، هه‌تا واى لى دیت به‌په‌نجه‌ ئاماژه‌ى بۆ ده‌كه‌ن و پێى ده‌گوترێ له‌پیاوچاكانه‌، هه‌تا خواى گه‌وره‌ كۆتایی به‌ئه‌نجامیكى خراپ ده‌هێنىو بێبه‌شى ده‌كات له‌و به‌هه‌شته‌ى كه‌ته‌نها بالێكى مابوو بیگاتىو له‌دواداى ته‌مه‌نیدا، كه‌له‌وانه‌یه‌ سالى كۆتایی ته‌مه‌نى بی‌ت، یا دوا مانگی، یا دوا هه‌فته‌، یا په‌نگه‌ دواپۆژى ته‌مه‌نى بی‌ت، ئه‌وكه‌سه‌ یه‌كسه‌ر ده‌گۆڕێ بۆ كه‌سیكى تروئه‌و پووناكى یه‌ ده‌گۆڕێت بۆ تارىكىو، چاكى یه‌كه‌ى بۆ خراپه‌كارى یاخى بون، ئه‌و پاکی‌تى یه‌ى ده‌بی‌ته‌ پێسىو، له‌سه‌ر خۆی و نه‌رم و نیاپه‌كه‌ى ده‌گۆڕێ بۆ رقه‌به‌رایه‌تى دووركه‌وتنه‌وه‌و پاکیزه‌بیه‌كه‌ى

١- البخاری، الفتح ٦٤٩٣.

٢- اللؤلؤ والمرجان ١٦٩٥.

بۆ داوین پیسی و خووی ناشیرین، ئەو هەموو خۆشەویستی یە بۆ پق لیبونه وەو کۆتایی تەمەنی بەم جۆرە ی لیدیت، ئەو کردە وە باشانە ی پیشتەر ئەنجامی دابوون دەبنە تەپ و تۆزو بەهە وادا پەرش و بلۆ دەبن. هەتا پیغەمبەر ﷺ لەباسی ئەوانە ی سەردەمیکێ درێژ کردە وە کانیا ن لە کردە وە ی بەهەشتیانە، پاشان تەمەنیا ن بەسەر ئەنجامیکێ خراپ کۆتایی دیت، ((إِنَّ الرَّجُلَ لِيَعْمَلَ الزَّمَنَ الطَّوِيلَ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، ثُمَّ يَخْتَمَ لَهُ عَمَلُهُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لِيَعْمَلَ الزَّمَنَ الطَّوِيلَ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، ثُمَّ يَخْتَمَ لَهُ عَمَلُهُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ))^۱. واتە: (پیاوی واھە یە ماوہ یەکی زۆر کارو کردە وە ی بەھەشتی دەکات پاشان کۆتایی کردە وە کە ی بە کردە وە ی دۆزەخی دیت، پیاوی وایش ھە یە ماوہ یەکی زۆر کارو کردە وە ی دۆزەخی دەکات، پاشان کۆتایی و کۆتایی کردە وە کە ی بە کردە وە ی بەھەشتی دیت).

ھۆی خراپ بوونی کۆتایی کردە وە کان :

(سەھلی کوپی سەعد الساعدی) دەگێڕێتە وە کە پیغەمبەری خوا ﷺ کاتی دەپروانی بۆ پیاویک کە لەمە دینە دا دەجەنگی لەگەڵ ھاوێلگەران و شەریک بۆ خوا بپار دەران و لێی دەکوشتن، لەناو موسڵمانەکاندا ناوبانگی پەیدا کردبوو، بەلام پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: کێ حەز دەکات بپروانیتە پیاویک کە ئەھلی دۆزەخ بیت، باسەیری ئەو پیاوہ بکات، پیاوہ کەش لەکوشتار بەردەوام بوو ھەتا بریندارکرا، پەلە ی بۆ مردن کردو نووکی شیرە کە ی بەسنگی خۆیدا کردو خۆی ھەلدا سەری ھەتا لەنێوان ھەردووشانی ھاتە دەرو بەم جۆرە خۆی کوشت، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((إِنَّ الْعَبْدَ لِيَعْمَلَ - فِيمَا يَرَى النَّاسَ - عَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ لِمَنْ أَهْلَ النَّارِ، وَيَعْمَلُ - فِيمَا يَرَى النَّاسَ - عَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِخَوَاتِيمِهَا))^۲. واتە: (بەندە کار و کردە وە دەکات -خەلکی وادە بینن- کردە وە کانی لە ئەھلی بەھەشتیانە، بەلام دەبیتە یەکیک لە ئەھلی ئاگری دۆزەخ، یان کارو کردە وە ی

۱- مسلم / ۲۶۵۱

۲- البخاری، الفتح: ۹۲ ۶۴.

واده کات-خه لکی واده بینن- کرده وه کانی له نه هلی ناگرو دۆزه خیانه، له کاتی کا نه وه
 که سیک ده بیت له نه هلی به هه شت، کارو کرده وه به سه ره نه نجام و کۆتاییانه). نیمام
 (ئینپوره جی حه نه لی) له لیکدانه وه ی نه م فه رموده یه و پوونکردنه وه ی نه وه ی
 که ده بیت هه ی کۆتایی خراپی کرده وه کان ده لیت: (... نه مه نه وه ده که یه نیت
 که نه ته ی شارا وه ی کارو یارو کرداره کان له وه جیا یه و نه وه سه ره نجام خراپی یه به وه ی
 نه وه فیل و پیلانه شارا وه ی به نده وه یه که بۆ خه لکی ده رنا که ویت، نه نجا له پووی نه م
 کاره خراپه وه به م جۆره نه وه خووه خراپه شارا وه یه هه ییووه نه وه سه ره نجامه
 خراپه ی بۆ مسۆگه ر ده کات له کاتی مردنیدا).^۱ (ئینپوره جی حه نه لی و نیمام
 ئینبولقه یم) له سه ره مه مان وه ی که باسی کردووه ها وړان کاتی ده لیت: (نه گه ر
 کرده وه کان به سه ره نه نجام و کۆتایی یه که یان بن نه و که سه ئارام ناگریت له سه ره نه وه
 کاره ی ده ی کات تا ته واو بکریت- به لکو به لایه کی شارا وه ی تیدا هه یه و،
 خالیکه له کۆتایی ته مه نی دا به وه یه وه شکست دینی و نه وه به لاو کاره ساته ی له ناخی
 دابوو له و کاته پتویسته دا نا پاک ی له که لدا ده که ن و ده ی گپ نه وه سه ره نه وه ئه رک و
 نه ته ی کار ی پیکردووه نه گه ر له ویدا نه وه در دو فیل نه بیت خوای گه وره
 باوه ره که ی وه رنا گپ ریئت).^۲ نه وه ده رده شارا وه یه ی ده بیت هه ی وه ی کوشتنی له کۆتا
 کاته کانی ته مه ندا و له جپیه جی گردنی زۆرینه ی په رسته شه کانی ته مه لای ده کات، وای
 لیده کات حه زده کات بۆ ژنان بپوانی و چاوی نه پاریزی و گالته و سووکایه تی
 به که سانی ترده کات و پقی له پیا و چاکان و بانگخوازان و چاکه کاران ده بیت هه وه
 یا هه ر شتی کی تر له و باب ه تانه، که لیان به نا گانی یه وه به بچوکیان ده زانیت. به لام
 پۆژ له دوا ی پۆژ که شه ده که ن و گه وره ده بن و ده گۆرین بۆ ده ر دو به لایه ک هیرشی
 بۆ ده هینن و شپی ده که ن و ده ی خه نه گیانه لاو ده ی کوژن له به ر ده رگا کانی ژیا نی
 به رزه خدا.

۱- جامع العلوم و الحكم، ص ۵۰.

۲- الفوائد ۲۱۳، النفاس.

میڙگی (۳۲)

چهند دیمه نیڪ له کۆتا ئه نجامی

ترسینه ر

ئهو انه ی له فه وتان و به هیلاک چوون ئه مین:

له راستیدا دلّیک که ترسی خوی تیدا نه بیّت، گومانی تیدانییه ئه و دلّه تووشی
سه ره نجامیکی خراب ده بی، له بهر ئه وهی به راستی ترس بهرده وام پال
به خاوه نه که یه وه ده نیت تابگه پیتته وه هه میسه پاک بی له هه موو ئه و خه وش و که م
و کوپانه ی له کاتی بیناگاییدا ده که ویتته ناوی و، ترس پالنه ریه تی بۆ ئه نجامدانی
کرداری چاک، به لām له و ناوه دا ئه و دلّنیایی و ئه مین بوونه ی وای لیده کات
به کاره کانی له خۆبایی بی و بیناگابی هه تا ته مبه لّی و خاوه خاوو ئه مپۆو سبه ی
کردن به سه ریدا زالدیه بیّت و، وه رع و ته قوای که م ده بیّتته وه به هیوای لیخۆشبوون و
لیبووردنی خوایی ده بیّت، (حاته می ئه صه م) له و یاسه دا ده لّیت: (هه رکه سیّک دلّی
له چوار مه ترسی خالی بوو و بیرى لینه ده کردنه وه، ئه و که سه غافل و بیناگایه و
له هیلاکی دۆزه خ پرگار نابی:

یه که م مه ترسی: پۆزی دوا یی کاتی ده لّیت: ئه وانه له به هه شتن ئه و هیچ گوئی
پی ناداو لّی بیناگا و بی باکه، وه ئه وانه له ناگری دۆزه خدان دیسان هه رگوئی پیناداو
بیباکه و، له کاتی که دا ناش زانیت بۆخۆی له کام ده سته یان ده بیّت.

دووهم مه ترسی: له کاتی که له ناو سی تاریکی دا درووست بووه فریشته یه ک
بانگی کردووه به به د به خت یان به خته وه ر، ئه و نازانیت له به د به خته کانه یان
به خته وه ره کان.

سییه م مه ترسی: بیر کردنه وه ی له مه ترسی ئاگادار کردنه وه ی که نازانی
مژده ی ده دریتی به وه ی که خودا لّی پازی یه یالّی تووړه یه .

چوارهم مهترسی: ئو پۆژهی تیایدا بلأو دهبنهوهو پهپاگهنده دهبن، ئو نازانی بهکامهپيگهده دهبریت و دهپوات.

ترسی پیاوچاگان:

بهلام پیاو چاگان ئه مین و دلنیا نین وهکو ئه و جوړه که سانهی باسما نکرده، بهلکو ترسیان له خوا دلی بریون و چاوی له گریاندا نو قم کردوون ئه وان به پاستی له سهره نجام خرابی ده ترسن، (سه فیان) به رده وام دوو دل و نائاسووده بوو ژور بیرى ده کرده وه له پابردووی و داهاتووی کوتایی ته مه نی ده گریاو ده یوت: ده ترسم له سهره مرگدا ئیمان که م له ده ست بدهم^۱.

(مالیکی کوپی دینار) شه وانه هله ده ستاو به درژایی شه و پیشی خوی ده گرت و ده یوت: په روه ردگار ادانیشتووی به هه شتم ناسی و دانیشتووی ئاگری دوزه خیش، مالیک ده بی هه واری تو له کام له م دوشوینانه بی^۲.

هیزی شهیتان له سهر مروښ:

به هوئی تووندی ئو هه موو ترسه ی پیاوچاگان له سهره نجامی خراب، شهیتان هیژیکی ژوریان ده خاته سهر له چرکه ساته کانی ته مه نیاندا بولادانیان له دینه که یان و تینیان بؤدینی، به لام خوای گه وړه خوراگریان ده کات به و ته ی دامه زراوو جیگیرو شهیتان هیچ توانایه کی نابی له سهریان.

وهکو له و ته یه کی (عبداللای کوپی ئه حمده ی کوپی حه نبل) دا هاتووه ده لیت: (له لای باو کم بووم له کاتی وه فاتیدا ده ستی خسته ناو پیشی و تووند گرتی و تاماوه یه که له هوش خوی چوو، پاشان هوشی هاته وه هه نسکی داو له به رخویه وه ده یوت:

نا ئه وه ناکه م ئه وه دووره له من، نانه وه ناکه م ئه وه دووره له من، چه ندجار ئه وه ی دووباره کرده وه پیم وت: بابه گیان چیت لی دیاره، وتی: شهیتان له ته نیشتم وه ستاوه په نجه کانی ده گه زی و ده لی:

۱- جامع العلوم و الحكم، ص ۵۰.

۲- جامع العلوم و الحكم، ص ۵۰.

ئەى ئەحمەد لەو ئايىنەلادە، لەو پىيازە لادە، منىش دەلئىم: نا، ئەو دەورە
مەرگىز ئەو ئەناكەم ئەو لەم دەورە هەتا دەمرم).^۱

(ئەبوجەغەر ئەحمەد قورطىبى) دەگىرپىتەو دەلئىت: (لەكاتى وەفاتىدا منىش
لەلای بووم پىم دەگووت بلى: لا إله إلا الله، ئەویش دەيوت: نا، نا، كاتى ھۆشى
ھاتەو، ئەو دەم بۆ گىرپاىەو وەلئىم پرسى: ئەویش وتى: دووشەيتان ھاتنەلام بۆلای
پاست و بۆلای چەپم، يەككىيان دەيوت بە (جولەكەيى) بمرە بەپاستى چاكتىر
دینە، ئەوى تریان دەيوت: بە (نەصرانى) بمرە چاكتىرىنى دینە، منىش پىم دەگووت:
نەخىر، نەخىر، ئەو چىيە بەمنى دەلئىن؟).^۲

كۆتا و سەرەنجامە دلئەزىنەكان:

بىستەن و بنىنى ھەوالى ئەو سەرەنجام و كۆتايىيە خراپ و نالەبارانە والە
پىاوپاكان دەكات كە ئەو ئەندەى تر بترسن و زياتر خۆيان بۆ قىامەت ئامادەبكەن.
لەو ھەوالانەى دەگىرپىتەو ئەو هەتا (ئىبو پەجەب) دەلئىت: (عەبدولعەزىزى كوپى
ئەبى پەواد) گىرپاىەو وەوتى: لای پىاويك ئامادەبووم لەسەرەمەرگدا بوو دەمويست
شاىەتومانى پى بەيئەم وەم بلى: لا إله إلا الله، بەلام لەوكۆتايىيەدا شتىكى وت كە
بەھۆيەو بىپاوپ دەبوو بەم جۆرە لەسەر ئەو ھالە مرد، وتى: پرسىيارم
لەبارەو ھەكرد بۆم دەرکەوت كە ئەو گىرپەدەى عارەق خواردنەو بىو، ئنجا
(عەبدولعەزىز) وتى: خۆتان لەگوناھ و تاوان بپارىزن بەپاستى ھەرئەو دەتانخاتە ئەو
مەترسىيەو گىرپەدەتان دەكات).^۳

(قورطىبى) لە (التذكرة) دا دەگىرپىتەو دەلئىت:

(پەبىعى سىرە كوپى مەبد الجەنى) كە عابىدىكى خواناس بوو لە بەصرە وتى:
(كەسانىك دەناسى لەشام، بەپىاويكىيان وت: ئەى فلان بلى: لا إله إلا الله) ئەویش
وتى: دەيخۆمەو و پاراودەبم، ديسان جارێك لەئەھواز بەپىاويكىيان وت: بلى: لا إله إلا الله
ئەویش دەيوت: دە، يازدە، دوازدە، دىاربوو كارى ئەو پىاوپ نووسىن و

۱- التذكرة، ص ۵۰.

۲- التذكرة، ص ۵۰.

۳- جامع العلوم والحكم، ص ۵۰.

ژماره و کیشانه و پېوانه بوو، نه و نه دده پېوه ی خه ریک بوو به م جوړه کاره که ی به سهریدا زال بېوو).^۱

ثیمام (ثیبونولقه یم) له کتیبه که یدا (الجواب الکافی) له و چیرو کانه مان بۆ باس ده کات که له سهره مه رگدا چیان وتووه، ده لیت: که سی واهه بووه پېی ده گوترا بلّی: (لا إله إلا الله) نه ویش ده یوت: ئاه، ئاه، ناتوانم بیلّیم، به یه کیکی تریان وت: بلّی: (لا إله إلا الله) وتی: ناشیرینه، شله، به سهرتدا زالّه، پاشان ته و او بوو مرد، به یه کیکی تریان وت: بلّی: (لا إله إلا الله) دهستی کرد به گورانی وتن و ده یوت: ته تن، ته تن، هه تا ته و او بوو، دیسان به یه کیکی تریان وت: بلّی: (لا إله إلا الله) له وه لامدا ده یوت: نه وه ی ئیوه ده یلّین سوودی نییه بۆمن، تازه وازناه یم له یاخی بوون تاته و او بووه و مردوه نه یتوانیوه شایه تومان به ینی، داوایان له یه کیکی ترکردوه بلّی: (لا إله إلا الله) وتویه تی: پېویستم به وه نییه نازانم نو یژیک بۆ خوا بکه م، به م جوړه هه ر نه ی توانیوه شایه تمانه که به ینی، به یه کیکی تریان وتووه: بلّی: (لا إله إلا الله) وتویه تی: هه رچند ده مه وی بیلّیم ناتوانم و زمانم ده گیریت).^۲

دامه زراوی و خوړاگری له خوا داوا ده که ین:

نم جوړه باس و خه به رانه داوامان لی ده که ن هه ر نه وه بلّینه وه که چاکترینی که س- پیغه مبه ری خوا عليه السلام مژده ی به به هشت پی داوه که ده فهرمویت: ((یا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك)).^۳ واته: (نه ی هه لسورپنهری دلّه کان دلّم له سهر ئایینه که ت دامه زراویکه). هه رکه سیك دامه زراوی بویت گومانی تیدانییه هویه کانیشی ده په خسینی و هه ولی بۆ ده دات. ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾^۴.

۱- التذكرة، ۵۱/۱.

۲- الجواب الکافی: ص ۱۰۵ - ۱۰۶.

۳- الترمذی و صححه الألبانی.

۴- الرعد: ۱۱.

میرگی (۳۳)

تەویلی سۆز دەبەر

مامۇستا (عبدول ھەلیم خەفاجە) بۆمان دەگىرپتەۋە دەلىت:

(ئەلمانىك موسولماننىكى بىنى سۆز دەى دەبرد، بەرپادەيەكى زۆر لەم جولەيەى سەرى سورما! تاۋاي لىكرى لىي پاماو چاۋەپوانى كرد ھەتا ئەو موسولمانە نوژدەكەى تەۋاكرى، ئىنجا بەرەۋلاى چوۋ، دەربارەى ئەم جولانەۋە پرسىياري لىكرى، بەتايىبەتى لە - سۆز دەكان - موسولمانەكەش زۆرجوان باسى نوژدەىكىمەت و كاريگەرىيەكانى بەوردىو تەۋاۋى بۆ پوون كردهۋە، ئەۋىش زۆر بەتاسەو سەرسورمانىكى تىكەل بەخۆشىو پەرۋشى گويى بۆ گرتىۋو، ھەرۋەكو ئەۋەى بەسەرخۆى ھاتوۋە گەيشتۆتە ئەۋشتەى چەند سالە بەدۋايدا دەگەرپت، ئىنجا ھۆكارى ئەو ھەموو سەرسورمانەى خۆى بۆ موسولمانەكە باسكرى: كە ئەو بەدەست نەخۆشەيكى دەروونىۋە دەناللىنىۋە بەردەۋام دلئەنگ بوۋە، كاتىك ناۋچەۋانى خۆى بەزەۋىۋە دەلكاند ھەستى بەئاسودەيىو پشودان دەكرى، لەبەرئەۋە ھەركە دلئەنگى زۆرى بۆھىناۋە تەۋىلى خستۆتە سەرزەۋىو توند پىۋەى لكاندوۋە تاھەست بە ھەسانەۋە ئاسودەيى بكات و پشووۋىك بدات، بەم شىۋەيە ھەتا ئەۋكاتەى ئەو موسولمانە دەبىننيت نوژدەكات و ناۋچەۋانى بەزەۋىيەۋە دەلكىنى، لەۋىدا نەينى ئەو ھەسانەۋە ئاسودەيىيەى خۆى بۆ دەرکەۋت كە ھەستى پىدەكرى).

دۋاي ئەۋە موسولمانەكە لەگەل خۆيدا برى بۆ مەلبەندىكى ئىسلامى لەشارى (مىونخ)، لىپرسراۋانى ئەۋى باسى ئىسلاميان بۆكرىدو جوان بۆيان لىكدايەۋەو پونيان كردهۋە، بەھۆى كاريگەرى ئەۋسەردانە بپرواھىنانى بەتاك و تەنبايى خوا راگەياندو موسولمان بوو، بەلى ئەو (سۆز دە) بوو بەھۆى موسولمان بوونى ئەو پىاۋە.

که واته سوژده چییه؟ کاریگری یه کانی چین؟ کامه یه ئاکارو سیفه ته کانی سوژده به ران؟ شیوازو پیرپه وی ئه و سوژده یه چۆنه که مروف له قوپی زهوی داده مالیت و په یوه سستی ده کات به ئاسمانه وه له پله و پایه به رزه کان و راستی یه کانی دواپوژ نزیکه ده کاته وه؟

واتای سوژده:

ئیمام (طبری) له (ئیبنو عهباس) وه ده گێڕێته وه له سه ر ئه و ئایه ته ی خوای په روه ردگار که ده فره رمویت: ﴿وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾^۱ ده لیت: فره مانیا ن پیدراوه به کړنوش و پێزانینه وه بچه ئووره وه، طه به ری ده لیت: ئه صلی سوژده چه مینه وه و نوشتانه وه به بۆ ئه و که سه ی (سوژده) ی بۆ ده بریت به مه به سستی به گه و ره زانینی، هه موو چه مینه وه یه ک بۆ هه رشتیک به مه به سستی به گه و ره زانین (سوژده) برده نه بۆی، ئینجا ده لیت: ئه وه لیکدانه وه ی (ئیبنو عهباس) ه بۆ ئه و فره موده یه ی خوای گه و ره (سجدا- چه مینه وه) یه، چونکه چه مینه وه کوو پوونه وه یه، سوژده به ریش زۆر زیاتر له کوو پوونه وه ده چه میته وه^۲.

له رافه کردنی ئه و فره موده یه ی خوای گه و ره ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾^۳ وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ﴾^۴ دا (شیخ محمد صواف) ده لیت: سوژده خواستی که ئه و په ری پارانه وه و ملکه چی و خۆبه که م زانین و پایه ندیه بۆ ئه م قورئانه پیرۆزه، وه مه به ست له (سوژده): نوێزه و، لکاندن نوێزه به باوه په وه به لگه یه له سه ر گه و ره یی و به ها و بایه خ و پایه داری و له ئیسلامدا فره مان ی پیکراوه، نوێزه کۆله که ی دینه و پوکنیکی دامه زراو و جیگیره، هه رکه س نوێزه به گرنگ بزانی و جیبه جیی بکات

۱- البقرة: ۵۸.

۲- تفسیر الطبری ۱۰۴/۲.

۳- الإنشاق: ۲۰-۲۱.

ئەوادىنى دامەزراۋو جىگىرکردۈۋە، ھەركەسىش ۋازى لى بەيىنى ئەۋادىنى ويران بوۋە.^۱

بەھاۋ نىخى (سۆزىدە) لەۋمانا گەۋرە بەرزانەۋە سەرچاۋە دەگرىت، بەگەۋرە دانان ۋەملەكەچى ۋە پارانەۋە ۋە خۆبەكەم گىرتن ۋە خۆشكەندن چەند ۋە ئاتايەكن دەلالەت لەبەندايەتى بىكەرەكەى دەكەن بۆ ئەۋكەسەى پەرسىتىش ۋە بەندايەتى بۆدەكات، چونكە (سۆزىدە) ئەۋپەپى كۆپۈنەۋە ۋە ئوشتانەۋە تا نىزمىن ئاست، چ شىئەى ھەيە لە لكەندى تەۋىل ۋە لووت بەزەۋىەۋە نىزمىتى!!

لكەندى تەۋىل بەشۋىنى پىيەكاندا، كەبەلگەيەكى پۈۈن ۋە ئاشكرايە لەسەر ملەكەچى ۋە خۆشكەندەۋە بۆ ئەۋكەسەى دەپەرسىتىت، پىگە نەدراۋە (سۆزىدە) بۆ ھىچ كەس بىرىت جگە لەپەرەردىگارى جىھانىيان، ھەموو چەمانەۋە (سۆزىدە) يەك بۆ غەيرى خوا بەتالەۋ نەھى لىكراۋە.

بىنەچەى بەندايەتى

نارەزاىى ھود ھود (پەسلىمانە):

لەبەرئەۋەى دىمەنى (سۆزىدە) بەلگەيەكە لەسەر ملەكەچى ۋە پارانەۋە ۋە پابەند بۈۈن ۋە خۆم بەكەم گىرتن، كەئەۋىش لەدىارتىرىن ۋە بەرزىرىنى ۋە ئاتاكەنى پەرسىتىش، ھودھود ۋە پەرس ۋە بىزاردەبىت كاتىك لەيەكەك لەچۈنە دەۋرە گەپانەكانى دا قەۋمىك دەبىنىت (سۆزىدە) بۆ غەيرى خۋاى پەروەردىگار دەبەن، ئەمەۋاى لىدەكات كە بەتۈۋرەبى بدۋىت، ھەروەكە خۋاى گەۋرە لەقورئانى پىرۆزدا دەفەرەمۋىت ﴿الْأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾^۲.

ۋاتە: (شەيتان رىي لىگىرتن بۆ ئەۋەى سۆزىدە نەبەن بۆ ئەۋ خۇدایەى كەنھىنى دەردەكىشىت لەئاسمانەكان ۋە زەۋىداۋ دەزانىت ئىۋە چى دەشارنەۋە ۋە چىش ئاشكرا دەكەن).

۱- فاتحة القرآن - الصواف: ص ۲۰۴.

۲- النمل: ۲۵.

شیخ (عبدولحه مید کوپی بادیس) ده لئیت: شه یتان کرده وه کانی خویانی له لاجوان کردبوون به تاییه تی (سوژده) نه بردنیا بۆ ئه خودایه ی که به لگه یه له سه ر که وه یی و ده سه لاتی خوای په روه ردگارو به جوانکاری و میهره بانی خوی چواره وری گرتوون به و هه موو نیعمه ته ئاشکرا و په نهانانه ((ئوه ی که نه ینیه کانی پی که نارو شاراووه و داپۆشراوده که ن و ئه وه ش که بۆ هه موان دیارو ئاشکرایه) ^۱، ئینجا ده لئیت: ((سوژده دیمه نیکه ئه و په پی زه لیلی و خۆبه که م زانین و پابه ندی و ته سلیم بوونه، ئه وه ش بنجینه ی به ندایه تی یه، هه ی که سیک شایه نی سوژده بۆ بردن نیه ته نها ئه و که سه نه بی که ده و له مه ندو ته و او بی که موکوپییه و به هیزو ده سه لاتدارو به خشنده بیت له یه ک کاتدا، هه ی که سیش به م جوړه نیه جگه له به دیه ینه ره که ی، شیخ عه بدولحه مید ئه مه ده کاته به لگه به وه ی که ته نها خودا شایانی (سوژده) بۆ بردنه و که سی ترنا، به وه ی که هه موو شاراوه کانی ده رخشته وه و زانایی ئه و نه ینی و ئاشکرا ده گرته وه)) ^۲.

هود هود ئه و هه موو دوری یه ی بری تاگه یشته ئه و شوینه له گه ل ئه وه شدا نه یتوانی گوی بگریت و بزانیته، ئه وانه له نیتوان خویاندا چی ده لئین و ئه و خۆره ی له جیاتی خودا ده یه رستن چی بۆ ده لئین و ئه و ته هاوه لگه راییبیانه ی که گوايه پیی نزیک ده بنه وه لی چی ده یلئین، به لکو ته نها پوانینی بۆیان که به م جوړه (سوژده) بۆ غه یری خودا ده بن به س بوو بۆ ئه وه ی بریاری کوفریان به سه ردا بдат، چونکه له حه زه ته ی سلیمان (سه لامی خوای لی بی) فیربووه که ئه و ملکه چی و پارانه وه و خوشکاندن و جو له یه (سوژده) یه و به هه ی شیه یه ک پێگه به کردنی نه دراوه بۆ غه یری په روه ردگاری زه وی و ئاسمان.

۱- تفسیر بن بادیس (۴۵۸، ۴۵۹).

۲- تفسیر بن بادیس (۴۵۸، ۴۵۹).

سوژدهی گشتگیر:

خوای گهره دهفه رموئیت:

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ
وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُنِ اللَّهَ فَمَا لَهُ مِن مَّكَرٍ مَّرْءٍ
اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾^۱

واته: (ثایا نه تبینیوه و نه تبیستوو ه که به پاستی هه رکهس و هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه سوژده بق خوا ده بن، ههروه ها خوړو مانگ و نه سستیره و چپاکان و درهخت و مالآت و زۆرێک له خه لکی، زۆرێکیش خوێ شایسته ی سزاو تۆ له کردووه، جائه وهی خوا قه درو پړزی بشکینیت و پسوای بکات ئه وه هیچ پړز لینه ریکی نییه به پاستی خوا ئه وهی بیه ویت ده یکات).

ئه گهر خۆبه که م گرتن و پا به ندی و زه لیلی له واتاکانی (سوژده) بن، له پاستیدا هه موو به دیه پناوێک به بێ وستی خوێ سوژده ده باو له سوژده دایه، ته نها مرۆف جیاکراوه ته وه له باقی به دیه پناوانی تر له وه دا که به ئازادانه سوژده ده بات ئه ویش به و (ژییری) به ی که پێی دراوه و خێرو شه پێ پێ له یه ک جیا ده کاته وه و یست و ئیراده ی پێ به کار دینیت، له گه ل ئه وه شدا له ناو مه ردومدا که سی و اهه یه سه رپێچی ده کات و (سوژده) بق خوای پهروه ر دگار نابات، به لام بق هینانه دی حه زو ئاره زوو هه کانی و که مێک له جوانی دنیا له (مال و سامان و پله و پایه) ناماده یه (سوژده) بۆ که سێک به ریت که له خوێ نزمتره له سته مکارو سه رکه شه شه پانییه کان جگه له خوا، یاله ترسی زیان و زه ره رێک که هیچ له ده سستی ئه واندا نیه، یا (سوژده) ده بات بق خوړ یا مانگ یان ئاگر یان ئاژه ل یا جانه وه ره به م شیوه یه مرۆف خوێ له گه وره ترین ناز و نیعمه ت بێ به ش ده کات که خوا پێی به خشیوه، پازی ده بیئت به وهی له گه ل ئاژه له کاندایه کسان بیئت به لکو نزم تریش له وان، چونکه ئاژه لان هه ره موویان (سوژده) بق خوا ده بن.

(سەید قطب - پەحمەتی خۆای لیبیت) دەلێت: (ئەو ئایەتە دل ساز دەکات بۆ تیفکیرین و لی وردبۆنەوه، ئەگەر زیندەوهران هەرەموویان کۆببنەوه، ئەوانە ی مۆف هەست بەبوونیان دەکات و ئەوانەش کە هەستیان پێناکات، ئەگەر گەردوون و هەسارەکان هەموو کۆببنەوه ئەو ی مۆف دەیزانێت و ئەو هەست کە نایزانێت، ئەگەر چیاو کێوکان و درەخت و گیانلەبه‌ران کە لەسەر ئەم زەویە دەژین هەموویان کۆببنەوه، بەم کۆبوونەوه یە هەرەموویان بەکۆمەڵ و لەکۆپێکی ملکه‌چانەدا (سوژدە) بۆ خوابێن و بەیەکپیزی بەدوای یە کدا پوولە خوا بکەن، تەنها ئەو مۆفە جیا دەبیته‌وه: ﴿وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾^١، وادەردەکەوێت ئەو مۆفە نامۆ بیت لەو کۆمەڵە پیز بەستوووەدا).

لێرەوه بریار دەدرێت ئەو کەسە ی شایانی سزاو تۆلە یە و ون دەبێت و دەفەوتێت ﴿وَمَنْ يُنِ اللَّهُ فَمَالَهُ، مِنْ مُّكْرِمٍ﴾^٢: (ئەو ی خوا قەدر پێزی بشکێنێت و پێسواری بکات ئەو هە هێچ پێز لێنیه‌ریکی نیە). هێچ پێزێکی نیە جگە لە ریزنانی خوا، هێچ عیززەت و سەر به‌ریزیه‌کی نییه‌ جگە لە عیززەت و سەر به‌ریزی لە لایەن خواوە، هەر پێدراویک بۆ غەیری پێدەر بەخشندە کە ی ملکه‌چ بکات ئەو سووک و زەلیل و نزم دەبیته‌وه^٣. ئەو بە دیه‌ینراوانە ی لە گیاندارو بیگیانەکان هەرەموویان تەسبیحی خوا دەکەن، بەلام ئێمه‌ لە تەسبیحاتە کە یان ناگە ی و نا زانین، وەکو خۆای پەر وەردگار هەوالی بە مەداو ئەوان (سوژدە) دەبەن، بەلام وەکو (سوژدە) ی مۆفەکان نا.

لە پافە ی ئەم ئایە تانە دا: ﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾^٤: (ئەستێرە و درەختەکان، پووە کە بێقەدو درەختە بەرزەکان هەموویان سوژدە دەبەن بۆ دروستکاریان لە نەخشە ی دیاریکراو دەرنانچن کە بۆیان دانراو).

١- الحج: ١٨.

٢- الحج: ١٨.

٣- الظلال ٤/٢٤١٤.

٤- الرحمن: ٦.

ئىمام (الشوكانى) دەلىت: مەبەست لە سوژدە بردنى ئەستىزەو درەختەكان، پابەندبوونىانە بە خۆاى پەرەردگار وەكو پابەندبوونى ئەو سوژدە بەرانەى داوايان لىكراوە. (الغراء) دەلىت: (سوژدە)ى ئەوان پيشواى كردنە لەخۆر كاتى ھەلدى ئىنجا لەگەلدا لاردەبنەو ھە كاتىك سىبەرەكەيان دەشكىتەو ھە (الزجاج) دەلىت: (سوژدە)ى ئەوان خولانەو ھە سىبەرە لەگەلئاندا، وەكو لەوتەيەكدا ھاتوو ھە سىبەرەيان دەگەپتەو ھە لەخۆرئاواو ھە بۆ خۆرەلات: (الحسن مجاهد) دەلىت: مەبەست لە ئەستىزەى ئاسمانەو (سوژدە)كەى ھەلھاتنىەتى. (ئىبنو جەرر) ئەو ھە پەسەند دەزانىت كە گوتراو ھە (سوژدە)كەى ئاوايوونىەتى و، (سوژدە)ى دارو ھەخت: جىگىروگەو ھە بوون و ھە توانا بوونىەتى بۆ سەوزبوون و ھە ھەراتن.^۱

عن أبي ذر- رضى الله عنه - قال: (قال النبي ﷺ لأبي ذر حين غربت الشمس: أتدري أين تذهب؟ قلت: الله ورسوله أعلم، قال: فأنها تذهب حتى تسجد تحت العرش، فتستأذن فيؤذن فلها، ويوشك أن تسجد فلا يقبل منها، وتستأذن فلا يؤذن لها، فيقال لها: ارجعي من حيث جئت فتطلع من مغربها، فذلك قوله تعالى ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾...)).^۲

واتە: ئەبوذر- خوالىي رازى بىت-وتى: لەكاتى ئاوايوونى خۆردا، لەمژگەوت بووم، لەخزمەتى ھەزەردا ﷺ ھەرمووى: ئەى ئەبو زەر دەزانى كە خۆرئاوا دەبىت دەچى بۆ كوئى؟ وتم: خواو پىتەمبەرى خوا ﷺ باش دەزانن. ھەرمووى: ئەم خۆرە دەپوات، ھەموو پۆژى ئەمە ئىشەتى دەچىت لەژىر ھەرشا كۆپنوش دەبا داوادەكاتەو لەخوا كە دىسانەو ھە پىگەى پى بداتەو تا لەشوينى خۆيەو ھە جارىكى تىرش ھەلبىتەو، ھەر لەكۆنوشدا دەبى تا خوا پىگەى پى دەداو سەرلەنوئى، وەك جارى جاران لە شوينى خۆيەو ھەلدىتەو، بەلام ھاكا ئەو پۆژە ھات كە خۆر دەچى وەك جاران كۆپنوش دەبا و لىق قىوول ناكۆى داواى پوخسەت دەكا وەك

۱- فتح القدیر ۱۳۲/۵.

۲- أخرجه البخاري (الفتح: ۳۱۹۹). يس: ۳۸.

جاران له شوینې ځویه وه هه لېبته وه خوا رېگه ی ئه وه ی پېناداو پېی ده فره موی: به سه رشوینې څوتا بگه پرېره وه دواوه، له و شوینه وه هه لېی که لېی ئاوا بووی! ئیتر څور له څور ئاواوه هه لډیت، مه به ست ئه مه یه له و فره مووده ی خواجه که ده فره مویت:

﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾^۱.

واته: (څوړیش له گهر دش و سوړانه وه ی څویدا به رده وام و به ره و سره وت ده چیت. یا خود به ده وری چه قی څویدا ده سوړپته وه، وه بیگومان ئه وه توانای زانستیکی بالاده ست و زانا درده خات (که هه موو شتیکی به پړک و پیکی دروستکړدوه).

ئو (سوژده) یه ی دارورده خت و ئه ستیره کان ده یی بن پیشوازی کردنیان بیت له څورو لاریونه وه له گه لیدا یا هه ر جوړیکی تر، ئه وه سوژده بردنه بؤ خوی په روه ردگارو ته سلیم بوون و پابه ندبوونیانه، که نازانین چؤن وکے ته واو ده بیت، هه روه کو نازانین له وه و پیش چؤن ته سبیحی خویان به جیه پناوه، به لام ته سبیحیان کردوه.

نزیکترین کاتی به نده له په روه ردگاری:

ئو به هره ریه (په زای خوی لېبی) ده لې: پیغه مبه ری خوا ﷺ فره موویه تی: (أقرب ما يكون العبد من ربه وهو ساجد، فأكثروا الدعاء)^۲. واته: نزیکترین کاتی به نده له په روه ردگاری، کاتی سوژده بردنیه تی، که واته زور بیارپنه وه تیایدا. نیمام (نه وه وی) ده لیت: مانای وایه نزیکترین کاتی به نده له په حمه ت و فزلی په روه ردگاریه تی، که تیایدا هانی ده دات له سوژده کانیدا زور بیارپنه وه، ئه وه ش به لگه یه بؤ ئه و که سه ی که ده لیت (سوژده) له هه موو وه ستان و جولانه وه کانی تری پایه کانی نویژ که وره تره^۳.

۱- یس: ۳۸.

۲- مسلم ۴۸۲.

۳- شرح النووي ۴/۲۰۰.

(مه ناوی) ده لایت: نزیکترین که س له پره حمه تی په روه ردگار نه وکه سه یه بتوانیت بپیته که سیکی (سوژده بهر)، هه روه کو زوری تریش له زانایان له سر نه و پایه ن، (الطیبي) ده لایت: نه م شیوازه له پره وانبیژی عه ره بییدا پیی ده وتریت (الترکیب من الإسناد المجازی).

چونکه نزیکی پال دراوه ته پال کات نه ک شوین، نه وهش زیده پوی کردنه بۆ بهنده، وه لیږده دا -المفضل علیه- نه هیلاوه که واته ماناکه ی نه وه یه: بهنده دوو حاله تی په رستشی هه یه حاله تی یه که میان نه و کاته یه که له (سوژده دایه)، حاله تی دوو میان نه و کاته ی له غه یری (سوژده) دایه، نه و کاته ی که (سوژده) ده بات زیاتر له نه فسی خوی له پره روه ردگاری نزیک ده بپیته وه.^۱

(فأكثرُوا الدعاء - دوعای زوری تیدا بکه ن) چونکه (سوژده) حاله تیکه نه و په پری زه لیلییه، کاتیک بهنده نه فسی خوی ناسی و زانی چهنده زه لیل و هه ژارو بیده سه لاته، ده زانیت که په روه ردگاری گه وره و بالا ده ست و ده سه لاتدارو خاوه ن خیری بیسنووره، له بهر نه وه (سوژده) کان شوینی گومانی باشه بۆ وه لامدانه وه ی دوعاو پارانه وه کان، ئینجا هاندان بۆ دوعا و پارانه وه تیا یاندا به فهرموده که ی (فأكثرُوا..... الخ)^۲.

هه تا بهنده له خوا نزیک بپیته وه خوی په روه ردگار زیاتر لیتی نزیک ده بپیته وه، بپری نه و نزیک بونه وه یه، په یوه سه ته به بپری نزیک بونه وه ی بهنده له پره روه ردگاری، خوی گه وره له گه وره یی و به خشنده یی و په حمه تی خوی له بهنده نزیک ده بپیته وه چه ند جاره ی نه و نزیک بونه وه یه ی بهنده به ره ولای ده پوات، نه وه تا بوخاری له نه سه وه (په زای خوی لی بی) ده گپرتیه وه که پیغه مبه ر ﷺ له فهرموده یه کی (قودسی) دا ده گپرتیه وه که خوی گه وره ده فهرمویت: (إِذَا تَقَرَّبَ الْعَبْدُ إِلَى شَبْرًا تَقَرَّبَ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِذَا تَقَرَّبَ إِلَى ذِرَاعًا تَقَرَّبَ مِنْهُ بَاعًا، وَإِذَا أَتَانِي يَمْشِي

۱- نه وه ی له پره روه ردگاری نزیک ده بپیته وه هه ست به ناسوده یی و چیتکی ئیمانی واده کات له و تام و له زه ته نه فسی خوی له بیر ده چیته وه.

۲- فیض القدیر ۶۸/۲.

أَتَيْتُهُ هِرُولَةً^١. واته: (ئەگەر بەندە بستتێک لێم نزیک بێتەو ئەوا من یەک بال لێی نزیک دەبمەو، ئەگەر بالێک لێم نزیک بێتەو ئەوا من چوار بال لێی نزیک دەبمەو، ئەگەر بە پیادە بەرەو پووم بێت من بە پاکردن بەرەو ئەو دێم).

بەندە هەتا زیاتر لە خوای پەروەردگار نزیک بێتەو وە زیاتر لە ئەصلى بەندایەتی تێدەگات و دەزانێ کە بریتییە لە ملکەچی و خوشکاندنەو و تەسلیم بوون و خۆبەگەم گرتن و پابەند بوون، بەرزترین نموونەش (سوژدە) بردنی پارێزکارانە و لەخواترسانە، بۆ ئەوێ خوای پەروەردگار زیاتر لەو بەندەیی نزیک دەبێتەو کە لە (سوژدە) دایە، ئەوکاتە هەلیکی گەورەو لەبارە بۆ پارانەو و نزاکردن و، وەلامدانەو، چونکە ئەو لەباری زەلیل و خوشکاندن و تەسلیم بوون و لاوازی داوا دەکات و لەسەر پوودە کەوێت و، بەرزترین شوینی دەکاتە سەر خاک کە شوین پێی بە دیهینراوانە، ئەو خۆ زەبوون کردنە بۆ خوا، دەی چۆن خوای گەورە لێی نزیک نابێتەو کاتێک ئەو ئەم جۆرە بەندایەتی و پەرستشە ئەنجام دەدات!

ئەو تەم و چێژێکە ئارامی بەدوایدا دێت و هیچ چێژ و ئارامیەکی تری لەم وێنە نیە، ئەو کاتە مەژدە هەست بە لاوازی و کەمی خۆی دەکات لە بەرامبەر تواناو دەسەلات و دەوڵە مەندی خوادا، ئەو تەم و ئارامی بە دەچێژێت و وا هەست دەکات کە خوای گەورە لێی نزیکە و گۆییستی دەبێت و چاودێری دەکات و وەلامی دەداتەو و نزاو پارانەو و کانی لێوەردەگرێت، لەبەر ئەوە هەرچی پازو نیازی ناو دەورونەتی هەمووی باس دەکات و لەبەر دەم فەرمانێ واکەیدا دانی پێدا دەنێت، ئەو ئەو چێژە مەژدە هەستی پێ دەکات کاتێک دُنیا دەبێت کە پەنا دەبات بۆ پایە یەکی پتەو و بەهێز و بە توانا بۆ جێیە جێکردنی پێداویستیەکانی لەدوای بێتوانایی و بێدەسەلات بوونی مەژدە، بەلێ، مەژدە کاتی هەست بەو ئارامی بە دەکات کە هەرچی نێگەرانی و ناارامی و هەم و غەمەکانی هەیه لەبەر دەم فەرمانێ وای گەورەیدا هەڵدەپێژێت و بەتالی دەکات و، هیچ شتێ ناھێڵێتەو دوازی دوودلی

١- البخاري ١٣/١٤٢٧.

بکات، مادام خۆی داوه ته دهست خوداو کردووه تیه وه کیل بۆده رخستن و چاره سه رکردنی چونکه ئه و به تواناو ده سه لات ه سه ره مووشتیک به پاستی هه سترکردن به و نزیکی به ده بیته هۆی دروستبوون و هیشتنه وهی ئه و چیژو ئارامی به (سوژده بهر) ده وروپشتی خۆی له بیرده کاو ته سیبج و په رستش و سوپاس و ستایشی خواده کات دوور له هه موو ئه و دانراو په یوه ند دارانه ی په یوه ندیان به و قوپه وه هه یه، هه رئه و چیژو ئارامی به (سعیدی کوری جوهری) والیکردبوو گه یشت به (مه سروق) وتی: (ئه بو سعید) هه چ شتی نیه ئه وه نده شه وق و ئاره زووی تیدابی جگه له وهی پوومان به و خاکه خۆلای بکه یه^۱ مه سروقیش له دای ئه وه وای لیها تبوو هه رچی تام و خۆشی و له زه تی دنیا هه یه له لای بچوک بی نرخ و به هابوو دهستی لیبه رداو بۆ هه چی په رۆش نه بوو که له م دنیا به دا دای مردن به جی ده هیلت جگه له خۆشی و له زه تی به ک شت ئه ویش چیژو ئاسوده یی و له زه تی سوژده بووه، ده یوت: هه چ شتی له دنیا دا جیگای هه م و غه م لیخواردن نیه کاتیک دنیا به جی ده هیلی جگه له "سوژده" بردن بۆ خوی په روه ردگار^۲.

له بهرئه وه نزیکتین به نده له خوی گه وره سوژده به ره، ئه وه تا فریشته کان فه رمان به مریم (سه لامی خوی لی بی) ده که ن که سوژده ببات، خوی گه وره له سه ر زمانی ئه وان ه وه ده فه رمویت: ﴿يَمْرِمُ أَفْنَى لِرَبِّكَ وَأَسْجُدِي وَأَرْكَبِي مَعَ الزَّكِيِّينَ﴾^۳. واته: (ئه ی مریم ملک ه چ و فه رمان به رداری په روه ردگار به سوژده و کړنوشی بۆ ببه له گه ل کړنوش به راندا).

شیخ عه بدول په حمانی دوسری (په حمه تی خوی لی بی)، ده لیت: (القنوت): واته: گوپرا به لی، فریشته کان ئاموژگاری مریمه میان (سه لامی خوی لی بی) پیکردووه، به که م به ئاموژگاری و پاسپارده به کی گشتی، که به رده وام بوونه

۱- الزهد: لأحمد: ۳۴۹.

۲- الزهد ۳۴۹.

۳- آل عمران: ۴۳.

له گوتپايله لى به هه موو جوړه كانییه وه، پاشان فه رمانیان پیکردو به گه وره ترین و به رزترین جوړی به ندایه تی و په رستش که (نوږه)، سیمو دیمه نی تاییه ده که نه له (سوژده و کوړنوش) دا، له بهر به رزی و گه وره یی و به هاو بایه خیان، وه (سوژده) پیش (رکوع) ده خه، چونکه نزیکترین کاتی نوږخوین له خوا ی په روه رډگار نه وکاته یه (سوژده) ده بات، (سوژده) له گه وره ترین پایه کانی نوږه.

سوژده خیری زیاتره له دنیا و نه وهی له دنیا دایه:

نه بو هوره یره (په زای خوا ی لی بی) ده گوتپته وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی: (والذي نفسي بيده، ليوشكن أن ينزل فيكم ابن مريم حكماً عدلاً، فيكسر الصليب، ويقتل الخنزير، ويضع الحرب، ويفيض المال حتى لا يقبله أحد، حتى تكون السجدة الواحدة خيراً من الدنيا وما فيها)، پاشان نه بو هوره یره (په زای خوا ی لی بی) ده لیت: نه گه ر حه زده که نه بیخویننه وه: ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَأَلَا يُؤْمِنُوا بِهِ، قَبْلَ مَوْتِهِمْ، وَبِمَوْتِهِمْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾.

مانای فه رموده که نه وه یه: (سویند به وکه سه ی گیانی منی به ده سته زوری نه ماوه کوړی (مریم) داده به زیت به فه رمانړه وایه کی دادوهر، خاچ ده شکینتی و به راز ده کوژیت و شه پو ئازاوه هه لده گریټ و نایه یت، لی شاوی مال و سامان نه وه نده زور ده بیت که س نایه ویت، هه تا وای لی دیت یه ک سوژده خیری زیاتره ده بیت له دنیا و نه وه ش که له دنیا دا هه یه).

نیام (نیینوچه جهر) له (الفتح) دا ده لیت: بانگه واز ده که نه بو مال و سامان که س نایه ویت، هوی زور بوونه که شی دابه زینی به ره که ت و زور خیر کردن به هوی دادپه روه ری ونه مانی سته م و زور دار یییه وه یه.

له وکاته دا زه وی گه نجینه کانی ده رده خات و، حه زو ئاره زوی مال و سامان په نادان و کوړدنه وهی زور که م ده بیت ه وه و نامینیت، چونکه ده زانن که ته نها به په رستش و به ندایه تی له خوانزیک ده بنه و، نه ک به به خشینی مال و سامان، و تراوه مانای وایه که خه لک واز له دنیا ده یتیت و خوی لی لاده دن هه تا سوژده یه که له لای

١- البخاري، الفتح ٣٤٤٨. (النساء: ١٥٩).

ئەوان پەسەندو خۆشەويستەر دەبیت لە دنیاو ئەوەش کە لە دنیا دا ھەبە^۱ ئەمەش ئەوە دەگەبە نیت کە ئەو ھۆیانە ی پێگە دەگرن لە چێژو لەزەتی (سوژدە) بریتین لە:

۱- بێرنەکردنەو لە پۆژی دوايی.

۲- جیبەجێکردنی پەرستشی تری جگە لە (سوژدە).

۳- ھۆگری و ئالودەبوون بە پاراوەیی و جوانییەکانی دنیا.

کاتی ئەو پێگرانە نەمان و، نیشانە گەرەکانی قیامت دەرکەوتن، ئەوکاتە ی مەرۆڤ دانیادەبێ لە نزیکیبۆنەو ھە ی قیامت، پوو لە نوێژ دەکات، دەر فەت و ماو ھە ی پەرستشەکانی تری نابیت، نوێژ دەکات بە تاییبەتی (سوژدەکان) چونکە بە زۆترین کارەتیاید، پەرستشەکانی تری جگە لە نوێژ پێ لێگیراوەن بە و مانایە ی کاریکی نەو یستراوین، بە لām مەبەست ئەو ھە ی نوێژی زۆر درێژکردنەو ھە ی (سوژدە) لە سەر دەروون قورس و دژوارە، لە بەرئەو ھە ی پێویستی بە کاتیکی زۆر دڵ و دەروونیکی ئارام ھە ی ھە کە زۆرکەس و نیان کردووە، لە ھالیکدا بە خشیینی مالیش ھەرچەندە لە سەر دلی ھەندێ کەس ھە ر ناخۆش و گرانی بە لām کاتی زۆری ناوێت و پێویستی ھە ی بە و دەروونە ئارام و دڵ ئاسوودەیی ھە ی نییە کە (سوژدە) پێویستی پێیەتی.

﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾^۲:

بەرپێژو گرپنوشی (پێزانینەو ھە) بچنە ژوورەو ھە:

(الحافظ کوپی کثیر) دەلێت: (ئەو ھە بو کە پزگار بوون لەوون بوون و پەر تەوازەیی دوا ی چل سال لە گە ل (یوشە ع بن نون) - سەلامی خوا ی لی بی-، خوا ی گەرە لە ئیوارە ھە کی ھە ی نی دا بۆ ی پزگار کردن و، لە و پۆژە دا بۆ ماو ھە کی کە م خۆری پاگرت تابتوانن فە تە حە بکەن، وە کاتی فە تە حیان کرد فە رمانی پێدان کە لە دە رگای شارە کە وە بچنە ژووری بە (گرپنوش) ھە وە بۆ پێزانین و سوپاسگوزاری ئەو بە خشی ھە ی خوا ی گەرە کە سەرکەوتووی کردن و شارو ولاتی خویانی پێدانەو ھە، پزگاری کردن لە گومرایی و سەر لێشێوان و پەر تەوازەیی^۳).

۱- فتح الباری ۴/۶.

۲- البقرة: ۵۸.

۳- تفسیر القرآن العظیم ۱/۹۸.

به لام نه وان نه یان ویست سوپاسگوزاری خوابکهن و به ملکه چی بو خوای گه وره
 بچنه ژوورده وه نه وان پازی نه بوون جگه له خۆبه گه وره کرتن و گالتنه کردن
 به فره مانه کانی خوا هه روه کو عاده تی هه میشه بی یان، نیمام (نه حمد) له نه بو
 هورهیره وه (په زای خوای لی بی) ده گیزیته وه که ده لیت: پیغه مبه ری
 خوا ص ده فره رموی: خوای گه وره به به نی نیسرا ئیلی فره رمو: ﴿وَادْخُلُوا آلَآبَآبَ
 سُجَّدًا وَقُولُوا حُطَّةً تُغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾^۱ واته: (له ده روزه ی شاره که به پزیو
 کپنووشی (پیزانینه وه) بچنه ژوورده وه بلین: خوابه له تاوانه کانمان ببوره نه وکاته
 نیمه ش له هه له و تاوانه کانتان ده بوورین). به پیچه وان وه له بری نه وه ی به ملکه چی و
 کپنووشه وه بچنه ژوورده وه و به قنگه خشکی چوونه ژوورده وه و له بری نه وه ی بلین
 (حطه) زمانیان گۆپی ووتیان: (حیططه، حبه فی شه عره)^۲ که قسه یه کی بی مانایه
 فره مانی خوابان گۆپی و خوای گه وره ش (طاعون) و جوړه ها سزای بو ناردن
 له پاداشتی نه و گالتنه پی کردنه یانه وه. ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
 لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ يَكَاكُوتُوا يَفْسُقُونَ﴾^۳ واته: (که چی نه وان
 سته میان کردبوو یه کسه ر گوفتاره که یان گۆپی به شتیک بیجگه له وه ی پییان
 و ترا بوو) واته به لووت به رزیه وه چوونه ژوورده وه) جائیمه ش له ئاسمانه وه سزایه کمان
 دابه زانده سه ر نه وانیه ی سته میان کرد به هوی نه وه ی له فره مانی خوا ده رچوون).

۱- البقرة: ۵۸.

۲- أحمد ۳۱۸/۲ و البخاری ۳۱۲/۶.

۳- البقرة: ۵۹.

سیفاتی سوژده بهران

خاوه نی ته ویلی (سوژده بهر) سیفاتی زوریان هیه و به هوی ئه و ئاکارو سیفاتانه وه له نویژی خوینانی تر جیان ده کړیته وه له بهرترین ئه و سیفه تانه:

۱- دریژگر دنه وهی سووژده:

پیشتر قسه مان کرد له سهر ئه و ههسته پر له خوشی و دنیایی و چیژه دهروونییه ی له کاتی (سوژده) دا ههستی پیده کړیت و هه ر ئه وه شه هوی دریژگر دنه وهی (سوژده)، ئه وانه ی ئه و ههسته یان ون کردو وه و نیانه هیچ شتی نییه وایان لیبکات که سوژده کانیاں دریژیکه نه وه و تیایدا پوچن. (عوروه) له (عائیشه وه - په زای خوی لیبی) ده گړیته وه که: پیغه مبه ری خواﷺ یانزه پکات نویژی - له شه و نویژدا - ده کرد، سوژده یه کی وای ده برد به قه د ئه وه ی هه ریه کیکی له ئتوه (۵۰) ئایه ت بخوینی پیش ئه وه ی سهری بهر زکاته وه. وه دوو پکات نویژی له پیش نویژی به یانی دا ده کرد، پاشان له سهر لای راستی پال ده که وت تابانگ ده رده هات بو نویژ.

ئه گه ر واحیساب بکه ین ئه و (۵۰) ئایه ته به (ته رتیل) بخوینن ئه و نزیکه ی (۱۰) خوله ک ده خایه نیت که له (سوژده) داماره ته وه، ئه وه ش بیگومان ماره یه کی دریژه، به به راورد له گه ل سووژده کانی ئیمه.

ئه وه به لگه یه له سهر ئه و ئاسوده یی به پوچی و دئارامی یه ی که پیغه مبه رﷺ له سوژده دا هه یبووه، زورجار سوژده که ی زور له وه ش دریژتر ده کرده وه کاتیک پوچوو له منا جاتی خوی گه وره.

وهك ده گيرپنه وه ده رباره ی (عبدوللای کوری زوبه ی)، (کاتی سوژده ی ده برد چۆله که له سه رپشتی ده نیشته وه، واتده زانی دیوار یا کوته ره داریکه) ^۱. له ته رجه مه که ی شوینکه وتووی ناودار (عه نه به س کوپی عوقبه ی حه ضره می) هاتوه ده لیت: (عه نه به س - سوژده ی ده برد هه تا بالنده کان داده بارینه سه رپشتی وه سه ری ده نیشته وه وایان ده زانی په ناو دیواریکه) ^۲.

به م شیوه یه نه وه نده (سوژده) کانیا ن درێژده کرده وه تیایدا ده مانه وه به جۆری نه وه ی له ده وروپشتیاندا هه یه هه موویان له بیرده کردو، له هه موو هه ست ونه ستی دنیایدا داده بریت و واتده زانی نه وان له پیشوازی لێپرسینه وه کانی قیامه تان، هه روه کو له ته رجه مه ی شوینکه وتوو (موسلم کوپی یه سار) دا (مه یمون کوری جابان) ده لیت: هه رگیز موسلم کوپی یه سارم نه دیوه له نوێژدا ناگای له ده وروبه ری هه بوویت و نوێژه که ی کورت و سووک بووی و درێژ نه بووی، جارێک لایه کی مزگه وته که پوخاو خه لکی ناو بازار له ده نگ ورووخانی دا پاچله کین و پزانه ناو مزگه وت له بهر هیزی ده نگه که، موسلم له ومزگه وته دا له نوێژدابوو ناوپی نه دایه وه و پی نه زانیبوو ^۳.

(شه وده ب) ده لیت: (موسلم کوپی یه سار که له ماله وه نوێژی ده کرد به که سوکاری ده گوت (قه سه بکه ن من قسه کانتان نابیستم) که موسلم ده چوه ماله وه نه هلی ناومال بیده نگ ده بوون و قسه یه کت لی نه ده بیستن، کاتی نه وه لده ستا بو نوێژکردن نه وان قسه یان ده کرد و پیده که نین) ^۴.

گومانی تیدانیه نه وه یه چاکترو نایا بتر بوون له نێمه به هۆی نه وه له خوا ترسی و ملکه چی و پا به ندبوونه یان به هه موو به شه کانی نوێژه وه به تاییه ت (سوژده) کانیا ن،

۱- الزهد لأحمد / ۲۰۰.

۲- سوژده که ی نه وه نده به رژه کرده وه تیایدا ده مایه وه واده زانرا دیواره و ناچوئی، صفة الصفوة ۷۲/۳.

۳- صفة الصفوة ۲۳۹/۳.

۴- صفة الصفوة ۲۴۰/۳.

نۆرماندووده بون به کردهی (پاکردنه وهی دلّه کانیان) له هه موو نه و شتانهی په یوه سستی ده کردن به غهیری خواوه له مالّ و سامان و ژن و پله و پایه و پیا به لّدان و خانو و به ره و نۆرشتی تری له وینهی جوانی و پازانه وه کانی دنیا و سه ریچی په کان و نه و شتانهی ئیمه ی بّیهش کردووه له وهی زیاتر بیر بکه ی نه وه له له خواترسان و ملکه چ بوون و پا به ند بوون، نه وه بوو که نه میری ئیمانداران خاوه ن دوو پووناکی (عوسمانی کوپی عه فان) ی (په زای خوی لیّبی) و الیکرد بۆنه وه کانی دوی خوی پوون بکاته وه بلّیت: (نه گهر دلّه کانتان پاک کرده وه هه رگیز له وته کانی خوی په روه ردگار تّیرنابن).^۱

که واته مادام دلّه کانمان پیرین له ناته واوی و که م و کوپی و نا پاکی، نه وا هیچ ئاسووده یی و تام و شیرینی به که له درێژ کردنه وهی (سوژده) و به شه کانی تری نوێژ ناچیزین، به لکو روکوع و سوژده کانمان ته نها وه کو جوولانه وه یه کی ئالی یه و هیچ هه ست به و اتا کانیان ناکه یین و، هیچ له هه مم و غه م و پارایی و دلته نگه ی به کانمان که م ناکه نه وه و لای نابهن، له به رنه وه ده یّیت ده ست بکه یین به کرده یه کی پاک کردنه وه له هه موو که م و کوپی و ناته واوی به که و، ئینجا دلّه کانمان ئاماده بکه یین بۆ پیشوازی له وته سروشی به کان - کلمات الوحی - و تام و شیرینی و له زه تی گفتوگو له گه لّ خواوا له سوژده کاند هه ست پّی بکه یین و هیچ په رچ و به ربه ستیک نه مّینّیت تا بیرو هه ست و هۆشمان دوور خاته وه له خاوه نی زه وی و ئاسمانه کان.

۲- نزاو پارانه وه:

کاتی ناوچه وان به زه وی به وه ده لکینریت، هه ست ده کریت نه و چرکانه نزیکترین کاتیه تی به په روه ردگاری، ده ست ده کات به چاکه کاری به جوړیک په رستشی ده کات که چاوی لییه تی و ده ییننیت خۆنه گهر نه میش نه و نه بینی نه وا په روه ردگاری نه و ده ییننیت. بۆیه ده زانی نه وه نه و کاته یه تیایدا بپارپّته وه و به ملکه چی و بّیده سه لاتی و زه بوونی داوا له خودا بکات تابه لکو وه لامی بدرپّته وه، وه کو له

۱- الزهد لأحمد ۱۲۸.

عائشه وه (په زای خوی لی بی) ده گڼپنه وه که ده لیت: (پیغه مبه ری خوالله له پوکوع وسوژده) کانیدا ده یفه رموو: (سبوح قدوس، رب الملائكة والروح) واته: بی نه نگ وپاک و خاوینه و په روه رگاری فریشته کان و جویرائیل. له گله نه وه ش که پیغه مبه ری خوالله پاکه له گونا هو تاوان، به لام له وکات و چرکانه دا که نورنزيک بووه ته وه له خوا به بیده سه لاتی و لاوایی یه وه داوای لیخوشبونی له خوا کړدوه، وه کو نه بوهوره یه (په زای خوی لی بی) ده لیت: پیغه مبه ری خوالله له (سوژده) کانیدا ده یفه رموو: (اللهم اغفر لی ذنبي کله، دقه و جلّه، وأوله وآخره، وعلا نيته وسره).^۱ واته: (خودایه له هه موو گونا هه کانم خوش بیه، له وردیو له درشتی، له پیشینی له دوا یینی، له ناشکرایو له په نهانی) پیغه مبه ری له دوا پروانیدا کوتا وتی بؤ هاوه لانی که له دوا ی (نه بو به کړ) وه نو یژیان ده کړد نه وه بوو له (سوژده) کانیدا نورپارینه وه و دوعا بکه ن. نه وه نه و پاسپارده یه بوو که خوشه ویست بؤ خوشه ویسته کانی رایگه یاند پیش جیا بوونه وه لییان، موسلم له (صحیح) هکیدا گڼپاویه ته وه که (عبدوللای کوی عه باس) (خوی لی پازی بی) وتی: (کشف رسول الله ﷺ الستر، ورأسه معصوب فی مرضه الذي مات فيه فقال اللهم! هل بلغت؟ ((ثلاث مرات)) انه لم يبق من مبشرات النبوة الا الرؤيا. يراها العبد الصالح. أو ترى له، ألا وإنّي نهيت أن أقرأ القرآن راكعاً أو ساجداً، فأما الركوع فعظموا فيه الرب عزوجل. وأما السجود فأجتهدوا في الدعاء فقمن أن يستجاب لكم) واته: (پیغه مبه ری خوالله په رده که ی لادا سه ری پیچ دابوو له و نه خوشی یی وه فاتی تیا کړد فه رموی: په روه رگارا ثایا گه یاندم؟ (سی جار له سه ری که) ئینجا فه رموی: (نه ی خه لکینه له مژده کانی پیغه مبه رایه تی نه ما وه جگه له خه ونی چاک که موسولمان ده بیینی یان پیوه ی ده بینریت، ثایانازان من (نه هی) م لیکراوه که له رکوع و سجودا قورشان

۱- مسلم ۴۸۷.

۲- مسلم ۴۸۳.

۳- مسلم ۲۰۸ کتاب الصلاة.

۴- له فه رموده یکی تردا نه وه شی لی زیادکراوه نه وکاته خه لکی له دوا ی نه بو به کړ پزیزبوون.

بخوینم، له پکوعدا په‌روه‌ردگاری تیدا به‌گه‌وره‌و مه‌زن پابگرن له‌سوژده‌شدا کوشش بکه‌ن له‌دوعا و پاپانه‌وه‌دا، شایانی نه‌وه‌یه لیتان وه‌ربگیریت).

له‌ گرن‌گرتین نه‌و هو‌یانه‌ی ره‌غبه‌ت و ئاره‌زووی دوعاو پاپانه‌وه زیاده‌که‌ن نه‌مانه‌ن:

أ- بیرک‌دنه‌وه له‌ تاوانه‌کانی پابردوو، به‌هیوای لیخ‌وشبون، هه‌رچه‌نده‌ مرو‌ف بپروانیتته تاوانه‌کانی پابردوو‌یو بیریان لیبکاته‌وه، زیاتر ده‌پارپیتته‌وه تالیتی خو‌شبیت.

ب- بیرک‌دنه‌وه له‌گونا‌هه‌کانی ئیستاو، ترسان له‌وه‌ی کاریگه‌ریی له‌سه‌ر کرده‌وه چاکه‌کانی هه‌بیت که‌ده‌یانکات.

ج- بیرک‌دنه‌وه له‌کرده‌وه‌ی چاک و، ترسان له‌وه‌ی خوالیتی وه‌رنه‌گریت و، بترسی که‌نه‌کا تیکه‌ل به‌پوپامایی نیمچه‌ پاییه‌ک بیت، یان هه‌زکردن به‌مه‌دح و پیا‌هه‌ل‌دان.

د- بیرک‌دنه‌وه له‌کرده‌وه‌ی پیاو‌چاکان و تیک‌وشانیان و، هیوا‌خو‌ازی بۆ که‌یشتنه‌وه پیتان.

ه- داواکاری بۆ هه‌ندیک له‌کاروویاری دنیا‌ییو، دل‌نیا‌بوون له‌وه‌ی که‌خوا بۆی جیبه‌جی ده‌کات.

و- ترسان له‌خراپی دواساته‌کانی ته‌مه‌نی و ناخ‌رشه‌ری، هه‌تا نه‌وترسه‌ زیاتربیت نه‌وا دوعاو‌نزا‌شی زیاتر ده‌بیت تا به‌لکو خوای گه‌وره‌ دوا‌یی وکو‌تایی ته‌مه‌نی به‌خیر بگیری‌ت و به‌ره‌و‌چاکی بچیت، به‌تایبه‌تی که‌بیرده‌کاته‌وه له‌دیمه‌نی نه‌وانه‌ی له‌شه‌مه‌نده‌فه‌ری بانگه‌وازی که‌وتونه‌ته‌ خو‌ارو دواکه‌وتون.

ز- ئاواته‌ خو‌ازی به‌مانه‌وه‌ی له‌سه‌رحالی چاکه‌و ته‌قواو پارێزگاری و نزیک بوونه‌وه له‌خوا، وای لیده‌کات که‌دوعابکات و داوای جیگیربوون له‌سه‌ره‌ق و پاستی بکات له‌دوای خو‌ی. هه‌رچه‌نده‌ نه‌وه‌یانه‌ی زیاتر کاری تیبکه‌ن، نه‌وا نه‌وه‌نده‌ش دوعاو نزاو پاپانه‌وه‌کانی درێژ‌ترو زیاتر ده‌بن، بیت‌ه‌وه‌ی هه‌ست به‌پو‌شتنی کاته‌که‌ی بکات. که‌چه‌نده‌ نه‌و ده‌پارپیتته‌وه، له‌ویدا شیرینی و له‌زه‌تیک ده‌چیژیت که‌په‌یوه‌سته به‌ملکه‌چی و زه‌بونی بۆ خوای په‌روه‌ردگار.

۳- کاریگه‌ری و گریان:

بوونی کاریگه‌ری له کاتی گوی گرتن له ئایه‌تی قورئانی پیرۆز، یاکاتی بیستنی و تارو پاسپارده و ئامۆزگارییه‌کان، یاکاتی خویندنه‌وه‌ی و ته سروشتی‌یه‌کان، یاکاتی بینینی دیمه‌نێک که قیامه‌تی بیرده‌خاته‌وه، به‌لگه‌یه له سه‌رپاکیه‌تی دل له لێلێ و وه‌پزبوون وه‌زال بوونی هه‌م و غه‌می قیامت به‌سه‌ری‌دا، بوونی ئه‌و شوینه‌وارو کاریگه‌ریه له ناوخه‌لکدا له یه‌کیکه‌وه بۆیه‌کیکی ترجیاوازه، هه‌لبه‌ته به‌هۆی نه‌رمی و ناسکی دله‌وه‌یه کاتی گریان زال ده‌بی به‌سه‌ری‌دا له کاتی قورئان خویندندا، یا هه‌ر گویگرتنێک لێ، یا هه‌ر دیمه‌نێک که پۆزی دوا‌یی بیرده‌خاته‌وه، هه‌روه‌کو (ئه‌بویه‌کر- په‌زای خوای لی‌بی).

له به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌دا ئه‌وه‌که سه‌هیش دلی په‌قه، که هیچ شتی کاریگه‌ری له سه‌ردروست ناکات هه‌تا کاتی یه‌کی له خزم و نزیکانیشی ده‌مریت، یاده‌که‌وێته گه‌وره‌ترین به‌لا و کاره‌ساته‌وه، کاتی دلی په‌ش هه‌ل ده‌گه‌پۆ په‌رده‌ی گونا ده‌په‌پۆشی ئه‌وا ته‌لغ و تاریک ده‌بی و چاک به‌چاک نازانی و خرابیش به‌خراب نابینی، ته‌نها ئه‌وه‌ی ده‌وێت و ئه‌وه ده‌بینیت که به‌هه‌وا و ئاره‌زووی ئه‌و ده‌خوات، له‌نیوان ئه‌و دوو چینه‌دا پۆل و چینی زۆره‌ن له ناوخه‌لکیدا، خوای گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا له سه‌رباسی یه‌کێک له وچینه‌نه ده‌فه‌رمویت: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝﴾.

واته: (ئا ئه‌وانه که سانیکن که خوای گه‌وره نازونیه‌مه‌تی به‌سه‌ردا پشتوون له‌په‌غه‌مبه‌ران، له‌نه‌وه‌ی ئاده‌م و ئه‌وانه‌ش (که له که‌شته‌یه‌که‌دا) له‌گه‌ل نوحدا سواریان کردن و له‌نه‌وه‌ی ئیبراهیم و یه‌عقوب و له‌وانه‌ی که هیدایه‌تمان داوون و هه‌تمان بژاردوون، ئه‌وانه هه‌رکاتێک ئایه‌ته‌کانی خوای میهره‌بانیان به‌سه‌ردا

بخوینریتتهوه، بهپهله سوژده دهبن و نهسرین له دیده یان دهباریت (له سوژو خوشه ویستی پهروهردگاریان دلانی پر نورو ئیمانیان دهکولئ و دهگرین).

ئیمام (الحافظ بن کثیر) دهلئیت: (کاتئ گوئیستی وتهکانی خودا دهبن باوه پری تهواویان ههیه بههه موو بهلگه و مه بهست و نیشانه و پینمایی بهکانی و بهوپه پری ملکه چی و بیده سه لاتیه وه (سوژده) بۆ پهروهردگاریان دهبن و ستایش و سوپاسگوزاری خواده کهن له سه رته و نیعمت و بهخششه گه وره یی پییداون، (البکی) کۆی (باک) ه له بهرته وه زانایان کۆکن له سه رته وه که شرعیه تی (سوژده) له وه دایه که نه وانه بکریته رابه روپیشه نگ و شوینکه وته ی شیوه و پریازه که یان بن. (سوفیانی ته وری) له (ئه عمه ش) ته ویش له (ئه بو عومه) وه ده لئیت: (عومه ری کوری خطاب - په زای خوای لی بی) سوره تی مریه می خویندو سوژده ی بردو فهرموی: (ئه وه سوژده یه، نه ی کوا گریانه که ی- گریان ی ده ویست).^۱ ئه و قسه یه ی ئیمامی عومه ر (په زای خوای لی بی) نیشانه ی لاوازی و وه پزیوونی نیه، ئینجا ده لئیت: (ئه وه عومه ره واده لئیت نه ی ئیمه ده بی چۆن بین؟!) به لئیت عومه ر ئه و قسه یه ی بۆ پاکانه و بۆ پینه ی لاوازی و دلپه قی خۆی نه بوو، به لگو ئیمامی عومه ر (په زای خوای لی بی) که نه وه ی فهرمووه له وپه پری هه ست ناسکی و دلنه رمی و دلسوژی بووه، ئه گه ر نا عومه ر (په زای خوای لی بی) به کیک بووه له (گریا وه کان)، کاتئ گوئیستی قورئان ده بوو ده گریا و زهرد هه لده گه را جاری واهه بوو نه وه نده په نگ ی تیک ده چوو ده یانبرده ماله وه و نه یانده زانی چی به سه رها ته وه ؟

شه و گوئی له گریان ی مندال بوایه ده گریا، که گوئی له وتارو پاسپارده یه ک بوایه ده گریا، کاتئ لیپرسینه وه ی له گه ل نه فسی خۆی ده کرد ده گریا (عه بدولای کوری عیسا) ده لئیت: (له سه ر پووی ئیمامی عومه ر (په زای خوای لی بی) دوو هیلتی په ش له شوینی فرمیسکه کانی دروست ببون نه وه نده گریا بوو).^۲

۱- تفسیر القرآن الکریم: ۱۲۷.

۲- تاریخ عمر بن خطاب- لابن الجوزی ص ۱۹۲، ط- دار الإحیاء.

خوای په روهر دگار له وه سفی نه وانه ی له توندی نه و کاریگری و گریان به سهر
 پوویاندا ده که ون و به رده وام فرمیسکیان ده باریت ده فره رمویت: ﴿قُلْ ءَامِنُوا بِهِۦٓ اَوْ لَا
 تُؤْمِنُوْا اِنَّ الَّذِیْنَ اُوْتُوْا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖۤ ۚ اِذَا یُنۡسَلٰی عَلَیْهِمْ یَحْزَنُوْنَ لِلْاَذْقَانِ سَجَدًا ۝۱۰۷﴾ و یقولون
 سُبْحٰنَ رَبِّنَا اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ۝۱۰۸﴾ و یحزرون للاذقان ینکون و یریدھو خشوعًا ﴿۱۰۷ واته:
 پییان بلای نهی خوانه ناسان باوه په قورئان بهینن یا باوه پی پی نه هیئن (به ده ست
 خوتانه و نه مړو سهریه ستن به لام بزائن به راستی نه وانه ی پیتشر زانیارییان پیدراوه
 ده رباره ی ته ورات و ئینجیلی ده سستکاری نه کراو، چاک ده زائن که نه م قورئانه
 له هه مان سهرچاوه وه یه، هه ربویه کاتیک به سهریاندا ده خوینریته وه (خویان
 پیناگری) خیرا سهری پیزو نه وازشی بو داده نه وینن و سوژده (بو نیره ری قورئان
 ده بهن) ده شلین پاکو و بیگری دی بو په روهر دگارمانه، به راستی به لینی
 په روهر دگارمان هه ردیته دی (به سهرخستنی ئیمانداران له دنیا داو سهر فرازیان
 له قیامه تدا) نه وانه سوژده و کرپنوش ده بهن و ده گرین و نه سرینی خوشه ویستی
 په روهر دگار له چاوانیان ده باریت، فرمیسکی ئیمان و شادی هه لده وه ریئن و تادیت
 زیاتر ملکه چ و فره مان به ردارو دل پرله ئیمان ده بن).

ئیمان (الشوکانی- رهحه تهی خوای لی بیت) ده لیت: (اذا یتلی علیهم) واته:
 (قورئان) یان به سهر دا ده خوینریته وه ﴿یَحْزَنُوْنَ لِلْاَذْقَانِ سَجَدًا﴾ واته: (له سهر پوویان
 ده که ون و) (سوژده) بو خوای په روهر دگار ده بهن، واته نه و که وتنه بریتیه له که وتن
 به هه موو جه سته و توانایه وه به سهر چه ناگه دا، چونکه چه ناگه شوینی
 به یه که گیشتنی جه مسهری هه ردوو شه ویلکه یه و، یه که م شوینه که ده گاته زه وی.
 (الزجاج) ده لیت: له بهر نه وه ی چه ناگه شوینی کوبونه وه ی هه ردوو شه ویلکه کانه
 هه روو کو مړو له ویوه ده ست به که وتنی ده کات بو (سوژده) بردن و یه که م شوین له

۱- الإسراء: ۱۰۹-۱۰۷.

۲- الإسراء: ۱۰۷.

پوخساردا که ده گات به زهوی چه ناگهیه، ﴿وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا﴾^۱، واته:
له (سوژده) کانیا ندا ده لئین: پاکی و بیگه ردی بۆ په روه ردگارمانه و دووړو پاکه له و
دروو ده له سانه ی نه قام و نه زانه کان ده یلئین و دووره له لادان له به لئینه کانی ﴿إِنْ كَانَ
وَعَدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾^۲.

ننجا زیکرو یادی خوا ده که ن و خویان ده خه ن به سهر چه ناگه یانداو ده گرین.
وه کو ده فیه رمویت: ﴿وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ﴾^۳، لیره دا که وتن به سهر چه ناگه دا
دووباره ده کاته وه به هوی جیاوازی هوی که وه، یه که م جار به مه به سستی
به گه وره زانین و به رز پراگرتن و پاکی و بیگه ردی خاویه، له دووهم جاردا بۆ گریان و
کاریگه ری ناموژگارییه کانی قورئانه له دلیانداو، زیادبوونی له خواترسان و ملکه چ
بوونیانه)^۴.

نوه ته نها جولانه وه و کردار یکی گریاوه کان نیه و به کاریگه ریو له خواترسی یه وه
ده ری ده خه ن، به لکو نه و کاریگه ری که کی راسته قینه یه و به بی وستی خویان له سهر
پووده یان خات و (سوژده) ده به ن بۆ په روه ردگارو له به رده سستی دا ده گرین.

(سه ید قوطب- په حمه تی خوی لی بیت) له وه سفی نه و دیمه نه یان ده لئیت:
نه وان له توندی نه و کاریگه ری ده به سهر پوودا ده که ون و (سوژده) ده به ن ((به پاستی
نه وه دیمه نیکه هست و ویزدان ده بزوینی، نه وه دیمه نی خاوه ن زانسته کانی پیش
نه وانه ش بووه، به لی نه وانه کاتی گوئی له قورئانی پیروژ ده گرین زیاتر
له خواده ترسن، ﴿يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا﴾^۵، نه وان خاوه نی نه فسی خویان نین و،

۱- الإسراء: ۱۰۸.

۲- الإسراء: ۱۰۸.

۳- الإسراء: ۱۰۹.

۴- فتح القدير ۳/۲۶۴.

۵- الإسراء: ۱۰۷.

ته نها (سوژده) نابهن، به لکو ﴿يَخْرُجُونَ لِلْذِّقَانِ سُجَّدًا﴾^۱، ئينجا زمانيان به گوديت و به وهی که هوشی شله قاندوون له ههست و نهست و بيرکردنه وهيان له گه ورهیی و شکومهندی خواو پاستی پهيمان و به ئينه کانی ﴿سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾^۲ کاریگه ریه که ی ئه وهنده زاله به سهریاندا که به هیچ جوړی زمان ناتوانی به وته کانی وینه ی ئه و هیرش و سوپایه دهرخات که له سنگیاندا وروژاوه، هه ربویه فرمیسه که کان سه رچاوه ده گرن وگوزارشت له و کاریگه ریه زوره ده که ن که وشه کان ناتوانن وینای بکه ن^۳.

۴- به پاک زانین و ستایش کردنی خوای گه وره:

کاتیک له سوژده کانیاندا ههست به گه ورهیی خوای په روه ردگارده که ن، ترس دایانده گریت و ههست و نهستیان ده جولیت و فرمیسه که کانیان داده بارین، به پاکی ده زانن و سوپاسگوزاری خواده که ن له سه ر ئه و به خشش و نیعمه ته زۆرانه ی له ژماره نایه ن، هه رچه نده بیرده که نه وه له نیعمه تیک له و نیعمه تانه ی خوا به سه ری دا پژاندوون و پیتی به خشیون له کاتیکدا خه لکانیک لئی بیبه شن ئه وازیتر سوپاس و ستایشی خوا ده که ن، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾^۴. واتسه: (به پاستی ته نها ئه وانه بپوا به ئایه ته کانی ئیمه ده هینن، کاتیک یاده وهری ده کرین پیتی، خیرا سوژده ده به ن ته سبیحات و سوپاسگوزاری په روه ردگاریان ده که ن، له کاتیکدا ئه وانه به هیچ شیوه یه ک فیزیان نیه و خویان به گه وره نازانن^۵).

۱- الإسراء: ۱۰۷.

۲- الإسراء: ۱۰۸.

۳- فی ظلال القرآن: ۲۲۵۴/۵.

۴- السجدة: ۱۵.

۵- ته فسیری ناسان.

(قورطبی) ده لَیْت: (واته ته سببحات و ستایش ئاویتته ده کهن له گهل سوپاسگوزاری و پاک و بیگهردی پاده گرن له هه موو نهنگی و کم و کوپیه که له سوژده کانیاندا ده لَیْن: سوپاس و ستایش بۆ خوا، پاک و بیگهردی بۆ پهروهردگاری بهرزو بی هاوتا، سوپاسگوزارن، واته خوا به دووره و پاکه له وتی هاویهش په یداکاران و هاوهل بۆ خوا دانه ران).

۵- ترس و هیوا:

دوو سیفه تن له بهرزترین و دیارترین سیفه تی (سوژده) به رانن، نه وان به راستی له خوا ده ترسن، به لām نه وترسه به ره و نا ئومیدیان نابات و به هیوای سوژو په حمه تی خوان، به لām نه هیواو ئومیدهش نایانبات به ره و پال دانه وه واز هیتان له کرداری چاکه، له قورنانی پیروژدا وه سفی نه وانه کراوه: ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (10) نَتَجَافِي جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۱۱﴾، واته: به راستی ته نها نه وانه بر وایه ته کانی ئیمه ده هیتن، کاتیک یاده وه ری ده کرین پتی، خیرا سوژده ده بن و ته سببحات و سوپاسگوزاری پهروهردگاریان ده کهن، له کاتیکدا نه وانه به هیچ شیوه یه که فیزیان نیه و خویان به گهره نازانن، نه و (نیمانداره به خته وه رانه) نیوانیان خویش نیه له گهل پاکشان له جیگه و پیگه ی گهرم ونه رما (واته به نویژو خوا په رستی به شیکی شه و ده به نه سه)، هه میشه نزو و پارانه وه یان پوو به پهروهردگاریانه له خه شم و قین و دۆزه خی ده ترسن، ئاواتی په زامه ندی و به هه شتیان هیه و له و پزق و پوزی و توانایی و زانیاریه ی پیمان به خشیون ده به خشن.

(سه ید قوطب - په حمه تی خوی لی بیّت) ده لَیْت: (نه وه دیمه نیکی پاکو خاویتنی پۆخی بر وادارانه، دل سوژی و میهره بانیه، پۆشن و هه ستیارو موچرکاو به له ترسی خوی گهره و ته قوا و پاریزکاری و، ئاواسته یان ده کات به ره و

په‌روه‌دگاریان و، به‌هیواو ئومیده‌وه فه‌رمانبه‌رداری ده‌که‌ن، به‌بێ خو به‌زل زانی و خو به‌رز پاگرتن. ئه‌وه ئه‌و (پوچ - گیان) انه‌ن که‌پ له‌باوه‌پن به‌ئایه‌ته‌کانی خوداو به‌دلێکی به‌ئاگاو ده‌روون و ویزدانێکی پووناک و دره‌وشاوه‌و، هه‌ستیکی شپه‌زه‌و پاچله‌کاوه‌وه ده‌یانخویننه‌وه‌و وه‌ری ده‌گرن و لێی ورده‌بنه‌وه‌).

ئه‌وانه کاتێ بیر له‌ئایه‌ته‌کانی په‌روه‌دگاریان ده‌که‌نه‌وه ده‌که‌نه ژێر کاریگه‌ریان ﴿خَرُّوا سُجَّدًا﴾^۱ واته: به‌پوودا ده‌که‌ون و سوژده ده‌بن بۆ به‌گه‌وره زانینی خوداویه‌رز پاگرتنی^۲. پاشان ده‌لێ: (ئه‌وه‌نده به‌ترس و ملکه‌چی‌یه‌وه پووده‌که‌نه خواو به‌ره‌و لای ده‌پۆن له‌به‌ر ناکۆکی نێوان (ترس وه‌یوا) یان به‌رده‌وام ترسیان هه‌یه له‌سزای خوداو هیواشیان به‌په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خودا هه‌یه، ترسیان له‌خه‌شم و تووه‌یی خواو ته‌ماعیان بۆپازیکردنی خوا، ترسان له‌سه‌رپێچی کردنی و ته‌ماع و ئومیدیان بۆ پشتیوانی و یارمه‌تی خودایی)^۳.

ئه‌وه‌که‌سه‌ی به‌م جوړه ترس و هیوای به‌په‌حمه‌تی په‌روه‌دگاری هه‌یه. هه‌میشه داوا له‌خوا ده‌کات و پێداگری له‌سه‌رده‌کات و، به‌رده‌وام له (سوژده) کاندایه‌خوا ده‌پاڕێته‌وه‌و دوعا ده‌کات له‌ئاگرو لێپرسینه‌وه بپاڕیزیت و، داوای گیرابوونی نزاو پا‌پانه‌وه‌کانی و به‌هه‌شت و لێ پازیبوونی ده‌کات، ئه‌وه‌که‌سه یه‌کسان نییه له‌گه‌ل که‌سێکی وپو بێ ئاگاو وێڵ و گومرا له‌گێژاوی هه‌زو خولیاکانی‌دا که‌ بیرو هه‌زی هه‌ربه‌لای هه‌واو هه‌وه‌سه‌کانیداوه‌و بێ هه‌ست و هۆشه‌و، له‌گه‌ل بێگانه‌کاندا وه‌ک یه‌کیان لێ دیت، ئه‌وه‌تا خوا ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿أَمِنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْآلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾^۴، واته: ئایا ئه‌و جوړه که‌سانه‌ی که‌باسکران چاکترن یا ئه‌و ئیمانداره‌ی

۱- السجدة: ۱۵.

۲- الظلال ۲۸۱۲/۵.

۳- الظلال ۲۸۱۳/۵.

۴- الزمر: ۹.

که له دوو توئی شه و گاردا هه لده ستیت بؤخوا په رستی سوژده ده بات و به پټوه ده و ه ستیت. له لټپر سینه وهی قیامت ده تر ستیت و ئومید و هیوای به میهره بانی په روه ردگاری هه یه. ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بلی: ئایا ئه و که سانه ی که ده زانن و شاره زان وهك ئه وانن که هیچ نازانن و شاره زاییان نیه؟ به پاستی ته نها خاوهن بیرو هوشه کان له م جوړه یاده و ه ریا نه سوود و ه رده گرن و تیده گهن (له حه قیقه تی دنیا و قیامت، و ه دلنیا ن ژیا نی دنیا فرسه تیکی به نرخه و بؤ به ده ست هیئانی په زامه ندی خوا به کاری ده هیئن).

خویان بؤ قیامت ئاماده ده که ن و به شیوه یه کی گشتی لټی ده تر سن، ئه مه ش سیفه تی له خواتر سانیانه، سه عیدی کوږی جوبه یر وتی: (واته سزای قیامت). ئه و خو ی که سیکی به ئاگا بو له ه موو سزایه کانی پوژی دوا یی ده تر سا، سزای زیند و و بو نه وه، سزای حه شر، سزای خوړ که داده به زیته سه رسه ری دروستکراوان له کاتی حه شر دا، سزای چاوه پوانی له مه یدانی حه شر دا، سزای گه پان به دوا ی تکاکار دا، سزای لټپر سینه وه، سزای چاوه پوانی ده ره نجامی کټشانه ی چاکه و خراپه کانی له ته رازو ی خیر و شه پدا، سزای په ت بوون به سه ر پردی سیرات و قول په هه لو اسراوه کانی سه ری، سزای ئاگری دوزه خ، به پاستی ئه و ده تر سا له ه موو جوړه سزا کانی پوژی دوا یی.

ئو ئاماده گی و ئاگا دار بو نه هه مه لایه نه و تر سان له ه موو جوړه سزا کانی پوژی دوا یی وای لټنا کات په ش بین و بیهوایی له په حمه تی خوا و به لکو به ئومیدی په حمه ت و سوژو به زه یی په روه ردگاریه تی، به هیوایه که زیند و و ده بیته وه نورو پوونا کی خوای گه و ره له به رده م و لای پاستی یانه وه بپوات و، هیواداره دوور بیت له گه رمای خوړو به لکو له ژر عه رشی خوا دا حه شر بکړیت، هیواداره له و حه فتا هه زار که سه بیت که به بی لټپر سینه وه ده چنه به هه شت یا له و که سانه بیت که نامه ی کرداریان به ده ستی پاست ده دریته وه، به هیوایه بتوانی له و که سانه بیت که له حه وزی که و سه ری (پیغه مبه ری خوا ﷺ) ده خو نه وه، به ئومیده به خیرایی و وه کو هه و ره بروسکه یا بایه کی هاتو یی توند به سه ر پردی سیرات دا تټپه پټ، به هیوایه له گه ل

دهسته‌ی یه‌که‌م که پوخساریان وه‌کو (مانگی تابان) شه‌وی چوارده ده‌دره‌وشیتته‌وه
 بچیتته به‌ه‌شته‌وه، به‌لی ئه‌و له‌نیوان ئه‌و ترس و هیوایه‌دا ده‌بیته خواپه‌رستیک بۆ
 خوا مه‌تا پیی ده‌گاته‌وه.

٦- شه‌ونویژ:

سوژده بردن له شه‌ودا دوا‌ی ئه‌وه‌ی خه‌لکی ده‌خه‌ون، هه‌موو شتیک بێده‌نگ و
 هیمنه‌و به‌شیوازی تایبه‌تی خۆی له‌زه‌تی تیدا ده‌بینی و ئاسوده‌یه، له‌وکاته‌دا گه‌فت
 وگۆ له‌گه‌ل خوا‌ی په‌روه‌ردگارا زۆر خۆش و شیرینتر ده‌بیته، کاتی تاریکی چاوی
 خه‌لکانی تری داپۆشیوه له‌بینینی (سوژده) به‌ران و چاودیری کردنیان، ئه‌و به‌ته‌نھا
 له‌گه‌ل خوا‌ی گه‌وره‌دا ده‌مینیتته‌وه و هه‌ست ده‌کات که ئه‌و به‌ته‌نھا له‌گه‌ل خوا‌ی
 په‌روه‌ردگار و خوا گو‌ییبستی ئه‌وه کاتی گه‌فتوگۆی له‌گه‌لدا ده‌کات و له‌به‌رده‌ستی‌دا
 دان به‌هه‌له‌و تاوانه‌کانیدا ده‌نیت، شه‌ونویژ یاله‌سه‌ره‌تای شه‌ودا ده‌کریت که پی
 ده‌گوتریت (شه‌ونخونی - به‌یات) یاله‌کو‌تایی یا له‌ناوه‌پاستی شه‌ودا دوا‌ی نوستن
 هه‌لده‌ستنه‌وه و ده‌یکه‌ن به‌وه‌ش ده‌لێن (شه‌وبیداری - ته‌ه‌جود) ئه‌وه‌تا ده‌ریاره‌ی
 (شه‌ونخونی - به‌یات) خودای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَوُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا
 وَقِيَمًا﴾. واته: (ئه‌وانه‌ی که شه‌وگار بۆ په‌روه‌ردگاریان به‌سوژده‌و وه‌ستان و نویژ
 ده‌به‌نه‌ سه‌ر). (زوجاج) ده‌لێت: پیاو شه‌ونخونی کردووه و ده‌یکات که شه‌و به‌سه‌ری‌دا
 تیده‌په‌ریت، ئینجا ئه‌گه‌ر تیا‌یدا بنو‌یت یا نه‌نو‌یت.

کاتیک پیل‌ووه خه‌وال‌ووه‌کانی زۆریان بۆ ده‌هینن و جیگه‌و پێخه‌فه‌که‌یان بانگیان
 لێده‌که‌ن، به‌لام له‌پاستیدا شیرینی (سوژده) له‌هیمنی شه‌ودا، بیرکردنه‌وه له‌مردن
 و لێپرسینه‌وه‌ی دوا پۆژ زال ده‌بن و سه‌رده‌که‌ون به‌سه‌ر پیل‌ووه خه‌وال‌ووه‌کان و
 بانگه‌وازی جیگه‌و پێخه‌فه‌که‌ی خۆبه‌ده‌سته‌وه ده‌دن و ته‌سلیمی له‌خه‌و هه‌ستان
 ده‌بن ئه‌و کاته سوژده‌کان زۆر شیرین ده‌بن، به‌وه ئه‌و سه‌رووده ده‌چپن:

مه ھيٰلہ پيٽلوه ڪانت تامي خه وٽن بچيڙن
 باشه ونم بده نه پوو، بافرميٽسڪان برپڙن
 بزانه ڪه ده مريت و ليپرسينه وهت ده ڪريٽ
 واوه يلا بڻ ڪه سانڌڪ خوداليان ده په نجيت
 هه ندي بڻ خوشه ويستي خودا دل سوڙو ڪاران
 بڙهه زامه ندي خودا پاريز ڪارو به ته قوان
 ڪه تاريخيان ليڏاهات، بالي به سهردا ڪيشان
 شه وه ڪان به سهرده بهن به نويٽو سوڙده وهستان
 سڪيان پوڪاوه به تال، چاڪ و پاڪ خوايٽن
 ٺهوان جگهه له لال، تامي خواردن ناچيڙن^۱

(ٺيبنو عه باس) ده لٽ: هه رڪهس دوورڪات نويٽيان زياتر بڪات له دواي نويٽي
 خه وٽنان ٺهوا به سوڙده بردن و وهستانه وه شه ونخوني بڻ خوا ڪردوه.
 (الڪلي) ده لٽ: هه رڪهس دوورڪات له دواي نويٽي (ٺيٽواره-شيوان) بڪات و
 چوار پڪات دواي نويٽي (خه وٽنان-عيشا) بڪات ٺهوا شه ونخوني ڪردوه به سوڙده و
 وهستانه وه^۲. ٺهه گهر پاداشت به قه دهري مان دوو بون بيت، ٺهوا
 (شه ويڏاري) بارگراڻيه ڪي له سهرده روون هه به چونڪه مڙو له وجيگه گهرمه
 ده رده هينيت و له وخه وه خوشه هه لي ده سٽينيت، خيري زياتره له شه ونويٽي
 سهره تاي شه به تايه تي ٺهه گهر ٺهو بيدار بونه وه له سٽيه ڪي ڪو تاي شه ودا بيت
 ڪه تايه تمه ندي ڪي جياوازي هه به له باقي ڪاهه ڪاني تري شه ٺهوه شه به هاتنه
 خوري په روه رڱار بڻ ناسماني به ڪم و مڙو هه ست دهڪات ٺهوه ڪاهه له هه مو
 ڪاتيڪ زياترو زور نزيڪتره له خوي په روه رڱاري. ٺهه گهر مانه وه له سوڙده دا بڻ خوا
 پيٽلوه ڪان له خه ويٽيه شه دهڪات له سهره تاي شه ودا، ٺهوه مهيل و ٺاره زوومه ندي

۱- تفسير القرطبي: ۷ / ۴۷۸۷.

۲- تفسير القرطبي ۷ / ۴۷۸۸.

بۆ گفتوگۆکردن لە گەڵ خوادا لە سوژدەکاندا لە تاریکایی شەودا ئەوانە بێبەش دەکات
لەو خەوێ و خوش و بە لە زەتەتە سەرەتای شەو، ئەمەش لە ترسی لە دەست چوونی
ئەوچەند چرکە ساتە بە نرخەتە تەمەنیانە ئەکا لە کیسیان بچیت.

هەرکە هەولێ نووستن دەدەن و پال دەکەون ئەوا حەزو خولیایان بۆمانەو
تەنیا بوون لە گەڵ خودا ناھێلێت پال کەون و بخەون، ئەو تەخوای گەرە وەسفیان
دەکات و دەفەر مۆیت: ﴿ نَتَجَافِي جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴾^۱. واتە: ئەو ئیماندارە بەختەوەرانی ئێوانیان خوش نێە لە گەڵ
پاکشان لە جێگە و نوینی گەرم و نەرما واتە: بە نوێژ و خواپەرستی بە شێکی شەو
دەبەنە سەر، هەمیشە نزاو پارانە وەیان پوو بە پەر وەردگاریانە لە خەشم و قین و
دۆزەخی دەترسن، ئاواتی پەر زامەندی بە هەشتیان هەبەو لەو پزق و پۆزی توانایی و
زانباریی پێمان بەخشوون دەبەخشن.

قورطبی دەلێت: ﴿ نَتَجَافِي جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ ﴾^۲، واتە: (بەرز دەبێتەو
لە جێگە نوستەنەکی دێتە دەری و بە جێی دەھێلێت). سەید قوطب (رەزاو
رەحمەتی خوای ئێبی) دەلێت: واتە هەڵدەستن بۆ نوێژی شەو کە سەرەتاکی
نوێژی خەوتنە و کۆتاییشی نوێژی وەترە، ئینجا شەو بە ئاگادێنەو بۆ نوێژ،
دوای پارانەو، بە لām قورئانی پیرۆز ئەم هەستانەو یە بە جۆریکی تر دەردەبڕێت:
﴿ نَتَجَافِي جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ ﴾^۳، دیمەنی جێگە پالکەوتن لە شەودا بە جۆری
وینا دەکات کە داوا لە لاکە لە کەو تەنیشەکان دەکات بۆ پالکەوتن و پشودان و
چێژی خەوتن، بە لām ئەم لاکە لە کەو هێچ وە لām نادەنەو و توانایەکی زۆر
بە کار دەھێنن بۆ بەربەرەکانی حەزو داوای پالکەوتن چونکە کاری پێویستتری هەبە

۱- السجدة: ۱۶.

۲- السجدة: ۱۶.

۳- السجدة: ۱۶.

له پالگهوتن و خهوتن له و جیگه خوش و نه رمه دا، نه وکاری به په روه ردگاری هیه، کاری به و هستان له به رده می دا هیه.^۱

(ثیینو عه باس) ده لیت: هه رکه سیك حه زده کات خوای گه وره و هستانی پوژی قیامه تی له سه ر سووک بکات، باله تاریکایی شه ودا خوا بیبینی ههستی سوژده بیات و بیر له قیامت بکاته وه، به هیواو ناواتی په حمه تی په روه ردگاری بیت.^۲

۷- خوژگه و ناواتیان ته نها به ده سته ینانی په زامه ندی و پایه به رزییه لای خوا:

ئه وان ئه وه نده (سوژده) زور ده بن ویست و ناواتیشیان ته نها بوخودای په روه ردگاره و نایانه وی له به رده م خه لکی و بو به دیه یترانوان ئه و په رستش و به ندایه تی به بکه ن، ئه وان دوی ئه وه لایان گرنگ نیه که خه لکی لییان پازی بن یاناپازی، مادام به ره و پازی کردنی خوشه ویسته که یان ده پون که خوای په روه ردگاره، ئه وان مه به ستیان له و په رستشه دلسوزانه یه ته نها په زامه ندی خوا به و، داوی به هه شت ده که ن و ئه وه ی له ناویدایه له پزقی هه لپژاوو به هره و به خششه کانی خوا، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿تُحَمَّدُ رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾^۳. واتسه: موحه مه د ﷺ په وانه کراوی خوا به، ئه وانه ش که له خزمه تیدان و شوینی که وتوون توندوتیژن به رامبه ر بیباوه پان و به به زه یی و میهره بانن له نیوان خوایاندا، ده یان نبینیت سه رگه رمی نویژو خوا په رستین. کړنوش و سوژده ده بن، هه رده م ناواتیان به ده سته ینانی په زامه ندی و پایه به رزییه له لای خوا)^۴. (الحافظ بن کثیر) ده لیت: ﴿تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾^۵ وه سفیان ده کات به زوری کرده وه ی

۱- الظلال ۲۸۱۲/۵.

۲- تفسیر القرطبی: ۵۶۸۳ / ۸.

۳- الفتح: ۹.

۴- ته فسیری ناسان.

۵- الفتح: ۲۹.

چاك و نوپژى زور كه نه ویش چاكترین كرده وه یه و، وه سفیان دهكات به دلسؤزی
 تیایدا بۆخۆی (عزوجل) و به هیوا بونی نه جرو پاداشتی خوا كه به ههشتی هه مه لایه ن و
 پازاوه یه به هه موو پزق و به هره و به خششه كانیه وه، نه وان مه به ستی هه ره گه وریان
 په زامه ندی خوای گه وریه هه روه كو (جل و علا) ده فه رمویت (ورضوان من الله
 اكبر)¹.

۸- پشت بهستن به خوا:

نه و پشت بهستن و خودانه دهست خواجه جورئکی تاییه ته و، جیا به له و پشت
 پێ به ستنه ی بۆ رۆزی و پێ داویستی به کانی دنیا یی مرفۆن، به لكو نه م جوړه پشت
 به ستنه به خوای گه وریه له کاروباری بانگخوازی دایه، له بواری گه یاندنی نه و نه مانه ته ی
 كه زه وی و ئاسمانه كان و چیا كان له ئاستی دا بیتوانا بوون، نه م جوړه ته وه ككوله
 متمانه و باوه پری ته واوه به خوا كاتی خه لکی ناهه ق و نادروست پیلان بۆ خاوه ن
 هه ق و پاستی به كان پێك ده خه ن تانه هیلن ده عوه و بانگه وازی بگه یه نن، نه وه
 باوه پێ بوون و خودانه دهست نه و كه سه یه كه به هیزتر و به توانا تره و چاره نووسی
 هه موو كه سی به دهسته، به هه رشتێك بلی ببه ده بیت، به ده سه لآت و خاوه ن مو لك و
 سامانه و ده داته هه كه سیك خۆی حه زیكات و، هه كه سیش خۆی بیه ویت لئی
 ده گریته وه، نه و بۆ توانا و ناكارا نیه له هه رشتی كه له زه وی و ئاسمانه كاندا هه یه و،
 بانگخوازه كانی ده بینیت كه به ره ولای دینه وه و لئی نزك ده بنه وه و له سوژده كانیا ندا
 داوا ده كه ن سه ریان بخات و پشتیوانیان بیت له گه یاندنی نه و په یام و سپارده یه.

خوای گه وریه كه پێغه مبه ره كه ی ﷺ ده دوینیت ده فه رمویت:

﴿ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ الَّذِي يَرْفَعُ دَرَجَاتٍ لِّمَن يَشَاءُ ۝ وَتَقَلُّبُكَ فِي السَّجْدِينَ ۝ إِنَّهُمُ السَّيِّئُ الْعَلِيمُ ۝ ۱. واته: نه گه ر خوانه ناسان یاخی
 بوون و سه رپێ چیان كرد، نه وه پێیان بلی: كه به پاستی من به ریم له هه موو نه و

۱- الفتح: ۲۹.

۲- الشعراء: ۲۲۰، ۲۱۶.

(سه‌ید قوطب) له (في الظلال) دا ده‌ئیت: وازیان لیبینه و خویان و کرده و ه‌کانیان و مه‌چۆ ژیرباری کرده و ه‌کانیان و نکۆلیان لى بکه، پوو له په‌روه‌ردگارت بکه و به‌ره‌ولای و ه‌ره‌و پشتی پی ببه‌سته‌و. داوای کۆمه‌کی و پشتیوانی بۆ ه‌موو کاروباره‌کانته‌ له‌ویکه. خوای گه‌وره و ه‌سفی خۆی به‌دوو سیفه‌تی دووباره‌ بووه‌وه ده‌کات له‌و سوره‌ته‌دا: (العزة والرحمة: خوای گه‌وره‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لات و بالاده‌ست و به‌سۆزو میهره‌بانه). ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ده‌وه‌ ه‌ست به‌نزیک بوونه‌وه‌و هۆگری ده‌کات و ه‌ست ده‌کات په‌روه‌ردگاری ده‌بیینیت له‌هه‌ستانه‌وه‌ی بۆنۆیژ به‌ته‌نهاو ده‌بیینیت له‌پیزی کۆمه‌له‌ سوژده‌به‌ره‌کان. له‌ته‌نیابدا ده‌بیینیت و له‌پیزه‌کانی نوژی جهماعه‌ته‌دا ده‌بیینی که‌په‌یمانان پی‌ده‌دات و پیکیان ده‌خات و پی‌شه‌وايه‌تیا ن ده‌کات و له‌به‌ینیاندا دیت و ده‌جیت).

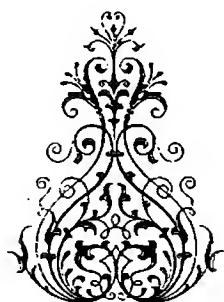
خوای گه ورده وه سفسی سیفاته به رزه‌گانی نه وانِه ده کات که په یمانی له‌گاه لدا
ده به ستن به فروشتنی (سه رومالیان)، له وانه سیفه تی سوورده بردن وه کو
له سورده تی (التوبة) دا د ه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالُهُم بِأَنَّهُ لَهُُمُ الْجَنَّۃُ يَقْبَلُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقُولُونَ وَيُقْنِلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنْ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِيَعْيَكُمْ الَّذِي بَاعِعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ السُّيُوتُ العَمِيدُوك الْحَمِيدُوك السَّتِّحُوثُ الرَّاكِمُوك السَّنَجِدُوك الْأَمِيرُوك بِالْمَعْرِوفِ وَالنَّاهُوت عَنِ الْمُنكَرِ وَالْحَفِظُونَ

19Y

لِحُدُودِ اللَّهِ وَسَبَّحَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١﴾. (واته: به پاستی خوا، گیان و مالی له ئیمانداران کړپوه به وهی که به هشت بڼه وانه و به شیان به پاستی په روه ردگار یکی به خشنده یه، هه رخوی به خشینه ری گیان و مال و سامانه، که چی ناوا مامه له ده کات له گه ل ئیمانداران دواو نرخیکی نه بپراوه، نرخیکی زورگه وړه ی بڼه بپراوداوه، کاتیک له پیناوی نه ودا ده بیه خشن) نه وانه ده جه ننگ له پیناوی نایینی خوادا دوزمنانی نایینی خوا ده کوژن له گورپه پانی جه نگدا یان ده کوژین و شهید ده کړین، نه و پاداشت و به لینه به پاستی له سه رخدایه و باس کراوه له تهرات و ئینجیل و قورئاندا، جاکي هه یه به قه دهر خوا به وه فاو به نه مه ک بیت بڼه جیبه جیکردنی به لینه کانی، که واته زور د لڅوښ و کامه ران بن به ومامه له یه ی که نه نجامتانداوه به و فرۆشتن و کړپنه ی که له سه ری پیکه وتون بیگومان هه رنه وه شه سه رفرازی و سه رکه وتنی نه بپراوه و بی سنوور.

(جا نه وانه ی نه ومامه له یه ده که ن پیشتر به م سیفته پیروزانه خویان پازاندو ته وه) ته و به کاران له هه له کانیان په شیمانن، خوابه رستن (له هه موو هه لسو که وتیاندا) سوپاسگوزارن (له سه ر هه موونازو نیعمه تیک) که پوکن له (سه رزه ویدا، نه ندیشه و بیرو هوش به کار ده هینن بڼه پیر کړنه وه، له بوونه وه رو ده ورو به ر)، سوژده به رو کړنوش به رو نویژ خوینن، فرمانده رن به هه موو چاکه په ک قه ده غی خراپه و هه موو نادر و سته ک ده که ن و پاریزه رن بڼه سنووره کانی خواو قه ده غه کراوه کانی، ئینجا مژده بده به ئیمانداران (نه وانه ی نه و سیفاتانه له خویاندا ده هیننه دی). خاوه ن ته ویلی سوژده به ر، نه وان خاوه نی په یمانیکن له گه ل خوادا به ستوویانه و سه رومالیان هه رزان فروش کړدووه له پینا و پازی کړدنی خوشه ویسته که یان، نه وه ش پاداشته که ی به هه شته، نه وان ته نها به سیفته ی سوژده بردن وازنا هینن که له میحرا به کانیاندا بمیننه وه دوور له کومه لگا و مه یدان چول که ن بڼه خه لکی ناله بارو خراپه کار تائه وهی ده یانه ویت له خراپه کاری و تاوان

له زه ويدا بېكه، به لكو له گال نه وه شدا فه رمانيان پېده كهن به چاكو قه ده غه يان ده كهن له خراپه و زانياريه كانيان پي ده گه يه نن، به لام خويان به سر به ننده كاني خوادا به رز ناكه نه وه و خوه لئاكيشن به وېرواداري و زانست و زانياريه ي خوا پي به خشيون، به لكو دواي نه وه ي لپرسينه وه يه كي وردی مه ترسي يه كاني نه فسي خويان ده كهن زياتر توبه ده كهن نه با به هوي نه ومه دح و ستايشه ي ده كرين تووشي له خورپازي بوون و خوبه رزكردنه وه بوين به سر دروستكراواني خوادا. نه وان هه رگيز فه ضل و مېهره باني خوا له بېرناكهن كه نه و هيدايه تي داوون و نه ونيعمه ت و به هره و به خششانه ي خوايان له بېرناچيته وه كه به سر ياندا باراندوون، كه جوانترينيان نيعمه تي هيدايه ت و هم دو سوپاسگوزاري نه ناي زوره له ساري نه و هه موو سه ركه وتن و نيعمه ت و به خششانه به هوي پشتيواني و كومه كي نه وده زانن و نايدنه پال هوو بونه وه به لكو ده يدنه پال هوو كاري نه و هوو بونه يه و به ديپنه ره كه ي، نينجا به هوي نه و په وشت و په فتاره يان ده گه نه نرخ و به هاي نه و په يمان و به لينه كه نه و يش به هه شته.

کاریگه ریبیه کانی سوژده

گومانی تپدا نیه نزيك بوونه وه له خوای گه وړه به هوی سوژده ی نؤرو دريژکړنده وهی سوژده کانه وه، نزاو پارانه وه و گریان و کاریگه ری تیايد او به ترس و هیواو به پاك پراگرتن و سوپاسگوزاری خوای گه وړه له ناو سوژده کاند ا په یوه نندی له گه ل خوادا به هیژتر ده کات، نه مه ش واده کات په نگ دانه وه و کار دانه وه یه کی زورچاکی له سهر د هروونی سوژده بهر هه بیټ و کاریگه ریټ بؤتپروانینی له ژیان و هه لویستی له کاتی به لاو نه هامة تی په کاند او له سهر هه لسوکه وت و په وشت و په فتاری. نه م کاریگه ریه ش که له نه نجامی نه و په یوه نندی به توندوتولای هه یه تی به خوای خو یه وه وای لیده کات که مروفتیکی جیاوازیټ له باقی خه لکانی تر، ده بیټه مروفتیک وه ک قورئان له ناو خه لکی دا ده جولټه وه و، وه کو مروفتیک که له قیامت هاتو ته وه و باسی دیمه نه کانی بؤ خه لک ده کات، مروفتیکه وه ک ده سته و تیک وایه به جیمایی له نه وه کانی به که م بؤ نه وهی له گه ل نه وانه دا بژی که له دوا ی نه وان دین نه وهی نه و له وان جیا ده کاته وه نه و کاریگه ری شوینه واره یه که له نه نجامی سوژده کانی وه دروستبون که له گرنگترینان:

۱- نیشانه ی پاکی و چاکی له ناوچه وانیاندا د هدره وشیټه وه:

خوای گه وړه له قورئانی پیروژدا ده ف رمویت: ﴿تُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾، واته: موحه د ﷺ په وانه کراوی خوا یه، نه وانه ش که له خزمه تیدان و شوینی که وتوون توندوتیژن به رامبه ر بیباوه پان و به به زه یی و

میهره بانن له نیتوان خۆیاندا، ده یانبینیت سەرگەرمی نوێژو خواپەرستین، کړنوش و سوژده ده بن، هەردەم ئاواتیان بە دەست هینانی پەزامەندی و پایە بەرزیه له لای خوا، نیشانه ی چاک و پاکیان له ناوچه وانیاندا دیاریه و دەرەوشیتەوه له ئەنجامی سوژده بردن و خواپەرستیاندا.

أ- له ئیبنو عەباسه وه (پەزای خۆی لی بی) (سیمام فی وجههم) واتە: پێگە و پێنازی بۆ چوونی چاکه و ئەوپە پێ چاکه خوازی

ب- موحامیدو جگە له ویش دەلێن: واتە له خواترسان و خۆ بە کەم گرتن و پابە ندبوون و ملکه چی .

ج- (السعدی) ده لیت: نوێژ پوالة تیان جوان و درەوشاوه ده کات.

د- هەندیکێ تر ده لێن: بە پاستی چاکه کاری پۆشناییه له دلداو درەوشانه وه و پوناکی یه له پوالة ت و پوخسارداو فراوانییە بۆ پۆزی و خۆشه ویستی یه له دلی خەلکی دا.

ه- ئەمیری باوه پداران (عوسمان- پەزای خۆی لی بی): ده لیت هەرکەس نهێنیه ک له دلی دا به ند بکات، خۆی گه وره له پوومه ت و دیمه نی و له به ره لابیونی زمانی دا ده ری ده خات.

لێره دا مه به ستی ئەوه یه هەرشتیک له ده رووندا شاراوه بیت له سه ر پوومه ته کان و پوالة تدا ده رده که ویت، بپوادر ئەگەر نیازو مه به ست و نهێنیه که ی له گه ل خۆی خۆیدا پاست بیت ئەوا خوا پوالة ت و دیمه نی و ئاشکرای بۆ خەلکی چاک ده کات وه کو (عومەری کوری خەطاب - خۆی لی رازی بیت) ده لیت: هەرکەس نهێنی خۆی چاک بکات، خۆی گه وره ئاشکراکانی چاک ده کات^۱.

که واته ئەو گومانه پاست نیه که هەندی که س وای بۆ ده چن که ئەو دومه له پەشه ی به ناوچه وانه وه یه هەتا ژۆر له ده جاله کانیش ئەوشوینەیان داخ ده که ن بۆ ئەوه ی چاکێ خۆیان بۆ خەلکی دەر بخەن و بیده نه پال ئەو ئایه ته و ته فسیری

۱- تفسیر القرآن العظیم ۲۰۴/۴.

هه‌له‌ی بۆ ده‌که‌ن که‌ئه‌وه‌ش لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی هه‌له‌یه، (مه‌نصور له‌مجاهد) ده‌وه ده‌رباره ﴿سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾، وتی: له‌خواترسان و ملکه‌چی، وتم: هه‌رکه‌سی‌کم بینیه له‌بروادران ئه‌و شوینه‌واره به‌ناوچه‌یه‌وه بووه، وتی: به‌لام ئه‌و (په‌له) یه‌م به‌ناوچه‌وانی که‌سی واوه بینیه که‌دلی له‌فیرعه‌ون په‌قتربووه^۱.

ئه‌و گێڕانه‌وه‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌و تی‌گه‌یشتنه هه‌له‌ی بۆ ئه‌و ئایه‌ته ده‌کریت که‌تازه نییه و به‌لکو له‌سه‌رده‌می شوینکه‌وتوانیشدا ئه‌وته‌فسیره هه‌له هه‌بووه، له‌به‌رئه‌وه ده‌بینیت که‌له‌م سه‌رده‌می ئیمه‌دا زۆر له‌خراپه‌کارو په‌وشت ناله‌باره‌کان ئه‌ونیشانه په‌شه له‌ناوچه‌وانیاندا هه‌یه .سه‌ید قوطب له‌سه‌ر ئه‌و ئایه‌ته ﴿سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ﴾^۲، ده‌لێت: ئه‌و نیشانه له‌په‌واله‌تدا له‌پاکی و پۆشنایی و تیشک و پوونی و صافی‌یه‌وه‌یه و له‌ووشکه‌ه‌لاتن له‌به‌ندایه‌تی‌داو په‌رستشیک‌ی زیندوو گه‌ش و پوون و جوان و چاکه‌وه‌یه. ئه‌وه مانای ئه‌و خاله په‌شه ناسراوه‌ی په‌واله‌ت نیه که‌به‌هه‌له‌ لێی تیده‌گه‌ن له‌کاتی گوێبیس‌تی ئه‌و ئایه‌ته‌دا ﴿مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾^۳، مه‌به‌ست له‌شوینه‌واری سوژده‌و کاریگه‌ری و شوینه‌واری به‌ندایه‌تی‌یه، وتی سوژده‌ی هه‌لبێژاردوه چونکه‌ پێشاندان و نمونه هه‌ینانه‌وه‌ی حاله‌تی ملکه‌چ بوون و له‌خواترسان و په‌رستشه بۆ خوای گه‌وره له‌ته‌واوترین شیوه‌دا. ئه‌وه کاریگه‌ری ئه‌و له‌خواترسانه‌یه، شوینه‌واری ئه‌و له‌خوا ترسانه‌ش له‌شیوه‌و پوخساردا هه‌یه، کاتێک خه‌یال و له‌خۆبایی بوون و خۆپه‌سندی‌یه‌که‌ی به‌خاک سپاردو خۆبه‌که‌م گرتنیک‌ی جوامیرانه‌و پاکی و پوونی و صافی بوونی هه‌یمانه‌ی له‌شوین دانا، ئه‌وتوانه‌وه‌و خۆبه‌کزو که‌م گرتنه‌یه که‌پۆشنایی و پاستی و پوو‌خۆشی و جوامیری و مه‌ردایه‌تی له‌سه‌ر پوخساری برودار زیاد ده‌کات و ده‌ری ده‌خات^۴.

۱- تفسیر القرآن العظیم ۲۰۴/۴.

۲- الفتح: ۲۹.

۳- الفتح: ۲۹.

۴- الظلال ۶/ ۳۳۳۲.

۲- بهرزبوونه وهی پله و پایه و سرینه وهی گوناهاه کان:

له بهرته وهی نزیکترین کاتی بهنده له پهروهردگاری ئه وکاته یه له (سوژده) دایه، هه ریویه تا (سوژده) کان زیاترین له خوا نزیکتر ده بیته وه ئه و زیاتر نزیک بوونه وه یه له خوای پهروهردگار ده بیته هوی سرینه وهی هه له وگوناهاه کانو، بهرزبوونه وهی پله و پایه ی. هه رکه س بۆ خوا خووی به که م بگریت ئه و خوا بهرز ده کاته وه، هیچ شتی که نه وه کو (سوژده) خو به که مگریتی تی دا بیته، ئیمام (موسلم) له خانه ی (که وره یی سوژده و هاندان له سه ری) وته یه کی (معدان کوپی ئه بی طه لحه ی یه عمری) هیناوه که ده لیت: (لقت ثوبان مولى رسول الله ﷺ فقلت: أخبرني بعمل اعمله يدخلني الله به الجنة، أو قال قلت: بأحب الأعمال الى الله، فسكت، ثم سألته فسكت، ثم سألته الثالثة فقال: سألت عن ذلك رسول الله ﷺ فقال: عليك بكثرة السجود لله، فإنك لاتسجد لله سجدة: إلا رفعك الله بها درجة، وحط عنك بها خطيئة). واته: (معدان) کوپی (طه لحه ی الی عمری) ده لیت: که یشتم به شه و بانی کارگوزاری پیغه مبه ری خوا ﷺ وتم: کاریکم پی بلی که بیکه م و به هوی وه خوا بمخاته به هه شته وه، یاوتی خو شه ویستترین کار له لای خوا، (شه و بان) بیده نگ بو، ئینجا لیم پرسى یه وه هه ریده نگ بو، ئینجا بوجاری سی یه م لیم پرسى وتی: سوژده زۆریبه بۆ خوای که وره، توه رسوژده یه که ده بیته یه بۆ خوا ئه و پله یه که به رزت ده کاته وه، گوناها یکیشت لی که م ده کاته وه^۱.

۳- لابر دنی غه م و په ژاره:

ویست وه م و خه مه کانی بانگه وازی وه ک ویست و هه م و خه مه کانی دنیا یی نین که په یوه ستن به خواردن و بهرگ و پۆشاک و خانوبه ره و هاوسه رگیری یه وه، که ئه وانه دابین بوون ئه و خه م و خه فه ته کانیشی ده پۆن، به لام مه به ست و خه م و خه فه ته کانی بانگه وازی کاتی دینه کایه وه که خه لکی ده سته ردارى هه ق و راستی یه کان ده بن، هه ولى سه رکه شان و سته مکاران و شوینکه وتوانیان بۆ

۱- موسليم ۴۸۸.

له مپهردانان له سهر پښتگای بانگخوازن بولای خوا، که وتی هندی بانگخواز له وریزه داو نه گه یشتنیان به هندی ئامانجه کانی بانگه وازی نه وه لانه ی هندی بانگخواز تیی ده که ویت، چند هویه کن بۆ به لاو نه هامه تی په کانی بانگه وازی، نه و کارو بارانه و شتی تریش خه م و خه فته تی بانگه وازی پیکده هیئن، هه روه کو ده هاته پښتگای پیغه مبه ری خوا عليه السلام نه ویش په نای بۆ نویژکردن ده برد، به تاییه تی (سوژده کان)، بۆ سووک کردنی نه م خه م و خه فته تی به هوی و ته وگوفتاری دوژمنانی بانگه وازی په وه بۆی ده هاته پیش له بیباوه پیو هاو له دانان بۆ خواو گومان په یداکردن و دانانی کوسپ و ته گهره له سهر پښتگای ئیسلام و گه پانه وه بولای خوا. خوی په روه ردگار ده بینیت و ده زانیت که پیغه مبه ری خوا عليه السلام چ په نجیک ده دات و چ خه فته و ماندوویی په ک ده چیژیت و به هه مان شیوه خوی گه وره ئاگادارو زانابه که هه ریانگه وازی کیش دیته ژیر ئالای بانگه وازی نه و نه هامه تی و نا په حه تی په ده چیژن.

خوی گه وره نیردراوه خوشه ویسته که ی پاده سپیریت، وه نه وانه ی دوی نه ویش دین به په نا بردن بۆ نویژکردن بۆ سووک کردنی باری نه و خه م په ژارانو ده فـه رمویت: ﴿وَلَقَدْ نَعَّمْنَاكَ بِضِيقِ صَدْرِكَ بِمَا يَقُولُونَ ۝٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۝٨، واته: سویند به خوا ئیمه چاک ده زانین که به پاستی دلی تو ته نگ ده بیت به وگوفتاره نا به جی په ی که خوانه ناسان ده یلین (جا له هه موو کاتی که ده به تاییه تی له کاتی دل ته نگیدا) ته سبجات و سوپاس و ستایشی په روه ردگار ت بکه و له پیزی سوژده به راندا به.

(شیخ الألوسی) ده لیت: (وکن من الساجدين) مه به ست لی ره دا نویژکه رانن واته له پیزی نویژ خوینان به، به لام لی ره دا که وشه ی (ساجدين) به کاره ی ناوه نه وه ته عبیره له هه مووی به هوی به شیکه وه (التعبير عن الكل بالجزء) نه و به شهش نه ولاترو گه وره تره له باقی به شه کانی تر، پاستی نه وهش له فـه رموده دا

دەردەكەوئیت كە پېغەمبەرى ﷺ دەفەرموئیت: (أقرب ما يكون العبد من ربه وهو ساجد)^۱، نزیكترین كاتی بەندە لەپەرەردگاریەو كاتی سوژدەبردنیەتی، پاشان دەلئیت: لەمیانەى ئەو فەرمانەى خۆى گەرە بە پېغەمبەرى ﷺ دەكات بەوشتانەى باسکران، پێنمایى دەكات بۆئەو كارەى كەئەو خەم و ناسۆرانە لادەبات كەدێنە پێگای. وەكو ئەوەى وتراو: ئەو كارە بكەن خۆى گەرە هەموو ئەو غەم و دلتەنگیەى هەتەلای دەبات، بۆ زیاتر گرنگى دان و ئاگادارى لەنوێژەكان فەرمانى پێكراو، وەك دەبینى بەشیوەیەكى جیا لەفەرمانى پێشوو چونكە ئەمە لەسەر شیوەیەكى تاییبەتە كە دەفەرموئیت: ﴿وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾^۲، بێگومان ئەمەش هاندانە بۆنوێژكردن وە پېغەمبەرى ﷺ كاتێك كاریك دلى تەنگ دەكرد پەناى بۆنوێژكردن دەبرد^۳، هانى شوێنكەوتوانى دەدات پەنا بەرنە بەرنوێژ ئەو تەبەبیلال دەفەرموئیت (يا بلال أقم الصلاة، أرحنا بها)^۴ واتە: ئەى بیلال بانگى نوێژ بدە بابەهۆیەو بەوێنەو و ئاسودەبین. پېغەمبەرى ﷺ هەستى بەئاسودەییەكى تەواودەكرد لەنوێژداو لەخەم و ناسۆرەكانى دنیا لای دەداو دوورى دەخستەو لەو شتانەى بێپرواكان پێیەو گێرۆدە بوون و دەنالئینن.

(المنأوى) باسى كاریگەرى نوێژ دەكات لەسەر مەرۆف و دەلئیت: (شیفایە بۆ نەخۆشىیەكانى دل و جەستە و خەم و خەفەت. ﴿اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾^۵ واتە: (داواى كۆمەك و یارمەتى لەخوایەكەن بەهۆى ئارامگرتن و نوێژكردنەو). لەبەرئەوێە پېغەمبەرى ﷺ كەشوێنكەوتوانى كاریكیان دەبوو پەناى دەبردە بەرنوێژ. نوێژ: (هێنەرى پزق و پۆزى پارێزەرى تەندروستى و لابەرى ئازارەو لادەرى نەخۆشىیەو چالاكى بەخۆشى دل و مایەى گەشى و كرانهو و سینه

۱- روح المعاني ۱۴-۸۷ ط، إحياء التراث.

۲- الحجر: ۹۸.

۳- روح المعاني ۱۴-۸۷ ط، إحياء التراث.

۴- أحمد في المسند ۳/۳۶۴، وصححه الألباني ص ج ص ۷۷۶۹.

۵- البقرة: ۱۵۳.

فراوانییه و لابه‌ری ته‌مبه‌لی و سستی‌یه و چالاک‌ی ده‌به‌خشی به‌ئەندامه‌کان و وزه به‌خشه و خوڤراکی پۆحه و پووناک که‌ره‌وه‌ی دل و ده‌روون و پۆشن که‌ره‌وه‌ی پوخساره و پارێزه‌ری به‌هره و نيعمه‌ته‌کانه و لاده‌ری خه‌شم و توورپه‌بوونی خوای که‌وره‌یه و هینه‌ری به‌ره‌که‌ت و لاده‌ری ناخۆشی و نه‌هامه‌تی‌یه‌کانه و نوێژ هۆی دوورکه‌وتنه‌وه‌یه له‌شه‌یتان و ده‌بیته هۆی نزیک بوونه‌وه له‌خوای به‌خشنده، به‌گشتی کاریگه‌ری‌یه‌کی زۆر سه‌رسوپه‌ینه‌ری هه‌یه له‌پاراستنی ته‌ندروستی دل و جه‌سته‌داو به‌هیزیان ده‌کات و، لابه‌ری هه‌موو ماده‌ خراپه‌کانه له‌سه‌ریان، به‌تایبه‌تی ئە‌گه‌ر هه‌قی ته‌واوی پێ‌بدن و نوێژه‌کان به‌باشی ئە‌نجام بدن ئە‌وا لابه‌ری ئازاره‌کانی هه‌ردوو دونیایه و هینه‌ری چاکه‌و به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانه به‌هه‌مان شیوه^۱.

۴- ئارام گرتن:

خوای که‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطْغِ بِهِمْ أَتُمْنُوا أَتُكْفَرُونَ﴾ (۱۱) وَادْكُرْ آتَمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (۱۲) وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا^۲. واته: خوڤاگر به‌ بۆ فه‌رمانی په‌روه‌رگارت. نه‌که‌یت ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌رداری تاوانباران و بێ‌یاوه‌ران بێت له‌وان. ئینجا به‌رده‌وام یادی په‌روه‌رگارت بکه‌و ناوی پیرۆزی با ویردی سه‌رزمانت بێت، له‌به‌ره‌به‌یان و ده‌مه‌وئێ‌واراندا، له‌شه‌وگاریشدا سوژده‌ی بۆ ببه‌و ته‌سبیحات و ستایشی له‌هه‌ندیک شه‌ودا زۆریکه‌.

ئارام گرتن که‌وره‌ترین به‌رگری‌یه که‌بانگخوازه‌کان پێ‌ویستی‌یان پێ‌یه‌تی له‌کاروانی بانگه‌وازی‌دا، ئە‌گه‌ر نا به‌هیچ جوړیک ناتوانن له‌و کاروانه به‌رده‌وام بن. ئارام گرتن کاریگه‌ری‌یه‌و ده‌ره‌نجامیکه بۆ ئە‌و توێ‌شوو‌ه‌ی خوای په‌روه‌رگار له‌و ئایه‌ته‌دا باسی لێ‌وه ده‌فه‌رمویت ئە‌وه‌ش به‌پاک پراگرتن و سوژده بۆ بردنیه‌تی، هه‌رکس له‌سه‌ر په‌رستش و به‌ندایه‌تی ئارام بگریت ده‌توانیت له‌سه‌ره‌موو شتیکی تر باشتر ئارام بگریت، هه‌رکس په‌رستشه‌کان به‌په‌له‌ پهل ئە‌نجام بدات و ده‌روونی

۱- فیض القدیر ۵/۲۷.

۲- الإنسان: ۲۴، ۲۵، ۲۶.

بۆ ئاماده نه كات و به هيمه ته وه به جيبان نه گه يه نيټ ئه و له كاروباره كانى جگه له
 په رستشيش بى ئارام تره و زووتر له كيسى ده چيټ، له بهرئه وه يه خواى گه وه
 فه رمانى كردوه به پاك پاگرتنى و سوژده بردن بوى. بۆ پاهينانيان له سه رى تابى توان
 سه برو ئاراميان هه بيټ له سه ر هه موو ئه و شتانه ي له كاروانى بانگه وازيدا ديته پريان.
 سه يد قوطب (په حمه تى خواى لى بيټ) ده ليټ: ئارام بگه له سه ر ئازارو
 به لاكان، ئارام گرتن له سه ر شته به تال و پووجه كان سه ركه وتنه به سه ريدا ئارام
 گرتن له سه ر شه ر ده په پاندينه تى، پاشان ئارامى زياتر هه بى له سه ر هه موو ئه و
 راستى يانه ي له قورئانى پيرۆزدا هاتوون و دابه زيوه ته سه رت، ئارام بگه وگوئى مه ده
 به هه موو ئه و به رژه وه ندى و به لاونه هه مه تى يانه ي له نيوه ي پيگادا له سه ر حيسابى
 بىروباوه رت ديته پيگات و تووش ده بن. ئارام بگه هه رچه ند ماوه كه ي زۆر بيټ و
 به لاكان توندين، وه سيله كانى له خوبايى بوون به هيزين و پيگاكه دريژي، ئاگاداربە،
 به لام ئارام گرتن قورس و ناخوشه، گومانى تيدا نيه تويشوى ده وي، كاتى ده وي
 ﴿وَاذْكُرْ اِسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَّاَصِيلاً ۝۱۵ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلاً﴾، ئانه وه يه
 تويشوو! يادى په روه ردگارت بكه به يانيان و ئيواران، له شه واندا سوژده ي بوييه،
 سوژده كانت دريژيكه وه و ته سبيحى زۆرى بكه، ... ئه وه په يوه ندى كردنه به و
 سه رچاوه ي كه قورئانى پيرۆزى ناردۆته خواره وه بۆ سه رت و بانگه وازى پى
 سپاردوو، ئه و كاريژى هيزو تواناو سه رچاوه ي تويشوو به هاناوه هاتنه ...،
 په يوه ندى پيوه كردنى زيكره په رستش و نزاو پارانه وه و ستايش كردنيه تى
 به دريژايى شه و.

پيگاكه دوورو دريژه، باره كه قورس و گرانه، ئه مه ش پيوستى به تويشوى زۆر
 هاو كاريكى گه وه يه، ئه و له وي يه كاتى به نده خه لوه ت و پارو نيازى له گه ل
 په روه ردگارى دا ده كات بۆگفت وگۆو گوپرايه لى و هوگريوون له گه لى دا، ئه وكاته
 لافاوى حه وان هه هيلاكى و كه فته يى لاده بات و هيزو تواناي زال ده بيټ به سه ر

بچووکي ولاوازيډاو، له وده مه دا پوځ و گيانی کاروبارو هه ست وه هم و خه مه
 بچوکه کان ده وه رښتیت و، نه و پاسپارده و نه مانه ته قورسه ده بینیت و، هر دړک و
 دال و نه هامه تی په که له و پښکایه دا تووشی دیت له لای بچووک ده بیته وه و گوئی
 پینادات^۱.

لیړه دایه بانگخواز هه تا نارامی زیاتر بیت و خوږاگرتر بیت نه و ده بی هه ول
 بدات تویشووی زیاترو گه وره تر کوښکاته وه تابتوانی زیاتر نارام بگریت.

۵- ملکه چی:

ملکه چی به ره هم و دهره نجامی به ندایه تی و په رستشی زوره، له قورئان خویندن
 و زیکرو دوعاو پارانه وه و بیرکړنه وه... هتد. به لام نه وه ی ملکه چی و ته قوابه کی
 زور دروسته کات (سوژده) بردنه بق خوی په روه ردگار، به پاستی سوژده
 له خواترسی زیاتر ده کات چونکه زیاتر نزیک بوونه وه په له خوا، نه وه تا خوا (جل
 جلاله) ده فهرمویت: ﴿...إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا
 وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝۱۷۸ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُوتُونَ وَيَزِيدُهُمْ
 خُشُوعًا ۝۱۷۹﴾^۲.

واته: (پښان بلای نه ی خوانه ناسان باوه په قورئان بهینن یا باوه پی نه هینن
 (به ده ست خوتانه و نه مړو سر په ستن به لام بزائن به پاستی نه وانه ی پیشتر
 زانیارییان پیدراوه دهر باره ی ته ورات و ئینجیلی ده ستکاری نه کړاو، چاک ده زائن
 که نه قورئانه له هه مان سرچاوه وه، هر یو په کاتیک به سهریاند ده خوینریته وه
 وه خویان پیناگیری خیرا سهری ریزو نه وازشی بق داده نه وینن و سوژده (بق نیرهری
 قورئان ده بن). ده شلین: پاکي و بیگهردی بق په روه ردگارمانه، به پاستی به لینی
 په روه ردگارمان هه ردیته دی (به سرخستنی ئیمانداران له دنیا داو سهر فرازان
 له قیامه تدا).

۱- الظلال ۶/۳۷۸.

۲- الإسراء: ۱۰۷، ۱۰۹.

ئەوانە سوژدەو كېنىوش دەبەن و دەگرين و ئەسرینی خوشەوېستی
پەرورەردگار لە چاوانیان دەباریئت. فرمیسکی ئیمان و شادی هەلدەوەرینن و تادیئت
زیاتر ملکه چ و فەرمانبەردارو دل پر لە ئیمان دەبن.

(الزمخشری) له (الكشاف) دا دەلیت: بەسەر چەناگەیاندا دەكەون و دەگرين و
ملکه چ و لەخواترسانیان زیاتر دەبیئت. دەلیت: قورئان خویندن دل نەرم دەکات و
چاوەکان شیدار دەکات^۱. ئەو کاریگەرییە بەهۆی بیرکردنەو لەگەورەیی خوادا
دروست دەبیئت و توندی ئەو کاریگەرییە وایان لیدەکات بەسەر پوودا بکەون و
بگرين و (سوژدە) ببەن بۆ خوای پەرورەردگار، هیچ شتی نیە ئەوەندە بەهۆیەو نزیك
ببنەو و خۆیانی پێ کەم بگرين و زەلیلی و زەبوونی خۆیانی پێ نیشان بدەن جگە
لەسوژدەیهکی ملکه چانە کەشەرم و لەخواترسانی زیاتر دەخاتە سەر ئەو هەموو
پاریزکاری و لەخواترسانە هەیانە و خوشکاندن زیاتر دەچیتە سەر ئەو هەموو
خوشکاندنە هەیانە، شیرینی باوەر دەچیتن و ئیمانیان زیادو پتەو دەکات و
تامی ئەو لەخواترسی و تەقوا و گفت و گۆر موناجاتەیان لەگەڵ خوای خۆیاندا زیاتر
زیاترییە.

۶- درهوشانەو هە شوینی سوژدە:

کاتیك قیامت دیت و خوای پەرورەردگار هەمووان زیندوودەکاتەو و هەر
لەسەرەتاو تاکوتایی بەملیۆنان کەس لەسەریەك زەوی کۆدەکاتەو، بەرزو کورت
و پەش و سپی بەیەکەو، خەلکی واتیکەل دەبن مرقۆ ناتوانی کەس بناسیتەو و
لەوکەش و هەوایەدا جیاکردنەو هەیان زۆرگرا، پیغەمبەر ﷺ دەفەرمویت: (مَامِنْ
أَمْتِي مِنْ أَحَبِّ إِلَا وَأَنَا أَعْرِفُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: قالوا: وكيف تعرفهم يا رسول الله في كثرة
الخلائق، قال: أرايت لو دخلت صبرة فيها خيل دهم بهم، وفيها فرس أغر محجل أما
كنت تعرفه منها؟ قال: بلى. قال: فإن أمتي يومئذ غر من السجود محجلون من
الوضوء)^۲.

۱- الكشاف: ۴۶۹ / ۲.

۲- رواه أحمد في المسند ۱۸۹/۴ بإسناد صحيح.

واته: هیچ کەسێ نیه لە ئوممەتی من نەیناسمەو لە پۆژی قیامەتدا، وتیان: ئەو پێغەمبەری خواﷺ لەناو ئەو هەموو دروستکراواندا چۆن دەیانناسیتەو؟ فەرمووی ئەگەر پەرەوگە ماینیکی مارپۆنی چوارپەل سپی هەبێت و لەناو پەرەوگە ماینیکی پەشی پەتی دا بێ ئایا پەرەوگە کە لەناویاندا ناسیتەو؟ وتیان: بەلێ، فەرمووی: بەپاستی ئوممەتی من لەو پۆژەدا بەهۆی چاکێ سوژدەکانیانەو شوێنی دەستنوێژیان سپیوگەش وجوانە چەند پلەیکی بەرزو پیرۆزە!... نەتەوێ (موحەمەدﷺ) لەباقی نەتەوکانی تر جیا دەکێتەو بەو نیشانەئێ شوێنەواری سوژدەیه.

ئەو زەرەر و زیانەش کە نوێژنە کەر دەیکات چەند گەرەیه!.... ئەو کەسێ ناوچەوانی خۆی لەو بەگەرەر تر دەرانی کە بیخاتە سەر زەوی و هەروەکو ئەوانەئێ لێدیت کە ببێاوە پێ و هیچ نیشانەیهکیان نییه جیا یان بکاتەو لەوانی تر... لەو چارە پەشی یەئێ تێی دەکەون، زۆر دەگرین و پەشیمانن... بەلام ئەو پەشیمانییه هیچ سوودیان پێناگەیه نیت لەو پۆژەدا کە زۆر گەرم و برسی کەر و پێ مەترسییه... بەپاستی جینگەئێ هەلۆیست و شانازییه بۆ هەموو ئەوانەئێ دەست و پێیان سپی دەچێتەو بەهۆی شوێنەواری سوژدەکانیانەو، چونکە لەدنیادا سەریان نەزم دەکەن بۆ خوای گەرەر، ئەو هەتا خوای گەرەر لە پۆژی قیامەتدا لەناو ئەو هەموو دروستکراواندا بەرزیان دەکاتەو بەسەر هەموو بەدیهێنراوەکانیدا - دروستکراوەکانیدا - .

٧- گریانێ شەیتان:

هەر جارێک مەوێ سوژدەئێ قورئان خوێندن دەبات، ئەو شەیتان توورپ و جاپرس دەکات و چیرۆکی خۆی لەگەڵ حەزەرەئێ ئادەم (سەلامی خوای لێ بێ) بێردەکەوێتەو، کە خوای گەرەر فەرمانی پێدەکات سوژدە بۆ حەزەرەئێ ئادەم (سەلامی خوای لێ بێ) ببات، ئەو لووت بەزێ نواندو سوژدەئێ نەبرد، بۆیه پەشیمان دەبێتەو بەتوندترین پەشیمانی گریه نەر، بەلام پەشیمانییهکێ بۆش و بەتالە لەوازهێنان لەو سەرپێچییه، ئەبو هورەیره (پەرزای خوای لێ بێ) دەلێت: پێغەمبەرﷺ دەفرموی: (إِذَا قَرَأَ ابْنُ آدَمَ السُّجْدَةَ فَسَجَدَ اعْتَزَلَ الشَّيْطَانُ بَيْكِي،

يقول ياوليه (وفي رواية أبي كريب: ياولي، أمر ابن آدم بالسجود فسجدَ فله الجنة. وأمرتُ بالسجود فأبيت فلي الناس).^١ واته: (كاتى ئاده ميزاد كه نايه تي سه جده ده خويني و سوجه ي تيلو هت ده با بۆ خوا، شه يتان له تاوان كه نار ده گري و ده گرياو ده لي: ئه ي هاوار له خوي، له گي پانه وه ي (أبي كريب) دا ده لي: ئه ي هاوار له خوم! فه رمان كرا به ئاده ميزاد كه كورپنوش ببات و كورپنوشي بر دو به هه شتي بۆ بوو، وه فه رمان كرا به من كه كورپنوش ببه م، به لام من كورپنوشم نه بر دو ئاگري دۆزه خم بۆمايه وه.

ئوه ئه و شه يتانه يه كه تواناي ئه وه ي وه رگرتووه بتوانيت ئاده ميزاد له خشته ببات و وئيل و سه رگه ردانيان بكات و ببينه هوي چووني خه لكانتيكي زوري تر بۆ ناو ئاگر، ده بينيت چه نده بچووك و لاوازو نزم و بي نرخه و ده گريه ت، گريانيكي توند، كاتي ك موسلمانيك ده بينيت قورئان ده خويني و سوژده ده بات به پاستي شياوو جوانه كه موسولمان سوژده ي زياتر ببات له رقي شه يتان و گرياندني.

٨- رزگاري و سه رفرازي رۆزي قيامه ت:

بوخاري (په زاي خوي لي بي) فه رموده يه كي هيناوه له بابي (قول الله تعالى) دا ﴿وَجُودُكُمْ نَاصِرَةٌ﴾^٢، كه پيغه مبه ري خوا لله قسه ي له سه ر كر دوه له - پو دواوه كاني قيامه ت - فه رمويه تي: (حتى إذا فرغ الله من القضاء بين العباد، وأراد أن يخرج برحمته من أراد من أهل النار أمر الملائكة أن يخرجوا من النار من كان لا يشرك بالله شيئاً ممن أراد الله أن يرحمه ممن يشهد أن لا إله إلا الله فيعرفونهم في النار بأثر السجود، تأكل النار ابن آدم إلا أثر السجود، حرم الله على النار أن تأكل أثر السجود، فيخرجون من النار قد امتحشوا فيصب عليهم ماء الحياة فينبتون تحته، كما تنبت الحبة في حميل السيل...)^٣، به واتاي: كاتي خوي گه وده دادوهرى نيوان به نده كاني ته واو كر د، به په رم و به زه يي خوي ده يه وي ت ده سته يه ك له ئه هلي ئاگر

١- مسلم: ٨١.

٢- القيامة: ٢٢.

٣- البخاري - الفتح/٧٤٣٧، وه ته واو كه ريشي هه يه.

دەربەھێنیت، فرمان بە فریشتەکان دەکات: هەرکەسێ ھاوێلی بۆ خوا بریار نەدابێت دەری بهێنن، ئەوانە ی خۆی گەورە پزگاریان دەکات لەوانەن: شایەتیان داوێ کە تەنھا یەک خۆدا هەبێ و بە شوێنەواری سوژدەکانیاندا دەناسرێنەو، چونکە ئاگر هەموو شوێنێکی ئادەمیزاد دەسووتێنێ تەنھا جێگای سوژدە نەبێت، کە خۆی گەورە ئاگری لەسەر سووتاندنی شوێنی سوژدە حەرام کردووە، پاشان دەردەهێنرێت لە ئاگر کە بە تەواوی وشک بوونەو تەو بوون بە خەلۆز، ئینجا ئاوی ژیاڵیان بەسەردا دەبارێنێت و دەیانژێنێتەو دەپوێنەو هەروەکو چۆن تۆوێک لە ناو لێتە ی لافاودا سەوز دەبێتەو. ئەوانە خەلکی خراپە کاریبون بەلام نوێژیان کردووە و لە کاتی گوناھو تاوانەکانیشیان وازیان لە نوێژ نەهێناوە، لەسەر سەرپێچی یەکانیان سزادەدرێن، بەلام خۆی پەروەردگار ئاگری حەرام کردووە لەسەر ئەو شوێنانە ی شوێنەواری (سوژدە) ن و نایانسووتینێت. بەم شیوە یە جیا یان دەکاتەو لە باقی ئەهلی ناو ئاگرو هێنانە دەریان بۆ فریشتەکان ئاسان دەکات.

۹- چوونە ناو بەهەشت:

موسلم لە (صحیح) هەکیدە فرمودە یەک لە (ئەبێ سەلەمە) وە دەگێرێتەو کە وتوێت: (حدثنی ربیعة بن کعب الأسلمي، قال: كنت أبيت مع رسول الله ﷺ فأتيت بهوضوءه وحاجته، فقال لي (سل) فقلت: أسألك مرافقتك في الجنة قال (أوغیر ذلك) قلت: هو ذاك، قال: (فأعني على نفسك بكثرة السجود) ، واته: پەبێعی کوری کە عەبێ ئەسەلمی وتی: لە گەڵ پیغەمبەری خوا دا ﷺ بوم ئاوی دەستنۆژم بۆ هینا، دەستنۆژی گرت و پێویستی خۆی بە جێهێنا، ئینجا فرمووی: (داوا بکە) و تم: داوات لێدەکەم ھاوێلت بێم لە بەهەشتدا، فرمووی (جگە لەو)، و تم: هەرئەو، فرمووی (بە سوژدە بردنی نۆز یارمەتیم بدە). ئەو ھاوێلە بە پێژە کە لە خزمەتی پیغەمبەر دا ﷺ بوو ئەو هەلە گەورە ی بۆ رەخساوێ کە هەرچی بێهێت داوا بکات، دەشزانن کە داوای پیغەمبەر ﷺ وەلام دراوێ، ئەگەر داوای کرد باجەند چیا یەکی

بۆ بکاته ئالتون، ئەوا خوای پەرۋەردگار داواکەى وەر دەگرت و بۆى گىرا دەکرد، بە پاستى دەرگای داخوای بۆ کراوە تەو وەرشتى دەیه ویت داواى بکات، وەرکو وەر فایەك بۆ ئەو خزمەتەى بە پێغەمبەرى خوای کردبوو ﷺ، ئەو تە پێى دەفەر مویت: (داوا بکە) هەرچى دەتە ویت بى ئەو وەى هیچ بێك یا جۆرى داواکەى بۆ دیارى بکات، بەلام ئەو هاو لە پایە بەرزە بە ھیمەتى بەرزى خۆى سنوورى زەوىو رابواردنى ژيانى دنیای بپى وەر لای ناو بەرزبوو وەر بۆ چوونە بەھەشت، بۆ هاو لە کردنى پێغەمبەر ﷺ تیایدا، بێگومان ئەو ھیمەتیکى بەرزە، بەلام ئەو ھەوارگە بەرزەى کە فەردەوسى بەرزو بڵندەو جیگای پێغەمبەر (سەلامى خوایان لى بى) شەھیدانە، دەست ناکە ویت، مەگەر بە کردارى گەرەنە بێت، پێغەمبەر ﷺ بۆى بوون کردەوەر چۆن دەچیتە بەھەشتەو وەر لای دەبیتە هاو لە ئەو، کە ئەو ھیش بە سوژدە بردن، ئەو تە پێى دەفەر موی: نەفست والى بکە کە یارمەتیم بدەى، چونکە نەفس فەرمان بە خراپە دەکات و ھەزى لە پابەند بوون و بەندایەتى کردن نییە، نەفس دەبیت بەردەوام پاک رابگیریت و تیکۆشانیکى زۆرى لە گەلدا بکریت تاسارد نەبیتەو وەر بە سەرى دا زال بێت و ئەو وەى خوای گەرە دەیه ویت بیکات و گویرایەل و فەرمان بەردار بێت.

وەر (سوژدە) ی زۆر بگریت، ئەو ھەش بە نوێژکردنى زۆر دەبیت، دواى بەجى گەیاندى ئەو فەرزانەى خودا فەرمانى پیکردوون، سوننەتەکان بکەن وەرکو نوێژى چیشتەنگا و نوێژى گەرمانەو وەر نوێژ جا چ لە سەرەتای شەو یا ناوەر پاستى یا کو تایی شەو داو سوننەتى پەر واتب و نىوان ھەرنوێژو نوێژیکى تردا سوننەتەکانى تر.

میږگی (۳۶)

سوژدهکانی پوڅی دوايي

۱- سوژدهی پیغه مېر ښه:

سوژدهکانی پیغه مېر ښه له پوڅی قیامه تدا زورگرنگن و بایه خیکی گه وره یان هیه، نه و له دنیا دا سوژدهکانی زوردریژ ده کرده وه تا ااماده بیت بؤ نه و سوژدانه ی دواي نه وان دین، بؤ نه و پوډاوه گه وره ی که نوممه ته که ی چاوه پوانی ده که ن دواي چه شتنی تالوی وه ستانی سه رزه مینی حه شرو تووش بوونیان به و هه موو بی هیزی و ته نگانه ی بهر گه رمای تیشکی خوری پوڅی قیامه ت، له راستی دا نه وه شه فاعه تی گه وره یه، نه وشه فاعه ته ی که موسولمانان له هه موو کات و سه رده میکا دواي هه موو بانگیک دوعا ده که ن که نه وه بیه خشیت به پیغه مېر که یان ښه تا به لکو له پوڅی قیامه تدا په حمیان پی بکات، له (صحیح) ی بوخاریدا فهرموده یه که له سه ر پوڅی حه شر هاتووه: (وتدنو منهم الشمس، فيقول بعض الناس، ألترون الى ما أنتم فيه، إلی ما بلغکم؟ ألا تنظرون إلی من یشفع لکم إلی ربکم؟ فيقول بعض الناس: أوکم آدم، فیأتونه فيقولون یا آدم أنت أبو البشر، خلک الله بیده، ونفخ فیک من روحه، وأمر الملائكة فسجدوا لک، وأسکنک الجنة، ألا تشفع لنا إلی ربک؟ ألتری مانحن فيه وما بلغنا؟ فيقول: ربي غضب غضبا لم یغضب قبله مثله، ولا یغضب بعده مثله. و نهانی عن الشجرة فعصیت، نفسي نفسي، اذهبوا إلی غیری، اذهبوا إلی نوح. فیأتون نوحاً فيقولون: یانوح أنت أول الرسل إلی أهل الأرض، وسماک الله عبداً شکوراً، أما تری إلی مانحن فيه؟ ألتری إلی ما بلغنا؟ ألا تشفع لنا إلی ربک؟ فيقول: ربي غضب اليوم غضبا لم یغضب قبله مثله، ولا یغضب بعده مثله، نفسي نفسي*^۱،

* نه م فهرموده یه دریژترو، باس له وه ده کات که خه لکی دواي حه زره تی نوح ده چنه لای چه ند پیغه مېر یکی تریش (سه لای خوايان لای بی)، به لام نو سه ر لیژده دا نا ماژده ی پی نه کردووه، بویه منیش نه مویست ده سکاری بکه م و هه روه کو خزی نوو سیمه وه. وه رگیږ.

أثتوا النبي ﷺ فيأتوني. فأسجد تحت العرش، فيقال يا محمد ارفع رأسك، واشفع تشفع، وسل تعطه^١.

وفي رواية (أحمد) يتبين أنه يسجد أكثر من سجود، وأنه يطيل في سجوده مقدار أسبوع فعندما يأتون الناس عيسى (عليه السلام) يقول لهم (انطلقوا الى سيد ولد آدم فإنه أول من تنشق عنه الأرض يوم القيامة، انطلقوا الى (محمد ﷺ) فيشفع لكم إلى ربكم عزوجل، قال: فينطلق فيأتي جبريل (عليه السلام) ربه فيقول الله عزوجل ائذن له وبشره بالجنة، قال فينطلق به جبريل فيخر ساجداً قدر جمعة ويقول الله عزوجل ارفع رأسك يا محمد ﷺ وقل يسمع واشفع تشفع، قال فيرفع رأسه فإذا نظر الى ربه (عزوجل) خر ساجداً قدر جمعة أخرى، فيقول الله (عزوجل) ارفع رأسك وقل يسمع واشفع تشفع قال فيذهب ليقع ساجداً فيأخذ جبريل (عليه السلام) بضبعيه فيفتح الله (عزوجل) عليه من الدعاء شيئاً لم يفتحه على بشر قط فيقول أي ربي خلقتني سيد ولد آدم ولا فخر...^٢). واته: (... خور لتيان نزيك ده بيته وهه تاو تينيان بو ديني و ده كه ونه ته نكانه وه، له ناو خو ياندا به يه كتری ده لئين: ئايا خو ده بينن له چ ته نكانه به كداين؟ ئاده ي باكه سيك بدوزينه وه به لكو له لاي خواي په روه ردگار تكامان بو بكات له م خه م و په ژاره وه سه خله تي به پزگارمان بكات، هه نديكيان ده لئين: بابچين بو خزمه ت باوكه - ئاده م - (سه لامي خواي لي بي)، ده چنه خزمه تي پي ده لئين: ئه ي ئاده م (سه لامي خواي لي بي) تو باوكي هه موو به رهي ئاده ميزادي، خوا به ده ستي خوي دروستي كردوي، له گياني خوي كردوه به به رتا، فرماني كرد به فريشته كان كړنووشيان بو برديت، له به هه شتدا نيسته جي كرديت، كه واته لاي خوا خاترت هه يه، ئايا له خزمه تي خوادا تكامان بو ناكه يت؟ ئايا نابيينيت كه چيمان به سه رهاتووه و توشي چ پوژيكي پesh بووين؟ حه زره تي ئاده م (سه لامي خوايان لي بي) ده فهرمويت: ئه مړ په روه ردگارم پقيكي ئه وتوي گرتووه، نه له مه وبه رقي وا

١- البخاري - الفتح - ٣٣٤٠.

٢- أورده الهيتمي في مجمع الزوائد قال: رواه أحمد وأبو يعلى بنحوه والبزار ورجالهم ثقات.

هه‌ئساوه و نه‌له‌مه‌ودوا پ‌قى وا هه‌له‌ده‌ستى، كاتى خ‌وى خودا قه‌ده‌غه‌ى كرد لىم له‌و
دره‌خته بخ‌وم ...

به‌لام من سه‌رپىچىم كردو بىفه‌رمانى نه‌وم كرد، من خه‌مى خ‌ومه‌و به‌س
(نه‌فسى، نه‌فسى، خ‌وم، خ‌وم، هه‌قم به‌سه‌ر كه‌سى تره‌وه نيه‌)، بچنه لای كه‌سىكى
تر ب‌پ‌ونه خزمه‌تى نوح. نه‌وجا ده‌چن ب‌ولاى هه‌زهره‌تى نوح (سه‌لامى خ‌واى لى بى) و
ده‌لین: نه‌ى نوح! تۆ به‌كه‌م په‌وانه‌كراوى بۆ سه‌ر خه‌لكى سه‌رزهمین خودا
له‌قورئانى پىرۆزدا ناوى ناوێت به‌نده‌ى سوپاسگوزار تۆده‌بینیت له‌چ حالێكداین و
چه‌ند په‌رێشان و په‌ش‌یوین و چیمان به‌سه‌ردا هاتوه‌؟ ده‌ى له‌خزمه‌ت
په‌روه‌ردگارىدا تكامان بۆ بكه‌، نوحیش پىیان ده‌فه‌رموێت: په‌روه‌ردگارم نه‌م‌پ‌ۆ
به‌ش‌یوه‌یه‌ك توو په‌یه‌و پ‌قى هه‌ئساوه هه‌رگیز له‌مه‌یه‌ر وا توو په‌ نه‌بووه‌و
له‌مه‌ودوايش ئاوا توو په‌ ناوێت و پ‌قى هه‌ئناستى، خ‌واى گه‌وره كاتى خ‌وى نزایه‌كى
گیرابووى پى خه‌لات كردووم، نه‌م نزایه‌شم له‌جیهاندا له‌گه‌لى خ‌وم كردووه (نه‌فسى،
نه‌فسى، خ‌وم، خ‌وم) ده‌فه‌رموێ: بچن ب‌ولاى پىغه‌مبه‌ر ﷺ ب‌ولاى من دین و منیش
له‌ژێر عه‌رشا سوژده ده‌به‌م، پىم ده‌گوت‌ریت: نه‌ى (محمد ﷺ) سه‌رت به‌رزكه‌ره‌وه،
داوا بكه لىت وه‌رده‌گیریت، تكا بكه تكاكه‌ت وه‌رده‌گیریت).

له‌ گى‌رانه‌وه‌یه‌كى ئىمام (ئه‌حمه‌د) دا پوون ده‌بیت‌وه كه‌ زیاتر له‌ سوژده‌یه‌ك
ده‌بات و نه‌و كوپ‌نووشىكى دوو‌دریژى پ‌ر له‌ستایشى جوان له‌ژێر ته‌ختى
په‌روه‌ردگارىدا ده‌بات كه‌ماوه‌ى یه‌ك هه‌فته ده‌خایه‌نیت، دواى نه‌وه‌ى هه‌زهره‌تى
(عیسا- سه‌لامى خ‌واى لى بى) پىیان ده‌فه‌رموێت: بچن ب‌ولاى گه‌وره‌مان نه‌وه‌كانى
ئادهم نه‌وكه‌سه‌ى كه‌یه‌كه‌م كه‌سه زه‌وى بۆ شه‌ق ده‌بیت له‌پ‌ۆزى قیامه‌دا، بچن
ب‌ولاى (محمد ﷺ) با نه‌و تكانان بۆ بكات له‌خزمه‌ت په‌روه‌ردگار تان، فه‌رمووى ده‌چن
و خ‌واى گه‌وره هه‌زهره‌تى جبرئیل (سه‌لامى خ‌واى لى بى) ده‌نیرى خ‌واى گه‌وره
ده‌فه‌رموێ: پ‌یگای بده‌و مژده‌ى به‌هه‌شتى پىیده، فه‌رمووى: له‌گه‌ل جبریلدا دیت و
ده‌گاته ژێر ته‌خت و باره‌گای خودا، له‌وى ك‌رپ‌نووشىكى دوو‌و دریژو پ‌ر له‌ستایش
ده‌بات بۆ خودا كه‌هه‌فته‌یه‌ك ده‌خایه‌نێ، خ‌واى گه‌وره ده‌فه‌رموێ: سه‌رت به‌رزكه‌ره‌وه

ئەى (محمد ﷺ) داواىكه تاپىت بدهم و قسه بكه ده بىستريت و تكا بكه گه و ره
 يابچوك گىراى ده كم، ئىنجا سهر به رز ده كاته وه بۆ په روه ردىگارى ده پوانىت،
 جارىكى تر ده چىته وه سوژده به م جوړه سوژده يه كى درىزى پر له ستايشى جوان
 كه خوا بۆ خوى خستويه تى به دلىه وه وه فته يه كى تر ده خايه نى، خواى گه و ره
 ده فهرموى: سهرت به رزكه ره وه وه قسه بكه و داوا بكه وه رى ده گرم و تكا بكه تاگىراى
 بكه م، ده فهرموى: ديسان ده يه وىت بچىته وه سوژده به لام حه زره تى جبرىل
 (سه لامى خواى لى بى) قۆله كانى ده گرىت و به رزى ده كاته وه خواى په روه ردىگار
 رووخسه تى ده دات داوا بكات به جوړىك هه رگىز ده رگى پارانه وهى له سهر هىچ كه س
 به م جوړه نه كرده وه ته وه، ده فهرموىت: په روه ردىگارم تۆ به گه و رهى نه وه كانى
 ئاده م (سه لامى خواى لى بى) دروستت كردوم و.....).

۲- سوژدهى برواداران:

كاتى پىروژترىن و پاى به رزترىن سوژده له پۆزى قىامه تدا سوژدهى
 پىغمه بر ﷺ بىت، كه له پىناوى ئه و تكا كرده گه و ره يه بۆ ئوممه تى ده بىبات
 به رزترىن سوژده له دواى سوژدهى (پىغمه برمان ﷺ) سوژدهى برواداران، ئه و
 كاتهى خواى په روه ردىگار په رده له سهر هه موو شتى لاده دات و لاقى خوى
 هه لده مالى (يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ) وه هىچ شتى هاوشى وهى نيه (لَيْسَ كَيْفَ شَيْءٌ) ،
 كاتى دوپرووه كان و خاوه ن سوژده ساخته و ناپاسته كان له ئوممه تى (موحه مه د ﷺ)
 هه ول ده دهن سوژده بيه ن به لام ناتوان و جىاده كرینه وه له وانهى له دنيا دا به پاستى
 سوژده يان بۆ خوا بردووه و له كۆمه لى (خاوه ن ته وىلى سوژده به ر) بوون، ئه وه تا
 خواى گه و ره له قورئانى پىروژدا ده فهرموىت: (يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى الشُّجُودِ
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤١﴾ خَشْمَةً أَنْصَرُّهُمْ رَهَقَهُمْ ذُلٌّ وَقَدْ كَانُوا يَدْعَوْنَ إِلَى الشُّجُودِ وَهُمْ سَلِمُونَ ﴿٤٢﴾) . واته:
 (پۆزىك دىت په رده له سهر هه موو شتىك لاده برىت و لاق دهرده كه وىت، خوانه ناسان

۱- الشورى: ۱۱.

۲- القلم: ۴۲، ۴۳.

بانگ ده کرین بۆ سوژده بردن به لام ناتوان، ئه وانه ئه و پۆژه چاويان شوپره و زه لیلی و خه جاله تی به ته وای دایانده گریت، چونکه کاتی خۆی بانگ ده کران بۆ نوێژکردن و سوژده بردن، له کاتی کدا له وپه پێ ته ندروستی و سه رهستی دا بوون (به لام گالته یان پێ ده هات).

(شیخ عبدو په حماني السعدی) ده لیت: (که پۆژی قیامه ت هات و په رده له سه ر هه موو شتی لادرا په شیوی له رزانه وه و مه ترسی به کان دین وده رده که ون ترس و وه هم دایانده گریت، کردگار دیت بۆ جیا کردنه وه و دادوهری له نیوان به نده کانیا ندا و بۆ نامه پیدانیان، په رده له سه ر هه موو شتی لاده دات و لاقی پێژداری ده رده که ویت، که هیه شتی هاو شیوه ی نییه، دروستکراوان گه وره یی و شکومه ندی خوا ده بینین که به هیه جۆری لیک نادریته وه و ته عبیر ناکرێ، له و کاته دا داوا ده که ن سوژده بۆ خوا ببه ن، ئه و بروادارانه سوژده ده به ن که به په زامه ندی و له خۆ بووردویی خۆیان سوژده یان بۆ خوا بردوه).

خرابه کارو دوو پوه کان ده پۆن تا سوژده ببه ن، به لام ئه وان ناتوان سوژده ببه ن و پشتیان په ق ده بی و هکو شاخی مانگای لی دی، هه رچه نده هه ول ده دن ناتوان بچه مینه وه سوژده ببه ن، ئاوا له به رچاوی ئه و عه شاماته ته ریق و چاوشۆرو پیسا ده بن ئه وه ش سزای کرده وه کانیا نه، ئه وانه کاتی له دنیا دا بوون داویان لیکراوه خوا به تاه بزانن و به ندایه تی بۆ بکه ن و سوژده ی بۆ ببه ن، له کاتی کدا له وپه پێ ساغی و ته ندروستی دا بوون، به لام به بی هۆ لووت به رزیان نوانده و خۆیان له وه به گه وره تر زانیوه که سوژده بۆ خوابه ن و بگه پینه وه. له و پۆژه دا پرسیار نه له حالیان ده کریت و نه له خرابی و ناله باری شوینه کانیا ن شایانی سزان و خوی په روه ردگار لیان توپه یه و هه موو هۆکار یکیان لی ده بریت و، په شیمانیان هیه سوو دیکیان پێ ناگه یه نی و له پۆژی قیامه تدا بیانوه هیئانه وه هیه دادیان نادات.

موسلم فه رموده یه کی هیئاوه که خوی په روه ردگار دوی ئه وه ی (جوله که و نه صاریه کان ده خاته ئاگره وه هیه که س نامیتیته وه ته نها ئه وانه نه بیت که به ندایه تی یان ته نها بۆ خوا کردوه له چاکه کارو خرابه کار ئینجا خوی گه وره

له شیوهیه کدا که نایناسنه وه خویان نیشان دهدات دهفه رمویتی: (فما تنتظرون؟ تتبع کل أمة ماكانت تعبد. قالوا: یا ربنا! فارقنا الناس فی الدنيا أفقر ماکنا إلیهم، ولم نصابهم فیقول: أنا ربکم فیقولون: نعوذ بالله منک. لاتشربک بالله شیئا (مرتين أو ثلاثا) حتی أن بعضهم لیکاد أن ینقلب. فیقول: هل بینکم و بینه آیه فتعرفونه بها؟ فیقولون: نعم. فیکشف عن ساق فلا یرقی من کان یسجد لله من تلقاء نفسه إلا أذن الله له بالسجود، ولا یرقی من کان یسجد إتیاء وریاء إلا جعل الله ظهره طبقة واحدة. كلما أراد أن یسجد خر علی قفاه، ثم یرفعون رؤوسهم، وقد تحول فی صورته التی رأوه فیها أول مرة فقال: أنا ربکم، فبقولون: أنت ربنا).^۱

واته: (ئیوه چاوه پیتی چی ده که ن؟ هر که س شوینی په رستراوه که ی ده که ویت. ئه وانیش ده پارینه وه و ده لئین: خواجه گیان، په روه ردگارمان ئیمه جیابوینه وه له خزم و کهس و هاوړپیانمان له کاتیکدا پتوستان پیان بووه به لام چاوه پیتی ئه و پوژمان ده کرد که ده گه یه وه به خوداو وازمان له وان هیئا له بهرته وه ی ئه وان بیتفرمانی خویان ده کرد و هاوړلیمان نه کردن.

دهفه رموئی: من په روه ردگار تانم ده لئین: په ناده گرین به خوا له تو هیچ هاوړلئیک بو خوا بریار ناده ی و ئه مه شویتمانه تا په روه ردگارمان دیت دهفه رمویتی: ئایا نیشانه یه که له نیتوان ئیوه و ئه ودا هیه، به هویوه بیناسنه وه؟ ده لئین: به لئ پهرده له سه ره موو شتی لاده دات و لاقی هه لده مالئ، هر که س سوژده ی بو خوا بردبی به پراستی ئیلا روخسته تی دده له کاتی گه یشتنه وه ی به خوا سوژده بو خوا بیات، وه که سیش نامینئ له وانه ی که سوژده ی بو پوپامایی بو خوا بردبی پشتی ده کاته یه که پارچه ی رهق، هر که ویستیان سوژده ی بو ببه ن به پیوه رهق ده بن و ناتوان. ئینجا خوی گه وره له و شیوه یه دا که ده یناسن دیت و دهفه رموئی: من په روه ردگار تانم، ده لئین، تو په روه ردگاری ئیمه ی ...).

به لئ به پراستی پرواداران ده توانن سوژده ببه ن و سوژده کانیان بو خوی گه وره درژده که نه وه، له دنیا دا ته نها به هه سترکردن به نزیکي ئه و ئاوا کړنوشی درژیان

۱- مسلم ۳۰۲، کتاب الإيمان.

دەبردو تيايدا ستايشى جوانى خاويان دەکرد، دەى ئىستا بەچاۋ دەيىبنن
 لەبەردەمياندايە دەبى چۆن بن؟ لە كاتىكدا ئەوان ئەو خۆشەويستەيان دەيىبن
 كە پىنمايى كىردوون بۆ پىگاي پاست، پالەريان بوو لە دنياۋو دڵەكانى پووناك
 كىردوونەتەو، دواى چاۋەپوانى و پەروشىيەكى زۆر بۆى ئىستا دەيىبن
 لەبەردەمياندايە، دەبى ئەو سوژدەيە يان چ سوژدەيەك و چۆن سوژدەيەك بىت؟
 چەند درىژ بىت؟ ئەو پاداشتە بۆ (سوژدە)كانيان.

میږگی (۳۷)

دوعاو پارانه وهی خه فته و بیژاری و دل توندی

نه گهر سوژده په نگی بئ له پهنه گه کانی نه و ناسووده یی په پیغه مبره ﷺ
هه سستی پیکردوه کاتی کاری زوری له سر کوبووه ته وه و خه فته تی زور پوی
تیکردوه، ده پاراپه وه به و دوعاو نزیان نه ی که خوی گوره ده یخسته دلیه وه بئ
لابردنی نه و خه فته و دلته نگی په ی توشی ده بوو، نه ی (الهم والکرب - خه فته و دل
توندی و بیژاری) به مانای چی دیت؟ (پیغه مبره مان ﷺ) چی فیکردوین تاله دوعاو
پارانه وه کانمان بیلین له کاتی خه م و خه فته و بیژاریدا.

واتای دلته نگی و خه فته (الکرب والهم):

(نبینو مه تصور) ده لیت: الکرب: نه و خه م و خه فته په که نه فس داده گری و
(وکره الامر، والغم یکره کربا، اشد علیه) ماته مینی دایگرت، بیژاریوو، ته نگاو
بیثاقه بوو، نه سته م و مه حاله له سهری.

و اکرب الإناء: قاپه که پرپوو: نزیکي له سهر پڅانه.

په ست و خه فته باربوون، هه راسانی و هاتنه وه یه ک و ته نگ پی هه لچنین.
(و کرب الأرض یکره کربا و کربا، قلبها للحرث و آثارها للزرع. واته: کیلان و
هه لگنپانه وه و ژیره و ژور کردن، چون زهوی ده کیلدریت بئ چاندن و کشتو کال). (نبینو
مه نظور) ده لیت: (الهم) واته: خه فته، گرنگی دانی زور زیاده پویی له کاروبار. یا
به واتای زور توندو سوتینر.

له مه وه پوون ده بیته وه (الکرب والهم) - (خه فته و ماته م و هه راسان
بوون) به واتا لیک نریکن هه ریه کیکیان به مانای: (خه فته تیکی توند، هاتنه وه یه ک و
ته نگ پی هه لچنین به جوریک که بیرو هوش پهرش و په رته وازه ده کات و هه ست و هه ز
بلاوده کات و ده یه ژینی چون زهوی بئ کیلان ژیره و ژور ده کریت و شوین شوین

دهكریت بۆ چاندن ... له توندیدا مروڤ ده پېچیتته وه له نیوان لولدان و توندکردندا، ههروهكو چۆن گوریسیك له ناو دهسته كانی دا لول ده داو ده پېچیتته وه، به جوړی تهنگی پته لده چنی توانای هیچ کاریکی نامینی، ههروهكو كه وتبیته به لاو نه هامة تی به كه وه كه زۆری له خه لکی تواندوه ته وه به وه موو په قی به یانه وه ههروهكو تیشکی خۆر به فر ده توینیتته وه).

نزاو پارانه وهی خه فته و دل تهنگی:

له بهردهم نه وه هامة تی بهی كه له توندیدا مروڤ ده توینیتته وه كهس ناتوانی خوی بۆ راگریت، مه گه كه سیک په یوه ندی بکات به وكه سه وه كه چاره نووس و نه مانی به دهستی نه وه، به تواناو دهسه لاته، به زه لیلی و ملکه چی به وه داوای لی بکات دان به تاوانه كانی دا بنی و له درگای بدات و، داوای یارمه تی لی بکات، دلنیاو به قینی بیت كه نه و به توانایه بۆ لا بردنی، جگه له و كهس ناتوانیت خه م و خه فته لابه ریت، هه رنه و به دهسه لاته له سه ره یه كان و ناماده یان دهكات بۆ به نده كانی، نه و خه م و دل توندی به لاناچیت هه تا نه و داوانه كات له پهروه ردگار كه تواناو دهسه لاتی لا بردنی هیه و ته نها داوا له و بکات به بی نه وهی هیچ هاوه لیکى بۆ بپیار بدات .

له به رنه وه پیغه مبه ر ﷺ فیری کردوین چی بلین له کاتی هه رغه م و دل توندی به كه له کاروانی ژيانماندا دیته پیمان بۆ نه وهی خوای گه وره له سه رمان لابه ریت و نه و خه فته مان بۆ بگریی به دلخۆشی، له (عه بدولای کوپی مه سعود - په زای خوای لی بی) ده گپینه وه ده لین: پیغه مبه ر ﷺ فرمووی: کی خه فته تی زۆر بوو با بلین:

(اللهم إني عبدك وابن عبدك، وابن أمتك، وفي قبضتك، ناصيتي بيدك، ماضٍ في حكمك، عدلٌ في قضاؤك، أسألك بكل اسمٍ هو لك سميت به نفسك، أو أنزلته في كتابك، أو استأثرت به في مكنون الغيب عندك: أن تجعل القرآن ربيع قلبي، وجلاء همي وغمي، ما قالها عبد قط إلا أذهب الله غمه، وأبدله به فرحاً).^۱ واته: پهروه ردگار

۱- رواه أحمد في مسنده.

من بهندهی خۆتم، کوپی بهنده و که نیزه کی خۆتم، له ژێر دهستی خۆتدام، ناوچه و انم به دهستی تۆیه، بپاری تۆ بۆمن دراوه، بپارت بۆ من داد پهروه رانه و به جییه، داوات لیده کهم به هه رناویک له ناوه پیرۆزو جوانه کانت که له خۆت ناوه، یاله کتیبه پیرۆزه که ت ناروته یانه ئینی و شاراو هیه لای تۆو ئیمه نایزانین و لامان نادیاره، قورئان بکه یته به هاری دلم و لابه ری هه مم و غه مه کانم، هه ربه نده یه که ئه وه بلیت خوای پهروه رداگار غه مه که ی له سه ر لاده بات و بۆی ده گێریت به خوشی و دلگراوه یی).

من بهندهی تۆم:

ئهو کاتی تووشی غه م و بیزاریه که ده هات ده یفه رموو: (إني عبدك، وابن عبدك، وابن أمتك): (من بهنده ی تۆم، کوپی بهنده و که نیزه کی خۆتم) به و وته یه مانای به ندایه تی خۆی ده رده بپی، ئه وه یه که ئیمام (ئیینو ته یمیه) وه سفی ده کات و ده لئی: (ناویکه هه موو ئه و ناوانه ی تیا کۆبووه ته وه که خودا بۆ خۆی پیتی خوشه و په زامه نده له سه ریان له گوتارو کرداره نه ئینی و ئاشکراکاندا له دیارو نادیاره کان).^۱

له هه موو ئه وه ی که فه رمانی پیکردوین و له وه ش که لئی قه ده غه کردوین له دیندا ده چیته خانه ی به ندایه تی و په رسته شه وه. (دین مانای خۆبه کهم زانین و زه لیلی ده گریته خۆ ده لئی: دینداری بۆ خوا ده کات واته: خوا ده په رستی و گوێپرایه ل و فه رمانبه رداری خواجه بۆ خوا خۆی به کهم ده گریت: به ندایه تی خوا ده کات و گوێپرایه لی فه رمانه کانی ده کاو خۆبه کهم گرو ملکه چه بۆ خوا).

به ندایه تی واتا کانی ملکه چی و پا به ندبوون و خۆبه کهم گرتن هه لده گری به هه موو هه زو دل پی خوشبوونی که وه. (ئیینو ته یمیه) ده لیت: (پیشه ی مانای به ندایه تی: خۆزه لیل کردن و به کهم زانینه، ده گوتریت: رێگای په رستراو، کاتی که زۆر په رستراییت، به لام په رستش و به ندایه تی فه رمان پیکراو واتا کانی خۆزه لیل کردن و هه زو خوشه ویستی له خۆ ده گریت، هه روه ها ئه و په ری زه لیلی بۆ خوا ده گریته

۱- العبودية/ ۲۸.

خۆ، به‌وپه‌په‌ری پێخۆشبوون و هه‌زکردن له‌و زه‌لیلایه‌ له‌و پێناوه‌دا، ئیمام (الحافظ ئیبنو کثیر) فرموده‌که‌ی خۆی په‌روه‌ردگار لێکده‌داته‌وه (ما أصاب من مصيبةٍ إلا بأذن الله، ومن يؤمن بالله يهدِ قلبه): هه‌چ به‌لاو نه‌هامه‌تیه‌ك تووشی كه‌س نابێت ئیلا به‌ئێزنی خۆدانه‌یی و هه‌ركه‌س باوه‌په‌ی به‌خوا هه‌بێت خۆی گه‌وره‌ پێنمایی ده‌كات و دلی پۆشن ده‌كاتوه‌) ده‌لێت: هه‌ركه‌س تووشی نه‌هامه‌تیه‌ك هات بزانیت كه‌ئه‌و قه‌ده‌ری خۆیاوه‌ به‌فرمانی ئه‌وه‌، سه‌برو ئارامی له‌سه‌رگرت و ته‌سلیم به‌فرمانی خۆدابوو ئه‌وا خۆی گه‌وره‌ دلی پووناك ده‌كاتوه‌و پێنمایی ده‌كات ... وه‌شه‌وه‌ی له‌دنیا له‌ده‌ستی چووه‌ خوا بۆی قه‌ره‌بوو ده‌كاتوه‌ به‌پێنمایی كردن و دلدانه‌وه‌ی، به‌به‌روا به‌قینی پاست و ته‌واو، وه‌ی (انی عبداك) ئاماده‌كردن و به‌رجه‌سته‌كردنی ئه‌و واتایانه‌یه‌ كه‌به‌رزترینیان زانیاری به‌وه‌ی كه‌چاره‌نوس و قه‌ده‌ری به‌ده‌ستی خۆدای په‌روه‌ردگار، ئه‌و كه‌ به‌نده‌یه‌ بۆی نییه‌ په‌خنه‌ له‌گه‌وره‌كه‌ی بگرت، باپرسیار له‌هۆی ئه‌و به‌سه‌رهاته‌ی بكات و، هه‌چی بۆ نه‌یه‌ جگه‌ له‌ئارام گرتن و دامه‌زراوی، خۆدانه‌ ده‌ست به‌پیارو فرمانه‌كانی خۆدا، به‌بی سكاڵاكردن و بۆله‌ بۆل، به‌لكو پێویسته‌ ئه‌و خۆدانه‌ده‌ست خۆدایه‌ به‌پازی بوونیکی ته‌واوه‌ بۆ خواو به‌قین و باوه‌په‌ی و كه‌هه‌رشتی تووشی به‌پادار ده‌بی خیری تێدایه‌ بۆی ئه‌گه‌ر له‌په‌روه‌ردا واده‌رده‌كه‌وێت پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یه‌.

ئه‌گه‌ر دنیایی ته‌واوی به‌وه‌ هه‌بوو ئه‌وا ده‌لی (انی عبداك) كه‌ ئه‌و به‌لاو نه‌هامه‌تییه‌ی تووشی هاتوو خۆی گه‌وره‌ بۆی هه‌ناوه‌ بۆ تا قیكردنه‌وه‌ی ناخ و قولایی په‌رستش و به‌ندایه‌تییه‌كه‌ی، ئه‌گه‌ر بینی ئارام گه‌وه‌ خۆی داوه‌ ته‌ ده‌ست خوا ئه‌وه‌ هه‌قی خۆیه‌تی كه‌ خۆی گه‌وره‌ بیکاته‌یه‌كێك له‌و پیاوچاكه‌ خواپه‌رستانه‌ی كه‌ خۆشی ده‌وین، وه‌ئه‌گه‌ر شه‌په‌زه‌و بیشارام بوو، په‌ست و ناپازی بوو خۆپه‌رسته‌ نه‌بوو ئه‌وا له‌كۆمه‌لی خواپه‌رسته‌ چاكه‌كانی ده‌رده‌كات و، به‌لاو نه‌هامه‌تییه‌كه‌ی زیاتر ده‌كا له‌سه‌ری وازی لی دینی خۆی و نه‌فسی خۆی.

بوونی به‌خۆشه‌ویستی خواو هه‌زکردنی به‌وه‌ی كه‌ له‌پۆلی ئه‌و خواپه‌رستانه‌دا به‌مێنێته‌وه‌ كه‌ خوا خۆشی ده‌وین و هه‌لی به‌ژاردوون ئه‌و به‌وگوتاره‌ی (انی عبداك)

دهرى دهخات و ئاشكرای دهكات كه بهردهوام لهسەر پهيمانى خۆيهتى كهدهلى: (من بهندهى تۆم) واته لهسەر ئه و بهلتهنم لهگهڵ تۆداو باوهپى تهواوم بهتۆ ههيه و خۆم داوه ته دهست بپيارهكانت و پازيم پييان. ئيمام (ئيبنو لقهيم) دهلئيت: (ئهگه روا بزانئيت كه ئه و نه هاهمه تيهى بۆى هاتوو به ئه وه نيه تا به ههياكى بدات و بىكوژئيت، بهلكو بۆى هاتوه تا تاقى بكاته وه چهنده خۆپاگرو به ئارامه يا چهنده پپوهى گرفتارو موبته لايه، ئه و كاته دهردهكهوئيت ئايا بۆ ئه وه دهشئيت بهكاربئيت تابكرئيه يه كئيك له دۆستانى خواو كۆمهلى ئه وان يانا؟ ئه گه ر خۆپاگرو دامه زراو بوو ئه وا هه لئیده بژئريت و ده پيارئريت و له هه موو ئه و شتانهى پاك دهكات وه كه پريزي لاده به ن و به بهرگى شكۆمه ندى ده پپۆشئيت و دۆستانى خۆى كۆمه له كى دهكات ه ياریده دهر و پشتيوان بۆى، وه ئه گه ر پشتى تىكردو گه راپه وه بۆدواوه ئه وا خواى گه وره دهرى دهكات له سۆزى خۆى زله له پشتى مىلى دهاو، به لآو به سه رهاته كانى چهنده باره ده پپۆته وه، ئه و له و حاله دا هه ست به وه ناكات له سه رى زياد بووه و يا گه وره بووه، به لآم ده زانئيت دواى ئه وه كه كار ه سات و نه هاهمه تى له راستى دا بۆته چهندين به لآو نه هاهمه تى تر، هه روه كو ئارام گرو خۆپاگريك ده زانئيت، به لآو كار ه سات له راستى دا بۆته چهنده به هره و نيعمه تىكى زۆر^۱.

خه فته و دلتهنگى گه وره دووشتن ئاماژه به خيژده كەن له سه ر خۆشه ويستى خوا بۆ ئه و بهنده يه، له بهر ئه وه پيغه مبه ران و په وانه كراوان له هه موو خه لكى تر زياتر تووشى به لآو كار ه سات بوون و پاشان چاكتر بوون و بوونه ته نموونه و باشترين له نموونه. هه روه كو (كعب الاحبار - په زاي خواى لىبى) دهلئيت: خواى گه وره پريز له هه ر كه سيك بنئيت به لآو نه هاهمه تى له سه ر زياد دهكات).

له بهر هه موو ئه وانه يه هه ر له سه ره تاوه بهنده رايده گه يه نئيت كه بهنده يه كى دلسۆزه بۆ خوا كه دهلئيت: (اللهم انى عبدك، وابن عبدك وابن أمك).

۱- طريق الهجرتين، ص ۴۹۴ - مطبوعات الشؤون الدينية - قطر.

(في قبضتك): من له چنگی تۆدام — من له ژیر دهسه لاتی تۆدام:
 (القبض) له زمانه وانی دا دژه واتای دهست بلأو کردنه وه و کردنه وهی دهسته و،
 (القبض) کۆی په نجه کانه و گرتنی شته له ناوده ستدا به چنگ و به هه موو په نجه کانی
 دهست. و (القبض): گرتنی شته له ناو ده ستدا به توندی و به هه موو په نجه کان نه گهر
 ته نها به په نجه کان بیگری دهوتری (القبض) واته به (ص نه ك ض) وه (قبض)
 له سهر شتی واته له ناو چنگدا گرتن و چه مانه وهی هه موو په نجه کان به سهریداو توند
 گرتنه ناوده ست)، به و واتایه که نه وهی له ناو ده ستدا چنگی لیدراوه نه توانیت
 جوولّه بکات به هوی زāl بوونی ته و او به سهریداو گرتنی به شیوه یه کی زۆر توند
 له لایه ن نه و که سهی چنگی به سهردا گرتوه. نه وه ناتوانیت ته نانه ت توزقالی
 بجولیت نیلا مه گهر چنگی له سهر سووک بکات نه گهر نا نه توانای هه و لدانی هه یه و
 نه هیزی هه یه.

کاتی به بنده ده لیت (في قبضتك) دان به به ندایه تی کردنیکی راسته قینه دا ده نیت
 و له ته وای و اتا کانی تی ده گات، که ده لیت من به ندایه تی و دیلی تۆم و له ژیر هیزو
 ده سه لاتی تۆدام هه رچه کت بویت ده توانی به سهرم بهی نی به بی نه وهی هیچ هیزو
 توانایه کم هه بی، خوا به تۆ به هیزترینی، منیش لاوازو بی هیزم، تۆ ده ولّه مهن دو
 ده سه لاتداری ئیمه هه ژارو بیتواناین هه روه کو چۆن نه هلی نه خوش زۆری
 له نه خوشه که یان ده که ن بۆ به کاره یانی ده رمان و نه خوشیش رقی له و ده رمانه یه و
 چه زی لیناکات به لām نه وان به زۆر پیی به کارده هیئن بۆ به رژه وهندی نه خوشه که و
 سوود لیوه رگرتنی، هه روه هاش خوی گه و ره مامه له ده کات له گه ل به ندایه گرفتار
 به تاوان که سه ریچی کرد بیت یا که م و کوپی هه بوبیت، نه و گیرۆده ی کردوه و له ژیر
 ده سه لاتی خۆیدا به به هیوای نه وه که پاداشتی خیری بدات، هه ر نه وه بوو
 شوینکه و تووی به پیز (عه ونی کوپی عه بدوللا) هه سستی پی کردوه کاتی ده لیت:

(به راستی خوی گه و ره زۆر له به ندایه کانی ده کات له سهر به لāو نه هه مایه تی چۆن
 که س و کاری نه خوش زۆر له نه خوشه که یان ده که ن بۆ به کاره یانی ده رمان و

چاره سەر چونکه بۆی په روژن و پیتی ده لئین: ئه و ده رمانه بخووه بۆ تو باشه و پیتی چاك ده بیه وه).^۱

زۆرجار حیکمه تی به لاو نه هامة تی به کان له ئیمه ون ده بیته به لام هه ست کردنمان به وه ی که له ژیر ده سه لات و توانای ئه و داین و باوه پمان به حیکمه تی ئه و وامان لێ ده کات که واز له هه رتۆز قالی یا هه رگومان و مه ترسییه ک له مه ترسی به کانی په خنه و نا په زایی ده هیئین له سه ر هه ر پیا ریك له پیا ره کانی خودا وه ند.

ئیمام (ابو الفرج ابن الجوزي) ده لئیت: ئایا ده بیئیی و توانات هه یه له سه ر پوون کردنه وه و ده ر خستنی کرداره کانی کردگار چ جای له سه ر خویندنه وه ی زاتی خودا؟ وه چۆن ده توانین فه رمانه کانی له سه ر خۆمان و حالمان پێوانه بکه یین؟ له کاتی کدا بینیو مانه پێغه مبه ر (موحه مه د ﷺ) داوی لێ کردووه بۆ دایکی و بۆ مامی ئه و لیتی وه رنه گرتووه، برسی کردووه له کاتی کدا دونه ا مو لکی خۆیه تی و خوا وه نی هه موو بوونه وه ره، ها وه لان ده کو ژرین و سه رکه و تنیش به ده ست به دیه پنه ره که یه تی، ئایا ئه وه به س نیه بۆ سه راسیمه بوون و واق و پمان؟ ئیمه چین تا په خنه بگرین له سه ر خوا وه نی دونه و بوونه وه ره له کاتی کدا حیکمه تی دامه زرا وه و پیا ره کانی جی گیرو دامه زرا وه.

له کاتی کدا ده لئیت: (وفي قبضتك) گومانێ تێدانی ده بیته له مانای (لاحول ولا قوه الا بالله) تێیگات.

ئیمام (ئیبنو حه جه ر) ده لئیت: (لاحول، واته: به نده توانای خۆ لادان له گونا هی نیه به لکو خودا به لوتف و گه و ره یی خۆی لای ده دات. وه هیه چ هی زو توانای نیه له سه ر گو یه پرا یه لی فه رمانه کانی خوا ئیلا مه گه ر به ته و فیقی خودا، (النووي) ده لئیت: ئه وه و ته ی خۆ به ده سه ته وه دان و ده سه لات دانه ده ست خودایه و، ئه وه ده گه یه نیت که به نده خوا وه نی هیه شتێك له کاروباره کانی نیه و، هیه کارێکی پێنا کرێ بۆ لادانی شه رو هی زو توانای نیه له هیئانی خێردا ئیلا به ویستی خوا به،

۱- صفة الصفوة ۳/ ۱۰۱.

ئەو ھەتا لە ھەرموودەدا ھاتوو: (إذ قال العبد لاحول ولاقوة إلا بالله، قال الله أسلم عبدي واستسلم)^۱. واتە: کاتی بەندە دەلیت: (لاحول ولاقوة إلا بالله)، خوای گەورە دە ھەرمووی بەندە کەم خۆی دایە دەستی من و خۆی بە دەستەویدا. چونکە دلتیایە کە خۆی هیچ تواناو ھیزی نیە و هیچی پێناکری، ئیلا لە ژێر دەسەلاتی خوایە و پازی بە چارەنووسی و بەو ھێ دیتە پێگای بە ھەرمان و ھیکمەتی خودا.

(ناصیتی بیدک): ناوچەوانم بە دەستی تۆیە:

(الناصية) لە زمانەوانیدا: (بەشی پێشەو ھێ سەر کە پرچی لێدەپویت، نە ک ئەرچی خەلکی عەوام پێی دەلێن پێشەسەر، ئەر و ڕدە پرچەش ھەر بە پێشەسەر (الناصية) ناودەبری بە ھۆی پوانی لەو شویتە).

خوای گەورە دە ھەرمووت: ﴿مَّا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا﴾^۲. واتە: ھێچ گیانلە بەرێک نیە جەلەوی بە دەست خوای گەورە نە بیئت.

(سید قوطب— پەحمەتی خوای لی بی) دەلیت: (ئەر و یتنا ھەستەو ھەیکە زال بوون و توانای بێکردنەو لە توانای گرتن بە پێشە سەر و جەلەوی ھەموو گیانلە بە رانی سەر زەمین، کە لەو زیندەو ھەراندەدا مەو فیش دە گریتەو و پێشە سەر بە زرتین جیگە سەر و پوویە، کە زال و پێشەواو سەر کردەو، لە وێنەیکە ھەست پێکراو کە، دە گونجی و پە یو ھەستە بەو ھەلۆیستە و پە یو ھەندی ھەیکە بە توو پەیی قەوم و توندیان و پە یو ھەندی بە پەقی جەستە و ھەلگەوتەیی یانەو ھەیکە و، پە یو ھەندی بە توندی و زیری ھەست و بێکردنەو یانەو ھەیکە)^۳. گرتن لە پێشە سەر و ھە زال بوون و سەرکەوتن دیاردە خات ھەر و کە زەلیل بوونیش پێشان دەدات، خۆ زەلیل کردن بۆ خودا عیززەت و سەر بە زری یەو، چێژ بە دەروونی بڕوادار دە بە خشیئت و وای لێدە کات بلێت: (ناصیتی بیدک) کە ئەو ھەدان نانە بە بوونی تەواوی تواناو دەسەلاتی خوا

۱- فتح الباري ۵/۱۱ السلفية- والحديث أخرجه الحاكم من حديث أبي هريرة قال الصافظ ابن حجر، سندھ قوي- الفتھ ۵/۱۱.

۲- ھود: ۵۶.

۳- الظلال ۸۹۹/۴.

له سه‌ریو، خۆزه‌لیل کردن و به‌که‌م گرتن بۆ خواو قبول کردنی نه‌وه که‌ته‌واو کاروباره‌کانی ده‌داته ده‌ست خوداو که‌هرچی بیتته پێگای پازیه به‌بی په‌خنه گرتن باشپه‌زه بوون و نا‌په‌زایی ده‌رپه‌ین و بۆله بۆل کردن.

(ماض فی حکمک): بې‌پاره‌گانت له‌سه‌ر من دراوه:

نه‌وه‌ش هه‌ستکردن و دانیایی ته‌واوه به‌وه‌ی که‌بې‌پارو کاروبارو چاره‌نووسی لای خوا دراوه و جێبه‌جێ بووه‌و هیچ په‌خنه‌ی لێناگریت و نا‌پازی نیه پێیان و له‌به‌رده‌میاندا هیچ ناوه‌ستی و که‌سی نابینی نه‌و بې‌پارانیه‌ی بووه‌ستین، نه‌گه‌ر به‌دیپه‌نراوان هه‌رچه‌نده خاوه‌ن ده‌سه‌لات و مال و سامان و چه‌ک و هه‌رچی‌یه‌ک بن نه‌وا ناتوانن نه‌وه‌ی خوا دیاری کردوه بۆی بې‌گۆڤن بابیوه‌ستین، مه‌گه‌ر خوا حزیکات، نه‌و هه‌ست پێکردنه وای لێ ده‌کات په‌نا بۆکه‌س نه‌بات جگه‌له‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار، له‌به‌رنه‌وه‌ی خه‌لکی خاوه‌نی هیچ شتی‌ک نین له‌کاروباری نه‌فسی خۆیان.

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾^۱. واته: (هه‌رکاتێک خودا ده‌روازه‌ی په‌حمه‌ت و به‌خششی خۆی له‌خه‌لکی بکاته‌وه، نه‌وه هیچ که‌س و هیچ شتی‌ک ناتوانیت به‌ری بگریت، هه‌رکاتێکیش ده‌روازه‌ی په‌حمه‌تی بگریت‌وه‌و دای بخات، که‌س ناتوانیت له‌دوای گرتنه‌وه‌که‌ی خودا بپه‌جگه‌له‌ خۆی بیکاته‌وه، نه‌و زاته هه‌رخۆشی بالاده‌ست و دانیاه). (سه‌ید قوطب- په‌حمه‌تی خوا‌ی لێ بێ) ده‌لێت: (کاتی نه‌وجۆره تیگه‌یشتنه جێگیربوو له‌دلی به‌شه‌ردا نه‌وا گۆڤانی ته‌واوی به‌سه‌ردا دیت له‌پوانگه‌ی بیرو بۆچوونه‌کانی و هه‌ست کردنه‌کانی و ئا‌راسته‌و ها‌وسه‌نگی بوون و کێشانه کردن و به‌هاکان له‌و ژیا‌نه‌دا به‌گشتی).

نه‌و جۆره تیگه‌یشتنه دای ده‌ب‌ریت له‌هه‌موو گومانێک و، هه‌موو هی‌زو توانایه‌ک له‌زه‌ویو ئاسمانه‌کاندا ده‌یگه‌یه‌نیت‌وه به‌ده‌سه‌لات و توانای خوا‌ی گه‌وره، بێ

۱- الفاطر: ۲.

ئومىدو بېنازى دەكات لەھەموو گومان لىكردن و دل كرمى بوون و قەبلاندىك و،
 ھەموو پەحمەت و بەخششەكانى زەوىو ئاسمانەكان دەگەيەنئەو بەپەحمەت و
 بەخششى خودا، لەبەردەمىدا ھەموو دەرگاكانى زەوىو ئاسمانەكان دادەخرىن و
 دەرگای خۆى گەرە لەبەردەمىدا دەكرىتەو، پىيازو پىگاكانى زەوىو ئاسمانەكان
 دادەخرىت و بەرنامەو پىيازى بەرەو خودا دەگرىتە بەر.

پەحمەتى خودا لەزۆر جۆردا بەرجەستە دەبىت و لەژمىرنايەت و مەروڤ
 دەستەوسان دەكات و تەنانەت لەلىكۆلئىنەو پشكەن و نووسىن و تۆمارى
 لەنەفسى خۆيدا، لەچۆنئىتى دروست بوون و پىكەتەى خۆى، لەو پىزەى لىى ناو،
 لەوھى كەخودا ھەمووى بۆ خزمەتى ئەو داناو ئەوھى لەدەوروپەريەتى يا لەسەر
 سەريا يا لەژىردايە لەو ھەموو بەرەو نىعمەتەى خوا بەسەرىدا باراندوو و لەوھى
 كەفىرى كردوو و زانستى پى بەخشىو و ئەوھى نەيدەزانى فىرى كردوو و لای ئەو
 زۆرە.

و پەحمەتى خوا دەرەكەوى لەقەدەغەكانى ھەروەكو لەخەلات و
 بەخششەكانىدا دەرەكەوئىت، مەروڤ ھەست بەبوونى دەكات لەھەرشىتى خودا
 دەرگای پەحمەت و بەخششى لەسەر دەكاتەو، لەھەموو باردۆخىكدا، لەھەموو
 شوئىن و جىگايەكدا بوونى ھەيە لەخودى خۆيدا، لەھەست و نەستەكانىدا بوونى
 ھەيە لەھەموو دەوروپەريدا، جالەھەر جىگايەكدا بىت و ھەرچۆنى بىت، ئەگەر
 ھەمووشىتى لەدەست بدات لەوھى كەخەلكى لەدەست دانى ئەو شتانە بەلى بى بەش
 بوون دەزانن و دەگەرئى بەدواى ئەوھى خودا لىى گرتوتەو دەروازەى لى
 داخستوو لەھەموو شت، لەھەموو باردۆخىكدا، لەھەموو جىگەيەكدا ئەگەر ھەموو
 بەدەست بىنى لەوھى خەلكى دايدەنئىن بەنیشانەى وىژدان و لىپازى بوون .

ھىچ نىعمەتى نە خۆى گەرە پەحمەتى لىبگىرئەو ھەتا بۆ خۆى بەدەستى
 خۆى نەيگۆپىت بۆ بىزارىو تالى ژيان. وەھىچ كارەسات و بەلاو نەھامەتىيەك نە
 بەپەحمەتى خوا دانەپۆشراى ھەتا بۆخۆى دەبىتە نىعمەت و بەخششەك، مەروڤ
 لەسەر دىك دەنوى- لەگەل پەحمەتى خوا- ئەگەر نەرم و نىيان بوو، وە لەسەر

حەریرو ئاوریشم دەنوی- ئەگەر لەسەری گرتەو، ئەو بریتییه لە دێک و دال، گەنگترین کاروبارەکانی چارەسەر دەکات- بەپەحمەتی خودا- ئەگەر ئەو لە سەرخۆو ئاسان بێت، ئاسانترین کاروباری چارەسەر دەکات- ئەگەر رەحمەتی خۆای لەگەڵدا نەبوو- ئەوا ماندوو کەنەفت و هیلایکی دەکات، ترس و مەترسی بەکانی لەسەر لادەچێ ئەگەر ئەو سەلیم و ئارام بێت، رێ دەکات بەبێ پەیرەوو پێبازێک ئەگەر ئەو هیلایکەر بێکە ئەو فەوتابوێ^۱.

ئەو بیروباوەڕی بۆچوونە باوەڕیە بۆ هەموو موسڵمانێک پێویستە، کە بەردەوام پێغەمبەر ﷺ لە دەروونی هاوێ بە پێژەکانیدا دەیچاند، لە پێگای ئەو هەموو ئایەتەکانی کە ئەو ئێکێد لەسەر ئەم بۆچوون و بیروباوەڕە دەکەوێت ئەو لە پێگای ئەو پێکەوێت ژێنە پۆزێنەیان هەتا لە گەڵ هەمواندا، ئەو ئێبنو عەباس بۆمان دەگێڕێتەو کە چۆن پێغەمبەر ﷺ ئەو مانایە فێرکردووە ئەو هەتا دەلیت: (كنت خلف النبي ﷺ يوماً- فقال لي يا غلام إني علمك كلمات: إحيى الله يحفظك، إحيى الله تجده تجاهك، إذا سألت فسأل الله، وإذا استعنت فاستعن بالله، واعلم أن الأمة لو اجتمعت على أن ينفعوك بشيء، لم ينفعوك إلا بشيء قد كتبه الله (تعالى) لك، وإن اجتمعوا على أن يضروك بشيء، لم يضروك إلا بشيء قد كتبه الله (تعالى) عليك، رفعت الأقلام وجفت الصحف)^۲.

واتە: کاتی منداڵ بووم لە دواى پێغەمبەر ﷺ سواریبوم، فەرمووی: ئەو منداڵ باچەند و تەبەکت فێرکەم: ئاستی خوا بپاریزە خوا دەتپاریزی، کە سنوری ئایینی خوات پاراست، پێگات نیشان دەداو دەکەوێت بەردەمی ئەو، کە داوات کرد لەو داوایکە، ئەگەر یارمەتی و کۆمەکت ویست داواى کۆمەک و یارمەتی لەوێکە، پشت بەو ببەستە، بزانە ئەگەر هەموو خەڵک کۆبێتەو لەسەر ئەوێ سودێکت پێ بگەبن، پێت ناگات مەگەر خوا بۆی نوسیبت، وە ئەگەر هەرمەموویان کۆبێنەو زیانیکت لێبەن ئەوا بزانە ناتوانن هیچ زیانیکت پێ بگەن ئەو مەگەر خوا بۆی

۱- الظلال / ۲۹۲، ۲۹۲.

۲- رواه أحمد في مسنده ۳۰۷، ۲۹۳/۱ وصححه الألباني ص ج ص ۷۸۲۴.

نوسیبیت، قه له مه کان به رزبونه وه، مه ره که به که وشک بۆته وه، واته هه موو شتت بۆ دیاری کراوه). لێره دا پیغه مبه رﷺ بۆ ئیبنو (عه باس) ی پوون کردۆته وه که ئوممهت هه ره هه مووی نه ک هه ریه کیك خاوه نی ده سه لات هه ته نها، به لکو هه موو ئوممهت ئه وه ی تیا به تی له سه ته مکارو ده سه لات دارو ئه وه ی هه یه له زۆردارو له ژیرو داناو بلیمهت و فیل بازو جه ورو سته م، هه ره هه مووی کۆبینه وه و پێک بکه ون، که له پاستیدا شتی وانابی، به لام پیغه مبه رﷺ وای داناوه ئه گه ر وایش بکریت، هه تا ئه گه ر کۆبینه وه له سه ر گۆرینی حوکی خوا ئه و ناتوانن له و پێگایه وه بیگۆن و هیچ توانایه کیان نییه جا ئه گه ر بیانه وی بیگۆن بۆ خیر یا بۆ شر، وته که ی (ماضی فی حکمک) ئه و مانایه هه موو هه لده گریت، هه ست و نه سستی خۆ به ده سه ته وه دان و پا به ند بوون به قه ده ری خودا زیاترده کات و پازی بوون به وه ی که پوو ده دات.

(عدل في قضاؤك): به جیهینانی بریاره گانت دادپه روه رانه یه بۆ من پاك و بیگه ردی بۆ ئه و خودایه که زو لم و سته م له به ند ده کانی ناکات، به لکو ئه و دادپه روه ره له هه موو شتی کداو حیکمهت و داد له بریارو به جیه یه یان دنی بریاره کانی دا هه یه، وه کو له چوارچێوه ی ئه و چیرۆکه ی له نیوان هه زره تی موسا و (سه لامی خوای لی بی) هه زره تی (خدر) دا پوی دا، موسا (سه لامی خوای لی بی) نێردراوی خوایه په خنه له کرداری هه زره تی خدر ده گریت به خراب کردنی که شتییه که، له کاتی کا ئه وانی به بی کری هه لگرتووه و، کوشتنی ئه و منداله هه زره یه به بی تاوان و، دروست کردنه وه ی دیواری دوو منداله کانی تر له و شار هه دا که خه لکه که ی هیچ خوار دنیکیان پینه دان، دواتر خدر ئه و کرده وانه ی که کردوونی پوون ده کاته وه بۆ (موسا - سه لامی خوای لی بی) که ئه و له خۆیه وه ئه وانه ی نه کرد به لکو به فه رمانی خوای په روه ردگار جیه جیی کردوون ﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِ﴾ (ئه و کارانه م له خۆوه نه کردووه) ئینجا دادپه روه ری خوای گه و ده ی بۆ پوون ده کاته وه له جیه جی کردنی ئه و کاروبارانه که له پوه له تدا دادپه روه رانه نین هه روه کو هه زره تی موسا - سه لامی

خوای لی بی- وای ده زانی و قسه ی له سه رده کرد ﴿۱﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرْدَتْ أَنْ أَعْيِبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿۲﴾. واته: (ئه و كه شتی به ی عه بیدارم کرد چه ند هه ژاریك خاوه نی بوون له ده ریادا کاریان ده کرد جامنیش ویستم عه بیداری بکه م، له کاتی کدا له و ناوه دا پاشایه ک هه بوو که هه موو که شتی به کی (چاک و ریکوپیکی داگیر ده کرد). که واته ئه و که شتی به کی کون کردو عه بیداری کرد بو ئه و هه بوو تائه و پاشا سته مکاره و ده ست و پیوه نده گانی ئه و عه بیبه یان تیابینی داگیری نه کن لییان.

له سه رمنداله که ش پیی ده لیت: ﴿۳﴾ وَأَمَّا الْفُلُ فَكَانَ أَبُوهُمَا مُؤْمِنًا فَأَخْبَتَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿۴﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿۵﴾. واته: منداله که ش که کو شتم دایک و باوکیکی ئیمان داری هه بوو، ترساین له وه ی که به سه رکه شی و بی دینی و خوانه ناسی هیلاک و ماندویان بکات (چونکه هه ر له ئیستاره سه رکه شی و لاساری پیوه دیار بووه). به وکاره مان ویستمان که په روه ردگاریان (له جیاتی ئه و) پاکترو چاکتریان پیی ببه خشیت و به مندالکی خاوه ن به زه بی و میهره بان تر به هره وه ریان بکات (منداله که ش به هه شتی بیت). ئه که ر که وره بابیه ده بوو به نازارو ئاکامی خراپ ده بوو له سه ر ئه و دایک و باوکه چاکه کاره، خوای که وره په حمی پیکردن و ئه و منداله ی لیوه گرته وه تاله جیاتی ئه و باشترو چاکتر له ویان پییدات، له سه ر دیواره که ش که دروستی کردووه وتی:

﴿۶﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ﴿۷﴾. واته: (دیواره که ش که چاکم کرده وه، خاوه نه که ی دوومندالی هه تیوی شاروچکه که بوون له ژیریدا که نجینه به کی (ژیپو زیویان) هه بوو (که باوکیان بو ی

۱- الکهف: ۷۹.

۲- الکهف: ۸۰-۸۱.

۳- الکهف: ۸۲.

شاردبوونه وه نه گهر گویمان پی نه دایه، باران و لافاو دهری ده خست و نه و خه لکه په زیله ی که میوانداریان لی نه کردین، ده ستیان ده که وت. باوکی نه و دوو منداله ش خواناس و چاک بوو، جا په روه ردگارت ویستی کاتیک گه نجینه که یان ده ست بکه ویت که گه وره و به هیزین، نه و سا دهری بهینن، نه مهش وه کو په حمه تیکی تاییه تی له لایه ن په روه ردگارت وه و له به رختاری باوکیان).

خوای گه وره فره مانى پیکرد که نه و دیواره دروست بکاته وه و چاکى بکاته وه که بیوه که لاوه و خه ریکی پووخان بوو، چونکه تاکه نیشانه یه ک بوو بو نه و گه نجینه یه ی که باوکیان له ژیری دا بوی شار دبوونه وه له پیش وه فاته کردنی دا.

حیکمه ت و عه داله تی فره مانى خوا لیږده دا بۆ موسا (سه لامى خوای لی بی) ده رکه وت وانه یه ک له سه رده ستی هه زره تی خدر (په زای خوای لی بی) فیږبوو، به م جوړه به رده وام و هه میسه یاساو فره مانى خوا دادوه رانه یه و سته مى تیدا نییه، به لام نه وه مړوڅه که له کاره کانی دا په له په ل ده کات و تووږه و بیزار ده بی له و فره مانه، به تاییه تی نه گهر کاره که تال بی.

سته م ده کاو و احساب ده کا نه و مسته حه قی خیر و چاکه یه و نه وه خوای گه وره به خیر و خوشی به سه ری نه کردو ته وه، واگومان ده بات که خوا پقى لی یه تی و نه وه به سه رکړدنه وه ی نیه به لکو ناخوشی ده ویت خوا (جل جلاله) ده فه رمویت:

﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ

فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۝ ۱. واته: کاتیک ئاده میزاد له لایه ن په روه ردگار یه وه تا قی ده کړیته وه، پړزی لیږده نیټ و نازو نیعمه تی به سه ردا ده پړیژیټ، ده لیټ: (به خوا دیاره) په روه ردگارم خوشی ده ویم و پړزم هیه له لای، به لام کاتیک تا قی ده کاته وه و پږق و پږزی که مى پیږده به خشیت و لیټی ده گړیته وه ده لیټ: وادیاره په روه ردگارم منی خوش ناویت و پقى لیټه و پيسوای کردوم). (سه ید قوطب - په حمه تی خوای لی بی) له (الظلال) دا ده لیټ: نه وه بۆچونی مړوڅه کاتى خوای

گه وړه مړوؤ تاقی ده کاته وه له و حاله تانه، له خوځشی و ناخوځشی تاقی ده کاته وه به پړزو به هره و به خشش پیدان له مالّ یا پله و پایه، هه ست ناکات که نه وه ش تاقی کردنه وه یه، پړی خوځ کردن و ناماده کردنه بڼ پاداشت وسزا، به لکو و احساب ده کات که نه و پڼق و پوڼی و پایه و شوپنه به لگه یه له سهر نه وه که شایه نی نه و پړز لیگرتنه یه له لایه ن خوداوه، نیشانه یی نه وه یه خوا هه لیبر ژاردووه و جیای کردو ته وه، به لاو نه هامه تیه کانیش به تاقیکردنه وه و سزا ده زانیت و به که م و کورتی پړزی له لایه ن خوداوه له و ژیا نه دا که و به پوڼی لیگرتنه وه تاقی کرو ته وه به لاو ناخوځشی یه کان به م جوړه لیک ده داته وه وای بڼ ده چیی نه وه سزادانه و خوا پړزی ناگری که ناوا پڼزی که م پیده دات و نه گهر خوځشی بویستایه ناوا پوڼی که م پړی نه ده دا.

دیاره که نه و له هره ردو حاله ته که دا هه لایه له بیرو بڼو چو نیدا وه هه لایه له دیاری کردن و هه لسه نگانده نه که یدا، پیدانی پڼق یا گرتنه وه ی تاقیکردنه وه ی خوا یه بڼ به نده که ی، بڼ نه وه ی شوکرو سوپاسی لیده رده که ویت یا له خوځی بایی ده بیت، یا ن ثایا نارام و خوږاگری له سهر نه و نه هامه تی یه ده گریټ یا نارازی و بڼ له بڼ ده کات و بی نارام ده بیت، وه پاداشته که ی له دوا ی نه وه و ده رده گریټ، پیدانی دنیا و الا کردن و خستنه به رده می دنیا بوی یا گرتنه وه ی لیتی نه وه پاداشت پیدان یاسزادان نییه.

که واته دادپه روهری له جیب به جیکردنی برپارو فره مانه کانی خودا هه ست پیناکری و نازانریت، مه گهر یه کیک دلنیا یی له حکمه ت له به لاو تاقیکردنه وه کانی ده روونی ناسووده کرد بیت له وه ی که نه وه چاره نووس و دیاریکردنی گه وړه که یه تی، وه پاک و بیخه وش بی له په شیوی و په خنه گرتن یاته نگ به خو هه لچنین و نارپه زایی ده پیرین، هه م و غم ده پوات و نامیننی کاتی ده روون له و مانا گه وړه یه ده خواته وه و تیی ده گات (نیمام جوزی) له ده وری نه و مانا پرشکو یه بیرده کاته وه و خولیا ی ده بی و سهری سوږده میننی له برپارو فره مانی خودا و حکمه ته کانی و ده لیت:

پاک و بیگه ردی بڼ راپه پړنه رو پیکخستنی به دیه پتر اوانی به ناواره کردنی و به سهر کردنه وه ی بڼ زانین و تاقی کردنه وه ی سهر و نارامیان و، ده رخصتی

جوامیریان له تاقیکردنه وه کاند، ئه وه هه زه ته ئاده مه (سه لامی خوی لی بی) فریشته کان هه موو سوژده ی بۆ ده به ن پاشان دوی ماوه یه کی که م له به هه شت ده رده کریت، ئه وه هه زه ته نوحه (سه لامی خوی لی بی) لئی ده دریت تا له هوش خوی ده چیت، ئینجا دوی ماوه یه کی که م له که شتیبه که دا پرگاری ده بیت و دوژمنه کانی ده فه وتین، ئه وه ئیبراهیم خه لیله (سه لامی خوی لی بی) فپی ده دریته ناو ئاگره وه پاشان دوی که میك به سه لامه تی لئی دیته ده ر، ئه وه هه زه ته ئیسماعیله (سه لامی خوی لی بی) ده بی بکریته قوریانی و خۆبه ده سه ته وه ده دات دواتر سه لامه ت ده بیت و مه دح و چاکی بۆ ده مینیته وه، ئه وه هه زه ته یه عقوبه (سه لامی خوی لی بی) به هوی دوری کوپه که ی بینایی له ده ست ده دات و پاشان چاک ده بیته وه و پیتی شاد ده بیته وه، ئه وه هه زه ته موسایه (سه لامی خوی لی بی) ده بیته شوان و پاشان به رزه ده بیته وه و خودا قسه ی له گه ل ده کات، ئه وه پیغه مبه ری خۆمان (موحه مه د ﷺ) دوی مندا لیککی بی باوک بوو، چه ند شتی سه رسوپه ینه ر (ئاوه ژوو ده بیته وه جاریک تووشی پیلانی دوژمنان ده بی و جارێ تووشی هه ژاری ده بی، به لام له کتوی (حیراء) دامه زراوته ر، کاتیکیش مه ککه ی فه تح کردو مه لیکه کانی سه رزه وی که و تنه ژیر ده سستی و فه تحی ولاتانی کرد، دواتریش فریشته ی مه رگ ده بیته میوان و ده یگوازیته وه بۆ ئه و دنیا...).

هه رکه س چاو به ده ریای دنیا دا بخشین بزانیت چۆن شه پۆله کانی به یه ک ده گن و له یه ک ده دن، ده زانی چۆن ئارام ده گریت له سه ر به رگری پۆژه کانی ئه و مه ترسی له هاتنی به لاو تاقیکاری نییه، دلخۆش نابێ به هاتنه پیشی خۆشی به کان).^۱ پێویستمان نییه به زانینی به یه ککه یشتنی شه پۆله کانی ده ریای دنیا و چۆنیه تی ئارام گرتن له سه ر ئه و به رگری پۆژانه یه ی که (ئیمام ئیبنو ئه لجوزی) ئاماژه ی پیکردوه، به لکو مه له کردن له و ده ریایه دا پێویستی به ناسینی شه پۆله کانی ئه و ده ریایه هیه، به رزبوونه وه و نزم بوونه وه یان، که ی به رزه ده بیه وه و هه لده ستن و

۱- صید الخاطر / ۱۶۲- الطنطاویان.

که ی دهنیشنه وه و هیمن دهنه وه، که ی وه کو کیویان لی دیت، نه وهش هونه رو زیره کی یه، چاک نابیت مه گهر که سیک حیکمه تی به لاو تافیکردنه وه بزانییت و بیناسیت، کاتی هر مه ترسیه کی خراب دابه زیته سه ری یاخه م و هه م و پرهنه کرتیک، دوا ی نه وه هه ست به خوشی ده کات، وه به دلته نگه و هه ممه کان دوورده که ونه وه له سینو دلیداو خوا ی گه وره بوی ده گورپیت و له جیگای نه وه خوشی و پازی بوون و دلنیا بوون ده خاته دل و سینیه وه.

"أسألك بكل اسم هو لك سميت به نفسك أو أنزلته في كتابك أو استأثرت به في مكنون الغيب عندك":

نه ودوعا ده کات و ده پارپیته وه به هه مو ناوه کانی خودا، نه وه ی ده یانزانیت وه نه وهش که نایزانیت، نه وه ی نووسراوه و نه وهش که شاراوو نادیاره، نه ودوعا ته نها به ناویکیه وه ناکات یا ته نها به سیفه تیک، به لگو نه وه ده پارپیته وه به هه مو ناوو سیفه ته کانی.

له دوا ی نه وه پیشه کی یه کی پاک و سه ناو خۆزه لیل کردن و ملکه چی و داننان به خۆبه دهسته وه دانه وه دوعا ده کات به وه ی که هه م و غه مه کانی له سه ر لابات و ده لیت: ((أن تجعل القرآن ربيع قلبي، وجلاء همي وغمي)) نه گهر به غه م ده روونی داگیرابیت، نه واهه ست کردن به خوشی و دلنیا یی و پازی بوون به قه ده ری خوا ی په روه ردگار و احیساب ده کات که پاداشتی هه یه له سه ر نه وه به لایه.

پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت:

((ما قالها عبد قط إلا أذهب الله غمه، وأبدله به فرحا)) به نده هه رنه وه نده نه وه ی وت ئیلا خودای گه وره غه مه که ی لاده بات و له شوینی نه وه خوشی ده خاته دلته وه.

له‌گه‌ل سوره‌تی (یوسف) دا..

خوای په‌روه‌ردگار له قورئانی پی‌وژدا باسی چیرۆکی هه‌زه‌تی (یوسف - سه‌لامی خوای لی‌بی) مان بۆده‌کات له‌گه‌ل ژنی عه‌زیزی میسر دا به‌و چیرۆکه نمونه‌ی لایکی دامه‌زراو دینیت‌وه له‌هه‌ره‌تی گه‌نجیتی دا له‌به‌رده‌م گه‌وره‌ترین فیتنه‌و به‌لایه‌کدا که پیاوان تووشی ده‌بن، به‌تایبه‌تی له‌سه‌ره‌تای ته‌مه‌ن و تافی لایاندا، ئه‌وه‌لایه‌ی که ده‌سته‌پکی فریودان و له‌خشته‌ بردنی به‌نی ئیسرائیلی‌یه‌کان بوو، ئه‌وفیتنه‌یه له‌ترسناکترین و دۆڤینه‌رتین فیتنه‌یه له‌سه‌ر پیاوان که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ دوا‌ی خۆی به‌جی هیشتوه، ئه‌وه‌تا له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا ئه‌وه باس ده‌کات که ئیمام ئه‌حمده‌ ده‌ری هیناوه:

(ما تکرکت بعدی فتنة أضرب علی الرجال من النساء).^۱ واته: مه‌ترسیدارترین فیتنه‌ بۆ سه‌ر پیاوان که له‌دوا‌ی خۆم به‌جی ده‌هینم ژنانن).

خوای گه‌وره له سوره‌تی (یوسف - سه‌لامی خوای لی‌بی) دا له‌سه‌ر ئه‌و چیرۆکه ده‌فه‌رمویت:

﴿وَرَوَدَتْهُ الْمَرْءُ بِبَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ، وَعَلَّقَتْ الْأُتْرُقَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ (۱۲) وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ، وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَجُلًا مِّنْ رَبِّهٖءَ كَذَلِكَ لَصُرِفَ عَنْهُ السُّوءُ وَالْفَحْشَاءُ إِنَّهُ مِّنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ (۱۱) وَأَسْبَقَ الْأَبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ، مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْأَبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۵) قَالَ هِيَ رَوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِيَّ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قَدْ

۱- رواه أحمد، وصححه الألباني (صحيح الجامع الصغير ٥٤٧٣).

مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾

واته: ئو ئافره ته ی که یوسف له مالی دا بوو هه ولی دا یوسف له خشته بیات و دلی رابکیشتیت بۆلای خوئی، هه موو ده رگاگانیشی داخست و وتی: وهره پیشه وه و خوت ناماده بکه، یوسف وتی: په نا ده گرم به خوا کاری وانا که م، چونکه په روه ردگارم ده رووی لی کردوومه ته وه، هه روه ها میرده که شت چاک په فتار بووه له گه لندا (چون خیانه تی لیده که م) و چونکه من دلنیام سته مکاران سه رفراز نابن، سویند به خوا. بیگومان ژنه که په لاماری یوسفی دا ویستی لی بدات، یوسفیش نیازی لیدانی هه بوو نه گه ر به لگه ی خوابی نه زانیایه (که سه ره نجامی لیدانه که ی به خراپی به سه ریدا ده شکیته وه) و ثابو شیوه به مان کرد (بو ئه وه ی هه رچی گونا هو تاوان و خراپه یه لی دور ده خهینه وه) و به پاستی ئو له بنده هه لبرژارده و پا که کانی ئیمه یه، سه ره نجام هه ردو وکیان پیش پرکیان کرد بو ده رگا که (یوسف بو کردنه وه و ئه ویش بو داخستن) ژنه که توانی دهستی له کراسه که ی گیربکات و له پشته وه دراندی، ئه وسا هه ردو وکیان له به رده می ده رگا که دا تووشی میرده که ی هاتن، خیرا هاته قسه و ویستی یوسف تاوانباربکات بۆیه وتی: باشه ئاخو سزای ئه و که سه چیه که ویستبیت خراپه له گه ل خیزانه که تدا بکات، جگه له وه ی به ند بکریت یان سزایه کی به ئیش بدریت، یوسف وتی: (نه خیر وانییه) ئو ویستی له خشته م به ریت، به کی که له خزمانی ژنه که شایه تیدا و وتی: ئه گه ر کراسه که ی یوسف له پیشه وه درابیت ئه وه ژنه که پاست ده کات و ئه وکاته یوسف به کی که له دروژنان، خو ئه گه ر کراسه که ی له پشته وه درابیت ئه وه ژنه که درو ده کات و یوسف به کی که له پاستگزیان کاتیک میرده که ی بینی کراسه که ی یوسف له پشته وه دراوه، به ژنه که ی وت: به پاستی ئه مه پیلان و نه خشی خو تانه، بیگومان فیل و ته له که و نه خشه و پیلانی ئیوه زور گه وره یه (له م جوړه شتانه دا).

وروژاندنی ږه‌گه‌زی:

سید - رحمتی خوی لی بی له (الظلال) دا ده‌لټ: (که‌واته ویست و داواو مه‌به‌ستی ژنه‌که له‌و کاته‌دا بی په‌رده بووه له‌پاستی دا کؤتا کرداری لی داواکردووه....) داخستنی ده‌رگاگان بؤ نه‌نجامدانی دواپین کاره، کاتی نه‌و ژنه گه‌یشتووه ته‌چرکه‌ی کؤتایی که پالنه‌ره جه‌سته‌ییه سه‌رکیشه‌که‌ی پیویستی بووه وه‌لامی دوا بانگه‌وازی جه‌سته‌ی داوه‌ته‌وه. ((بانگی ده‌کات و هاواری لیده‌کات و ده‌لټ: هاوار له‌خوت!)) نه‌وه داواکاری پوو به‌ږه‌لایه‌کی ناماده باشی سه‌رکیشه‌و داواپه‌کی که‌م و سه‌ره‌تایی نیه، به‌لکو دواپین داواو مه‌به‌سته، به‌پاستی ناکریت ژن بؤ خوی نه‌و داواپه بکات مه‌گه‌ر له‌وپه‌پی ناچاری و ژور بؤ هاتن و پیویستی دابی، له کاتیکدا نه‌و گه‌نجه‌ش له‌گه‌ل خویدا بژیت و تواناو لاویتی تیرو ته‌واو بیت و میینه‌ی نه‌و ژنه‌ش ته‌واوو پیگه‌یشتوویی، بیگومان له‌پیش نه‌و داوا کتوپرو سه‌رکیش و تونده له‌ویدا فریوده‌رو وروژینه‌ری هه‌مه‌ جوړی شیرین و جوان هه‌بووه^۱.

کاتیک (یوسف - سه‌لامی خوی لی بی) به‌هیزه‌و پالی پیوه ده‌نیت و ده‌یگړپته دواوه، که‌نه‌وش هه‌لقولاوی باوه‌پیکی قول و هه‌ستکردنه به‌چاودیږی به‌رده‌وامی خودایی ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَوْلَىٰ إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾^۲. ژنی عه‌زیز به‌وه‌نده وازی نه‌هینا، به‌لکو کاتیک (یوسف - سه‌لامی خوی لی بی) له‌ده‌ستی پایکردو ویستی خوی له‌وفیتنه‌یه ږزگار بکات، تا دین و ږیپازه‌که‌ی به‌وکاره ږر شهرم و تیشکاوه له‌پیس بوون و له‌که‌داریوون بپاریزیت، به‌لام نه‌و شوینی که‌وت و کراسه‌که‌ی له‌پشته‌وه توند گرت تادپاندی، چونکه ده‌یویست ږنگای لی‌بگیریت و نه‌هیلټ پابکات، وه‌ده‌یویست نه‌و تاوانه ناشیرینه‌ی به‌ژور له‌گه‌لدا نه‌نجام بدات، نه‌و هه‌لچونه جنسی‌یه له‌لایه‌ن ژنی عه‌زیز پاناوه‌ستیت، ته‌نانه‌ت به‌زانیی میړده‌که‌ی به‌پووداوه‌که، به‌لکو به‌رده‌وام هه‌ږه‌ش‌ه‌ی له (یوسف -

۱- الظلال ۴/ ۱۹۸.

۲- یوسف: ۲۲.

سهلامی خوای لی بی) ده کردو زیاده پوهی و هاش و هوشی پیوه ده کرد، تاوای لی هات کۆمه لیک له ژنانی به ناوبانگی له خیزانه به رزو شکۆدارهکانی نه وکاته میسری بانگ کردو هه موویانی به شدار کرد له و فیتیه یی (یوسف - سهلامی خوای لی بی) له بهردهم نه واند هه پده شهی لیکرد، که نه گهر نه وه له و تاوانه نه کات نه و زیندانی ده کات، به لام هاواری کرد، دوا هاواری به کلایی که ره وه بۆ هه موو نه وه وه له پرتاوانانه یی، که نه وهنده زیاد پویش و دریزه کیشا.

خۆراگری یوسف:

﴿ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ ۖ وَاتَه: (یوسف که نه مه ی بیست وتی: په وه ردگار من زیندانی له لا خۆشه ویستره له وه ی که نه وان بانگم ده که ن بۆی) نه یگوت: (ماتدعونی الیه) چونکه نه و ژنانه هه موویان له و داواکاریه به شدار بوون، جا قسه کردن بیت یا به جووله و هه ره کات یا به ئامازهو چاوگیپان و لالیکردنه وه. کاتیک نه و داوای فریا که وتنی په ره ردگاری کرد تارزگاری بکات له هه ولی نه و ژنانه که ده یانه ویت بیخه نه ته له و داوی خویان، ترسی نه وه ی هه بوو له چرکه ساتیکدا له بهردهم نه و هه موو وروژینه رو هه لچوونه بهرده وامه یاندا تووشی لاوانی بیت، وای لی هات له نه فسی خۆی بترسیت، داوای له خوا کرد پزگاری بکات له وفیتنه و به لایه، ﴿ وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْغَالِبِينَ ۖ وَاته: نه گهر له فیل و ته له که ی نه وانه پزگارم نه که یت و له پیلان و نه خشه کانیا ن ده ریا زم نه که یت و لام نه ده یت، له وانه یه منیش مه یلم بۆ دروست ببیت و ئاره زوویان بکه م و پاشان بچه پیزی نه فام و گونا هبارانه وه. که نه وه ش داوای مرو فیککی تیگه یشتوو به ئارامه و زانایه به مرو فایه تی خۆی له خۆبایی و بیتاگا نییه و خۆی به پاک و بی هه له و په له نازانیت و ده یه ویت زیاتر له ژیر چاو دیری ناگا لی بوون و په رژی نی خودایی دابیت و پاریزا و بیت.

۱- یوسف: ۳۳.

۲- یوسف: ۳۳.

﴿ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُمْ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾^۱. واتـــــــه:

په وهردگاری به هانایه وه چوو نزاکی گیرا کردو له ته له که و فیلی ژنان پاراستی و لایدا، چونکه به پاستی هر نه وزاته بیسه ری نزاکانه و زانایه (به دل و دهر و نه کان). نه و (الصرف) ه بق نه وه ده بیت تانه و ژنانه دواي نه و هه ولانه ش له دله وه ناو می دین و بزائن که یوسف (سه لامی خوی لی بی) وه لامیان ناداته وه و زور به ته وای وازی له و فریوده رانه هیناوه تا واهست نه کات که هیچ شوینه واریکی له دلدا ماوه یا له لای نه وان)^۲.

ژنان له نه مریکا:

نهمه وینه ی ژنی عه زیزی میسر یوو، که (یوسف - سه لامی خوی لی بی) ی ماندوو کرد، نهم وینه یه له نه مریکا و لاتانی نه وروپا چهند جار دووباره ده بیته وه نه و پاستیه ش نه وانه ده بزائن که له ویدا ده ژین.

ژنی عه زیز خو شه ویستی خوی به (یوسف - سه لامی خوی لی بی) له میړده که یو نه وانه ی له کوشکا له که لیدا ده ژیان ده شارده وه، به لام ژن له نه مریکا و ده له ته نه وروپایی به کان نه و حه زه ناشیرینه لای باوکی باس ده کات، به لکو خو شه ویسته که ی ده هینئ و به باوکی و هه موو نه ندامانی خیزانه که ی ده ناسینئ، زور جاریش له که ل هاوسه ره که یدا له سه ره تای هاوسه ریاندا واریک ده که ویت که نه و بوی نیه خوی له کاروباریدا هه لبقورتینئ، ته نانه ت که په یوه ندی که ی خرابی له که ل پیاواندا ده بیت، هه روه ها نه ویش مافی نه وه ی نه بیت که میړده که ی په یوه ندی له و جوړه ی له که ل ژنانی تر دا هه بوو، پیویست ناکات نه و په یوه ندی یانه له کومه لکه ی سه رده مدا بشارد ریته وه !! ...

ژنی عه زیز کاتئ په رده ی له سه ر شیتی و شه یداییه که ی خوی لاداو جوانی خوی ده رخت، له شوینیکي داخوای دوور له چاوی خه لکی بوو، به لام ژنان له نه مریکا و

۱- یوسف: ۳۴.

۲- الظلال ۱۹۸۵/۴.

دەولەتەکانی تری ئەوروپا پەردە لەسەر ھەموو جوانی و شەیدایی خۆیان لادەدەن، زۆرجار ھەموو شویننیکیان دەردەخەن، لەبەردەم ھەموو خەڵک و بەپۆژی پووناک و بەبێ داخستنی دەرگاگان و بەبێ خۆشاردنەوە لەپشت پەردەکان، بەلکو لەھەموو شویننیک، لەشەقامەکان و بازارپو شوینەگشتی یەکان و زانکۆو باخچەکان و تەلەفزیۆن و پۆژنامەکان و لەسەر شۆستە و پێگاگان، بەتایبەتی لەمانگەکانی ھاویندا.

ژنی عەزیز، خۆی ئامادەکردو جلەکانی کردەووە جوانی خۆی دەرخت و بۆنی خوشی لەخۆیدا، لەکاتیکی دیاریکراو لەشویننیکێ دیاریکراودا بوو، دواى داخستنی دەرگاگان و دلتیا بوو لەوێ کەس نایبینی و ئامادەبوو بۆ ئەنجامدانی تاوانیکێ قەزەون، خۆی پازاندبوو ھەبە جوانییەکی واکە پیاو فریو دەداو دەپورۆژینی بەو حالەتە کە پیاویک دەگاتە ژنیک، بەلام ژنان لەئەمریکاو پۆژئاوا بەردەوام و لەھەموو کاتیک و لەھەموو شویننیکدا ئامادەییە قزیکێ ئالتوونی بژوبلاوکردۆتەووەو شانەى دەکات و بەرەلای دەکات و دەپژیتە سەرشانى ھەرەکو ئاویک لەبەرزایی یەوہ دیتە خوار، خال لەسەر پوومەتی دادەنى و سووریان دەکات و بەبێ سنور چاوی پەش دەکات، پەنگ لەسەر برۆکانی دادەنیت بەگوێرەى پەنگی کراسی یاھەر بەرگیک لەبەری دەکات، برژانگەکانی درێژو پەنگ دەکات، لیوہەکانی بەجۆریک پێک و پەنگ دەکات، ھەتا بۆخۆی بانگی گەنجان دەکات و دەلێت (وہرە ئامادەم)، بۆنى والە خۆی دەدات زۆری پێ خۆشەو بۆنى دەپوات بۆ دووری چەندین مەتر، پۆشتننیکى بەلەنجەو عیشوہو فریودەرانە دەپوات بەپۆہ.

ژنی عەزیز، لەژۆریکی دەرگا داخراودا بانگی خۆشەویستەکەى کرد بۆ کردنی کاری ناپەوا لەگەڵید، بەلام ژن لەپۆژئاوا سەرسامە بەگەنج و بانگی دەکات بۆ کاری ناشیرین لەبەردەم ھەمواندا، بەبێ شەرم و بەلکو جارەییە پێکەوہ ئەوکارە قەزەون و ناپەوايە لەبەردەم خەلکیدا ئەنجام دەدەن، بێ ئەوہى لەو کۆمەلگەدا ئەو پەفتارە ناپەوايە جێی سەرسوپمان بێت یا کەسیک پێگایان لێبگیرێت و ئینکاریان بکات.

لاوان له بهردهم خوراکگری و رووخانیاندا:

نه گەر هاوشیوهی ژنی عه زیزی میسر له و کومه لگایه دا هیه، ئه ی بۆ له وینه ی (یوسف - سه لامی خوای لی بی) نابینن، ئه وه ی له ویدا بوونی هیه ژنانی له وشپوه یه ن، به لام ئه وه ی خه ریکه ون ده بیئت ئه وه (یوسف) ه، چه نده زوو گه نجه کان تووشی فیتنه و به لادین و شه یدا ده بن له وی، ئه وه ی له ولاتی خویدا دامه زراو خوراکره، له وی چه نده خیرا ده پوخیت، چه ند به خیرایی لاوان له به ردهم ژنانی هاوشیوه ی ژنی عه زیز ده توینه وه، به لام هی واش هیه وینه ی یوسف (سه لامی خوای لی بی) دووباره ده کاته وه، له گه ل ئه وه وه موو هۆکاری فریودان و وروژینه رانه ی بانگی ده کەن بۆکاری خراپه و تاوانی قیزه ون ده لێن: ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَفِیْ أَحْسَنَ مَثْوًیٍّ إِنَّهُ لَا یُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾.

له ویش که سی واهیه بیر له چاودیری خودایی به سه ریه وه ده کاته وه، بیر له خه ساره ته ندی دنیاو قیامه تی خو ی ده کاته وه، نه گەر بیئو خو به ده سته وه بدات بۆ ئه و گیزاوه فریوده رانه، له ویدا ته نها یه ک جار ژنی عه زیز له ژانیاندا پوونادات، به لکو له یه ک پوژدا چه ندان جار دووباره ده بیئته وه.

له وی هه رکه س خوراکریبت و وه کو کێویکی چه سپاو له و به لایه پاکات وه کو پاکردنی یوسف (سه لامی خوای لی بی) ئه و پاکردنه دووباره بکاته وه به دامه زراوی و ده ست هه لگرتن له وه ی جه سته ی خاوینی خو ی بتلینیته وه و ناموسی خو ی بشکینیت به و په فتاره پیس و بۆگه نه.

له وی تووش بوون به گه وره تر له فیتنه هیه، یه کسه ر ده پوخیت له به ردهم ژنه پووخواوه کان و ده بنه به نده ی ئه وان، هه روه کو هاوشیوه کانی ئه و له و کومه لگایه دا هه ن وه چه و هاوچه رخی ئه وان بن.

به لام ئه وه ی چاوی خو ی ده پاریزیت، خو ی به رزو بلند ده گریت له و ژنانه شوینی ده که ون و شه یداو به ئاواتن بۆی، به لام ئه و هیج بایه خیان پینادات و به هیج

شیوه‌یه ک بیری به لایاندا نابات، به رده‌وام پوهو و نه و ده‌رگایانه ده‌پوات که له و به لارو گټچه له لای ده‌دن، هه‌روه‌کو پیشه‌نگه‌که‌ی یوسف (سه‌لامی خوای لی بی) کردوویه‌تی، به‌ریه‌چی نه‌فسی ده‌داته‌وه هه‌روه‌کو یوسف (سه‌لامی خوای لی بی) پیشتر هاواری کردووه ﴿رَبِّ السَّيِّئِينَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ﴾^۱، نه‌و په‌نا ده‌باته به‌ر په‌روه‌ردگاری تا به‌هیزو دامه‌زراوی بکات و ده‌لټیت: ﴿وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾^۲. به‌لام هه‌موو نه‌و که‌سه خورپاگرو دامه‌زراوانه زورکه‌من به‌به‌راورد له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی ده‌پووخین و ده‌که‌ونه داوی ژنان له و ولاتانه.

هۆیه‌کانی پرووخان و خورپاگری:

پرووخانی نه‌ولاوه غه‌ریبانه به‌رامبه‌ر فریودانی نه‌و ژتانه به‌هۆی به‌کارنه‌هیتانی هۆیه‌کانی دامه‌زراوی و خورپاگری‌یه، دامه‌زراوی و خورپاگری نه‌و لاوانه‌ش به‌هۆی کوشانیانه بق نه‌و هۆیانه‌ی خورپاگریان ده‌کات له‌وانه:

- ۱- هه‌ست کردن به‌چاودیری به‌رده‌وامی خودایی.
- ۲- بیرکردنه‌وه له‌لیپرسینه‌وه‌ی قیامت و تۆمارکردنی کرده‌وه‌کان له‌لایه‌ن دوو فریشته‌کانه‌وه.
- ۳- چوونیان بۆمالی خوداو سوژده‌بردن له‌وی.
- ۴- سووربوون له‌سه‌ر هاوړپیه‌تی که‌سانی چاک.
- ۵- خویندنی قورئان.
- ۶- چاوپاراستن له‌سه‌ر هه‌موو نه‌وانه‌ی ژنانی میسری بیرده‌خه‌نه‌وه له‌پوژنامه‌و ته‌له‌فزیۆن و هه‌رشتیکی تر له‌و بابه‌ته.
- ۷- هانا بردنی به‌رده‌وام بق خودای خویان، تا به‌لکو پزگاریان بکات له‌هه‌رفوئیلی ژنان و دامه‌زراو خورپاگریان بکات له‌به‌رده‌م لیشاوی فریوده‌ران و وروژینه‌ران که‌بی برانه‌وه‌ن.

۱- یوسف: ۲۳.

۲- یوسف: ۲۳.

۸- خۇپشت ئۇستورکردن لەسەرئەوہى بەھۆى بەجیھتانی ھەندى لەسوننەتەکان
کەتویشوویەکی بەھیزیان دەداتى لەو بیابانە بۆش و بەتالە لەھۆیەکانى ژیان.

ئەوہ وینەى ژنانى عەزیزن لەئەمریکاو دەولەتە ئەوروپىيەکان و رۆژئاوا بەگشتى
و رۆر لەولاتانى رۆژھەلاتیش، ئەوہش وینەى ئەوانە کە یوسف (سەلامى خواى ئى
بى) دەکەنە پىشەوايان و ھەلوئىستى ئەو لەگەل ژنى عەزیز دووبارە دەکەنەوہ.

تاریکیه کان و چراکانیان

دژیه که کان:

له نه بوبه کری (صدیق) هوه ده گڼنه وه فہرمویہ تی:

تاریکیه کان پښه نجن و، چا راکانیش پښه نجن...
خوښه ویستنی دنیا تاریکاییه و، چراکئی ته قوا له خواتر سانه...
ګوناھو تاوان تاریکاییه و، چراکئی ته وبه و په شیمانیه...
ناوگوږ تاریکاییه و، چراکئی (لا اله الا الله محمد رسول الله) په...
روژئی دوايي تاریکاییه و، چراکئی کرداری چاکه په...
پسردی سیراط تاریکاییه و، چراکئی (یسه قین) ه...

له نهښه کانی خوای پوره دگار له م ژبانه دا نه وه په دژه کانی دروستکردووه
که له ګرنگترین هویه کانی بډه وامي ژبان و دهرخستنی ناوه پیروژه کانی خوداو،
به ندایه تی کردنیه تی به شیوه یه که خودا پښی خوښه، شه وی دروستکردووه و
له گه لیدا پوژئی دروستکردووه، وشکانی دروستکردووه له گه لیدا دهریاکانی
دروستکردووه، ژبان و مردنی دروستکردووه، به هیژو لاوازی دروستکردووه،
تووپه یی و نه رم و نیانی دروستکردووه، دريژو کورتی دروستکردووه، پاست و
ناراستی دروستکردووه، بیناو نابینای دروستکردووه، هوه ها هه موو دژ
به یه که کانی ترو هیچ دروستکراوښک نیه دژیکي بق دروست نه کردیټ.

نیمام (نیلونلقهیم) باسی حکمهت له دروستکردنی (ابلیس) ده کات
که سه رچاوه ی هه موو شه پڼکه، له و حکمه تانه ی که له خه لگی شاراوه و نادیارن
وه کو: (کاریگه ری دهرخستنی نه و ناوو سیفته پیروژانه ی خودا که له لایه نی نه رم و

نیانی و لیبوردهیی نیشان دهدات و لیخو شبون و داپوشه ریو زیاد پیدانی مافی خه لک و پزگار کردنی به نده کانی که په رستش و به ندایه تی ده کهن ،.....، نه گهر دروستکراویکی له و جوړه نه بویه که پقی له و هۆکاره زۆر فراوانه یه درخستن و پیشاندانی کاریگه ریی نه و ناوو سیفه ته پیروزانه نه و ا حیکمه ت و سووده کانیان ده وه ستان).^۱

وه ده لیت: (هه روه ها بۆ درخستنی کاریگه ریی ناوو سیفه ته پیروزه کانی ده سه لات و توانا و زال بوون و خه شمی و ه کو: (تو و په یی و خه شمگیریی و سزادانی و سه خت و لیپرسینه وه ی خیرا و، تۆله ستاندنی توندو به زه برو داد په روه ری و ...) به پاستی نه و ناوو سیفه ت و کرداره ته و او که مالن، هیچ شک و گومانئ له پیکه وه پابه ند بوونیان نیه، نه گهر هاتبایه و خه لکی هه موو له سه ر سروشتی فریشته بوونایه: کاریگه ریی نه م ناوو سیفات و کارانه درنه ده که وتن). هه روه ها خوا ی گه وړه له ناو هه موو نه و دژ به یه کانه دا تاریکایی و پووناکی دروست کردووه، تاریکی یه کان ده کړین به دو به شه وه: تاریکی پاسته قینه و تاریکی مه عنه وی - و اتا - وه بۆ هه ریه کیک له م دوو جوړه چرا هه یه تاریکی یه که ده په ویتنه وه و پووناکی شوینه که ی ده گریته وه. له وته ی پیشوی نه بوبکری صدیق (په زای خوا ی لی بی) دا دوو تاریکی و اتایی - مه عنه وی - هه ن که تاریکی خو شو یستنی دنیا و تاریکی هه له و تاوانن و باس له سی تاریکی حه قیقی ده کات که تاریکایی (ناو گوپو تاریکایی پوژی دوا یی و تاریکایی پردی سیراط) ن، له گه ل نه وه ش که تاریکی یه و اتایی یه کان ده گوپین به پاستی و حه قیقی کاتی کاریگه ریی و شوینه واری تاریکیه که له سه ر تاوانکاره که ده رده که ویت.

تاریکایی یه که م: خو شو یستنی دنیا:

خوا ی په روه ردگار له وه سفی حه قیقه تی دنیا دا ده فه رمو یت: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ

۱- مدارج السالکین ۲/ ۱۹۵.

الْكَفَّارَ نَبَاَهُ ثُمَّ يَسْجُ قَرْنَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا ۚ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ ۝۱

واته: (چاک بزانی دنیای ته‌نھا بریتییە لە یاری و گەمە و پازاندنەوه و خۆ هەلکێشان لە نیوان یەکتەیدا، هەروەها زۆرکردنی سامان و مال و مندال، جا ئەوانە هەرهەمووی وەك بارانیکی بە پیت وایە کە بێتتە هۆی بەرهەمیکی زۆر، کشتیارەکان سەرسام بکات، لەوهو دوا وشك بێت و زەرد هەلگەپێت، پاشان وردو خاش بێت و بکەوێت، بێگومان لە قیامەتیشدا سزای زۆر سەخت بۆ دنیا پەرستان ئامادەیه، لەولاشەوه لێخۆشبوون و پەزنامەندی لەلایەن خواوە ئیماندارانی چاکەخوازی لێ بەهەرەور دەکرێت، ژیانی دنیا ش دوور لە خواناسی و دینداری جگەلەوهی کە بریتییە لە پابواردنێکی کەم شتێکی تر نیە، زۆر کەسیش پێی غەپاوەستخەپۆ دەبێت).

پێکھاتەکانی ژیانی دنیا:

خوای گەورە لەو ئایەتە پێرۆزانەدا باسی پێکھاتەکانی ژیانی ئەم دنیایەمان بۆ دەکات، کە هەمووی تەلەو داوە لەسەر پۆژی دوا، هەرئەوەندە بەیەکیکیانەوه بوو و تێوەی گلا ئەوه بۆی دەبێتە پێگر بۆ ئاوردانەوه و بایەخ دان بە پۆژی دوا، لەکاتی کدا ئەوهی لەم دنیایەدا داوی لێکراوە بەندایەتی کردنە. ئیمام (الشوکانی) دەلێت: ((خوای پەرەردگار باسی دەستەیی دووهم و ئەوهی تێی دەکەون لە درۆزنی و بێباوەری پوون دەکاتەوه، ئەوەش بەهۆی لاکردنەوه و حەزکردنێان بە دنیاو کاریگەرێکە، بێ بایەخی دنیا یان بۆ پوون دەکاتەوه کە لەوە بێنرخترە بەم جۆرە بکەونە ژێر کاریگەرێکەوه و قیامەتیان لەبیربباتەوه)):

۱- یاری و گەمە: بۆ خۆخلافاندن و پابواردنێکی بۆش و بەتالە، یاری و گەمە بەهەرشتێک دەگوترێ کە خۆی پێوە خەریک بکێت و پاشان تێدەپەڕێت و دەپوات (مجاهد) دەلێت: هەموو یارییەکی خۆخلافاندن و کات بەسەربردنە، وە دەلێت: ئەو

ياربانهى زوو په غېبه تى دنيا زياد ده كهن خه ريك بكن و دواړوژت له بير بېه نه وه و له په رستش و به نديا به تى دوات بخه ن.

۲- رازانه وه: پازاندنه وه و جوانكردن به خوشى به كاني دنيا به بى هېچ كرده وه و كاريك بى قيامه ت.

۳- خو هه لكيشان له نيوان يه كتر يدا: واته هه نديكتان خو هه لده كيشن به سر هه نديكدا به هوى هيزو په فتارو بڼه مال و نه ژادو و هجاغ زاده يى و نه وانه ي عه رب له سر يه كتر كړدو يانه .

۴- زور كړدى مال و سامان و مندا ل: واته مال و سامان زور ده كهن و به مال و مندا لى زوره وه خو يان به به رزو بالاتر ده زانن له هه ژاران. خواى په روه ردگار هاووينه و ليك چونيك بى نه م دنيا به پوون ده كاته وه و نمونه يه ك ده هينيتته وه و ده فهرمويټ ﴿كُتِلَ غَيْثٌ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَأْثُهُ﴾^۱، واتا كه ي: وه ك بارانيكى به پيت كه ببيتته هوى به ره مى زور كشتياران پي سر سام ده بن، ماناى وايه ژيانى دنيا وه ك كشتوكال و چينراويكه بينه راني به و هه موو سه وزاييو كه شاو ه يى يى سر سام ده بن و پاشان هه روا نامينيتته وه، زهر د هه لده كه پيت و وشك ده بيت و ده بيتته پووش و په لاش هه روه كو نه شوبويت)^۲.

ژيان وگوزهران تيايدا به خششيكه خدا بومروفي دروستكردو وه و نه حه رame و نه مه كروهه، به لام كاتيك بووه هوى راو كړدى و تيوه گلاو قيامه تى له بير كړد نه و چووه ته به شى مه كروهو حه رام، ژيرو هوشمه ند كه سيكه نه و هه موو به هره و به خششه خودايى به به كارد هينيت و خوشى و ناسووده يى لى و هه رده گريټ به بى نه وه ي به هويه وه بخافليت و له و مه به سته دوور كه و يتته وه كه خوا له پيناويدا دروستى كړدو وه كه (عبياده ت و به نديا به تى) يه لكو ده يكا ته هويه ك بى پالشت و ياره تى ده رى له سر به نديا به تى كړدى په روه ردگارى و به رزبوونه وه ي پله وپايه ي له قيامه تدا.

۱- الحديد: ۲۰.

۲- فتح القدير ۱۷۵/۵.

هاوه لآن چۆن له دنیا گەشتبوون:

هاوه لآن (خوا لێیان پازی بێ) بە وجۆرە ی پێغه مبه ﷺ فێری کردبوون واتای ژیا نی دنیا یان جوان دەزانی و هەستی ئەو ه یان هەبوو کە هیچی تیا دا نیە، تەنها پارە وێکە بۆ قیامەت، بە گۆڕە ی تێگە یشتیان لێی هە ئس وکەوت و پەفتاریان تیایدا دەکرد، پۆژێک لە پۆژان نەبوو تە هۆیە ک بۆ دوورخستنه وه یان له قیامەت.

دنیا زۆر زوو دەچێتە ناو دل و بەسەریدا زال دەبێت، کوێری دەکات لە ئاستی قیامەت، هەر لە بەر ئەو ه و ه پێغه مبه ﷺ خۆی و هاوه لآنی با یە خیا ن پێنە دە داو لە دلی خۆیا ن دەریا ن کردبوو و ئاو پیا ن لێ نە دە دا یە و و وازیا ن لێ هی نا بوو، مە یلیا ن بە لایە و نە بوو، بە زیندا نیکیا ن دەزانی و نە یان دە ویست بە نە ویستنیکی راستە قینە، خۆ ئە گەر ویستبا یان ئە و بە هە موو خۆ شە ویستی یە کە وە لێیا ن دە خوار دە و و دە گە یشتن بە هە موو ئە و شتانه ی حە زیا ن لێ با، ئە و تە کلیل ی خە زنە کانی خرایە بە ر دە ستی پالی پێ وە نا و بە سەر ها وە لآندا کرایە وە گیرایا نە وە دوا وە، خۆ شە ختی قیامەتیا ن بە دنیا نە گۆر یە وە، وە ها و کاریا ن تیدا دە کرد کە دنیا تە نها گۆزەر و پارە وێکە و جێگە ی مانە وە ی هە تا هە تاییو نیشتە جی بوون نییە، بە لکو خانە ی پیدا پۆشتنە نە ک خانە ی دل پی خۆ شکر دن، ئە و تە نها وە ک هە ورو هە لایە کی هاوینە یە کە بە سەر هە ندی شویندا بلآودە بێتە وە، ئە ندیشە و خە و خە یالێکە هە تا پو خسە تی پۆیشتنی نە دریت نابری تە وە و کۆتایی نایەت.

بە لآم کە سیك واتیی بگات کە خانە ی تیا دا دانیشتن و مانە وە ی بە ر دە وامە و شوینی حە وانه وە و خۆ ش یە و پارە وێک نییە بۆ قیامەت و هە ورو هە لایە کی زستانە یە نە ک هە ورو هە لایە کی پە رش و بلآوی هاوینە، وە لە گە مە و یاری و پازانە وە و خۆ هە لکێشان و زیاد کردنی مال و سامان و مندا لدا هە تا بنا گوێی نقووم بوو، قیامەت و خۆ ئامادە کردنی بۆی لە بیر بردە وە ئە و دە کە ویتە تاریکایی یە کی شە وە زە نک ی نووتە ک ئە وە ش لە بەر ئە وە ی تاریکی دژی پووناکی یە، هە رکە س لە تاریکایدا بوو حە قیقە تی کارە کان نابینیت و لە و ژیا نە دا وە کو کوێری لێ دیت و پێگای قیامەت نابینیت تاخوا ی گە وەرە لە پۆژی قیامەت بە کوێری زیندووی دە کاتە وە، بە ر دە می

خوی نابینیت و ده لیت: ﴿رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْ اَعْمٰی وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا﴾^۱، واته: نه و جوره كه سه ده لیت: نه ی پوره ردگار بۆ به کویری حشرت کردم خۆمن کاتی خوی چاوساغ و بینابووم).

خوای گوره وه لآمی ده داته وه و بیرى ده خاته وه كه نه و تاریکی یه ی له دنیا دا تیایدا بووه و کویری کردوه له ناستی بینینی پښگای پاست، پښی ده فره مویت: ﴿كَذٰلِكَ اَنْتَكَ اٰیٰتُنَا فَنَسِيْنَهَا وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ نُنْسِيْ﴾^۲، واته: له وه لآمدا خوا ده فره مویت: تۆ ئابه و شیوه یه بویت (کویری بویت له ناستی ئایه و به لگه کانی ئیمه دا کانتیک پیت راده گه یه نرا، ئیمه ش نه مرق ئاوا مامه لای كه سیکی له بیرکراوت له گه لدا ده که یه (له سزاو نازاردا ده هیلرته وه). وه خوای گوره ده فره مویت:

﴿وَمَنْ كَانَتْ فِيْ هٰذِهِ اَعْمٰی فَهُوَ فِيْ الْاٰخِرَةِ اَعْمٰی وَاَضَلُّ سَبِيْلًا﴾^۳، واته: نه وه ی له م دنیا یه دا دل و ده روون و بیرومۆشی کویری ت نه وه له قیامه تدا چای کویره و زۆر سه رگه ردانتره سه ر لیشیواوتره چونکه چای سه ری بۆ بینایی و تیفکران به کارنه هیتاوه له دنیا دا).

چرای یه که م: پارێزکاری (ته قوا):

نه و تاریکی یه ی واتایی یه (مه عنه وی) له (خۆشویستنی دنیا) وه په یدا ده بیت به سه ر قیامه تدا هه لیده بژیریت، له قیامه تدا ده گزیریت بۆ تاریکی یه کی پاسته قینه و خاوه نه که ی تیایدا ده ژوی له پۆژیکدا که ماوه ی (۵۰) هه زار ساله و له وی زۆر پتویستی به نوو رو پۆشنایی هه یه که پښگای پښی بینیی له پۆژی حه شردا، له کاتی که به ملیۆن ملیۆنان خه لکی پښینه کان و کۆتایی یه کان کۆبوونه وه و له و تاریکایی یه دا ده که وه و یستگه یه که وه که به پاستی ته نها چرای ته قوا و له خواترسان نه و تاریکایی یه بلاوده کاو ده یه و یتیتته وه. ته قوا له زمانه وانیدا به واتای (وریایی و چاودیری

۱- طه: ۱۲۵.

۲- طه: ۱۲۶.

۳- الإسراء: ۷۲.

پاريزگارى و پاراستن) ديت، له زاره وهى شهر عدا واتاى: (دهسته واژه په كه له سهر ته واوى سله مينه وه و خو پاراستنى مرؤف له وهى له پوژى قيامه تدا زيانى ليده دا، ياكردنى نه و كارو كرده وانه ي كه خودا واجبى كړدووه و پييان پازيه و پاداشتى دده داته وه، دووركه و تنه وه له وانه ي نه هيان ليكراوه و ده بڼه هوى تووړه بوونى خوداو سزاي خودا).^۱

پايه كانى ته قوا:

عه لى كورى نه بو طالب (په زاي خوى لى بى) له باسى ته قوا دا ته قوا ده كاته چوار به شه وه نه و كومه له پووناكى يانه دهرده خات كه تاريخى خوشويستنى دنيا له دلدا دهرده كات، وه هر كام له و چوارانه ي تيدا نه مينيت نه و تاريخى خوشويستنى دنيا شوپنه كه ي ده گريته وه، ده فهرمويت: (ته قوا ترسانه له خوداو، كار كړدنه به وهى دابه زيوته سهرى و قايل بوون و پازى بوونه به كه م، خو ناماده كړدنه بى پوژى پويشتنى - به جى هيشتنى دنيا).

نه گهر مرؤف خاوهنى ترس بى له خوا، ترس له لپرسينه وه، ترس له سزادانى له سهر تاوانه كانى له دنيا دا له سهر پيچى و كه م و كورتى په كانى، ترس له سزاي ناوگور، له سزاي پوژى دوايى، به پاستى نه و ترسه واي ليده كات:

أ- له هه موو حه رام و گومان ليكراوه كان دوورده كه ويته وه .

ب- واي ليده كات بايه خى زور به كاته كانى بدات كه له يارى و گه م و پازاندنه وه د ونى نه كات له سهر حيسابى نزيك بوونه وهى له خودا، نه و ترسه په كه پالى پيوه ده نيت كار به فهرمانه كانى خوا بكات و دوور بكه ويته وه له وشتانه ي نه هى ليكردووه، پازى بوون به كه م واي ليده كات كه نه فسى خوى به هيلاك نه بات و كاتى به فيرؤ نه دات له پيتاوى دره مى زياتردا، ياستايشى خه لكانى تر نه كات بى گه يشتنى به پله وپايه، نه گهر پازى بيت به وه نده پوژيه ي پيداويستى ژيانى جيبه جى ده كات و ده ست و دهر وون

۱- التقوى - لماردينى، ص ۴۶.

پاك بېت له سەر نیازو دواکاري خه لک و کاته کانی بۆ نزيك بوونه وهی له خودا به کاربهيئت.

هه رکه س ترس له خودا به سه ريدا زال بېت و له چرکه ساتی مردن بترسيئت ئه واهه رچی هه موو که س کردی ئه و نايکات و ئه و ترسه وای لیده کات به رده وام ئاماده بېت بۆ پۆژی دوايی، نابيني کاتی خۆی جگه له وه بۆ هيچی تر به کاربهيئت و، نه گه ر هه ندی کات به کاری شياوو پيگه پيډراو خه ريك بوو به پاستی ئه وه بۆ ده رچوونيته ی له ئالۆزيه کی گه وده تري پۆژی دوايی، به وهۆيه وه تاريکی خۆشويستی دنيا به ته قواو ترسان له خوا لاده بات و په رش و بللوی ده کات.

مه رجي ليپرسينه وه:

ئه و پايانه ی ته قوا له (ليپرسينه وه ی مروڤ له نه فسی خۆی) ده وه سه رچاوه ده گرن و پهيدا ده بن، چونکه نه فس فه رمانکاره به خراپه و (له خۆپرسينه وه) چاوديري له سهر کاروکرده وه ی پۆژانه ی خۆی يه ک به يه ک پاکی ده کاته وه، هه تا نه فس فه رمانی بۆ ته مبه لئ وکه مته رخه می پسي بکات، ئه و زياتر له خۆی ده پرسیته وه، هه ر له به رئه وه يه شوين که وتوی به شکۆ (مه يمون کوپی مه هراڻ) هيچ پياويک به پاريزکارو له خواترس نازانيئت، نه گه ر له خۆ پرسينه وه ی نه بېت، ده فه رمويئت:

(هيچ که سيک نابيئه که سيکی به ته قواو له خواترس هه تا به توندترین شيوه له نه فسی خۆی نه پرسیته وه، هه تا ده زانيئت له کوئی ده خوات؟ له کوئی خۆی پۆشته ده کات؟ ئاو خۆرگه ی له کوپيه؟ ئايا ئه وه حه لاله يا حه رام؟). هه رکات تاريکايی يه ک خزايه دلپه وه به له خۆ پرسينه وه ی به رده وام ده ری ده کات و بللوی ده کات و به رده وام به ته قواو له خواترسان پووناکی ده کاته وه).

تاریکی دووهم: تاریکی گوناوه‌کان:

هه‌له‌و تاوان له دیارده‌و پوآله‌تی ده‌سکه‌وت و خوشی پابواردن و سه‌رکه‌وتن و زال بوونه‌وه ده‌ست پیده‌کات، به‌لام له‌راستی‌دا تاریکی‌یه‌که له‌خودی تاوانه‌که‌دایه، به‌رده‌وام هه‌ستی پیده‌کری‌ت چونکه ده‌زانیت که‌ئه‌و هه‌له‌یه که‌په‌چه‌وانه‌ی شه‌رع و به‌نامه‌ی خوايه کردوو‌یه‌تی ئه‌وا له‌ده‌روونی‌دا جی‌گیره‌و هه‌میشه هه‌ست به‌تاوانه‌که‌ی ده‌کات.

وه‌کو ئه‌وه‌ی تاریکی‌یه‌ک له‌هه‌ردو‌لاره بی‌گوشیت و ته‌نگی پی‌ هه‌له‌ده‌چنیت و له‌به‌خته‌وه‌ری‌و حه‌قیقه‌ته‌که‌ی بی‌ به‌شی ده‌کات، له‌به‌رده‌م خه‌ل‌کدا به‌ختیاره‌و پیده‌که‌نیت، به‌لام کاریگه‌ری ئه‌و تاریکی‌یه له‌ناوه‌وه ده‌یسوتینیت، به‌شیوه‌یه‌ک هه‌تا شوینه‌واری ئه‌و تاوانه له‌سه‌ر پوآله‌تیشی ده‌رده‌که‌ویت، هه‌رکه‌سیک پوآله‌ت ناس بیت، پیوه‌ی ده‌بینیت و هه‌ستی پیده‌کات، ئیمام (ئینولقه‌یم) له‌کتیبه‌که‌ی (الجواب الکافی)‌دا شوینه‌واره‌کانی سه‌رپیچی و تاوانه‌کان پوون ده‌کاته‌وه‌و تیایدا باس ده‌کات، له‌وانه: (هه‌ست به‌هه‌بوونی تاریکی‌یه‌ک له‌دلی‌دا ده‌کات هه‌روه‌ک چۆن هه‌ست به‌تاریکی شه‌ویکی ره‌شی نوته‌ک ده‌کات، کاتی ده‌وربه‌ر داده‌گریت.

ئه‌و تاریکی‌یه سه‌رپیچی‌یه له‌دلی‌دا ده‌بیته تاریکی‌یه‌کی له‌ناوبه‌ر بۆ هه‌ستی ببین، له‌به‌رئه‌وه‌ی گوێ‌پایه‌لی‌و فه‌رمانبه‌رداری نورو پووناکی‌یه‌و، سه‌رپیچی و تاوانیش تاریکی‌یه، هه‌تا ئه‌و تاریکی‌یه زیاتر بیت ئه‌ویش شه‌په‌زه‌ترو چه‌واشه‌تر ده‌بیت، تاوا‌ی لیدیت ده‌که‌ویته کاروباری فه‌وتینه‌رو بیده‌ - داهینراو - لادان له‌پێگای راست به‌بی ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌خۆی بکات، هه‌روه‌کو کوێریک له‌تاریکی شه‌ودا بجیته ده‌رو به‌ته‌نیا به‌پێگادا به‌روات، هینزی ئه‌و تاریکی‌یه له‌چاوه‌کانیشدا ده‌رده‌که‌ویت پاشان ئه‌و هینزه‌و پوختاری داده‌گریت و ره‌ش داده‌که‌پیت و هه‌موو که‌س ئه‌وه‌ی تیدا به‌دی ده‌کات (ئینو عه‌باس - په‌حمه‌تی خوی لی‌بی) ده‌لێت:

(به‌راستی چاکه‌کاری پۆشنایی‌یه بۆ پوختارو، نورو پووناکی‌یه بۆ دل، فراوانییه بۆ پۆزی، هینزه بۆ جه‌سته‌و لاشه، خۆشه‌ویستی‌یه له‌دلی خه‌ل‌کی‌داو به‌راستی خراپه‌کاریش: ره‌شی لی‌لی‌یه بۆ پوختسار، تاریکی‌یه بۆ دل، بی‌ وره‌یی و لاوازی‌یه

بۆ جهسته و لاشه، كه م و كورتى به بۆ رزق و پۆزى، پق وقينه له دلى خهلكى دا دروست دهكات).^۱

ئەو شۆينە وارانە كه لێره دا (ئينو عەباس - پەحمەتى خۆى لىبى) باسى كردوون تەنها بە نموو نەهينايە، ئەگەر نا بەس نىەو بەو هەندە كۆتايى نايت، بەلكو ئەو تەهاو هەلى بە پێز (ئيبينو مەسعود - پەحمەتى خۆى لىبى) كاريگەريى و شۆينە وارى خراپە باس دەكات كە بەو تاريكى به پيدا دەبن له وانه: (له بىر چوونه وەى زانست و زانيارى به ده لیت: (من واده زانم پياو كه زانست و زانيارى له بىر دهكات ده زانیت به هۆى ئەو هەلەو تاوانە وەيه كه ده يانكات).^۲

ئەو تاريكى به پەش داگيرسانى دلى خاوەنه كەى زياتر دهكات، تاسەر پێژ دهكات و دهگاته پوالةتى، هەروەكو پيشتر له قسه كەى (ئيبنولقەيم) باس كرا. ئەو تەهاو شۆينكه و تووى زاهدو دونيا نەويست (سليمان بن طرخان التيمي) باسى ليوه كردووهو به هەمان شيوه پوونى دهكاتەو كاتى ده لیت: (كه پياويك تاوانيك ئەنجام دەدات، كه پێژى لىبووهو كه نهفتى و نهنگى به كەى ده كيشیت و دهكهوێته سەرى).^۳ ئەو كه نهفتى و پيسو ابوونه له پوالةتيدا دەر دهكهوێت و له پاستيدا ئەو هەش شۆينە وارى ئەو تاريكى به يەو هيج شتێك له دلى خاوەنه كەيدا لای نابات و پەرشى ناكات تەنها چرای تەوبه و پەشيمانى نەبیت.

چرای دووهم: تەوبه و پەشيمانى:

ئەو چرايه كه خودا فەرمانى داگيرساندنى به هەمووان دهكات، هەتا بپرواداره دلسۆزه كانيش، له بهر ئەو هى هۆكارى پزگار بوونه و ناكۆزیتەو، خۆى پەروەردگار دەفەر مویت: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ۱۰۰ واتە: (هەمووتان ئەى ئيمانداران بهرەو لای خۆا به دەست هێنانى پەزنامه ندى ئەو

۱- الجواب الكافي ص ۶۲، ۶۱ ط، دار الكتب العلمية.

۲- الزهد - لأحمد ۱۵۶.

۳- صفة الصفوة ۳.

۴- النور: ۳۱.

بگه پښه وه بڼه وهی پزگارو سه رفرازين). نه و پزگار يوونه گرانبه هاو به نرخه و سه ركه وتنځكه له پوڅی دوايی و به ته وبه و په شيمانی و گه پانه وه بڼلای خوا ده سنده كه ویت، خواي گه وره ته ویهی و هر گيراو پوون ده كاته وه، نه و ته ویه یه یه: مه رجه كانی ته ویهی پاسته قینهی تیا دا هه بیت له:

۱- په شيمانی و وازه ینان له سه ریچی و بی فرمانی به و نیازو مه به ستهی جاري کی تر نه گه پښه وه سه ری.

۲- هق و مافی خه لکی بگي پښه وه بڼخوا وه نه كانیان .

۳- كړدنې هه ركاري کی چاك كه پیویستی پییه تی بڼ پاك كړدنه وهی له و نه نگی و كه م و كوپړی و ناته و او یه ی په ست و بیزاری كړدوه .

۴- ترسیکی به رده وامی وا كه نه هیلی و مه نعی بكات له گه پانه وهی بڼ سه ر تاوان و سه ریچی.

خواي گه وره (سبحانه) ده فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾، واته: (نهی نه و كه سانهی كه باوه پرتان هیناوه نیوه به ته وبه و په شيمانیهی کی پوخت و دلسوزانه وه پوویكه نه وه خوا). هه تا پیغه مبه رﷺ كه پاك و بی تاوانه ده فرمویت:

(والله إني لأستغفر الله وأتوب إليه في اليوم أكثر من سبعين مرة)^۱. واته: (وه للآلهی من داواي لیخوشبون له خوا ده كه م و ده گه پښه وه لای له پوڅی كدا زیاتر له حه فتا جار).

له گي پانه وهی (موسلم) دا: (فإني أتوب في اليوم مائة مرة)^۲. واته: (من خوم له پوڅی كدا سه دجار توبه ده كه م له خزمه ت خوا دا). نه گه ر گه وره و پیشه و او سه روه ری خه لکی به م شیوه بیت و ناوا بكات و، نه و هه ش فرمانی خوا بیت كه به برودارانې

۱- التحريم: ۸.

۲- رواه البخاري ۸۵/۱۱.

۳- مسلم ۲۷۰۲.

کردووه، كهواته خاوهن ههله و سه رپيچي و تاوانباران ئه ولاترو پيويستترن به و چرايه، تا ئه و تاريخاييه ي پي بره ويننه وه و دليان ئاماده بكه ن بۆ پيشيوازي و هرگرتني وته كاني (سروش) تا دله كاناياني پي زيندوو بكه نه وه و كرداري چاكه ئه نجام بدهن، هه لبه ته پوناكي ئه م چرايه ده كه ويته بهر هه ربه شه ئه گه ر بيتوو تويشوو بهرده وامي داگيرساندني پي نه دريت به:

١- وهرگرتني زانست ئه وه ي نه يزانيوه فيري ده بيت و ده زاني چي ده ويته بۆمانه وه ي ئه و داگيرسان و پوناكييه و راست كردنه وه ي ئه و هه له و تاوانانه ي به هوي نه زانيه وه تووشيان بووه .

٢- به ئارام گرتنيش پشت ئه ستوو رو به هيز ده بيت و خوراگرده بيت بهرام بهر ماندويتي ئه و دواكاري و بهرگريانه ي كه تاوان و سه رپيچي له بهرچاو جوان ده كه ن و سه رپيچي بۆلای پاده كيشن.

شيخ (جمال الدين ئه لقاسمي) ده لئيت: (يزانه نابي نه خوش واز له ده رمان به يني تا نه خوشي به كه ي مابي، ده رمان هيچ واتايه كي نيه ته نها بۆ دزي نه خوشي به كه ي به كارديت و هوي تووش بوون به نه خوشي به كه ي لاده بات و نايه يلايت).

هوي بهرده وامي له سه رپيچي و تاوان بيتاگايي و هه واو هه وه س و ئاره زوويه ته نها (عيلم وزانست) دزي بيتاگايي و نه زانيه و (ئارام و سه برو خوراگريش) دزي هه واو هه وه س و ئاره زووه كانه .

بيتاگايي سه ري هه له و تاوانه و ده رمانى نيه، كهواته (تهويه) هه ويريكه ته نها ده بي به شيريني زانست و تاليه تي سه بر و خوراگري بشيلريت.

تاريكايي سييه م: ناوگۆر:

به ته نيا ده خريته ناو ئه و چاله وه بي هاوپي و هاوه ل و بي مندال و ئه و كاته له هه موان جيا ده بيتنه وه و به جيان ده هيليت، له سه ري ده گرین و ماوه يه ك خه فه تبار ده بن و پاشان له يادي خوشه ويستان و خزم و دوستانيدا لاپه رهي ژياني ده پيچريته وه، خواردن و هاتن و چوون و پيكه نين و قسه كاني جاريكي تر ناگه ريته وه، هه مووي له بير ده چنه وه، مه گه ر شوينه واري خيرو چاكه يه ك كه له دوای

خوی به جی هیشتی به لām نه گهر له وجوره چاکه و شوینه واران هی له دوا به جی نه مایی زور زوو له بیر هه موان ده چینه وه هه تا نزیکترین که سی خوشی.

مروژ له و چاله دا به ته نها ده ژی، هه روه کو چۆن به ته نها هاته دنیا وه له دوو تاریکی راسته قینه دا ده ژی: تاریکایی نه و چاله و تاریکایی ته نهایی ناوگور، نه گهر بیتهو سه ریچی و بیفه رمانی خوی کرد بیته، نه و تاریکی سییه میشی بو دروست ده بیته، نه ویش تاریکایی هه له و تاوانه کانیه تی، له ناو نه و تاریکی یانه دا پرسیری (نه کیرو مونکه ر) یشی بو زیاد ده بیته، تینی بو ده هیئن و ترسی زیاتر ده که ن، له ویدا جیگای خوی له به هه شتدا نشان ده دن و ئینجا پیی ده لئین: نه وه جیگای تو بوو له به هه شتدا به لām خوا بوی گورپیوی به جیگایه کی تر له ناگردا، نه و تاریکایی یانه ترسی نه وه نده بو زیاد ده که ن به هیچ شتی ناپره ویتنه وه جگه له چرایه ک که نه ویش:

چرای سییه م: لا إله إلا الله محمد رسول الله:

براهه نه و که سه یه به هوی (لا إله إلا الله محمد رسول الله) وه دینه ناو ئیسلام و دوا وته شی هه نه وه ده بیته که له م دنیا به ده چینه دهر، به لām هه رکه س له کاتی چوونه دهری له م دنیا به دا نه م وته یه دوا وته ی نه بوو شتیکی تری دژی نه مه ی وت نه و له خه ته ریکی گهره دایه و نه و نوره ون ده کات که تاریکی یه که له که بووه کانی سه رییه کی ناوگور لاده بات و ده پره وینی، کاتیک (نه کیرو مونکه ر) دین و لیی ده پرسن کی پهره ردگار تانه؟ ده شله ژی و خاوه خاوه ده کات و زمانی تیکه له و پیکه له ده بیته و ده لئیت: (هه، هه، لا أدري، فبقولان له: مادینک؟ فبقول: هه هه لا أدري، فبقولان: فما تقول في هذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فلا يهتدي الى اسمه، فيقال: محمد! فبقول: هه هه لا أدري. سمعت الناس يقولون ذاك! قال: فيقال: لا دريت ولا تلوت، فينادي مناد من السماء كذب فافرشوا له من النار، وافتحوا له بابا الى النار، فيأتيه من حرها وسمومها، ويضيق عليه قبره حتى تختلف فيه أضلعه...)^۱.

۱- به شیکه له فه رموده یه کی درژ که أبو داود دهری هیناوه ۲/۲۸۲، وه حاکم (۱/۳۷، ۴۰) و صححه الألبانی - سهیری (أحكام الجناز ص ۱۵۹) بکه.

واته ده لیت: (ها ها نازانم، پئی ده لیتن، ثابنه کهت کامه یه؟ ده لیتن: ها ها نازانم، پئی ده لیتن: چی ده لیتیت دهریاره یی ئه و پیاوه یی له خوتان بوتان نیردرایوو؟ ئه ویش هیچی لیتنازانیته و نازانیت بلئی چی و هه رده لئی: ها ها نازانم، ئاگام له هیچ نییه، ئه وه نده هه یه سهیری ده می خه لکم کردوو، ئه وان چیان وتوو، ئه وه م وتوو، نه م دیوه و نه م ناسیوه، له ئاسمانه وه ده نگیک دیت بانگ ده کات: ئه و درۆ ده کات، جیگایه کی له ئاگر بۆ پاده خه ن و دهرگایه کی بۆ ده که نه وه له ئاگر که له و یوه گروگه رماو تینی ئاگری بۆ دیت و گۆره که یی له سه ر ته نگ ده بیته وه و ویک دیته وه به جۆرێک په راسوو ده کانی به سه رییه کدا تیک ده په ریتیت).

به م شیوه یه و به م وه لآمه ناخۆش و شه پرزه یی یه وه تاریکایی دایده پۆشیت به په رنگیک هیچ نابینرئ (چاو چاو نابینرئ) له گه ل سزای (نه کیرو مونکه ر) و بینینی جیگای خۆی له ئاگر داو له وه مووه هاوارونا له یه ی که هه موو دروستکراویک ده بییستن جگه له (مروؤ و جنۆکه)، ئه مه هه مووی له فه رموو ده که دا ها تووه .

ئه وه یی ئه م تاریکایی یه ی پوونا که ده کاته وه هه رنه وه یه که به هۆیه وه ها تووه ته ناو ئیسلامه وه و داوته یی بووه که له دنیا پۆیشتوو وه هه رنه ویشه کۆتایی به که یی چاک ده کات و به خیری ده گێریت.

پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: (مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ)^۱. واته: هه ر که س دوا وته یی لا اله الا الله بێت ده چیت به هه شته وه).

که سیش له دواچه که دا له وتنی ئه و وته یه دا سه رکه وتوو نییه مه گه ر که سیك به درێزایی ژیا نی به هۆیه وه ژیا بیت، کاری له پیناودا کرد بیت، ئامانجی بو بیت و شوینی که وت بیت، شه رو ناشتی و به خشین و وه رگرتنی له پیناوی ئه ودا بوو بیت، به لآم که سیك خۆی لی لادابیت و دووره په ریزی کرد بیت و به جوانی و پازانه وه کانی دنیا وه خه ریک بو بیت و، دنیا بنه مای په یوه نده کانی بو بیت له گه ل خه لکی، له کاتی له دنیا ده رچوونیدا له سه ری ده وه ستن تا به لکو له و چرکانه یی کۆتایی

۱- أخرجه الحاكم - وحسنه الألباني - أحكام الجنائز ص ۲۴.

تەمەنى دا(ئەوہ بلیت) بەلام ھەر ئەوہى لەبیرە کە بەدریژایی تەمەنى پێوہى خەریک بووہ لەجوانى و پابواردنەکانى دنیا.

وہکو (ئیمام ئینولقەیم) ژمارەىەك چیرۆكى لەسەر عاقیبت خراپى کەسانیک ھیناوە کە نایانتوانیوہ ئەوہ بلیت و لەپێگەى: (لایلہ إلا اللہ محمد رسول اللہ) دوورکەوتوونەوہ، دەلیت: (بەھەندیکیان وتراوہ بلی (لایلہ إلا اللہ) وتویەتى ئاھ، ئاھ، ناتوانم بیلیم، بەیەکیکی تر وتراوہ: بلی (لایلہ إلا اللہ) وتویەتى: ئەوہى ئیوہ دەیلین سودى بۆمن نیو واز لەسەرپێچى ناھینم تا تەواو بووہ نە یگوتوہ^۱.

پاشان ئیمام (ئیبنو لقەیم) لەسەر ئەو پووداوانە دەلیت: کەسێک کە دلی بیتاگابووہ لەزیکرو یادى خواى پەرورەدگار بەدواى ھەواو ئارەزووکانى کەوتووہ چۆن لەکۆتایى تەمەنىدا سەرکەوتوو دەبیت لەکاتیکیا ھەرچى کاروبارى ھەبە بى سەر و بنەو لەسنور دەرچووہ، دووربووہ لەخواى گەرەو دلی لیى بى ئاگا بووہ، بەندایەتى بۆ ھەواو ھەوہس بووہ، دلی ویست و خواستەکانى بووہ، زمانى وشک بووہ لەیادی خواوہ دلی بى کارو لاری بووہ لەخودا، بەسەرپێچى بەکانیەوہ خەریک بووہ، چۆن کۆتایى ژيانى چاک دەبى و چۆن لەدوا چرکەکانى تەمەنىدا سەرکەوتوو دەبیت^۲.

لە راستیدا ئەوہ نوریکە تاریکایى ناو گۆر پەرش و بلۆ دەکات و لای دەدات، کارى کەسێک بوبیت پێوہى خەریک بوبیت بۆ داواکردنى خانەى پۆژى دواى، لەسەروى ھەموویانەوہ گەرەو دلی دروستکراوان و پێشەواى چاکەکان و پارێزکاران پیغەمبەرمان (موحەمەد ﷺ) ھەتا ئەو زۆرینەى دوعاو نزاکانى: (يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك)^۳. واتە: (ئەو ھەڵسورپنەرى دلەکان دلم جیگیر بکە لەسەر ئاینەکەت). ھیچ کەسێک ناتوانیت پشتیوانى کەس بکات لەو کۆتایى یەى تى کەوتووہو لەو شوینەى لەپۆژى دواى دا پى دەدریت، لەبەرئەوہ ترس زۆریان بۆ

۱- الجواب الكافي ص ۱۰۵، ۱۰۶ - ط - دار الكتب العلمية.

۲- الجواب الكافي.

۳- رواه الترمذي والحاكم في (المستدرک) وصححه الألباني، ص ج ص ۷۸۶.

دینیت تازوری واهن خۆزگه دهخوازن کههر دروست نه بووبان، یاگه لا داریک
بوونایه و ئازده لیک هالی پاچیبان و دوایان هاتبا.

تاریکایی چوارهم: پوژی دوایی:

له پوژی دوایی دا تاریکاییه کان زۆن، به تاریکی ناوگۆر دهستپیده کات و
به تاریکی مه حشهردا پەت ده بێت و ئینجا تاریکی (صیراط). به تاریکایی ئاگر
کوژایی دیت، له چه ندین سوره تی قورئانی پیرۆزدا ئاماژه به تاریکی یانه کراوه
له وانه سوره تی (الحدید): ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتِسِ
مِنْ نُورِكُمْ قُلْ ارْجِعُوا وِرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ
مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ۚ﴾. واته: (له و پوژده دا که ئیمانداران به ره و به ههشت به پێ ده کرین)
پیاوان و ژنانی دوو پوو ده هینرینه سه ر پێیان، به غه مبارییه وه به ئیمانداران
ده پوانن، ئیماندارانیش هیچ لایان لی ناکه نه وه، بۆیه به غه م و په ژاره یه کی زۆره وه و
پێیان ده لێن: ده ته ماشایه کمان بکه ن با له نووری پوخسارتان به هره وه رین، به لام
پێیان ده گو تریت بگه پێنه وه دواوه خۆتان به شوین نوو پوناکی دا بگه پێن،
ده سته بجی دیواریک دروست ده کریت له نێوان ئیمانداران و دوو پوو ده کانه دا،
ده روازه یه کیشی تێدا یه، دیوی ناوه وه ی پووی له ئیماندارانه و پووی له په حمه ت و
به هه شته و دیوی ده ره وه که پووی له دوو پوو ده کانه له سزا و دۆزه خه). له ته فسیری
(القرطبی) دا قسه یه کی (ئینبو عه باس و نه بی ئوماه) هاتوو ده لێت: (له پوژی
دوایی دا تاریکی خه لک داده پۆشیت - (مه ورودی) ده لێت: من وا گو مان ده به م له دوای
جیا کردنه وه و دادوه ری بێت پاشان پووناکی یه کیان پێ ده دریت به هۆیه وه بپۆن،
موفه سیران ده لێن: خوای گه وره له پوژی قیامه تدا پووناکی ده دات به بپواداران
به گوێره ی کرده وه کانیا ن تابه هۆیه وه به سه ر پردی (صیراط) دا بپۆن به هه مان شیوه
دوو پوو ده کانیش پووناکی یه ک و ده ده گرن بۆ خه له تانیا ن. به لگه که ش ئه و ئایه ته ی

خوايه ﴿وَهُوَ خَدِيعُهُمْ﴾^۱. (الكلبي) ده لَيت: به لكو دوو پوهه كان له پووناكي بپرواداران سوود وهرده گرن و پووناكي يان پينادر ييت، له و نيوانه دا نه وان به هويه وه ده پون، تاخواي گه وره په شه باو تاريخي يه ك ده نيوييت و نه و پووناكي يه له دوو پوهه كان ده كوژينيته وه نه وه تا خواي په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿رَبَّنَا آتِنَا ثَوْرَنَا﴾^۲، واته: (په روه ردگار نه م نورو پوناكي يه مان بؤ زياد بكه و ليتمان خو شبه) نه وه نزي بپرواداره كانه و نه وان ده ليټن له ترسي نه وه ي نه كا خوداي گه وره ليټان وهرگريته وه و په شي داگيريټ هه روه كو چون له دوو پوهه كاني ستانده وه، كاتي تاريخايي بؤ دوو پوهه كان مايه وه نه وا شوين پي خويان نابيين و به بپرواداره كان ده لَيت:

﴿أَنْظُرُونَا نَقْيَسَ مِنْ ثَوْرِكُمْ﴾^۳، واته: (ته ماشايه كمان بكن با له نوري پوخسارتان به هره وره بين).

چراي چواره م: كرده وه ي چاك:

له سوره تي (التحريم) دا خواي گه وره له سهر بپرواداران ده فهرمويت:

﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهَ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ، ثَوْرُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَأْمَنُ بِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا ثَوْرَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^۴. واته: (پوژيټك ديت كه خوا پيغه مبه روه ﷺ نه وانه ي له خزمه تيدان خه جالته و شهرمه زار ناكات، نورو رووناكيان ده دره وشيته وه و ديت و ده چيټ له به رده م و لاي پاستيانه وه و ده لَيت په روه ردگار نه م نورو پوناكيه مان بؤ زياد بكه و ليتمان خو ش ببه، چونكه به پاستي تو ده سه لاتت به سهر هه مووشيټكدا هه يه).

نه وه ش به لگه يه له سهر نه وه ي كرده وه ي چاك تاريخي پوژي قيامه ت په رش و بلاو ده كاو ده پره ويټنيته وه، (علامة القصيم الشيخ عبدالرحمان السعدي) ده لَيت:

۱- النساء: ۱۴۲.

۲- التحريم: ۸.

۳- تفسير القرطبي، ۹ / ۶۴۱۵، ۶۴۱۶.

۴- التحريم: ۸.

(کاتی له پوږی قیامه تدا بږواداران ههول ددهن به نورو پوښنایی باوه په که یان پښکا بکه ن و به هوی وه پشووبده ن و خوشی وه رگرن و بسره ون، به لام که ده بینن نه و پوناکی یه ی دوپووه کان وه ریانگرتیو ده کوژتیه وه، نه وان ته نگه تاو ده بن و دلایان ده سووتی و داوا له خوا ده که ن که پووناکی یه که یان بۆ زیادبکات و لئیان خوش بیت، خوی گه وره وه لامی داوا که یان ده داته وه و به و یه قین و پووناکی یه ی له گه لئانه و پتی داو ن ده یانگه یه نیت به هه شتی پر له نازو نیعمه ت و دراوسی یه تی په روه ردگاری به رزوبالا، نه وه هه مووی له کاریگه ری و شوینه واری ته و به یه کی راست و پاک و دلسوژانه یه) ^۱.

بږواداران نورو پووناکی به گویره ی چاکه کانیا ن وهرده گرن که پیشتر نه نجامیان داوه.

تاریکی پینجه م: پردی صراط:

له پیش (صراط) و له سهر (صراط) تاریکی یه کی زورتون دو نوته ک هه یه که هېچ که س توانای بینینی نیه مه گه ر نه وکه سه ی خوی گه وره به هوی یه قینی راست و کرده وه چاکه کانی خوی سه رکه و توو پزگاری بکات. شارح و لیکده روه ی (العقيدة الطحاوية) ده لیت:

(بږوامان به پردی صراط هه یه، که پردیکه له سهر دوزه خ، کاتی خه لکی نه و ویستگه تاریکی یه ته واو ده که ن که له به رده م پرده که یه وه کو عانیسه (په زای خوی لئی) بۆمان ده گرتیه وه و ده لیت: ان رسول الله ﷺ سئل: أين الناس يوم تبدل الأرض غير الأرض والسموات؟ فقال: ((هم في الظلمة دون الجسر)) ^۲. واته: پرسیا ریان کرد له خوشه ویست ﷺ نه و پوږه ی زهوی و ناسمانه کان ده گوړین به زهوی یه کی تر خه لکی له کوئی ده بن؟ فه رمووی: نه وان له تاریکی یه کدان له به رده م پرده که). وه کو له گپانه وه که ی (الحاکم) دا هاتووه له و فه رمووده یه دا نه و تاریکی یه

۱- تیسیر الکرم الرحمن ۷/ ۴۲۳، ۴۲۴.

۲- شرح العقيدة الطحاوية ص ۴۶۹- والحديث أخرجه مسلم ۱/ ۱۷۳.

باس دهکات که له سهر(صیراط) پیدایه ده بیټ و، خه لکی به گویره ی کرده وه کانیان پووناکی بق وهرده گرن، فهرموده که ی پیغه مبه ر^{علیه السلام} به م جوړه یه:

(فیعطون نورهم علی قدر أعمالهم، وقال: فمنهم من يعطى نوره مثل الجبل بین یدیه، ومنهم من يعطى نوره فوق ذلك، ومنهم من يعطى نوره مثل النخلة بيمينه منهم من يعطى دون ذلك بيمينه، حتى يكون آخر من يعطى نوره علی إبهام قدمه، یضئ مرة ویطفأ مرة، إذا أضاء قدم قدمه، إذا طفیء قام: قال: فیمر، ویمرن علی الصراط کحد السیف دحض، مزلة، فیقال لهم، امضوا علی قدر نورکم...)^۱.

واته: (پووناکی یان به گویره ی کرده وه کانیان پیده دریت، له ناویاندا که سی واهه یه پوناکی به قه د چیا یه که له به رده می دا ده بی هی واهه یه له وه زیاتریشی پیده دریت و هه یانه وه که دارخورمایه که له پاستیه وه هه یه له وه که مترو، هه تاوای لیدیت له کۆتایی دا هه رنه وه نده پووناکی وهرده گریټ که تنه ها سه رپه نجه ی پییه کانی خوی ده بینیی و جارجار پووناکی ده بی و جارجار لی ده کۆژیته وه، نه وه یش که پووناک ده بیته وه ده پروات که کۆژیته وه ده وه سټیت، به م جوړه به رده وام ده بیټ و به سهر(صیراط) دا ده پروات، که پردی صیراط وه که شمشیری تیژ وایه له سهری هه لده خلسکیت، پییان ده گوتریټ: (به گویره ی پووناکی به که تان تیپه پن).

چرای پینجهم: یه قین:

یه قین دژو پینجه وانه ی شک وگومانه، به رزترین پله ی باوه پ پیپوون و به پاست زانینه، به رزترین پله ی باوه پ هینان وه که نه وه یه:

مروڤ به چاوی خوی بیبینی و به گوپییه کانی بیبیسټی و دواي نه وه که مترین گومانی له لدا نه بیټ به رامبه ر نه و پاستی یه، نه و کاروباره شاراوو نه ینیی یانه ی خوای گوره هه والی پیداون له سوننه ته پاک و پیروژه کانی به پاستیان بزانیټ و باوه پی پی هینابن به پله ی یه قین، نه و کاته خاوه نی نه و یه قینه واکار دهکات هه روه که بینه ری که به چاوی خوی بیسه ری که به گوپییه کانی دیمه نه کانی پوژی دواي

۱- أخرجه الحاكم، وهو جزء من حديث ۳۷۲/۲، وصححه الألباني، شرح الطحاوية ص ۴۱۵.

ببینی و ببیستی و به جۆریک سهیریان دهکات و وهکو به تهواوی له بهرچاوی بن، که نه وهش وای لیده کات زیاتر ههولێ بۆ بدات و کاری له پێناودا بکات، نه وهش ده بیته هۆی نه ونورو پووناکی یه ی له کاتی تیپه پوونی به سه ر (صیراط) دا وه ری ده گریت.

ئه و پووناکی به هه له وکاره خراپه کانی ده سووتینیت و له سه ر سیراط نایانه ئیت و شوین پێی خاوه نه که ی پووناک ده کاته وه هه تا له چاو تروکانیکدا تیده په پیت هه روه کو له پۆزی پووناکدا بروت به هۆی ئه و هه موو نورو پووناکی یه ی پێی دراوه، نه وه تا له مانای نه وه دا خواناسی زاهید (یه حیا کوپی معاذ) ده لیت: (بۆ یه کتاپه رستی نورو پووناکی هه یه و بۆ هاوه لگه رو هاوبه ش په یدا که ران ئاگر).

نوری یه کتاپه رستی بۆ خراپه کانی یه کتاپه رستان سووتینه ره تره له ئاگری هاوبه ش په یدا کردن بۆ سووتانی چاکیه کانی هاوبه ش په یدا که ران^۱.

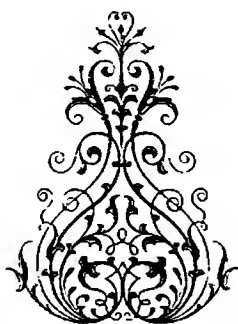
پیغه مبه ر ﷺ به ده گمه ن له مه جلیسیک هه لده ستا هه تا نه و دوایانه ی نه خویندبا: (الهم اقسم لنا من خشيتك ما يحول بيننا وبين معاصيك، ومن طاعتك ماتبلغنا به جنتك، ومن اليقين ما يهون علينا مصيبات الدنيا، ومتعنا بأسماعنا وأبصارنا وقوتنا ما أحييتنا، واجعله الوارث منا، واجعل ثأرنا على من ظلمنا، وانصرنا على من عادانا، ولا تجعل مصيبتنا في ديننا، ولا تجعل الدنيا أكبر همنا، ولا مبلغ علمنا، ولا تسلط علينا من لا يرحمنا)^۲. واته: (ئه ی خودایه! داوات لێ ده که م نه وه نده مان ترس له خۆت پێی ببه خشه که ببیته ریگریک له نیوان ئیمه و سه ریچی له فه رمانه کانت، نه وه نده گوێرایه لیتمان پێی ببه خشه که به به هه شتمان بگه یه نێ و، دلنیا ییه کمان بده یه که ئاره حه تی یه کانی دنیا مان له سه ر سووک بکات و، گوێ و چاوو هیژو وه مان بۆ بکه ی به مایه ی چیژو خۆشی و، تا له ژیا ندا بین نه و چیژه مان بۆ به رده وام بکه ی و، له دوا ی خۆمان به میرات به جێی به یلله بۆ که سوکارو نه وه کاشان، وه پق و توپه بییمان پوو پێی بکه ره نه و که سه ی سته می لێ کردوین و

۱- کتاب الیقین- ابن أبي الدنيا، ص ۲۰.

۲- أخرجه الترمذي (۳۵۰۲) وقال حديث حسن والحاكم في المستدرک ۵۲۸/۱ وصححه ووافقه الذهبي.

سەرمان بخه به سەر ههركه سێكدا كه دوژمنایه تیمان دهكات و دهست درێژی دهكات
 سەرمان ئاشوب و نه هامة تی نه خه یته ئاینمانه وهو دونیاش نه که یته گه وره ترین
 خه ممان و کۆتا زانستمان و ههركه سیّ به زهیی پیماندا نه یه ته وه زالی نه که یته
 به سه رماندا).

به لّاو نه هامة تیه کان ده بنه کۆسپی سەر پێگای ئه وانه ی کاروکرده وه کانیا ن بۆ
 قیامهت ئه نجام ده ده ن، په کیان ده خه ن و دوا یان ده خه ن له و کاروکرده وانه،
 له بهر ئه وه ئه و دوعا و پاران ه وه به یه قینه وه به لّاو نه هامة تیه کان سووک و ئاسان
 ده که ن و وایان لیّ ده که ن نه بنه کۆسپ و ته لّه و داو له سەر پێگا و کارکردنیا ن بۆ
 پۆژی دوا یی تا به رده وام بن بۆ گه یشتن به و نووره له دنیا داو ببیته هۆی لا بردن و
 په واندنه وه ی تاریکایی صیراط له قیامهتدا.

میرگی (۴۰)

وتەکانی سەرەمەرگ

کاتی سەرەمەرگ...

چرکە ساتەکانی سەرەمەرگ دوایین کاتی تەمەنی مۆڤە، کە خۆی گەورە بۆ
هەموو خەڵکی دیاری کردوو، بریتییه:

لەتوندترین و سەختترین کاتەکانی ژیانی، ئەو چرکە ساتانە کاتێک کە هێچ
کەس دۆی مردنی نەگەپاوەتەو، درێژەی باسی ئەو ئازارو ناپەهەتی یەمان بۆ
بگێڕێتەو و باسی بکات، تابزانین چۆنە! بەلام ئەو تە چاکترین کەس و دوایین
پێغەمبەر ﷺ لە کاتی سەرەمەرگدا ئارەقی موبارەکی ناوچەوانی دەسپێت و
دەفەرموێت: (ان للموت سكرات) ۱. واتە: (بەپاستی مردن بەهەسرەت و ئازارە).
ئەگەر لەسەر چاکترینی دروستکراوان وابێت، ئەو بۆکەسانی تەدەبی چۆن بێت؟!
ئەو چرکە ساتێک کە ترسی ئەو کەسە لە سەرەمەرگدا یە لە هێچ شتێ
ناهیائیت و لایەبەت، ترس لە نەفس، ترس لە رزق و پۆزی، ترس لە نایندە، ترس
لە مۆڤەکان، ترس بە هەموو جوۆرە فریودانەکانیەو، و ئەو ترسە قەدەغە
دەکات لە گوتنی ئەو پاستی یە بپوای پێی هەیه، لەو وتە یە بیروباوەری
لەسەریەتی، لەوکردهوویە پاداشتەکی دەزانیت.

بەئێ هەموو ئەو ترسانە لادەبات و تەنها یەک ترسی دەمێنێتەو و پێوێ
گیرۆدە دەبێت کە ترسیکی پاستەقینە و فەرمانی پێکراوە ئەویش ترسان لەخواوە.
کاتی ئەو کەسە لە سەرەمەرگدا یە تەسلیمی مەرگ دەبێت، ئەو مەرگە هێواش
هێواش جەستە دەخوات، کە خۆی و خۆشەویستانی بەچاوی خۆیان دەبینن چۆن
جەستە هەڵدەلووشیت، بەلام بێدەنگ دەبن و ناتوانن پەوتی مردنەکی رابگرن،
(فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْمُلُوكُومَ ۚ (۸۲) وَأَنْتُمْ حِينِيذُ نَنْظُرُونَ ۚ (۸۳) وَمَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ ۚ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ۚ (۸۴))

۱- أخرجه البخاري (فتح الباري ۱/ ۱۴۹- حلی).

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٥﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٦﴾. واته: (ئێوه بۆ بیرناکه نه وه، پۆژێك دیت كه پوختان دهگاته گه روتان، ئێوهش به دهووری ئه وه كه سه دا بێ ده سه لاتانه ته ماشا ده كه ن و سه رنج ده ده ن، له كاتێكدا كه ئێمه له ئێوه نزیکترین لێی، به لام ئێوه نامان بینن، خو ئه گه ر ئێوه زیندوو ناكرینه وه و پا دا شتتان نا درێته وه .. ئه و پوخته تان ده گێرا په وه ئه گه ر پاست ده كه ن و ده سه لاتان هه یه).

دَلْنِیَا دَه بِن كِه هَاتَنی مَرْدَن گُومَانی تَیْدَا نِیْه وه ر ده بێ بَیْت. ﴿٨٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٨٨﴾. واته: (به لام له و كاته دا، ئه و كه سه ی له سه ره مه رگدا په و دَلْنِیَا په كه ئیتر هه ی شتێك فریای ناكه ویت و كاتی مَالْتَا واییه).

با وه پێ ته واو ده هێتن به وه ی كه هۆیه ك نیه لێی بترسن جگه له مَرْدَن، ئه و له و چركه ساتانه دا په كه به وته كانی كۆتایی وه گۆدیت و، هه موو ئه و جوړه به رگریانه لاده بات كه پوونیه كه ی لێ لیل ده كه ن، به تایبه تی ئه و وتانه كه سانیك بیان لیت كه هه موو ته مه نیا ن له خزمه تی په روه ردا گارو شوینكه وتنی سووننه تی (پێغه مبه ر ﷺ) به سه ربردوو ه، وته كانیان ده بنه چرایه ك بۆ پۆشن كرده وه ی پێگای ئه وانه ی به دوا ی ئه واندان دین، تا به هه مان پێبازدا به خوڤا گری و دامه زراوی پێگا بپن.

وته كانی ئه بوبه گر (پرمزای خوا ی لێ بێ):

كَاتِيكَ ئه بوبه كری صدیق له سه ره مه رگدا بوو چه ند پاسپار ده یه كی به عومه ری كوپری خه طاب گه یاندو تیایدا وتی:

(بزانه كه خوا ی گه وره ئه و مافه ی له پۆژدا به سه رته وه یه و ده بێ ئه نجامی به ده یته به شه و لیت وه رنا گریت، ئه وه ش كه به شه و به سه رته وه یه له پۆژدا لیت وه رنا گریت وه بزانه تافه رزه كان به جی نه گه یه نی سووننه ت لێ وه رنا گریت، بزانه خوا ی گه وره یادی ئه هلی به هه شت ده كاته وه به چاکی كرده وه كانیان، په نگه كه سه ی واهه یه ده لیت: كرده وه ی من له كوێ و هی ئه وانه له كوێ؟ ئه وه ی خوا ی گه وره كرده وه خرا په كانیان له سه ر لاده بات و کاریگه ری یان نابێ له سه ری، وه بزانه خوا یادی

١- الواقعة: ٨٢، ٨٧.

٢- القيامة: ٢٨.

ئەھلى ئاگر دەكاتەو بەھۆى خراپترين كارەكانيانەو، لەویدا يەكك دەلى:
 خۆكردهوئى من چاكتره لەكردهوئى ئەوانە، ئەوا خواى گەرە چاكترينى كردهوئى
 بەسەريدا دەداتەو و لىي وەرناگريت، بزانه كەخواى گەرە ھەرئايەتئىكى خۆشى و
 ئاسودەيى و نەرمى لەگەل ئايەتئىكى توندو تووڤەيىدا ناردۆتە خوارەو، لەگەل
 ھەرئايەتئىكى توندیشدا نەرم و نىيان و خۆشگوزەرانى ناردو، بۆ ئەوئى بېوادار ھەم
 ئارەزوومەندو ھيواداربكات و ھەم بىترسىنئىت تاكو بەدەستى خۆى خۆى تووشى
 ھىلاكى و فەوتان نەكات و، ھىچ خواست و خۆزگەيەكى لەخودا نەوئىت جگە
 لەپاستى، بزانه كە ھەركەس لەدنئادا شوئىن كەوتەى ھەق و پاستى بىت ئەوا
 تەرازووى قىامەتى قورس دەبىت، وەبزانه شوئىن كەوتنى بەتال و بۆش تەرازووى
 قىامەت سووك دەكات، ئەگەر تۆ ئەم پاسپاردەيەم وەرېگريت ئەوا ھىچ شتئى نە
 لەمردن خۆشەويستتربى لەلات، كە بەدئنايىيەو پىي دەگەيت، ئەگەر
 پاسپاردەكەم لەدەست بەدەيت ئەوا ھىچ شتئى نە لەلاى تۆ بەقەد مردن پقت لىي
 بىت^۱. ئەو وتانەى پىشكەش بەجىنشىنەكەى كرد كەوئەكو پەيرەوو پېرگرايمك
 پىويستى پىي بوو تاجىبەجىي بكات، بۆ ئەوئى لەوسەركردايەتى كردنەى
 نەتەوئەدا دەرچىت و سەرگەوتووبىت. دەرچون و سەرگەوتنى نەتەو بەھۆى
 دەرچوونى سەركردايەتىيەوئە كە ئەم پاسپاردەيە لەشەش ستوونى ئيمانىدا
 كۆدەبىتەو:

ستوونى يەكەم: كاتەكانى پەرسىش و بەندايەتى:

لەم ستونەدا يادى دەخاتەو كەگرنكى بدات بەكاتەكانى عىبادەت و دواى
 نەخات بۆ كاتەكانى ناچارى و بىزارى، يان تىكەل بەكاتەكانى غەيرى عىبادەتى
 نەكات، ھەركەسك گرنكى نەدات بەكاتەكانى بەندايەتى و دواى بخت بۆ غەيرى
 كاتى خۆى، ئەوا مافەكانى خەلكانى تر زياتر دوادەخات و ونى دەكات و لەدەستيان
 دەدات.

۱- وصايا العلماء للربيعي ص ۳۵.

ستونی دووهم: گرنگی دان به فەرزه‌کان:

دوای ئه‌وهی له‌کۆله‌کی یه‌که‌مدا ئه‌وه ده‌خاته‌پوو که گرنگترین کاتی به‌ندایه‌تی به‌جیه‌پێنانی فەرزه‌کانه، به‌هیچ جۆرێک پێگه نه‌دراوه به‌دواخستنیا ن له‌کاتی خۆی، هه‌تا ئه‌گه‌ر هۆی دواخستنه‌که‌ی خه‌ریک بوون به‌سووننه‌ته‌وه بێت، لێره‌دا مه‌به‌ستی له‌فەرزه‌کان ته‌نها فەرزی نویژو پۆژووه‌کان نیه، به‌لکو واتاو مه‌به‌ستی هه‌موو فەرزی که خوا فەرزی کردووه و سزای داناوه بۆ وازلێهێنانی، ئه‌وه‌ش پاست نیه که گرنگی بدرییت به‌سووننه‌ت و فەرزه‌کانیش ته‌رک بکات، وه‌کو ئه‌وه‌که‌سه‌ی شه‌وانه هه‌لده‌ستی بۆ شه‌و نوێژ و بۆ نوێژی به‌یانیش خه‌به‌ری نابێته‌وه و هه‌لناسیت، یا وه‌کو ئه‌وه‌که‌سه‌ی زۆر خۆ خه‌ریک ده‌کات به‌زیکرو وێرده‌کان، له‌باتی داواکردن و به‌دوا داچوونی زانست و زانیاری، زۆرتر له‌م بابه‌تانه.

ستونی سێیه‌م: وازه‌پێنان له‌ بیهیوایی و نائومیدیی:

له‌م ستوونه‌دا ئاوێدانه‌وه‌یه‌ک هه‌یه ده‌پوانیته‌ کێشه‌یه‌کی گرنگی ئیمانی، ئه‌ویش به‌سووک پوانینی بپواداره بۆ ئه‌و کرداره چاکه‌ی ده‌یکات و ئه‌نجامی ده‌دات، هه‌رشتی له‌باره‌ی کرداره باشه‌ ته‌واوه‌کانه‌وه ده‌بیستی ده‌لێت: (کاری من له‌کۆی کارێ ئه‌وانه‌دایه). (خه‌ته‌ری ئه‌و کاره له‌وه‌دایه وای لێ بکات به‌ته‌واوه‌تی ده‌ست له‌کاری چاک هه‌لبگریت وازی لێ به‌پێنیت، یا بوه‌ستی له‌و پێشپێکی یه‌و نه‌یکات که قورئان له‌چه‌ندین شوێندا باسی لێوه ده‌کات)^۱. گومانی تێدا نیه و ده‌زانین به‌رپرسیارو پاسپێردراوین به‌ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌ی خوا فەرمانی پێکردوین و دوورکه‌وتنه‌وه له‌وه‌ی که نه‌هی لێکردوین و، نزیک بوونه‌وه له‌خوا به‌هۆی سووننه‌ته‌کانه‌وه، دوای ئه‌وه به‌هیوای په‌حمه‌تی خوابین تا به‌لکو ئه‌و کرده‌وانه‌مان هۆیه‌ک بن بۆ چوونه‌ به‌هه‌شت، هه‌روه‌کو له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گێرینه‌وه که ده‌فه‌رمویت: (لا یدخل احد الجنه بعمله)^۲. واته: (که‌س به‌کرده‌وه‌ی خۆی ناچیت به‌هه‌شته‌وه). ئه‌وه‌ش بۆ ئومیدمان نه‌کات و به‌سووکی سه‌یری هه‌یج کاریکی چاکه

۱- مه‌گه‌ر ئه‌و قسه‌و بیرکردنه‌وه بیه‌ته پالنه‌ریک بۆ زیاتر ئه‌نجامدانی کرده‌وه‌ی چاک.

۲- مسلم.

نه كه ين هه تا ئه گهر كه مېش بېت، هه روه كو يه كېك له به نى ئيسرايلى به هوى
 ئاويځدانى سه گيځكه وه چووه ته به هه شته وه).^۱ و(ژنيكيش چووه ته ئاگره وه به هوى
 نه وه ي پيشيله يه كى له خواردن گرتو ته وه).^۲

ستونى چواره م: فريوخواردن و به كه م زانينى گونا هوتاوان:

نه وه ده رديكى خه ته رناكه و وه كو ميرووله ده خشيت به بى نه وه ي زورينه ي
 خه لكى هه ستى پېبكه ن، كه يه كېك سه رپېچى فره مانى خوا ده كات و، هه نديك
 له فره زه كان دوا ده خات و، ته مبه لى له هه نديكياندا ده كات، كاتيځ كه گوييبيستى
 حالى نه هلى ئاگرو كرده وه كانيان ده بېت كه به هوى وه و خراونه ته ئاگره وه،
 هه ناسه يه كى قول هه لده كيشت و ده لئيت: (من له وانه باشترم وكرده وه م له وان
 باشته) به م جوړه به راورد له نيوان خراپه كارى خوى نه واند ده كات و نه وه ي
 له بيرده چيته وه كه خوى په روه رډگار باسى كرده وه چاكه كانيانى نه كړدوه
 كه پيشكه شيان كړدوه و له چاكه ي نه وېش زياترن، به لام خوى گه وړه لتي كړدون
 به ته پ و تۆزو به فيرچوون، برودار نابى هيچ سه رپېچى يه ك له فره مانى خوا به كه م
 بزانيت هه تا ئه گهر زورزور كه مېش بېت كه په نكه له ته رازووى خودا گه وړه بېت،
 هه روه كو پيغه مبه رﷺ ده فره مويت: (اياكم ومحقرات الذنوب...) واته: (خوتان
 بپاريژن له گونا هه بچو كه كان...) برودار به وه نه خه له تى كه كاريكى چاك ده كات
 له كاتيځدا نازانى لتي وه رگيراوه يان نا...؟

ستونى پينجه م: ترس و هيووا:

برودار كاتى هاوسه نكي نيوان ترس و ئوميځدى تيك ده چيټ نه ووا هاوسه نكي
 په فتارو پرپه وېشى دانامه زريټ و له نگر ناگريټ، كه ترس به سه ريډا زال ده بى
 نه وابه هيووا په نجه پو ده بېت، كاتيځيش هيووا ئوميځد به سه ريډا زال ده بېت، نه ووا
 پالى ليده داته وه، نه و ليشتيوان و تيك چوونه يه نه بوبه كر بو عومهرى (خوا لتي پازى
 بى) پوون ده كاته وه كه به ره ووه وتان و به هيلاك چوونى ده بات، يه كېك له زانايان

۱- له گيځپانه وه يه كى موسليددا هاتوه (۲۲۴۵).

۲- له گيځپانه وه يه كى بوخارى دا هاتوه الفت (۳۳۱۸).

دەلّين: تەواوترين بارودۆخ ھاوسانى و لەنگەرگرتنى ترس و ئومىدو زال بوونى
خۆشەويستىيە، (خۆشەويستى كەشتىيە، ئومىد لىوارەو، ترس لىخوپرە، خودايش
بەگەوردەيى و بەخشندەيى خۆى گەيەنەريەتى).^۱

ئىبنولقەيم ئەو ھاوسەنگىيە وەسەف دەكەت بەدوو بالى بالئندە كەفرىنەكەى
پاستال و ھاموارنابى بەشىوان ياتىكچوونى بالەكانى دەلّيت: (دلّ لە پەوتايە بەرەو
خودا بەشىوہى بالئندەيەك، خۆشەويستى سەريەتى، ترس و ئومىد بالەكانىيەتى،
ھەركەت سەروبالەكانى تەندروست بوون بالئندەكە بەباشى دەفرىت، كەى سەرى برا
بالئندەكە دەمرىت، وە ئەگەر بالەكانى لە دەست بدات ئەو ئامادەيە بۆ ھەموو
تەشكانىك و كەوتنە دەستى ھەموو پراوچىيەك).

ستونى شەشەم: ھەستکردن بە تەرازووى پۆژى دوايى:

لەپاسپاردەى كۆتايى دا نەيئىيەكى بۆ ئاشكرا دەكەت و دەخاتە پوو لەقورسايى
تەرازووى پۆژى دوايى دا كەتەنھا بەشويئ كەوتنى ھەق و پاستى ناكرىت، بەلگو
بەھەستکردن بەقورسى ئەو سپاردەيەى كەوتووەتە ئەستۆيان، ئەو قورسايىيە
ترسانە لەقبول نەكردنى چاكەكانى، ترسانە لەكۆتايى و سەرئەنجاميان و، ترسانە
لەسزاي ناوگۆپ، ترسانە لەمەترسىيەكانى قىامەت و ئەوہى تيايدايە لەپرسىيارو
زىندووويونەوہ و صىراط و لىپرسىيەوہ و تەرازوو ئاگرو ھەروہا ...، ئەوہەستە
بەقورسى ئاكامەكەى لەگەل شوئىن كەوتنىشيان بۆ ھەق، ئەوہىيە كەتەرازووەكەيان
قورس دەكەت لەپۆژى قىامەتدا، لەگەل ئەوہش ئەو نەيئىيە دەردەخات لەسووك
بوونى تەرازووى خەلگانىك كەشويئ كەوتەى بەتالئ و تاوانەكانيان بەبچوك دەزانن
و دەيشارنەوہ، ئەوہش وایان لىدەكەت كەزۆر بەنەترسى كارى وابكەن خوا زياتر
لىيان تووپە دەبىت، ئەوہش تەرازوويان سووك دەكەت لەپۆژى قىامەتدا دواى ئەوہ
دەچنە ناو ئاگرەوہ.

۱- تەھذیب مدارج السالکین ص ۲۷۲.

خۆشویستنی مردن:

هەركەس بەهەموو بەشەكانی ئەو پاسپاردەیه کاریكات و بەهەموو ئەو
هێزوتوانایە هەیهتی خۆی بۆ قیامت ئامادەبكات، ئەوا حەزی لەژیانی زیاتری
دنیا نیه، بەلكو زۆر پەرۆش و ئارەزوومەندە بۆ گەیشتنەوێ بەخوای خۆی و
ئەوئەندە بۆتانی لەپێناویدا دەيكات، چێژوخواشی یەكانی دنیا لەبەرچاوی زۆر كەم
و بچوك دەبێتەو لەچاوەو چێژوخواشی یەكە خوای گەورە لەقیامتدا بۆی
ئامادەكردووه، ئەوئەستە بوو پێغەمبەری ﷺ والێكردبوو لەوچەند پۆژانە ی كۆتایی
تەمەنیدا دەیفەرموو:

(إن عبداً خيره الله بين أن يؤتیه من زهرة الدنيا ماشاء وبين ما عنده فأختار
ما عنده) ^١، (واته: بەپاستی بەندەیهك خوا سەرپشکی كرد لەنیوان هەلبژاردنی
خۆشی یەكانی دنیاو ئەوێ لای خودا خۆیهتی ئەوا ئەوێ لای خوا یە هەلی بژارد.

(خۆشویستنی مردن) مانای ئەوئەنییه حەزی لەئازار و نەهامەتی یەكانی پۆج
كێشان بێت، بەلكو مەبەست لەخۆشویستن و حەزكردن لەمردن دوا ی ئەوێ (واته
دوا ی مردنە)، ئەوئەتا ئیمام (ئەبو عەبید لقاسم بن سلام) لەنوسینی كیدا باس لەو
فەرموودە ی پێغەمبەری ﷺ دەكات كە دەفەرموێت: (من أحب لقاء الله أحب الله
لقاءه، ومن كره لقاء الله كره الله لقاءه). واته: (هەركەس حەز یكات بەگەیشتنەوێ
بەخوا ئەوا خواش حەز بەگەیشتنەوێ ئەو دەكات، هەركەس حەز نەكات بگاتەوێ
بەخوا، خوداش حەز بەگەیشتنەوێ ئەو ناكات).

عائیشە و هەندێ لەخێزانەكانی دەلێن: ئێمە حەز بەمردن ناكەین، دەفەرموێت:
ئەم شێوێ نە، بەلام بڕوادر كاتی دەگاتە كاتی مردن مژدە ی پێدەدەن بەپازی
بوونی خودا لێ و پێزێنانی، ئەوا هیچ شتێ لەلای ئەوێ خۆشەوێستتر نیه كە
لەبەردەمیدایە و حەز دەكات بگاتەوێ بەخودا و خواش حەز بەگەیشتنەوێ بەو دەكات،
بێ بڕواش كاتی لەسەر مەرگدایە و مژدە ی سزاو تۆلێ خودایی پێدەدەن، ئەوا هیچ

١- البخاري ١٨/٧ في المناقب.

شتیکی له وه پیناخوشت ناییت که له بهرده میدایه و حه ز ناکات بگاته وه به خوداو خودایش حه ز به گه یشتنه وه به و ناکات).^۱

ئیمام (ئبو عبید) ده لیت: به پای من ئەم فهرمودیه مه بهستی ئەوه نیه هه رکه س حه زی له گه یشتنه وه به خوداییت حه زی له ناخوشتی و نه هاهمه تییه کانی سه ره مرگ بیت، چونکه که س حه زی له نازارو ناخوشتیه کانی سه ره مرگ نیه، به لام ئەوه ی سه رزه نشت ده کری و باش نیه هه لباردن و په سه ندکردنی و پشت پی به ستنی دنیا یه، حه ز نه کردنه به گه پانه وه بۆلای خواو پۆزی دوا یی).^۲

(خه طایی) ده لیت: (واتای حه زکردنی به نده به گه یشتنه وه به خوا په سه ندکردنی قیامه ته به سه ر دنیاداو حه ز ناکات به رده وام تیایدا بمینیتیه وه، به لکو خۆی ئاماده ده کات بۆ به جیه یشتنی)،^۳ ئەوه ش جیاوازه له بی ئومید بوون له ژیان، یا پوو خان به رامبه ر گێچه ل و فیتنه کانی و له قورسای باری گرانی ئەوان پابکات و په نابهریته به ر خو کوشتن له پیناوی پزگار بوون له و نا ئومیدی و ته نگه تاوییه ی تیی که و تووه و له په حمه تی خوا بی ئومید بوو بیت، به لکو په رۆش و تامه زرویه بۆ بینینی خوداو، ئەوه ی خوا بۆی ئاماده کردوو له به خشش و خوشتی یه نه برپاوه کان، له به ر ئەوه (خالید کوپی وه لید) له هه ندی له شه په کان له گه ل فارس دا ده لیت: (به سوپایه که وه هاتووم بۆتان که حه ز به مردن ده که ن چۆن ئیوه حه ز له ژیان ده که ن) مه بهستی پی حه زکردنه له شه هیدبوون و ئاکامه خیره که یه تی له پیناویدا).

گفتوگۆی حوزهیفه له گه ل مردن:

حوزه یفه کوپی یه مان هاوه لی نه یینییه کانی پیغه مبه ر ﷺ بوو پاستگۆیی یه که ی له خوشتیستی بۆ مردن ئەوه ی کردوویه تی بۆ دوا ی مردن ده سه لمینی و له دوا چرکه کانی ته مه نیداو له سه ره مرگدا ده لیت: (وه ره ئە ی مردن لرخه کات بیته، ئە ی مردن نازارو توندیه که ت زیاتر که، دلم له هه موو شت خۆی دوور به رز ده گریت

۱- البخاری ۳۰۸/۱۱ فی الرقاق.

۲- فتح الباری ۳۶۰/۱۱.

۳- فتح الباری ۳۶۰/۱۱.

جگه له حه زکردن به تۆ، خوشی و ئاسوودهیی ژيان و گوزهرانی دواي تۆ به پړوهيه و ده گاته جي، خوشه ويست له کاتي پتويستدا ديت، له په شيماني پرگارنام، له دواي خوم نازانم چي ده بيت، سوپاس بۆ ئه و خوايه ي له پيش فيتنه و گيچه له کاندا ده م باته وه).^۱

وه کو ده يخاته پوو به م جوړه حه زى به مردن کردوه، نه و ده زانيت چي کردوه، نه و کرده وه چا کانه ي پيش خوى به پي کردون و، له وه دلنيايه که دوستايه تي دنيا هه ره مووي ناکاته يه ک چيژ له خوشي چيژه کاني قيامت، له بهر نه وه يه ده لیت: (خوشگوزهرانی له دواي توديت) حه ز له مردن ده کات چونکه خوا ده يياته وه لاي خوى پيش نه وه ي بگاته نه و پوزانه ي فيتنه ي تيدا ديت و هيچ کس له شه پوزياني نه و فيتنه يه نه مين نابيت.

بۆچي رقمان له مردن ده بيت؟

نه م پاستيه زياتر پوون ده بيت وه له ئاموزگاري زاناي پايه به رز ئيمام (نه بو حازم بۆ سلیماني کوپي عه بدولمه ليک) کاتي پرسياړي لیده کات ده لیت: (نه بو حازم ئيمه بۆچي رقمان له مردن؟)

نه بو حازم ده لیت: (دنياي خوتان ئاوه دان کردۆته وه و قيامه تي خوتان ويران کردوه و حه زناکه نه و ئاوه دان ييه وه بچه کاو لگه و ويرانه).^۲ هه رکه س هه لپه ي دنيا بکات له باتي خو ئاماده کردن بۆ قيامت و گوپرايه لي فه رمانی خوا و وازه ينان له وه ي خدا نه هي لي کردوه و، واله دنيا نه پوانی که خانه ي نه مان و له ناو چوونه به لکو وابۆي پوانی و کاری تيدا بکات که خانه ي مانه وه و نه مر يه، نه وا زۆر پوو له پړگه پيدراوه کان ده کات، جواني دنيا به جوړيک سه رسامی ده کات بۆ گه يشتن به و جواني و پازاوه ييه ي دنيا و، هيچ کاتي بۆ نامينيته وه تابيدات به جواني قيامت و کاری تيدا بکات بۆ.

۱- وصايا العلماء- للربيعي ص ۵۴.

۲- المصباح المضيء ۴۸/۲.

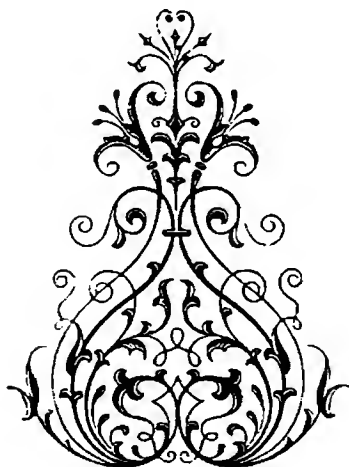
به پاستی گومانی تیدانیه ئه و چینهی خه لک له مردن ده ترسن له بهرئه وهی
 خویان بۆ دواي مردن ئاماده نه کردوه، وه خو ئاماده کردن بۆ هه رکام له م
 دووخانه یه ئه وه یه که ئه بو حازم به (ئاوه دانکردنه وه) ناوی بردوه و خو
 ئاماده نه کردن بۆیان (ویران کردن و تیکدانه) ئه وه یه هۆی پق لیبوونه وهی هه ندی
 که س له مردن، له بهرئه وه یه حه ز نا که ن و ده ترسن که بگوازنه وه بۆ خانه و لانه یه ک
 که هیچ شتیکیان تیدا بنیات نه ناوه، هیچ جیگه و مه ئوایان نییه له وێ که خو ریه کان
 تیایدا چاوه پێی یان بکه ن و خزمه تکارو بالنده و پوویاری شیروه نگوین و شراب و
 ئاویان نیه و شتی که چاوه نه دیدوه و گوێ نه بیستوه نیانه، جیگا و مه ئوایان ته نها
 له ناگر دایه بۆ سزاو تۆ له لیستان دنیان.

ئاوه دانکاری قیامهت ناترسیت:

له سه ر ئه و پاستی یه ی هه رکه س قیامه تی خو ی ئاوه دان بکاته وه ناترسی
 له مردن، له بهرئه وه ی به هیوا و ئومیدی ئه وه یه که خوا له دواي مردن بۆی ئاماده
 کردوه له خو شگوزه رانی و به هره و به خششه کانی، ئه وه یه که (سه ید قوطب -
 ره حمه تی خوی لیبی) له پۆژه کانی دواي ژیا نی دا، که تیایدا چاوه پێی له سی داره دانی
 ده کرد که له هه ر چرکه یه کدا بیکه ن ئه و پاستی یه ده سه لمی تیت و به دلنیا یی یه وه
 ده لیت: (هیچ نیه له مردن زیاتر تاهاواری بۆ بیه م هه تا به لکو له چرکه ساتیکدا بیت
 و به پاستی له م ژیا نه دا زۆرم وه رگرتوه، واته، به خشیوه !!).

هه ندی جار ده مارگریه کی ته واو له سه ر جیاوازی ئه م دوو وشه یه (الاخذ
 والعطاء، وه رگرتن و به خشین) هه یه له بهرئه وه ی یه ک ناوه پۆکیان هه یه له جیهانی
 پۆحدا! له گشت جاریکدا (به خشییم به پاستی واته: وه رم گرت). واتای ئه وه نیه
 یه کێک شتیکی پێداوم به لکو واته من هه ره مان ئه وم وه رگرتوه که به خشیومه،
 چونکه دلخۆش بووم به وه ی به خشیومه که ئه وه ش که متر نیه له خو شی ئه وه یان
 که شته که ی وه رگرتوه و پێی دلخۆش بووه، (هیچم نیه جگه له په نای مرن به لکو
 له کاتی کدا بیت به پاستی ئه وه نده کارم کردوه به قه ده ری ئه وه ی تا توانیومه
 بیکه م! له ویدا شتی زۆر هه یه که په نجی بۆ به م و تیبکۆشم و بیکه م نه گه ر بیتو

ژیانم در یزتر بیت‌وه، به لام ناھو حەسرەتی ئەوەش دڵم ناخوات ئەگەر ژیانم در یز
 نەبی و نەتوانم، بە لکو کەسانی تر بتوانن بیکەن، ئەگەر بۆمانەوہ چاک بیت
 لە ناوچیت، بە راستی من دڵنیام بۆ ئەوہی ئەو بایەخ و چاودیری یە تیبینی ئەو
 ھەبوونە دەکات نایەوی بیروبۆچوونی چاک بمریت^۱.

۱- أفراح الروح ص ۲۶-ط- ابن القيم.

میڙگی (۴۱)

کاتی سهرمه رگ و بیرگردنه وه
له و کرده وانه ی کردو ویه تی

وته کانی ئیمامی عومهر (خوای لی رازی بیّت):

(عه بدولای کوپی ئیمامی عومهر) بۆمان ده گێڤته وه ده لیت: ئه وکاته ی عومهر پیکرابوو، واته بریندار کرابوو سهری له کۆشمدایوو گووتی: سهرم بخهره سهرزه وی، ده لیت واگومانم ده برد که بیزارو بیتاقت بووه، دلم نه هات و به قسم نه کرد دیسان وتی: پووتمه بخهره سهرزه وی هاوار له خۆم، ئه گهر خوالیم خوش نه بیّت).^۱

له گێڤانه وه یه کی تر دا که (سالم کوپی عه بدولای کوپی عومهر) له باوکیه وه ده گێڤته وه ده لیت: سهری له سهر پانم بوو له و زامداریه ی که به هۆیه وه شه هیدبوو، پیتی وتم: سهرم بخهره سهرزه وی، پیم وت چیته؟ سهرت له سهر پانم بیّت یا له سهر زه وی جیاوازی چیه؟ وتی: پیت ده لیم سهرم بخهره سهر زه وی، وازی نه هینا تا که وته سهرزه وی وتی: هاوار بۆخۆم و دایکم، هاوار له خۆت عومهر، په نجه پۆ ده بم ئه گهر خوا په حمم پینه کات)، له گێڤانه وه که ی (ئینو عه باس) دا که ده چیته ژووره وه بۆلای و ئه ویش له سهرمه رگدایه، پیتی ده لیت: (ئهی ئه میری ئیمانداران! تو موسولمان بوویت کاتی خه لکی بییاوه پ بوون، له گه ل پیتغه مبه ر ﷺ خوادا جیهادت کردووه کاتی خه لکی نه یان ده کرد، به شه هیدی پۆیشتی، پیتغه مبه ری ﷺ وه فاتی کردو لیت رازی بوو، عومهر وتی: وته کانت دوباره بکه وه، ئه ویش بۆی دوباره کرده وه فره مووی: بیتاگا و خه له تاو که سیکه به بیرکه وتنه وه کانی له خۆبایی ده بیّت، وه للاهی ئه گهر ئه وه ی پۆزی به سهر دا هه لدیت

۱- وصایا العلماء - للربيعي ص ۲۷، ۲۸.

و ئاواده بېيت ھەموى ھى من با دەمبەخشى لە ترس و لەرزى سزاي پۇڭى
قيامەت!).

داواى پەحمەت و لىخۆشبوون:

دەبى چ گوناھ و تاوانىك فاروقى مژدە پىدراوى بەھەشتى ھەراسان كرديت،
تابەم جۆرە ترسە بترسيت كاتى لەسەرەمەرگدايە!!! ئەو ھەستەوھرى ئيمان و
باوھ پە وای لى دەكات دوعا بکات و ھاواری پەنجە پۆیى بۆ خۆی و دايكى بکات،
ئەگەر خوا لى خۆش نەبیت، ئەو لەبەر ئەو یە دەزانیت كە پەحمەت و لى
خۆشبوونی خوا بەكردهو بەراورد ناکریت وەكو وادەزانریت، ئەو دەترسا لەوھى
كە سىماى پىغەمبەر ﷺ لەگەل دووپووەكاندا چۆن بوو، بۆیە كاتىك (حوزەیفەى
كوپى يەمان) ھات كە (پاريزەرى نەينىەكان) ى پىغەمبەر ﷺ بوو، پىی گووت:
كەھەوالى بداتى لەوھى ناوی ئەو لەناو ئەوانەدا نەبوو، بەلام ھەرفەرقى نەكرد لەو
ھەموو ترسەى ھەیبوو تادوا چركەكانى ژيانى و دواھەناسەى.

نەیدەوېست مەدح و ستایشى بكریت:

فاروق لەو كەسانە نەبوو لەكاتى (مدح) ى دا خۆى ھەلئیتەوھە حەزى پى بکات
و پاستى یەكانى نەفس و چەواشە بوونەكانى لە بېرجیتەوھە، كاتىك (ئىبنو عەباس)
چوھە ژوورەوھە بۆلاى دلتىای كردهوھە لەسەرەنجام خىرى مژدەى چاكەكارى
پیدا، كەچەندىن كارى چاك و گەورەى ئەنجام داوھە پىشكەشى كرديوھە بەلام ئەو
بەھۆیەوھە بەرزبووھەوھە نەیدەوېست بەم جۆرە تەزكىەى بکات، بەلكو پىی فەرموو:
(بىئاگا ئەوكەسەيە كە بەگىرپانەوھە بېرھىنانەوھە دەخەلەتى و مەغرور دەبیت)
ئەو لەچركەيەكدا بوو ھەستى بەقيامەت دەكرد زیاتر لەھەچركەيەك لەچركە
ساتەكانى پابردووى تەمەنیدا، ئەو دەيوت: ئەگەر دنیاو ئەوھى تیايدا بەمالى ئەو
بوايە دەبیەخشى لەپىتاوى پزگارىبون لەمەترسى و سزاي كاتەكانى سەرەتای ژيانى
بەرزەخ، كە نازانیت تیايدا تووشى چى دەبیت و چ مژدەيەكى پى دەدریت.

سى كاروبار:

خويندنه وهى زۆر كراوه بۆ وتەكانى ئەوكە سانهى لەسەرەمەرگدا بون، لە لىكۆلئىنە وه وه رىگىزپانه كانى پياوچاكانى پيشين، گرنگترينيان لە سى خالى گرنگدا كورت كراونه تەوه كە ئەمانەن:

۱- بىركردنه وه لەو كارانهى پيشتر كىر دوويانه و پيشكه شيان كىر دووه.

۲- هەست كردن بە قەبارەى دنيا^۱.

۳- بىركردنه وه لە وهى كە دىته پيشيان لە ژيانى بەرزەخ و روژى دواى^۲.

يەكەم: بىركردنه وه لەو كارانهى پيشكه شيان كىر دووه:

ئەو هەش بە خستنه پوى هەموو ئەو كىر دوانهى پيشتر كىر دوويانه، بە تايبەتى كە هەستى كرد بە هۆيه وه خوا لى توپە دەبىت، يابۆ خودايان نە كىر دووه، لەوانهى كە ناكۆكى دروست دەكەن لە گەل كە سانى تردا، جا ئەو لە ویدا سته مكارىبىت ياستەم لىكراو، ياتاوانه كانى زمانى لە شايەتى فېلېبازى و ساختەبى و درۆ كردن و غەيبەت و باسى پاشملە و زۆر قسە كردن و، بەرز كردنه وهى دەنگ بە سەردايك و باوك و كە سانى تردا، يان تاوانه كانى دەست، ياهەنگاوه كانى پىي كە هەنگاوى پىناوه وه هەلپىناوه تەوه بۆ ئەو شوپىنانەى كە بۆيان چوبىت بۆ بينينيان لە بەرچاوى لەو شوپىنانە بون كە خەشمى خاى پەروەردگار زياد دەكات و پىي خۆش نيه بۆى دەچىت، لە وهى بينويەتى كە ستهم كاريووه و ئەویش بىدەنگ بووه و پشتيوانى لىتە كردن، ياعەيب و عارى نامە حەرمى بە چا و دىبى و چاوى كە وتبى بە شوپىنە پرلە تاوان و سەرىپىجى كارەكان، ياهەوا و هەو سەل و عەقلى داگىر كىر دىبىت و هۆش و دەروونى پىئو خەريك و گىرۆدە بوبىت، يالە بە زاندنى سنوورى فەرمانە كانى خوا، بەم جۆرە بەر دەوام بىر دەكاتە وه لە هپنانە وه بىروخستنه پوى كىر دوه و چاكە كانى و خراپە كانى، هەرجارىك ئاوپ لە كىر دوه و چاكە كانى دەداتە وه دەترسى كەم بن و بەشى پزگارىوونى نەبن، هەرجەندە ئاوپىش لە خراپە كانى دەداتە وه

۱- ئەم خالە لە مېزگى (چل و دوو) دا باس و روون كىر دنه وهى لە سەر كراوه.

۲- ئەم خالە لە مېزگى (چل و دوو) دا باس و روون كىر دنه وهى لە سەر كراوه.

ده ترسیت به هویانه وه خوی گه وره بیخاته ناگره وه، فرمیسه کانی به خور ده بارن له ترسی نه و کارانه ی کردوونی و به م شیوه یه ترسی زیاتر ده بیته و هیچ کاریک ناکات و ده رگای تهویه داده خات^۱.

عه مری کوری عاص:

وه کو ده گپنه وه هاوه لی به پیز (عه مروکوری عاص) له کاتی سه ره مه رگدا فرمیسه کی له چاوان ده باری و ده گریا، عه بدولای کوری پی و ت: بابه گیان من ناترسم له به رنه وه ی هه رشتی خوی گه وره فه رمانی له سه ربووی و بوی نارد بیت تو ئارامت له سه ر گرتوه، فه رموی: کوری خۆم خوی گه وره سی جیاکاری بو باوکت ناردوه، یه که میان: راگرتنی کرده وه، دووه میان: ده رکردنیکی ترسینه رو سامناکه، سییه م: جیا بونه وه له خۆشه ویستان و به جی هیشته نیان که نه مه ئاسانه ترینیانه).

ئینجا فه رموی: خویه تو فه رمانت کردو یاخی بووم، نه هیت کردو سه رپیچیم کرد، خویه نه ریت و سه روشتی تو لیخۆشبون و عه فوکردن و پوخسه تدانه^۲.

له گپانه وه یه کی ترده ده لیت: کاتی زۆر گریاو گریانه که ی درێژه کیشا، کورپه که ی وتی: باوکی خۆم نه ی (پیغه مبه ری خوا^ﷺ) مژده ی فلانه شتی نه دایتی؟ له سه ر جیگای دانیشته نه که یه وه پووی تی کردو وتی: گه وره ترین شت ئاماده ی بکه ین شایه تیدانه (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمد رسول الله)، به راستی من له سه ر سی حال ژیاوم، کاتی هه بوو که سه به قه ده ر من رقی له پیغه مبه ری خوا^ﷺ نه بوو، هیچم له وه پی خۆشتر نه بوو که بیگرم و بیکوژم، نه گه ره سه ر نه و حاله مرده بام له نه هلی ناگر ده بووم، به لام کاتیک خوی گه وره ئیسلامی خسته دله وه چووم بو خزمه ت (پیغه مبه ری خوا^ﷺ) پیم وت: دهستی راست بهینه تا په یمانت بده می، دهستی هیناو من دهستم گپرایه وه فه رموی: چیه نه ی عه مرو؟ وتم: ویستم مه رج بکه م، فه رموی: (مه رجی چی؟) وتم: بمبووره و لیم خۆشبه له وه ی بووه و پووی داوه،

۱- تهویه له دوو حاله تدا وه رناگریته، یه که م: له کاتی سه ره مه رگ، دووه م: له کاتی ده رکه وتنی نیشانه گه وره کانی قیامه ت.

۲- وصایا العلماء ص ۶۸، ۶۹، ۷۰.

دهخاته وه، به لكو بۆ قولتر ده پوانيت و داوا له ههريه كيك له وانهى دهورى خوى دهكات، نه گهر خراپه يه كى له گه ل كردبن يامافى كى ههريه كيكيانى خوار دى و ههستى پى نه كردى، بامافى خويانى لى وهر بگرته وه و ههريه ويدا له گه لى دا بپرته وه، نه كا له پۆزى قيامهت يه كيكيان داواى لى بكاته وه و شكاتى لى بكات، ههروهكو (موحمه دى كوپى) ده گيرته وه كه باوكى له سه ره مهرگدا ده لى ت: جيگه كه م بۆببه حه وشه ي مال، پاشان وتى: دۆست و هاوه لان و خزمه تگوزارو دراوسىيان و ههركه سىكى تر كه دهيه وىت بىته لام كۆيان بكه نه وه، كاتى هه موويان هاتن، عوباده وتى: ئه مپۆ ئاخىر پۆزه سه ردانم ده كه ن و له مپۆ به دواوه ناتانبينم، ئه مشه و يه كه م شهوى دوا پۆزه - هه رچه ند نه شى ده زانى ئه و پۆزه وه فاته دهكات - وه وتى: ههركه س له ئىوه به ده ستم يا به زمانم زياته په ويم له گه لدا كردى ياشتيكم له كىس دابىت، ئه كه سه و نه فسى عوباده، له پۆزى قيامهت تۆ له م لى ده ستيننه وه، داواتان لى ده كه م كى شتيكى له دلدايه له ناخ و ده رووندايه به رامبه ر من، پيش ئه وهى گيانم ده رچىت باله گه لم دا بپرته وه و تۆ لهى خۆيم لى بكاته وه، ئه وانيش وتيان: به لكو تۆ باوكمان بووى، له وپه رى باشى دابووى، په روه ر شيارمان بووى، هه رگىز شتيكى خراپهت به خزمه تكار نه گوتوه، وتى: ئايا لىم خوشده بن؟ وتيان: به لى، وتى: خوا له وه ئاگاداره، پاشان وتى: كه واته ئىستا ئه م پاسپارده و وه سبه ته م بپاريزن: نه هى له ههريه كى له ئىوه ده كه م كه بگريه، كاتى گيانم ده رچوو ده ستنويژ بگرن به جوانترين شيوه، ئىنجا ههريه كيك له ئىوه له مزگه وت نويزم له سه ربكات و پاشان داواى لى خوشبوون بۆ عوباده و نه فسه كهى بكه ن، ئه وه تا خواى گه وره ده فه رمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾، واته: داواى كۆمهك و يارمهتى له خوابكه ن به هوى ئارامگرتن و نويز كردنه وه (پاشان زۆر زوو به ره و چاله كه م ببه ن، ئاگرم شوين نه خه ن و ئه م لاو لاو ده ورو پشتم مه پازيننه وه).

یونس کوری عه‌بید:

ئەو تابییە^۱ بە‌پێژە بە‌خزمەت(ئەنەس- پەزای خۆای لێ‌بی) گە‌یشتوو و لە‌پە‌وشت و هە‌ست و نە‌ستی ئە‌وی خواردوو و تە‌و و پاراو بوو، یونس کاری باززگانی دە‌کرد، لە‌کاتی سەرە‌مەرگدا بیری لە‌سەر‌پێچی یە‌ک نە‌کردۆتە‌و کە‌ ئە‌نجامی دابی‌ یابە‌ لاو فیتنە‌ یە‌ک تێ‌وێ‌ گلابی و خستبێتیە‌ مە‌ترسی یە‌و و نە‌یزانیی بە‌هۆیە‌و بە‌رە‌و چ ئاقاریک دە‌پوات.

بە‌لکو بیر‌کردنە‌وی کورت هە‌لێ‌نا بوو لە‌خێرێ‌ک نە‌یکردی‌ یاکاری بۆ‌ نە‌کردی، بە‌توندترین شێ‌و پە‌شیمانی دە‌ردە‌بێ‌ی لە‌سەر نە‌کردن و واز‌هێ‌نانی لە‌و کارە‌ گە‌ورە‌، سە‌یری پێ‌یە‌کانی خۆ‌ی دە‌کردو دە‌گریا، ئە‌وانە‌ی لە‌دە‌وری بوون نە‌یاندە‌زانی هۆ‌ی گریانە‌کە‌ی چی‌یە‌و، چی‌ لە‌ناخیدا یە‌و لێ‌کی دە‌داتە‌و و شپێ‌زە‌ی کردو، لێ‌یان پرسی: (باوکی عە‌بدوللا چی‌ وادە‌تگێ‌رە‌نی؟) وتی: پێ‌یە‌کانم لە‌‌پێ‌گای خوادا تە‌پ و تۆ‌زای نە‌بوون) دە‌گریا و پە‌شیمانی دە‌ردە‌بێ‌ی لە‌وێ‌ی کە‌ بە‌باززگانییە‌و خە‌ریک بوو و ماوێ‌ بۆ‌ نە‌ماوێ‌تە‌و، چونکە‌ وانه‌بوایە‌ بە‌‌پێ‌یە‌کانی دە‌چوو مە‌یدانی جیهاد، لوتکە‌ی بالای ئی‌سلام و خۆ‌شە‌وێ‌ست‌ترین پە‌رس‌ت‌ش و بە‌ندایە‌تی‌کردن بە‌لای خۆ‌ای پە‌روە‌ردگارە‌و، ئە‌ودە‌گریا، چونکە‌ دە‌یزانی موحامە‌د لە‌لای خۆ‌ای گە‌ورە‌ چ هە‌وارگە‌و پلە‌و پاداشتیکی هە‌یە‌ لە‌‌پۆ‌ژی قیامە‌ت، خۆ‌زگە‌ی دە‌خواست کە‌لێ‌ی بە‌هەرە‌وێ‌و بە‌هەرە‌مە‌ند بوایە‌.

ئە‌و لە‌بەر‌ئە‌و دە‌گریا و پە‌شیمانییە‌کە‌ی زیاتر دە‌بوو، چونکە‌ قوتابی هاوێ‌لی بە‌‌پێ‌ژ(ئە‌نە‌سی کوپی مالک) بوو و هە‌فەر‌موودە‌کانی جیهادی بۆ‌ گێ‌ر‌پابوو و، ئە‌و کە‌سە‌ بوو بە‌شداری لە‌غە‌زای بە‌دردا کردبوو کاتی لا‌و‌بوو، ئە‌و‌چۆ‌ن لە‌‌پیر‌یدا کاریگە‌ری لە‌سەر نابی‌ت، ئە‌و کاتی گۆ‌ییستی ئە‌و باسانە‌‌بوو بە‌باززگانییە‌و خە‌ریک بوو؟! هە‌لێ‌تە‌ ئە‌و هە‌ستە‌ لە‌کاتی خۆ‌شی و ئاسوودە‌یی‌دا لە‌‌پە‌راوێ‌زدا یە‌، بە‌لام کاتی لە‌سەرە‌مەرگدا خۆ‌شی و ئاسوودە‌یی نامی‌تی و کاتی گواستە‌وێ‌یە‌ لە‌خانە‌ی

۱- شۆ‌ینکە‌ و توو.

دنياوه بۇ خانەى قىامت، ھەرئەو كاتەش دەست پىكردنى قىامتەى ئەو مەۋجە، ئەو ھەستە دەجوۋلى زۆر شت دەخاتەو ھەى مەۋجە كەزۇوتەر ئەو ھەندە گەنگى پىنەداو.

يوسف كورى حسين الرازى:

ئەو پەرسىارەى كەجەماوەر لەدەرونى خۇياندا دەپەتەن و دەپەن و لەسەرى سوورن بۆمتەمانە پىكردنى ئەوانەى پاسپاردەو ئامۇژگارى خەلگى دەكەن لەكاتى لىپەرسىنەو ھەدا ئەو ھە: (ئایا ئەو ھەى بەگۇفتار دەپەتەن بەكەدەو ئەنجامى دەدەن؟) وەلامى ئەم پەرسىارگەلە ھەروا سووك و ئاسان نە، بەتەپەتەى لەناو كۆمەلى ئەو بانگخوازەى پاسپاردەى خەلگى دەكەن، ئەو ھەى بۆ ئىو ھەندە كاتى دەوئەت بۆ بەدواداچوونى ئەو مەوعىزانە؟ دەپەى پەو ھەى جەپەجى كەدنى ئەوانە تاكوئەت بىت؟ ئایا بەردەوام كەپەو پاسپاردەو ئامۇژگارىانە دەكەت؟ پەرسىارگەلەك كەھەر جەپەكەى بانگخواز تووشى دەبن و لەھەموو شوپەنەك تەى دەكەون ئەو پەرسىارگەلە دەيانگەزى و دەيانسوتەنەى، ئەو ھەى ئەو ھەى ھەركاتەى ھەست بە كەم و كوپەك دەكەن، يەھەركاتەى كەپەرى مەوعىزەو ئامۇژگارىەكانیان لەسەر كەسانى تەدەپەنەن، لەگەياندن و تەو ھەو پەشەمانى و چاككەدنى ھال و كەروباریان، ئەو كاتە ھەست بەو دەكەن كەسوودیان بەكەسانى تەگەياندو ھەلام بۆخۇيان لىى سوودمەند نەبوون، ئەو ھەستە لەزۆرەنەى ھالەتەكاندا دروست نە، بەلام ناتوان دەستەردارى بىن، چەنكە دەزانن گەورەتەن نەوئەستراوى خۇاى پەروەردگار قەسەكە بەكەدەو ئەنجام نەدەت، ئەو ھەتا خۇاى گەورە دەفەرمەت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ ۲۱ كەبەرمەتەندەللاھەن تەقۇلۇا ما لا تەفعلۇن ۱. واتە: (ئەى ئەوانەى باوەرەتان ھەناو ھەى شەتەك دەلەن و ئەنجامى نادەن؟ بۆچى گۇفتارەتان دۇى كەدەرتانە؟ خەشم و پەقەكى گەورە ھەى لاى خۇا ئەو ھەى دەپەتەن و نەپەكەن).

ههروهه ها فهرموده كانی (پیتغه مبه رﷺ) پوونی دهكه نه وه سه ختترین سزای پوژی قیامت سزایه كه نه و ناموژگارو بانگخوازانه دهچیژن كه كرده وه به گوفتاره كانیان ناكه ن، نه و نایات و فهرمودانه سووریون له سه ره نه و پرسیارگه ل و بیركردنه وه یه زیاتر دهكه ن و دهچنه قولایی نه فسی نه و بانگخوازانه و به دواياندا دهچن و لییان دهكۆلنه وه. (یوسف كوری حسین پازی) نمونه یه ك بوو له ناو نه و هه زاران بانگخوازانه ی ناگاداری نه و هه ست پیکردنه بوو زوری لیوه دیاربوو، له كاتی سه ره مه رگدا براو دۆست و هاوه لانی له دهووری كۆبیونه وه و لییان ده پرسی، نه ویش له وه سه ته دا پوچوو بوو ترس دایگرتبوو و به سه ری دا زال بوو بوو، وتیان: باوکی یه عقوب شتیك بلی، نه ویش وتی: یاره بی خودایه من له پواله تدا ناموژگاری خه لکم ده كرده له په نهانیشتا فیلم له خۆم ده كرده، له وفیله ی له نه فسی خۆم كرده وه بم به خشه به هۆی نه و ناموژگاریانه ی بۆ دروستكراوانی تۆكردوومه^۱. دوا ی نه وه ی دوعاو نزاكه ی كۆتایی هات گیانی ده رچوو، (ره حمه تی خوی لی بیت).

ئیبینو سه ماك:

ناوی (موحه مه دی كوری صه بیح كوری سه ماك) ه ناموژگاری كاری په شید بووه، نه و له كاتی ناموژگاری كردندا به جۆریك ده گریا، خه ريك بوو بمریت، له جوانترینی وته و پاسپارده كانی: (نه ی نه وه ی ئاده م، به راستی پوژ دهكه یه وه بۆ په یداكردنی ده ستهكوت و بردنه وه ی قازانجیكی باش، ده ی دهروونی خۆت والی بكه كاریك بكات به ره م و ده ستهكوتیكی نه وه نده باشی ببیت كه نمونه ی نه بیت^۲.

نه و له راستی دا له سه رده سستی شوینكه وتوو (په زای خویان ی بی) په روه رده ببوو، باوکی له سه ر دنیا نه ویستی و باوه پی راسته قینه فیتری كردبوو، پابه ینا بوو، له باوکی یه وه ده گێرپته وه ده لیت: (گویم له باوكم بوو ده یوت: نه گه ر ده توانی ببه به پیاویك چیژ له مردن وه ریگریت و بژی بۆ دوا ی نه و، داوا ی گه پانه وه بكه و داواكاری یه كانی جیبه جی بكه، پیداوستی خۆی بده یه، چونكه نه و پیش وه خت و

۱- صفة الصفوة ۱۰۳/۴.

۲- صفة الصفوة ۱۷۴/۳.

زۆر زوو ئامادەيە، كارى بۆيكە، ئەو كەسەي ھىچ لەمال و سامانەكەي ناداتى و دەروونى بۆ ئامادە ناكات ئەوا بىئاگاۋ خەلە تاوہ^۱. بەم جۆرە بوو بەناوبانگىتىن ئامۇزگارلىك پايىتەختى خەلافەت و (رەشىد) بە ئامۇزگارو راۋىژكارى تايىبەتى خۆى ھەلى بىزارد، لەكاتى سەرەمەرگدا دەيوت: (ياپەبى خوايە ھەرچەندە من لەفەرمانى تۆ سەرپىچىم كىردووە، بەراستى خۆشەويستىر كەس لاى من ئەوكەسە بوو كە گوپرايەلى فەرمانەكانى تۆبوو^۲.

ئەو زۆر بىرى لەو كىردەوانە دەكىردەو كە پىشكەشى كىردوون و لەپىش خۆىدا بەپىي كىردوون، ھەستى بەگوناھە بچووكەكانى و شەرمەزارى نەفسى خۆى دەكىرد، ھەستىكى جىگىرو زۆر قورس بوو لەسەرى ھەرۈەكو ئەو ھەستەي بەسەر (يوسفى كوپى حسەندا) ھاتبوو، بەلام ئومىدى بەكىردەو ھەيكى تىرى خۆى ھەبوو، ئەويش ئەو ھەبوو كە فەرمانبەرداران و گوپرايەلانى خۆى خۆش ويستوو، ھەرۈەھا كىردەو ھەكانى ئەو ھەندە لەلا بچوك و تەنگ ھەلاتو بوو ھەرۈەكو خەونىكى لىھاتبوو لەو چركە ساتەدا، بەبچووك و كەمى دەزانىت و ترس داگرتبوو لەبەركەمى تويىشو بۆ دواى پويشتنى و گىرتى چوونە ناو بەھەشت يا ئاگر، ھەرۈەكو ئەو ھەبو ھەرەيرە (پەزاي خۆى لىبى) لەسەرەمەرگدا دەيوت.

۱- صفة الصفوة ۱۷۶/۳.

۲- صفة الصفوة ۱۷۷/۳.

میږگی (۴۲)

کاتی سهرمه رگ و بیرکړنه وه له وهی توشی دیت

بیرکړنه وه هه ست کردن به قه باره ی دنیا:

لیره دا چینیکې تر له وانه ی له سهرمه رگدان له کاتی وه فاتیدا، هه ست به راستی قه باره ی دنیا ده کهن و، ده زانن وه کو باله میثووله به کیش نابیت، هه روه کو پیغه مبه ر^ﷺ فرموویه تی. نه و هه ست و پیژانینه وای لیده کات زور په شیمان بیت له وهی کاته کانی له تاعه ت و گوپرایه لی دا به کارنه بر دوه و په شیمانه له سهر بیتاگایی و ده رگ نه کردنی به حه قیقه تی قه باره ی بچووکي دنیاو، نه و راستی به ی که خوی گه وره له چن دین شوینی قورثانی پیروژدا باسی کردوه، په شیمانه له وهی زور به ی کاتی خوی له غه یری گوپرایه لی دا له ده ست داوه و نه مړو سبه ی به کرداری چاکه کاری کردوه و دای خستوه تا نه خووشی دهیخته سهرجیگای مردن.

عه بدوله لیکي کوری مه پروان:

خه لیفه عه بدومه لیک به کیکه له و نمونانه، وه کو ده گپړنه وه نه و کاته ی هه ستی کرد ده مریت وتی: (جوان به رزم که نه وه، ئینجا وه کو ده یوت: به م شتوه به به رزیان کرده وه، هه ناسه به کی وهرگرت و پاشان وتی: نه ی دنیا چاکي به که ت چی به؟ دريژخایه نیت که م و کورته، زوری و زه وه ندیت که م و بی نرخه، ئیمه به توه بیتاگا بووین).

بیرکړنه وه له وهی دیته ریگای له به رزه خ و ژيانی روژی دوايي

به راستی زور ده خوینریته وه و ده بیستریت له سهر به هره و به خشش و سزاو نازاره کانی ناوگوپو، فووکردن به که په ناداو، زیندووبوونه وه و حه شرو لیپرسینه وه و ته رازو سیرات و حه وزی که وثره به هه شت و ناگر، به لام له وچرکه ساته دا که هه ست

دهکات ئەم دنیایه به جی دههیلێت، ﴿وَلَنْ أَهْلَ الْفِرَاقِ﴾^۱، واته: (بهلام له و کاته دا نه و
 که سهی له سه ره مه رگدایه دلتیایه که ئیتر هیچ شتیک فریای ناکه ویت و کاتی
 مائتاواییه). به راستی وینهی ژیا نی به رزه خ و پۆژی دوا بی له به رچاوی جمه ی دیت و
 تهنگی پی هه لده چنی، جارێک وینه ی (نه کیرو مونکه ن) له به رده می دا ده بی نی
 که به تو و په یی وه په رسیاری لی ده که ن. ده که ویته خه یاله وه ئایا له وه لامدانه وه ی
 نه و په رسیاران ه چۆن ده بی ت ئایا سه ری لی تیک ناچی و دۆش دانامینی، یا ده توانی
 به خیرایی و به باشی وه لام بداته وه؟! کاتی که بیر له و فرموده یه ی پیغه مبه ر ﷺ
 ده کاته وه که ده فه رمویت: (إن للقر لضعطة لو نجا منها أحد لَنَجَا سعد بن معاذ)^۲.
 واته: (له ناو گۆرا په ستانی که هیه که هه ردوولای گۆره که ویک دینه وه نه گه ر که سیک
 له و ویک هاتنه وه ی گۆره په رگار بووایه نه و سه عدی کوپی مه عاذ په رگاری ده بوو).
 له دلی خۆیدا ده لیت: جامن کی م تاله و په ستانه ی ناو گۆر په رگار ببم؟ کاتی
 بیر ده کاته وه له ورده کاری لپه رسینه وه ی پۆژی قیامه ت که له سه ر (سه نگه ی
 که ردیله یه که له چاکه و شه رو خرا په ده په رسیته وه کاتی بیر ده کاته وه له که م وکوپی و
 سه ره پیچی یه کانی که تاوانی پی نه نجام دا ون له ژیا نی دا له لپه رسینه وه ی په ره ردا ر
 ده ترسی ت له سه ر نه و تاوانانه، بیر له چی رۆکی نه و پیاه وه ده کاته وه که
 (پیغه مبه ر ﷺ) له سه ری ده گپه ریته وه: (یه کی که ده هی ن به قه د کیوی (تو هامه ی
 سپی) کرده وه ی چاکی هیه به لام خوی گه وره په رش و ویرانی ده کات، وه کو ته پ
 و تو ز بلا و ده بی ت، له به ر نه وه ی به کاری نه شیاوو نا په واو حه رام تیکی دا وه). هه ناسه
 هه لده کی شنی و ترس دا یده گریت نه کا نه و، نه و که سه بی ت کاتی بیر ده کاته وه له و
 که سانه بی ت که به گا گۆلکی و سنگه خشی به سه پردی (صیراط) دا په ت ده بن، یاله و
 که سه بی ت که قولا په هه لو اسرا وه کانی سه ر پردی (صیراط) پری ده داتی و ده یفرینی،
 به م جۆره نه م دی مه نانه به به رچا ویدا دین و ده چن و بیر له هیچ شتیک ناکاته وه جگه

۱- القیامة: ۲۸.

۲- بوخاری گپه راییه ته وه.

له وانه، ههتا وتهكانى كۆتايى به شىك دهبن لهو بيركردنهوانهى لهوچركه ساتانهدا بهسهرى دا زال دهبن.

ئەبو موسای ئەشعەرى (رەزای خۆای ئى بى):

هاوهلى به پىز، خاوهنى ئەو دهنگه نەرم و شىدارهى كه پىغه مبه رﷺ حەزى به گوى لىگرتنى دهكرد، ئەو ئەو كه سه بوو شه وىك له شه وه كاندا پىغه مبه رﷺ دواى ئەوهى گوى له دهنگى گرتبوو پىي فەرموو: (لقد أوتيت زممارا من مزامير آل داود)'. واتە: (به پاستى سازىك له سازهكانى بنه مالهى (داود) ت پىداروه. كاتىك گه يشته كاتى سه رهمه رگ، كوپهكانى بانگ كردو پىي وتن: برۆن چاله كه م بۆ هه لكهن و قولى بكهن، حەزى دهكرد قوول بىت، دواى ئەوهى هاتنه وه پرسىارى كردو وتى: چاله كه ته واو؟ وتيان: به لى، چاله كه مان ئى دا، فەرموى: له ته نى شتم دانىشن، سويند به و كه سهى گيانى منى به دهسته دهچمه يه كىك له م دووه وهاره، ياگۆرپه كه م ئەوهنده فراوان ده بىت ههتا هه ر لايهكى دهگاته (چل-٤٠) بال و ده رگايه ك له ده رگاكانى به هه شتم بۆ ده كه نه وه و له و پوه ده پوانم بۆ جىگه و مه نزلئ خۆم و خىزانەكانم و ئەوهى خوا بۆى ئاماده كردووم له به ره و به خششه كانى و هه ر له ئىستاهه بۆ ئەو جىگه به دهچم و بۆن و به رامى په يحانهكانى هه لده مژم تازيندو ده بمه وه، يا ئەوهتا هه ردوولاي گۆرپه كه م له سه ر ته سك ده بىته وه تاپه راسوو وه كانم به سه ريه كدا ده پۆن، تا ئەوهنده و ئەوهنده له و پوه ده پوانم بۆ جىگه كه م و ئەوهى له و پدا خوا بۆى ئاماده كردووم له (زنجيرو ئاگرى هه لگىرساو) پاشان بزائن من له مپوه بۆ ئەو جىگه به م دهچم كه له جه هه نه مدابه و ئاگرىكى سووتينه رو ئاوى له كولى زۆرگه رم وه رده گرم تازيندو ده بمه وه).

ئەلنه خەى و ئىبنولحه وارى:

زۆر له و كه سانهى له سه رهمه رگدا ئەوهنده بيرده كه نه وه له ژيانى دواى مردنيان بيركردنه وه كه به سه رياندا زال ده بى و ترسيان لى ده نيشى و ده گرین نازانن

پیشھاتیان چۆن دەبێ و دواپۆژیان چۆنە؟ سەرەنجام و چارەنووسیان چی دەبێت،
ئایا لەپیزی ئەوانە یە بەرەو بەهەشت دەبرێن، یا لەپیزی ئەوانەدا یە کە بەرەو
ئاگر دەبرێن، لەناو ئەوانەدا:

أ- ئیمام ئیبراھیمی نەخعی:

شەرعزانی عێراق و، یەکیك لەناو دارانی سەر دەمی خۆی و موفتی ئەھلی کوفە
بوو، بەپاستی پیاویکی چاک بوو، پارێزکارو زاناو لەخواترس و شەرع زان و کەم
مەسرف بوو، ئیمام ئەحمەد کوپی حەنبەل دەربارە ی دەفەر مویت: (بەپاستی
ئیبراھیم زیرەك و پارێزکارو خاوەن سوننەت بوو). (عیمران الخياط) لەباسی
چرکە ساتەکانی سەرەمەرگیدا دەلێت: (کاتی چووینە ژوورەو بەبۆلای ئیبراھیم
نەخعی تاسەردانی بکەین بینیمان ئەو دەگریا، پێمان وت: چی دەتگرین؟ باوکی
عمران؟ وتی: چاوەپێی فریشتە ی گیانکیشانم، نازانم مژدە ی بەهەشت دەدات یان
ئاگر).^۱

ب- ئەحمەد کوپی ئەبی حەواری:

باوکی لەئەھلی وەرە و دنیا نەویستان بوو، هەروەها براکە ی کوپرە کەیشی
هەروا بوون، یەحیا کوپی مەعین لەبارە ی دا دەلێت: ئەھلی شام واگومان دەبەن
خوای گەرە بەھۆی ئەو و بەھانای ئەھلی شامەو دەیت و پاراویان دەکات).^۲
لەکاتی سەرەمەرگدا (دەستی لەژێر داپۆشەرە کە دەرھێناو بەرەو ئاسمان بەرز ی
کردەو و دەگریا و دەیوت: (ئە ی ھاوار چەند مەترسیدارە، وای چەند جینگای ترس و
خەتەرە). ئەو، ئەو وتانە ی لەخۆوە نەدەگوت، بەلکو بێگومان دوا ی
بیرکردنەو یەکی قول و ورد لەچارەنووسی دوا ی مردنی و هاتن و چوونی دیمەنەکانی
پۆژی دوا یی لەبەر چاویداو بیرکردنەو لەو ی کە دوا ی مردنی و دەرچوونی لەدنیا
پاستەوخۆ بۆ ئەوێی دەبەن .

۱- صفة الصفوة ۸۹/۳.

۲- صفة الصفوة ۲۳۷/۴.

۳- وصايا العلماء للرعي ص ۹۷.

میڙگی (۴۳)

ئەوانەى بەسەر

(صیراط) دا رەت دەبن

سېفەتى (صیراط):

(صیراط): ئەو پردهیە کە بەسەر جەھەنمدا درێژیووەتەو، هیچ کەس ناتوانی بچیتە بەهەشتەو تەبەسەر ئەو پردهدا نەپەیتەو، خۆی پەرەدگار لەقورئانی پیرۆزدا دەفرمویت: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾^۱، واتە: (ئێو (خەلکینە) کەستان نیه تیپەرەنەکات بەسەر دۆزەخدا، (ئیمانداران بۆ ئەوێ زیاتر قەدری بەهەشت و پەحمەتی خوا بزانن، کافران بۆ ئەوێ بکەونە ناوی) ئەم پیشەهاتە شتیکی بپارێزێوە هەرچیبەحی دەکریت).

(والصراط مدحضة مزلة)^۲ واتە صیراط خلیسک و لووسەو، (وهي الموضع الذي تنزل فيه الأقدام ولا تستقر)^۳ واتە: پێیەکان لەسەری جیگەرنابن و ناوەستن و بەردەبنەو، صیراط دولێواری هەیه (موسلم لەفرمودەیه کدا گێڕاویەتیەو: (وترسل الأمانة والرحم فتقومان جنبتي الصراط يمينا وشمالا)^۴. واتە: (سپارده و پەحم دەنێریت لە هەردوولای راست و چەپی پردی (صیراط) دەوەستن).

ئیمام ئیبنو جەر دەلێت: (لەهەردوو تەنیشتی پردی (صیراط) دەوەستن ئەمەش ئەو دەگەیه نیت کە سپارده و پەحم تۆرگەو و پێزلیتێراون کە بەندەکان پێوێ پابەندبووبن و هەقی خۆیان پێداین لەوێ دەوەستن بۆ دەست پاک و خیانه تکارو بۆ ئەوانەى صیلهی پەحمیان بەجی گەیانددووە یا پچراندووین، پێداویستن بۆ ئەوانەى جیبەجی یان کردوون و شاهیدیش دەدەن لەسەر ئەوانەى

۱- مریم: ۷۱.

۲- البخاري (فتح الباري) ۱۳/۴۲۱، کتاب التوحید.

۳- شرح مسلم للنووي ۳/۲۹، ط: دار الكتب العلمية.

۴- مسلم ۳۲۹، الإيمان.

گوئی پی نہ داون و وازی لی هیناون^۱، ههروه ها له سهر لیواره کانی قولایی زور هه یه،
 نه وه تا (موسلم) فهرمووده یه کی هیناوه: (وفي حافتي الصراط كلاليب معلقة مأمورة
 بأخذ من أمرت به)^۲. واته: (له سهر لیواره کانی پردی صیراط قولایی هه لواسراو
 هه یه فهرمانبه رداره بۆ گرتنی نه وانه ی فرمانی پییده کریت). ((الکلالیب): قولابه کان
 کۆی (کلوب) ه قولاپ، که بریتییه له ئاسنیک که سه ریکی نوشتاوه ی هه یه و گوشتی
 پییدا هه لده واسرئ و ئاماده ده کرئ بۆناو ته نو^۳. نه و قولاپانه هه رده لئ ی دپکی
 سه عدان، (تاییه تن به خیرایی پر پییدا ده کن و زور نوو تییده ئالین و پیوه
 هه لده واسرئ و کۆده که نه وه و ده پفینن). ههروه کو (موسلم) هیناویه تی: (وبه
 کلالیب مثل شوك السعدان هل رأيتم شوك السعدان؟ قالو: بلى يارسول الله قال:
 فانها مثل شوك السعدان غير انها لا يعلم قدر عظمها الا الله): (قولایی هه یه هه رده لئ ی
 دپکی سه عدانه، ئایا دپکی سه عدان تان دیوه؟ وتیان: به لئ نه ی پیغه مبه ری خوا^۴
 فهرمووی: له راستی دا وه کو دپکی سه عدان وایه، به لام که س پاده ی هیزو زلیه که ی
 نازانی خوا نه بی). پردی صیراط له شیر تیژترو ته نکترو باریکتره، ههروه کو له
 فهرمووده که ی حاکمدا هاتووه (والصراط كحد السيف، دحض مزلة)^۵، واته: (پردی
 صیراط وه کو شیر تیژ وایه، لووس و خلیسکه). له گپانه وه یه کی تری حاکمدا:
 (يوضع الصراط مثل حد الموس، فتقول الملائكة: من يجيز على هذا؟ فيقول: من
 شئت من خلقي، فيقولون: ما عبدناك حق عبادتك)^۶. واته: (پردی صیراط وه ک
 گویرانی تیژ وایه و دانراوه، فریشته کان وتیان: کئ لئ ی دهر باز ده بی و ده په پیته وه،
 فهرمووی: هه رکه س خۆم به ویت له دروستکراوانم، نه وانیش وتیان: ئیمه په رستش
 و به ندایه تیمان به وچۆره نه کردوویت که شیاوو په سه ندبی بۆ به ندایه تیت). له گه ل

۱- فتح الباري ۳۸۳/۱۱، ط: دار إحياء التراث.

۲- مسلم ۱۹۵ الإيمان.

۳- شرح المسلم للنووي ۲۱/۳.

۴- الحاكم ۳۷۶/۲ وصححه الألباني - شرح الطحاوية ص ۴۵.

۵- الحاكم ۵۸۶/۴ - الأموال - بإسناد صحيح.

ئۇ ھەموو ترس و بەلاو كۆسپانەى لەسەر پردى صىراط ھەيەو دانراو، كۆمەلئىك لەخەلگى ھەن بەجۆرىكى وا بەسەرىدا تىدەپەپەن و دەپۇن ھەر بەچاوتروكاندنئىك ياوھكو ھەورە بروسكە، بەلام ئەوانەى بەسەر پردى صىراط دا دەپۇن جىاوازن و دەكرىنە (ھەشت بەش).

ئەوانەى بەسەر پردى (صىراط) دا دەرۇن و تىدەپەرن

۱- ھەروەك و چاوتروكاندنئىك: برىتىيە لەسەرىك دانانى پىلئوۋەكان و جوولەى پىلئوۋى چاۋەكان لەسەرىكردن و پوانىندا كەدەتروكىنرئىن، وەكو دەلئىن چاۋداگرتن، ياچاوتروكان، ئەوئەدە بەخىراىى بەسەر پردى (صىراط) دا پەت دەبن و دەپەنەو، ئەو كۆمەلە خىراترىن خەلگن لەپۇشستىيان بەسەر (صىراط) دا لەناو ئەوانەدا (۷۰،۰۰۰) ھەفتا ھەزار كەس ھەن بەبى لىپرسىنەو دەچنە بەھەشتەو، ھەروەكو لەصەحىجى (موسلىم) دا ھاتوۋە: (... وعلى جسر جهنم كالالب وحسك. تأخذ من شاء الله، ثم يطفأ نور المنافقين، ثم ينجو المؤمنون، فتنجو أول زمرة وجوهم كالقمر ليلة البدر، سبعون ألفا لا يحاسبون)'. واتە: لەسەر پردى دۆزەخ قولاپ و دىك ھەيەو ھەرچى خىراىى گەورە بىەوئەت دەىگرئىت، ئىنجا پووناكى مونافىقەكان- دووۋوۋەكان- دەكوژئەو، پاشان ئىمانداران پزگارىيان دەبئەت، يەكەم كۆمەلە كەپزگارىيان دەبى دەم و چاۋيان وەكو مانگى چوارەدە وايە، ھەفتا ھەزاريان لىپرسىنەو ھەيان نىە).

۲- وەك ھەورە بروسكە: ئەوئەش بەلگەيە لەسەر ئەوۋە كە ئەم كۆمەلە خىراىىيەكەيان وەكو خىراىى تىپەپەرنى تىشك وايە كەئەو دەگەيەنئەت ئەوانە خىراىىيەكەيان لەو كۆمەلەى پىشتەر كەمترە.

۳- وەك رەشەبا: ھىزو خىراىى با كەشتى تىكدەشكىنئى و درەختەكان لەپەگەو دەردىنئى بىناو مالەكان تىكدەپووخىنئى و تەپ و تۆز ھەلدەستىنئى و ئاۋى دەرياو ئوقيانوسەكان پالەنئى بۆ نقووم كردنى ھەرشىت خا ھەزكات نقومى كات،

۱- مسلم ۱۹۱ / كتاب الإيمان.

به لام ئەم خێرایى له خێرایى گواستنه وه یان پوڤیشتنى تیشك كه متره، كه دهنگى ده بیستی له پێش گه یشتنى پووناكى به كه ی ئەمهش ئەوه ده رده خات كه ئەمانهش خێرایى به كه یان كه متره له وانەى پێش خۆیان .

٤- وهك بالدار: بالدار به بپى لیكدانى باله كانى ده فرپیت و ده چیتە پێش، ره شه با ده توانی خێرایى به كه ی زیاتر بكات و هه لى بگریت و به رزتری بكاته وه، ئەمهش ئەوه ده گه یه نیت ئەم كۆمه له له وانەى پێش خۆیان خێرایى به كه یان كه متره .

٥- وهك ئەسپ سوار یا وشتر سوار: كه گومانى تێدانیه ئەسپ سوار یا وشتر سوار خێراییه كه ی له بالنده كه متره، كه واته ئەوانهش خێراییه كه یان له وانەى پێش خۆیان كه متره .

٦- وهك بیاوانى توند و تۆل و زهبر به دهست: واته پاكردنیكى خێراو توند، به لام مرقه هه رچهنده پا ده ی خێرایى پا كردن و هیزو توانای چه ند زۆرییت، هه رناگاته خێرایى ئەسپ سوار یا وشتر سوارێك، ئەمهش گومانى تێدا نیه خێرایى ئەم كۆمه له كه متره له وانەى پێشتر له سه ر پردى (صیراط) ده په رنه وه و رزگاریان ده بییت.

٧- رۆیشتنیكى هیواش و بى پا كردن.

٨- گاگۆلكى و سنگه خشى: په نا به خوا ئەوه كه مترین پله یه، لاوازترین كۆمه لن له وانەى له سه ر پردى (صیراط) رزگاریان ده بییت، ئەوانه به هه رشپوه یه ك گاگۆلكى ده كه ن به سه ر پرده كه و لیوا ره كانى دا، له سه ر پوو، له سه ر سك ده پۆن به م لاوای پرده كه دا ده پۆن و زۆر به سه ختى رزگاریان ده بییت . ئەم كۆمه لانه له زۆر له فەرمووده كاندا باسیان لیوه كراوه و له (صحیح) هكاندا هینراون، له وانه فەرمووده یه ك كه (ئەبى سه عیدى خدرى) ده یگێر نه وه و له (مسلم) دا هاتوه: (فیمر المؤمنون كطرف العين وكالبرق، وكالریح وكالطیر وكأجاوید الخیل والركاب)^١. واته:

١- مسلم / ١٨٢ كتاب الإيمان.

(بېواداران تېده پېن هه روه كو چاوتروكاندنېك يا هه وره بروسكه يهك يا پشه به يا بالنده يهك يا ئه سې سوارو)، فەرموده يهكې تر (حوزه يه) ده يگېرېته وه (فيمر أولكم كالبرق)، ده لئى: وتم، به دايك و باوكمه وه به قوربانتم بېم چ شتېك وه كو هه وره بروسكه؟ فەرموى (ألم تروا إلى البرق كيف يمر ويرجع في طرفه عين؟ ثم كمر الطير وشد الرجال)¹، نه تانديوه كه هه وره بروسكه دئ و ده روا له چاوتروكاندنېكا، پاشان وه كو بالنده و پياوى ئازاو توندوتول).

فەرموده يهكې تر ئيبنو مەسعود ده يگېرېته وه: (يرد الناس كلهم النار ثم يصدرون منها بأعمالهم، فأولهم كلعم البرق ثم كمر الريح، ثم كحضر الفرس، ثم كالراكب، ثم كشد الرجال، ثم كمشيمهم)². واتە: (خەلكى هه موو به سه ر ئاگردا تېده پېن و پاشان به هوى كرده وه كانيان دهرده چن، يه كه م كۆمه ليان وه كو بروسكه و چه خماخه ي هه وره تريشقه، پاشان وهك په وتى پشه به پاشان وهك ئه سې سوارىكى چاك و تيژ په وو، وه كو وشتر سوار، پاشان وهك پاكردنى پياوى توندوتول، پاشان وه كو پويشتنى خويان به پي).

بۆچى ئه وانە كراونه ته كۆمه ل كۆمه ل:

ئەو فەرموودانەى دەگێردرێنەو له باسى پردى (صيراط) دا كيشەى جياوازى نىوان پزگار بووانى پردى (صيراط) له خيراىى دا ده به ستنه وه به كرده وه كانيان له دنيا دا، ئه بى هوره يره فەرمووده يهك ده گېرېته وه ده لئى: (هل رأيتم السعدان؟ قالوا: نعم يا رسول الله، قال: فأنها مثل شوك السعدان غير أنه لا يعلم ما قدر عظمها إلا الله تخطف الناس بأعمالهم فمنهم المؤمن بقي بعمله، ومنهم المجازى حتى ينجى)³. واتە: (ئايا سه عدانتان ديوه؟ وتيان: به لئى ئه ي پيغه مبه رى خوا ﷻ، فەرموى: له راستى دا وه كو دپكى سه عدان وايه، به لام كه س راده ي زليه كه ي نازانى خوا نه بى،

١- مسلم / ١٩٥ كتاب الإيمان.

٢- الترمذى - وصحه الألبانى ص ج ص ٧٩٣٧.

٣- مسلم / ١٨٢ كتاب الإيمان.

خه‌لکی به‌پیتی کرده‌وه‌کانیان ده‌رفیئنی (بۆناو دۆزه‌خ) هه‌تا تیا‌ده‌چیت به‌کرده‌وه‌کانی، هه‌شیانه سزا ده‌دریت تارزگار ده‌کریت).

ئیمام (النووی) ده‌لێت: (ده‌گونجی مانای (رفاندن-تخطفهم) ئه‌وه بێ به‌هۆی کرده‌وه‌کانیان ده‌یان رفیئنی ده‌شگونجی به‌مانای ئه‌وه‌بێ که به‌قه‌ده‌ری کرده‌وه‌کانیان ده‌یان‌رفیئنی، خوایش زاناره).

له‌ فه‌رموده‌که‌ی حوزه‌یفه‌دا (ألم تروا الى البرق كيف يمر ويرجع في طرفه عين؟ ثم كمر الريح. ثم كمر الطير وشد الرجال. تجري بهم أعمالهم، ونبكم قائم على الصراط يقول: رب! سلم سلم، حتى تعجز أعمال العباد. حتى يجيء الرجل فلا يستطيع السير إلا زحفاً).^۱ واته: (ئایا هه‌وره بروسکه‌تان دیوه چۆن له‌چاو‌تروکانیک دا‌دیت و ده‌پوات؟ پاشان وه‌کو په‌وتی په‌شه‌با، پاشان وه‌کو فرینی بالنده‌و پاکردنی پیاویکی توند‌وتۆڵ، به‌پیتی کرده‌وه‌کانیان ده‌پۆن و، پیغه‌مبه‌ره‌که‌تان له‌سه‌ر (صیراط) وه‌ستاوه‌و دوعا ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: په‌روه‌ردگارا: سه‌لامه‌تیان که، سه‌لامه‌تیان که، هه‌تا کرده‌وه‌ی به‌نده ته‌واو بێ توانا ده‌بن و هی وا هه‌یه دیت ناتوانی پروات به‌گاگۆلکی نه‌بی). پۆیشتنی ئه‌م کۆمه‌لانه به‌رده‌وام ده‌بیت و پزگار ده‌بن هه‌تا کرده‌وه‌ی به‌نده‌ی واهه‌یه ئه‌وه‌نده لاوازو بێ توانا ده‌بیت بۆ یارمه‌تیدانی هه‌ریه‌کیکیان و بۆ پزگار‌بوونیان له‌سه‌ر پردی (صیراط) توانای نابیت، وه‌به‌قه‌ده‌ری ئه‌و کرده‌وانه‌ی له‌دنیا‌دا ئه‌نجامی دا‌ون پووناکی ده‌ده‌نی وه‌کو له‌فه‌رموده‌یه‌کدا هاتوه‌ که حاکم هیناویه‌تی: (فیعطون نورهم على قدر أعمالهم وقال: فمنهم من يعطى نوره مثل الجبل بين يديه، ومنهم من يعطى نوره فوق ذلك، ومنهم من يعطى النخلة بيمينه، ومنهم من يعطى دون ذلك بيمينه، حتى يكون آخر من يعطى نوره على إبهام قدمه، يضىء مرة ويطفأ مرة، إذا أضاء قدم قدمه، وإذا طفيء قام، قال: فيمر، ويمرون على الصراط، والصراط كحد السيف، دحض، مزلة، فيقال لهم: امضوا على قدر نوركم، فمنهم من يمر كأنقضاض الكوكب، ومنهم من يمر

۱- مسلم/ ۱۹۵.

كالريح، ومنهم من يمر كالطرف ومنهم كشد الرجل، يرمل رملا، فيمرون على قدر أعمالهم حتى يمر الذي نوره على إبهام قدمه، تخر يد، وتعلق يد، وتخر رجل، وتعلق رجل، وتصيب جوانبه النار، فيخلصون، فإذا خلصوا قالوا: الحمد لله الذي نجانا منك بعد أن أراناك، لقد أعطانا الله مالم يعط أحد^١. واته: (به گویره ی کرده وه کانیان پوناکیان پیده دریت، له ناویاندا هیه، پووناکی به قه د کتویک پیده دریت له به رده می دا، هه یانه له وه زیاتریشی ده دریت، هی وایان هیه نه وه نده ی دارخورمایه ک پووناکی له لای پاستی به وه پیده دریت، هه یانه له وه که مترو، هه تاوای لیدیت دواکه سه له سه ر په نجه کانی له پیشه وه پووناکی پیده دریت جاریک هه لده بیت و جاریک ده کوژیتته وه، که پوناکیه که هه لبوو هه نگاوک ده پوات و نه گه ر کوژایه وه پاده وه ستیت، ده قه رمویت: به م جوړه به رده وام ده بیت و به سه ر پردی (صیراط) دا ده پوات، که پردی (صیراط) وه کو شیری تیژ وایه لووس و خلیسکه، پتیا ن ده وتریت: برپون به گویره ی پووناکیه که تان، له ناویاندا هیه وه کو پاکشانی نه ستیره یه ک تیده په ریت و هه یانه وه کو په وتی په شه باو هه یانه له چاوترکاندنیکدا تیده په ریت، هه یانه وه کو پاکردنی پیاوړکی توندوتول و به میژ ده پون و تیده په پڼ به گویره ی کرده وه کانی خویان، هه تا نه وکه سی که پووناکی له سه ر په نجه ی پی یه وه هیه و، به رده بیتته وه به دهستی خوی ده گریته وه و خوی به لایه کیه وه هه لده واسیت و لاقی به رده بیتته وه لاقه که ی تری پیوه هه لده واسیت و له ولاو لایه وه ناگروبلتیه ی ناگری بو دیت، به م جوړه تاته وای ده کات و پرزگاری ده بیت به سنگه خشکی و به گاگولکی، کاتی پرزگاری بوو، ده لیت: سوپاس بو نه و خواجه ی که پرزگاری کردین له تو به پاستی به زه حمه ت لیت ده رچووین، به پاستی خوی گه وره خه لات و به خششیک ی وای پیداوین که به که سی نه داوه). وه کو له قه رموده که دا هاتووه به گویره ی نه و کرداران هی هه یان بووه و کردوویانه نورو پووناکی به که یان پیده دریت، وه به قه ده ری نه وه که له ریگای دنیا دا خوړاگر بووه له وه ی که خوا فره مان ی پیگردووه

١- أخرجه الحاكم ٢/٢٧٦ وصحه الألباني - شرح الطحاوية ص ٤١٥.

دامه زراو بېرده وام بووه، هه روایش له سەر پردی (صیراط) ته و او خوی پاده گریت و
 ئاو پ به لای راست و چه پدا ناداته وه، که سی واهیه که میک لاده دات به ره و لایه ک
 له لیواره کانی پردی (صیراط) و هه شیان ه زور لاده داو له نیوان نه و دوو کومه له دا
 جوری زور هیه له پوژی قیامه تدا، به م جوره پردی (صیراط) ده بېن و به سه ریدا
 تیده پېن، پینگاو (صیراط) ی دنیاو بېرده وام بوون و دامه زراوی له سهری شوینی
 پاهیتانه بۆ تیه پېوون به سەر پردی (صیراط) له پوژی قیامه تدا، هه رکه س له سەر
 (صیراط) ی زهوی دامه زراو بېرده وام بی و ئارامه بووی و کاری تیایدا کردبی، نه و
 تیه پېوونی به سەر (صیراط) ی قیامه تدا ئاسان ده بیئت، وه هه رکه س له پینگای راستی
 سه رزه مین چو بیته ده ر، یان جووله و له ره له ری بووی له سهری لاپی بووی نه و
 تیه پېوونی قیامه تیشی له سەر ناخوش و قورس ده بیئت و ماندووی ده کات و، ناوی
 له په پاوینی نه و لیسته دا ده بیئت که به سەر پردی (صیراط) دا تیده پېن و پزگاریان
 ده بیئت.

پینگای راستی سه رزه مین (صیراط) ی زهوی:

ئیمام (ئیبینولجه وزی) ده لیت: (له وقسه یه ی ئه بی دردا (په زای خوای لی بی)
 وردبوومه وه و سه رنجم دا: (شتیک نابینم نه مپۆ له سهری کۆک بین جگه له (پوکه -
 قیبله) وتم: چه ند سهیره چۆن نه گەر نه مپۆ ئیمه ی دیتبا که هیچ بهرنامه و
 شه ریه تمان له گه لانییه جگه له ویناکه ی). ئیمه ش ده لیتین: ئای چه ند سهیره
 سه مه ریه چۆن نه گەر (ئیبینولجه وزی) نه مپۆی ئیمه ی دیتبا که چۆن ویناو په سمی
 شه ریه ته که شمان له گه لدا نه ماوه و زۆریه ی خه لکی نایه نه ویت بچنه به هه شته وه و
 هه زده که ن فری بدیتنه ناو ناگره وه به هوی دوورکه و تنه وه یان و لاپی بوونیان
 له پینگه ی راستی سه رزه ووی لادان له فهرمانی نه وکه سه ی فهرمانی پیکردوین
 له سهری جیگرو دامه زراو بېرده وام بین .

پینگای سه رزه ووی و دیواره کانی:

پهغه مبه ر ﷺ پینگای راستی زه ویمان له فهرمووده یه کدا بۆ لیکه داته وه که ئیمام
 (نه حمه د) ده ری هیناوه و له (نه واس کوپی سه معان) وه ده گیتیته وه که

پیغمبر ﷺ فرمویه تی: (ضرب الله تعالى مثلاً صراطاً مستقيماً، وعلى جنبتي الصراط سوران، فيهما أبواب مفتحة، وعلى الأبواب ستور مرخاة، وعلى باب الصراط داع يقول: يا أيها الناس ادخلوا الصراط جميعاً ولا تتعوجوا، وداع يدعو من فوق الصراط، فإذا أراد الإنسان إن يفتح شيئاً من تلك الأبواب قال: ويحك لا تفتحه، فإنك إن تفتحه تلجه، فالصراط الإسلام، والسوران حدود الله تعالى، والأبواب المفتحة محارم الله تعالى، وذلك الداعي على رأس الصراط كتاب الله، والداعي من فوق واعظ الله في قلب كل مسلم).^۱ واته: (خوای گه وره نمونه یه کی هیناوه بهم جوړه: پښتیا کی پاست و له هر دوو لاکانی دیواری هیه، له هر دوو دیواره کاند اچند دهرگای کراوه هن و پهرده یه کی نهرم و شل به شوینی دهرگاگاندا دراوه، بانگ کاریک له به رده رگاگاندا بانگ دهکات و دهلی: نهی خه لکینه بچنه ناوړپښتیا که و لاروله ویر مه بن و بؤ پیچ و په نا مه چن و له پښتیا که لامه دن، بانگ کاریکیش له سر پښتیا که پاوه ستاوه نه گهر مروږه بیه ویت شتیک له دهرگاگان بکاته وه یا پهرده کان هه لداته وه و لایان به لادا بکاته وه، نه و بانگ کاره که هاوارده کات و دهلیت: هاوار به مالت مه یکه وه و ناوړپان لی مه دهره وه، نه گهر بیکه یته وه تووشی سه ربپچی و لاساری ده بیت، بهم جوړه پښتیا که نیسلامه و، دیواره کانی سنوره کانی خوای په روه ردگارن و، دهرگا کراوه کان حه رامکراوه کانه و، نه و بانگ کاره له سهری پښتیا که بانگ دهکات کتیبی خودایه - قورثانی پیروژه - نه و بانگاره ی تریش ناموژگاری خودایه له دلی هه موو مسولمانیکدا) به پاستی نه و فرموده یه جوانترین وه سغه بؤ پښتیا کی سهرزه مین).

نه و وینه ی که پښتیا کی پاست و دیوارو دهرگای بؤ به نمونه هیناوه ته وه دهرگا کانی کراوه ن و نافه رموی داخراون، نه وه ش له به رنه وه ی دهرگای کراوه زیاتر سهرنج و نه فسه کان بؤلای خوای پاده کیشتی و تووشی لادانی دهکات، پهرده ی نهرم و ناسک و شلی پیوه یه، نه وه ش سخته و گرانه بؤ نه وانه ی به سهر پښتیا که دا ده پښ

۱- قال ابن کثیر (وهو إسناد حسن صحيح)، تفسیر القرآن العظیم ۱/۲۷ ط دار المعرفة.

و ده‌بی به‌رده‌وام بن و لانه‌که‌نه‌وه به‌لای ئه‌و په‌رده ناسک و جوانانه‌و دیوی ناوه‌ویه‌یان، له‌کاتی‌کا ده‌بینی ده‌رگا‌کان کراوه‌ن و ته‌نها په‌رده‌یه‌ک جوان دای‌پۆشی‌ون و له‌ناویاندا هه‌رامه‌کان به‌جوانی پاز‌ین‌را‌ونه‌وه‌و سه‌رنج پرا‌ک‌یشن و نه‌فس لا‌پ‌ی ده‌که‌ن، شه‌یتانه‌کانی زه‌وی زۆ‌رن و له‌به‌رده‌م ده‌رگا‌کاندا هه‌ز ده‌که‌ن لاده‌یت و به‌ره‌و په‌رده نه‌رم و شله‌کان بج‌یت، قورنانی پی‌رۆ‌زیش بانگ ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌یت له‌سه‌ر ری‌گای پاست به‌رده‌وام بن و لانه‌ده‌ن به‌م لا‌ولادا‌و ئامۆ‌ژگاری‌و پاسپا‌رده‌کانی خودا له‌د‌ل‌دا ئا‌گا‌دارت ده‌که‌نه‌وه ده‌ترسی‌نن له‌و لا‌پ‌ی بو‌ون و پی‌چ و په‌نا‌بو‌ونه، به‌ل‌ی م‌رۆ‌ف له‌و‌یدا که‌وت‌ه‌ته نی‌وان بانگ کردن و پرا‌ک‌یشانی شه‌یتانه‌کان و نه‌فسی فه‌رمان کار به‌خرا‌په‌و هه‌زه‌کانی به‌لادان له‌پ‌ی‌گا‌و لادانی په‌رده‌کان له‌لایه‌که‌وه‌و، بانگ کردن و پرا‌ک‌یشانی قورن‌ان و ئامۆ‌ژگاری‌یه‌کانی خودا‌و جی‌گی‌ری‌بو‌ون له‌سه‌ر ری‌گای پاست له‌لایه‌کی تره‌وه، م‌ل‌ملانی له‌گه‌ل بانگی نه‌فس و شه‌یتان و جوانی‌و پا‌زا‌وه‌یی که‌ه‌زی له‌لادان و لا‌پ‌ی بو‌ونه، ئه‌وه تی‌کۆ‌شانه‌و هه‌ول‌دان‌یکه بر‌پا‌دار پ‌ی‌وی‌ستی به‌دامه‌زرا‌وی‌و به‌رده‌وامی هه‌یه له‌سه‌ر ری‌گای پاستی سه‌ر زه‌وی، ری‌گای زه‌وی پر‌دی‌کی دروست‌کرا‌و نیه له‌سه‌ر ئه‌م هه‌سا‌ره‌یه، به‌ل‌کو ئه‌و وه‌کو له‌ثایه‌ت و فه‌رمو‌وده‌کاندا ها‌ت‌وه ئه‌و ئی‌سلا‌مه‌یه‌و هه‌مو‌و ئه‌وه‌ی که‌له قورنانی پی‌رۆ‌ز سو‌ننه‌تی پا‌ک و پوخته‌دا هه‌یه له‌سه‌ری، له‌فه‌رمان پی‌کردن و قه‌ده‌غه‌کردنی، له‌م باره‌وه ئی‌مام (ئ‌ی‌بن‌ول‌قه‌یم) له‌ل‌یک‌دانه‌وه‌ی ئه‌و ئایه‌ته پی‌رۆ‌زه‌ی سو‌ره‌تی الفاتحه ﴿ أَهْدِنَا آلَ صَرِّطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾^۱ دا ده‌ل‌یت: ری‌گای پاست زان‌ین و ده‌رک پی‌کردنی هه‌ق و پاستی‌یه‌و ئه‌و هه‌ق و پاستی‌یا‌نه ده‌سته‌به‌ر ده‌کات و ده‌یا‌نه‌ژ‌ین‌یت و پی‌ش‌که‌شی غه‌یری خۆ‌ی ده‌کات و خۆ‌شه‌ویستی ده‌کا‌و م‌رۆ‌ف پا‌به‌ند ده‌کات به‌پاستی‌یه‌وه‌و بانگی ده‌کات بۆ‌ی جی‌هاد له‌گه‌ل دو‌ژمنانی خودا به‌قه‌ده‌ری توانای خۆ‌ی).

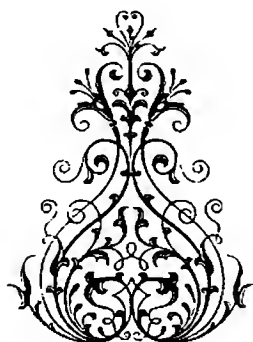
پاشان ده‌ل‌یت: (هه‌مو‌و زان‌ستی‌ک یان کرده‌وه‌یه‌ک له‌چرا‌و لاله‌ی پی‌غه‌م‌به‌رایه‌تی‌یه‌تی‌و له‌سه‌ر ری‌گه‌ی مو‌حه‌م‌دیه، له‌به‌رئ‌ه‌وه بو‌و توانی کۆ‌چ ب‌کات

۱- الفاتحه: ۶.

بۆمه دینه، ئه وه له پێگه ی پاسته وهیه، ههروه ها له وکسانه نیه و ناچیتته سه ر پێگای
ئه وانه ی ئه هلی خه شم و توو په یی و تاریکین).

پاشان وتی: (عه بدولای کوپی عه باس و جابری کوپی عه بدولای (په زای خویان
لی بی) ده لێن: پێگای پاست واته: (ئیسلام). عه بدولای کوپی مه سعو دو علی کوپی
ئه بو طالب (په زای خویان لی بی) ده لێن: پێگای پاست واته: (قورئان). سه هلی
کوپی عه بدولای ده لێ: (واته پێگای سوننه و جه ماعه). به کر کوپی عه بدولای مه زنی
ده لێ: واته: (پێگای پیغه مبه ری خوا ﷺ).

ئه و لیکدانه وه و پوون کردنه وه جیا وازانه هه موویان بۆ یه ک (بنه ما - اصل)
ده گه پێنه وه که ئه ویش ئه و ئیسلامه یه که هه و ئه مانه ده گریتته خۆی هه روه کو له و
فه رموده یه دا ها تو وه که (نواس کوپی سه معان) ده یگێریتته وه.

میرگی (۴۴)

بەردەوام بوون لەسەر

(صیراط)

مانای بەردەوامی:

هەركەس لە پێگای پاستی سەرزەمین پابەندو بەردەوام نەبێت، ناتوانێت لەسەر (صیراط) ی قیامەتیش خۆپاڤە بەردەوام بێت، جۆراوجۆری خەڵکی لە چۆنیەتی بەردەوام بوون لەسەر (صیراط) ی سەرزەمینە کە ئەو جۆراوجۆری و جیاوازیە لە تێپەڕبوون لەسەر پردی (صیراط) دروست دەکات، بەلام بەر لەو پێویستە واتای پابەندی و بەردەوامی لە (صیراط) ی سەرزەمین بزانین تەبێتوانین خۆپاڤە بەردەوام بین لەسەری .

(سوفیانی کوپی عەبدوللای ئەقەفی) دەلێت: (قلت يا رسول الله قل لي في الإسلام قولاً لا أسأل عنه أحداً بعدك قال: (قل أمنت بالله ثم استقم)'. واتە: وێم ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ شتێکم پێی بێی لە بارە ی ئیسلامە وە کە دەوای تۆ لە کەس نەپرسم، فەرموی: ((بلى) باوەڕم بە خودای تەو و تەنیا هێناوە ئینجا پێگا و پێبازی راست بگرەو بەردەوام بە لەسەری).

(مەناوی) دەلێت: (ئەو مانای ئەوەیە ئیمانێت بەخودا تازە بکەو وە لەدڵەو زیکرو یادی بکە، بەزمانیش بێی و پێگە بەنە کە ئامادە ی بۆ بە جێهێنانی هەموو واتایەکی ئیمانی و پێڕەوی شەرع و بەرنامە ی خودا و پاشان (پابەندو بەردەوام بە) واتە پابەندی هەموو فرمانەکانی خودا بێ و گوێڕایەلی بکەو دەست هەلگرەو وازبێنە لە هەموو بێ فرمانی و سەرپێچی بەک و هەشتێک کە تووشی لە پێی لادانێت دەکات و لەو ئایەتەکانی خودا بێتاگات دەکات، کە دەفەرموێت:

﴿إِنَّ الَّذِي قَالَ أَرَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾^۱، واته: (ئەوانەى بەپاستى وتیان: پەرەردگارمان (الله)یە، لەوەودوا بەردەوام پابەندى ئەو پێیازە پاستەبوون). ئەو لەجوانترین کۆمەڵە گوشتاریکەن بەپاستى هەموو واتایەکی ئیمانی و ئیسلام بەعەقیدەو گوشتارو کردار کۆکردۆتەووە لەخۆگرتوووە ئەگەر ئیسلام یەکتاپەرستىیە، ئەو لەپرستەى یەكەمدا ﴿قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾^۲ دیارەو دەرکەوتوووە، گوێراپەلێش بەهەموو جۆرەکانییەو لەدووەمدا ﴿ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾^۳ جێگەى دەبێتەو. کەواتە بەردەوام بوون واتای بەردەوام بوون واتای پام بوون و پەیرەوى کردنى هەموو فرمان پێکراو و دوورکەوتنەو لەهەموو نەهەمى لێکراویکە، هەندێک بەم جۆرە پێناسەى دەکەن: (بەردەوامى و پابەند بوون واتە: شوێنیکەوتنى سوننەتى موحەمەدى ﷺ لەگەڵ خۆ پازاندنەو بەهەموو ئەو پەوشت و پەفتارانەى پەزامەندى خودایان لەسەر). هەندێک دەڵێن: (شوێنى بکەوى لەگەڵیدا تەركى هەموو (داهێنراویک) بکەیت)، واتە: (پاھێنانى دەروون لەسەر پەوشت و پەفتارو کارکردن بەقورئانى پیرۆزو سوننەتى پێغەمبەر ﷺ).

فیل و فروتى پێویانە:

لەجوانترین ئەو وتانەى لەپێناسەى (بەردەوامى - الإستقامة) دا هاتوون و وتراون وتەكەى (عومەرى كوپى خطابە - خوالێى پازى بى) كە دەڵێت: الاستقامة: واتە: بەردەوام بوون لەسەر گوێراپەلێ فرمانى خوا و ازەمێنان لەنەهەمى لێکراو سەرپێچى یەكان، بە فاك و فيك و پێچ و پەناو فیللوى نەبن وەكو پێوى یە فیلبازەكان).

ئەو لەسەر چینیكى خەلكى قسەى كردوووە كە پێویانە پەرستش و بەندایەتى دەكەن، دەمێك لەسەر پێگای پاست دەپۆن و دەمێكیش ئاوردەدەنەو بەلای ئەو

۱- فصلت: ۳۰.

۲- فصلت: ۳۰.

۳- فصلت: ۳۰.

۴- فیض القدير ۵۲۳/۴.

دەرگایانه‌ی له‌ناو دیواره‌کانی سه‌رلیتواری پښگا هه‌ن و، په‌رده‌کانیان لاده‌ده‌ن و که‌شفیان ده‌که‌ن و بینیان به‌حه‌رامه‌کانه‌وه ده‌نن له‌پښانو زیناو شه‌راب خواردنه‌وه و سته‌م و غه‌یبه‌ت و دوو‌زمانی و خو‌پازاندنه‌وه و فیل و ته‌له‌که‌و خواردنی مائی خه‌لک و پښایی خو‌به‌زل زانی و خود په‌سه‌ندی و حه‌ز به‌مه‌دح و ستایش کردن و هتد، جاریش هه‌یه ده‌گه‌پښه‌وه سه‌ر پښگا که‌می‌ک له‌سه‌ری ده‌پۆن و، پاشان چاوده‌بږنه‌وه جوانی و پازاوه‌یی و نه‌فس و ده‌رونیان پا‌ده‌کیشریته‌وه به‌ره‌و بۆنی سه‌رپښچی و بی‌فه‌رمانی خوداو له‌پښگا لاده‌ده‌نه‌وه بۆ خواردنه‌وه و پوو‌کردنه‌وه حه‌رام کراوه‌کانی خوا، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌و ئاو‌پدانه‌وه و لادان له‌پښگای پاست و که‌وته‌نه‌و ناو حه‌رام و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانه‌وه، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌و لادان و لاپښ گرتنه‌و سنور به‌زاندنه‌شیاندا ئنجا نه‌وان سوږن له‌سه‌ر نه‌وه که‌له‌به‌رده‌م خه‌لکدا خو‌یان وا ده‌رده‌خه‌ن که‌له‌ نه‌هلی سه‌ر پښگای پاستن و نه‌وه‌تا پا‌به‌ندن به‌کارو فرمائی په‌رستش و به‌ندایه‌تی کردن، نه‌وانه‌ن له‌سه‌ر نه‌و پښگه‌ پښویانه‌یه‌ن له‌ پۆیشتن و پښکردنیان له‌سه‌ر پښگای سه‌ر زه‌وی و زۆر لاده‌که‌نه‌وه و ئاو‌پده‌ده‌نه‌وه و له‌پښی پاست دښنه‌و خوارو لاده‌ده‌ن ته‌واو وه‌ک نه‌وه‌ی پښوی له‌کاتی پۆیشتندا ده‌یکات.

(خۆشویستن) ریشه‌و بنه‌مای به‌رده‌وام بوونه:

له‌به‌ر نه‌وه‌یه (ئیبینو ته‌یمیه) کاتی پښناسه‌ی (به‌رده‌وامی) ده‌کات نه‌وه‌شی لۆ زیاد ده‌کات که‌ ده‌لښت: (پا‌به‌ندو به‌رده‌وامی له‌سه‌ر خۆشویستنی و به‌ندایه‌تی کردن، لانه‌کردنه‌وه و ئاو‌پدانه‌وه به‌لای پاست و چه‌پدا).^۱

نه‌وه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌ی کاتی لادان ده‌رده‌که‌وښت، که‌ ده‌ست ده‌کات به‌خۆشویستنی شتی ترو به‌ربه‌ره‌کانی خۆشه‌ویستی خودای له‌گه‌لدا ده‌کات و ته‌نگی پښه‌لده‌چنی، یاوه‌کو به‌کی خۆشده‌وښن، هه‌تا وای لۆ دښت، (به‌رده‌وامی ده‌کاته دووبه‌ش له‌نیوان پښگه‌ پاسته‌که‌ی به‌ره‌و خوا چوون له‌سه‌ر زه‌وی و پښگه‌ی خۆشه‌ویستی بۆ نه‌و شته‌ بۆش و به‌تال و پوو‌چانه، کاتی خۆشویستنی به‌تال و

۱- ته‌ذیب مدارج السالکین.

لاوه‌کی و نامۆیه‌کانی زال بوو به‌سه‌ر خۆشه‌ویستی خوادا ئه‌وا به‌رده‌وامی له‌سه‌ر پینگای پاسته‌که‌ که‌م ده‌بیته‌وه‌و ته‌نها به‌قه‌ده‌ر ئه‌و بپه‌ خۆشه‌ویستی به‌که‌مه‌ی که‌ بۆ خوادا هه‌یه‌تی له‌سه‌ر ئه‌و پینگه‌یه‌ ده‌مینێته‌وه‌، کاتیکیش خۆشه‌ویستی بۆ خوا ئه‌وه‌نده‌ هاته‌ خوارو لاوز بوو، له‌ دلێ دا نه‌ماو گۆپیه‌وه‌ به‌خۆشه‌ویستی بۆ غه‌یری خوا ئه‌وا به‌هیچ شێوه‌یه‌ک به‌ردوامی به‌که‌ی نامینیت و ده‌چیته‌ پیزی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ناتوانن له‌سه‌ر پردی (صیراط)ی پۆژی دوا‌یی خۆپاگرو جیگیرین، به‌لکو ده‌بنه‌ خۆراکی قولاپه‌ هه‌لواسراوه‌کانی ئه‌م لای ئه‌و لای صیراط .

به‌پاستی ئه‌و خۆشو‌یستنه‌ (به‌رده‌وامی) هه‌ر که‌سێک دیاری ده‌کات له‌ پینگای سه‌ر زه‌وی و به‌و هۆیه‌وه‌ که‌ تیا‌یدا یه‌ک‌تریمان خۆشه‌ده‌وێت یان پ‌قمان له‌وانه‌یه‌ که‌ له‌گه‌لێ دا نابین، له‌سه‌ر ئه‌و پ‌یناسه‌یه‌ به‌پاستی (به‌رده‌وامی) کاریکی گه‌وره‌یه‌و تیا‌یدا سه‌رکه‌وتوو نابین جگه‌ له‌وانه‌ی که‌ زۆر به‌خه‌میه‌وه‌ن وخواه‌نی هیمه‌تیکی به‌رز و نه‌فس و ده‌روونیان پاده‌هینن بۆ هه‌لگرتنی، ئه‌وانه‌ی سه‌رکه‌وتوو ده‌بن به‌هۆی ئه‌و به‌ندایه‌تی و گۆپ‌پایه‌لی بوونه‌یان‌وه‌ ماره‌یی ئه‌و خۆریان‌ه‌ ده‌ده‌ن که‌له‌ پۆژی دوا‌یی پ‌ی‌یان ده‌دریت و هه‌موو ئه‌و مال و خۆشگوزه‌رانییه‌ی وه‌ری ده‌گریت.^۱

(ئه‌وه‌ش وته‌یه‌کی به‌هیزو پته‌وه‌و ناچیته‌ پیزی ئه‌وانه‌وه‌ جگه‌ له‌و که‌سانه‌ی که‌ دل‌یان رۆشن بووه‌ته‌وه‌ به‌و نورو روناکی‌یه‌ پ‌ی‌رۆزه‌و پ‌زگاری بووه‌ له‌ لیلی و بی‌زاری مرۆیی‌یان‌ه‌و تاریکی‌یه‌ په‌وه‌شتی‌یه‌کانی خه‌لکی وخوا‌ی گه‌وره‌ ده‌ستی داوه‌و شه‌یتانه‌که‌ی پابه‌ندی ده‌ستی کردوه‌، که‌ ئه‌وانه‌ش که‌من).^۲

ئه‌وه‌ی خوا بۆ پابه‌ندو به‌رده‌وام بووانی ئاماده‌ کردوه‌:

خوا‌ی گه‌وره‌ له‌ قورئانی پ‌ی‌رۆزدا ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْهَمُوا نَزَّلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٢٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

۱- فیض القدير.

۲- فیض القدير ۴۹۶/۱.

وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ تَزُولُ مِنْ عَذَابٍ رَجِيمٍ ﴿٣٢﴾

واته: (ئهوانه‌ی به‌پاستی وتیان: په‌روه‌ردگارمان (الله)‌یه، له‌وه‌ودوا به‌رده‌وام پابه‌ندی ئه‌و پټبازه پاسته بوون، ئه‌وه له سه‌ره‌مه‌رگدا ده‌سته ده‌سته فریشته داده‌به‌زن بۆ لایان، پټیان ده‌لټن: هیچ ترس و بیمیکتان نه‌بیت له داهاتوو، هیچ غم و په‌ژاره‌یه‌کتان نه‌بیت بۆ رابردوو، مژده‌تان لێ بیت به‌و به‌هه‌شته‌ی که‌کاتی خۆی به‌لټنتان پټی دهدرا، (خوای گه‌وره و فریشته‌کانیش ده‌فه‌رموون): ئیمه یارویاوه‌رو هاوکارو پشتیوانی ئیوه‌ین له ژيانی دونیاو قیامه‌تیشدا مژده‌تان لێ بیت له به‌هه‌شتدا هه‌رچی ئاره‌زووی ده‌که‌ن و داوای ده‌که‌ن بۆتان ئاماده‌یه. ئه‌و به‌هره‌یه‌ش له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریکه‌وه پیشکه‌شتان ده‌کریت که لټی‌ورده‌و میهره‌بانه).

ئه‌وانه‌ی به‌رنامه‌ی حق و پټگای پاست هه‌لده‌بژێرن، به‌ دل و ده‌روون تیده‌کۆشن تا له‌سه‌ری جیگیرو خۆپاگربن، هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌ی ئهم سه‌ره‌زه‌وی‌یه به‌جیده‌هێلن، ئه‌وه خوای گه‌وره چه‌ند مژده‌یه‌کیان پټی خه‌لات ده‌کات له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا، له‌وانه:

١- ترستان نه‌بیت: مواهید ده‌لټت: (مه‌به‌ست به‌و کارو کرده‌وانه‌ی پیشکه‌شیان کردووه بۆ قیامه‌ت) ٢.

له‌پاستی‌دا مڕۆڤ به‌تایبه‌تی بپرواداری خۆپاگرو به‌رده‌وام له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا هه‌ست به‌ ترس ده‌کات، ترس له‌ سزای گۆپ، ترس له‌پرسیاری نه‌کیرو مونکه‌ر، ترس له‌و ژيانه‌ بزرو نادیاره‌ی که نازانیت چاره‌نووسی تیايدا چون ده‌بیت، ترس له‌وه‌ی که له‌دونیا‌دا کرده‌وه‌ی چاکی که‌می پیشکه‌ش کردبێ بۆ قیامه‌ت و ئه‌و کارانه‌یشی کردوویه‌تی ئایا چه‌ندی به‌ دڵسۆزی بووه‌و لټی وه‌رگیراوه یا بۆ ویستیکی تر بوون و

١- فصلت: ٣٠، ٣٢.

٢- تفسیر (القرآن العظیم) ٤ / ٩٩.

خوا لئی وهرنه گرتووه ئا له و ساته ناسك و له و شوینه دا ئه و مژده یه ی پیده دریت بۆ دلتیا بوونی ئه و بروداره تا نه ترسیت له وه ی له ژیا نی به رزه خدا دیته پئی و تووشی ده بیت .

۲- خه فه تبار مه بن: (له وه ی که به جیی ده هیلن له کاروباری دنیایی دا له مندا ل و که س و کارو سامان یان قه رزو قۆله، ئیمه نا ئومیدتان نا که یین له سه ری و پاداشستان ده ده ی نه وه)، مۆف دوو دل و نیگه رانه به تاییه تی له چرکه ساته کانی کۆتایی دا له سه ر چاره نووسی مندا له کانی و خیزانی دوا ی پۆشتنی به هه ژاری، تووشبوونی به وه سه وه داو ته له که ی شه ی تان و شت بۆ دروست بوون و هۆینه وه ی که وای لیده کات پرسیار بگات له و ساته وه خته دا، کئی چاودیریان ده کات؟ کئی دلسۆزیانه؟ کئی کاروباریان ده گرتیه ده ست؟ کئی فیریان ده کات؟ کئی خه رجیان پیده ده ات؟ کئی کارو بازرگانیه که ی جیبه جی ده کات و مال و سامانیان بۆ به پیره ده بات؟ پرسیا ری زۆری بۆ دروست ده بیت؟ ئه و مالتا وایی له م دنیایه ده کات، ئا لی ره داو له و چرکه ساته دا ئه و مژده یه ی دووه می پیده دریت تا دلتیا بیت و پیلان و وه سه وه سه کانی شه ی تان کۆتایی پیده هی نی ت، به وه ی که دلته نگ نه بی له سه ر جیا بوونه وه ی له که س و کاروما له که ی، به پاس تی ئه وان دوا ی خویان جیگه یان بۆ ده گره وه و پاداشتیان ده ده نه وه .

۳- مژده دان به چوونه به هه شت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا تَنْزِيلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَكِ أَأَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾^۱.

واته: (مژده تان لی بیت به و به هه شته ی که کاتی خوی به لیفتان پیده ده را). (زهیدی کوپی نه سه لم) ده لیت: (ئه و مژده یه ی پیده دریت له کاتی سه ره مه رگدا، له ناو گۆرپدا، له و کاته ی زیندوو ده کړیته وه)^۲. ئه و به هه شته ی کاری بۆ کردووه و له سه ر پێگا که ی خۆپاگرو به رده وام بووه تا به ده ستی به یینی و پئی بگات، ئه وه تا

۱- فصلت: ۳۰ .

۲- تفسیر القرآن العظیم / ۴ / ۹۹ .

له و کاته ی که دوا هه ناسه کانی دهدات مژده ی پیده دریت. تا کاتی قیامت هه لده ستی ئه وه نده پووناکی پی بدریت به بپی ئه و کرده وانه ی پیشکشی کردوون و خورپاگرو به رده وام بووه له سه ریان تا پرت بوون و پزگاریوونی به سه ر پردی (صیراط) دا ئاسان بیت .

٤- له رۆژی قیامتدا له گه لئانین: ﴿ نَحْنُ أَوْلَیَاؤُكُمْ فِی الْحَیْوَةِ الدُّنْیَا وَفِی الْآخِرَةِ ﴾^١. واته: (خوای گه وره و فریشته کانیش ده فه رموون: ئیمه یارو یا وهره هاوکارو پشتیوانی ئیوه یین له ژیا نی دونه ی قیامتیشدا).

فریشته کان به و بپوادارانه ده لئین که له سه ره مه رگدان: ئیمه ده بینه هاوپی و هاوه لئان و دوستی ئیوه یین له ژیا نی دونه ی پزگاتان پیشان ده ده یین و سه رتان ده خه یین و به فه رمانی خوا ده تانپاریژین، هه روه ها له قیامتیشدا له گه لئان ده بین، هاوپییه تیتان ده که یین له ته نیایی ناو گۆرپداو له کاتی فووکردن به که پنه ناداو دلنیا تان ده که یین له پۆژی زیندوو بوونه وه و گه پانه وه تانداو له پردی (صیراط) ده تانپه رپنینه وه و ده تانگه یه نینه به هه شتی پر له نازو نیعمه ت و نه بپاوه)^٢.

به پاستی ئه وه یه له گه لدا بوونی چاک و ته واو، که فریشته کان له گه ل بپواداره به رده وام و خورپاگره کانی پزگای پاستی سه رزه وی دا ده بن هه ر له کاتی چوونه ناو گۆرپه وه هه تا ده چنه به هه شته وه، له پۆشتن و تیپه رپوونی به مه یدان و مه ترسیه کانی قیامتداو، دلنیاو ئارامیان ده کاته وه و له گه لئان ده بن له هه موو ویتسگه کاندا، هه روه ک چۆن له دنیا دا دوستیان بوون هه روایش له قیامتدا هۆکاری به رده وامی و خورپاگریان ده بن .

١- فصلت: ٣١ .

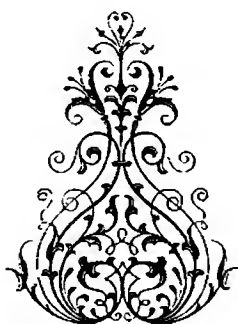
٢- تفسیر (القرآن العظیم) ٤ / ٩٩ .

۵- مژدهدان به وهی همر شتی دل حەزی پێدهگات له بهههشتدا ههیه:

﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ أَنْفُسُكُمْ﴾^۱. واتە: (مژدهتان لی بیت له بهههشتدا ههچی ئارهزویی دهکه ن و داوای دهکه ن بۆتان ئامادهیه ...).

به لێ له بهههشتدا هه موو نه وانه ی دل و دهروون هه لێ ده بژیری و حەزی پی دهکات و چاو پی پوون ده بیتنه وه هه یه و ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ﴾^۲، هه رشتی که داوای دهکه ن و ده تانه ویت پهیدا ده بیت و له بهرده ستان ئامادهیه به و جوړه ی هه لێ ده بژیرن)^۳.

ئه و پاداشته بۆ نه وانه یه که له پێگای راستی سه ر زهوی خوڤاگرو پا به ندو بهرده وام ده بن و ئاو پ به م لاولاو لاریدا ناده نه وه.

۱- فصلت: ۳۱ .

۲- فصلت: ۳۱ .

۳- تفسیر القرآن العظیم ۴ / ۹۹ .

میږگی (۴۵)

به بی لیپرسینه وه ده چنه
به هه شته وه

به شه کانی خه لک له لیپرسینه وه دا:

(عائشه - په زای خوای لی بی) ده گپږته وه که پیغه مبه رﷺ فهرموویه تی: (من
نوقش الحساب عذب)، قالت: قلت أليس يقول الله تعالى: (فسوف يحاسب حسابا
يسيرا) قال: ذلك العرض^۱. واته: (هر که س لیپرسینه وه ی له گه لدا بکړیت سزا
ده دریت)، عائشه ده لیت: وتم: نه ی نه وه نییه خوای گه وره فهرموویه تی: (نه وه
له مه ودوا لیپرسینه وه یه کی زور ناسانی له گه لدا ده کړیت). فهرمووی: (به لکو نه وه
ته نها خستنه پوویه که و لیپرسینه وه نییه). هر له عائشه وه (په زای خوای لی بی) له
پروایه تی کی تر دا ده لیت: پیغه مبه رﷺ فهرمووی: (ليس أحد يحاسب يوم القيامة إلا
هلك، فقلت يا رسول الله أليس قد قال تعالى: (فأما من أوتي كتابه بيمينه فسوف
يحاسب حساباً يسيراً) فقال رسول الله ﷺ: إنما ذلك العرض، وليس أحدٌ يُناقش
الحسابَ يومَ القيامةَ إلا عذب^۲). واته: عائشه (په زای خوای لی بی) ده لیت:
پیغه مبه رﷺ فهرمووی: هر که س له پوژی قیامه تدا لیپرسینه وه ی له گه لدا بکړیت به
هیاک ده چیت، وتم: نه ی نه وه نییه خوای په روه ردگار ده فهرمویت: (نه وه ی نامه ی
کرده وه کانی درایه ده ستی راستی له مه ودوا لیپرسینه وه یه کی زور ناسانی له گه لدا
ده کړیت، فهرمووی: (به لکو نه وه ته نها خستنه پوویه که و لیپرسینه وه نییه،
هر که س له پوژی قیامه تدا لیپرسینه وه ی وردی له گه لدا بکړیت نیلا سزا ده دریت).
له نه بی هوره یره وه (په زای خوای لی بی) ده لیت: پیغه مبه رﷺ فهرمووی: (يدخل من

۱- البخاري / فتح الباري / ۶۵۳۶ .

۲- البخاري / فتح الباري / ۶۵۳۷ .

أمتي الجنة سبعون ألفاً بغير حساب^۱ . واته: حفتا هه زار (۷۰,۰۰۰) كهس له ئوممه تم به بئى لئپرسينه وه ده چنه به هه شته وه) .

له و فهرمودانه وه دهرده كه ویت كه خه لكی له پوژی قیامه تدا بۆ لئپرسينه وه دابهش ده بن به سهر (۳-سى) به شدا:

۱- ئه وانهى لئپرسينه وه یان له گه لدا ده كریت .

۲- ئه وانهى كرده وه خراپه كانیان پیشان ده دریت و سزا نادرین .

۳- ئه وانهى لئپرسينه وه یان له گه لدا ناکریت .

كۆمه لى یه كه م: ئه وانهى لئپرسينه وه یان له گه لدا ده كریت:

ئه و كۆمه له ئه وانن كه لئپرسينه وه یه كى وردى كرده وه كانیان له گه لدا ده كریت، هه روه كو پیغه مبه رﷺ فهرمویه تی: ئیبنو حه جهر ده لیت: (مه به ست پى لئكۆلینه وه و گفتوگۆی ورده، له گه وره و بچوك و كه م و بئى نرخه وه و نه بوونى چاوپووشى و لئبووردن) . له پاسى دا ئه وانه لئیان ده پرسیت وه هه تا له سهر گه ردیله یه ك له كرده وه كانیان، له ئه نجامى ئه و لئپرسينه وه و گفتوگۆ كرده له گه لیاندا دوو چارى گرفتارى دین، هه روه كو (قاضى عیاض) پوونى ده كاته وه ده رباره ی ده لیت: (یه كێك له و گرفتاریانه: پیشاندانى تاوانه كانى و هه لویسته كردن له سهر ئه و كرده وه ناشرین و قیزه ونانه ی كردوویانه و هه په شه و ئاگادار كرده وه یان به سزاو تۆله لئستاندنیان، دووهم گرفتاریشیان: كاتى سزای خۆیان بۆ ته رخان ده كریت ئه گه ر به نده چاكه یه كى نه بیته مه گه ر خودا بۆى دیارى كر دبیته و له چاره ی نووسیبیته و پێنمایى كر دبیته، چونكه ئه و ئه وه ی كر دوشیه تی به دلسۆزى بۆ خواى نه كر دوه).

كۆمه لى دووهم: لئپرسينه وه یه كى زۆر ئاسانیان له گه لدا ده كریت:

ئه وه تا پیغه مبه رﷺ مانای ئه و ئایه ته لئكه داته وه و جیاوازی پێده كات له نێوان ئه مان و جۆرى یه كه م له لئپرسينه وه دا، له به رئه وه ی ئه م لئپرسينه وه یه زۆر

۱- مسلم: ۲۱۶، كتاب الإيمان، ته واو كه ریشى هه یه .

ئاسانە، ھەرۈەكەت پېغەمبەر ﷺ باسى دەكەت و دەفەر موۋىت: (إنما ذلك العرض) (قورطېي) دەلىت: (ئەو ماناى وايە: ئەمە تەنھا پېشاندان و خستنه پوويە و ئەو لىپرسىنەو ھى لە ئايە تەكەدا باسى لىكراو ھى ئەو پېشاندانى كرده وەكانى بپوادارە پىي تا بزانى خودا چۆن لە دونيادا بۆي پۆشيو ھى ئەو تە لە قىامە تېشدا لىي خوش دەبىت، تا ھەست بە منەت و لىپوردەيى خودايى بكن) ^۱. ئەو فەر موودەيە ئىيىن و عومەر لە ھەردو (صحيح) ھەكاندا پوونى دەكاتەو ھى دەلىت: (سمعت رسول الله ﷺ يقول: يدني المؤمن من ربه، وقال هشام: يدنو المؤمن حتى يضع عليه كنفه فيقره بذنوبه: تعرف ذنب كذا؟ يقول: أعرف، يقول رب أعرف (مرتين) فيقول: سترتها في الدنيا، وأغفرها لك اليوم، ثم تطوى صحيفة حسناته، وأما الآخرون -أو الكفار- فينادي على رؤوس الأشهاد: هؤلاء الذين كذبوا على ربهم) ^۲. واتە: (گويم لە پېغەمبەرى خوا بوو ﷺ فەر موۋى: بپوادار لە پەرۋەردگارى نزيك دەبىتەو، ھى ھىشام دەلى: بپوادار نزيك دەبىتەو بە جۆرىك ھە تا پەرۋەردگارى لە و نزيكىيە تاوانەكانى ھەمو پېشان دەداتەو ھى پىي دەفەر موۋىت: ئايا دەزانى ئەم تاوانەت كرد؟ ئەويش دەلى بەلى دەزانم، پەرۋەردگارا دەزانم (دووجار) لە سەريەك، بەم شيوەيە تاوانەكانى دەخاتە بەردەم ئىنجا پىي دەفەر موۋىت: لە دونيادا بۆم پۆشيو ھى بە ھۆيانەو ھى ھەياو پىزت نەچوو، وا ئەم پۆش لىت خوشدەبم، پاشان نامەى چاكەكانى بۆ ھەلدەداتەو ھى پېشانى دەدات. بەلام بۆ خەلكانى تر- ئەوانەى بىپاوەن- لە سەرويانەو ھى بانگىك دىت دەلى: (ئەوانە ئەو كەسانەن كە درۆزنن بەرامبەر پەرۋەردگارىان) .

كۆمەلى سىيەم: ئەوانەى لىپرسنەو ھىان لەگەلدا ناكريت:

ئەوانە لە باشترىن و چاكترىنى دروستكراوانى خوداي پەرۋەردگارن، ھى پىرۆزترىن و جوانترىن شويىيان ھى لە پۆزى قىامەتدا، لەوى تووشى ئەو ھى نەبىن كە كۆمەلى يەكەم و دوو ھى تووشيان دىت، بەلكو بەبى لىپرسىنەو ھى دەچنە

۱- فتح الباري ۱ / ۳۳۹ ط - دار التراث .

۲- رواه البخاري، (الفتح: ۴۶۸۰).

به ههشته وه نه کرده وه کانیان ده خرّیته وه به رده م و نه گفتوگۆو لیکۆلینه وه ی وردیان له گه لّ نه نجام ده دریت، هه موو که س خۆزگه و ئاوات ده خوانن که به کێک بن له و کۆمه له که سانه و خۆزگه ده خوانن وه کو عه کاشه (په زای خوای ئی بی) بن که نه و که سه بوو مژده ی پیدرا به کێکه له و که سانه، به لام شه ی تان بیئومیدی ده خاته دلی هه ندیکه وه کاتی ده بینن ژماره یان سنوورداره، وا گومان ده به ن که نه مان به راستی دوورن له وانه و ناگه نه ئاستی نه وان له به رنه وه ی له و سه رده مه پیرۆزه ی پیغه مبه روﷺ هاوه لانی و سه رده می شوینکه وتوان و شوینکه وتوی شوینکه وتوان هه یه و نه وانیش خه لکی باش و بروداری به میزیبون، به لام له راستی دا نه مه وانییه، نه م گومان و په شبینییه دروست نییه، چونکه پیغه مبه رﷺ هیچ کات و سه رده می دیاری نه کردوه، تا نه و به ش و ژماره یه تیادا کۆتایی پی بیت و هیچ کۆمه لیکیشی به پوونی و ئاشکرای تیادا باس نه کردوه، به لکو مژده ی ته نها به یه ک که س داوه نه ویش (عه کاشه) به کاتی به کێکی تر هه لده ستاو پرسایاری ئی ده کرد ده یاره ی نه وه، له وه لامی دا ده یفه موو (عه کاشه) پیشتکه وت^۱.

نه گه ر وای پی نه فه رموویان نه و هه موو نه وانه ی له وی بوون ده یانویست بگه ن به و وه لامه ی (عه کاشه) ده ستی که وت و پی ی گه یشت و ئیتر نه و ژماره دیاری کراوه هه ر له سه رده می نه وانه کۆتایی ده هات، به لام پیغه مبه رﷺ به کراوه یی به جی ی هیشتوه، بۆ نه وه ی خاوه ن هیممه ته کان قۆلی لی هه لمان و زۆر به ته نگه وه بی ن و سووربن و بریاری نه وه بده ن که چاکه خوازین و سوارچاکی مه یدان بن، تا بگه ن به وان، که واته نه و خیره به رده وامه و بۆ ئوممه تی (مه مه دﷺ) ه تا خوای گه وه نه وه ی له سه ر زه وی هه یه له ناوی ده بات و نایه یلّیت.

۱- عه کاشه: نه و هاوه له به یژه بووه که به کم که س پرسایاری کردوه له پیغه مبه ری خوا که ئایا نه و به کێکه له و (۷۰۰۰۰ هه فتا هه زاره) له وه لامیدا ده فه رموی: به لی تو له وانی

سیفہت و ئاکاری ئەم ھەلبژێردراوانە:

قەومێک بەبێ لێپرسینەو دەچنە بەھەشتەو، کەواتە گومانی تێدا نییە دەبێ خواوەنی سیفات و ئاکاریک بن کە بەھۆیەو ئەھلی ئەو شەرەفە گەورە یە بن، چ لە سیفەتی دونیایی کە بە ھۆیەو دەگەنە ھیممەتێکی بەرزو خواوەن چاکە یەکی زۆر بە پشتیوانی و تەوفیقی خودایی یەو، وە سیفەتی پۆژی دوا یی کە جیا یان دەکاتەو لە چینه کانی تری خەلکی .

یەگەم: ژمارەیان وە سیفەتی دونیایییان:

(ئێبنو عباس - پەزای خوای لێ بێت) دەلێت: پێغەمبەر ﷺ دەفەر مووی: (عرضت علي الأمم، فأجد النبي يمرّ مع الأمة، والنبي يمرّ مع النفر، والنبي يمرّ مع العشر، والنبي يمرّ مع الخمسة، والنبي يمرّ وحده، فنظرت فإذا سواد كثير، قلت يا جبريل هؤلاء أمّتي؟ قال: لا ولكن انظر إلى الأفق، فنظرت فإذا سواد كثير، قال هؤلاء أمّتك، و هؤلاء سبعون ألفاً قدامهم، لاحساب عليهم ولا عذاب، قلت ولم، قال: كانوا لا يكتون، ولا يسترقون، ولا يتطيرون، وعلى ربهم يتوكلون. فقام إليه عكاشة بن محصن، فقال: ادع الله أن يجعلني منهم، قال: اللهم اجعله منهم، ثم قام إليه رجل آخر قال: ادع الله أن يجعلني منهم. قال ((سبّك بها عكاشة))^١. واتە پێغەمبەر ﷺ فەر مووی: ئوممەتەکان خزانە بەرچاوم، ھەر پێغەمبەرێک لەگەڵ ئوممەتی خویدا دەپۆیشت، بێنیم پێغەمبەر ھە یە یە کەسی لەگەڵدا یە، پێغەمبەر ھە یە (۱۰) کەسی لەگەڵدا یە، پێغەمبەر ھە یە (۵) کەسی لەگەڵدا یە، پێغەمبەر ھە یە کەسی لەگەڵدا نییە، ئینجا خەلکیکی زۆرم دیت بە جوبرە ئیلم وت: ئەوانە ئوممەتی منن، وتی: نا بەلام بپوانە ئاسۆ یەکی تر (سە یرم کرد) خەلکیکی زۆرترم دیت، وتی: ئەو ئوممەتە کە ی تۆ یە، حەفتا ھەزار لە پێشیانەو دەپۆن بەبێ لێپرسینەو دەچنە بەھەشتەو، نە لێپرسینەو یان ھە یە و نە سزا. وتم: چۆن؟ فەر مووی: ئەوانە داخیان بەکارنە ھێناو، داوای نوشتە یان لە کەس نە کردوو و پەشبینی ناکن، پشت بە

١- البخاري (فتح الباري: ٦٥٤).

په روه ردگاريان ده به ستن، (عه کاشه ی کوپی محسن) هه ستا وتی: له خدا داوا بکه بمخاته ناو ئه وانه، پیغه مبه رﷺ فه رموی: خواجه عه کاشه له وان بیت. ئینجا پیاوئیکی تر هه ستاو وتی: داوا بکه له خوا منیش له وان بم، فه رموی: (عه کاشه پیشت که وت).

۱- ژماره یان:

له وفه رموده یه ی پیشوودا باس کراوه که ژماره یان هه فتا هه زاره به لام له فه رموده یه کی تر دا که (سه هلی کوپی سه عد) هیئاو یه تی ده لئیت:

۱- (سبعون ألفاً أو سبعمائۀ ألف) گئیره روه ی فه رموده که گومانی له و دوو ژماره یه دا هه یه که واتاکه ی (هه فتا هه زار یان هه وت سه د هه زان) ه.

(نیمام أحمد) له (شه بیان) هوه فه رموده یه که ده گئیر پته وه که ده لئیت: (پیغه مبه رﷺ) فه رموی: (لیدخلن الجنة من أمتي سبعون ألفاً لأحساب علیهم ولا عذاب، مع کل ألف سبعون ألفاً..)^۱. واته: (هه فتا هه زار که س له ئوممه تم ده چنه به هه شته وه نه لیپرسینه وه یان له گه لدا ده کریت و نه سزا ده درین). له گه ل هه ر هه زار که سیش له وانه هه فتا هه زاری تر هه یه).

۲- (ئهبی ئومامه) ده لئیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی: (وعدني ربي أن یدخل الجنة من أمتي سبعین ألفاً بلا حساب علیهم ولا عذاب، مع کل ألف سبعون ألفاً، وثلاث حثیات من حثیات ربي)^۲. واته: (په روه ردگارم به لئینی پئداوم که هه فتا هه زار له ئوممه تم ده چنه به هه شته وه نه لیپرسینه وه یان له گه ل ده کریت و نه سزا ده درین، له گه ل هه ر هه زار که سیشدا هه فتا هه زاری تر هه یه و سئ مشت به مشتی په روه ردگارم له گه لیاندا ده بن).

۴- (طه به رانی) فه رموده یه کی ده ره ئتاو له گئیرانه وه ی (عوتبه ی کوپی عه بدولسه لمی) که ده لئیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی: (إن ربي عزوجل وعدني أن

۱- البخاري (الفتح: ۶۵۴۴).

۲- رواه الإمام أحمد وصححه الألباني (ص ج ص) ۵۴۲.

۳- رواه أحمد، وصححه الألباني (ص ج ص) ۶۹۸۸.

يدخل الجنة من أمّتي سبعين ألفاً بغير حساب، ثم يشفع كل ألف لسبعين ألفاً، ثم يحثي ربي تبارك وتعالى بكفيه ثلاث حثيات. فكبر عمر، وقال: إن السبعين الأول يشفعهم الله في آبائهم وأبنائهم وعشائهم، وأرجو أن يجعلني الله في إحدى الحثيات الآخر^١. واته: (پهروهردگارم به لئنی داومی که حهفتا هه زار له نوممه تم دهخاته به هه شته وه به بی لئپر سینه وه و به بی سزادان، ئینجا هه هه زار که س له و حهفتا هه زاره تکا ده که ن بۆ حهفتا هه زاری تر، ئینجا پهروهردگارم مشتم ده دات له نوممه تم به مشتی موباره کی و سی مشتی تریان به م جوړه دهخاته به هه شته وه، عومره ته کبیری کردو وتی: حهفتای یه که م تکاو داوا له خوا ده که ن بۆ باوکیان و کوپیان و مؤزو تایه فیه یان، نومیده وارم خوای گوره بمخاته ناو یه کی له و مشتانه ی دواپی که ده یان خاته به هه شته وه).

له و فهرمووده پیرۆزانه ی پیشوووه روون ده بیته وه که:

أ- نه و کۆمه له ی ده چنه به هه شته وه به بی لئپر سینه وه ژماره یان (چواره زارو نۆسه د ملیۆن که سه) .

ب- نه و کۆمه له جیان له وه که خوای پهروهردگار مشتیان لیده داو به سی مشتم ده یانبات په نگه نه و سی مشته ژماره یان زیاتریش بیت له و ژماره یه ی سه ره وه، نه وه ش نه وه یه: (وسعت رحمته السماوات والأرض) به پاستی په حمه ت و سوړو به خشنده یی خوا له تاسمانه کان و زهوی فراوانتره وه ره ره مووی ده گریته وه .

ج- نه و حهفتا هه زاره ی یه که مجار ده چن له پله و پایه و جیگه و پړیگه دا جیاوازو تایبه ترن له وانه ی که دواتر بۆیان زیاد ده کریت و به هو ی تکاوشه فاعه تی نه وانه وه ده چن .

(نیمام ئیبنو حه جره) ده لئیت: (مانای له گه لدابوون له و ته و گیرانه وانه ی پابردوودا که ده لئیت له گه ل هه هه زار که س حهفتا هه زار، یان له گه ل هه یه کیك

١- قال الحافظ محمد بن عبد الواحد: لأعلم لهذا الأستاذ علة (حادي الأرواح ص ٩١- ط دار الكتب) وذكره ابن حجر في الفتح أنه (بسند جيد) الفتح ٢٤٦/١١، دار إحياء.

لهوان حهفتاهزار ههیه دهچنه بههشتهوه لهوانیه دوابه دواى ئهوان بچن واته
 حهفتاهزار کهسى به کهم جار پيشتر دهچن ئينجا ئهوانى تر، ئه گهر کرده وه بيان
 وه کويهك نه بيټ، ههروهكو له فهرموده وه کدا هاتووه (المرء مع من أحب):
 (هه رکهس له گه ل ئه وه دايه که خوشى ويستووه) يا ئيحتيمالى ئه وهى ههیه مه بهست
 له وه گه لدا بوونه ته نها چوونه بههشت بيټ به بى ليپرسينه وه، وه له کومه لى
 دووه م بن که دهچنه بههشت يا دواى ئهوان، ئه وه ئه ولاتره، له (جه عفرى کوپى
 موحه ممه د صادق) ئه ویش له (باوکی يه وه) و ئه ویش له (جابر) وه
 ده يگيرپته وه: (هه رکهس چاکه کانى زياتر بوو له خراپه کانى و له تاوانه کانى ئه وان
 که به بى ليپرسينه وه دهچنه بههشته وه، وه ئه وهش که چاکه و خراپه ی وه کويهك
 هاته وه وه يه کسان بوون ئه وه له وکه سانه يه که ليپرسينه وه يه کى زور ئاسانى له گه لدا
 ده کريت، هه رکه سيش به گونا هو تاوان نه فسى خوى ويتران کرد بيټ ئه وا دواى ئه وهى
 تو له و سزاي خوى وه رگرت بهر شه فاعهت ده که ويټ).

ئه وه فهرموده وه حاکم و بهيه قى ده ريان نه يئاوه له (البحث) دا هاتووه وه به م
 شي وه يه يه: (من زادت حسناته على سيئاته فذاك الذي يدخل الجنة بغير حساب ومن
 استوت حسناته وسيئاته فذاك الذي يحاسب حسابا يسيرا، ومن أوبق نفسه فهو الذي
 يشفع فيه بعد أن يعذب).^۱

د- ئه و ژماره يه ی له فهرموده کاند هاتووه و باس کراوه تا بيه ته به ئوممه تى
 (موحه ممه د ﷺ) ئه وه تا له فهرموده که دا ده فهرمويت (من أمتي) واته: له (ئوممه تى
 من) ئه وهش ماناي ئه وه يه که له ئوممه ته کانى تر کهس له گه ل ئه و کومه له دا ناچن،
 (ئيمام نيينو حه جهر) ده ليت: (له وي دا که ده لى له ئوممه تى من ئه وا ئوممه تانى تر
 له م ژماره يه دا نين که باسيان کراوه، واته ئه و ژماره ته نها له ئوممه تى
 (موحه ممه دن ﷺ)، به لام نه فى کردنى چوونه ژوورى که سانى تر نيه که له غه يرى
 ئوممه تى (موحه ممه دن ﷺ) و له سه ر سيفات و ئاکارى ئه وان ه که باسيان کراوه،

۱- فتح الباري / ۱۱ / ۳۴۸، ط: دار إحياء التراث .

له شتووهی مانگی چوارده له یهکه مینه کان، جگه له وه له پیغه مبه ران (سهلامی خویان لی بی) وه هرکس که خودا بیه ویت له شه هیدان و پاستگویان و پیاوچاکان^۱.

۲- سیفات و ئاکاری دنیا ییان:

ئو ژماره یه که خوی پهره ر دگار له پوژی قیامه تدا لئپر سینه وه یان له گه لدا ناکات، سیفه تی دیار یکر اویان باس نه کراوه، جگه له وهی له فهرمووده که دا هاتووه، بۆ که س نییه که ئه مه تاییه ت کات به شه هیدان، یا تاییه تی کات به که سیک به موسلمان و له سهره تای سهرده می ئیسلامدا له دایک بووی یا تاییه ت بکریت به هاوه له به پیزه کانی پیغه مبه ر ﷺ، هه روه کو زۆر که س واگومان ده بن که ئه وانه ته نها له سهرده می پیغه مبه ری خوا ﷺ هه بوون^۲ و ئو ژماره یه تاییه ته به وان، به لکو پیغه مبه ر ﷺ په های کردووه بۆ دروستکردن و هه لگیرساندن پيشپرکی له نئوان خاوه ن تواناو لیهاتووه کان له هه ر سهرده می که له هه ر نه وه یه که له نه وه کان و له سهرده مه کان، وه فهرمووده ی (حثیات-مشته کان) ئو ژماره یه ی به فراوانی به جیه پیشتووه و سنوورداری نه کردووه، ئه وه ش بانگمان ده کات و داوامان لیده کات بۆ نه وه ی ئو سیفاتانه بزانی که به هۆیانه وه به بی لئپر سینه وه ده چنه به هه شته وه، که ئه وانه ن: (لایکتوون ولایسترقون ولایتیرون وعلی ربه م یتوکلون). واته: (داخیان به کارنه هیناوه و داویان له که س نه کردووه نوشته یان بۆ بکات په شبینی ناکه ن و پشت به په روه ر دگاریان ده به ستن). (ئیبینو حه جه ر) ده لیت: زۆرینه ی گێرانه وه و پیاویه ته کان له سهر ئه م چوار سیفه ته به کده نگن و هاوپان، له گێرانه وه که ی (سه عیدی کوپی مه نصر) که موسلم هیناویه تی (ولایرقون) ی که وتووه ته ناو له شوینی (ولایکتوون) که (شیخ ته قی الدین ئیبینو ته یمی) ئینکاری ئه و گێرانه وه یه ده کات^۳.

۱- فتح الباری (۱۱/ ۳۴۸) ط - دار إحياء التراث -

۲- له گێرانه وه یه که موسلمدا (۲۲۰).

۳- فتح الباری (۱۱/ ۳۴۴) ط - دار إحياء التراث -

ثیمام (ثیبنو القیم) ده لَیت: له بوخاری دا (لایرقون) نه هاتوو و شیخ ثیبنو ته میمه راستی پیکاو، نه و ته یه که که وتۆته ناو فرموده که وه هله ی هندی له وانه یه که گتپاویانه ته وه، پیغه مبه رﷺ وه سفی نه وانه ی کردوو که به بی لپرسینه وه ده چنه به هه شته وه، نه وهش: ده سته به رکردن و راستی به تی به کتاپه رستی به ته وایو به بی خهوش، داوا له خه لکی ناکه ن سه ریان خه ن و نوشته یان بۆ بکه ن ته طه یورو په شبینی ناکه ن، پشت به په روه ردگاریان ده به ستن، ته طه یورو په شبینی: جوړیکه له هاوه لگه رایو و شریک بۆ خوا دانان، به ته نیا پشتیوان به خوا ده به ستن داوای پشتیوانی له غه بری خوا ناکه ن، وازیان له نوشته و په شبینی هیئاوه که نه وهش له تیریو ته وایو ته وه ککوله به خودا، هه روه کو له فرموده ی: (الطيرة شرك) دا هاتوو.

ثیبنو مه سعود ده لَیت: (که س نییه له ئیمه په شبینییه که نه کات^۱، به لام خودا به هوی ته وه ککوله وه لای ده بات). چونکه ته وه ککول و پشت به خودا به ستن په شبینی لاده بات، به لام نوشته کردن له چاوی پیس له نوشته باشه کانه، نه وه تا جبریل (سه لامی خوی لئ بی) نوشته ی بۆ پیغه مبه رﷺ خویندوو و پوخسه تیشی داوه نوشته بخوینی، وه فرمویه تی: نوشته نه گهر شریکی هاوه لگه رایو تیدا نه بیّت نه وا ریگه پیدراوه و هیچی له سه ر نییه، وه فرمویه تی: (من استطاع منكم أن ينفع أخاه فليفعل)^۲. واته: (هه ر که سی له ئیوه ده توانی سودیک به براکه ی بگه یه نیّت با سودی پی بگه یه نی). نه وهش به لگه یه له سه ر نه وه که چاکه و چاکه کاریه و سود به خشه، له بهر نه وه ریگه پیدراوو خۆشه ویسته له لای پیغه مبه رﷺ که ی نه وهی نوشته ده کات چاکه کاره، نه وهش که داوای نوشته ده کات ده یه ویّت سود له غه بری خوی وه ریگریّت، ته وه ککول نه وه ناهیلَیت. کاتی و تراوه به عائشه که

۱- رواه أحمد والبخاري في الأدب المفرد، وصححه الألباني (ص ج ص) ۲۸۵۵.

۲- په شبینی: دروست بوونی گومان و په شبینی به هوی چاوفرین و پشمن و فرین و یا نیشته وهی بالنده یه که ده نگ و جوله و دابارینی بالنده و..... هتد.

۳- رواه مسلم في صحيحه ۲۱۹۹، کتاب السلام.

ئایا پیغمبر ﷺ نوشته‌ی بۆ کراوه، جبریل نوشته‌ی بۆ کردووه؟ وتی: به‌ئێ به‌لام
ئو داوای نوشته‌ی نه‌کردووه و نه‌یفه‌رموه نووخته‌یان بۆ ناکریت یان نه‌کراوه به‌لکو
فه‌رمویه‌تی: داوا له‌ که‌س ناکه‌ن نوشته‌یان بۆ بکات.^۱ ئه‌وه‌ش که زیاتر بۆچونه‌که‌ی
(ئیبینو ته‌یمیه) دلتیا ده‌کاته‌وه هاتنی فه‌رموده‌ی تره له‌ پیاویه‌ته‌کانی تر که
له‌ (مسلم) دا هاتووه و تیایدا (ولایرقون) باس نه‌کراوه، له‌ وانه فه‌رموده‌که‌ی (موحه‌مه‌د
بن سیرین) که له‌ (عمران بن حصین) ه‌وه^۲ ده‌گێڕێته‌وه و فه‌رموده‌که‌ی (حه‌که‌م بن
ئه‌لئه‌عره‌ج) که ه‌ه‌ر له‌ (عمران بن حصین) ه‌وه ده‌گێڕێته‌وه^۳، ئه‌گه‌ر بۆچونی هه‌له‌ی
پاویه‌که‌ی ئێ به‌دوور بگه‌ڕین. به‌تایبه‌تی ئه‌وه‌ی که بوخاری و موسلیم ئیعتیمادی پێ
ده‌که‌ن ئه‌وه‌یه که ته‌رکی ئه‌و (الرقي) یه‌ی به‌یه‌کێک له‌ سیفات هه‌زاره‌که
باسی کراوه، ته‌نها له‌یه‌ک گێڕانه‌وه دا دیار و پوونه که موسلیم هه‌یناویه‌تی له
فه‌رموده‌که‌ی (سه‌عید کورپی منصور). گومانی تیدا نییه که لێک ده‌درێته‌وه و پاشه
ده‌کریت بۆ ئه‌وه‌ی که واز هه‌ینانه ئێ و ناچیتته‌ خانه‌ی حه‌رامه‌وه، له‌ به‌رئه‌وه‌ی
نوخته‌کردن وه‌کو (ئیبینو حه‌جەر) ده‌لێت: قه‌ده‌غه‌کراو نییه به‌لکو ته‌نها ئه‌وه تیایدا
قه‌ده‌غه‌و نه‌هی لێکراوه که هاوه‌ل بپیاردان و شه‌ریک بۆ خوا دانان و چوون به‌ره‌و
ئو هاوه‌لگه‌راییه‌ی تیدا بێت یا بۆنی هاوه‌لگه‌راییه‌ی ئێ بێت، پاشان ئه‌وه‌تا
پیغمبر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (اعرضوا علي رقاكم، لا بأس بالرقی ما لم یکن فیہ شرک)^۴.
واته: (نوخته‌کانتانم پیشانده‌ن هیچی خراپه‌ی تیا نابینم مادام شه‌ریک و هاوه‌ل
بپیاردانی تیدا نه‌بێت).

ئه‌وه‌ش ئاماژه‌یه بۆ ئه‌و هۆیه‌ی که نه‌هی ده‌کات. دوا به‌دوای ئه‌وه (ئیبینو
حه‌جەر) پای جیاوازه له‌ (ئیمام ئیبینو ته‌یمیه) له‌ هه‌له‌ی گێڕه‌ره‌وه‌ی فه‌رموده‌که‌و
به‌لکو ئه‌و بپیارای بوونی (ولا یرقون) ده‌دات که له‌ فه‌رموده‌که‌ هه‌بێت و هه‌تبه‌یت، و

۱- حادی الأرواح ص: ۸۹، ط: دار الکتب العلمیه.

۲- مسلم ۲۱۸.

۳- مسلم کتاب الإیمان ۳۷۲.

۴- مسلم (۲۲۰۰) کتاب السلام.

دهبيني که ئو حه فتا هه زاره ده بي به ته واوي ته رکي که ن و نه يکه ن. (ئه وه ش به کلایي کردنه وهی ماده یه و کۆتایی پي هینانییه تی له لایه ن ئو حه فتا هه زاره، چونکه هه رکه سی ئو نوشته یه بکات ئو به ته واوي دنیایی یه وه خۆی نه داوه ته ده ست خودا، ئه گه رنا نوشته کردن له خودی خۆیدا قه ده غه نه کراوه).^۱

ئێستا له و لیکنانه وه یی (ئیبینو حه جهر) دوور ده که وینه وه و ده چینه وه بۆ لای پای (ئیبینو ته میه) و قوتابه که ی (ئیبینو القیم) دا ئه وه ش له بهر ئه وه ی ئیبینو حه جهر (په زای خوای لی بی) وه کو ده لی: هه موو هاوه لان به گشتی ئه و نوشته یان واز لیه یناوه و نه یان کردوه چونکه زۆر سووریوون تا به لکو ناویان بچیته ناو ئه و حه فتا هه زاره وه، ئه وه ش پێچه وانه ی ئه و ده قه جیگیره یه که هاوه لان مامه له یان له گه ل نوشته ی پێگه پێدراودا کردوه.

سیفه تی یه که م: داخ کردن به چاره سه ر به کارناهیین (لایکتوون): بریتیه له به کاره ینانی (داخ) بۆ چاره سه رو سوتاندنی پێسته به هۆی توندوتیژی که رمیه ک، ئه وه ش به شیکه له (دهرمانکردن - التداوی)، وه له م سهرده مه ی ئێستا به کار دیت، ئه وه به و مانایه نه هاتوه که وازه یان له ته داوی و چاره سه ر له سیفه تی ئه و حه فتا هه زاره بیست، چونکه چاره سه رو ته داوی پێغه مبه ر ﷺ کردویه تی و هاوه لانیشی له سه ر هانداوه (نیعام النووی) ده لیئت: هه ندی له خه لکی وای بۆ ده چن که به هۆی ئه م فه رموده وه ده رمان و چاره سه ر شتیکی ناپه سه نده، زۆرینه ی زانایانیش پرایان جیاوازه و هه لۆیسته یان کردوه له سه ری که ده بینن فه رموده ی زۆر هه یه که پێغه مبه ر ﷺ باس له سوودی ده رمانکردن و چاره سه ر ده کات، باس له زۆر خواردن ده کات وه کو په شکه و ژه می خۆراک و دان به خۆدا گرتن و زۆری تر، بۆ ده رمان باسی کردوون، ئه وه تا عائشه (په زای خوای لی بی) باسی ده کات که ده رمان و چاره سه ری زۆر به کاره یناوه له وانه دا باس له نوشته ده کات که بۆ شیفا به کارهاتوه. ئینجا (نه وه یی) ده لیئت: مانای فه رموده که مه به سستی پي ئه و که سانه

۱- فتح الباری ۳۴۴/۱۱ ط - دار إحياء التراث .

دېت كه دهرمان به چاك و سوود به خش دهرانن و توانای كاره كه ناگېرپنه وه بؤ دهسته لاتی خوی په روه ردگار^۱.

نمونه ی نه وانه له وسه رده مه ی ئیمه دا زؤن و زؤر له خه لکی شیفاو چاك بوونه وه ده دهنه پال دهرمان و پزیشك و ناگېرپنه وه بؤ دهسته لاتی خودا، ته داوی و دهرمان قه دهغه نه كراوه هه روه كو كاریگه ری له گه ل خوماندا ده بینن، نه و سیفه ته دژی دهرمان كړدن نییه به لكو دزایه تی هه یه له گه ل نه و بؤچوونه ی كه شیفاو هو ی چاك بوونه وه ده دهنه پال دهرمان و دكتور نه و ه یان له بیر كړدوه كه شیفا به خش ته نها خودای په روه ردگار ه.

سیفه تی دووه م: داوای نوشته له كهس ناكهن (ولایسترقون):

وته كه ی (نېنو ته میمه) مان باس كړد، كه نه وان داوای نوشته كړدن ناكهن له هېچ كهس كاتې توشی نه خوشی یه ك دهن، به لام نوشته بؤ كه سانی تر ده كه ن، له وه شیاندا به شوین پیغه مبه ری خوا^۱ كه وتوون و نه و ده كه نه پیشه نگ له گه ل زؤر له هاوه له به پزیزه كانی (په زای خویان لی بی) كه واته نه و ه یان پیچه وانه و دژ نییه به سیفه تی نه و حه فتا هه زاره، به لام نه گه ر نه و وته یه ی (ولایسترقون) دابمه ززی و به پراست بزانیست بؤچوونی نه وان نه و ه یه به ته واوی ته رکی نوشته ناكهن و وازی لیتا هینن به لكو واز له و نوشته نه ده هینن و نایكهن و له لایان قه دهغه یه كه هاوه لدانانی بؤخوا تیدابیت یا بؤنی شېرك و هاوه لگه رایى لی بیت و نه فی یه كتاپه رستی تیدابیت، یا هاوشیوه ی وته یه كى (عهره ب) بیت كه ده لئین (ته لیسم) ه.

(قورطبی) ده لئیت: (پشتگیری پیغه مبه ر^۲) له نوشته تاییه ت و ته رخانكراوه، به به لگه ی نه و وته یه ی پیغه مبه ر^۲ كه به بنه مالیه ی (عهره كوپى حازم) ی فهرموو: (نوشته كانتان بخه نه پووم تابزانم چین، نوشته خراب نییه به مه رجيك هاوه ل بؤ خوادانانی تیانه بیت)^۲. هه روه ها داخكردنیش نه گه ر شوینه واری خرابی نه بیت و

۱- شرح مسلم للنووي (۹۰/۳)، ط: دار إحياء التراث.

۲- مسلم (۲۲۰۰) كتاب السلام.

ههركهس لهشوینی خۆیدا بیکات و مافیکی نهوستر اوو ناپهسهندی تێدانهبیت و لهشکۆمهندی کهم نهکاتهوه ئهوه پێگهپێدراوهو ئهگەر کهسیکی بهم جوړه بیشیکات دهتوانی لهو ههفتا ههزاره بیت. ئینجا فهرمووی: (سهعدی کوپی زوراره داخی بهکارهیناوه). (سهعدی کوپی مهعاذ) که بۆ مردنهکهی عهرشی پهروهردگار لهززی داخی بهکارهیناوه کاتی تیریک دهگیرێته (سهعدی کوپی مهعاذ) و بهر پهگی ژبانی کهوت پیغهمبهر ﷺ بهتیریکی نوکپان داخی کردو ئاوسا دووباره بۆی داخ کردووه تهوه، (ئوبه ی بن کهعب) داخی بهکاربردووه - جابر دهگیرێتهوه دهلێت: پیغهمبهری خوا ﷺ پزیشکیکی نارد بۆلای (ئوبه ی) کوپی (کهعب) دهماریکی لیبری و پاشان برینهکهی داخ کرد، وه (عمران کوپی حصین) داخی بهکارهیناوه وه قاچی (عوروه ی کوپی زوبهیر) براهیهوه داخ کرا، ئهگەر کهسیک بپوای وابی که ئهوانه پیاوچاک نهبوون و ناتوانن لهو ههفتا ههزاره بن ئهوا قسهکهی ئهوهنده ناپهوایه شاردنهوهی ناکرێت. (خطابی) دهلێت: (نوشته ئهگەر بهقورئان و ناوه پیروژهکانی خوای پهروهردگار بکرێت ئهوه پێگهپێدراوه، بهلام کاتی ناپهسهندو نهوستر اووه بهوتهیهکی جگه لهزمانی عهرهب بکرێت و سهربکیشیت بۆ کو فرو هاوهل دانان بۆخوا بههۆی وتهیهک یا قسهیهکی وا که هاوهل بپیاردان یا بۆنی هاوهل بپیاردان بدات، وهوتی: ههروهکو ئهوهی که لهنوشتهدا ههبوو که جاران لهسهردهمی نهزانی و نهفامی دا دهکرا بۆ پشت و پهنا پێبهستن و، بۆ لادانی بهلاوئافات لهسهریان و زۆر بهگهوره بۆیان دهپوانی و بیروباوهریان وابوو ئهوه لهلایه نجنۆکهوهیهو هاوکارو پشتیوانیان دهکات.^۱

سیفهتی سییهم: رهشبینی ناگهن (ولایتطیرون):

(الطیرة) بهکار دیت که بهمانای رهشبینی دیت، (الطیرة) لهوهوه هاتوه: کهکاتی خۆی بالندهیهکیان ههلاوه ئهگەر بهرهولای راست فریبا ئهوا ئهوکاره ی دهیانویست ئهنجامی بدن دهیانکرد، بهلام ئهگەر ئاراستهکهی بهرهو چهپ بوايه

۱- شرح مسلم للنووي (۲/۹۰)، ط: دار إحياء التراث.

ئەوا وازيان لە وکارە دەهێنا کە دەیانویست بیکەن و نەیانده کرد، ئیمام (ئیبنی مەنظور) دەلالت: (الطيرة دژه واتای الفأل) ه، (الطيرة والفأل) به واتای (پەشبینی و گەشبینی) دیت. عەرەب به یەک واتا بۆی دەپوانن. ئەوە تا (ئەبی هورەیره) دەلالت لە پێغەمبەر ﷺ بیستوو دەیفەرموو: (لاطيرة، وخیرها الفأل) قیل: یارسول الله، وما الفأل؟ قال: (الكلمه الصالحه یسمعها أحدکم)^۱. واتە: پێغەمبەر ﷺ فەرموویه تی: (گەشبینی و پەشبینی لەبەلێندەدا نییه باشتەری گەشبینی (الفأل) ه و ترا: ئەبی پێغەمبەری خوا ﷺ (الفأل) چییە؟ فەرمووی: وتەیکە جوانە کە یەکیکتان دەبیستت، و نەهی لێکردوو، ئیمام (ئیبنی مەنظور) هەر و هە دەلالت: (ئیبنی لئەثیر) وتویه تی: ئەوەیە لە سەرچاوەدا شوومی و پەشبینی پەشبین بوونە و سەرچاوەی بەخێر پوانین خێرینییه. وە دەلالت: لە سەرچاوەکاندا جگە لە دووانە شتی تر نەهاتوو و نەهاتوو کە ی ئەوەیە کە وتراو: (شوومی و پەشبینی بەپۆشتوو هاتوو و بە تەنگەلانی و دەردەسەری و بەرفراوانی و فەرەحیە و بەهۆی هەر گیاندار یا بەلێندە و شتی تر وە بەکری و ئەو پێ لە مەبەستیان بەکری و کۆسپ و تەگەرە لە سەرەپێ و ویست و نیازەکانیان دروست بکات ئەو لە شەرعدا پوچ و بەتال و نەهی لێکراو و لە بەرنامە ئیسلامدا جوان پوون کراو و تەو و پایگە یاندوو کە ئەو شتانە هیچ کاریگەریان نییه نەهاتنی سوود و قازانج و نەبۆ لابردنی زەرەر و زیان و ناخۆشی.

(المناوی) لە وتەکانیدا لە سەر ئەو فەرموودەیه دەلالت: (الطير شرك)^۲ واتە: (پەشبینی هاوێ دانانە بۆ خوا) و دەچیتە خانەێ شەریک بۆ خوا دانان، لەبەر ئەوەی عەرەب بیروباوەریان وابوو کە ئەوەی (پەشبینی) یان پێدەکرد هۆی کاریگەری لە سەر هێنانی ئەو شتانە هەیه کە ئەوان نایانەویت و حەزی پێناکەن، سەرنجدان لە هۆیەکانیش لە خانەێ شەریکی شاراوێه چۆن ئەو هاوێ دانان نییه بۆ خوا؟! کاتی نەزانی و نەفامی و تێپوانینی ناشیرین و نابەجێ و چەپەل هاتە

۱- البخاري-الطب- ۵۴۲۳ .

۲- رواه أحمد، وصححه الألباني، ص ج ص ۳۸۵۵ .

ناوه وهو بیرو باوه پ خراپ بوو، که سئ وایر بکاته وه که جگه له خوا که سیک یا شتیکی تر ده توانیت سوودی پئ بگه یه نیت یا زیانی لئ بدات، به پاستی نه وه هاوه ل بریار دانه^۱.

جیاوازیښ له نیوان (الطيرة والتطير) نه وه یه: (التطير): واته: گومان بردنی خراپی ناو دل و ده روون.

الطيرة: واته: کردنی کاره که به ته واوی و پروا بوون له سهر نه و گومانه. ژوربه ی نه و شتانه ی په شبینی له سهر ده که ن و پئی دروست ده که ن (ژن و گیاندارو مال و جیگه یه) هه روه کو له گپړانه وه یه کی بوخاری دا هاتوه، هه روه ها په شبینی له سهر مانگه کانیش ده که ن وه کو مانگی (سه فەر)، یا دهنکی بالنده ی وه کو (کونده په پوو یا قه له په شه)، یا ن (دیتنی دیمه نیتی ناشیرین و ناقول)، نه و حه فتا هه زاره نه و سیفه ته یا ن نییه و به ته واوی وازیان لئ هیناوه، پروای ته و او یا ن هه یه که ته نها خوی په روه ردگار به تا ک و ته نیا توانای سوود گه یانندن و زیان لئ دانی هه یه، نه وه له توانای دروستکار وه کاندانیه، هیچ بونه وه ریک ناتوانی کاریگه ری سوود و زیان پیگه یانندن هه بیت، مه گه ر به فره مانی خوا، له ناودارترین سیفه تی نه و حه وت هه زاره که به هوی وه جیا ده کرینه وه له که سانی تر خویان بؤ هوی هکان ناده ن به ده سته وه خوی پتوه نابسته وه به لکو خویان داوه ته ده ست هوکار، له به رنه وه ی هیچ هوی ه که له خودی خوی دا هیچ کاریگه ری کی نییه و نابیت مه گه ر به فره مانی خودا که به دیه پنه رو دروستکاریه تی، نه وه ش نه و په ری یه کتا په رستی یه به دلسوزی، که به هوی وه مافی چوونه به هه شت به ده ست ده هیتن.

سیفه تی چواره م: پشت به خودای خویان دمه بستن:

(ثینو مه نظور) ده لیت: (التوکل): ده رخستنی بیتوانایی و پشت به ستنه به غه یری خوت). زانایان له تیگه یشتنی (التوکل) پایان جیاوازه له سهر نه و دوو وته یه ی (ثیمام نه وه وی) باسیان ده کات که له ثیمام (نه بی جه غه ری الطبری) و هی تریش

۱- فیض القدیر ۲۹۴/ط - دارالفکر.

ده گيرپټه وه له كه سانی پيشوو، نه وان ده لټن: التوكل: پشت به ستن به خدا مافی
خوی نه دراوه تی مه گهر كه سيك هيچ ترسيكي غه يری خودای نه چوبیته دل وه، چ
ترس له دوژمن یان هر شتی تر، هه تا واز دینی له هه ولدان بۆ په یداکردنی پزق و
پۆزی به هوی بوونی متمانه ی ته وای به وه ی که خدا پزقی نه و ده سته بهر ده کات.
کومه لټکی تر ده لټن: سنووی متمانه و یه قینیان به خوی په روه ردگار تا نه و
پاده یه یه برپاری خوا دراوه و جیبه جی بووه، شوینکه وتوی سونه تی پیغه مبهرن ﷺ
وه گومانیان نییه و هه ولدان و تیکۆشانیان بۆ خواردن و خواردنه وه و خوپاراستن له
دوژمن، هه روه کو پیغه مبهران (سه لامی خویان لی بی) کردوویانه به گشتی، (قاضی
عیاض) ده لټت: نه و بۆچونه هه لټزاردی (الطبری) و شهرعزانه کانه به گشتی، به لام
بۆچونه که ی پیشتر هی هه ندی له صوفی و خاوهن زانستی ده روونی و پابه رانن^۱.

تیگه یشتنیکی هه له:

ثیمام (احمد بن قدامه) وته یه کی له سهر خاوه نانی پای یه که م هه یه که:
(واده بینن، حه قیقه تی ته وه ککول: ته رکی هویه کانه) وه ده لټت: (هه ندی که س و
گومان ده بن که مانای (ته وه ککول- خۆدانه ده ست خودا): وازه یانانه له
کاروکاسپی به جه سته و ته رکی وردبوونه وه یه به دل و که وخته سهر زه وی یه هه روه کو
سیپال یا کۆته ره داریک). که نه وه گومانی نه زان و نه فامانه یه، له پاستی دا نه وه له
شهرعدا حه رامه، شهرع نه وانه له (متوکلین) حساب ناکات. به لکو کاریگه ری
ته وه ککول له سهر نه و که سانه ده رده که ویت که هه ول ده دن و ده جولین و بۆ
مه به سته که یان تیده کۆشن، هه ولدانی به نده ش یا بۆ وه ده سته یانی سوود
که لکیکی ون و نادیاره وه کو کاسپی کردن یا بۆ دورخستنه وه ی زه ره ریک
دانه به زیوه و نه هاتوه، وه کو خوپاراستن له نه خویشی، یان بۆ لبردنی زیانیکی که
دابه زیوه، وه کو چاره سه رو ده رمان کردنی نه خویش، جووله و هه ولی به نده هیچ
دزایه تی یه کی له گه ل نه و سیفه ته ی چواره مدا نییه.

۱- شرح المسلم للنووي ۳-۹۱-ط- دار إحياء التراث.

پله‌کانی ته‌وه‌ککول:

ئیمام (ئیبینو القیم) باس له حەوت پله‌ی ته‌وه‌ککول دەکات که ته‌وه‌ککول به‌بێ هیچ کام له‌مانه‌ ته‌واو نابێت، ئه‌وه‌ش به‌که‌می له‌که‌سیکدا کۆده‌بنه‌وه، په‌نگه ئه‌وه‌بێ نه‌هێنی ئه‌و سیفه‌ته‌و جیاوازی‌بوونی له‌ سیفه‌ته‌کانی پێشوو، ئه‌وه‌یه‌ واده‌کات ببێته‌ چاوگ و سه‌رچاوه‌یه‌ك بۆ هه‌موو سیفه‌ته‌کانی پێشتر، له‌ گه‌وره‌یی ئه‌و سیفه‌ته‌ ئه‌وه‌یه‌ که ده‌وری ئه‌و سیفه‌ته‌ ئیمانی‌یانه‌ی داوه‌ که‌لیوه‌ی هه‌لده‌هینجریڤ:

پله‌ی یه‌که‌م: ناسینی په‌روه‌ردگار و سیفه‌ته‌ پیرۆزه‌کانی:

له‌ تواناو ده‌سه‌لات و نه‌مری و گێڕانه‌وه‌ی کاروباره‌کان بۆ زانست و زانایی ئه‌و ده‌رچوونی له‌سه‌روست و فهرمانی په‌روه‌ردگار.

پله‌ی دووهم: سه‌لماندن و چه‌سپاندنی هۆو هۆکاره‌کان:

که‌واته‌ هه‌رکس نه‌فییان بکات ئه‌وه‌ گه‌یشته‌وه‌ته‌ پله‌ی ته‌وه‌ککول، ئه‌وه‌ش پێچه‌وانه‌یه‌ له‌گه‌ڵ ده‌رکه‌وتنی ئه‌و پایانه‌: که‌ چه‌سپانی هۆیه‌کان له‌ ته‌وه‌ککولدا زه‌م کراوه‌ و نه‌فی کردنیان له‌ ته‌واوی ته‌وه‌ککوله‌، بزانه‌ که‌ نه‌فی کردنی هۆیه‌کان ته‌وه‌ککولی یه‌کلایی که‌روه‌ ده‌سته‌به‌رناکه‌ن، له‌ به‌رئه‌وه‌ی ته‌وه‌ککول له‌ به‌هێزترین هۆیه‌کانه‌ بۆ و ده‌سته‌هێنان و گه‌یشتن به‌ ته‌وه‌ککول تیایدا، ئه‌وه‌ش وه‌کو دوعاو پارانه‌وه‌ له‌ خوای په‌روه‌ردگار بۆ ئه‌وه‌ی پێی بگات، که‌واته‌ ئه‌گه‌ر به‌نده‌ بیروباوه‌ری و ابیت که‌ خوای گه‌وره‌ ته‌وه‌ککولی وه‌کو هۆیه‌ك بۆ دانه‌مه‌زاندوه‌و پارانه‌وه‌کانی ناکاته‌ هۆیه‌ك بۆ گه‌یشتن به‌ هیچ ویست و مه‌به‌سته‌کانی، به‌پاستی که‌وتوه‌ته‌ وه‌هم و خه‌یالێکی پوچ و به‌تاله‌وه‌، که‌وابوو خوای په‌روه‌ردگار به‌نده‌ ده‌گه‌یه‌نێته‌ تیربوون به‌هۆی خواردنه‌وه‌و، تیراوده‌بێ به‌ ئاو خواردنه‌وه‌، که‌واته‌ ئه‌گه‌ر نه‌خوات و نه‌خواته‌وه‌ تیرنابی و تینوویه‌تی ناشکێت.

به‌لام ته‌وه‌ککولی ته‌واو ئه‌وه‌یه‌: پال نه‌داته‌وه‌ بۆ هۆیه‌کان و په‌یوه‌ندی دلایان پێوه‌ بپچڕینی، حاالی دل بیه‌ستیه‌وه‌ به‌ خوای گه‌وره‌ نه‌ك به‌ هۆیه‌کان، وه‌به‌جسته‌ هه‌ستی بۆ جێبه‌جێکردن و هه‌ل‌دان بۆیان.

پلهی سییه م: چه سپانی دل له ئاستی ته وه ککولی یه کتاپه رستیدا:
 بهنده ته وه ککولی راست و دامه زراو نابی هه تا یه کتاپه رستی یه کی راستی
 نه بیته، به لکو حه قیقه تی ته وه ککول: یه کتاپه رستی دل، نه گهر ته گهره یه کی هاوه ل
 برپاردانی تیدا بی، ته وه ککولی دهرده داره.

به بپی پاکی و بی خوشی یه کتاپه رستی یه کی، ته وه ککولیشی ته ندروست
 ده بیته، که واته بهنده هه رکات ئاوپری دایه وه به لای غهیری خوادا ئه و ئه
 ئاوپرانه وه یه هۆبه یه که له هۆبه کانی دل داگیرده کات.

پلهی چواره م: کردنی دل به خه ئو متگهی ئاوه دانی باوه رپوون به
 خداو پشت پی به ستنی:

به جوریک که هیچ جور به ریشانی وه لچوون و تیچوونی چه واشه کاری
 هۆبه کانی تیدا جیگیر نه بی و نه مینی، وه به ته وای له دلی دا دایانرپی و نه یانه یلی و دلی
 بکاته ئارامگای دروستکاری هۆبه کان و پشت به و به ستنیت. له نیشانه کانی ئه وه ش:
 هیچ خه می ئه وه ی نییه توشی ده بی یان له ده ستنی ده چی، دلته نگ نابی و
 خه فه تیان بۆ ناخوات، دل کوی ناگریته بۆ شتی که حه زی پیکردوه به لام
 له ده ستنی چووه، وه دلخوشیش نابی به هاتنی شتی که ئه و نه یو یستووه و داوای
 نه کردوه.

پلهی پینجه م: گومان بردنی باش به خوا ی پهروهر دگار:

له راستی دا گومان بردنی باش به خودا ده یگه یه نیت به پشت به خودا به ستن و
 ته وه ککول، که ماقول نییه و به بیردا نایه که گومانی خراپت له سه ر یه کیک هه بیته
 و به لام پشتی پی به ستنیت، وه ته وه ککولت به که سیک نییه که هیچ ئومید و
 هیوا یه که پتی نه بیته، خوا زاناته ره.

پلهی شه شه م: دل دانه ده ست خودا و، داوا کردن و پارانه وه کان
 هه موو به ره و ئه و بی و ده ست هه لگرتن له هه موو سه ر پیچییه که:

ئەو ەش واتاى ھەندىكىانە: تەو ەككول لابرەن و نەھىشتىنى تەدبىرو وردبونەو ە،
 واتە: تەسلىمى تەدبىرى پەرورەدگار تىت چىت بۆ دەكات يان دەھىيىتتە رىت،
 ئەو ە ناچىتە خانەى فەرمان بەچاكە و نەھى لە خراپە، بەلكو ئەو ەى بۆت دەكات،
 نەك ئەو ەى فەرمانت پىدەكات بىكەيت، كەواتە تەو ەككولى بەندە ئەو تەو ەككولەيە:
 كەزانستى پىداو ەو ەى كە خاوەنى تواناى گوپراپەلى نىيە بەر لەكارەكەى و واى
 لىدەكات لە فىلى خدا ئەمىن نەبىت.

پلەى ھەوتەم: دەسەلاتى تەواو دانە پال خودا:

ئەو ەش پۆخ و كرۆكى پاستىيەكانى تەو ەككولە، كە ھەموو كاروبارەكانى
 دەگىرپتەو ە بۆ خواو وازلى ھىنان و داواكرەن و ھەلبراردىيان بۆ ئەو بەجى دەھىلەت
 بەبى نەويستىن و بەبى زۆرلىكرەن و ناچاركرەن.

ئەوان سىفاتە پىرۆزەكانى خدا چاك دەناسن و دەزانن و بەندايتى خواى پى
 دەكەن، تواناو دەستەلاتى دەزانن، گەرەبى و نەمرى بەئاگابى لەسەر
 دروستكارو ەكانى و بىنەن و بىستىن دەناسن، لەگەل ئەو باو ەپە پتەو ەدا ئەوان
 لەسەر ئەنجامدانى ھۆيەكان ناو ەستن، بەشوپن فەرمانەكانى خدا دەچن و ئەو ەى
 پىغەمبەران (سەلامى خاويان لىبى) كرەويانەو لەگەل سونەتى بوونەو ەردا دەپۆن،
 ئەو ەى كە خدا كرەويەتىو ئەنجامى داو ەو ە كە ھۆرۇنادات بەبى ھۆكار، بەلام
 پشت بەھۆيەكان نابەستن و دلەيان وابەستە نىيە بەو ەى كە شتىكى بۆ دەكەن،
 ئەو ەش لەبەرئەو ەى دلەيان لەسەر يەكتاپەستى دامەزراو ەو يەكتاپەستى لەدلەياندا
 چەسپىو ە، ئاوەدانەو ھىچ خەوش و ناتەواويەكى ھاو ەلگەرايى تىكەل نەبوو ەبە
 ھۆيەك لەھۆيەكان، ئەوان ئاوپ بەلاى ھىچ شتىكدا نادەنەو ە جگە لە خوداى
 بەدھىتەرى ھۆيەكان، دلەيان بەو ەو ە پابەندەو باو ەپى تەواويان لەسەرەتىو گوئى
 نادەنە ھاتن يا پۆشستى ھۆيەكان، لەبەرئەو ەى گومانى باشيان بە خواى
 دروستكارى ھۆيەكان ھەيە، دلەيان تەسلىمى تەدبىرەكانى خواى پەرورەدگار
 كرەو ە، ھەموو كاروبارىيان داو ەتە دەست خودا، بپوايەكى قايم و پتەوو

یه کلایی که ره وه یان به ده سته لات و توانای خوا هه یه و قه ناعه تیان وایه که ته نها
 ئه ویان به سه که خاوه نی هئزو ده سته لات و بیستن و بینین و پاگریه تی و نه مری و
 په روه ردگاریه تی ته و اوو کامله، ئه مانه هه موو له گه ل بیباکی نه کردن له به کاره یئانی
 هویه کان بۆ وه ده ست هئانی ئه وه ی ده یانه ویت به هوی تواناو ده سته لات ی
 دروستکاری هویه کان، ئه و سیفته گه وره یه که دووپیانی جیا که ره وه یه له نیوان
 ئه وان و زۆرینه ی خه لکی تر دا، که میکی زۆر که من ئه وان ه ی خاوه نی ئه و سیفته
 گشتگیره ن که ئه و هه موو سیفته تانه ی گرتۆته خۆی له و سیفته تانه ی پیشتر، ئه گه ر
 هه بیوبیت.

۳- سیفته ته گانی رۆژی دوواییان:

له قیامه تیشدا چهند سیفته تیکیان هه یه که جیا یان ده کاته وه له باقی خه لکی
 ئومه تی (محمه د ﷺ) که ئه مانه ن:

أ- وینه یان له شیوه ی مانگی چواردیه:

ئهبی هورهیره (په زای خوای لی بی) ده لئیت: (سمعت رسول الله ﷺ یقول:
 یدخل من أمتي زمرة هم سبعون ألفا، تضیی وجوههم إضاءة القمر ليلة البدر)^۱.
 واته: (له پیغه مبهری خوا م ﷺ بیستوه که ده یفه رموو: کۆمه لیک له ئومه تم ده چنه
 به هه شته وه، ئه وان هه فتا هه زارن و پوو یان ده دره وشیته وه هه روه کو مانگ
 له شهوی چواره دا). هه ر ئه و ده گپرتیه وه که پیغه مبهری خوا م ﷺ فه رمویه تی: (یدخل
 الجنة من امتی سبعون الفا، زمرة واحدة منهم على صورة القمر)^۲. واته: هه فتا هه زار
 له ئومه تم ده چنه به هه شته وه کۆمه لیکیان له سه ر شیوه ی مانگن.

ب- یه که م که سن ده چنه به هه شته وه:

ئهبی هورهیره (په زای خوای لی بی) ده گپرتیه وه له پیغه مبهری خوا م ﷺ که
 فه رمویه تی: (أول زمرة تلج الجنة، صورهم على صورة القمر ليلة البدر، لا یصقون

۱- مسلم (۳۶۹) کتاب الإیمان.

۲- مسلم (۳۷۰) کتاب الإیمان.

فيها ولا يمتخطون ولا يتغوطون فيها، أنيتهم وأمشاطهم من الذهب والفضة، ومجامرهم من الألوّة، ورشحهم المسك، ولكل واحد منهم زوجتان. يرى مخ ساقهما من وراء اللحم، من الحسن، لا اختلاف بينهم ولا تباغض، قلوبهم قلب واحد، يسبحون الله بكرة وعشياً^١. واته: يه كه مين كۆمه ل كه ده چنه به هه شته وه وئنه يان له سهر شيوه ي مانگي چوارده يه، له وي دا به لغه ميان نيبه و تف ناكهن و چلميان نيبه و نه ميزيان هه يه نه پيسايي، شانه و قاپيان له زير و زيوه و بخوردانيان له دارى عوده و ناره قيان ميسكه و هه ريه كي ك له وانه دووژني هه يه، مؤخى لاقيان له وديوي گۆشته كه وه دياره له بهر جوانيان، نه رقيان له يه كه و نه ناكوكي له نئوانياندا هه يه، دليان يه ك دلّه و ته سبيحي خوا ده كه ن به يانيان و ئيواران.

ئيبنو حه جهر (په زاي خواي لي بي) له سهر ئه و فهرموده هه يه ده لئيت: له هه موو ئه و پيگايانه ي باسي ئه وه ده كه ن زانراوه، يه كه م كه س كه له م ئومه ته ده چي ته به هه شته وه ئه و حه فتا هه زارهن كه خاوه ني ئه و سيفاتانه ن كه باسكران. ئه وه ش ماناي ئه وه نيبه ئه و ئه وله ويه ته بۆ كۆمه لاني ترو كه ساني تر نه بيت كه پيغه مبه ر ﷺ باسي كردوون له فهرموده كاني تر دا وه كو (هه ژاران و شه هيدان و كه ساني تر). به هه شتين و به لام له وانه يه هه ر له كه ل ئه واندا بچنه به هه شته وه و هيج قه ده غه يان ناكات له وي دا.

ج- به يه كگرتوويي ده چنه به هه شته وه:

(سه هلي كو پي سه عد) ده گيريتته وه كه پيغه مبه ري خوا ﷺ فهرموويه تي: (ليدخلن الجنة من أمتي سبعون ألفاً، أو سبعمئة ألف ((لا يدرى أبو حازم أيهما قال)) متماسكون، أخذ بعضهم بعضاً، لا يدخل أولهم حتى يدخل آخرهم، وجوههم على صورة القمر ليلة البدن^٢. واته: حه فتا هه زار له ئومه تم ده چنه به هه شته وه يا فهرمووي حه وت سه د هه زار ((ئبو حازم نازاني كامه ژماره ي فهرمووه))،

١- مسلم (١٧) كتاب الجنة.

٢- مسلم (٢١٩) كتاب الإيمان.

به يه کگرتوویی و به کپیزی هه ندیکیان ئه وانی تریان گرتووه، به که میان ناچیتته ناوه وه تا دواکه سیان نه چیت، پرویان له شتیوهی مانگه له شهوی چوارده دا. ئیمام (النووی) ده لیت: مانای وایه به کتریان گرتووه، واته: هه موو دهستی به کتریان گرتووه و پیکه وه به یه که ریزو به ته نیشته به که وه ده چنه به هه شته وه، ئه وهش ئه وه ده که به نیت که ده رگای به هه شت چهنده گه وره و فراوانه، داوای په زامه ندی له خودا ده که یه.^۱

هه ره که به لگه به له سه ره برده وامی برایه تیان بوخوا چۆن له دنیا وه ده ستیان پیکردبوو، وه کۆتایی پی نایه ته هه تا به یه که وه ده چنه به هه شته وه، شتیوه یان به و جۆره به کپیزی و به کگرتوویی به به لگه به له سه ره خۆشه وستی یان له بهر خاتری خوا وه دلخۆشی به کی زۆر توند که به م جۆره پیشوازی ده کرین.

ئه وه بوو سیفاتی ئه و حه فتا هه زاره ی به بی لپرسینه وه ده چنه به هه شته وه، سیفاته کانی: دونیایی و قیامه تی یان، به لکو له ویدا زۆر له سیفاتی برواداران هه به که له شتیوه ی سیفه تی ئه وانن به لام ناگه نه ئه و فه زله گه وره به ته نها به و سیفه ته دیاری کراوانه ی ئه وانه نه بیت.

۱- شرح مسلم للنووی ۹۲/۳.

میرگی (۴۶)

گەشتیك بەناو پەراوہ ئیمانییەکاندا

بەهای ئیمانی:

لەنیشانە سەرەکییە پوونەکانی ئەم سەردەمە ئیمە تیایدا دەژین، مادەگەرایییە، کە ھەموو لایەنەکانی ژیاڤی کۆمەلایەتی و ئابووری و پەروەردەیی و سیاسی گرتووەتەو، مادە ئەو زمانە ھاوبەشەییە کە ھەموو بەھۆیەو لەیە کدەگەن، ھیچ نەماوەتەو بۆ بەھاو گرڤگییەکی ئیمانی ھەلقولای دینە پاکەکەمان، کە پۆلئیکی گرڤ و گەورەیی ھەیی لەمامەلەیی پۆژانەماندا.

ئەمەریکا بەھۆی مادەو توندوتیژییەکی ئۆر دەییەوئیت پۆژیک لە پۆژان خواردنەوہی ئەرەق و مادە ھۆشبەرەکان کەم بکاتەوہو چیتەر بەکارنەھینرئیت، بۆ ئەوہش ملیۆنەھا دۆلاری خەرچ کرد بەلام سەرنەکەوت، پوسیاڤش دواي ئەو ھەمان ھەولئ دویارە کردەوہ، خواردنەوہ (غان)یەکانی حەلال کردو بلاوی کردەوہ لە شوئینی مادە ھۆشبەرەو سەرخۆشکەرەکان، بەلام بەھەمان شیوہ سەرنەکەوت، بەلام کاتئ یەک ئایەت دادەبەزئیتە سەر کۆمەلگەیی موسلمانان کە تازە پەیدا بوو بۆ بە ئیسلام پەروەردە بوو بۆ، ئەم ئایەتە ئەو مادەیی سەرخۆشکەرانی قەدەغە کردو فەرمانی پیکردن کە لئیی دووریکەونەوہ (فاجتنبوہ). کۆلان و پینگاکانی شاری مەدینە ھەرھەمووی پریووبوونەوہ بەلئشاوی ئەو ئەرەق و مەییە کە دروستیان کردبوو، وەلەگەل ئاوی کۆلانەکاندا تئیکە لاودەبوو، لەو پۆژەشەوہ ئەو کۆمەلگەیی نەگەپانەوہ سەر خواردنەوہ کحولیەکان بە ھیچ جۆرئیک.

— لەپاستیدا بەهای ئیمانی، بزویئەریکی پاستەو کارایە بۆ ئەو ھیزە گەورەیی کە خودا داویەتی بە دروستکراوانی. وەھیچ بەھاییەکی تری غەیری ئیمان ناتوانئ بیجولئینی یانەو ھیزە شاراوہ دەرخت و کارایکات وەکو بەهای ئیمانی دەیکات.

هرئو به هايه بوو توانی سوپايه ك كه له په نجا هه زاری تیپهړ نه ده كرد بچولینی و به پړی خات به رامبه ر زۆرینه ی شه په كان بۆ پوخانی ئیمپراتۆریه تی فارس و ئیمپراتۆریه تی پۆم له و سهرده مه دا كه هه ردووكیان دوو هیزی گه وړه ی گۆپه پانه كه بوون به پای گشتی سهرده م، هه ر ئو به هايه بوو ئیسلامی والێكرد بگاته ده وروبه ری ئه وروپا و نزیك بوو هه مووی داپۆشیت ئه گه ر ئاوپدانه وه یان (بقدر من الله) بۆ دونیا و دوركه و تنه وه له به های ئیمانی پووی تینه كردبان.

– لیکۆله رو پشکنه ره كانی میژوو له سهرده م و به ره ی زیپینی ئه م ئوممه ته وه تا ده گاته سهرده می ئیمه هه ر هه موو پووخان و تیشکانی کمان به هۆی لاکردنه وه به لای ماده دا بوو كه یه کێك بوو له گه وړه ترین هۆیه كانی پووخان، به لگه له سه ر ئه وه ش هه تا له شه پړی (ئو خودو حونه یین) و شه پړی (بلاط الشهداء) و شه په كانی ئه م سهرده مه له گه ل نه وه كانی (مهیمون و به راز-جوله كه-) دا.

– ئه و به ها ئیمانییه به پال به مندالانی فه له سطینه وه ده نیت به ره و پووی مه رگ بپۆن و سنگیان بکه نه وه بۆ گولله، وه نه وه كانی مهیمون به به رد ده ترسیئن نه ك به تۆپ و هاوان.

– ئه و به ها ئیمانییه به تیکۆشه رانی ئه فغانی والێكرد بکه ونه شه پړیکه وه له گه ل گه وړه ترین سوپای جیهان (سوپای پوسی) به گزیاندا چوون و زیان و کاره ساتیکی وایان به سه رهیتان هه تا ئه فغانستانیان کرده گۆرستانی پووسییه كان دوا ی ئه وه ی بوو بووه گۆرستان بۆ ئینگلیزه کانیش، هه تا ده ریان په پاندن له به ره ئه وه بپیری کشانه وه یاندا و گه پانه وه له ژێر فشاری لیدانه كانی تیکۆشه ره ئه فغانیه كان.

– به های ئیمانی بوو وای له زانایانمان کردووه كه هه لویستی گه وړه و به رچاویان هه بیت و پوویه پووی سه رکه ش و سولتانه كان له سه رکرده و سولتانه كانی سهرده می دیرین ببه وه، به ته نیاش و له به رده م خه لکیش دا ئینکاریان کردوون به بی ئه وه ی له که س بترسن جگه له خوا.

– به های ئیمانی بوو وای له بانگخوازه كانی پێشیننه و دوایینه و سه ره تا و کۆتایی کردووه كه ئازاری زۆر بچێژن له لیدانی قامچی و جۆره ها سزادان له پێناوی خوا،

زهرده خه نه يان ده كرد بۆ مردن له بهر دامه زراوى و خۆپاگريان و هيچ له مادهى پوچ و به تالى تازه نه گه يشتوون و ئاو پيان به لادا نه داوه ته وه .

- له پيئاوى ئه وه و ئه ودا گوماني تيدا نيبه و چارنييه ده بى بانگخوازن ئاورپك له م كه م و كورتى به بده نه وه له دروستبوونى كۆمه لگه ي نويدا وه ولتيكى چاك و كارا بدهن تا ئه و به هاو نرخه ي ون بووه له ناو ئه م كۆمه لگه يه دا بيگيرنه وه تا ببێته هۆيه ك له هۆيه كانى سه ربه رزى و پايه دارى بۆ ئه و ئومه ته ، كه كه سايه تى خۆى له ده ست داوه ، به هۆى ون كردن و له ده ستدانى به هاى ئيمانى .

- ئه و گه شته خيرا به ناو هه ندى په راوى ئيمانى دا شتى نيبه ته نها هه ولتيكه له گۆره پانى سوارچاكي دا بۆ رينمايى بانگخوازه كان بۆ ئه و په راوه ئيمانپانه كه سه رچاوه ن بۆ به هاى ئيمانى ، گوماني تيدا نيبه بۆ بانگخوازن كه گه پانى به رده واميان به دواى ئه و په راوانه داو پيدا چوونه وه يان ده ببێته هۆيه ك له هۆيه كانى ژيانه وه و گيرانه وه ي ئه و به هايه كه سه ربه رزى دووباره ده گيرپته وه بۆ موسلمانان .

کوټایي:

به پراستی قه ناعه ټيکم بڼ دروست بووه که به که متريني گومانيش ټيکناچي و چه واشه نابي، نه ویش نه وه به له گه وره تريني هويه کاني لاوازي نه و به ره به ي نه مړو تيايداده زين: لاوازي (پوځ - گيان) ه که شهيداي جواني و له زه تي دنيا بووه، به دوور که و تنه وه له و له زه تي دنيا نه و پوځ به جواني قيامت به هيژده کات، نه وه ش شتيکي نامونييه و پيغه مبهري خواځي ه والي داوه به ولاوازي به ي له م سرده مه ي نيمه داديت، کاتي ده فهرمويت: ((ما الفقر أخشى عليكم ولكني أخشى أن تبسط الدنيا عليكم كما بسطت على من كان قبلكم، فتنافسوها كما تنافسوها فتهلككم كما أهلكتم))^۱: (له ه ژاري ونه داري بوسه ر نيوه ترسم نيه به لام ده ترسم که نيوه دنيا به سهر تاندا بکړي ته وه به هويه وه خوشگوزهران و بيټاگابن، هه روه کو نه وانه ي پيش نيوه پتي خوشحال و بيټاگاو مه غرور بوون و، پيش بړکي و کيړکي له سهر يکه ن، وه کو نه وان کيړکي تيان له سرده کردو به هويه وه بغه وتين و له ناوچن هه روه کو نه وان تيايدا به هيلاکچوون و فه وتان). به پراستی دنيا مان بڼ فراوان بووه، نه و بيټاگاييه ناله باره ي هه ناسه ي هه نديکمانی گرتووه و واله ژيړيدا ده مرن و هه نديکيش ماون و له هه ناسه کاني کوټاييدان، نه وانه ي ده توانن دهر باز بڼ که من، دهر باز بوون له و پازاوه يي و ناله بارييه ي دنيا به و جواني و نه خشيني و له زه تي وه خوي گرتووه، نه و که سه ي بتواني له بهري پاکات ده بي ليی دوور که و ته وه به پوحيکي به رزو به شکوه به بي نه وه ي به و کوژه ره گرفتار بي و تيا بچيت، تابگاته چيژو له زه تي پاسته قينه و خالي و به تال له نه خشاندي ده سترکرد، نه و گوته جوانه به عزيزه ت و شانازي به وه بلت: (لو يعلم الملوك مانحن عليه من اللذة لجالدونا عليها بالسيوف) واته: (نه گه ر خاوه ن هيژو ده سه لاته کان بيانزانن بيايه نيمه له چ تام و له زه تي کدا ده زين، نه و ا جه نگان له گه ل ده کردين و به زه بري ترو شمشير ليتان ده ستاندين). به پراستی باوه پړکي واپته وم هيناوه که هيچ ناله رزي و دژايه تي نا کرنت باوه پي ته و اوم به وه هه يه که نه وه ي سهر به رزي و عزيزه ت بڼ نه ته وه ده گه پښتته وه

۱- متفق عليه: نه وه به شتيکي فهرمووده که به.

پەيوەستبۇونە بە پۇڭى دوايى يەو، بە جۇرى ھەركارى دەيكات لەكارەكانى دنيادا قىيامەتى تىادا بىينى، ھەربەو جۇرەش نەفس و پۇجى پاك دەكاتەو ئەگەر ھەپەشەي لىبىكرىت ياپىگەي پى بدرىت، ھەتا ئەگەر خوینی برىت لەپىناوى پەزامەندى خوادا، مادام خۇشەويستەكەي پزگارى بکات ھەر ئەم بىرکردنەو ھەپەشە خۇپاگرى دەكات و چەواشە و شەيداو بىرپلاو نابىت لەبەردەم نەفسى سەرکەش و شەپانەكەي ھەواو ئارەزوو دنيایەکانیدا تىنوناىت و بىنپازە. بەپاستى يەقىنىم بۇدروستبۇو ھىچ شك و گومانىم نىيە لەو ھى كەكۆتايى ئەم ئوممەتە چاكانىت تەنھا بەو ھەبى كەسەرەتاو دەستپىكەكەي پى چاك بوو، ئەو سەرەتايەي پىغەمبەر ﷺ لە (۱۰- دە) سالى يەكەمدا چاودىرى کردوو كەسالەكانى دامەزاندن و جىگىرکردنى بنەماكان بوون، ئەویش بەپاککردنەو ھى پۇج و پتەوکردنى ھەتا ھىچ ئەگەر ئىحتمالىك نەيگىرپتەو دوا لەو ھى كە تووشى دىت نە لە بەلاو نە ھامەتى و نە لەخۇشى و دلتىايى يەكانى كەخۆيان لەبەردا پاناگىرىت مەگەر كەسى بەم جۇرە پەرەردەيە پەرەو ھەردە بووى.

بەپاستى ھەست بەتىنوو يەتى تاكەكانى جوولە ئىسلامى يەكان دەكەم و، تىنویتی ھەموو كەس بەگشتى بۇ ئەم مىرگە ئىمانیانە، دواى كاریگەرى ئەو ھەپەشە ماددىيەي شوینەوارو كاریگەرى لەچاوى ساغ و نەخۇشدا ھەپەشە وەكو يەك، كەس لىي سەلامەت نىيە جگە لەو كەسەي لەمالەكەي خۇیدا خۇی پەناداوە يادیوارىكى بەچواردەورى خۇیدا دروستکردووە بەھۆیەو ھىزو تىنى بەبەردا کردووە و ناكەو پتە ژىر كاریگەرى ئەو ھەپەشە ماددىيەو، بپىارىكى داوەو پابەندەپىو ھى كە خۇی ئامادەبکات بۇ پىنمايى خەلكى و بردنیان بەرەو چاکەو وەبىرھىنانەو وەباسکردنى ئەو كىشە بەبايەخ و گرنگە ماوە بەماوە و بەپناو بەین، بۆبەھىزکردن و پاراستنى نەفسەكان و گىرپانەو و توندو بەھىزکردنیان تابەرگەي ئەو بەلاگەو ھەپەشە بگرن لەھەرشوین و ھەرسەردەمىكدا كە ئەویش (كرانەو وەو خۇشگوزەرانى دنيایە لەسەر ھەموومان).

سەرئەنجام:

خوێنەری بەرپۆز، ئەم کتێبە بەردەست دەفە عەرەببە کە ی پیکهاتوو
لە دوو بەرگی جیاوازی، بەلام بە مەبەستی لە یەک نەچراپی زنجیرە ی بابەتەکان
بەباشمانزانی دەفە کوردییە کە ی لە دوتوی یەک بەرگدا بخەینە بەردیدی
ئێوە ی بەرپۆز^۱.

۱- وەرگێڕ.

ئەمەش ئەو پەراوانەن كە نووسەر هێناویەتی و باسیکی كورتی لەسەر كردوون
بەلام لێردا تەنها ناوەكانیان دەنووسم:

پەراوێ ئیمانیهكان^۱

ژ	پەراو	دانەر
۱	التوهم.....	للحارث المحاسبي
۲	التوبة.....	للحارث المحاسبي
۳	الورع.....	للإمام أحمد بن حنبل
۴	الوابل الصيب.....	لابن القيم
۵	حادي الأرواح.....	لابن القيم
۶	القيامة رأي العين.....	للشيخ محمد الصواف
۷	نور الإقتباس.....	لابن رجب الحنبلي
		بتحقيق محمد العجمي
۸	عدالة السماء.....	لمحمود شيت خطاب
۹	التذكرة في أحوال الموت وأمور الآخرة.....	لشمس الدين القرطبي
۱۰	روضة العقلاء.....	لابن حبان البستي
۱۱	اللطيف في الوعظ.....	لابن الجوزي
۱۲	التذكرة في الإستعداد ليوم الآخرة.....	لعلي الهزاع
۱۳	زهرة النور.....	لسعيد النورسي
۱۴	بشرى الكئيب بلقاء الحبيب.....	للسيوطي
۱۵	العاقبة في ذكر الموت و الآخرة.....	لعبد الحق الإشبيلي
۱۶	عدة الصابرين.....	لابن القيم
۱۷	مابعد الموت.....	للشيخ عبدالحميد كشك
۱۸	موسوعة أخلاق القرآن.....	للدكتور أحمد الشرياصي

۱- نووسەر له كۆتیه كەیدا باسیکی كورتی لەسەر یەك یەكی ئەم پەراوانە كردووه، بەلام بەپێیوێستم
نەزانی ئەو باسە بنوسمەوه و تەنها ناوونیشانێ پەراوێكانم نووسی. وەرگێڕ

پيرست

- زۆرسوپاس بۇ: ۴
پيشهكى وەرگير ۹
پيشهكى نووسەر ۱۱

ميرگى (۱)

- پياوانى بەرەبەيان ۱۳
شنەباي سەحەر ۱۳
دوو رىكاتى بەرەبەيان ۱۴
ناچىتە ئاگرەوہ ۱۴
قورئانى بەرەبەيان ۱۵
بەرەبەيان پيۈەرۈ تەرازوويە: ۱۶

ميرگى (۲)

- پشتيوان بە خوا ۱۸
واتاگەى ۱۸
يوسف (سەلامى خۋاى لى بى) و ھاوہلانى ۱۹
مريەم دارخورماکہ رادەوہ شينيت ۱۹
ئاي خۈزگە لەگەلئاندا باين ۲۱

ميرگى (۳)

- شەيتان راستەقىنە دەزانيت ۲۳
پىنخەمبەر ﷺ سوپاسگوزارى بەکردەوہ دەکرد ۲۴
سوپاسگوزارى گشتى و سوپاسگوزارى تايبەتى ۲۶

پایه‌کانی سوپاسگوزاری..... ۲۶

میږگی (۴)

به‌ئاگاهاتن و به‌ئاگاهاتووان..... ۲۸

ته‌مهن دمرغه‌ته..... ۲۹

به‌ئاگابوونی به‌رده‌وام..... ۳۰

به‌شه‌کانی به‌ئاگایان..... ۳۰

میږگی (۵)

هوږیه‌کانی به‌هیژکردنی به‌ئاگابوون..... ۳۲

حالی غافل و بی‌ئاگایان..... ۳۲

ته‌وبه‌و په‌شیمانی: مهرجه‌کانی ته‌وبه‌سیانن..... ۳۳

بیرکردنه‌وه له تیښکینه‌ری خوشی‌یه‌کان..... ۳۴

بیرکردنه‌وه له عاقیبه‌تی نه‌و ههل و ماوه پیدانه‌ی ژیان..... ۳۴

بیرکردنه‌وه له گوناهان..... ۳۵

میږگی (۶)

هه‌ستکردن به‌تاوان..... ۳۶

بنه‌ماکانی سه‌رپیچی و تاوان..... ۳۶

راهاتن له‌سه‌ر خراپه‌کاری..... ۳۷

ده‌ترسان هه‌تا له‌سه‌ر چاکه‌کانیشیان..... ۳۸

دله‌بی‌داره‌کان..... ۳۹

خواپه‌رستترین که‌س..... ۴۰

میږگی (۷)

له‌خوتان بیرس‌نه‌وه به‌رله‌وه‌ی لیټان بیرس‌نه‌وه..... ۴۱

۴۲ لېږسینه وهی رۇزى قیامت.

۴۳ شایه تی ئەندامه کان.

۴۴ له نهفسى خۇتان بېرسنه وه بهرله وهى لیتان بېرسریته وه.

میرگی (۸)

۴۶ نهینکاران.

۴۶ ئەو نهینکارانه کین؟

۴۷ ئیبنولجهوزى وهسفیان دهکات.

۴۸ چەند وینه و نمونه يهك لهشاردنه وهى پهرستش و بهندایه تیان

میرگی (۹)

۵۰ خواپهرستانی شهو.

۵۱ عاشقانى شهو.

۵۲ وادهو به ئینى نهوهکان.

۵۳ کۆت و بهندی ههله و تاوانه کان.

میرگی (۱۰)

۵۴ ئەو ملکه چى و له خوا ترسییهى ونه.

۵۵ له نیوان ملکه چى راسته قینه و خو ملکه چ کردندا.

۵۶ ترس و ملکه چى نهویستراو و ناپه سه ند.

۵۶ بهردهوامى کۆمه ئى له خواترس و ملکه چان.

۵۸ فرمیسکه بهرزو بهنرخه کان.

میرگی (۱۱)

۵۹ شتوانى دهورى پاوان.

۵۹ کۆچى وهرع.

- تېرۋانين و بىر كىرەنە وەيان بۇ تېرۋانينى خۇدابوو ٦٠
- فاروق وەرع دەزانى و فيرمان دەكات ٦١
- خوشكەكانى بيشرى حافى و ئىمامى ئەحمەد ٦١
- رۆلەكانيان فيردەكرد ٦٢

مىرگى (١٢)

- خۇشەويستى دنيا ٦٣
- پىرى سەربۇز - بەسالچوو ٦٣
- خۇراگرى لەبەردەم فريوخواردن بەپارەو سامان ٦٤
- حەقىقەتى ئەو مالەى ھەتە ٦٥
- چىژەكانى دنيا ٦٥

مىرگى (١٣)

- ئەوە دنياكەتانه كە بايەخى پىدەدەن ٦٧
- سەربوان و نوستووانى ناو سوژدە ٦٨
- حەسانەوە نىيە جگە لەژىر درەختى (طوبا) ٦٩

مىرگى (١٤)

- حەقىقەتى بەختەوەرى و خىر لەخۇ نەدىوى ٧١
- خىر لەخۇنەديوتىر كەس ٧١
- چۆن دەژين و گوزەران دەكەن؟ ٧٢
- بەختەوەرتىر كەس ٧٣

مىرگى (١٥)

- زەھدىكى ناتىگەيشتوانە ٧٥
- زەھد بە فالودە ٧٥

له نیوان زوهدی پیغمبر ﷺ زوهدی داهیئراودا..... ۷۶

میرگی (۱۶)

کیشانهی رۆژی دوايي..... ۷۸

مايه پووج له رۆژی قیامهتدا..... ۷۸

قازانج و زیان..... ۷۹

دهوله مه ندو هه ژار..... ۸۰

وهرناگریت جگه له دهوله مه ندهکان..... ۸۰

میرگی (۱۷)

شوینکه وتوان ترازوو دهکان هه لده هیئجن..... ۸۲

خه مهکانی دنیاو رۆژی دوايي..... ۸۲

له نیوان مانه وهو مه بهسته گانیدا..... ۸۳

کامه یه مال و سامان؟..... ۸۴

خاوهن و فه رمانر هوا کێیه؟..... ۸۴

برپوانه سه ریچی له فه رمانی کیدا ده کهیت..... ۸۵

میرگی (۱۸)

رۆژهکانی دنیا له رۆژی دوايیدا..... ۸۶

میرگی (۱۹)

چه ند دیمه نیکی په شیمانی له رۆژی دوايیدا..... ۹۰

دوو نیعمهت.....

۹۰

دیمه نی یه کهم: قیامهتی یه کهم..... ۹۱

دیمه نی دووهم: گه ستنی دهستهکانی..... ۹۲

- دیمه‌نی سییه‌م: کاتی پیشاندانی کرده‌وه‌کان ۹۳
- دیمه‌نی چواره‌م: کاتی هاتنی ئاگر ۹۵
- دیمه‌نی پینجه‌م: کاتی له لیواری ئاگر ده‌وه‌ستینریت ۹۶
- دیمه‌نی شه‌شه‌م: دوا‌ی ئه‌وه‌ی خرا‌نه ناو ئاگره‌وه ۹۷

می‌رگی (۲۰)

- شاهیده‌کانی رۆژی قیامه‌ت ۹۹
- شاهیده‌کانی دنیا ۹۹
- شایه‌تی له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا ۹۹
- شایه‌تیدانی زه‌وی ۱۰۲

می‌رگی (۲۱)

- شایه‌تی دانی پی‌غه‌مبه‌ران و فریشه‌کان ۱۰۴
- شاهیدی پی‌غه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم ۱۰۴
- شاهیدی دانی پی‌غه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان لی‌بی) ۱۰۶
- شایه‌تی شاهیده‌کان ۱۰۶
- شایه‌تی مرو‌ف و جنۆکه ۱۰۷
- شایه‌تی دوو فریشه‌کان ۱۰۸

می‌رگی (۲۲)

- شایه‌تی دانی ئه‌ندامه‌کان ۱۱۰
- شاهیدی گو‌ی و چاوو پی‌سته‌کان ۱۱۰
- ناکوکی له‌گه‌ل ئه‌ندامه‌کانی خۆیاندا ۱۱۳

می‌رگی (۲۳)

- پیکه‌ینانی هه‌م و غه‌می رۆژی دوا‌یی ۱۱۶

۱۱۷	یەكەم لەو نىعمەتەنە.....
۱۱۷	كۆكردنەوہى پىكھاتە خىرەكان لەدمورى.....
۱۱۷	دل دەرلەمەندى.....
۱۱۹	هاتنى دنيا.....
۱۱۹	پەرش و بلاوى پىكھاتەكان.....
۱۱۹	هەزارى لىي جيا نايىتەوہ.....
۱۲۰	راگردنى دنيا.....

مىرگى (۲۴)

۱۲۱	سىفاتى خاوەنانى ھەممى رۆژى دوايى.....
۱۲۱	خەلگى لەو بارەوہ دەگرىنە سى بەشەوہ.....
۱۲۱	بەشى يەكەم.....
۱۲۱	بەشى دووہم.....
۱۲۲	بەشى سىيەم.....
۱۲۳	خەفەت خواردن بۆ قىامەت.....
۱۲۴	لېپرسىنەوہى بەردەوام.....
۱۲۴	كارى بەردەوام بۆ رۆژى قىامەت.....
۱۲۵	كارىگەرى دىمەنى مردن لەسەريان.....

مىرگى (۲۵)

۱۲۶	كۆسپەكانى بەردەم ھەمم و ويستەكانى قىامەت.....
۱۲۶	۱- دنيا ويستى.....
۱۲۸	۳- داواگردنى مىرايەتى و سەرۆكايەتى.....
۱۲۸	۴- مەغرور بوون بەلەش ساغىي و تەندروستى.....

میرگی (۲۶)

- ۱۳۰چەند نموونەيەك لە خاوەنانی هەمم و مەبەستی رۆژی دوايي
- ۱۳۰چەند نموونەيەك لە هاوەلان
- ۱۳۰عومەير كورپى ئەلجەمام
- ۱۳۱ئەنەس كورپى ئەلنەضر
- ۱۳۱جەعفەرى كورپى ئەبى طالب
- ۱۳۱عەبۇللاى كورپى مەسعود
- ۱۳۱حوممەى كورپى ئەبى حوممە
- ۱۳۲حەسەنى بەصرى
- ۱۳۳سوفيانى ئەورى
- ۱۳۵مەنصورى كورپى زازان
- ۱۳۵رابعەى شامى

میرگی (۲۷)

- ۱۳۷نامۆزگارێكى بێدەنگى خامۆش
- ۱۳۷بانگ و هاوارى (الرافعى)
- ۱۳۸پێغەمبەر ﷺ دايكى دەى گریهنى
- ۱۳۹ئەوانەى لە مردن رادەگەن
- ۱۳۹خاك و خوێى بێدەنگى خامۆش

میرگی (۲۸)

- ۱۴۱بیرکردنەووە لە تێكدەرى خۆشییەكان
- ۱۴۱باشترین دەرمان و چارەسەر
- ۱۴۲گەتوگۆيەك لەگەڵ گۆر

هيچى نامىنى جگە لەكردەوهكان ۱۴۳

مىرگى (۲۹)

دواى بىر كوردنەوه چىيە؟ ۱۴۵

خەوتنى گەورە ۱۴۵

رېگرى لەكردەوهى چاك ۱۴۶

لافاوى مردن ۱۴۸

مىرگى (۳۰)

كۆسپەكانى تەوبەو پەشىمانى ۱۵۰

نايانەوى بچنە بەهەشتەوه ۱۵۰

۱- تىكشكاندنى بتهكان ۱۵۱

۲- جيگەو زەمىنەى سەرپىچى و بى فەرمانى ۱۵۲

۳- گىرۆدەبوونى دل بە گوناھو تاوان ۱۵۳

۴- بى ئاگايى ۱۵۴

۵- نەگۆرپنى ھاوړپكان ۱۵۵

۶- لەبىر چوونەوهى مردن و كۆتايى تەمەن ۱۵۶

مىرگى (۳۱)

سەرەنجامىكى خراب ۱۵۷

ئەندازەى گەزىك بۆ بەهەشت ۱۵۸

ھۆى خراب بوونى كۆتايى كردهوهكان ۱۵۹

مىرگى (۳۲)

چەند ديمەنيك لەكۆتا ئەنجامى ترسىنەر ۱۶۱

ئەوانەى لە فەوتان و بەھىلاك چوون ئەمىن ۱۶۱

- ترسی بیاوچاكان..... ۱۶۲
- هیزی شهیتان له سهر مروڤ..... ۱۶۲
- کوتا و سهرمنجامه دلته زینه کان..... ۱۶۳
- دامه زراوی و خوراگری له خوا داوا ده کهین..... ۱۶۴

میرگی (۳۳)

- ته ویلی سوژده بهر..... ۱۶۵
- واتای سوژده..... ۱۶۶
- نارمزایی هود هود (په پوسلیمانه)..... ۱۶۷
- سوژده ی گشتگیر..... ۱۶۹
- نزیکترین کاتی بهنده له پهرومردگاری..... ۱۷۲
- سوژده خیری زیاتره له دنیا و نه و دی له دنیا دایه..... ۱۷۶
- ﴿وَادْخُلُوا الْآبَابَ سُجَّدًا﴾..... ۱۷۷

میرگی (۳۴)

- سیفاتی سوژده بهر ان..... ۱۷۹
- ۱- دریژکردنه و دی سووژده..... ۱۷۹
- ۲- نزاو پارانه وه..... ۱۸۱
- ۳- کاریگه ری و گریان..... ۱۸۴
- ۴- به پاک زانین و ستایش کردنی خوی گه وره..... ۱۸۸
- ۵- ترس و هیوا..... ۱۸۹
- ۶- شه ونویژ..... ۱۹۲

- ۷- خۆزگەو ئاواتيان تەنھا بەدەستەيىنانى رەزامەندى و پاىە بەرزىيە لای
 خوا ۱۹۵
- ۸- پىشت بەستىن بە خوا ۱۹۶
- ۹- خاوەن پەيمان و بەلئىن ۱۹۷

مىرگى (۳۵)

- كارىگەرىيەكانى سوژدە ۲۰۰
- ۱- نىشانەى پاكي و چاكي لەناوچەوانياندا دەدرەوشىتەو ۲۰۰
- ۲- بەرزبوونەو و پلەو پاىە و سىرپنەو و گوناھەكان ۲۰۳
- ۳- لاىردنى غەم و پەژارە ۲۰۳
- ۴- ئارام گرتن ۲۰۶
- ۵- ملکہ چى ۲۰۸
- ۶- درەوشانەو و شوينى سوژدە ۲۰۹
- ۷- گريانى شەيتان ۲۱۰
- ۸- رەزگارى و سەرفرازى رۆژى قىامەت ۲۱۱
- ۹- چوونە ناو بەھەشت ۲۱۲

مىرگى (۳۶)

- سوژدەكانى رۆژى دوايى ۲۱۴
- ۱- سوژدەى پىغەمبەر ﷺ ۲۱۴
- ۲- سوژدەى بر واداران ۲۱۷

مىرگى (۳۷)

- دوعا و پارانەو و خەفەت و بىزارى و دل توندى ۲۲۱
- واتاى دلتەنگى و خەفەت (الكرب والهم) ۲۲۱

- نزاو پارانهوهی خهفەت و دل تەنگی ۲۲۲
- من بەندەى تۆم ۲۲۳
- (في قبضتك): من لەچنگى تۆدام — من لەژێر دەسەلاتى تۆدام ۲۲۶
- (ناصیتی بیدك): ناوچەوانم بەدەستى تۆیە ۲۲۸
- (ماض في حكمك): بپیارەكانت لەسەر من دراوه ۲۲۹
- (عدل في قضاؤك): بەجێهێنانى بپیارەكانت داد پەرودرانەىە بۆ من ۲۳۲
- "أسألك بكل إسم هو لك سميت به نفسك أو أنزلته في كتابك أو استأثرت به في مكنون الغيب عندك" ۲۳۷

میرگی (۳۸)

- ژنانى عەزیز لەئەمریکا ۲۳۸
- هەلچووونى ئارەزوو ۲۴۰
- خۆپراگرى یوسف ۲۴۱
- ژنان لە ئەمریکا ۲۴۲
- لاوان لەبەردەم خۆپراگرى و پووختانیاندا ۲۴۴
- هۆیه‌كانى پووختان و خۆپراگرى ۲۴۵

میرگی (۳۹)

- تاریکی‌یه‌كان و چراكانیان ۲۴۷
- دژە یەكەكان ۲۴۷
- تاریکی‌ی یەكەم: خۆشویستنى دنیا ۲۴۸
- پێكهاته‌كانى ژيانى دنیا ۲۴۹
- هاوه‌لان چۆن لەدنیا گەیشتبوون ۲۵۱
- چرای یەكەم: پارێزكارى (تەقوا) ۲۵۲

۲۵۳	پایه‌گانی ته‌قوا
۲۵۴	مه‌رجی لیپرسینه‌وه
۲۵۵	تاریکایی دووهم: تاریکی گونا‌هه‌گان
۲۵۶	چرای دووهم: ته‌وبه‌و په‌شیمانی
۲۵۸	تاریکایی سییه‌م: ناوگۆر
۲۵۹	چرای سییه‌م: لا‌إله إلا الله محمد رسول الله
۲۶۲	تاریکایی چوارهم: رۆژی دوا‌یی
۲۶۳	چرای چوارهم: گرده‌وه‌ی چاك
۲۶۴	تاریکی پینجه‌م: پردی صیراط
۲۶۵	چرای پینجه‌م: یه‌قین

می‌رگی (۴۰)

۲۶۸	وته‌گانی سه‌رده‌مه‌رگ
۲۶۸	کاتی سه‌رده‌مه‌رگ
۲۶۹	وته‌گانی ئه‌بویه‌کر (په‌زای خوای لی‌بی)
۲۷۰	ستوونی یه‌که‌م: کاته‌گانی په‌رستش و به‌ندایه‌تی
۲۷۱	ستونی دووهم: گرنگی دان به‌فه‌رزه‌گان
۲۷۱	ستونی سییه‌م: وازه‌ینان له‌ بییه‌یوایی و نائومی‌دی
۲۷۲	ستونی چوارهم: فریوخواردن و به‌که‌م زانی‌نی گونا‌هوت‌اوان
۲۷۲	ستونی پینجه‌م: ترس و هیوا
۲۷۳	ستونی شه‌شه‌م: هه‌ستکردن به‌ته‌رازووی رۆژی دوا‌یی
۲۷۴	خۆشویستنی مردن
۲۷۵	گفتوگۆی حوزمه‌یفه‌ له‌گه‌ل مردن

- بۆچی رڤمان له مردن دهییت؟ ۲۷۶
- ئاوه دانکاری قیامهت ناترسیت ۲۷۷

میڤگی (۴۱)

- کاتی سه ره مه رگ و بیر کردنه وه له و کرده وانه ی کردوو یه تی ۲۷۹
- وته کانی ئیمامی عومهر (خوای لی رازی بیّت) ۲۷۹
- داوای ره حمهت و لیخوشبوون ۲۸۰
- نه یده ویست مه دح و ستایشی بکریّت ۲۸۰
- سی کاروبار ۲۸۱
- یه که م: بیر کردنه وه له و کارانه ی پیشکه شیان کردوو ۲۸۱
- عه مری کوری عاص ۲۸۲
- عوباده ی کوری صامت ۲۸۳
- یونس کوری عه بید ۲۸۵
- یوسف کوری حسین الرازی ۲۸۶
- ئیبینو سه ماك ۲۸۷

میڤگی (۴۲)

- کاتی سه ره مه رگ و بیر کردنه وه له وه ی توشی دیّت ۲۸۹
- بیر کردنه وه هه ست کردن به قه باره ی دنیا ۲۸۹
- عه بدوله لیکی کوری مه پروان ۲۸۹
- بیر کردنه وه له وه ی دیته پنگای له به رزه خ و ژیا نی پۆژی دوایی ۲۸۹
- ئه بو موسای ئه شعهری (ره زای خوای لی بی) ۲۹۱
- ئه لئه خعی و ئیبینولحه واری ۲۹۱
- أ- ئیمام ئیبراهیمی نه خعی ۲۹۲

ب- ئەحمەد كۆپى ئەبى جەۋارى..... ۲۹۲

مىرگى (۴۳)

ئەوانەى بەسەر (صىراط)دا رەت دەپن..... ۲۹۳

سېفەتى (صىراط)..... ۲۹۳

ئەوانەى بەسەر پردى (صىراط)دا دەرۋن و تېدەپەرن..... ۲۹۵

بۆچى ئەوانەى كراۋنەتە كۆمەل كۆمەل..... ۲۹۷

رېڭاى راستى سەررەمىن (صىراط)ى زەۋى..... ۳۰۰

رېڭاى سەررەۋىۋ دىۋارەكانى..... ۳۰۰

مىرگى (۴۴)

بەردەۋام بوون لەسەر (صىراط)..... ۳۰۴

ماناى بەردەۋامى..... ۳۰۴

فېل و فروتى رېۋىانە..... ۳۰۵

(خۆشۈيستن)رېشەۋ بىنەماى بەردەۋام بوونە..... ۳۰۶

ئەۋەى خوا بۆ پابەندۈ بەردەۋام بوۋانى ئامادە كىردۈۋە..... ۳۰۷

مىرگى (۴۵)

بەبى لىپرسىنەۋە دەچنە بەھەشتەۋە..... ۳۱۲

بەشەكانى خەلك لە لىپرسىنەۋەدا..... ۳۱۲

كۆمەلى يەكەم: ئەۋانەى لىپرسىنەۋەمىيان لەگەلدا دەكرىت..... ۳۱۳

كۆمەلى دوۋەم: لىپرسىنەۋەمىيەكى زۆر ئاسانىيان لەگەلدا دەكرىت..... ۳۱۳

كۆمەلى سىيەم: ئەۋانەى لىپرسىنەۋەمىيان لەگەلدا ناكىرىت..... ۳۱۴

سېفەت و ئاكارى ئەم ھەئىزىردىراۋانە..... ۳۱۶

يەكەم: ژمارمىيان ۋە سېفەتى دونىايىيان..... ۳۱۶

- ۱- ژماره‌یان..... ۳۲۳
- ۲- سیفات و ئاکاری دنیا‌ییان..... ۳۲۶
- سیفه‌تی یه‌که‌م: داخ کردن به‌چاره‌سه‌ر به‌کارناهیئن (لایکتوون)..... ۳۲۳
- سیفه‌تی دووهم: داوای نوشته له‌که‌س ناکه‌ن (ولایسترقون)..... ۳۲۴
- سیفه‌تی سییه‌م: په‌شبینی ناکه‌ن (ولایتطیرون)..... ۳۲۵
- سیفه‌تی چواره‌م: پشت به خودای خو‌یان دمه‌ستن..... ۳۲۷
- تیگه‌یشتنیکی هه‌له..... ۳۲۸
- پله‌کانی ته‌وه‌ککول..... ۳۲۹
- ۳- سیفه‌ته‌کانی رۆژی دووایییان..... ۳۳۲

میرگی (۴۶)

- گه‌شتیک به‌ناو په‌راوه ئیمانییه‌کاندا..... ۳۳۵
- به‌های ئیمانی..... ۳۳۵
- کو‌تایی..... ۳۳۸
- په‌راوه ئیمانییه‌کان..... ۳۴۱
- پیرست..... ۳۴۲

قراحتاء الامكان

عبدالحميد البالي

ناوہند کے راکر پانڈنغی

نرخى (۷۵۰۰) دساره

ههنگاو نكده ره و رانگه داندنيكي كو نهى مسلامى هاو نه رخ